

O.

O. de vijftiende letter van het a b c.

O? een teken van uitroeping of verwondering.

嗚呼 歎息詞

O? wat een schoone zaak is dat!

嗚呼 夫如何ナル結構ナル

OBL. OCH.

obli. z. r. oblikoek, dunne majel.

麦粉砂糖加製多煎餅

oblibakker. z. m.

同上ヲ焼ク人

oblibus. z. r. obliboos.

同上ヲ入レ置ク器

obliboos. zie oblibus.

oblieraaijer. z. m. obliman die met een draai-
bus omgaat.

同上ヲ觸レ賣ル人

obligatje. ond. n. zie schuldbrief.

obliman. zie oblieraaijer of oblieraaijer.

oblieraaijer. z. m. obliman.

同上ヲ商フ人

och? tusschenierpsel.

嗚呼 歎息ノ詞

och? of, god gae dat, enz.

嗚呼 上帝事天與之ヲ

och? hoe viel is dat gedaan.

嗚呼 夫如何能為多事ヲ

och armen! och ermen! uilaas!

嗚呼 不幸ナルカ

och? hoe volmoedig was hij?

嗚呼 彼如何謙人

OCT. OCU.

october. z. r. nijnmaand.

第十月

octrooi. z. g. ond. n. gunstbrief.

赦免

octroobrieven. z. m. meeri.

赦免狀

octrooijeren. n. n. verleenen.

免ス

oculage. z. r. ond. n. soort van enting in de
schors van eenen boom.

接木ノ事
樹ノ皮ヲ割テ其間ニ

oculeeren. n. n. oogsnijte quijden.

接木スル

ODI. OEF.

odief. z. m. zekere timmermans schaaaf.

鉋ノ類

oeffenaar. z. m. die oeffent.

學フ人

Een oefenaar der gerechtigheid.	廉直ノ事心懸ル人
oeffenen. n. n. leeren, onderwijzen.	學スル
Het krijgsvolk in een wapenhandel oefenen.	軍兵共武術ヲ學スル
oeffenen. pleegen.	為ス又行フ
Gerechtigheid oefenen.	廉直ナル事行フ
Genield oefenen.	無理ヲスル
Wraak oefenen.	仇ヲ報スル
Als men de zaaken niet oefent, vergiet men te haast.	物事行ハズ速志
Zich oefenen.	學フ
Zich in de zangkunst oefenen.	唱歌術ヲ學フ
Geoeffend. d. n. van oefenen en bij n. variaren.	學多ク又為シタル又功者ナル
Eene geoeffende krijgsmagt.	功者ナル軍兵
oeffening. z. i. beuzigheid.	稽古ノ學又為事功者事
Dat is eene praagje oefening voor het verstand.	夫才智ヲ得ル為ニ結構ナル稽古ナル
De oefening der godzaligheid.	信心ヲ為ス事
oeffenkamer. zie studeerkamer.	
oeffenplaats. z. i. plaats van oefeninge.	稽古所
oeffenschool. z. i. leerschool.	學校
*De oefenschool der deugd.	徳道ヲ學テ學問所
O E G. O E L. O E S.	
oegst. zie oogst.	
oelzaad. zie heulzaad.	
oester. z. m. zekere schulpvisch.	牡蛎
oesterbak. z. m. ondiepe houten schotel om geopende oesterste dragen en op te bieschen.	牡蛎ヲ盛ル器 卓子ニ備ル

oesterreter. z. m. een liefhebber van oesters.	牡蛎ヲ好テ喰フ人
oesterhuis. z. g. huis daar men oesters verkoopt.	牡蛎ヲ商フ家
oesterkreech. zie oesterplaat.	
oesterman. z. m.	牡蛎ヲ商フ人
oestermesje. z. g.	牡蛎ノ口ヲアケル小刀
oesterplaat. z. i. plaats daar de oesters groeien.	牡蛎ノ生スル所
oesterschelp. z. i. oesterschulp.	牡蛎ノ殻
oesterschip. z. g.	牡蛎ヲ運送スル船
oesterschuit. z. i. oesterscheepje.	牡蛎ヲ運フ小船
oesterschulp. zie oesterschelp.	
oesterton. z. i. oesteriat.	牡蛎ヲ入ル桶
oesteriat. zie oesterton.	
oesteriatje. z. g.	牡蛎ヲ入ル小桶
O E V. O F.	
oever. z. m. strand, kuststrand.	濱
Aan den oever der zee wandelen.	海濱ヲ道遊スル
oever. waterkant, waterboord van eenen vloed of stroom.	川端
Op den oever van den Rijn.	レインノ川端ニテ
oeveraars. zie haft.	
of. koppelwoord. schoon, hoeriel.	トイハレ
of gij dat doet, het zal u niet helpen.	汝カ夫ヲ為ストイ(トモ夫カ汝ノ助ニテトイ)
of hij goed of kwaad is.	彼カ善イ否モ悪イトモ。
of, ofte.	トモ又カ
of ik of gij moet dat doen.	我カ汝カ夫ヲモテトイ
of de een of de ander.	一人又夫カコレカ。
of door loetigheid of door genield.	心ヨシニモ無理ニテモ。
of, als,	モシニハ

of het kiam te regenen, zal ik eenen mantel sturen.	モシ雨が降らば我汝雨衣を送らば可し
Ik zal gaan raagen of de post aan is of als,	モシ船脚來居る我尋行
Ik trijffel of hij komen zal.	彼來てアラスカ我疑居ル
Ik trijffel niet, of hij zal komen.	疑彼來てアラスカ我事ヲ我疑ハス 彼疑上來ル不意
Hij kan hem niet aanspreken of hij norð knaad.	彼腹立ニヨリテ人カ彼ハモノ言ニ得ヌ
Hij ziet niet of hij vraagt'er om.	彼眼見ニヨリテ何モ見ズ
OFF.	
offer. 2. g. offerhande.	供物
Ten offer komen.	供物ヲ備へ來ル
Hij zal ten offer moeten komen of in de bus moeten blaaten.	彼其事ニ金ヲ出サズナラヌテアラウ
offeraar. 2. m. priester, een die offert.	供物ヲ備ル人
offerampt. 2. g. priesterampt.	「オスラール」ノ役目
offerande. 2. i. offer.	供物
offerbeest. 2. g. offerbier.	供物ニ備ル獸
offerbus. die offerkist.	
offerdienst. 2. m.	「オスラール」ノ勤
offerbier. die offerbeest.	
offeren. n. n. of offeren.	供心
Eenen stier offeren.	牡牛ヲ供スル
offergeld. 2. g.	神ニ供テ置ク金
offergemaad. 2. m. priesterlijke kleeding.	「オスラール」ノ禮服
offerhande. die offer.	
Abrahams offerhande.	「アブラム」ノ供モノ
offerkist. 2. i. kist om het offergeld in te stecken.	「オスラール」ノ箱
offerkolck. 2. i.	供物ニテ菓子

offermaal. 2. g.	供物
offermes. 2. g. slagmes.	供物ニル肉ヲ切ル小刀
offerpenning. 2. m.	供物ニル「ニニク」
offerplegtigheid. 2. i. plegtigheid in het offeren gebruikelijk.	供物ヲ供ル時ノ法式
offerpijpen. 2. i. meeri.	笛ノ類 神ニ奏スル
offerregt. 2. g.	供物ノ規定
offerstaatsi. 2. i. offerplegtigheid.	供ノ礼式
offerstoel. 2. g.	供物ニル器
offerstet. 2. i. niet nopende de offerhande.	「オスラール」ノ披
offerrijn. 2. m.	供物ニル「ナイ」
Den offerrijn op het altaar giten.	「オスラール」ノナイヲアル
officie. ond. n. die ampt.	
officiant. ond. n. die amptenaar.	
officier. ond. n. die schoot.	
ofte. die of.	
OGF. OGT. OIR. OKE.	
ogv. die oog.	
ogtend. 2. m. iigtend, morgen.	朝
In den ogtend.	朝ノ内
Van ogtend of van den ogtend.	今朝
ogtendmaal. 2. g. iigtendmaal.	朝飯
En goed ogtendmaal doen.	佳朝飯ヲ食フ
ogtendstond. 2. m. morgenstond.	早朝
En lieplijke ogtendstond.	好ニキ東雲
Des ogtends. bijt. des iigtends, des morgens.	早朝ニ
Hij vertrok des ogtends vroeg.	彼朝早ク出立タ
oir. 2. g. erie, nakaat.	後胤
Van dat geslachte is geen mannelijk oir.	其家ニ男ノ後胤ナク

meer oierig.	
oerkonde. zie oorkonde.	
oker, ooker. <i>L. v. berggeel.</i>	黄色繪具 石黄類
Dat is met oker geverfd.	夫ハオキルニ塗アル
OKK. OKS.	
okkernoot. <i>L. m. nalnoot, grootz noot.</i>	胡桃
oksel, oksel. <i>L. v. hollichheid onder de armen.</i>	腋下
Stank der okselen.	腋下ノ臭
okselhaar. <i>L. g. het haar der okselen.</i>	腋下ノ毛
okselchrooi. <i>L. v. oker stiek in de hembden dat onder de okselen komt.</i>	肌着ノ腋下ニ當ル所
okshoofd. <i>L. g. oker nijnsat.</i>	ウヰ井ノ桶 但一斛ニ斗
Wat gelt het okshoofd van dien wijn?	其ノ價ハ何程カ
Een okshoofd wijn inleggen.	ウヰ井ノ桶ニ酒ヲ入ル
Een bordueisch okshoofd.	ボルドーノオクサ
OKT. OKU. OLE.	
Oktober. zie october.	
okulatie en okuleeren. zie oculatie en oculeeren.	
ren.	
oleander. zie roselaurier.	
OLI.	
oli, olij en olie. <i>L. v.</i>	油
Doe wat oli in de lamp.	火燒ニ油ヲ入ル
Dat is zoo vet als oli.	夫ハ甚油ニテアル
Oli van olijfen, brom oli.	蔞ノ油
Oli van leliën, lelioli.	百合ノ油
Met oli zalzen.	ガリヲ塗ル
Ude oli.	古キ油
+ Daar moet oli, dat is, Daar moet geld nielen.	夫ハ金トケルハ行カヌ
oliachtig. <i>bij. n. smeurig of vet als oli.</i>	油キリテ居ル

oliachtigheid. <i>L. v.</i>	油キリテ居ル事
olibak. <i>L. m.</i>	油入ル器
oliblok. <i>L. g. Kaadstamper.</i>	油ニテ種子ヲ搗碎ク
oliboom. zie olijboom.	
olidroesfem. <i>L. m. oliheffe.</i>	油ノ濁滓
oliëchtig. zie oliachtig.	
olien. <i>n. n. met oli bestrijken.</i>	油ヲ塗ル
Dat hout is vet geolijd worden.	其材ハ油塗ニテ汚ス
olifant, olifant. <i>L. m. elefant.</i>	象
olifantsnuit. <i>L. m.</i>	象ノ鼻
olifantsbeen.	象ノ脚
olifantsbeenen, hile bikke beenen.	肥タル脚
+ Die heer heeft olifantsbeenen.	其人ハ肥タル脚ヲ持テ居ル
olifantstand. <i>L. m.</i>	象牙
Een schepje met olifantstanden gelaaden.	象牙ヲ積タル船
oliheffe. zieolidroesfem.	
olikan. <i>L. v. olkruid.</i>	油德利
olikoek. <i>L. v.</i>	油揚ノクク
olimolen. <i>L. m. olimeulen.</i>	油ヲミル持用ル車
Daar is een olimolen afgebrand.	オリーミルシが焼
olipars. <i>L. v. olipers.</i>	油ヲミル所
olipot. <i>L. m.</i>	油壺
oli staan. oli maken.	油ヲミル
olisloger. <i>L. m.</i>	油ヲミル人
olisteer. <i>L. m. een hele zachte slijpsteen.</i>	油砥 珪ヲ赤クテ石ヲ
oliton. <i>L. v. olizat.</i>	油ヲ入ル「ト」
olizat. zie oliton.	
oliserf. <i>L. v. oliserrie.</i>	油画ノ具
Dat stuk is met oliserf geschilderd.	其画油繪ノ具ヲ画
oliskoper. <i>L. m.</i>	油賣ル人

OLL. OLM.

ollen. meers. prullen, robben. als.	
Hij maakt niet als ollen en prullen.	彼樂書云ヨリ外何云
Ol. l. m. olmboom, iepenboom.	樹名不詳
olmbosch. l. g. eene plaats met olmboomen	アル樹ノ森
beplocht.	
l. dap. l. m.	アル樹ノ枝

OLY.

olijf. l. m. boom van olijfen.	膽ノ樹
olijf. olijfe of olise.	膽ノ樹ノ實
olijfen na den maaltijd eten.	膽ノ樹ノ實ヲ食後喰
olijfblad. l. g.	膽ノ樹ノ葉
olijfkrans. l. m.	膽ノ樹ノ花連ヲ丸シテ輪
olijfoli. l. v. oli van olijfen.	膽ノ油
olijftak. l. m.	膽ノ樹ノ枝
De olijftak is een teken van den trede.	膽ノ樹ノ枝和壁ノ用ナリ
olijk. bijt. n. slim, loos, doortrapt.	横着ナル
En dijk platje.	横着ナル若者
En dijke buigriet.	横着ニテ善カラズ人
En dijke gek.	横着ナル白癡
olijkheid. l. v.	横着
olijfe of olijfen. bijt. n.	オレイノ
olijfenkleur.	オレイノ色茶色ノ如キ 色ヲ云
olijfen. l. m. meers. vruchten van den dijf.	膽ノ樹ノ實
olijfen plukken.	膽ノ樹ノ實ヲ採ル
olijfen, eten.	膽ノ樹ノ實ヲ食フ
olijfen. bijt. n.	オレイノ
olijfenhout. l. g.	膽ノ樹ノ材
olijfentafel. tafel van olijfenhout.	膽ノ木ノ机案

OM.

om. voorstel. dit inlicht.	為ニ
Hij beede dat om haar te behaagen.	彼女ヲ氣ニル為ニ欲ス夫
om hare beug.	彼女ノ徳ヲ為ニ
om de liefde van god.	神ヲ信ル為ニ
om gods nil.	神ヲ為ニ又神ヲ信テ為ニ
iets om gods nil geien.	神ヲ信テ為ニモク採ル
Hij heeft dat zekerlijk ergens om gebaan.	彼夫故夫ヲ察ス為ニ
Nergens om.	一向ニ七スニ
Nergens om geien.	一向遣スニ
om niet, zonder loon.	報謝ナシニ
Iemand om niet dienen.	人報謝ナシニ勤ム遣ル
om dit nog om, dat, dit generlei inlicht.	何自當モナシニ
om een woord.	一口ニ
om eene beveling.	馬鹿ヲシキ事ニテ
om hoog nog om laag, nergens om.	又ク高ニテモ又ク低ニテモセズ
Hij wilde zich om hoog nog om laag laten bewegen.	彼ノ高クモサゲテモ心ヲ動かスアリク
Ergens om uitgaan.	或事付テ他出ル
Hij is daar om te leeren.	彼稽古ヲ為ル所ニ居ル
om de regenbe heb ik mij mantel om ge, baan.	雨が降クヨリテ我ニ雨衣ヲ着ク
om. omgelopen, verscheenen.	廻ク又過ク時刻ノ
De wind is om.	風が廻ク
De tijd is om.	時が過ク
om. omtrent.	凡又頃
om den middag, omtrent den middag.	晝頃
om. rondom.	周圍
Het leger trok om den berg.	軍兵が山周圍ヲ通ク
om en om, rondom.	凡ク
Iets om en om vonden.	物ヲ凡ク得ク

om het eerst, om des eerst, om het eerst.	早く仕廻クテ
Lij waren elk om het eerst bezig.	彼等早く仕廻クテ急テ
om strijdb. byst. om het eerst, om best, om het best.	我一ト
Lij arbeiden elk om strijdb.	彼等我一ト仕事ス
OMA.	
omarbeiten. n. n. het land omarbeiten.	畑ヲ耕ス
Het beeg moet viel omarbeid worden.	行クハヨク交セ合セテ
omarmen. n. n. omhelten.	抱キ廻ス
omarming. l. i. omhelzing.	抱キ廻ス事
ombatuinen. tie ontrompetten.	卷ク
ombinben. n. n. omwinben.	己ガ腹卷ク
Lijnen gordel ombinben.	卷モク
ombinbkel. l. g. omwinbkel.	縁トル
omboorben. n. n. met een boordkel beleggen.	殺ス
ombrenge. n. n. dooben, om hals brengen.	毒ヲ殺ス
Met rugift ombrenge.	持テ廻ル
ombrenge. ombraagen.	彼ハコウラント今日持
Hij zal de courant vanbaag ombrenge.	其コウラント今日持
Breng dat glas om.	時ヲ過ス
ombrenge. boorbrenge, den tijd boorbrenge.	廻ス船方ノ語
ombrenge. scheeps n. ombraaijen.	持テ廻ル人
ombrenger. l. m. die iets ombraagt of om, brengt.	持テ廻ル女
ombrengster. l. i.	曲グル
ombuigen. n. n.	小刀ガ曲テ居ル
Het mes is omgebogen.	轉フ
ombuitalen. g. n. omtuimelen.	轉フ事
ombuitteling. l. i. omtuimeling.	

OMC. OMB.	
omeingelen. n. n. omringen.	取卷ク
Het leger omcingelbe de stadi.	軍兵ヲ市中取卷ク
Den vijand omcingelen of besetten.	敵ヲ取リ卷ク
omeingeling. l. i. omringing, besetting.	敵ヲ取リ卷ク事
ombat. koppeln. vermits, boorbien.	……ヨリテ
ombat ik het loo versta	我夫ヲ左様ニ照テ言フ
ombat hij het loo doen wil.	彼夫ヲ左様ニカクヨリテ
ombuelen. n. n. rondom buelen.	配分スル
Het suikergebak in het ronde ombuelen.	砂糖菓子ヲ配分スル
ombueler. l. m. uitbueler.	配ル人
ombueling. l. i. ombueling.	配ル事
ombelien. tie omgreairen.	
omboen. n. n. omhangen, aanboen.	着ル
Lijnen mantel omboen.	己カ羽織ヲ着ル
omboen, omwinben.	卷ク
omboolen. g. n. ombraalen.	迷ヒ巡ル
Het land omboolen.	國ヲ迷ヒ巡ル
ombooling. l. i. ombraaling.	迷ヒ巡ル事
ombraagen. n. n. omiceren.	持テ廻ル
ombraaijen. n. n. omwinben, omkeeren.	旋ス
Het hoofd ombraaijen.	頭ヲ旋ス
Een rad ombraaijen.	車輪ヲ旋ス
ombraaijen. g. n. omgaan, omgebracid stor, den.	旋ル
De muilen braait om.	車ガ旋ル
Het ombraaijen van de melen.	車ノ旋ル事
ombraaijing. l. i. omwinbing.	旋リ
ombraaijing van den melen.	車ノ旋リ
ombraagt. tie omgang.	

omdrinken. n. n. in het ronde drinken.	飲廻々盃ヲ
Laat ons eens omdrinken.	我等一度飲廻ソフ
ombrijen. n. n. doen omgaan.	廻ス
Het water brijft den meulen om.	水ガ車ヲ廻ス
ombrijen.	廻スル
De paagden om den molen brijen.	馬ガ車周圍ヲ廻スル
Ik tel mijne schapen om een berg brij,	我我ガ羊ヲ山ノ周圍
ren.	ヲ廻スルヲアソク
ombriaalen. g. n. ombloelen.	道邊ガ又迷ヒ廻ル又アテ
Achter land ombriaalen.	裏手原野ヲ道邊スル
ombriaaling. n. ombloeling.	
. O M G .	
omgaan. n. n. rondom gaan.	廻行スル
De stad omgaan.	市中ヲ廻ル
Laat het glas eens omgaan.	コップヲ廻セ
omgaan. g. n. den omgang doen.	廻ル
Met de schaal omgaan.	貨者ガ奉加頼廻ル
omgaan. verkeeren.	交ル
Hij niet met al de wereld om te gaan.	彼人交ガヨイ
omgaan, draaijen, omloopen.	廻ル
De meulen gaat om.	車ガ廻ル
omgaan. hanteeren.	渡世スル
Met koopmanschap omgaan.	商賣物ヲ以テ世渡スル
Met luijeren omgaan.	靈言ガ力ヲ言テ居ル
omgaan, gebeuren.	發ル
Daar is niet veel omgegaan in de toor,	去ルニ一キヨハ餘事
lebene neek.	發ラヌアリヌ
Daar gaat veel om in de wereld.	世界ニ多ク事カ發ル
omgaan, uit den neig gaan.	脇道ヲ行ク
Hij is een groot stuk neigs omgegaan.	彼本廻道ヲ行ク

omgaan leggen.	カヘカヘル
Dat mes gaat omleggen.	其ノカヘカヘリテ居ル
omgang. l. n. ommeegang, omloop.	廻リ廊下
De omgang of trans van eenen tooren.	塔ノ廻リ廊下
De omgang van de kerke.	殿堂ノ廻リ廊下
omgang of loop der sonne.	太陽ノ旋轉
omgang, ombragt.	行装 祭祀ノ
Den omgang bijnoonen.	行装カナル
Den omgang doen.	行装スル
omgang, omnending.	廻リヌグリ
Ik heb al hier omgangen gebaan.	我最早四度ヌグリタ
omgang, ommeegang, verkeering.	交リ
Hij is van eenen aangenamen ommeegang.	彼人交リヨイテアル
omgearbeid. b. n. van omarbeiten.	畑ヲ耕シタル
omgebatuind. b. n. van ombatunnen.	喇叭ヲ吹テ知ヲ理タル
omgebogen. b. n. van ombuigen.	クルリト捲タル
omgebolmerkt. b. n. van bolmerken.	構ヲ仕廻タル
omgebonden. b. n. van ombinden.	マニ結タル
omgeboord. b. n. van boorden.	縁取ヲシタル
omgebragt. b. n. van ombrengen. n. ombren,	
gen.	
omgebuittelb. b. n. van ombuittelen.	轉タル
omgedaan. b. n. van ombdoen.	巻タル又着テ居ル
omgedeelb. b. n. van ombdeelen.	配分タル
omgebolien. b. n. van ombelien. n. omge,	
graien.	
omgeboold. b. n. van ombloelen.	道邊ニ多ク迷ヒ廻タル
omgebragen. b. n. van ombdragen.	持廻タル
omgebragaid. b. n. van om draaijen. n. om,	
draaijen.	

omgedreien of omgedreien. 〇. n. van ombrij- ren. Lic ombrijren.	
omgedronken. 〇. n. van ombriinken.	飲廻タル
omgedraald. 〇. n. van ombriaalen.	迷廻タル又道迷タル
omgeeten of omgeeten. n. n. in het ronbe geden.	配廻タル
Wie moet de kaart omgeeten, of geden?	誰骨牌配廻タル
omgegaan. 〇. n. van omgaan. Lic omgaan.	
omgegeeten of omgegeeten. 〇. n. van omgeeten.	配廻タル
omgegooib. 〇. n. van omgooijen.	打カレタル
omgegorb. 〇. n. van omgorben.	帯又理結タル
omgegraten. 〇. n. van omgraten.	堀カレタル
omgegriepen of omgegriepen. 〇. n. van om- griepen.	ツカケ廻タル
omgehaald. 〇. n. van omhaalen.	引倒タル
omgehakt. 〇. n. van omhakken.	切倒タル
omgehangen. 〇. n. van omhangen.	掛ケ廻タル
De gordijnen zijn al omgehangen.	戸帳ヲ掛ケ廻タル
Ziende dat het regende, heb ik mijnen mantel omgehangen.	雨降ラ見テ我が合 羽ヲ着纏タル
Men legt ook omhangen, maar als men van de Raak spreekt daar men iets omhangt. Lic omhangen.	
omgekeind. 〇. n. van omkeinen.	垣ヲ為廻タル
omgehoord. 〇. n. van omhooren. Lic omhooren.	
omgehouden. 〇. n. van omhouden.	切倒タル
omgehitteid. 〇. n. omhittelen.	上下ニテ交タル
omgejaagd. 〇. n. van omjaagen.	追廻タル
omgekeken of omgekeken. 〇. n. van omkijken.	顧タル
omgekeerd. 〇. n. van omkeeren.	裏又ニテ表タル
Een omgekeerd kleed.	裏又ニテ着物

omgekoft of omgekogt. 〇. n. van omkoopen.	賄賂タル
De regters waren omgekogt.	裁判役人共賄賂ヲ請タル
omgekoomen. 〇. n. van omkoomen. Lic om- koomen.	
omgekromd. 〇. n. van omkrommen.	曲ケタル
omgekroopen of omgekroopen. 〇. n. van om- kruipen.	匍匐廻タル
omgekruid. 〇. n. van omkruijen. Lic om- kruijen.	
omgeleg. 〇. n. en bijz. n. van omleggen.	並廻タル又上下ニタル
Onze ragen heft drie maal in de reis omgeleg.	我等ノ車ガ道中ニ三度 程ナリタル
De omgelegde landen.	取巻テ居ル國々
omgeleid. 〇. n. van omleiden.	連廻タル又ダケタル
omgeleid. 〇. n. van omleggen. Lic omleggen.	
omgelopen of omgelopen. 〇. n. van omloo- pen.	巡タル
omgemilt. 〇. n. van ommitieren.	壁ヲ仕廻タル
omginaaid. 〇. n. van omnaaijen.	縫廻タル
omgepaald. 〇. n. van ompaalen.	杭ヲ建廻タル
omgepakt. 〇. n. van ompakken.	包ミ廻タル
omgeploegd. 〇. n. van omploegen.	打返タル 畑ヲ
omgereeden of omgereeden. 〇. n. van omrij- den. Lic omrijden.	
omgeroepen. 〇. n. van omroepen.	觸廻タル
omgeroerd. 〇. n. van omroeren.	交ニテ返タル
omgerold. 〇. n. van omrollen.	卷廻タル
omgeschadind. 〇. n. van omschadinen.	蔭ニタル
omgeschien. 〇. n. van omgeschijnen, van het licht sprekende.	照廻タル

omgeschommeld. d. n. van omschommelen. Lic omschommelen.	大鼓打ヲ知廻タル
omgeschreeven of omgeschreeven. d. n. van omschrijven.	刺吟ヲ知廻タル
omgeschud. d. n. van omschudden.	コトタル
omgeschiet. d. n. van omschieten.	飛廻タル
omgeslagen. d. n. van omslaan.	組廻タル
omgesloten of omgesloten. d. n. van omsluit ten.	ケリト添タル
omgesmakt. d. n. van omsmakken.	裏付タル又連廻タル
omgesmeerd. d. n. van omsmeeren.	包タル
omgesmeten of omgesmeten. d. n. van omsnij ten.	吹倒タル
omgesneden. d. n. van omsnijden. Lic omsnij den.	歩行タル
omgespit. d. n. van omspitten.	スニタル
omgespoeld. d. n. van omspoelen.	スニタル
omgesprongen. d. n. van omspringen.	スニタル
omgestaan. d. n. van omstaan. Lic omstaan.	スニタル
omgestemd. d. n. van omstemmen. Lic omstem men.	スニタル
omgestooten. d. n. van omstooten.	スニタル
omgestort. d. n. van omstorten.	スニタル
omgestulpt. d. n. van omstulpen.	スニタル
omgettind. d. n. van omstijnden.	スニタル
omgetimmerd. d. n. van ontimmeren.	スニタル
omgetrokken. d. n. van omtrekken. Lic om trekken.	スニタル
omgetromd. d. n. van omtrommen. Lic om trommen.	スニタル

omgetrommeld. d. n. van omtrommelen.	大鼓打ヲ知廻タル
omgetrompet. d. n. van omtrompetten.	刺吟ヲ知廻タル
omgettimeld. d. n. van omttimelen.	コトタル
omgettind. d. n. van omtijnden. Lic om gehuind.	飛廻タル
omgetraaren. d. n. van omtaaren. Lic om taaren.	組廻タル
omgetrademd. d. n. van omtademen.	ケリト添タル
omgevallen. d. n. van omvallen.	裏付タル又連廻タル
omgevat. d. n. van omvatten. Lic omtatten.	包タル
omgeven. Lic omgeeren.	吹倒タル
omgevoelen of omgevoelen. d. n. van om vliegen.	歩行タル
omgevoogten. d. n. van omvlegten.	スニタル
omgevoogen. Lic omgevoegen.	スニタル
omgevooten of omgevooten. d. n. van om vlieden.	スニタル
omgevoerd. d. n. van omvoeren.	スニタル
omgevoeren of omgevoerd. d. n. van omvoe ren.	スニタル
omgevoaid. d. n. van omvoaigen.	スニタル
omgevoandeld. d. n. van omvoandelen.	スニタル
omgevoend. d. n. van omvoenden.	スニタル
omgevoenteld. d. n. van omvoentelen.	スニタル
omgevoerpeld. d. n. van omvoerpelen. Lic bevoerpeld.	スニタル
omgevoerden. d. n. van omvoerden.	スニタル
omgevoerden. d. n. van omvoerden.	スニタル
omgevoeret. d. n. van omvoereten.	スニタル
omgevoeringen. d. n. van omvoeringen.	スニタル

omgelet. b. n. van omletten.	名リ置名ヲ押廻タル
omgeken. b. n. van omken.	見廻タル
omgekonden. b. n. van omkonden.	廻達タル
omgetraaid. b. n. van omtraaijen. Lic omtraaijen.	
omgetragteld. b. n. van omtragtelen.	卷本綿タル
omgetriekt. b. n. van omtrienken. Lic omtrienken	
omgetriekt. b. n. van omtrienken.	踏タル
omgetrieten. b. n. van omtrieten.	遍歴タル
omgocijen. Lic omsmijten, omnerpen.	
omgord. b. n. van omgorden.	帯又結廻タル
omgorden. n. n. ombinden.	帯又廻結又巻タル
Zijn lendenen nazen omgord.	彼が腰結廻タル
omgoring. l. i.	結廻事
omgraaien. n. n. omspitten, ombelien.	堀返ス
Een land omgraaien.	堀カス
omgrijpen. n. n. omslaten.	ツカミ廻ス
Men kon dat met de hand niet omgrijpen.	人か手ツカミ廻得ズアリタ
OMH.	
omhaalen. n. n. om ter of onder de voet omhaalen.	引キ倒ス
Zijn huis werd omgehaald.	彼が家引キ倒サレタ
omhakken. n. n. omhouwen.	切り倒ス
Eenen boom omhakken.	木ヲ切り倒ス
omhalst. b. n. van omhallen.	廻タル 帆ヲ
omhallen. n. n. scheeps n. het keil omhallen	マス 帆ヲ 但 帆乗ノ語
omhangen. n. n. rondbom hangen.	着ル又グルリトカクル

Zijn martel omhangen.	羽織ヲ着ル
Een lebhant omhangen.	寝所ニ張タルリトカス
omhangen. b. n. van omhangen. als,	名リト掛タル
Een lebhant met zijde goelijnen omhangen.	絹ノ帳カケテ寐床
De Koning was met de ribber order omhangen.	王ハリトルオドルヲ掛テ居タ
omhangtel. Lic behangtel.	
omheen. bijn. rondbom.	グルリト
Het leger lag daar omheen.	軍兵が彼所グルリト居タ
omheinen. n. n. omheinen.	垣ヲ結ヒ廻ス
omheining. l. i. omheining.	垣ヲ結ヒ廻事
omhelsb. b. n. van omhellen.	抱廻タル
omhellen. n. n. om ben hals vatten.	抱廻ス又抱ク
Zijne kinderen omhellen.	己ガ子供ヲ抱ク
Zij omhelste mij.	彼女が我ヲ抱タ
Malkankeren omhellen of omarmen.	互ニ抱キツク
Een gods dienst omhellen.	宗旨傾ク
omhelting. l. i. omarmung, omvatting.	抱廻事又抱事
omhoog. bijn. opnaarts, boien op.	高ク
Om hoog vliegen.	高ク飛ブ
Dat staat daar om hoog	夫が所高クアリテ居ル
*Omhoog nog om laag iets niet willen leggen.	一向何モ言フ
omhooren. g. n.	聞き繼フ
Naar een meid omhooren.	下女ニ聞き繼フ
omhouwen. n. n. omhakken, vellen.	切り倒ス
Eenen boom omhouwen.	木ヲ切り倒ス
omhouwing. l. i. omhouwing van boomen.	木ヲ切り倒ス事
omhuittelen. n. n. omschubben, het onder,	上下ヲ交ス

ste boien huttelen.	
Huttel de pot eens om.	食物ヲトテ交セヨ
Briefjes in een hoed omhuttelen.	書付帽子今テ交ル
omhutteling. zie onschuldiging.	
OMJ. OMK.	
omjaagen n. n. ombijgen.	追ヒ廻ス
omkeer. l. m. ombraai.	大造事又手間カル事
Er is een groote omkeer van zaken.	其國ニ甚大造ナル事ナ
in dat land.	ル
omkeeren. n. n. ommerken, ombraaijen.	廻ス
Eenen wagen omkeeren.	乗車ヲ引キマワス
Zich omkeeren of zich ombraaijen.	廻ル
Eene stad omkeeren of verroesten.	市中ヲマワス
Een vat omkeeren of het onderste boien keeren.	桶ヲ上下ニスル
Een kleed omkeeren.	着物ヲ裏返ニスル
Een strik omkeeren.	焚燒香ヲ裏返ニスル
omkeering. l. i. ommending.	廻事又裏返ス事
Omkeering van een kleed.	着物ヲ裏返ニスル事
omkeering, verroesting.	マワス事
Omkeering van eene stad.	市中ヲマワス事
omkoomen of omkomen. g. n. om hals komen.	死ニスル
Eendiglijk omkomen.	不幸ニテ死ス
Door list van een rijf omkomen.	女謀計ニテ死ス
omkoomen, omloopen.	廻リ来ル
Dit is het jaar weder omgekomen.	左様ニ年ヲ復廻リ来ス
*Het is met hem omgekomen, het is met hem gebaan.	彼ニ免ノ出来事ナ
Kilt gij haar niet mede omkomen?	汝等ニ能ク行届カク
omkopen of omkopen. n. n. met geld om.	賄賂ニスル

Letten:	
Eenen stabicoog omkopen.	奉行ニ賄賂ニスル
De regters lijn omgekogt.	裁判役が賄賂サレタ
omkoopelyk. hij. n.	賄賂ニスキ
omkoopung. l. i. omletting door giften en geschenken.	賄賂ニスル事
omkrommen. n. n. ombuigen.	曲グル
Dat ijter is heel omgekromd.	其鉄ニ甚カクリテ居ル
omkrommen, met bogten loopen, van het loopend water sprekende.	曲流ニスル水ガ
omkromming. l. i. ombuiging.	曲流ニスル事
omkruipen. n. n.	匍匐ニスル
Hij heeft de stad omgekroopen.	彼市中ヲマワスアルイタ
omkruipen. n. n.	廻ル車ニテ
omkijken. g. n. omzien.	見カハル
Zoodra hij het gerugt hoorde, keek hij om.	彼が訃ヲ聞クト直ニ見カハリタ
omkijken. als,	
Naar iemand omkijken.	今日ヲ付ル
OML.	
omlaag. hij. n. omleeg, beneden.	下ニ
De meester is omlaag.	師匠ハ下ニ居ル
Naar omhoog gaan.	下ニ行ク
omleggen. n. n. het onderste boien leggen.	上下ニスル
Een blad in het rouwen omleggen.	紙ヲマワシ上下ニスル
Een schip omleggen.	船ヲ上下ニスル
Een mes omleggen.	小刀ヲカヤス
Geld omleggen of uitletten.	金ヲ借ス
omleggen, in het ronbe leggen.	クルリト置ク
omleggen, boorden. zie belleggen.	

omleggen. g. n. omsallen of omgesallen zijn.	倒レテ居ル
De koets legt om.	車カ倒レテ居ル
Het schip legt om.	船カ倒レテ居ル
omleggen, omgebogen zijn. als,	小カガカガレテ居ル
Het mes leid om.	隣ル
omleggen, rondom leggen, aangrenzen.	隣ニテ又取リ廻テ居ル
omleggend. bij. n. omleggende, omgelegen.	隣ニテ又取リ廻テ居ル
Het rijk met zijne omleggende landen.	國ト其脇ニ隣テ居ル國々
omlegsel. zie beleger.	
omleiden. n. n. omtoeren.	廻ル
Eene vrouw met zich omleiden.	女ヲツレテ廻ル
Eenen bij door de straten omleiden.	盜ヲ市中ヲツレテ廻ル
omleiden, om den tuin leiden, mischalken.	ダマス
Hij mist hem aardig om te leiden.	彼彼多ク事ヲ知居ル
omleiding. l. i.	連ル事
*omleiding, omschrijving.	理屈ヲ書廻ス事
Dat is een hele omleiding van de zaak.	本事理屈全書廻サス事
omloop. l. m. omgang, ombraaijing.	廻リ
Den omloop van uwen toren.	塔ガリノ廻リ様
De omloop der konne.	太陽ガリ
De omloop van het bloed.	血ガリ
De omloop van de stad.	市中ガリノ道
omloopen. g. n. en n. n. rond loopen.	メグルスマス
Ik voel mijn bloed omloopen.	我血メグルヲ覺ユル
Zoo lang het bloed in mijne aders zal omloopen.	血ガ我アードルヲメグル
Hij liep de stad om.	間ハ
omloopen, liet den weg loopen.	彼ハ市中ヲメグリタ
Ik heb een groot stuk wegs omgeloo-	廻ル
pen.	我ハ道ヲ甚廻リタ

omloopen. ombraaijen, Trijmelen.	眩暈スル
Het hoofd loept mij om.	我ハ天窓ガクタク
omloopen, ombraaijen, veranderen.	替ル
De wind is met de nieuwe maan omge-	風ハ朔ニ替リタ
loopen.	
omlooping. l. i. ombraaijing.	廻ル事又替ル事
OMM OMN.	
omwegang. zie omgang.	
ommelanden. Groeningen en Omme-	「グルーニゲ」國
landen.	
ommiieren. n. n. rondom bemiiieren.	垣ヲ仕廻ス
omraaijen. n. n. omtoeren.	縁縫ル
Die rok is van onkeren omgenaaid.	其着物下右縁縫リタ
OMP. OMR.	
ompaalen. n. n. met paaren omletten.	柵ヲ結ヒ廻ス
omreden. l. i. ompraat, omschrijving.	言ヒ廻シ
Met eene omreden of ompraak iets leg-	言ヒ廻シテ物ヲ言フ
gen.	
Dat noord kan konder omreden niet	其詞言ヒテハ二説
uitgelegd worden.	
omreis. l. i.	遍歴
Gij hebt baar een schone omreis ge-	汝ハ面白キ遍歴ヲシタ
baan.	
omreiken. n. n. omtrekken.	遍歴スル
De wereld omreiken.	世界ヲ遍歴スル
Hij heeft zeel omgereist van zijn leien.	彼ハ生涯多ク遍歴シタ
omreiking. zie omreis.	
omringen. b. n. van omzingen.	取巻テ又取圍テ居ル
omzingen. n. n. betetten, beslúiten.	取リ巻ク
De stad is van alle kanten omringd.	市中諸方ヨリ取巻リタ

omringing. zie omringeling.	觸ル廻ル
omroepen. n. n. door de stad roepen.	市中ヲ觸ル廻ル者
Stadsomroeper. l. m.	市中ヲ觸ル廻ル者
Die stadsomroeper roept eenen hond om.	市中ヲ觸ル廻ル者
omroeren. n. n. door een roeren.	交セカサス
De pot of de spijs in de pot omroeren.	食物ヲ居テ交セカサス
omroering. l. i. roering.	交セカサス事
omroering van het ingeland.	勝ヒツクリカナル事
omrollen. n. n. omrollen.	コロバス
Eenen steen omrollen.	石ヲコロバス
omrollen. g. n. ontstemmen.	カナル
Hij rolbe om en om.	彼ノリクカナリタ
omrijden. n. n.	乘リ廻ル馬ヲ
Het leger omrijden.	陣ヲ乘リ廻ル
omrijden van den rechten weg afrijden.	遠道ヲ乘リ廻ル
Gij zijt van den rechten weg afgegaan,	汝本道ニ迷フ遠道ヲ
en gij hebt drie duizen omgerekten.	三時程乘リ廻ツタ
O M S.	
omshadunen. n. n. oiershadunen.	蔭ヲナス
omshaduning. l. i. oiershaduning.	蔭ヲナス事
omshansjen. n. n. rondom beschansjen.	ぐるりと構ル
De rijkheer omschanste zijn leger.	大將が己が陣ぐるりと構ル
omshansjing. l. i.	ぐるりと構ル事
omshant. d. n. van omschansjen.	ぐるりと構ル
omsehenen of omschenen. d. n. van omschij-	
nen. van de ierligte zaak sprekenbe. als,	
Met eenen heerlijken glans omschenen.	光輝カサシテ居ル
omshommelen. n. n.	コロバス
omschrijft. l. g. randschrijft om eenen pen-	錢杯ぐるりに書アル文
ning enz.	字

omschrijffmaal. l. g.	仕事仕立ニ與ル食事
omschrijven. n. n. de namen rondom optee-	人別ヲ書留廻ル
kenen.	
De officiers der burgerij gaan omschrij-	ビレノノ組頭が人別
ven.	ヲ書留廻ル
Eene zaak omschrijven of breed spraak-	事次第ヲ書廻ス
lijk beschrijven.	意味ノ詳ニ合ルヤニ
Ein zin spreek ergens omschrijven.	或亭意味ヲ書廻ス
omschrijving. l. i. breede beschrijving.	意味ヲ書廻ス事
iets met eene omschrijving verhalen.	事次第ヲ委敷言ス
omshuiden. n. n. omhuidelen.	扱交ル又ユル交ル
De sala is niet ter begen omgeschuid.	首ノタテヲ交テナイ
Eene manbe met ooft omshuiden.	菓物ヲアル筈ユル交ル
omshuiden. g. n. omstingeren, omvallen.	倒ル
Die boom zal nog omshuiden.	其木、倒ルテアラウ
omshuiding. l. i. omhuideling.	ユル交ル事
omschieten. zie afschieten.	
omschippen. g. n. rondom beschippen.	照ル
omslaan. n. n. omverslaan.	倒ス
De wind sloeg het schip om.	風が船ヲ倒シタ
Het zeil omslaan.	帆ヲ吹廻ス
omslaan, omkeeren.	アケル書物ヲ
Slaa het blad om.	書物、紙ヲケヨ
Het blaadje sloeg om, de zaak nam	事打替リタ
enen anderen keer.	
Het blaadje is omgeslagen, zij heeft een	彼女、墮胎シタ
miskraam gehad.	
Iets bij trommelslag omslaan of bekend	大敵ヲ打テ知スル
maken.	
Den mantel omslaan of om de ooren	合羽ヲ着ル

staan.	運上ノ高言ト付ル
*omslaan, een omslag van lasten maken.	高言ト付ル運上ノ
Het zeil is 'er op de mergen omgeslagen.	神ト上ニ卷テケル
De moelen omslaan of opslaan.	右手ニ行ク
De rechter hand omslaan.	左手ニ行ク
De linker hand omslaan.	ヒツクリカヘル
omslaan. g. n. omvallen.	小舟ヲツクリカヘリタ
De schuit sloeg om.	蓋又覆モノ
omslag. l. m. bekleedtel, dektel.	書物ノ表紙
De omslag van een boek.	書状ノ上包ニ
omslag van eenen brief.	其書状封込テ来タ
Die brief komt onder omslag.	大造又手間ノカル事
omslag, slommer, betigheid.	大造ナル事アル
Eenen grooten omslag hebben.	物ヲ甚大造ニ付ス
iets met eenen grooten omslag verhaalen.	
len.	
*omslag, verbeeling van gemeene lasten.	運上ノ高
Men heeft eenen omslag over het land gemaakt.	人が國ノ運上ノ高言付ラレタ
omsluiten. l. e. besluiten, omvlepen.	ウチクリカヘス
omsmakken. n. n. omsmijten, omvlepen.	帆ヲ廻セ
Smak het zeil om.	グルリト廻ル
omsmieren. n. n. rondom smieren.	ウチクリカヘス又廻ス
omsmijten. n. n. omvlepen.	楫ヲ廻セ
Smijt het roer om.	車ガ雷カラウチクリカヘ
De ragen niere door den bonder om, gesmeden.	サレタ
*zijn gat omsmijten, ene andere zijde keeten.	心ノ替ル
omsmijden. n. n. ombeelen.	分廻ス又切リ配ル

Inijb het hoon eens om.	其鶏ヲ切リ配ル
omspitten. n. n. omgraaien.	堀カヘス
Eenen akker omspitten	畑ヲ堀カヘス事
omspitting. l. r.	堀カヘス事
omspelen. n. n. uitspoelen	濯ク
Een rat omspelen.	器ヲ濯ク
omspringen. g. n. ombanschen.	躍リテ飛ヒ廻ル
* Listig omspringen.	心ヨク樂シム
* Laat mij daarmee omspringen.	夫我任セテオケ
* Hij meet met hem om te springen	彼彼ノ氣分知オル
* Hij springt met hem om als de kat met de muus. spreek n.	彼彼ヲ餘ヨク取扱ス
omstaan. g. n. rondom staan.	グルリト立ツ
Wat omstaan, wat uit de ney staan.	此脚ニ退ク
Staa wat om.	ナト退ケ
omstanders. l. m. meert. het omstaande volk.	グルリト立テオトル人又側ニ居ル人
Eene lange rebe tot de omstanders doen.	長ヲ談テ側ニ居ル人斷ス
omstandelijk. l. e. omstandiglijk.	
omstandig. bij. n.	廣キ又委ニキ
Een omstandig verhaal.	委ニキ斷ニ
omstandigheid. l. r. de bijzondere toevallen van ene zaak.	事ノ有様
Veel omstandigheden gebruiken te complimenten maken.	甚シク礼儀ヲスル 態態ニロウラ云
omstandiglijk. bij. in het breed.	廣ク又委ニク
Eene zaak omstandiglijk verhalen.	事ヲ委ニク斷ス
omstemmen. g. n. in het ronde stemmen.	一人々ノ存寄ヲウチ決ス
Laat ons omstemmen over die zaak.	其事ニ付テ我等一人ノ存寄ヲウチ決ス
omstemming. l. r.	決定スル事

omstooten. n. n. omstooten.	突キ倒ス
Iemand omstooten.	人ヲ突キ倒ス
*Iemand's roer nemen omstooten.	人思ヒ立キテ妨クル
*Een huwelijk omstooten.	婚ヲ妨クル
omstooting. l. i.	突キ倒ス事
omstorten. n. n. omstorten.	倒ス
Een kan met wijn omstorten.	ウヰノ入リ多シテ倒ス
omstorten. g. n. omstorten.	倒ル
Het huis is omgestort.	家ヲ倒レタ
omstorting. l. i.	倒ル事
omstulpen. n. n. omkeeren, het onderste benen keeren.	上下スル
omstuijnen. d. n. van omstuijnen.	クルリト補修ニ居タル
omstuijnen. n. n. verstellen.	附添テ居ル
OMT.	
omtimmeren. n. n. een boom betimmeren.	クルリト修覆スル
omtrek. l. m.	圖取り
De omtrek van een tekening.	圖取り
Dit is een harde omtrek.	大ニ思キ圖取ラアル
omtrek, omkring.	周リ
omtrekken. n. n. een omtrek maken.	圖取ニスル
Een tronc omtrekken.	顔ノ圖取ニスル
omtrekken, omgaan, omreizen.	クルリト廻ル
Het leger treck den berg om.	軍兵が山ヲクルリト廻タ
De wereld omtrekken.	世界ヲクルリト廻ル
omtrekken, omtrekken, bedekken, bekleed, den. als,	
Een boek met gemarmeld papier om- trekken.	書物ニルル色ノ紙表 紙ヲ付ル
omtrekken, omstrekken, neertrekken.	引倒ス

Eenen boom met touwen omtrekken.	木ヲ綱ヲ引倒ス
omtrekking. l. i.	引倒ス事カ多ク取ル事
omtrent. l. i. omtrent.	九
omtrent drie maanden geleden.	九三月過タ
omtrent drie duizend man.	九三千人
omtrent dien tijd.	九其頃
Het is daar of daar omtrent.	其ノタリテアル
omtrommen of omtrommelen. n. n. bij trom- slag uitroepen.	太鼓ヲ打廻テ知ス
Men heeft omgetromd dat het iolk scheep moet gaan.	水夫ヲ舟ヲ行テ知セタ 又太鼓ヲ打テ知セタ
omtrompetten. zie ombaljuinen.	
omtuimelen. g. n. ombuutelen.	轉テ
omtuimeling. l. i. ombuuteling.	轉テ事
omtuind. d. n. van omtuinen.	垣ヲ結廻タル
omtuinen. n. n. omkieren.	垣結ヒ廻ス
Die hof is met een doornen hegge omtuind.	其園ヲ垣結ヒ廻タル
omtuining. l. i. een besloten heining.	結ヒ廻テ凡テ垣
OMV.	
omvaaren. n. n.	乘ルル船ヲ
Een eiland omvaaren.	鳴クルリト周ルル船ヲ
omvaaren, uit de koers vaaren.	乘筋ヲハズシテ乘ル
omvademmen. n. n. met de armen omvatten.	抱キ廻ス
Men kan dien boom niet omvademmen.	人其木ヲ抱キ廻テ得ス
omvademming. l. i. omvatting.	抱キ廻テ事
omval. l. i. omstorting.	崩レ
Door een omval van het huis, werd hij zwaar bezeerd.	家崩多クテ彼強ク 痛クシタ
omval, plaats baar een gebouwe omgerallen ligt.	崩タル家ノ倒レテ所 ニ

omvallen. g. n. neervallen, omstorten.	崩ル、又倒ル
Dat huis is omgevallen.	其家崩テオル
De ragen is omgevallen.	車倒テオル
Het schip viel om.	船カヤリタ
omvang. zie omtrek, begriip.	
omvangen. n. n. met de armen omvatten.	抱ク
omvatten. n. n. met de hand omvatten.	握リ廻ス
Men kon dat met beide de handen niet omvatten.	人夫ヲ両手ニ握リテ得ス
omver of omveer: bijv. het onderste boien.	逆ハス
Iemand omversmijten.	人ヲ逆サシテ投ル
omvervallen of omverstorten.	逆サシテ落ル又倒ル
omvleeten. n. n.	組ミ廻ス
omvleegen. g. n.	舞フ鳥が聲ヲ
omvleeten. g. n.	グルリトナガル
omvoeren. n. n. met roering dekken.	裏附ル
omvoeren. omleiden.	連シ廻ル
De gevangen in keijpraal omvoeren.	捕テ勝軍印連シ廻ル
omvoering. l. s. omleiding.	連シ廻ル事
omvoeren. n. n. anders voeren.	折ル又タム
Een blad papier omvoeren.	紙一枚ヲ折ル
omvoeren, ergens omvoeren.	包込ム
OMW.	
omwaaijen. n. n. van den wind spreekende.	吹キ倒ス
De wind val het gansche bosch om.	風が森ヲ全ク吹キ倒シ
waaijen.	アソク
omwaaijen. g. n. door den wind omvallen.	風ヲ倒ル
De boomen zijn omgewaaid.	木が風ヲ倒シタ
omwandelen. g. n. omspanseeren.	アラハルキ廻ル
De malibaan omwandelen.	アリバトアラハルキ廻ル

Zij heeft die gragt geheel omgewandeld.	彼城周ラリテ全ク廻シ
omweg. l. m. afweg.	脇道
Het leger nam eenen omweg.	軍兵が脇道ヲ通シ
Onbekende omwegen.	知オラズ脇道
*omweg, uitsluit, afreden.	抜ク
Naartoe alle die omwegen? spreek recht uit.	何多シ其ノ心ヲ抜ク言方有キハコト
omwelen. zie oerwelen.	
omwenden. n. n. omkeeren, ombraaijen.	廻ス
Het schip omwenden.	船ヲ廻ス
Ein ragen omwenden.	車ヲ廻ス
omwenden, naar eenen anderen kant wenden.	鋤多クアリ向ク置テカニ置ク
Den grond of de aarde omwenden.	地ヲ鋤ク
*omwenden, veranderen.	變ニル
De regering van eenen staat omwenden.	國ノ支配變ニル
omwendig. l. s. omkering, verandering.	變ニル事
Men zag daar een gansche omwenden.	人事スル變ニル
Eing van taken.	見タ
omwentelen. n. n. het onderste boien wendelen.	轉ハス
Eenen steen omwentelen.	石ヲ轉ハス
Zich in het slijk omwentelen.	泥中ニ轉ハス
omwenteling. l. s. omkering.	轉ハス事
omwerpen. n. n. omsmijten.	ヒリカス又投カス
Eenen ragen omwerpen.	車ヲ投カス
Het zeil omwerpen.	帆ヲ廻ス
Het gat omwerpen. n. n. van partij veranderen.	味方ヲ變ニル

omroeping. l. i. omsnijting.	投返ス事
omriempelen. l. i. berimpelen.	
omrinden. n. n. rondom berinden.	巻キ廻ス
Ein stuk stof met papier omrinden.	織物ヲ紙ニ巻キ廻ス
omrindkel. l. g. berindkel.	巻廻タル物
*omrindkel, berimpeling.	隠之事
iets rondom omrindkelen verhalen.	モラ隠事トシテ断ス
omroeren. g. n.	クルリト住ム
omroeringen. n. n. met kracht ombraaijen.	子ヲ廻ス
omroereten. n. n. met de spooten of den muil	ホグリカヘス
omhalen.	
Dat krijn heeft een ganseken hof om,	系が圍ヲホグリカヘ
geroet.	シタ
omroeting. l. i.	ホグリカヘス事
OMZ.	
omkenden. n. n. omstieren.	廻達ス
De vorst rond rondom bieren om.	王が書付ヲ廻達シタ
omkending. l. i. omstiering.	廻達
omketteren. n. n. ombuinen.	アテヲ子ニシテ又押廻ス
Zet de schuit van achteren niet om.	小舟少跡方ヨリ押廻ス
Ein klee omketteren of het onderste boien	着物ヲ裏カヘシテ
ketten.	
Ein ring met steenen omketteren.	指が子石ヲクルリトオク
*Iemand van zijn voornemen omketteren.	人思多事カヘル
*Geld omketteren.	元金商事出テ利得ル
Ik heb mijn capitaal van dit jaar	我當年元金ヲ出テ利
al drie maalen omketteret.	ヲ得ル事三度ナシタ
omkieren. g. n. omkijken.	見カヘル
Hij zag achter zich om.	彼後ヲ見カヘリタ
Zoe niet en liet niet om.	人がルク至テ我彼目セヨ

* Naar iemand omkieren, iemand betor,	人見舞フ又人氣ヲ
ken of betorgen.	ツクル
Hij heeft in mijn lichte niet eens na	我我が病氣ニ少キ氣ヲ
mij omkieren.	ツケテテアリタ
* Naar iemand omkieren, iemand betor,	人世話ニテナル
gen.	
Hij zag niet eens om naar zijn loon.	彼己が件ニ氣ヲツケタ
Zonder omkieren, onophoudelijk.	止ス
Zonder omkieren voortgaaren.	止スモノラス
omkieren. l. g. oogenblik.	瞬
In een omkieren.	一瞬ノ間
Daar, is geen omkieren naar, men mag	人其事ニ安心ニテ居ル
baar gerust op zijn.	
omkietig. bij. n. behoedzaam, voorzigtig.	氣ツクルキ又念入ルキ
Ein omkietig mensch.	氣ツクル人 物事ニ
omkietigheid. l. i. behoedzaamheid, voor-	氣ツクル事又念入
zigtigheid.	キ事
Ein groote omkietigheid in het spree-	物言ノ内ニ甚氣ツクル
ken gebruiken.	
omkietiglijk. bij. voorzigtiglijk.	氣ツケテテ念入テ
Ergens omkietiglijk in te merk gaan.	或事念入ル
omkietiaijen. n. n. ombraaijen.	振廻ス
Den kabel omkietiaijen.	劍ヲ振廻ス
Het vaandel omkietiaijen.	旗ヲ振廻ス
omkietigelen. l. i. kietigelen.	
omkietieren. g. n. omkieren, omkeeren.	向キ直ル
Het leger kietienkte rechts om.	軍兵が右手向キ直タ
omkietieren. g. n. en n. n. omreizen.	遍歴スル又巡ル
Hij heeft de wereld omkietierien.	彼世界ヲ遍歴シタ
omkietiering. l. i. omreiking	遍歴スル事

omknikken. g. n. overknikken.	クシク
Mijn roet is omgeknipt.	裁が足クイテ居ル
ONA.	
on. alleen geteld, heeft in het Nederduitsch geene beteekenis, maar met een ander noorb-t' Samen gevoegd, heeft het de kracht van niet of geen, als uit het volgende bijbelyk blijkt.	
onaanbiddelyk. bij. n. niet aanbiddelyk.	念々モテテ又念々ス
onaanbagtig. bij. n. zonder aanbagt.	念々又疎
Heel onaanbagtig in een godsdiens- tijn.	信ニ甚疎
onaanbagtigheid. d. i. oneerbiedigheid.	不敬
onaanbagtigheid.	疎キ事
onaanbagtiglyk. bij. n. zonder aanbagt.	疎ク又念々
onaanbagtiglyk naar een rebe hoer- ren.	念々事次第聞ク 事ノ次第カクツト聞
onaangenaam. bij. n. onbetallig, onbe- haaglyk.	イラシキ
Ein onangenaam getigt.	イラシキウチ見ク
onaangenaam. onsmaklyk.	ウマクナイ
Eene onangenaame spijze.	ウマクナイ食物
Dat zal ken niet onangenaam zijn.	夫彼オイヤキニシテ
onaangenaamheid. d. i. onbetalligheid.	イラシキ事
onaangenaamlyk. bij. n.	イラシク
onaangenomen. bij. n. als,	
onaangenome kinderen.	本妻腹ナキ子
Ein onangenome nissel brief.	引請ラシ替テ手形
onaangeraaft. bij. n.	觸ラズ居ル
onaangeraaft maagd.	イダ男肌ス娘

onaangerand. bij. n.	仕裁ラズ居ル
onaangeroerd. bij. n.	書著キタル又言顯分ス タル又書著キタル
onaangerogten. bij. n. als, Ein onangerogte Ziel.	安静ナル魂
onaangelien. bij. n.	疎ラテ居ル
Ein onangelien persoon.	疎ラテ居ル人
onaangelien. als, onaangelien zoo vele geraaren bleef hij roestandig zijn pligt betragten.	危事アルカニ極セ ガ仕テ事ノ度勤メテ
onaanmerkelyk. zie onaanzienlyk.	
onaanneemelyk. bij. n. dat niet aan te neemen is.	引請ガタイ
Ein onaanneemelyke voorwaarde.	引請ガタイ取極メ
onaanspraaklyk. zie onaanspreeklyk.	
onaanspreeklyk. bij. n. die niet te maan- nen is.	催促請ヒキモテテ又 一言モノリカケル事ナ
Zij is onaanspreeklyk voor die schuld.	彼女其借金ノ催促請ヒ キモテテナシ
Ik ben onaanspreeklyk voor die zaak.	我其事ニ言モノリイカ ケズキ事ナシ
onaanstootelyk. bij. n. ongerlyk	心痛サセ又批判セ
Ein onaanstootelyk gebrag.	批判サシ又身持
Ein onaanstootelyk leren.	批判ラサレ又暮
onaanstootelykheid. d. i. ongerlykheid.	心痛ナラズ事
onaantienelyk. bij. n. van weinig aan- zien.	尊敬セラズ
Ein onaanzienlyk huis.	素性ノ悪キ家
onaardig. bij. n. wanschikkelyk, ongerijmb.	不都合又混雜ナル
Ein onaaridge rede.	不都合ナル説
onaardigheid. d. i. ongerijmdheid.	不都合事又混雜ナル事
Daar steekt geen onaaridgeheid in dat leggen.	其言事ニ不都合ナル事 無

onaarbiglijk. bijz. onhebbelijk.	不作法
onaarbiglijk spreken.	不作法物言
onabelijk. zie onedel.	
onafbetaald. bijz. n.	拂切スル
onafbiddelijk. bijz. n.	願カケテ得レヌ
onafgebrand. bijz. n. als,	
onafgebrande huizen.	金焼キタル家
onafgebaan. bijz. n.	仕廻キタル
onafgebant. bijz. n.	暇ヲ請フタル
onafgelaaben. bijz. n. als,	
onafgelaabe schepen.	金荷積キタル船
onafgelost. bijz. n. als,	
onafgeloste soldaten.	交代セタル兵士
onafgeloste rentebrieven.	金ライメ元利トモ皆滞 三下ル銀六
onafhangkelijk. bijz. n.	附従スル又拘リ居ヌ
onafhangkelijk. bijz.	附従スル又拘リ居ヌ
onafhangkelijkheid. z. i.	附従スル事
onafplatelijk. bijz. n. dat men niet kan	免サレヌ
afplaten.	
onafloselijk. bijz. n. als	
onafloselijke renten.	取ル事出来ヌカシ金
onafmetelijk. bijz. n.	尺寸ツクサヌ又量スヌ
onafmetelijkheid. z. i.	尺打ツクサレヌ事
onafscheidelijk. bijz. n. dat niet gescheiden	引ケラレヌ
kan worden.	
onafscheidelijk. bijz.	引ケラレヌ又ヤウニ
onafschreibelijk t' Namen verknogt zijn.	引ケラレヌ又ヤウニ致 三下ル
onafzettelijk. bijz. n. die niet kan worden	放ツ事出来ヌ
afzetter.	役儀トノ
onagbaar. bijz. n. gering, ongeagt.	重シクヌ

Niet een onagbaar geslagte geboren.	重シクヌ又生出タル
onagbaarheid. z. i. geringheid.	重シクヌ事
onagzaam. bijz. n. nalatig, agteloos.	怠ル又多ク氣ツケヌ
onagzaam in zijne zingen zijn.	已事ヲ多ク氣ツケヌタル
onagzaamheid. z. i. agteloosheid.	怠ル又多ク氣ツケヌ事
Ergen! een groote onagzaamheid in	或事ツケテ多ク怠ル
toonen.	アラス
onagzaamelijk. bijz. met onagzaam	怠ル又多ク氣ツケヌニ
heid.	
onarbeidzaam. bijz. n. lui, traag.	不勤タル
De etel is een onarbeidzaam vier.	驢馬不勤タル獸タル
onarbeidzaamheid. z. i. luiheid, traag	不勤
heid.	
onarglistig. bijz. n.	廉直タル
onarglistigheid. z. i.	廉直
ONB.	
onbaatruigtig. bijz. n. zonder baatruigt.	無慾タル
onbarmhartig of onbarmhertig. bijz. n.	無慈悲タル
ruud, straf, ongenadig.	
Ein onbarmhartig mensch.	無慈悲タル人
onbarmhartigheid. z. i. ruudheid, strafheid.	無慈悲タル事
onbarmhartiglijk. bijz. n. ruudelijk, straf	無慈悲ニ
felijk.	
Iemand onbarmhartiglijk handelen.	今無慈悲ニ取ル
onbeangst. bijz. n. onbetreest, onbeschroomd.	胸トキカヌ又怖カヌ
onbeantwoord. bijz. n. als,	
Ein onbeantwoorde brief.	返答セタル書翰
Die brief zal niet onbeantwoord blijven.	其書翰返答セタル事ナ
onbearbeit. zie onbeboord.	
onbearbeit. zie ongenierkt, roint.	

0

七

onbebloed. bijt. n.	未戰出又受不二三
Zijn zwaard of begen was nog onbebloed.	彼劍未戰出之了
onbeboind. bijt. n. ongeploegd, ongearbeid.	了之居ル又植附不三
onbeboind land.	植付不三之地面
onbeboimde boter.	了之製成不三之ボト
onbeboind, daar geen huizen gebouwd zijn.	其不三之築
onbebaagd. zie jong.	
onbebaarb. bijt. n.	聲不三之及落者不三
onbebaarbheid. l. i.	落者不三之事
onbedagt. bijt. n. los, onbezonnen.	勘弁不三
Een onbedagt jongeling.	勘弁不三之若者
Een onbedagt roerd.	勘弁不三之言多語
onbedagtelyk. bijt. losfelyk, zonder oerleg.	勘弁不三
onbedagtelyk ergens in te sterk gaan.	或事勘弁不三之
onbedagtheid. l. i. losfigheid, onbezonnenheid.	勘弁不三之事
Zijne onbedagtheid bleek in dat zeggen.	彼が勘弁不三之事を言た之知テオリタ
onbedagtzaam. zie onbedagt.	
onbedagtzaamheid. zie onbedagtheid.	
onbedagtzaamlyk. zie onbedagtelyk.	
onbedeest. bijt. n. onzeriet, nymoebig.	動セ又上ボケ不三
Hij toonde zich heel onbedeest.	彼動セ不三之見ガ不三
onbeduisbelyk. zie nymoebiglyk.	
onbeduistheid. l. i. nymoebigheid.	動セ不三又上ボケ不三
onbedekt. bijt. n.	覆不三又隠不三
Een liebigg strijter moet met een	行儀不三娘胸ヲ出テ

onbedekte boezem voor den bag niet komen.	歩行セ
onbedekt, ongereinst.	誠不三又包隠不三
onbedektelyk. bijt.	誠不三又包隠不三
onbedektheid. l. i.	誠不三包隠不三之事
onbedenkelyk. bijt. n. niet te bedenken of te vertinnen.	了簡不三又思付不三
Het is onbedenkelyk hoe dat geschied.	其事不三イカニシテ起ル事
Zij spoeden zich met eene onbedenkelyk snelheid.	彼等了簡不三之速
onbedenkelykheid. l. i. onberattelykheid.	了簡不三之事
onbederfelyk. bijt. n. dat niet bederven kan.	腐ガ不三又損ガ不三
onbederfelykheid. l. i.	腐ガ不三又損ガ不三
onbediebelijk. bijt. n. onbediribelyk, onuitleggelyk.	諭不三不三
Die zaak is onbediebelijk voor dat volk.	其不三其不三之諭不三
onbediend. bijt. n. onberegt.	願不三不三
Ik moest onbediend wretrekken.	我願不三不三
Hij is onbediend gestorven.	彼願不三不三
onbedijkelyk. bijt. n. dat men niet bedijken kan.	土手築不三
onbedijkt. bijt. n. dat niet bedijkt is.	土手築不三
onbedoeld. bijt. n. onbeoogd.	目ヲ附不三居ル
onbedorven. bijt. n. geheel ongeschonden.	腐不三又損不三
Dat boek is onbedorven gebleven.	其書物損不三
onbedorvenheid. l. i.	腐不三
onbedreien. bijt. n. ongeoeffend, overvaren.	不功者不三又達不三
In eenige zaake gansch onbedreien zijn.	或事不三向不功者不三

onbedreien. dat niet bedreien of begaan is	未 ^レ 為 ^ス
De menschelyke netten hebben tegen een roer genomen, maar onbedreien schelmstrik geen straf gesteld.	企 ^テ モイ ^テ タ ^シ メ ^テ 聲 ^ヲ 極 ^メ 裁 ^ヲ 控 ^メ テ
onbedreienheid. d. i. onverschillenheit, ongeopendheid.	不 ^レ 功 ^者 九 ^ル 事 ^ヲ 達 ^シ テ ^ハ 又 ^ク
onbedrieglijk of onbedriegelyk. bijt. n. onfeilbaar, vast.	信 ^シ テ ^ハ 慥 ^{ナル}
Dat is eene onbedrieglyke waarheid.	夫 ^レ 慥 ^{ナル} 信 ^テ アル
onbedrieglijk, oprecht, ongeveinst.	直 ^{ナル} 又 ^チ 包 ^メ 隠 ^メ ナ ^キ
Iemand eenen onbedrieglyken raad geven.	或 ^レ 二 ^色 隠 ^メ ナ ^キ 差 ^圖 ヲ ^與 フ
Met onbedrieglyke lippen of oprechtelyk spreken.	包 ^メ 隠 ^メ ナ ^ク 言 ^フ
onbedrieglykheid. d. i. oprechtigheid.	直 ^{ナル} 又 ^チ 包 ^メ 隠 ^メ ナ ^キ 又 ^ク
onbedrieglykheid in het oordeel.	判断 ^ニ 立 ^テ キ ^支
onbedroogen of onbedrogen. bijt. n. niet bedrogen, niet misleid.	欺 ^カ レ ^ズ ニ ^居 ル
onbedrogen in enige koopmanschap zijn.	商 ^賣 物 ^欺 カ ^レ ズ ^ニ 居 ^ル
onbedriegelyk. die onbedriegelyk.	
onbedarven. die onbedorven.	
onbedrielm. bijt. n. onberoerd, onterbijsterd, helder.	乱 ^ズ ニ ^オ ル ^又 轉 ^動 セ ^ズ ニ ^オ ル
Zijn verstand bleef onbedrielm van een nijn.	彼 ^レ カ ^ク 智 ^ハ 酒 ^ニ 乱 ^ズ ニ ^オ リ ^タ
Een onbedrielm verstand.	乱 ^ズ ニ ^オ ル ^智
onbedringelyk. bijt. n. ontemmelijk, toome loos.	馴 ^ラ セ ^ズ
Een onbedringelyk dier.	馴 ^ラ セ ^ズ 獸 ^ノ

onbedringelykheid. d. i. ontemmelijkheid.	馴 ^ラ セ ^ズ 又 ^チ
onbedrongen. bijt. n. zonder dwang.	無 ^リ 理 ^ナ ク
Eene onbedronge bekentenis.	無 ^リ 理 ^ナ ク ^テ 諭 ^ス
Eene onbedronge gedachte.	無 ^リ 理 ^ナ ク ^テ 心 ^ヲ
onbedrongen iets zeggen.	無 ^リ 理 ^ナ ク ^テ 言 ^フ 又 ^チ 言 ^フ
onbe-ebigd. bijt. n. niet met eede gesterkt.	誓 ^ヒ テ ^ハ 堅 ^ク ニ ^シ テ ^ハ
Die zaak is nog onbe-ebigd.	其 ^レ 又 ^チ 多 ^ク 誓 ^ヒ テ ^ハ 堅 ^ク ニ ^シ テ ^ハ
onbegaamd. bijt. n. onberoemd, ontermaard.	高 ^ク 名 ^ナ ク
Van een onbegaamd geslachte zijn.	高 ^ク 名 ^ナ ク ^テ 氏 ^ヲ アル
onbegaafd. bijt. n. onvoortien, onbeknaam.	益 ^シ テ ^ハ 又 ^チ 備 ^フ リ ^テ ナ ^ク テ ^ハ 又 ^チ 備 ^フ リ ^テ ナ ^ク テ ^ハ
onbegaafd van talen zijn.	詞 ^ヲ シ ^ラ ズ ^ニ オ ^ル
onbegaafdheid. d. i. onbeknaamheid.	益 ^シ テ ^ハ 又 ^チ 備 ^フ リ ^テ ナ ^ク テ ^ハ 又 ^チ 備 ^フ リ ^テ ナ ^ク テ ^ハ
onbegaafdheid in het verhooren.	道 ^理 達 ^ス ル ^事 又 ^チ 不 ^レ 得 ^テ 手 ^ヲ 鼓 ^ス
onbegaan. bijt. n. onbetreden.	通 ^行 セ ^ズ
Een onbegaane weg.	通 ^行 セ ^ズ 道 ^路
onbegangelijk. bijt. n.	通 ^行 出 ^来 ス
Een onbegangelijke weg of een weg die niet te gaan is.	通 ^行 出 ^来 ス ^道
onbegangelijkheid. d. i.	通 ^行 出 ^来 ス ^又 支 ^ナ
onbegierig. bijt. n. zonder lust of begeerte inbefferent.	欲 ^カ ラ ^ズ ニ ^居 ル
onbegierig naar iets zijn.	或 ^レ モ ^ク 亦 ^チ カ ^ラ ズ ^ニ 居 ^ル
onbegierighid. d. i. in befferentie.	ホ ^シ ガ ^ラ ズ ^又 支 ^ナ
onbegierlijk. bijt. n. die niet begeert.	物 ^ヲ ホ ^シ ガ ^ラ ズ
Ik zie de aardseheerijdommen aan met onbegierlyke oogen.	我 ^レ 世 ^界 繁 ^華 ヲ ^モ ホ ^シ ガ ^ラ ズ
onbegierlijk. dat niet te begeren is.	眼 ^ヲ 見 ^テ オ ^ル
Zijn dat onbegierlyke zingen?	ホ ^シ カ ^ル 又 ^チ ナ ^ラ ズ ^又 ア ^リ テ ^ハ 又 ^チ ナ ^ラ ズ ^又 ア ^リ テ ^ハ
onbegierlykheid. d. i.	ホ ^シ カ ^ル 又 ^チ ナ ^ラ ズ ^又 ア ^リ テ ^ハ 又 ^チ ナ ^ラ ズ ^又 ア ^リ テ ^ハ
onbegierte. d. i. onliet.	コ ^イ ニ ^カ ラ ^ズ 又 ^チ

onbegreep. bijt. n. onbespot.	嘲笑 <small>ウツク</small>
onbegiftigd. bijt. n. die geen geschenk ont, vangen heeft.	進物多請 <small>ウツク</small>
onbegonnen. bijt. n. niet aan gedingen.	初 <small>ウツク</small>
Dat is nog een onbegonnen merk.	大 <small>ウツク</small>
onbegonnen. zonder begin.	始 <small>ウツク</small>
Het onbegonnen reizen, god.	神 <small>ウツク</small>
onbegooten of onbegoten. bijt. n. onbespungd.	水 <small>ウツク</small>
Dat bedde is nog onbegoten.	其 <small>ウツク</small>
onbegraaven. bijt. n.	葬 <small>ウツク</small>
onbegraaven, onbeschanst.	掘固 <small>ウツク</small>
Het leger legt nog onbegraaven.	軍兵 <small>ウツク</small>
onbegrepen. bijt. n. onbepaald, meer of min.	極居 <small>ウツク</small>
Tien of twaalf gulden onbegrepen.	大 <small>ウツク</small>
onbegrepen, onbiat dat men niet begree, pen heeft.	吞込 <small>ウツク</small>
onbegrijpelijk. bijt. n. onverstaaenbaar, on, iatbaar.	吞込 <small>ウツク</small>
Eene onbegrijpelijke zaak.	吞込 <small>ウツク</small>
God! reizen is onbegrijpelijk.	神 <small>ウツク</small>
onbegrijpelijkheid. d. i. onverstaaenbaarheid.	分 <small>ウツク</small>
onbegroet. bijt. n. ongegroet.	礼儀 <small>ウツク</small>
Iemand in zijnen brief ongegroet laten.	人 <small>ウツク</small>
onbegünstigd. bijt. n. niet begunstigd.	惠 <small>ウツク</small>
onbegünstigd van het geluk zijn.	福 <small>ウツク</small>
onbehaaglijk of onbehaaglijk. bijt. n. onaan, genaam, onverschillig.	氣 <small>ウツク</small>
Eene onbehaaglijke rede.	氣 <small>ウツク</small>
Eene onbehaaglijke gestalte.	氣 <small>ウツク</small>
onbehaaglijkheid. d. i. onaangenaamheid.	氣 <small>ウツク</small>

onbehaald. bijt. n. ongemoeid, buiten ter, nijt.	心配 <small>ウツク</small>
Laat mij daar onbehaald inblijven.	其 <small>ウツク</small>
onbehandeld. bijt. n.	敷手 <small>ウツク</small>
onbehandigd. bijt. n. als,	
Eene onbehandigde brief.	手渡 <small>ウツク</small>
onbehangen. bijt. n.	カケ <small>ウツク</small>
De vertrekken zijn nog onbehangen.	部屋 <small>ウツク</small>
onbehendig. bijt. n.	手際 <small>ウツク</small>
onbehendiglijk. bijt. bottelijk, plompelijk.	手際 <small>ウツク</small>
Ergens onbehendiglijk mee te merk gaan.	或事 <small>ウツク</small>
onbehinderd. zie onverschinderd.	
onbehoed. bijt. n. onbeschied, onbetamend.	守護 <small>ウツク</small>
onbehoedzaam. bijt. n. onsoerzigtig.	用心 <small>ウツク</small>
onbehoedzaamheid. d. i. onsoerzigtigheid.	用心 <small>ウツク</small>
onbehoefstig. bijt. n. buiten gebrek.	事 <small>ウツク</small>
onbehoorlijk. bijt. n. ongeoorloofd, onbetaam, lijk.	法 <small>ウツク</small>
Een onbehoorlijk ternijt.	法 <small>ウツク</small>
onbehoorlijk. bijt. onbetamelijk.	法 <small>ウツク</small>
onbehoorlijk van goets geheimen spreken.	神密事 <small>ウツク</small>
onbehoorlijkheid. d. i. onbetamelijkheid.	法 <small>ウツク</small>
Wat onbehoorlijkheid stukt daarin?	トウ <small>ウツク</small>
onbehoorren. bijt. n. onbeschoft, onbeleefd.	不禮 <small>ウツク</small>
Een onbehoorren mensch.	不禮 <small>ウツク</small>
Een onbehoorren rede, of gesprek.	不禮 <small>ウツク</small>
onbehoorrenheid. d. i. onbeschoftheid.	不禮 <small>ウツク</small>
Een groote onbehoorrenheid in het spie, ken toonen.	物 <small>ウツク</small>
onbehoelzaam. bijt. n. onbehoelzig.	助 <small>ウツク</small>

0

141

onbehelpzaamheid. L. 1.	助 ^テ テ ^テ 事 ^テ 方便 ^ニ テ ^テ 事
onbybaar. L. 1. jong, minderjaarg.	
onbekeerd. bijt. n. onveranderd.	心 ^ヲ 人 ^ノ カ ^ニ テ
Dat is een onbekeerd zondaar.	夫 ^ノ 心 ^ノ 人 ^ノ カ ^ニ テ ^テ 破 ^レ 戒 ^ス 人 ^ノ 死 ^ス
onbekeerlijk. bijt. n. halstarrig in het kwaade.	惡 ^ノ 事 ^ヲ カ ^ニ テ ^テ 居 ^ル
Een onbekeerlijk mensch.	惡 ^ノ 事 ^ヲ カ ^ニ テ ^テ 居 ^ル 人
onbekeerlijkheid. L. 1. hardnekkigheid in het kwaade.	惡 ^ノ 事 ^ヲ カ ^ニ テ ^テ 居 ^ル 事
In zijne onbekeerlijkheid voortraaten.	己 ^ノ カ ^ニ テ ^テ 居 ^ル 所 ^ニ 惡 ^ノ 事 ^ヲ テ
onbekend. bijt. n. verborgen, niet bekend, niet ontdekt.	知 ^ラ ズ ^ル 居 ^ル 又 ^テ 顯 ^シ テ ^テ 居 ^ル
Eene onbekende zaak.	知 ^ラ ズ ^ル 居 ^ル 事
Zij is mij van aangezicht onbekend.	我 ^ノ 彼 ^ノ 女 ^ノ 顔 ^ヲ 見 ^テ 知 ^ラ ズ
onbekend maakt onbemind.	知 ^ラ ズ ^ル 事 ^ヲ 好 ^ミ テ
onbekendheid. L. 1. onkunde.	
onbeklaagde. bijt. n.	憐 ^シ カ ^ク テ ^テ 居 ^ル
onbeklaagd of onbeklaaglijk. bijt. n. die niet te beklaagen is.	憐 ^シ マ ^ス
Zij is onbeklaaglijk in haar ongeluk.	彼 ^ノ 女 ^ノ 不 ^幸 憐 ^シ マ ^ス
onbeklad. bijt. n. onbeschild.	ヨ ^ク シ ^テ 居 ^ル
Mijn mantel is nog onbeklad.	我 ^ノ 合 ^羽 テ ^テ 居 ^ル
onbekleed. bijt. n. onbeschoten.	飛 ^テ 付 ^テ テ ^テ 居 ^ル 板 ^ヲ
Een onbekleede muur.	板 ^ヲ 張 ^テ 付 ^テ テ ^テ 居 ^ル 拵
onbekleede stoelen.	切 ^テ 張 ^テ 付 ^テ テ ^テ 居 ^ル 椅子
onbeklemd. bijt. n. listig, blijmoedig.	悦 ^シ キ
Een onbeklemd hart.	悦 ^シ キ ^ノ 心
onbeklemdheid. L. 1. listigheid, blijmoedigheid.	悦 ^シ キ ^ノ 事
onbeklimbaar. bijt. n. onbeklimmelyk.	登 ^ラ ズ

ongenaakbaar.	
Een onbeklimbare rots.	登 ^ラ ズ ^ル 岩
onbeklimmelyk. L. 1. onbeklimbaar.	
onbekomelyk of onbekoomelyk. bijt. n. dat niet te bekomen is.	得 ^ラ ズ
onbekomelyke schatten.	得 ^ラ ズ ^ル 財 ^寶
onbekommerd. bijt. n. onbezorgd.	氣 ^ガ リ ^ノ ナ ^キ
Dat is een onbekommerd hart.	氣 ^ガ リ ^ノ ナ ^キ 心
onbekommerd. bijt. n. onbezorgd, zonder zorg.	心 ^遣 テ ^テ ナ ^キ
onbekommerd leten.	心 ^遣 テ ^テ ナ ^キ 暮 ^ス ル
onbekommerdheid. L. 1. onbezorgdheid.	氣 ^ガ リ ^ノ ナ ^キ 事
onbekoomelyk. L. 1. onbekomelyk.	
onbeoorlijk. bijt. n. onbetallig.	好 ^シ カ ^ク テ ^テ 目 ^ヲ 迷 ^サ ス
Dat is geen onbeoorlijk reizigmensch.	夫 ^ノ 好 ^シ カ ^ク テ ^テ 女 ^ヲ テ ^テ ル
onbekragtigd. bijt. n. niet bekrachtigd.	シカ ^ト 塊 ^ニ テ ^テ 居 ^ル
onbekrast. bijt. n. niet met krassen.	カ ^ク テ ^テ 居 ^ル 所 ^ニ テ ^テ 居 ^ル 又 ^テ テ ^テ 居 ^ル
Die borden zijn nog onbekrast.	其 ^ノ 鉢 ^未 カ ^ク テ ^テ 居 ^ル
onbekrompen. bijt. n. ruim.	手 ^扶 キ ^テ テ ^テ 居 ^ル
Uit eene onbekrompe beurs te markt gaan.	テ ^テ 居 ^ル 金 ^ヲ テ ^テ 物 ^ヲ 買 ^フ テ ^テ 行 ^ク
iets uit een onbekrompen hart geien.	或 ^ノ 物 ^ヲ 惜 ^シ テ ^テ 勝 ^テ テ ^テ 居 ^ル
onbekrompe geest of verstand.	テ ^テ 居 ^ル 智 ^恵 又 ^テ テ ^テ 居 ^ル 智 ^恵
onbekrompen. bijt. n. onbeschoemd, ruimtelig.	遠 ^慮 ナ ^シ
onbekrompen ergens van spuken.	或 ^ノ 事 ^ヲ 遠 ^慮 ナ ^シ テ ^テ 居 ^ル
onbekrompenheid. L. 1.	遠 ^慮 ナ ^シ テ ^テ 居 ^ル 事
onbelaaben of onbelaben. bijt. n. onbetnaard.	荷 ^ヲ 積 ^ミ テ ^テ 居 ^ル
*Spreek onbelaaben.	心 ^若 ク ^テ 勝 ^テ テ ^テ 居 ^ル
onbelast. bijt. n. vrij van lasten.	運 ^上 ナ ^シ
onbelast. onbeiden, buiten last.	言 ^付 テ ^テ テ ^テ 居 ^ル

iets onbelast zeggen.	言付 <small>コト</small> 様 <small>サマ</small> 或事 <small>シ</small> 云 <small>ク</small>
onbeleden of onbeleken. bijt. n. niet bekend	知 <small>チ</small> 居 <small>ル</small> 又 <small>チ</small> 知 <small>レ</small> セ <small>ズ</small> アル
onbeleedigh. bijt. n. buiten beleediging.	概 <small>ケ</small> ケ <small>レ</small> 居 <small>ル</small>
Hij bleef echter onbeleedigh.	彼 <small>カ</small> ハ <small>レ</small> 概 <small>ケ</small> 付 <small>テ</small> 居 <small>タ</small>
onbeleedigh. zie onbeschadigh.	
onbeleefb. bijt. n. onhuisch, onhoflijk.	不 <small>レ</small> 禮 <small>ト</small> ル
Een onbeleefb mensch	不 <small>レ</small> 禮 <small>ト</small> ル人
Iemand een onbeleefb antwoord geeten.	人 <small>ノ</small> 不 <small>レ</small> 禮 <small>ト</small> リ返 <small>テ</small> 答 <small>ヲ</small> 與 <small>フ</small>
onbeleefdelijk. bijt. n. onheuschelijk.	不 <small>レ</small> 禮 <small>ト</small>
Iemand onbeleefdelijk bejegenen.	人 <small>ノ</small> 不 <small>レ</small> 禮 <small>ト</small> 取 <small>テ</small> 扱 <small>フ</small>
onbeleeftheid. 2. 1. plomphuid, onheuschheid.	不 <small>レ</small> 禮 <small>ト</small>
Hij toonde haar een groote onbeleeftheid.	彼 <small>カ</small> 其 <small>ノ</small> 女 <small>ニ</small> 大 <small>ク</small> 不 <small>レ</small> 禮 <small>ト</small> ナ <small>シ</small> タ
Wat onbeleeftheid is dat voor welke een gunst?	ケ <small>ケ</small> 様 <small>ナル</small> 惠 <small>ミ</small> ヲ <small>シ</small> テ <small>アル</small> ニ 左 <small>ノ</small> 様 <small>ナル</small> 事 <small>ヲ</small> アル <small>ハ</small> ト <small>ウ</small> シ <small>タ</small> カ 不 <small>レ</small> 禮 <small>ト</small> ア <small>ラ</small> フカ
onbeleend. bijt. n. rij, onderpand.	金 <small>カ</small> カ <small>ニ</small> 預 <small>ケ</small> テ <small>ナ</small> イ
• onbeleende goederen.	金 <small>カ</small> カ <small>ニ</small> 預 <small>ケ</small> テ <small>ナ</small> イ荷物
onbeleeten. bijt. n. die niet gelezen heeft.	博覽 <small>シ</small> テ居 <small>ラ</small> ズ
onbelegen. bijt. n. tarsch.	置 <small>キ</small> 古 <small>シ</small> テナキ
onbelegen hier.	置 <small>キ</small> 古 <small>シ</small> テナキコト
onbelemmerd. bijt. n. onderhinderd.	障 <small>ヲ</small> ナキ又 <small>チ</small> 妨 <small>ケ</small> ラ <small>ズ</small> 居 <small>ル</small>
Eene onbelemmerde berigheid.	障 <small>ヲ</small> ナクシテ居ル仕事
onbelemmerd. bijt. n. buiten belemmering of hinder.	障 <small>ヲ</small> ナシ又 <small>チ</small> 妨 <small>ケ</small> ラ <small>ズ</small> 事 <small>ナ</small> シ
onbelemmerd in zijne zaken voortgaan.	妨 <small>ケ</small> ラ <small>ズ</small> 事 <small>ナ</small> シシテ事 <small>ヲ</small> 進 <small>メ</small> テ
onbelet. bijt. n. onderhinderd.	障 <small>ヲ</small> ナキ
onbelet zijn om iemand te spreken.	人 <small>ニ</small> モ <small>シ</small> テ障 <small>ヲ</small> ナキ
onbelogen. bijt. n. met geene legens be- tigt	虚 <small>シ</small> 言 <small>ヲ</small> ナカフセシメ <small>ズ</small> ニ 居 <small>ル</small>
Hij moet van mij onbelogen zijn.	彼 <small>カ</small> 其 <small>ノ</small> 女 <small>ハ</small> 我 <small>ヨ</small> リ虚 <small>シ</small> 言 <small>ヲ</small> ナカ セ <small>ル</small> 事 <small>ナ</small> シ

onbeloont. bijt. n. ontergelben, zonder beloening.	賞 <small>ヲ</small> シテ居 <small>ル</small>
Hij moest onbeloont vertrekken.	賞 <small>ヲ</small> 請 <small>ム</small> 事 <small>ナ</small> シテ去 <small>リ</small> タ
De krijg blijft noot onbeloont.	徳 <small>ヲ</small> 常 <small>ニ</small> 賞 <small>ム</small> 事 <small>ナ</small> シテ居 <small>ル</small>
onbeliist. bijt. n. zonder liist of begeerte.	好 <small>ム</small> ニ居 <small>ル</small> 又 <small>チ</small> 念 <small>ヲ</small> ナ <small>ク</small> 居 <small>ル</small>
onbeliist zijn om te rigten.	戰事 <small>ノ</small> 好 <small>ム</small> ニ居 <small>ル</small>
ontemagtigh. bijt. n.	奪取 <small>シ</small> テ居 <small>ル</small>
Een ontemagtighe stad.	奪取 <small>シ</small> テ居 <small>ル</small> 市中
ontemagtigh. die be magt niet en heeft, on- rijmagtig.	能 <small>ハ</small> ズナキ
ontemand. bijt. n. ongemand, met gun man, nen of bootsroek voorzien.	乗組 <small>ナ</small> キ
Een ontemand schip.	乗組 <small>ナ</small> キ船
ontemind. bijt. n. onnaar.	嫌 <small>ム</small> ニ居 <small>ル</small>
Hij maakt zich oeral ontemind.	彼 <small>カ</small> 何 <small>カ</small> ニ至 <small>リ</small> 嫌 <small>ム</small> 様 <small>ニ</small> 居 <small>ル</small>
onteminnelijk. bijt. n.	嫌 <small>ム</small> ル
ontemorst. bijt. n. onbezeeld, schoon, lui, jer.	奇麗 <small>ナ</small> ル
*Een ontemorst gemeten.	氣 <small>カ</small> リ <small>ナ</small> キ心
ontemuurd. bijt. n. zonder muren.	圍 <small>ヲ</small> ナキ
In Engeland zijn vele ontemuurde ste- den of ilekken.	「エングランド」ノ内ニ圍 <small>メ</small> テ ナキ市 <small>ノ</small> 中 <small>ノ</small> 數 <small>ヲ</small> ナ <small>シ</small> テ居 <small>ル</small>
ontemuelijk. bijt. n.	取 <small>リ</small> 支 <small>ナ</small> ク出来 <small>ズ</small>
ontemutelt. bijt. n. helber.	晴 <small>ム</small> カナル
Eene ontemutelt licht.	晴 <small>ム</small> カナル空
ontemoodigh. bijt. n. buiten behoefte of ge- brek.	支 <small>カ</small> ラ <small>ズ</small> ニ居 <small>ル</small>
ontemoodigh leien.	支 <small>カ</small> ラ <small>ズ</small> ニ居 <small>ル</small> 暮 <small>シ</small>
ontenijf. bijt. n. zonder benijf te worden.	恨 <small>ミ</small> ラ <small>ズ</small> ニ居 <small>ル</small>
Wie kan ontenijf in vele wereld leien?	世 <small>ノ</small> 間 <small>ニ</small> 誰 <small>カ</small> 限 <small>ミ</small> ラ <small>ズ</small> ニ居 <small>ル</small> 事 <small>ナ</small> シ

onbepoogd. bijt. n. Daar men niet op ge- coogt heeft.	現 ^ル 居 ^ル
Een onbepoogd gelijk.	現 ^ル 居 ^ル 福
onbepaald. bijt. n. Zonder paalen.	極 ^ニ 居 ^ル 又 ^テ 限 ^ナ ク
onbepaald lidwoordje in de spraakkunst.	普通 ^ノ 發 ^ス 聲 ^ノ 詞 ^ノ 語 ^ヲ
Eene onbepaalde heerschappij.	限 ^ナ ク ^ノ 支 ^ス 配 ^ス
Een onbepaalde lin.	極 ^ニ 至 ^ル 意 ^味
De ruimte der wereld is onbepaald.	世界 ^ノ 廣 ^ク 限 ^ナ ク
onbepaald, onbestigt.	決 ^シ テ ^モ 定 ^マ ラ ^ズ
Die zaak is nog onbepaald.	其 ^ノ 未 ^ダ 決 ^シ テ ^モ 定 ^マ ラ ^ズ
onbepaaldelijk. bijt. Zonder bepaling.	決 ^シ テ ^モ 定 ^マ ラ ^ズ 又 ^テ 限 ^ナ ク
onbepaaldelijk van ene zaake spre- ken.	未 ^ダ 決 ^シ テ ^モ 定 ^マ ラ ^ズ 云 ^フ
onbepaaldheid. Z. s.	決 ^シ テ ^モ 定 ^マ ラ ^ズ 又 ^テ 限 ^ナ ク
onbepakt. bijt. n.	干 ^シ テ ^モ 塗 ^ラ ズ
onbeplant. bijt. n. onbeplant.	植 ^付 セ ^ズ アル
Een onbeplant stuk lands.	植 ^付 セ ^ズ アル ^ノ 地 ^面
onbepleit. bijt. n. ongehoorden, waar oer nog niet gepleit is.	未 ^ダ 公 ^シ テ ^モ 宣 ^シ テ ^モ 居 ^ル
Eene onbepleite zaak.	未 ^ダ 公 ^シ テ ^モ 宣 ^シ テ ^モ 居 ^ル 事
onbeplekt. Zie ongerlakt.	
onbeploegd. Zie onbeboerd.	
onbepluimd. Zie ongepluimd.	
onbeproeft. bijt. n. onbezocht.	試 ^シ テ ^モ ナ ^ク
Een onbeproeft geneesmiddel.	試 ^シ テ ^モ ナ ^ク 藥
onbeproeft wapenen.	試 ^シ テ ^モ ナ ^ク 武器
onbeproeftheid. Z. s. onbedreutenheid.	不 ^レ 功 ^ス 者 ^ノ 事
De onbeproeftheid van den zeldheere is voor het land zeer schadelijk ge- weest.	大 ^將 不 ^レ 功 ^ス 者 ^ノ 事 ^甚 國 ^ノ 害 ^ナ リ ^ク

onbegiaam of onbekiaam. bijt. n. Zonder begiaamheid.	不 ^レ 調 ^ハ ル ^ニ 又 ^テ 益 ^ス 多 ^ク
Een onbegiaam mensch om zijn woord te loven.	物 ^言 不 ^レ 調 ^ハ ル ^ニ 人
onbegiaam, ongeioeglijk.	不 ^レ 相 ^應 ス ^ル 又 ^テ 不 ^レ 都 ^合 ス ^ル
Dat zijn onbegiaame woorden om die zaak uit te drukken.	其 ^ノ 未 ^ダ 言 ^ヒ 出 ^ス テ ^モ 不 ^レ 都 ^合 ス ^ル 詞 ^ヲ
onbegiaam tot den oorlog zijn.	軍 ^ニ 不 ^レ 禁 ^内 ス ^ル
onbegiaame of onbehoorlijke middelen gebruiken.	不 ^レ 都 ^合 ス ^ル 方 ^便 ヲ ^用 フ
onbegiaamheid. Z. s.	不 ^レ 調 ^ハ ル ^ニ 又 ^テ 不 ^レ 相 ^應 ス ^ル 又 ^テ 不 ^レ 都 ^合 ス ^ル 又 ^テ 不 ^レ 宜 ^シ
Hij kent zijn eige begiaamheid niet.	彼 ^ノ 不 ^レ 調 ^ハ ル ^ニ 又 ^テ 不 ^レ 知 ^ス
onbegiaamlijk. bijt. ongeioeglijk	不 ^レ 調 ^ハ ル ^ニ
Eene zaak onbegiaamlijk behandelen.	未 ^ダ 不 ^レ 都 ^合 ス ^ル 取 ^扱 フ
onberaaden. bijt. n. onbezonnen.	勘 ^弁 ナ ^ク
Een onberaaden mensch.	勘 ^弁 ナ ^ク 人
onberaaden. bijt. n. onbedachtelijk, onbezon- nen.	勘 ^弁 ナ ^ク
Ergens onberaaden in te merk gaan.	或 ^レ 事 ^ヲ 勘 ^弁 ナ ^ク ス ^ル
onberaadzaam. Zie onbedacht.	
onbereden. bijt. n. als,	
Een onbereden weg.	馬 ^ヲ 乘 ^リ 通 ^ス ル ^ニ 道
onbereden, dat niet bereden is.	ヨ ^ク 乘 ^リ テ ^モ ナ ^ク
Een onbereden paard.	ヨ ^ク 乘 ^リ テ ^モ ナ ^ク 馬
onbereid. bijt. n. ongetrouwd, niet bereid.	製 ^シ テ ^モ 又 ^テ ナ ^ク アル
onbereid leder.	ナ ^ク ナ ^ク アル ^ノ 皮
onbereid, ongeruid, ontervaardig.	用 ^意 ナ ^ク
onbereid tot eenen zeldslag komen.	用 ^意 ナ ^ク 之 ^ノ 戰 ^ヲ
onbereid, of voor de zeld een reke doen onbereid. bijt. n.	考 ^テ 又 ^テ 未 ^ダ 決 ^シ テ ^モ 居 ^ル 極 ^ニ 居 ^ル

ontrekkend. bijz. n. niet gerekend.	算用セズル
ontreugt. bijz. n. zonder ontverrigting.	知セズニ
Hij moest ontreugt vertrekken.	彼ノ知ラズニ出立セバトシ
ontrespelijk. bijz. n. en bijz. onriemigtelijk.	非難サレヌ又非難言ハス
Een ontrespelijk gedrag.	非難サレヌ身持
ontrespelijk leien.	非難サレヌ暮
ontremhartig. zie ontarmhartig.	
ontreemd. bijz. n. ontvermaard.	譽トキ
Een ontreemd schrijver.	譽トキ著述者
ontreemd. bijz. n. zonder roem.	譽トキ
ontreemd gesproken.	譽トキ言ハス
ontreerd. bijz. n. gerust, stil.	靜ナル
Een ontreerd gemoed.	靜ナル心
ontreerlijk. bijz. n. ontveeglijk.	動カヌ
Op dezen ontreerlijken grondslag.	此動カヌ礎ニ
ontreest. bijz. n. glad, niet roestig.	錯ノ付テ居ル
ontrecofd. zie ontbeplunberd.	
ontreouinelijk. bijz. n. ontveranderlijk, naar oier geen beoorn valt.	悔ム支トキ
Gods genabengiften zijn ontreouinelijk.	神與ル恵ニ悔ム支トキ
Eene ontreouinelijke bekering.	悔ムトキ交リ
ontreouinen, ontbeien, bij de roet.	鮮見トキ又實考トキ
ontreouinig. zie ontboetriaarbig.	
ontreuidgt. zie ontveoemd.	
ontreuidelijk. bijz. n. als, Een ontreuidelijk paard.	乘トキ馬
ontreuchaaf. bijz. n. daar men de schaaf nog niet oier heeft laten loopen. zie ongeschaaf.	
*ontreuchaaf. ruini, plomp, tot.	毀作法トキ又正カサル

Een ontreuchaaf mensch.	無作法トキ人
Een ontreuchaafbe tong.	無作法トキ口
*ontreuchaafdelijk. bijz. n. ruinielijk.	無作法トキ又正カサル
Eigens ontreuchaafdelijk van spruken.	或專ヲ無作法トキ言フ
ontreuchaafheid. z. i. ruiniheid, plompheid.	無作法トキ事又正カサル
Eene groote ontreuchaafheid in het spreken.	物言ノ無作法トキ事
ontreuchaamd. bijz. n. schaamteloos, zonder schaamte.	恥知ラヌ
Een ontreuchaamd ruff.	耻知ラヌ女
Eene ontreuchaamde luigen.	恥ヲ構フニ無言
ontreuchaamd. bijz. n. ontveuchaamdelyk.	恥トキ
ontreuchaamdelyk. bijz. n. zonder schaamte.	恥トキ
ontreuchaamdelyk liegen.	耻トキ虚言トキ
ontreuchaamheid. z. i. schaamteloosheid.	耻知ラヌ事
Dat is eene schrikkelijke ontreuchaamd, heid.	夫ノ驚クニ恥知ラヌ 事トキ
ontreuchaadigd. bijz. n. vrijd van schade.	損セズ居ル
Die ontreuchaadigde schepen hielden zie.	瀬トキ船ガ洋中ニ無恙
Die huizen bleven van den brand on- treuchaadigd.	其家火事ニ無難トキ 居タ
ontreuchaanst. bijz. n. ontvegraten.	構セズナル
Die rijnanden lagen ontvegraten.	敵ガ構セズ居タ
ontreuchaaden. bijz. n. ruiniard.	混雜トキ居ル是難トキ
Eigens een ontvecheide kennis van heb- ben.	或事トキ是非ヲ辨ハズニ 知トキ居ル
ontvecheiden, ontveuisch, ontveleefd.	無禮ナル
ontvecheiden. niet ontveoden.	呼レズニ
ontvecheiden ten hoie komen.	呼レズ示レズ来ル
ontvecheidenheid. z. i. ontveuischheid, ontveek.	無禮

kelijkheid.	或事甚無禮之ヲ
Ergens een groote onbescheidenheid in toonen.	ワス
onbescheidenlijk. bijv. vernarkelijk.	混雜之ヲ是非ヲ辨ハス
Iets onbescheidenlijk zien.	アルモノヲ是非ヲ辨ス
onbescheidenlijk, onheuschelijk.	無禮ニシテ
Iemand onbescheidenlijk bejegenen.	人ヲ無禮ニ取扱フ
onbeschermd. bijv. n. onderbedigd.	防カズニ居ル
onbeschimmd. bijv. n. niet verschimmd.	防付スニ居ル
onbeschimmd brood.	防付ズニ居ル
onbeschoft. bijv. n. ongeschikt, onbeleeft.	無禮ナル無作法ナル
Een onbeschoft mensch.	無作法ナル人
Eene onbeschofte rede.	無禮ナル事ノ次第
onbeschoftelijk. bijv. ongeschiktelijk.	無禮ニシテ無作法ニシテ
Ergens onbeschoftelijk in te werk gaan.	或事ヲ無作法ニシテ
onbeschoftheid. d. v. ongeschiktheid.	無禮ナル事
onbeschonken. bijv. n. nughteren, niet bronken.	醉スニ居ル
ken.	
Men doet hem welken onbeschonken.	彼醉ニ居ル事稀ナル
onbeschonken, onbegiftigd.	進物受ズ
onbeschonken van het hof vertrekken.	進物受テ亦自出ス
onbeschooren of onbeschooren. Lie ongeschoren.	
onbescheid. bijv. n. niet beschreib. als.	
Het verlies van zulk een grooten held is onbescheid.	個様ノ勇者ノ失事
onbeschreien, bijv. n. niet.	書カズニ居ル
onbeschreien papier.	白紙
onbeschreien niet in geschrift gesteld.	書記シテナシ
Een onbeschreien uiterste wil.	書記シテナシ遺言
Het onbeschreien woord, de oetelering.	口達

gen.	
onbeschroomd. bijv. n. onderwaard, onbetreest.	恐ラズ
onbeschroomd in het gesaar.	危キヲ恐ラズ
onbeschroomdelyk. bijv. n. zonder schroom.	恐ラズニ
Iemand onbeschroomdelyk de waarheid zeggen.	或人ニ恐ラズ有儘ニ言フ
onbeschroomdheid. d. v. onderwaardheid.	恐ラズ事
onbeschrijpelyk. bijv. n.	書記ス事ノ出来ズ
Het is onbeschrijpelyk hoe het daar toe ging.	其事如何成行タト言
onbeschuldigd. bijv. n. onbetigt.	事ノ書記ス事ノ出来ズ
De admiraal werd onbeschuldigd af gezet.	護セラズニ居ル
onbesepelyk. bijv. n. onbegrijpelyk.	大将ノ護セズニ放役ニ違フ
onbeslaagen of onbeslagen. bijv. n. niet beslaagen.	合点ノ行フ
gen.	金履付スニ居ル
Een onbeslagen paard.	金履付スニ居ル馬
*onbeslagen ten ijs komen, onbereid iets beginnen.	用意ナシ或事ヲ始ム
onbeslagen, ongemengd.	ル
onbeslagen kalk.	攪セズニ居ル
onbeslagen, onterbonden, ongehouden.	攪セズニ居ル白灰
Gij kijt onbeslagen indien koop.	掛合スニ居ル
onbeslaapen. Lie onbeslapen.	汝其高事掛合スニ居ル
onbeslapen. bijv. n.	
Een onbeslapen doqter, een maagd.	未タ男ヲアタ
onbeslegt. bijv. n. niet afgedaan.	未タ男ヲアタ娘
Eene onbeslegte zaak.	済スニ居ル
onbesloten of onbeslooten. bijv. n. open.	済スニ居ル事
Eene onbesloote plaats.	閉スニ居ル
	閉スニ居ル處

0

廿七

onbesloten, zonder besluit.	決定セズ
Die zaak bleef onbesloten.	其事決定サレズ居タ
onbeslijkt, bijt. n. schoon.	ヨキスコレ居ラス
Eene onbeslijkte meq.	ヨキ道
onbesmet, bijt. n. zonder besmetting.	傳染サレズ居ル
Die stad bleef onbesmet van de pest.	其市 ^{サレズ} ニ居タ ^{時疫ヨリ傳染}
onbesmet, onbezoodeld, onbeslekt.	穢ラズ居ル
Hij bleef onbesmet van dat kwaad.	彼其惡事ヲ穢ラズ居ル
* onbesmet, zuiver, rein.	清淨ナル
Een onbesmet gemoed, geniesje, enz.	清淨ナル意
Zich onbesmet beriaaren van de wereld.	罪ヲ犯サズ居ル
onbesmetheid. z. v.	清淨ナル事
onbesmettelijk, bijt. n. dat niet besmet.	傳染セズ
onbesmeurd, bijt. n. onbesmet, onbezoodeld.	ヨコレ居ラス
Een onbesmeurde rok.	ヨコレ居ラス着物
onbesneden of onbesneden, bijt. n. die de voor huid heeft.	陰莖ノ前皮ヲ切ラスニ アル
Een onbesneden kind.	陰莖ノ前皮ヲ切ラス子
* onbesneden van harte.	片意地ナル
onbesnoeid, bijt. n. dat rondom niet afges, noeid is.	耳ヲナリ落サズ居ル
Eene onbesnoeide rijksdaalder.	耳ヲナリ落サズ銀
onbesnoeid, van de boomen, enz. spree, kende.	ツエズ居ル
onbesnot, bijt. n. zonder snot.	鼻汁ノ出テ居ラス
Een onbesnotte neus.	鼻汁ノ出テ居ラス鼻
onbespraake, bijt. n. kiralyk bespraakt.	能クモト言ハシ得ス
onbespraaktheid. z. v. belemmering in het spreeken.	能クモト言ハシ得ス事
onbespraagd, bijt. n. onbesproeid.	振リカケズ居ル水ヲ

onbesproken of onbesprooken, bijt. n. onge, rispelijk.	評ノ打シ
Een onbesproken leten.	評ノ打シ身持
onbesteeken, bijt. n. van te rooren niet bes, tell.	前以テ用テセズ居ル
Een onbesteeken merk.	前以テ用テセズ居ル
Een onbesteeken boek.	アタラズ居ル書物
onbestendig, bijt. n. onvast.	取極リノナキ
onbestendig in lijne roorneemens lijn.	取極リノ事ニ取極リ
Een onbestendig of veranderlijk mensch.	心ノ変リ易キ人
Een onbestendig meer.	定ラス日和
onbestendigheid. z. v. onstandvastigheid.	取極リキ事定ラス事
onbestendiglijk, bijt.	取極リナク
onbestierlijk, bijt. n. niet te bestieren.	車ヲ御サズ居ル人ノ言フ
Een onbestierlijk mensch.	人ノ言フ事ヲ聞カズ人
onbestolen of onbestoolen, bijt. n.	盗ヲ受ズ居ル
onbestooren of onbestooten, bijt. n. zonder stof, niet stoffig.	埃ノツカズ居ル
Het goed was onbestooren.	品物埃ノ付カズ居タ
onbestormd, bijt. n. niet bestormd.	襲ハズ居ル
Eene onbestormde stad, vesting, enz.	襲ハズ居ル市中ノ構
onbestraffelijk, bijt. n. onberispelijk.	評ノ打シ身持
Een onbestraffelijk gedrag.	評ノ打シ身持
onbestraft, onberispt.	誠ラズ居ル
Een onbestraft kivaad.	誠ラズ居ル事
onbestreiben, bijt. n. onberogten.	戦ス居ル
onbestreiken. zie ongestreiken.	
onbestirren, bijt. n. vers gebood.	今殺シテ赤ク血ヲ分ク
Dat vleesch is nog onbestirren.	其肉赤ク血ヲ分ク
Een onbestirren muir.	木ノ乾カズ壁

+ Een onbestuurde medienaar.	生キ別シテ居ル嫗
Een onbestuurde medine.	生キ別シテ居ル券
Een onbestuurde medine.	男ヨリ去ラケル女房
Eene onbestuurde medine, een rijster die een kind heeft en geen man.	拳ヲ持テ居ル女
onbesuisdelijk. zie onbesuisst. bijz.	
onbesuisst. bijz. n. mild, los.	取締ノナキ
onbesuisst, onbesuisdelijk. bijz.	取締ナク
onbesuisstheid. 2. 1. lospigheid.	取締ナキ事
onbetaald. bijz. n.	拂ハズニテ
onbetaald krijgsvolk.	給料請取テ居ル軍兵
Eene onbetaalde schuld.	拂ハズニテ借金
onbetaamelijk of onbetamelijk. bijz. n. onbehoorlijk.	不都合ナル
Eene onbetamelijke zaak.	不都合ナル事
onbetaamelijk. bijz.	不都合ニ
Zich onbetamelijk dragen.	法ニシテ居ル身持テ
onbetaamelijkheid. 2. 1. onbehoorlijkheid.	不都合
onbetaamelijk, enz. zie onbetaamelijk.	
onbetamd. zie ongetamd.	
onbetrouwlijk. zie onverbetrouwlijk.	
onbetrouwgeld. bijz. n. onbedwongen, onbepaald.	船由サセズニテ又押テ
onbetrouwgelde hartstogten.	取締ナキ情欲
Eene onbetrouwgelde heerschappij.	非道ナル支配
onbetuiterd. bijz. n. onbedeest.	驚カズニ居ル
onbetuiterd in het spreken.	モノ言フ驚カズ
onbetuiterdheid. 2. 1. onbedeestheid, schroom, loosheid.	驚カズニ居ル事
Met onbetuiterdheid spreken.	驚カズニモノ言フ事
onbetimmerd. bijz. n. onbeboind.	建居スニテル家ヲ

Een onbetimmerde plaats, erf, enz.	家ヲ建居スニテル地面
onbetooft. bijz. n. onbetruken.	明ニ證據ヲ立テズニテ
Een onbetrooft iorstel.	明ニ證據ヲ立テズニテ事
onbetoomd. zie ongetoomd.	
onbetoverd of onbetoverd. bijz. n.	魔ヨリ取附スニ居ル
onbetruken of onbetruken bijz. n. onbegaan.	踏テルカズニ在ル
Een onbetruken weg.	踏テルカズニ在ル道
onbetruerd. bijz. n. onbeklaagd.	歎カズニ居ル
Eene onbetruerde dood.	歎カズニ居ル死
onbetuigd. bijz. n.	誓ヒズニテ
onbetuind. bijz. n. open.	牆仕廻サズニテ
Een onbetuinde hef.	牆仕廻サズニテ園
onbetruist. bijz. n.	評打ツ事ノ出来ヲ
Een onbetruist leerstick.	鞞ノ廻リ出来ヲ誓古
onbetruistbaar. zie onbetruistelijk.	
onbetruistbaarheid. 2. 1.	評打ツ事ノ出来ヲ事
onbetruistelijk. bijz. n. buiten betruisting.	評打ツ出来ヲ事
Eene onbetruistelijke waarheid.	評打ツ出来ヲ真正
onbetaarbaar. zie onbetaarbaar.	
onbetaaren. bijz. n. die niet geraaren heeft.	渡海シテ又渡ラズ
Een onbetaaren man.	船乗ノ不功者ナル人
Eene onbetaare tee, eene tee die niet betaaren is.	渡海シテ又海
onberallig. bijz. n. onaangenaam, onbehaaglijk.	可愛ラシクナキ艶シク
Een onberallig neeken.	艶シクナキ姿粧
onberallig in den smaak.	味ノ好シカラズ
onberalligheid. 2. 1. onbehaaglijkheid.	艶シカラズ事ヲ可愛ラ
onberalliglijk. bijz. n. onaardiglijk.	イヤラシク
Iets onberalliglijk zeggen.	或事ヲイヤラシク言フ
onberattelijk. zie onbesoffelijk.	

0

七三

onbestigd. bijt. n. niet bestigd.	固 ^ク スル ^ル 窮 ^ク スル ^ル
onberlekkelyk. bijt. n. onbesmettelijk.	清 ^ス 浄 ^ニ
onberlekt. bijt. n. onbesmet, zuiver, rein.	清 ^ス 浄 ^{ナル}
Een onberlekt geniet.	清 ^ス 浄 ^{ナル} 意 ^ニ
onberoege. bijt. n. niet beroege.	拘 ^テ 居 ^ル 冬 ^ニ 漆 ^テ 居 ^ル
onberoege regters.	拘 ^テ 居 ^ル 裁 ^判 役 ^ニ
onberoegeheid. I. 1.	拘 ^テ 居 ^ル 事 ^ニ
onberogten. bijt. n. onbesprongen, onbestormd.	打 ^テ 勝 ^{タル} 居 ^ル 打 ^テ カ ^ス 居 ^ル
onberogte lege.	戦 ^ナ シ 勝 ^{タル} 勝利 ^ニ
onberiden. bijt. n. onbelast.	言 ^付 ケ ^テ 去 ^キ
Een onberiden daad.	言 ^付 ケ ^テ 去 ^キ 業 ^ニ
onberolkt. bijt. n. daar geen of reiniglofk noont.	ノ ^ク 殖 ^ズ 事 ^ニ
Dat land is schier onberolkt.	其 ^ノ 國 ^ノ 大 ^ニ 概 ^シ 殖 ^ズ 事 ^ニ
onberooragt. bijt. n. die geen roer regt heeft tot iets.	免 ^ル 許 ^ス 受 ^ケ 居 ^ル
onberorderd. bijt. n. niet berorderd.	厠 ^ノ 汚 ^ス 事 ^ニ 掃 ^ラ ス
onberraagde. die ongetraagde.	和 ^ス 入 ^ル 事 ^ニ
onberragt. bijt. n. dat geenragt in heeft.	荷 ^テ 積 ^ム 事 ^ニ
Een onberragt schip.	荷 ^テ 積 ^ム 事 ^ニ 船 ^ニ
onberredigd. bijt. n. onvertuend.	和 ^ス 入 ^ル 事 ^ニ
onberreest. bijt. n. onbeschroomd, stout.	恐 ^レ 事 ^ニ 居 ^ル
Een onberreest mensch.	恐 ^レ 事 ^ニ
onberreest. bijt. schroomeloos.	恐 ^レ 事 ^ニ
onberreestheid. I. 1.	恐 ^レ 事 ^ニ
onberrieslijk of onberrietelijk. bijt. n. dat niet berrietten kan.	凍 ^ラ 事 ^ニ
onberrooren of onberroren. die onberrooren.	凍 ^ラ 事 ^ニ
onberrooren. of onberroren. bijt. n. onbe- rooren.	凍 ^ラ 事 ^ニ

onbetroren water.	凍 ^ラ 事 ^ニ 居 ^ル 水 ^ニ
onberriucht. bijt. n. niet rianger.	孕 ^テ 居 ^ル
Langen tijd onberriucht zijn.	久 ^シ 孕 ^テ 居 ^ル
onberrijd. bijt. n. niet try gemaakt.	免 ^ル 事 ^ニ 居 ^ル
onberriaat. bijt. n. zonder toelicht of riagt.	夜 ^ノ 伽 ^テ 居 ^ル
onberriaard. bijt. n. zonder beschermming.	守 ^テ 護 ^ル 事 ^ニ 居 ^ル
Eene onberriaarde poort.	守 ^テ 護 ^ル 事 ^ニ 居 ^ル 門 ^ニ
onberriaald. bijt. n. zonder hallen.	凡 ^シ 仕 ^テ 事 ^ニ 居 ^ル
Eene onberriaalde stad.	凡 ^シ 仕 ^テ 事 ^ニ 居 ^ル 市 ^ノ 中 ^ニ
onberriaandel. bijt. n. onbegaan.	歩 ^ク 行 ^ク
Eene onberriaandelbe plaats.	歩 ^ク 行 ^ク 所 ^ニ
onberriegebaar, onterzettelyk.	動 ^カ サ ^レ 事 ^ニ
onberriegeglyk of onberriegeglyk. bijt. n.	動 ^カ サ ^レ 事 ^ニ 動 ^カ サ ^レ 事 ^ニ
Een onberriegeglyk grondslag.	動 ^カ サ ^レ 礎 ^ニ
*onberriegeglyk, onterzettelyk, onterribdelyk.	ノ ^ク 湯 ^カ サ ^レ 事 ^ニ
onberriegeglykheid. I. 1. onterzettelykheid.	動 ^カ サ ^レ 事 ^ニ 事 ^ニ 事 ^ニ 事 ^ニ 事 ^ニ
onberriegeglykheid des hartes.	心 ^ノ 湯 ^ケ 事 ^ニ
onberriegegt. bijt. n. onberriegen. stijf.	シ ^カ リ ^ト 事 ^ニ
onberrieend. bijt. n. onbeschreid	悔 ^レ 事 ^ニ
Een onberrieend lijk.	悔 ^レ 事 ^ニ 死 ^ニ 骸 ^ニ
onberriettigd. bijt. n. zonder rugspieging.	捉 ^テ 通 ^ス 事 ^ニ
onberrielligd. bijt. n. niet toegestaan.	赦 ^ラ 事 ^ニ 興 ^ズ 事 ^ニ
onberriimpell. bijt. n. openhartig.	包 ^テ 饒 ^テ 事 ^ニ 物 ^ニ
Eene onberriimpelbe bekentenis.	包 ^テ 饒 ^テ 事 ^ニ 告 ^ス 知 ^ラ 事 ^ニ
onberriimpell. bijt. zonder berriimpeling.	包 ^テ 饒 ^テ 事 ^ニ
onberriimpeld zijn gevoelen zeggen.	包 ^テ 饒 ^テ 事 ^ニ 思 ^フ 事 ^ニ 居 ^ル 事 ^ニ
onberriegen of onberriegen. bijt. n. stijf, hard.	堅 ^キ 事 ^ニ 動 ^カ サ ^レ 事 ^ニ
onberriolkt. bijt. n. zonder wolken.	雲 ^ノ 事 ^ニ 居 ^ル
Eene onberriolkte licht.	雲 ^ノ 事 ^ニ 居 ^ル 空 ^ニ
onberriooogen. die onberriooogen.	

onbereikbaar. bijt. n. onbereikbaar.	住レヌ
Eene onbereikbare plaats.	住レヌ所
onbereikbaar. bijt. n. onbereikbaar, meest.	住レヌ居ラヌ植付テナ
Eene onbereikbare nederzetting.	住レヌ居ラヌ荒地
onbereikbaar of onbereikbaar. zie onbereikbaar.	
baar.	
onbereikbaar. bijt. n. onbereikbaar.	知レヌ居ラヌ
onbereikbaar, niet nietende, onbereikbaar zijn.	知ラヌ居ル
De zaak is mij niet onbereikbaar.	事我ニ知ラヌ居ル
Wie meening is mij onbereikbaar of ik ben wie meening onbereikbaar.	汝ガ存寄我ニ知ラヌ居ル
onbereikbaarheid. 2. 1. onbereikbaarheid.	知ラヌ居ラヌ事
onbereikbaarlijk. bijt. n. Dat men niet bereikbaar kan.	證拠ニテラヌ
onbereikbaar. bijt. n. Dat niet bereikbaar is.	種ニキテナ
onbereikbaar land.	種ニキテナ畑
onbereikbaar. bijt. n. onbereikbaar.	ヨクカケテナキ
onbereikbaar. bijt. n. los, nidd.	落付テ居ラヌ事
onbereikbaarheid. 2. 1.	落付キテ居ラヌ事
onbereikbaar. bijt. n. ongeknietat, ongeschonden.	怪我セズ
Ergens onbereikbaar afkomen.	或事ヲ怪我ニテ逃ル
onbereikbaar. zie onbereikbaar.	
onbereikbaar. bijt. n. onder zegel.	封シテナキ
onbereikbaar brieven.	封シテナキ書状
onbereikbaar. bijt. n.	取テテナキ
De plaats is nog onbereikbaar.	所ガ未ダ取テテナ
onbereikbaar. zie onbereikbaar.	
onbereikbaar. bijt. n. losloos.	魂人テ居ラヌ
De onbereikbaar dingen.	魂人テ居ラヌ物
onbereikbaar. bijt. n. Dat niet gelien is.	見分セズ

onbereikbaar, onbereikbaar. zie onbereikbaar.	
onbereikbaar. zie onbereikbaar.	
onbereikbaar. bijt. n. onbereikbaar, zuiver.	清シテ居ラヌ
Een onbereikbaar geneeten.	清シタル心
onbereikbaar. bijt. n. Daar men niet geneest is.	未ダ試スニアル
Dat is nog een onbereikbaar merk.	試テアル所ニテ行テ見テ
onbereikbaar plaatsen.	試スニアル所ニテ行テ見テ
onbereikbaar. bijt. n. onbereikbaar.	勘辨ナキ
Een onbereikbaar mensch.	勘弁ナキ人
onbereikbaar. bijt. onbereikbaar.	勘辨ナシ
onbereikbaar ergens in te merk gaan.	勘辨ナシ或事ヲル
onbereikbaar. bijt. n. zonder zorg.	用心ナキ心配ナキ
Een onbereikbaar mensch.	用心ナキ人
onbereikbaar zijn, niet bereikbaar of niet voor, tien zijn.	用心セズ居ル
onbereikbaar, zonder eenige zorg te kregen.	心配ナシ
Hij heeft de onbereikbaar kost.	彼心配ニ養シテ居ル
onbereikbaarheid. 2. 1. onbereikbaarheid.	心遣ヒナキ事
onbereikbaarlijk, ent. zie onbereikbaar.	
onbereikbaar. bijt. n. onbereikbaar.	運上出サスニアル荷物
onbereikbaar goederen.	運上出サスニアル荷物
Een onbereikbaar of vrij gemoed of geest.	氣掛リナキ心
ten.	
onbereikbaarheid. 2. 1. onbereikbaarheid.	頭着ナキ事
De onbereikbaarheid van een geest.	氣ニ頭着ナキ事
onbereikbaar of onbereikbaar. bijt. n. standvastig.	動カズニアル
Eene onbereikbaar dapperheid.	丈夫ニアル勇氣
onbereikbaar of onbereikbaar. bijt. n. niet met eenen eel bereikbaar.	誓ハスニアル
Het verbond is nog onbereikbaar.	取固未ダ誓ハスニアル

onbezinnelijk. bijz. n. dat niet betrijft.	夫々之ル盡テ
Gods onbezinnelijk liefde.	夫々盡テ仁愛
onbillijk. bijz. n. onrechtelijk, onbehoorlijk.	不慮直ル神妙ナラズ
Dat zijn onbillijke voorwaarden.	夫々不慮直ル取極メ
onbillijk. bijz. op eene onbillijke wijze.	不慮直ル不神妙ニ
Gij handelt onbillijk met mij.	汝我々不慮直ル取扱カ
onbillijkheid. z. v. onrechtelijkheid.	不慮直ル事
Het is de hoogste onbillijkheid, dat te doen.	夫々為ル甚ク不慮直ナル事ナラ
onbindelijk. bijz. n. dat niet te binden is.	結バズ
ontlijkelyk. zie onnaarschynlyk.	
ontbloedig. bijz. n. daar geen bloed in word gestort.	血ヲ流シ居ズ
onboetvaardig. bijz. n. hardnekkig, zonder berouwen.	後悔セズ
Een onboetvaardig Zonbaar.	戒ヲ破テ後悔セズ
onboetvaardigheid. z. v. hardnekkigheid.	後悔セズ事
onboetvaardiglyk. bijz. n. zonder boetvaardigheid.	後悔セズニ
onboetvaardiglyk in het knade soort. gaan.	後悔セズニ悪行ヲ為ル
onbondig. bijz. n. onvast, krachteloos.	取テキ理ツキ居ズ
Een onbondige berijpsreden.	理ツキ居ズ言訊
onbreekbaar. zie onbreekelyk.	
onbreekelyk. bijz. n. dat niet breeken kan.	破ラズ
onbruikbaar. bijz. n. dat niet te gebruiken is.	用ヒラズ
Dat is onbruikbaar genier.	夫々用ヒラズ器ナラ
onbruikbare megen.	通行サズ道
onbruikelijk. zie ongebruikelijk.	
onbuigelyk. zie onbuigzaam.	

onbuigzaam. bijz. n. dat niet te buigen is.	曲ケラズ
Het glas is koud tynbe eene onbuigzame stoffe.	硝子、冷ルテテラズ物ナラ
*onbuigzaam hard, verhard.	堅キ
Een onbuigzaam gemoed.	堅キ心
*onbuigzaamheid. z. v.	堅キ事曲ラズ事
Eene groote onbuigzaamheid des harte laten blyken.	心大堅キ事ヲ顯ス
ONC. OND.	
once. z. v. ond. n. ons, het tertiende deel van een pond.	オンセ <small>即チ一ポンドノ三分ノ一</small>
Dat neemt vier onzen.	夫々量目四オンセナル
Bij de apothekers is de once het tertiaal de deel van een pond.	藥舖ニ、オンセ、十六分ノ一ナリ
oneierlyk. bijz. n. en bijz.	偽ラズル以テ立証ナキ
oneierlyk maken. n. n. ontceieren.	立証ナキヤウニ為ル
oneijnsbaar. bijz. n. schatting ruy.	貢物ヲサケテ
oneijnsbaar goed.	貢物ニセズモノ
oneijnsbaarheid. z. v.	貢ヲサケテ事
onclaar. zie onklaar.	
onbaad. z. v. knade baad.	悪黨ノ仕業
onbank. z. m. ongenoege.	不首尾
Ergens onbank door behaalen.	或事ニ不首尾ヲ受ル
onbankbaar. bijz. n.	恩ヲ忘ル
Een onbankbaar mensch.	恩ヲ忘ル人
Zich onbankbaar tegen lijnen melboender toonen.	恩ハル人ニ恩ヲ知カズ仕打ヲ顯ス
onbankbaarheid. z. v.	恩ヲ忘ル事
Dat is eene serfocijelyke onbankbaarheid.	夫々惡キ事恩ヲ忘ル

ondankbaarlijk. bijv.	恩ヲ忘レテ
onbanks, tegen nil en tin.	好テ名メイヤカラズ
Hij moest tijns onbanks iertrekken.	彼ハイヤカラズアリタ
onbeeg. bijv. n. gemeen n. niet als het be, hoort.	アルキ通テニキ
Die taak is niet te onbeeg.	其事未ダアルキ通テ
Te onbeeg, onpasselijk, liekelyk.	不快ニアル
Heel te onbeeg zijn.	甚不快ニアル
Het is al te onbeeg wat hij doet.	何ニテモ彼ガ為ルコトハ奇
onbeegelijk. bijv. n. onbeugelijk, oneerlijk.	誠實ナラズ
Dat is een onbeugelijk mensch.	夫誠實ナラズテ
onbeul. x. g. een klein boekje stof dat vol, gens epikurius tast en onbeulbaar is.	分難キ物 念事ノ出来テ種極少
onbeelachtig. bijv. n. geen beul hebbende.	配ナラ受ス
onbeelachtig aan eenig goed zijn.	或物ノ配ナラ受スニ居ル
onbeulbaar. bijv. n. dat niet kan gebeuld worden.	分離サレズ
onbeulbaar nieten.	分離サレズ物体
onbeulbaarheid. x. g.	分離サレズ事
Men triest over de onbeulbaarheid der stoffe.	不ノ分離サレズ事ヲ 人ガ争論スル
onbeulbaarlijk. bijv. onscheidelijk.	分離サレズ様ニ
onbeullijk. x. g. onbeulbaar.	下ニ
onder. roorzettel. onlaag, beneden.	其堂町下通ニ居ル
Die kelber komt onder de straat.	人ノ幕下ニイテ居ル
onder iemand staan, iemand onder, roepen zijn.	多クノ手ノ下ニ附テ居ル
Niel volks onder hem hebben.	或事ヲ接官ノ固ニ
Tas onder zebe ierklaaren.	網ノ着テ上着テ下着テ
Een tijbe camitool onder tijnen rok	

Oragen.	
Iets onder tijnen mantel bragen.	或物ヲ外着ノ下着ニ
onder de merkt, beneden merktgang.	相場ヨリハ安クシテ
Iets onder de merkt ierkopen.	或物ヲ相場ヨリハ安クシテ
onder de roet. als,	
Alle de beulden van den bningeland zijn eyen na bezelfs dood onder de roet ge, haald.	無理非道ヲシタル人ノ 像ヲソレ等ガ死後直打 崩シテ任アツタ
Om de brand te stuiten, heeft men de tree naaste huizen onder de roet ge, haald.	火事ヲ消サシガ為メニ 隣ノ家ヲ打雨シタ
Hij is onder de roet geraakt.	彼倒シタ
Alle de aanvallers wierden onder de roet geschooten.	シカケテ来テ殺スルノ人 射殺シタ
onder de roet leggen. x. g. onder roet, onder het jok brengen, onderbrengen.	虐政ヲ受テ去ル
Een goed paard onder de man.	乗ノヨキ馬
onder den blaauwen hemel.	雲天井ニ
onder den schijn. onder roergeren.	飾ヲ見セカケテ
onder den schijn van riendschap.	懇見セカケテ
onder den Dekmantel, x. g. onder den schijn.	
Iemand onder tijne oogen komen, roer iemand verschijnen.	人ノ前出ル
Iemand onder de oogen zien, tegen ie, mand bestaan te regten of iemand niet meeten.	人ノ直下ニ見ル
* onder den staart, onder den prijs of de naarbe.	持直リハ安ク
* Iemand onder den staart bieden.	人持直リハ安直切ル

onder, gebuïrenbe.	中ニ
Hij plünberde de bagagie onder het ge- tegt.	彼戰中ニ旅道具奪 取テ
onder de predicatie slaapen.	講釋中ニ眠ル
onder het rijk van Alexander.	アレキサンダー配中ニ
onder den maaltijd of onder het eten.	食事中ニ
onder, tusſchen, bij.	ニ於テ間ニ
onder eerlyke liïden is dat niet gebrui- kelijk.	正々ニ扱テ夫ノ用コト 事テズル
Ik heb het onder mijne papieren geïon- den.	我夫ノ紙間ニ見出 シタ
onder ons, bij of tusſchen ons.	我等ノ内ニ
Wat blijft onder ons, dat zij tusſchen ons gelegd.	夫ノ我等ノ内ニ言 テ事テズル
Laat ons dat onder ons briën verduelen.	我々ノ我等共三人ニテ 掛テ
onder ons is gene zorg of bekomme- ring.	我等共ノ内ニ少ク氣 掛ノ事テズ
onder een deel geſpuiis noonen.	賤キ者方ニ住テ居ル
De een onder den anderen.	一同ニ
onder het volk komen, rügbaar worden.	トト知ル
onder malkander.	トト
Meng alles mel onder malkander.	何モ彼モ能クトトセヨ
Wilt dat, onder malkander.	夫ノ人々ニ不台
onder malkander.	トトシテ
Ik heb al mijn perſikken onder mal- kander voor een ſtuiver het ſtuk verkoqt.	我ノ我ヲ殘テ又ト桃ヲ 厨ニシテツラトトイフ 登ニ賣タ
onder malkander ternard lijn.	トト混シ交テ居ル
onder anderen.	他ノ事ノ内ニ
Hij vertelde ons onder anderen.	彼ガ他ノ事ノ内ニト云フ

onder handen. iets onder handen heb. ben.	為居ル
Dat blijft lang onder handen.	夫ノ久ク為居ル
onder. bijt.	下ニ
De lon is onder.	日ノ波シタ
* Daar is iets onder.	其ノ内ニ何コトカ
* Hij moet 'er onder.	彼ノ列ガ子トシタ
Ik ternied 'er niets onder.	我ノ其事トテ購テ得タ
onder aan.	下ニテ
onder aan de trap.	坂ノ下ニテ
Van onder of van onderen. uit den grond.	地ヨリ
Dat water komt van onderen opborrelen.	其ノ水地ヨリ湧キ出
Van onder, van beneden.	下ヨリ
Van onder op te rekenen.	下ヨリ上ニ算用テ仕テ
onderaardsch. bij. n. dat onder de aarde is.	地中ノ
onderaardsche holen of ſpelonken.	地中ノ洞
Het onderaardsch tier.	地中ノ火
* onderaardsch, helsch.	地獄ノ
* onderaardsche geſten.	地獄ノ靈氣
* Het onderaardsche lijk.	地獄ノ
onderadmiraal. z. m.	下船大將
onderadmiraalschap. z. g.	下船大將後目
onderbaas. z. m. onder 't zetsel van een pijlaar.	柱ノ下居ノ
onderbedde. z. g.	下蒲團
onderbeul. z. m.	下目明シ
onderbinden. n. n.	下ノ方ヲ結テ
Een kraamvrouw onderbinden.	産婦ノ腰帶ヲ不
onderblijfel. z. g. dat niet mast.	生長セズノ
Dat kind is een onderblijfel.	其ノ子成長セズ
onderblijken. g. n. niet teel groeijen.	太ラズ

0

計三

Die boom is onder geblijven.	其木 ^ノ 又 ^ニ 居 ^ル
onderbonden. b. n. van onderbinden. van een kraamtroost sprekenbe.	腹帯 ^ヲ 又 ^ニ 産 ^ム
onderborg. zie naarborg.	
onderborgermeester. z. m. tweede borgermeester.	下年寄役
onderborgermeesterschap. z. g.	下年寄ノ役目
onderbroegt of onderbroegt. b. n. van onderbrengen.	勝利 ^ヲ 得 ^ル
gen.	
onderbrengen. n. n. te onderbrengen, dermeesteren.	勝利 ^ヲ 得 ^ル 降参 ^ス
Zien zijand door de wapenen te onderbrengen.	敵 ^ノ 威 ^ヲ 降参 ^ス
gen.	
onderbrengen met twee woorden beneben brengen.	持 ^ル
gen.	
onderbrenging. z. i. vermeertering, bemagting.	勝取 ^ル 事 ^ノ 降参 ^ス 事 ^ノ
ging.	
De onderbrenging van een land, ent.	國 ^ヲ 勝取 ^ル 事
onderbroek. z. m.	下股引
In zijn onderbroek zijn, niet dan zijn onderbroek aan hebben.	下股引 ^ヲ 着 ^ル 居 ^ル
onderbroegt. zie onderbragt.	
onderbroekken. zie inbrokken.	
onderbuigen. n. n.	謙 ^ラ ス
* Zich onder iemand buigen.	人 ^ニ 謙 ^ル
Hij boog zich onder de Roomsche magt.	彼 ^ノ 威 ^ヲ 降参 ^ス
onderbuijk. z. m. het onderste des buijks.	下腹
onderburgermeester, ent. zie onderborgermeester, ent.	
onderbaagt. bijt. gemeentzaam woord. deler dagen.	此間

Ik heb onderbaagt hooren zeggen dat, ent.	……ト言 ^フ 我 ^ノ 聞 ^ク
onderbaan. z. m. onderlaaat.	幕下
Een onderbaan van Frankrijk, van Spanie, ent.	排郎寮國又伊斯把仁 亞國ノ幕下
onderdanig. bijt. n. gehoorzaam.	謙 ^テ 居 ^ル
Iemand onderdanig zijn.	人 ^ニ 謙 ^テ 居 ^ル
Zich iemand onderdanig maken.	人 ^ニ 謙 ^ル
onderdanigheid. z. i. gehoorzaamheid, onderwerping.	謙 ^ノ 事
onderdaniglijk. bijt. ootmoediglijk.	謙 ^テ
Iemand onderdaniglijkt zijn dienste aanbieden.	人 ^ニ 謙 ^テ 用 ^フ 勤 ^ム
onderdelden. zie delien.	
onderdoen. n. n. als,	
Hij wil tool hem niet onderdoen.	彼 ^ノ 威 ^ヲ 下 ^ニ 付 ^テ 物 ^ヲ 為 ^ス
onderdompelen. g. n. en n. n. onderduiken.	水 ^ニ 沉 ^ム
Hij dompelde met het hoofd onder te water.	彼 ^ノ 頭 ^ヲ 水 ^中 ニ沉 ^メ タ 速 ^ク 時 ^ニ
Iemand onderdompelen of onder het water dooven.	人 ^ヲ 水 ^中 ニ沈 ^メ コ ^ム
onderdompeling. zie indompeling.	
onderdooven. n. n. onderstooten.	下 ^ニ 押 ^ツ ス
onderdrukken. n. n. quellen, benaaiuen.	苦 ^シ ム
Zijn volk onderdrukken.	己 ^ガ 俗 ^ヲ 苦 ^シ ム
onderdrukken.	下 ^ニ 押 ^ツ ス
De haarkheid word meenigmaal onderdrukt.	實事 ^度 押 ^ツ ス 実 ^ニ 屈 ^ク ノ意
onderdrukker. z. m. geweldenaar.	苦 ^シ ム人
onderdrukking. z. i. knelling, benaaiuing.	苦 ^シ ム事

onderdrukt. d. n. van onderdrukken.	苦シムル
onderduiken. g. n. onderbompelen.	水中潛ル
onderuen. bij n. onder malkanter.	一ツ
Itts onderuen mengen.	物ヲ交合ス
Dat raakt attemaal onderuen.	夫皆交テ居ル
ondergaan. g. n. linken, te gronde gaan.	沉ム
Men zag het schip ondergaan.	船沈テ見タ
ondergaan. van de zon en sterven sprekende.	入
De zon gaat onder of is aan het ondergaan.	日ハ居ル
*ondergaan, in ierial komen.	落日ナル
De staat is aan het ondergaan.	國ガ落日ナリ居ル
*ondergaan, trachten te bereiken.	引キ入
Ik manb met goede hoerden ondergaan.	今甘言集テ引ル
*Het gejaar ondergaan.	危難ヲ受ル
De bood ondergaan.	死ニ至ル
De niet des ovrinnnaars ondergaan.	轉ニ變タルハ立テタ
ondergang. l. m. het ondergaan.	入
ondergang der konne.	日ノ入
*ondergang. terberf. beberf.	零落
Het rijk staat op zijn iitarsten ondergang.	國ガ至テ零落シ居ル
ondergebleien. d. n. van onderblijien. die onderblijien.	
ondergebogen. d. n. van onderbuiigen.	謙ル
ondergebouwt. die grondtest.	
onderbragt. d. n. van onderbrungen.	持テ下ニ降ル
ondergebaan. d. n. van onderboen.	幕下ニ付テ居ル
ondergeboken. die onder gebooken.	
ondergebolien. d. n. van onderbelien.	埋メテ居ル

ondergebompel. d. n. van onderbompelen.	水中ヲ潛テ居ル
ondergeloken of ondergeboken. d. n. van onderbuiien. die ondergebompel.	
ondergebruit. d. n. van onderboiuen.	下ニ押付テ居ル
ondergebruikt. d. n. van onderbruiien.	苦シムル
ondergegeen. d. n. van ondergaan.	沉ニテ居ル
ondergegrasen. d. n. van ondergrasen.	掘テ下ニ入
Een weg in den berg ondergegrasen.	山ノ下ヲ掘テ道
ondergegruipen. of ondergegruipen. d. n. van ondergruipen.	手ヲ為テ居ル
ondergehaald. d. n. van onderhaalen.	進付テ下ニ居ル
ondergehoord. d. n. van onderhooren. die onderhooren.	
ondergehouden. d. n. van onderhouden.	保タス
ondergekroopen. d. n. van onderkruipen.	下ニ匍匐シタ
ondergelegd. d. n. van onderleggen. n. n.	下ニ置タ
ondergelegn. d. n. of onderleggen. g. n. of onderleggen.	投倒サレテ下ニ置テ居ル
ondergelopen of ondergelopen. d. n. van onderloopen.	潰テ居ル
ondergemijnd. d. n. van ondermijnen. die ondermijnen.	
ondergenomen of ondergenoomen. d. n. van ondernemen.	金ヲ思ヒタ
ondergeplaatst. d. n. van onderplaatzen.	下ニ置タ
ondergeplant. d. n. van onderplanten.	下ニ植テ
ondergepoot. d. n. van onderpooten. die ondergeplant.	
ondergeroerd. d. n. van onderroeren.	交セタ
ondergeschipt. d. n. van onderscheppen.	追付テ見出タ

ondergeschoord. d. n. van ondergeschoren.	シ、ハ、カ、タ。
ondergeschooten of ondergeschoten. d. n. van ondergeschieten.	シ、セ、タ
ondergeschooten of ondergeschoten.	下ニヨセタ
ondergeschoten. die ondergeschooten.	下ニ書タ
ondergeschoten. die ondergeschooten.	下ニ書タ
ondergeschreeven of ondergeschreven.	下ニ書タ者是ヲ以中
*Hij ondergeschreeven bekennen bij de ten.	打散タ
ondergespreid. d. n. van ondergruijen.	下ニ付テ居ル
ondergestaan. d. n. van onderstaan.	定メ置タ
ondergesteld of ondersteld. d. n. van onderstellen.	聊タルニ終タル
ondergesteld, ondergeschikt, minder.	夫タル事テハ唯
Dat is niet het hoogste, maar een ondergesteld ander.	聊タル事テハ
ondergestoken of ondergestoken. d. n. van ondersteken.	人荷擔シタ
ondergestrooid. d. n. van onderstrooijen.	下ニキ散タ
ondergetuend. d. n. van ondertekenen.	名ヲ記タ
ondergetrokken. d. n. van ondertrekken.	下ニ引タ
ondergerangen. d. n. van onderiangeren.	シ、ハ、カ、タ
ondergeroepd. d. n. van onderroepen.	其内ニ金タ
ondergeionden. d. n. van onderiinden.	發明シタ
ondergemeeten of ondergemeeten. d. n. van onderrijten.	教タ
ondergeroepen. d. n. van onderriepen.	下ニ授タ
ondergelaaid. d. n. van onderlaaijen.	打テ七種ヲシタ
ondergezet. d. n. van onderzetten. die onderzetten.	

ondergetien. d. n. van ondertien.	下ヲ見タ
ondergetoet. d. n. van onderloeken.	下ヲ見ツケタ
ondergetonken. d. n. van onderlinken.	下ニ沉タ
ondergord. d. n. van ondergorden.	下帶シテ居ル
ondergorden. l. m.	下帶
ondergorden. g. n.	下帶ス
Ein paard ondergorden.	馬ニ帶テク
ondergraaf. l. m.	下カラフノ姓名
ondergraaven. n. n. ondermijnen.	掘リ通ス地中ヲ
De stads wallen ondergraaven.	市中ノ構ノ下ヲ掘通ス
Ein berg ondergraaven.	山ノ下ヲ掘通ス
ondergraaven. d. n. van ondergraaven. als.	下ヲ掘通シテ構
Ein ondergraaven bolwerk.	掘リ通ス
ondergraaver. l. m. ondermijner.	掘リ通ス事
ondergraaving. l. l. ondermijning.	掘リ通ス事
ondergruipen. die onderiatten.	
onderhaald. d. n. van onderhaalen.	ア、付、カ、ル、タ、ル、筋、ヲ、引、ク
onderhaalen. n. n. ondertrekken, ondersteepen.	印ノ筋ヲ引ク
Enige regels onderhaalen.	折目印筋ヲ引ク
onderhaalen. onderdiiken.	下ニ引ク
*Hij moest het hoofd onderhaalen.	彼頭ヲ下ニ引ク
onderhaalen, inhaalen.	追付ク
Iemand in het gaan onderhaalen.	人ノ行居ルニ追付ク
onderhaaling. l. l. ondersteeping.	目印ノ筋ヲ引ク事
onderhandeling. l. l. besprek.	評議
Met iemand in onderhandeling trecken.	人ノ評議ス
onderhanden.	為居ル取掛テ居ル
Ik heb tegenwoordig veel merks onderhanden.	我頃目多ク仕事ヲ為居ル

0

百一三

Semand onderhanden hebben om te genezen.	病ヲ療治シテ為ニ
Zen.	ノテ手ヲ掛テ居ル
Semand onderhanden nemen, iemand tristeren of slaan.	ノテ打ツ
onderhoren. zie konksdrap	
onderheffen. zie opheffen.	
ondermond. l. g.	下肌着
onderhoedig. bijt. n. onderhoorpen.	下付テ居ル受テ居ル
Semand's heerschappij onderhoedig zijn.	ノ支配ヲ受テ居ル
Vele denker onderhoedig zijn.	多ク悔キ事ヲ受テ居ル
onderhoogbootsman, zie onder hoog.	
onderhooren. g. n. onderhoorig zijn.	幕下ニ為テ居ル
Het graafschap met alle de landen die ondergehoord hebben.	幕下ノ國ヲ持テ居ルカ ヲスルカ
onderhoorig. bijt. n. onderstaande, onderhoorpen.	手ニ為テ居ル
Het rijk met zijne onderhoorige landschap.	領地ヲ以テ居ル國
Het onderhoorig gebied van de stad.	市中ノ支配ヲ受テ居ル
onderhoorigheid. l. t. aan klesien.	幕下ノ附テ居ル事
onderhoud. l. g. roebtel, leptoqt.	養ヒテ食物
Semand onderhoud ierschaffen.	ノ食物ヲ與フ
onderhoud, praat.	咄
Hij is van een aangenaam onderhoud.	彼ノ咄ヲ聞クテアル
onderhouden. n. n. in staat of in nieten houden.	亂サテヤウニ保ル
Ein tuin of en huis onderhouden.	園ノ家ヲ亂サテヤウニ保ル
onderhouden. toeden, spijten, onderhoud gesen.	養フ又食物ヲ與フ
Ein huis den ganschen winter onder,	冬中家内ヲ養フ

houden.	
Malkanberen met aangenaame rebenen	互ニ面白キ出シヲ以テ交
onderhouden.	テ居ル
Het iemand vriendschap onderhouden.	ノ人ニ交シテ居ル
onderhouden, soen, betragten.	為ス守ル
Gods geboden onderhouden.	神ノ掟ヲ守ル
onderhouden. onderdrukken.	苦シク又頭ヲ上テサマフ
De stiefmoeder houdt die kinderen onder.	繼母其繼子ヲ苦シク
onderhouden. d. n. van onderhouden.	護ルテ居ルカ有ルカ
onderhouder. l. m. betragter.	守ル人
Ein troin onderhouder van 's lands rietten.	國ノ掟ヲ從テ守ル人
onderhouding. l. t. roebing, spijting.	養フ事
De onderhouding der vriendschap.	懇ニ交ル事
De onderhouding van gods geboden.	神ノ立ル戒ヲ守ル事
De onderhouding of het onderhouden van ene sloot kost veel.	ノトヲ保ルニ數多ク 雜費ヲ掛ル
onderhuis. l. g. benedenhuis.	下家
onderhuurd. d. n. van onderhuuren.	ノ借テ居ルヲ横取スル
onderhuuren. n. n.	ノ借テ居ルヲ横取スル
Semand een huis onderhuuren.	ノ借テ居ル家ノ横取
Dat land is mij onderhuurd.	我ヨリ借テ居ルニ其地西ノ横取
onderhuuring. l. t.	借ル事ヲ居ルノ横取
Dat is voor gene onderhuuring te rekenen.	夫ノ横合ヨリ借リテ云 テナイ
onderjarig. zie minderjarig.	
onderkam. l. t. tel van den haan.	鶏ノ兒ノ並
onderkent. d. n. van onderkennen.	知テ居ル又見テ居ル
onderkennen. n. n. onderscheiden, kennen.	知ル又見分ル
Semand niet kunnen onderkennen.	ノ見分テ居ル
onderkeusje. l. g. onderrokye.	下着

+ De meid was in haar onderkeursje.	下等者カリ着子居タ
onderkin. v. i. kniel aan te kin.	二重腿
onderkruisen. v. i. meer.	下着.
onderknies. v. i. meer. Die knies.	
onderkopt of onderkooft. v. n. van onderkoo-	
pen. Die onderkooften.	下料理人
onderkook. v. m.	副王
onderkoning. v. m.	副王
De onderkoning van Sicilien, van Na-	シリヤ又ナール國ノ
pels, enz.	副王
onderkopen of onderkopen. v. n. kopen dat	人ニ約シテアルモノヲ横合
een ander bedorven heeft.	ヨリ買取
onderkoper. v. m.	ヨリ買取テアルモノノ横合
onderkoopling. v. i.	ヨリ買取テアルモノノ横合
onderkoopman. v. m. Zekere bediende op de	下高官
schepen, die uit Holland na Cost,	
inbiën saaren.	
onderkoster. v. m.	殿堂ノ領下役人
onderkosterschap. v. g.	殿堂ノ領下役人ノ役目
onderkruisen. v. m. meer.	下脚半
Linne onder kruisen dragen.	木綿ノ下脚半ヲ着ル
onderkruisen. v. n. van onderkruisen.	隠密ニ奪ヒ取リテ
onderkruisen. g. n.	下這合
* onderkruisen. v. n. heimelijk aphanbig	隠密ニ奪ヒ取ル
maken.	
Hij zoekt u maar te onderkruisen.	彼ハ汝ヨリ物ヲ隠密ニ奪ヒ
Hij doet zijn best om uwe neering te	彼汝ノ通先ノ奪ヒテ
onderkruisen.	テ力ヲ及シテ居ル
onderkruiser. v. m.	隠密ニ奪ヒ取ル人
onderkruising. v. i. eene heimelijke onder-	隠密ニ奪ヒ取ル事

kruiping.	
onderkruisen. v. g. een kruisen dat onderlegt.	下枕
onderlaag. v. n. planken. onder een bedde.	寝床ノ下居テアル板
De onderlaagen rieden in.	寝床ノ下居テアル板
onderlaag. scheeps v. n. onderste laag van het	石火矢ノ下ノ垂
geschiet.	
De onderlaag hebben, de nederlaag heb-	屋ノ下居ル
ben.	
onderlaaten of onderlaten. Die verpooten.	
nalaaten.	
onderleiden. v. g.	隨身
onder- lermester. v. m. ondermeester.	下教授役
onderlegt of onderleid. v. n. van onderleg-	投居テアル
gen. v. n.	
onderleggen. v. n. ondersnijten.	投居ル
Die jongen legt den anderen onder.	居テ子供カ外ノ子供ヲ投
onderleggen.	下ニ置ク
Ik zal er nog wat onderleggen.	我夫ヲ今少下ニ置カク
onderleggen, onder nemen. als,	
Hij heeft dat werk voortligtig onderlegt.	彼ハ其業ヲ心ヲ用テ
onderleggen. aanvullen.	詰メ込ム
Dat moet wat onderlegt zijn.	夫ハ少シ詰メ込テ置カク
onderleggen. g. n. onderliggen.	水ノ下ニ為テ居ル
De weiden vullen den geheelen winter	野ノ水中水ノ中ニ為テ居
onderleggen.	
onderleggen, betrijken.	降参ス
onderlegend. v. n. en bijt. v. n. Lmak.	殿ノ下居テ降参シテ居ル
De onderleggende partij.	殿ノ下居ル
onderlegsel. v. g. het geen men ergens onder-	スケモノノ下ニ置ク
legt.	

onberleit of onberlegd. lie onberlegd.	着飭ニ居ル
onberleit. bijt. n. roerden van kleetoren.	其糞ヲ着飭ニ居ル
enk.	
Die meit is niet onberleit	其糞ヲ着飭ニ居ル
onberliggen. lie onberleggen. g. n.	双方ヨリ
onberling. bijt. n. en bijt. n. berlijts.	双方ヨリ物言
Een onberling gesprek houden.	互ニ交ヨリ好ト合ニ居ル
Malkanderen onberling liefhebben.	下唇
onberlip. l. i.	水ノ下ニル
onberloopen. g. n.	野ノ水ノ下ニカケテ走る
De ribben kullen onberloopen	腰ヨリ下
onberlijf. l. g. het onberste van het ligchaam.	腰ヨリ下見ニテ走る
Het onberlijf merkt niet gezien.	
onbermaaniq. lie onbermaansch.	
onbermaansch. bijt. n. lie onder de maan is.	月ノ下ニル
De onbermaanche stekers.	月ノ下ニルモノ
onbermatres. lie onbermeesteresse.	
onbermeester. l. m. onberleermeester.	教授役
onbermeesteresse of onbermeestersch. l. i. onberleermeesteresse.	教授役ノ女
onbermengd. l. n. van onbermengen.	一緒ニ交攪セテ
onbermengen. n. n.	一緒ニ攪ル
onbermijnd. l. n. van onbermijnen.	掘通シテ
onbermijnen. n. n. onbergraaten.	地中ヲ掘通ス
De setting is heel onbermijnd.	城ノ下ニ穴ヲ掘テ通シ
*Iemand's getag onbermijnen of poogen te krenken.	人ノ威勢ヲ衰カス
onbermijnen. n. n. loager mijnen in een publieke verkoping. als,	
Gij had mij last gegeven om het huis	汝我家ヲ一萬五千元

voor tienduizend gulden te mijnen,	ニ此方遺上ノ金一萬五千元
maar ik heb het buitend gulden	トモ我夫ヲ其内ナキニ
onbergomijnd.	テソツケ下ガタリ
onbermijning. l. i. onbergraating.	地中ヲ掘通ス事
*onbermijning van iemand's getag.	人ノ威勢ヲ衰カス事
onbernaaid. l. n. van onbernaaijen.	下縫ニテ
onbernaaijen. n. n.	下縫ス
onberneemen of onbernemen. n. n. bestaan.	思ヒ立テ
ter hand nemen.	
Een groot merk onbernemen.	大ナル仕事ヲ思ヒ立テ
Blij onbernam niets of soerde het uit.	彼ノ故ヲ思ヒ立テ幸ハ何
onberneemen, met twee woorden. van onberneemen.	下ノ方ヨリ
onberneemer. l. m. aanlegger van eenig merk.	思ヒ立テ人
onberneeming. l. i. bestaan.	思ヒ立テ事
Een groote onberneeming.	大ナル思立テ事
onbernomen of onbernoemen. l. n. van onberneemen.	思ヒ立テ
onberpachter. l. m. lie onberpacht.	
onberpand. l. g. pand, verkeering.	質物
Iemand iets tot onberpand geven.	人ノ物質物トシテ遺ル
onberpand. l. n. van onberpanden.	質ニ置テ
onberpanden. lie verpanden.	
onberpanding. lie verpanding.	
onberplaatken. n. n. onberletten.	下ニ置テ
onberplanten. n. n.	下ノ方ニ植ル
onberpligtig. bijt. n. lie onder een ander staat of dienb.	手下ノ
Een onberpligtig amptenaar.	手下ノ人ナリ

0

十

onderpooten n. n. die onderplanten.	
onderrekenen die onderrekenen	
onderrekenen n. n. bij de rekening toegen	算用ニ加ル
onderregent l. m.	下支配人
onderregt. d. n. van onderregten.	知ラセテ了ル
onderregten of onderregten. n. n. kennis ge.	知ラズ
en.	
Iemand van de ware geschapenheid eener	人ニ或事ノ実事ヲ查
zaak onderregten	ヲ知ラズ
Ergens niet van onderregt zijn.	物ヲ能ク知ラズ
onderregter l. m. onderregter, minderregter.	下裁判役
onderregter. een die iemand onderregting	知ラズ人
geeft.	
onderregt. d. n. van onderregten.	知ラセラズ
onderregten die onderregten.	
Hij onderregte hem, dat hij doen moest.	彼ガト少知ラズ子ノトラス不
onderregter. die onderregter.	
onderregting. l. n. berigt, onderrijst.	告ケ又知ラセ
Iemand ergens onderregting van geven.	人ノ物ヲ知ラズ
onderriem. l. m.	下帯 外帯ノ下ニ
Eenen klederen onderriem aan hebben	銀ノ帯ヲ穿テ居ル
onderroeren n. n.	攪ル
onderrok. l. m. onderkuis.	女ノ下着ノ類
Eenen natten onderrok maken.	白キ下着ヲ拵ル
onderscheid. l. g. verschil.	違ヒ
Daar is een merkelyk onderscheid tus.	其物ノ間ノ著シキ違ヒガ
sehen die dingen.	又
Ergens geen onderscheid in merken.	或事遠シクナラズ
Met onderscheid, onderscheidendlyk.	キニ立テ又差別シテ
Met onderscheid ergens van spreken.	物ヲ差別シテ言フ

Zonder onderscheid.	分テシメテ言フ
Zonder onderscheid straf openen.	分テシメテ罪ヲ言フ
onderscheiben. n. n. onderscheid-maken.	分テ付ル
Het ware van het valsche niet onderschei.	虚實ノ分テ付ル
den.	
onderscheiden. d. n. en bijj. n. van onderschei.	分テ附テシメテ色々
den, verscheiden.	
Dat zijn onderscheide draagen.	夫ノ色々ヲ尋テ了ル
onderscheidendlyk. bijj. met onderscheid.	キニタテ
onderscheidendlyk de zaak aanmerken.	キニテ事ノ氣ヲ付ル
onderscheiding. l. n.	分テ
Eene scherptinnige onderscheiding.	賢キ分テ
De onderscheiding van goed en kwaad.	善惡ノ分テ
onderschenkel. l. m. onderschinkel.	臂骨又脛骨
onderschepen. l. m. onderregter.	下裁判役
onderscheppen. n. n. door komen, onderhaalen.	追付テ又逢テ
Iemand tusschen neg onderscheppen.	人ニ途中ニ逢テ
Brieven onderscheppen.	書状ヲ途中ニ請取ル
onderscheppen met drie woorden, van onder	汲上ル
of liet de grond scheppen.	
onderschept. d. n. van onderscheppen met	追付テ又逢テ
en woord.	
onderschieten. n. n. vermengen.	雜ル
De kaarten onderschieten.	カノミヲ雜ル
onderschieten. met drie woorden, duur geien.	杖ヲ銃ヲ
onderschoorb. d. n. van onderschooren.	杖ヲカケテ了ル
onderschooren. n. n. schooren, onderstetten.	杖ヲカケテ側カキテ了ル
Een huis onderschooren.	家ニ杖ヲカケル
onderschooring. l. n. schooring.	杖ヲカケル事
onderschooten of onderschoten. d. n. van on.	雜テ了ル

verschieten, versmengen.	
onderschoot. z. m.	捕手ノ役人
Ein nakkere onderschoot.	類ノシクシテ捕手ノ
onderscholdtschap. z. g. onderscholdtsampt.	捕手ノ役ノ役目
onderschraagb. b. n. van onderschraagen.	突發カハテスル
onderschraagen. n. n. onderstietten.	突發カト
* Iemand's moeb onderschraagen.	人ノ事ニ突發カハテスル
onderschraaging. z. n. onderstietting.	突發カト事
onderschreien of onderschreien. b. n. van onderschrijven.	下ニ書記トスル
Ik onderschreien beken, enk.	下ニ記シテ我ニテ書ク
onderschrijven. n. n. ondertekenen.	名ヲ書キ記ス
onderschrijven, aannemen, voor het zijne erkennen.	誓文ヲ傳フ受ル
onderschrijving. z. n. ondertekening.	名ヲ記シテ誓フ事
onderschrijven, n. n. iets ergens onderschrijven.	押込山物ヲ物ノ下ニ
onderspit. z. g. het onderste spit.	串ノ下ノ方
* In het onderspit zijn, in eenen kriaa, ben toestand zijn.	串ノ下ノ方ニ居ル 不幸ニ違フ居ルト云
* Gansch in het onderspit raaken.	スル不幸ニ違フ居ル
onderstaan. n. n. bestaan.	思立ク又金
onderstaan met drie woorden. g. n. onder ie, mand staan.	人ノ下ニ立ク
onderstaan. b. n. van onderstaan, bestaan.	思立タル又金タル
onderstaan. z. g. bestaan, als,	企
Ein stolt onderstaan.	大膽ナル企
onderstaande.	下ニ書タル
De onderstaande naamen.	下ニ書タル名
De onderstaande rekening.	下ニ書タル算用

onderstand. z. m. hulp, bijstand.	助メ合カ
Iemand onderstant doen.	人ニ合カラスル
Ein groot onderstant van soldt krijgen.	軍兵ヨリ助メ受ル
onderstandgelien. z. g. meerd.	合カノ金
onderstandschuldig. bij. n.	合カヲ為スキ
onderste. bij. n. de laagste, de benedenste.	最下ノ
Op de onderste Zolber.	最下ノソル
Het onderste deel.	最下ノ方
Het onderste. z. g.	下ノモノ
Het onderste boien.	上下ニ
Een rok het onderste boien retten.	着物ヲ裏返ス
Alles het onderste boien smijten.	何物被テテ多クテス
ondersteek. z. m.	通先ヲ奪フ事
Iemand ondersteek doen.	人ニ通先ヲ奪ハス
ondersteekbekken. zie ondersteeksel.	
ondersteeken. n. n.	荷擔サスル
Eene krijgsbenke ondersteeken.	軍兵荷擔サスル
ondersteeken. b. n. van ondersteeken, als,	
Een ondersteeken merk. zie besteecken merk.	
ondersteeking. z. n. ondermenging.	荷擔サスル事
ondersteeksel. z. g. een ondersteek bekken.	ヲカノ類
Geef den lieken het ondersteeksel.	病ニヲカヲ與フ
ondersteld. b. n. van onderstellen.	シカト極ルトシテ居ル
onderstellen. n. n. voor vast stellen.	シカト極ルトシテ居ル
Laat ons onderstellen hat, enk.	シカト極ルトシテ我等ヲ
onderstellen, met drie woorden.	下ニ置ク
onderstelling. z. n.	物ヲシカトシテ居ル事
Iets op valsche onderstellingen boiuen.	物ヲ虚ナル取極事ニシ
ondersteld. b. n. van onderstellen.	突發カト居ル
onderstelen. n. n. ondersteltten.	突發カト

0

145

Die balk ondersteunt den gezet.	其材木ハ此ノ架カク
*Iemand in zijn triakheit onbestuinen.	人ノ弱キヲ取ル
onbestelling. 2. 1. onbestelling.	突張カク事
onbestuinsel. 2. 1. steinsel, stiet.	下ニキ散
onbestrooijen. 2. 1.	砂ヲ散ルニキ散
Zand onder de tafel strooijen.	砂ヲ言ハス
*Een gerucht onder het volk strooijen.	下接針後
onbestuurman. 2. m.	突張カク事
onbestuit. 2. 1. van onbestuiden.	突張カク
onbestutten. 2. 1. onbestooren.	落カシ居座
Eenen vallenben muur onbestutten.	落カシ居座
onbestutted. 2. 1. stitied, schoor.	
onbestanben. 2. 1. onbestanb.	
onbestast. 2. 1. van onbestasten.	吟味カク
onbestasten. 2. 1. onbestoeken.	吟味カク
Eene taak tot den grond onbestasten.	事ヲ底カク吟味カク
onbestekend of onbestekenb. 2. 1. van onbestekend.	名ヲ書記カク
En onbestekend geschrift.	名ヲ書記カク書付
onbestekener. 2. 1. onbestekrijen.	名ヲ書記カク
Eene huijclijks soornarbe onbestekenen.	縁組ノ取極書名書記
onbestekening. 2. 1. onbestekening, onbestekrijing.	名ヲ書記カク事
onbestrekken. met twee woorden. 2. 1.	下ニ引
onbestrekken. met een woord. 2. 1. onbestrepen.	下筋カク下筋引
Dat schrift is doorgaans onbestrekken.	其書付總ノ消カク
onbestroum 2. 1. troumbelofte.	結納
Is de onbestroum al geschied?	結納最早済カク
onbestroumd. 2. 1. van onbestroumen. 2. 1.	結納済カク

looft.	
Eene onbestrounde bruid.	結納済カク花嫁
onbestrounen. 2. 1. troumbelofte doen.	結納スル
onbestrouning. 2. 1. verloofing.	結納スル事
onbestuisfchen. 2. 1. middelernijl.	其間ニ
Het leger kwam onbestuisfchen voor de stab.	軍兵其間市中前
onbestuisfchen moest hij vertrekken.	其間ニ被ハ出テ
onbestuisfchen dat, terrijl.	時ニ内ニ
onbestuisfchen dat lukt vooriel.	其事カ発タ時ニ
onbestiengen. 2. 1. stutten, schooren.	突張カク
Die muur moet onbestiengen worden.	其壁突張カク事
*onbestiengen. 2. 1. verpooien.	交代スル
De nagten onbestiengen malkander.	番人互ニ交代シタ
onbestiengen. 2. 1. van onbestiengen.	交代シテ居ル
onbestienging. 2. 1. onderschooring.	突張カク事
onbestinden. 2. 1. bewinden, gemaarhorben.	發明カク
Men heeft dikwils onbestinden dat, enz.	度發明シタ事ヲ人カ毎
onbestinden. met twee woorden.	下ニ見出ス
onbestinding. 2. 1. bevinding, ervarentheid.	發明カク
De bagelijksche onbestinding. leert dat, enz.	日ニ發明カク事カ...
Ik met dat door of bij onbestinding.	我カ發明ニ知テ居
onbestinding. prof.	試
onbestioegen. met twee woorden. 2. 1.	下ニ添合スル
onbestioegd. 2. m. toekende ioogb.	後見候
onbestiraagen. 2. 1. met raagen onbestoeken.	聞カシ裁許スル
ken.	
Men heeft hem scherpelyk onbestiraagd.	人カ被カシ聞カシ
onbestiraager. 2. m. onbestoeker.	聞カシ人
onbestiraaging. 2. 1. onbestoek.	聞カシ事裁許

onderwaarts. bijv. neerwaarts, benevenaarts. 下ノ方ニ
 Dat stond niet onderwaarts van hem af. 大ニ下ノ方ニ彼ヨリ離
 onderweg of onderwegen. bijv. tusschen wegen, 途中ニテ
 op den weg. 途中ニ滞テ居ル
 onderwegen blijven staan. 人ニ途中ニ逢テ
 Iemand onderwegen ontmoeten. 途中ニ宿家カル
 Daar staat een herberg onderwegen. 途中ニ宿家カル
 * Het merk onderwegen of achterwegen laten, 仕事ヲ半途ニ止ム
 het merk laten steeken. 教テアル
 onderweken of onderweken. d. n. van onderwij, 教テアル
 Len. 趣
 onderwerp. l. g. stoffe van verhandeling. 趣
 Hij heeft daar een schoon onderwerp. 彼ニ其事ニ趣カテアル
 Wat was het onderwerp zijner leetdrifting? 其趣カテアル事ニ如何ナ
 onderwerp, zelfstandigheid. 発端又際
 Alle toevallen hebben een onderwerp. 諸事ニ発端カテアル
 onderwerpen. n. n. onderbrengen. 幕下ニアル又手トシテ
 Hij onderwerpt zich vele volken. 彼ニ多クノ人ヲ手トシテ
 Zich iemands heerschappij onderwerpen. 人ニ支配トシテアル
 Zijn de koningen hinne eigen netten 王ノ己ガ極多ク裁テ受テアル
 onderwerpen? 幕下
 onderwerping. l. n. onderdanigheid, gehoor, 幕下
 zaamheid. 幕下
 onderwerptel. zie onderwerp. 幕下
 onderweken. zie onderweken. 幕下
 onderwinden. n. n. zich onderwinden, be, 金ル又息ム
 staan. 金ル又息ム
 Hij onderwindt zich groote dingen. 彼ニ大ナル事ヲ多ク
 Ik dirf mij dat niet onderwinden. 我ニ夫ヲ敢テ金ル得テ
 Zich te veel laten te gelijk onderwinden. 多クノ事ノ一ニ息ム

onderwindig. l. n. onderwening. 金ル事ニ息ム事
 onderwinden. d. n. van onderwinden. 金テアル又息ムテ居ル
 onderwerpen. d. n. van onderwerpen, en bijv. 手トシテ居ル
 n. onderdanig. 國ノ被テ居ル
 onderwerpen aan de niet van het land 國ノ被テ居ル
 zijn. 國ノ被テ居ル
 onderwerpen, onderheig. 下ノ府ト居ル又受テ居ル
 Die zaak is veel toevallen onderwerpen. 其事ハ多クノ事ニカテアル
 Veel tekten onderwerpen zijn. 多クノ病ヲ受テ居ル
 Iemand's magt onderwerpen zijn. 人ニ威テ居ル
 onderwijlen. bijv. ondertusschen. 其間ニ
 onderwijlen is het teker out, ent. 其間ニテアル事ニ
 onderwijlen beging hij eenen misflag. 其間ニ彼過テシタ
 onderwijs. l. g. leering, onderrigting. 教
 onderwijs van nooden hebben. 教ヲ要用テアル
 Iemand onderwijs geven. 人ニ教テアル
 onderwijten. n. n. leeren, onderrigten. 教テアル
 Iemand in alle konsten onderwijten. 人ニ色々ノ術ヲ教テアル
 onderwijter. l. m. onderrigter, leermeester. 師匠
 onderwijting. l. n. onderrigting. 教
 Een volkomen onderwijting in wetenschap. 学文付テノ至カテアル教
 ondertaat. l. m. onderdaan. 手下
 Dat zijn trouwe ondertaaten van den ke, 夫ニ王ノ股肱ノ臣テアル
 rung. 夫ニ王ノ股肱ノ臣テアル
 onderletten. zie onderstutten, schooren. 水ニ漬ル
 onderletten. n. n. onder water letten. 水ニ漬ル
 Het land werd ondergelet maar door de 敵分近クノ事能ハカル
 rijk niet kon naderen. 地面ノ水ニ多クテ居ル
 onderletten. onder vermöden of verpanden. カケル
 Ik liet er honderd gilden onder, dat het 夫ニ其事ヲ六十ニ事

niet haar is.	我夫二百字之程カケル
Ergens lijnen hals of lijn leien onderzetten.	或事之已首命ヲカケル
onbertel. zie spijt, schoor.	
+ onberteltje. z.g. onderrokje, onderkeursje.	女ノ下着
+ De meid had haar onberteltje maar aan.	下女下着カヲ着テ居
onderlien. n. n. ergens onbertien of onderliken.	下ヲ見ル
onbertloek. z.g. onbertloeking.	吟味ス撰
Het onbertloek der waarheid van den vader Mallebransche is een leer goed boek.	實事ヲ隠シタルカレラ 心書ハヨキ書物ナリ
Ergens onbertloek naar boven.	或事ヲ吟味ス
onbertloeken. n. n. onbertloek boven.	吟味ス
Eene raak naarstiglijk onbertloeken.	事ヲ精出シテ吟味ス
Den staat van zijn gemeten onbertloeken.	已カ心ノ有サヲ吟味ス
Iemand onbertloeken of onbertloegen.	人ニ問ル
onbertloeker. z. m. navorscher, naspeurder.	吟味ス人
Een naarstig onbertloeker der waarheid.	實事ヲ精出シテ人
onbertloeking. z. n. onbertloek.	吟味
De onbertloeking des geloofs.	宗旨ヲ吟味ス事
onbertloegt. d. n. van onbertloeken, uitgerorscht.	吟味シテル
Eene onbertloegte raak	吟味シタル事
Is dat merk wel tot in den grond onbertloegt?	其事ハヨク底ニ吟味
onbeugd. z. n. knaad, Ronde.	シ折テルカ 不徳ノ罪ノ悪事
De onbeugd heeft diepe wortelen geschoten.	悪事カ深ク根ヲリタ
* onbeugd. z. m. een onbeugend mensch.	不徳ナル人ハ益々又

onbeugdelijk. bijt. trouwlooslijk.	信用カレヌ云
Ergens onbeugdelijk in handelen.	物ノ信用カレヌ云
onbeugend. bijt. n. boos, knaad.	悪キ
Een onbeugend trouwloos mensch.	悪キ婦人
onbeugend, terret, onbeknaam, onsterk.	悪キノ性ノワルキ
onbeugend hoit.	性ノワルキ木
onbeugend laken.	性ノワルキ羅紗
onbeugend, heel, lasterlijk.	益ニタヌ
Een onbeugend boek.	益ニタヌ書物
onbeugende liedjes zingen.	悪キアラ話ヲ
onbeugendheid. z. n. trouwloosheid.	信用カレヌ事
Daar bleek zijne groote onbeugendheid is.	其事ノ中ニ彼ノ信用カ レヌ事カアラハタ
ondieft. bijt. laag en van weinig gebruik.	ヨキ
mel, goed.	
Het is alles ondieft.	夫皆ヨクアル
ondienst. z. m. ongerief, knaade dienst.	悪キ勤メ
Iemand ergens ondienst meedoen.	人或事ヲ悪ク勤ム
ondienstbaar. bijt. n. nij, buiten dienstbaar, heid.	勤メ関係ナ
ondienstig. bijt. n. onnuttig, trichteloos.	無益ナル
Het zal niet ondienstig zijn te verhalen, hoe, enz.	トウノ事ノ出無益 ル事ナラズ
ondienstigheid. zie trichteloosheid.	
ondiep. bijt. n. daar weinig water in is.	浅キ
Een ondiepe gragt.	浅キ堀
ondiep, niet diep, niet laag.	浅キ
Een ondiepe kelder.	浅キ窖
Een ondiepe huis.	人ノ浅キ家
ondiepte. z. n. door komelijk of naabbare plaats in het water.	浅キハ浅キ所

Mit een schip op een ondiepte raaken.	船ヲ浅キ處ニ乘リテ
Eene ondiepte doorwaaben.	浅キ所ヲ涉リス
onbier. z.g. monsterbier.	怪飲
Weg jode onbier! laage spreek n.	奇生メテラニ行キオレ
onbicht. z.g. onrijm, een rijmeloos schrift.	韻ヲノクニテ詩
Indigt en in onbicht schrijven.	韻ヲノク或韻ヲノク書ス
onbicht. bijt. n. ijl, ongesloten.	目ノツマラス
Dat is een onbichte stoffe.	ソレハメノソマラス端物
onbicht, gatic, lek.	隙アリ居ル又ヨク着キ合
Die ton is heel onbicht.	其桶甚スイテ居
onboenbaar. zie onboenlijk.	
onboenlijk. bijt. n. niet boenlijk.	サレヌ
Die zaak is te eenemaal onboenlijk.	其事ハズツバリサレヌ
onvoorgankelijk. bijt. n.	通ラヌ
ondoorgrondelijk. bijt. n. onnaspelbaar.	量ラヌ
Zijne toornemens waren ondoorgronde,	彼ガ思立事ハ量ラヌ
lijk.	テアリタ
onboorikomelijk. bijt. n.	仕通サレヌ成就セヌ
onboorschijnend. bijt. n.	透ラヌ
onboorschijnendheid. z.g.	透ラヌ事
ondoorloegt. bijt. n.	吟味セヌ
ondraagbaar. bijt. n. dat niet kan gedra-	持カヘラヌ又荷ラヌ
gen worden.	
*ondraaglijk. bijt. n. oerdmäär.	甚重イ
Dat is een ondraagelijke last.	夫ハ甚重イ荷テ
*ondraaglijkheid. z.g. oerdmätige draarte.	甚重イ事
ondraaglijkheid van een last.	荷ノ荷ラヌ又重キ事
ondraaglijk. zie ondraagelijk.	
ondrinkbaar. bijt. n. niet drinkbaarlijk.	吞ラヌ
onduitsch. onduits. bijt. n. dat geen Duitsch is.	獨逸語ヲナ

Dat is een onduitsch woord.	夫ハ獨逸語ヲナ
onduidelijk. bijt. n. onlydelijk, onoverdragelijk.	耐忍ラヌ
Een onduidelijk mensch in de t' kamen	交リキ人
leesing.	
onduurzaam. bijt. n. onbestendig, tergang-	續カヌ者易キ
kelijk.	
onduurzaamheid. z.g. tergangkelijkheid.	替リ易キ事
ONE. ONF.	
onedel. bijt. n. niet edel.	ナシクシキテ
Een onedel kind.	平ノ子
onedel, slecht, gering.	賤キ
Een onedele staat.	賤キ様子
Een onedele geboorte.	賤キ生レ付キ
onedelheid. z.g. onedele staat.	賤キ事
Zijne onedelheid werd bekend.	彼ガ賤キ事ガラハタ
onedelmoedig. zie laphertig.	
oneendragtig. zie tweedragtig.	
oneenig. bijt. n. tritig, tweedragtig.	不和ナル
oneenig onder malkanderen lijn.	互ニ不和シテ居
oneenig worden onder malkander.	互ニ不和ニル
oneenigheid. z.g. trit, tweedragt.	不和
Daar is een groote oneenigheid tusschen	彼等ノ間ニ不和ナ
ken.	テ居ル
oneenpaarig, verscheiden.	一様ナラヌ
oneenpaarigheid. z.g. verscheidenheid.	一様ナラヌ事
oneens. bijt. n. verschillig, niet eens.	一様ナラヌ不同意ナル
Wij lijn het oneens in die zaak.	我等其不同意ナ
oneens worden. zie oneenige worden.	
oneer. z.g. schande.	耻
Dat is een groote oneer voor dien man.	夫其ハ大ニ耻ヲル

0

水相

lijnen vader oner aanboen.	己カ父恥ヲ身
oneerbaar. bijt. n. oneerlijk, hoerachtig.	妓ノ様ナル賊キ
En oneerbaar gemaad.	妓ノ様ナル衣裳付
En oneerbaar geticht.	妓ノ様ナル顔付
oneerbaarheid. x. n. ontedigheid, hoerachtigheid.	妓ノ様ナル事
Eene groote oneerbaarheid in lijn bragt of gemaad, in lijn gebaar, int. tertoo, nen.	自分ノ身持ニ甚多ク様ナル事ヲ顯ス
oneerbaarlijk. bijt. ontediglijk.	妓ノ様ニテ
oneerbiedig. bijt. n. zonder verbied.	威ノナキ
oneerbiedigheid. x. n.	威ノナキ事
oneerbiediglijk. bijt. n.	威ノナキ
oneergierig. bijt. n. lafhertig.	億病ナル
oneergierigheid. xie lafhertigheid.	
oneerlijk. bijt. n. onkuisch, hoerachtige.	不身持ナル
• Een oneerlijk vrouwmensch.	不身持ナル女
oneerlijke of diile redenen.	不身持ナル事ノ次第
oneerlijk, schandelijk, schandig.	恥ルベキ
Eene oneerlijke dood sterien.	耻ルベキ死ヲ受ル
Het is niet oneerlijk loo te smuiselen.	左様ニテ死ニ遷享スル
oneerlijk. bijt. bijachtig, onbeuigende.	賊キニ盗人ノ様ナル
Zieh oneerlijk dragen.	盗人ノ様ナル身持スル
oneerlijkheid. x. n. oneerbaarheid, onbeuigendheid.	惡キ事
Glare oneerlijkheid keek oeral iet.	一被テ女ノ惡キ事カ何處モ知テ居タ
oneertuigtig. xie oneergierig.	
oneetbaar. bijt. n. dat men niet eten kan.	食ノヌ
oneetbare kost.	食ノヌ食物
oneffen. bijt. n. ongelijk, hobbelig.	平ニテイ

Een oneffen weg.	平クニテイ道
*oneffen, ongesloten, onterrekenb.	差引ノ濟ス
Wij hebben nog eene oneffe rekening.	我等ノ差引用テ居ル濟
*Men hoort er geen oneffen woord.	一向ニ惡口ヲ言フ
*Een Poolsch kleed staat u niet oneffen.	ホシ國ノ着物が汝ノ似合テ居ル
In de betaling van mijne rekening, is er mij niet anders als de oneffe stuiters afgekort.	我が差引用ノ排方ニテ居ルハト云ハルガ如ク
oneffenheid. x. n. ongelijkheid.	様ニテ事ニ平ニテ事
Door de oneffenheid van een weg belemmerd.	道ノ平ニテイテ妨テ居
oneffenheid, ongeslote rekening.	濟テ居ルニ差引
Daar staat nog eene groote oneffenheid tusphen beiden.	互ニテ大ニ差引カスニ居ル
onegt. x. m. oneerlijke te kamen lesing.	不妻ノ事ニテト五ニ暮
onegt. bijt. n. onnettig.	本妻腹ニテイ
onegte kinderen.	本妻腹ニテイ子供
onegt, valsch, vervalscht.	似セタル
Dat is een onegt schrift.	夫ノ似セタル書付ナリ
In onegt, onnettelijk, in hoererij.	本筋ニテナキ
Dat kind is in onegt geteeld.	眞好子ノ本筋ニテムイテ
In onegt te kamen lezen.	本妻ニテイテ女暮シ居
onegtelijk. bijt. in onegt.	邪端ニテ
onegteling. x. m. en i. onegt kind.	邪端ニテ儲テ子
oneigen. bijt. n. ongevoeglijk, dat niet en past.	不適應
Een goed schrijver moet de oneigene hoor, den mijden.	ヨキ記者ノカニ言葉ヲ除ク
oneigenheid. x. n. ongevoeglijkheid.	カニ事

0

418

oneigentlijkheid. bijv. n. oneigen.	持前テナイ
Dat woord word in eenen oneigentlijken zin genomen.	其詞、持前テナイ意味ノ處ニテアル
Een oneigentlijk spreekwijs.	持前テナイ詞言方
In eenen eigentlijken en oneigentlijken zin.	持前、持前テナイ意味ニテ
oneigentlijk. bijv. op eene oneigentlijk wijze.	持前テナクシテ
Heel oneigentlijk spreken.	甚持前テナクシテ物言
oneigentlijkheid. te oneigenheid.	
oneindelijk. bijv. zonder ophouden, dikwijls.	毎度スレシク
oneindelijk het zelve verhalen.	毎度同シ事ヲ言フ
oneindelijk. zeer veel.	甚
oneindelijk aan iemand verplicht zijn.	人ニ甚ヨク務ラセテ居ル
oneindig. bijv. n. eindeloos, onmeetbaar, zonder eindpaalen.	量ラヌ又限ナキ
God is een oneindig nieten.	神、無量無邊ノモノナリ
Men zegt dat de wereld niet oneindig, maar onbepaald is.	世數、量ラルモノニ併ニ限リナシ
Met oneindige bingen gekniet zijn.	色々ノ事テ困リテ居ル
Een oneindig getal.	限ナキ真數
Gods oneindige goedheid.	神ノ無量ナル慈悲
oneindig. bijv. n.	甚
oneindig veel verschillen.	甚々多ク間違フ
oneindigheid. d. i. onmeetlijkheid, eindeloosheid.	限ナキ事ヲ量リタキ事
De oneindigheid of eindeloosheid des tijds.	時ノ限ナキ事
oneindiglijk. bijv. oneindelijk, zonder ophouden.	テシク又毎度
oneindiglijk van het zelve spreken.	同シ事ヲ、テシク又

oneindigmaal. bijv. zeer dikwijls.	毎度
oneindigmaal het zelve verhalen.	同シ事ヲ毎度話ス
overflijk. bijv. n. dat niet geerd word.	謙シク
De koningrijken van Krieben en Lene, mark naaren voor deren overflijk.	「クエナ」ト「テナ」ノ「ク」ノ其ノ「ク」ノ國ナリ
overgerlijk. bijv. n.	心痛ムル事ナキ
overkend. bijv. n. onbeloond als,	褒賞ナシ
Mijn lange diensten zijn overkend.	我ニシテ「ク」ノ勤ニ褒賞
overiaren. bijv. n. onbecrien, ongeoeffend.	不効者ナリ
Een overiaren schipper.	不効者ナル船頭
overiaren in de krijgskunst.	軍術ニ不効者ナリ
overiarentheid. d. i. ongeoeffendheid.	不効者ナル事
De overiarentheid van een stuurman heeft het schip doen tergaan.	按針役不効者ナル故ニ船ヲ破損セタ
overien. bijv. n. ongelijk.	一様ナラス
Een overien getal.	一様ナク多數
Eien of overien raaben.	「カ」半「カ」カ
overienmatig, ent. te overienredig, ent.	
overienbig. bijv. n. overienmatig.	一様ナラス
overienrediglijk. bijv. overienmatiglijk.	一様ナクシテ
onfatsoen. te onfatsoenlijkheid.	
onfatsoenlijk. bijv. n. onbeleefd, onbeschofd.	不禮ナル不作法ナル
onfatsoenlijke menschen.	不作法ナル人々
onfatsoenlijk zijn in het eten.	食事ニ行儀カ悪ク
onfatsoenlijk. bijv. onbeleefdijk, op eene onbeschaafte wijze.	不禮ニシテ
Hij bejegende mij onfatsoenlijk.	彼我ニ礼言ヲ取テ
onfatsoenlijk groot. laag spreek n. zeer groot.	甚々大ナ
onfatsoenlijkheid. d. i. onbeleefdheid, onbeschaaftheid.	不禮ナル事、不作法ナル事

scheptheid.	慥ナル
onfeilbaar. bijt. n. zeker, geris.	慥ナル實事
Eene onfeilbare waarheid.	慥ナル實事
onfeilbaar, die niet dwaalen kan.	迷分
'er is geen onfeilbaar scheptel.	世ニ迷々名ノナ
onfeilbaar. bijt. n. zekerlijk, gerisfelijk.	慥ニ
Ik zal onfeilbaar vertrekken.	我慥ニ出立ルナ
onfeilbaarheid. z. i.	慥ナル事
onpraai. zie onaangenaam.	
ONG.	
ongaaft. bijt. n. onganfch, ongetond.	病テ居ル
Die boom is ongaaf.	其木病テ居ル
ongaaftijk. bijt. n. moeilijk, ongemakkelijk.	手合ニ名六ケ數キ
Een ongaaflijk menfch.	手合ニ手
ongaar. bijt. n. raafin, niet gaar.	古煮ノ
ongaar vleefch.	古煮ノ肉
ongaerne. zie ongeerne.	
ongangbaar. bijt. n. afgetet, knaad.	通用名又役々
ongangbaar geld.	通用名又金
Een ongangbaar benijs.	役々又證據
onganfch. bijt. n. ongetond, gortig.	病テ居ル
Een onganfch farken.	病テ居ル家
onganfch of fchorft zijn.	小瘡ノ出来テ居ル
ongaftrij. bijt. n. niet herbergzaam.	宿借テ能ク名テ
ongaderd. bijt. n.	筋ノ立テ居ル
ongaderd marmer.	筋ノ立テ居ル心
ongagt. bijt. n. iragt, iersmaad.	貴又
Een ongagt menfch.	貴又
Eene ongagte zaak.	貴又事
ongagttheid. zie kleinagtting.	

ongekkerd. zie ongeboind.	
ongebaand. bijt. n. onffen, hobbelig.	平カラヲ
Een ongebaande weg.	平カラヲ道
ongebaard. bijt. n. zonder baard.	髭ナシ
ongebaarde jongelingen.	髭ナシノ若者
ongebakerd. bijt. n.	生子ヲ切ニ包テ
Dat kind is nog ongebakerd.	其子ニ切ニ包テ居ル
ongebakken. bijt. n. niet gebakken.	焼テ
ongebakken brood.	焼テ居ル
ongeballast. bijt. n. dat geenen ballast in heeft.	輕荷ヲ積テ居ル
ongebalumb. bijt. n.	ハルサ山塗ヲ
ongebalsemde ligchaamen.	ハルサ山塗ヲ體
ongehannen. bijt. n. niet in ballingschap vertonden.	追放サレテ流離テ居ル
ongebeden. zie ongebeden.	
ongebedelb. bijt. n.	貰テ
ongebedelb brood.	貰テ居ル
ongebeden. bijt. n. ontvtoegt.	呼レ
ongebeden ter maaltijd komen.	呼レテ食事来ル
ongebeld. bijt. n. daar geene bulben op gemee- den of gedreien zijn.	像ヲキサテ
Een ongebulde libire fchaal.	像ヲキサテ銀盃
ongebeten. bijt. n. niet gebeten.	咬レテ居ル
Het kind is nog ongebeten van den hond.	子供ガ犬カラ咬レテ居ル
ongebeterd. bijt. n. die zich beter niet gedraagt.	直ラテ居ル病氣身持テ
ongebeten. zie ongebeten.	
ongebeterd. zie ongebeterd.	
ongebekt. bijt. n. als,	タカ
ongebekte ftoftifch.	タカヲ鑄

0

已相

ongebouwd. bijt. n. ongeschied.	起ラマ
Dat is nog een ongebouwde taak.	夫ハ起ラマ事テアル
ongebouwd. zie bladerloos.	
ongebouwd. bijt. n. zonder blanket.	身ハ舞セマ
Een ongebouwd aangezicht.	身ハ舞セマ顔
*ongebouwd. bijt. n. niet opgesmukt.	カサラスニ
De waarheid ongebouwd voorstellen.	實事ヲカサラスニ言フ
ongebouwd. bijt. n. ongebleekt, ruw.	晒サヌアキ
ongebouwd linnen.	晒サヌ木綿
ongebouwd. zie ongebleekt.	
ongebouwd of ongeblomb. bijt. n. slecht, effen.	無地ノ
ongebouwd stoffen.	無地ノ及モノ
ongebouwd of ongeblomb. bijt. n. ongelescht.	消サヌ
ongebouwd kalk.	消サヌ石灰
ongebouwd. bijt. n. ongekneust, ongeknetst.	挫ゲテ居ラヌ
ongebouwdste appelen.	挫ゲテ居ラヌ果物
ongebouwd. bijt. n. onbetolen.	言付ラヌ
Een ongebouwd dienst.	言付ラヌ勤
ongebouwd. bijt. n.	械ニレヌ
ongebouwd. bijt. n. dat nog niet geboekt is.	未ダ帳面ニツケヌ
Een ongeboekte schuld.	未ダ帳面ニツケヌ借録
ongebouwd. bijt. n. als,	外ガワトラス。
ongebouwd, de nooten.	外ガワトラス胡桃。
ongebouwd. bijt. n. los, niet gebouwd.	綴テナイ
Een ongebouwd boek.	綴テナイ書物
*ongebouwd, los, heilloos.	取締ラヌ
Een ongebouwd lezen.	取締ラヌ暮シ
*ongebouwd in het spreken zijn.	取締ラヌ物ヲ言フ
*Ergens ongebouwd of onterbouwd aan zijn.	物ニ掛合テ居ル

*ongebouwd. bijt. op een ongebouwd wijze.	取締ラヌシテ
ongebouwd lezen.	取締ラヌシテ暮ス
ongebouwdheid. z. v. losfigheid, heilloosheid.	取締ラヌ事
ongebouwdelijk. bijt. zie ongebouwd.	
ongebouwd. bijt. n. zonder boordkel.	縁ナシ
Een ongebouwd rok.	縁ナシ着物
ongebouwd. bijt. n. ongestikt.	縫セヌアル
ongebouwd. bijt. n.	生レ居ル
Een ongebouwd kind.	臨月来ラス生レタル子
Ik meet 'er niet meer van als een ongebouwd kind.	生レヌ居ル子ノ如ク我
Hij was beter ongebouwd, dan, enz.	夫ラ一向知ラヌ居ル
*Dat is nog een ongebouwd vrucht, een merk dat niet lietgeintst.	夫ハ出来ヌ居ラヌ
ongebouwd. bijt. n. ongeschied, ongerei-	テアル
ten.	ロキノ人テ居ラヌ
Een ongebouwd pot.	ロキノ人テ居ラヌ壺
ongebouwd. bijt. n. daar geen boter op is.	ボートルラ附テナイ
ongebouwd tisch.	ボートルラ附テナイ魚
ongebouwd. bijt. n. niet gebouwd, ongeploegd.	建ヌアル造ヌアル
Een ongebouwd huis.	素建ノ家
Een ongebouwd schip.	骨組計リタル船
ongebouwd land.	造ラヌアル畑
ongebouwd of ongebraden. bijt. n. rauw niet gebraden.	鍋焼セヌアル
ongebouwd vleesch.	鍋焼セヌアル肉
ongebouwd. bijt. n. onbeschadigd van het	焼ヌアル

nier.	腎 <small>ハシテナイ</small>
ongebreedeld. bijt. n. ongetoomb.	彎 <small>ハシテナイ</small>
Een ongebreideld paard.	彎 <small>ハシテナイ馬</small>
*ongebreedeld, onbedrongen, ongetemd.	銀 <small>ハシテナル</small> <small>動物ヲ野生ニ任セテ育マシメタルノ其性ニ異ナリ</small>
ongebreedelde hartstogten.	自惚 <small>ナル意</small>
ongebrekkelijk. bijt. n. zonder feilen of gebreken.	言 <small>ハシテナク足テ居ル</small>
Een ongebrekkelijk paard.	言 <small>ハシテナイ馬</small>
ongebrekkelijk, onbehoefstig.	事 <small>カマ</small>
Een ongebrekkelijk staat van leeren.	交 <small>カマ</small> 有 <small>有様</small>
ongebrooken of ongebroken. bijt. n. heel.	全 <small>キ</small> 破 <small>レヌ</small>
ongebruik. z. g. ongenootte.	不用
In ongebruik komen of taaken.	不用 <small>ニナル</small>
ongebruikelijk. bijt. n. dat buiten gebruik is.	不用 <small>ニナル</small>
Een ongebruikelijk woord.	不用 <small>ニナル</small> 詞
ongebruikelijke zinnen.	不用 <small>ニナル</small> 習 <small>習氣</small>
ongebruikt. bijt. n. niet gebruikt, nieuw.	新 <small>キ</small>
ongebruikte drukletters, enz.	新 <small>キ</small> 板 <small>行文字</small>
ongebruineerd. bijt. n. niet glansig.	艶 <small>ナシ</small>
ongebruineerd zilvermerk.	艶 <small>ナシ</small> 銀 <small>細毛</small>
ongebuisdeld. bijt. n. met zemelen.	糖 <small>ノ</small> 交 <small>リテ居ル</small>
ongebuisdeld meel.	糖 <small>ノ</small> 交 <small>リテ居ル</small> 麦 <small>粉</small>
ongeciurd, ongeciurd. bijt. n. zonder cieraad.	飾 <small>リテナイ</small>
Een ongeciurde kamer.	飾 <small>リテナイ</small> 部 <small>屋</small>
ongedaagd. bijt. n. niet gebagvaard.	呼 <small>出サレズ</small>
ongedaagd voor het recht verschijnen.	呼 <small>出サレズ</small> 裁 <small>判所</small> 行 <small>ク</small>
ongedaan. bijt. n. ontvolgd, onafgegaan.	仕 <small>舞ヌ</small>
Dat is nog eene ongedaane zaak.	夫 <small>ハ</small> 仕 <small>舞ヌ</small> 事 <small>ナシ</small>
ongedaan bleek, riekelijk.	不 <small>快</small>

Zij liet er heel ongedaan liet.	彼 <small>ハ</small> 女 <small>ハ</small> 不 <small>快</small> <small>ニナル</small> 様 <small>ニ</small> 見 <small>ル</small>
ongedagtig. bijt. n.baar men niet aan gebent.	恩 <small>ヲ</small> 報 <small>ハス</small> 居 <small>ル</small>
Eene nietdaad ongedagtig zijn.	惠 <small>ニ</small> 恩 <small>ヲ</small> 報 <small>ハス</small> 居 <small>ル</small>
ongedeld. bijt. n. ongescheiden, onverbeeld.	分 <small>ケ</small> 不 <small>レ</small>
Eene ongeheelde wonden.	分 <small>ケ</small> 不 <small>レ</small> 遺 <small>物</small>
ongedeespind. bijt. n. ongereken, ongescheld.	算 <small>ハ</small> 不 <small>レ</small> 算 <small>ス</small>
ongedeespind brood.	算 <small>ハ</small> 不 <small>レ</small> 算 <small>ス</small> 入 <small>ル</small>
ongedekt. bijt. n. zonder dek.	家 <small>根</small> <small>ノ</small> ナ <small>キ</small>
Een ongedekt huis.	家 <small>根</small> <small>ノ</small> ナ <small>キ</small> 家
Met ongedekten hoofde, blootshoofd.	冠 <small>ヲ</small> 冠 <small>ハス</small> 不 <small>レ</small> 冠 <small>ス</small>
Met ongedekten hoofde voor iemand staan.	冠 <small>ヲ</small> 冠 <small>ハス</small> 不 <small>レ</small> 冠 <small>ス</small> 前 <small>居</small> <small>ル</small>
ongedekt, bloot, open.	覆 <small>ハ</small> 不 <small>レ</small>
Het leger legt ongedekt aan dien kant.	陳 <small>其</small> 方 <small>ヲ</small> 覆 <small>ハ</small> 不 <small>レ</small>
Dat tafel staat nog ongedekt.	卓 <small>子</small> 覆 <small>ハ</small> 不 <small>レ</small>
ongedienstig. bijt. n. ongerieflijk.	無 <small>精</small> <small>ナ</small>
Een ongedienstig mensch.	無 <small>精</small> <small>ナ</small> 人
ongedienstigheid. bijt. n. ongerieflykheid.	無 <small>精</small> <small>ナ</small> 事
ongedierte. z. g. schadelijk, gedierte.	イ <small>ロ</small> <small>ノ</small> 虫
Het ongedierte heeft het genas keer be- schadigd.	虫 <small>ヲ</small> 芽 <small>立</small> 居 <small>ル</small> 生 <small>ノ</small> 損 <small>ハ</small>
ongedoemd. bijt. n. onteroordeeld.	科 <small>ヲ</small> 不 <small>レ</small> 科 <small>ス</small>
ongedoemd sterten.	心 <small>ヲ</small> 不 <small>レ</small> 死 <small>ス</small>
ongedood. bijt. n. ongeslagt.	殺 <small>サ</small> 不 <small>レ</small>
Een ongedood schaap.	殺 <small>サ</small> 不 <small>レ</small> 羊
ongedooftbaar en ongedooftelijk die onter, braagelijk.	
ongedooftzaam. die straf.	
ongedooftzaamheid. die strafheid.	

ongedoopt. bijt. n.	名ヲ附
Een ongedoopt kind.	名ヲ附子
ongedoopte sterren.	名ヲ附内ニ死
ongedoopt. bijt. n.	皮カヌ
ongedoopte nooten.	皮カヌ胡桃
ongedoopte boonen.	皮カヌ豆
ongebraaid. bijt. n. dat niet gebraaid is.	轉カヌ
Een ongebraaide knop.	轉カヌ子
ongedraaid, ongekronkeld.	皺ノヨラ
ongedreuen of ongedreuen. bijt. n.	打出細子
ongedreuen ribbenmerk.	打出細子銀細毛
ongedrongen. bijt. n. en bijt. reime.	廣ク間
ongedrongen schrift.	廣ク間
ongedrongen in eene schuif letten.	小船間
*ongedrongen, vloeiend, glad.	滑
Eene ongebrongre rebe.	滑
ongedroogd. bijt. n. nat, niet gedroogd.	乾居
Een ongedroogde hoop papier.	乾居余
ongedroogd linnen.	乾居木綿
ongedrukt bijt. n. schoon, niet gebruikt.	扱ノ押
ongedrukt of schoon papier.	扱ノ押
ongedrukt. geschreuen, dat niet gebruikt is.	書
Een ongedrukt boek.	書物
ongeduld. l. g. onlijdraamheid.	短氣
Ergens een groot ongeduld intoonen.	物天短氣
Van ongeduld lich letten te korte doen.	短氣
ongeduldig. bijt. n. onlijdraam.	忍テ居
Een heel ongeduldig mensch.	忍テ居
ongeduldig. bijt. n. heel ongeduldig.	忍テ居

ongeduldigheid. l. 1. onlijdraamheid,	短氣又忍テ居
ongeduld.	事
ongeduldiglijk. bijt. n. onlijdraamlijk, met	忍
ongeduld.	
Lich heel ongeduldiglijk aanstellen.	甚忍
ongeduldiglijk straf dragen.	忍難
ongeduurig. bijt. n. onbestendig, kort.	短キ又
Eene ongeduurige reuige.	暫時
ongeduurigheid. l. 1. onbestendigheid,	キヨトシ
kortheid.	ノセ
De ongeduurigheid van het vermaak.	樂ノ長
ongeduurzaam. bijt. n. onbestendig, kort.	短キ又
ongeduurzaamheid. l. 1. kortheid.	キヨトシ
ongedrongen. bijt. n. buiten omang.	無理
iets ongedrongen doen.	物ヲ自
Eene ongedrongen bekentenis.	無理
ongeeerd. bijt. n. ongeagt.	貴
ongeeerd in zijn vaderland zijn.	己ガ國
ongeeffend. bijt. n. onreuffend, ongeslooten.	差引
ongeeffende rekeningen.	差引
ongeeft bijt. n. niet voor nettig verklaard.	捷通
Een ongeeft kind.	捷通
ongeeft. l. e. ongetrouwd, ongehuwd.	
ongeeffend bijt. n. onafgeaan.	仕舞
Een ongeeffend gebing.	濟
ongeeische. bijt. n. onderloft.	乞
ongeeische een goed stuk gelds krijgen.	乞
Hij gaf mij ongeeeicht eenen gulden voor dat boek.	乞
ongeeigerd. bijt. n. zonder egerneffen.	不自由

○

145

<i>Ik kan al die dingen ongeirgerd aan kien.</i>	我其品々皆不自由ナ
<i>ongierne. bijt. n. ongaarne, onstillig.</i>	好スニ又不肯クニ
<i>ongierne ergens van spreken.</i>	不肯クニ或事ヲ云
<i>ongierne oorlogs lasten dragen.</i>	不肯クニ軍用金ヲ出ス
<i>ongepromd. bijt. n. glad, niet gerimpeld.</i>	皺ヨラスニ居ル
<i>Met een ongepromd voorhoofd iets leggen.</i>	額ニ皺ヲヨセズモノラ云
<i>ongegaat. bijt. n.</i>	穴アケズニアル
<i>ongegaate paarden.</i>	穴アケズニアル真珠
<i>ongegesfeld. bijt. n. zonder gesfeling.</i>	クキガロニ逢ズニ
<i>De heer kwam 'er nog ongesfeld af.</i>	女郎ガクキガロニ逢ズニ
<i>ongegeten en ongegeten. bijt. n.</i>	喰ラ居ラス
<i>ongegeven. bijt. n. ongeschonken.</i>	呉ズニアル又與ズニアル
<i>Iets ongegeven nemen.</i>	與ズニアル物ヲ取ル
<i>ongegespt. bijt. n. niet toegespt.</i>	シメ金ヲシメル
<i>ongegespte schoenen aan hebben.</i>	シメ金シメ者ヲク
<i>ongegeten. tie ongegeten.</i>	
<i>ongegeien. tie ongegeten.</i>	
<i>ongegoed. bijt. n. zonder betitting van goet. ren.</i>	地面坏ヲモタス
<i>ongegoed in Holland zijn. geen goet in Holland hebben.</i>	「ホルラド」ニ地面ヲモタス ニ居ル
<i>ongegord. bijt. n. los, zonder gordel.</i>	クハラズニアル
<i>En ongegordde rok.</i>	クハラズニアル着物
<i>ongegost. tie ongequind.</i>	
<i>ongegraaten of ongegraten. bijt. n. dat niet gegraten is.</i>	堀ニ自然ニ出来タル
<i>En ongegraten water.</i>	堀ニ自然ニ出来タル水
<i>ongegrensb. bijt. n. niet toegegrensb.</i>	掛金カケズニアル

<i>Het een ongegrensbde beir slaapen.</i>	戸カケ金カケズ寝ル
<i>ongegriffelb. bijt. n. onquint.</i>	接木セズニアル
<i>ongegriffelbe truchten.</i>	接木セズ木ナリタル果物
<i>Die boom is ongegriffelb.</i>	其木接木セズニアル
<i>ongegroet. bijt. n.</i>	禮儀セズニ
<i>Hij bleef alleen ongegroot onder een hoop.</i>	一群内彼言禮儀ニ居ス
<i>ongegronb. bijt. n. los, zonder grond.</i>	取締ナキ
<i>Ein ongegronbde termoeben.</i>	取締ナキ心
<i>Eene ongegronbde hoop.</i>	取締ナキ希
<i>ongegronb in tijne neeringe tijr.</i>	自分ノ商賣取締ナキ
<i>ongegund. bijt. n. benijd.</i>	恨カナル
<i>Ein ongegund geluk.</i>	恨カナル事
<i>ongegund broed werd meest gegeten.</i>	今昔方ニ恨カナル事
<i>* Ein ongegunde brok.</i>	今恨カナル居モノ
<i>ongehaakt. bijt. n. niet gehaakt.</i>	カケガ子カケズニアル
<i>De beir is onghaakt.</i>	戸カケガ子カケズニアル
<i>ongehaast. bijt. n. buiten haat.</i>	嫌ハズニ
<i>ongehaast in de wereld leren.</i>	嫌ハズニ暮ラ居ル
<i>ongehaird. bijt. n. kaal, zonder hair.</i>	禿ニ居ル
<i>ongehakkeld. bijt. n. glad.</i>	切ズニアル
<i>ongehakeld broet.</i>	切ズニアルパン
<i>ongehanbelb. bijt. n. niet behandelt.</i>	扱ハズニアル
<i>ongehanbelbe truchten.</i>	扱ハズニアル果物
<i>ongehangen. bijt. n.</i>	縊ラズニ
<i>De bijf kwam 'er ongehangen af.</i>	盗人ガ縊ラズニ逃ク
<i>ongehart. bijt. n. slaphartig kleinmoedig.</i>	氣ノ鈍キ
<i>Ein ongeharte mensch.</i>	氣ノ鈍キ人
<i>ongeharnd. bijt. n. sduil, moedig.</i>	奇麗ナキ
<i>Ein ongharnd nijf.</i>	奇麗ナキ女
<i>ongeharnd. ongesierd. storbig.</i>	穢シテ

0

1145

Hij ziet 'er heel ongehoord uit.	彼甚々穢 ^ケ ヲ見 ^ル ニ居 ^ル
ongheeld. bijt. n. dat niet geheel is.	愈 ^ニ 居 ^ル
ongheeten. bijt. n. ongebooren, onbelast.	言 ^附 ニ居 ^ル
ongheeten iets boen.	言 ^附 ニ居 ^ル 物 ^ヲ 爲 ^ル
ongheheel. tie ongeheeld.	
ongheegt. bijt. n. los, niet vast.	シ ^カ リト無 ^キ
ongheelig. bijt. n. dat niet geheiligd is.	不 ^淨 拔 ^ス
Een ongeheiligd hart.	不 ^淨 拔 ^ス 心
ongheisterd. bijt. n. ongeroost.	焙 ^ス ニ居 ^ル
ongheisterd brood.	焙 ^ス ニ居 ^ル パン
onghekeld. bijt. n. ruim.	サ ^ハ カ ^ニ 居 ^ル
onghekeld glas.	サ ^ハ カ ^ニ 居 ^ル 麻 ^草
onghekeld. ongeschrobt, onberispt.	呵 ^レ ニ居 ^ル
Hij kwam 'er ongekeld af.	彼 ^ハ 呵 ^レ ニ居 ^ル 免 ^カ レ ^タ
ongekerkt. bijt. n. niet gekerkt.	松 ^葉 擽 ^ニ カ ^ニ 居 ^ル
De paden van den kop zijn ongekert.	其 ^ノ 小 ^道 松 ^葉 擽 ^ニ カ ^ニ 居 ^ル
ongheten. tie ongeteten.	
ongheuld. bijt. n. ongereten, ongeleesfemd.	脹 ^カ サ ^ニ 居 ^ル
ongheuld brood.	脹 ^カ サ ^ニ 居 ^ル 麵包
ongehinderd. bijt. n. onterhinderd.	妨 ^ラ ズ ^ニ 居 ^ル
ongehinderd tot het volk spreken.	妨 ^ラ ズ ^ニ 人 ^ノ 言 ^フ
ongehitt. bijt. n. ongetergd.	ホ ^シ ノ ^カ サ ^ニ 居 ^ル 物 ^ノ 厚 ^ク シ ^ク
De hond viel hem onghitt aan.	犬 ^ハ 彼 ^ノ ホ ^シ ノ ^カ サ ^ニ 居 ^ル ツ ^ク
ongeholpen. bijt. n. niet geholpen.	助 ^ケ ズ ^ニ 居 ^ル
ongehoogd. bijt. n. niet aangehoogd.	高 ^ク ニ居 ^ル
Eene ongehoogde kaai.	高 ^ク ニ居 ^ル 小 ^キ 堤
ongehoord. bijt. n. ongesmaad.	謗 ^ニ 居 ^ル
ongehoord uit den rang van het volk raaken.	謗 ^ニ 人 ^ノ 中 ^ヨ リ ^逃 ル
ongehoopt. bijt. n. onterhoopt, onterriagt.	不 ^時 起 ^{タル}

Een ongehoopt gelijk.	不 ^時 起 ^{タル} 幸
ongehoord. bijt. n. dat niet gehoord is.	聞 ^ク
Eene ongehoorde taak.	聞 ^ク 事
Het is van alle wijzen ongehoord, dat,	……ト云 ^フ 事 ^ハ 向 ^テ 聞 ^ク
ent.	
ongehoord. bijt. n. dat geen hoovers heeft.	角 ^ノ ナ ^シ
ongehoortzaam. bijt. n. nederspannig.	畏 ^ラ ズ
Een ongehoortzaam kind.	畏 ^ラ ズ子
Zijne ouders en ongehoortzaam zijn.	己 ^ガ 親 ^ニ 畏 ^ラ ズ ^ニ 居 ^ル
ongehoortzaamheid. i. i. nederspannigheid.	畏 ^ラ ズ ^ニ 居 ^ル 事
ongehoopt. bijt. n. niet gehoopt.	ホ ^ツ ク ^ヲ 入 ^ル ニ居 ^ル
Het hier is nog ongehoopt.	此 ^ノ 地 ^ニ ホ ^ツ ク ^ヲ 入 ^ル ニ居 ^ル
ongehouden. bijt. n. onterbonden, onterpligt.	懸 ^リ 合 ^ニ 居 ^ル
Ik ben ongehouden in dat te zeggen.	夫 ^レ 言 ^事 裁 ^決 ガ ^リ 合 ^ニ 居 ^ル
ongehouden aan een verdrag zijn.	契約 ^事 ガ ^リ 合 ^ニ 居 ^ル
ongehouwen. bijt. n. roer.	荒 ^キ
Een ongehouwen steen.	荒 ^キ 石
ongehuld. bijt. n. ongekapt.	髪 ^ヲ サ ^カ ニ居 ^ル
De juffer kwam ongehuld voor een bag.	娘 ^ガ 髪 ^ヲ サ ^カ ニ出 ^来 タ
ongehuldigd. bijt. n. niet gehuldigd.	位 ^付 ニ居 ^ル 修 ^シ テ ^居 ル
De iorst is daar ter plaatse nog ongehuldigd.	王 ^ノ 位 ^付 ニ居 ^ル
ongehuld. bijt. n. niet gehuld.	借 ^ニ 居 ^ル
ongehuld. bijt. n. ongetrouwd.	婚 ^レ セ ^ニ 居 ^ル
Een ongehuld man.	婚 ^レ セ ^ニ 居 ^ル 男
Een ongehulde vrouw.	婚 ^レ セ ^ニ 居 ^ル 女
ongehijlikt. bijt. n. ongehuld, ongetrouwd.	婚 ^レ セ ^ニ 居 ^ル
Al zijn leven ongehijlikt blijven.	妻 ^ヲ 生 ^涯 モ ^ク サ ^ニ 居 ^ル
ongekabbeld. bijt. n. niet uitgespeld.	シ ^キ 流 ^サ ズ
ongekabbelde viken.	シ ^キ 流 ^サ ズ堤

0

野五

ongekamd. te ongekamd.	千ゴニテラズニ居ル
ongekappeld. bijt. n. ongestreemd, ongeronnen.	千ゴニテラズ居ル乳汁
ongekappelde melk.	千ゴニテラズ居ル乳汁
ongekapt. bijt. n. ongehuld.	髪ヤバカニ居ル
ongekapt niet te lelijk uit.	彼女ハ髪ヲカサニキナク
ongekapt. bijt. n. ongekakt.	切ズニアル
ongekapt stroo.	切ズニアル藁
ongekard of ongekard. bijt. n.	ボトルヲ分取ラズアル
ongekarde melk.	ボトルヲ分取ラズ乳汁
ongekarteld. bijt. n. glad, effen.	皺ヨリテ居ラス
ongekartelde bladen.	皺ヨリテ居ラス葉
ongekauwd. bijt. n.	噛ズニアル
ongekauwd eten is een kinderen onge- kondst.	噛ズテ下食物子供ニ 不堅固アル
De spijs ongekauwd doorstikken.	食物噛ズニ嚥吞スル
ongekurd. bijt. n. niet ongekurd.	裏交ハサニアル
• Een ongekurd kled.	裏交ハサニアル着物
ongekurd, ongezoegd.	不相當ナル
ongekemd, bijt. n. iernard.	モツタル
ongekemd haar.	モツタル髪毛
ongekend. te onbekend.	
ongekeperd. bijt. n. van stoffen en linnen spruikerde.	ウ子無キ
ongekeperd lint.	ウ子無キ紐
ongekerd. bijt. n. ongesneden.	刻ズニアル
De rijk ongekerd laten.	魚ヲ切目ツケニ置ク
ongekerde tabak.	刻ズニアル烟草
ongeketend. bijt. n. die geen keten aan heeft.	鎖ツケズニアル
Een ongekete slaap.	鎖ツケテナイ「スラ」
ongekurd. bijt. n. niet goed gekurd.	撰ハズニアル

Dat boek komt ongekurd in het ligt.	其書物改正ニ書出ル
ongekurd, daar geen kurbteken op staat.	撰ズニアル又改印ツカニ居ル
ongekurde kurbteken.	改印ツカニ居ル銀細物
ongekist. bijt. n. niet in de kist gelegd.	櫃ニ入ズニアル
Het lijk is nog ongekist.	死體イマダ棺ニ入ズニアル
ongekleed. bijt. n.	着物ヲ着ズニ居ル
's Morgens ongekled voor den dag komen.	朝着物ヲ着テ出テ来
ongekleed. bijt. n. ongekloofd.	裂ズニアル又割ズニアル
ongeklonterd. bijt. n. zonder klonters.	塊ヲズニ居ル
ongeklonterde bij of pap.	塊ヲズニ居ル糊
ongekloofd. bijt. n. ongekleed.	割ズニアル
ongekloofd hout.	割ズニアル木
ongeklooten. te ongekloten.	
ongeklopt. bijt. n. dat niet geklopt is.	扱ハズニアル
Een ongeklopt boek.	タカズニアル書物
ongeklost. bijt. n. zonder kloffen gekleeden.	「コロ」ニシニ織ル事
ongekloten. bijt. n. niet afgekloten.	コラズニアル「カサ」ニシニ織ル事
Het hieltie is nog ongekloten.	「カサ」ニシニ織ル事
† Het hieltie is nog ongekloten.	其仕事ニシテ初メ又
ongekliisterd. bijt. n. ongeboeid.	械ヲ入ズニアル
ongekliisterd in gerangenisse litten.	械ヲ入ズニ穿ニ居ル
ongeknaagd. bijt. n. niet afgeknaagd.	コラズニアル
ongeknaagde beenderen.	コラズニアル骨
ongeknaurd. te ongeknaagd.	
ongekneeb. bijt. n.	渡ズニアル
ongekneeb bag.	渡ズニアル「アゲ」
ongeknekt. bijt. n. ongeknekt.	押曲メズニアル「アゲ」
Het vleesch is baar ongeknekt.	肉其所「アゲ」ニアル
ongeknoopt. bijt. n. los, niet te geknoopt.	結ズニアル
Zijne molinen waren ongeknoopt.	彼ハ袖結ズニアル「アゲ」

ongeknot. bijt. n. niet afgehoinden of afge, stompt.	切割ラニアル
Het is best dien boom ongeknot te laten.	其木切割ラニ置カス
ongeknoesterd. bijt. n. ongetroeteld, ongekniekt.	可愛カラレニ居ル
*ongeknoesterd, ongekniekt niet voortgetet.	進スニ居ル
De geleerdheid bleef daar ongeknoesterd.	學問其処ニ進スニ居ル
ongekocht of ongekopt. bijt. n. niet gekocht.	買スニアル
Its ongekocht laten of niet koopen.	モク買スニ置ク
ongekookt. bijt. n. ongekoben, raadt.	煮スニアル
ongekookte spijten.	煮スニアル食物
ongekookt, raadt, niet nel. overbacht.	ヨク辨ス
ongekookte gebachten.	ヨク辨ス存寄
ongekorsien. bijt. n. ongekeryd, ongesneden.	
Wie ongekeryd.	
ongekrast. bijt. n. zonder kraspen.	カスリ目ノナキ
ongekrast kliermerk.	カスリ目ノキ銀細工モ
ongekrenkt. bijt. n. onderkrakt.	弱カラス又丈夫アル
Ein ongekrenkt ierstand.	丈夫ナル智慧
ongekrenkt in tyne gezondheid lijn.	ヨク堅固アル
De waarheid bleef echter ongekrenkt.	實事ヤリクシカニ居ル
ongekreukt. bijt. n. glad, zonder kreuken.	縮スニ居ル
Dat stuk stof is ongekreukt.	其及物縮スニ居ル
*ongekreukt, kluis, ongeschonden.	穢カスニアル
De waarheid ongekreukt benaaren.	實事ヲ犯破スニ保ツ
ongekromd. bijt. n. ongebogen, recht	曲カスニアル
ongekrompen. bijt. n.	縮テ居ラヌ
ongekrompen laken.	縮テ居ラヌ又羅紗
ongekroond. bijt. n. die niet gekroond is.	位ツカスニ居ル
Ein ongekroond hoofd regert het rijk.	位ツカスニ居テ國ヲ支配スル
ongekrueld. bijt. n. sluk, hangend.	縮テ居ラヌ

ongekruilde haar.	縮テ居ラヌ髮毛
ongekruist. bijt. n. stiel, niet schoon ge, maakt.	掃除ニテナキスキタキ
Ein ongekruist huis.	キタキ家
ongekruist. bijt. n. ongetoend.	口ヲ吸ヌ
Hij zal niet ongekruist gaan slaapen.	彼女口吸スニ寝テアラフ
ongel. l. m. smur, talk.	腹内ニアル油
Dat best heeft heel ongel.	其本ニ多クオシケルガアル
ongelaaden. tie ongeladen.	
ongelraakt. bijt. n. ontcragt.	誇ラヌ
Semand ongelraakt laten.	人ヲ誇ラニ置ク
ongelaaten. tie ongelaten.	
ongeladen of ongelaaen. bijt. n. ontcragt, leig.	荷積カスニアル
Ein ongeladen schip.	荷ツカスニアル船
Ein ongeladen roer.	藥ツメテタイ鉄錠
ongeladen, ongeroepen, ongenood.	呼バズニ
ongeladen ter dagtaart verschijnen.	ヨビカスニ裁判所ニ出ル
ongelakt. bijt. n. niet gelakt.	封スニアル又ツケカスニアル
ongelapt. bijt. n. gaaf, heel.	全キ又無疵ナル
Ein ongelapt kleed.	アタ新ニキ着物
ongelascht. bijt. n. niet aanmalkanber ge, hegt.	合縫スニアル
Ein ongelaschte mantel.	合縫スニアル羽織
Dat ijzer is ongelascht.	其鍊ガカスニアル
ongelast. bijt. n. ontberden, bueten last.	言付ラズニ
ongelast het geiegt beginnen.	言付ラズニ戰ヲ初ムル
ongelasterd. bijt. n. bueten lastering.	誇ラズニ
Nie leyt er ongelasterd in de wereld?	世界ニシテラズニ生テ居ル モ分誰ガエラズカニ居ル
ongelaten of ongelaaten. bijt. n. niet gelaten	甚ク悲テ居ル

0

六十四

in broefheid.	
Een ongelaten mensch.	方便、盡キタル人
Zich ongelaten oer eenig jellies toonen.	損失付テ方便、盡キテ居
ongelatenheid. d. i. uit spoorige broefheid.	甚、悲テ居ル事
ongelden. d. g. murr. 's heeren lasten of schattingen.	用金
Het goed hierd voor de ongelden verkogt.	品物、用金、タメニ賣、タ
De eigenaar en huurder moeten elk de helft van de ongelden betaalen.	持主及借主、各半、分宛拂、テ、ナラヌ
ongelden, die een schip maakt gebuurenbe	船艚、亦、湊、テ、出、ス、所、ノ
zijn legtijd in enig haten.	運上
ongelden van een reite.	旅料
ongelden, nielk voor het brengen der koopmanschappen betaald worden.	蔵敷
De ongelden die er op dat merk vallen zullen niet veel bedraagen.	其、仕事、雜用、多ク、ナシ
ongeleerd. bijt. n. ongeoeffend, ongeletterd.	學、ス、居、ル
Een ongeleerd mensch.	學、ス、居、ル、人
*ongeleerde of onnietende tijden.	學、ス、居、ル、時
Een ongeleerde. d. m. een ongeleerde mensch.	無學ノ人
Geleerden en ongeleerden verstonden het	學者、無學者、左様ニ
100.	思、居、タ
ongeleerbelyk. bijt. n. plompelyk, onkündiglyk.	不作法ニシテ
iets zeer ongeleerbelyk verhandelen.	モ、ラ、甚、不作法、取、扱、テ
ongeleerdheid. d. i. onkennis, onkünde.	學、ス、居、ル、事
ongeleerd. die ongeleerd.	
ongeleeten. die ongeleeten.	
ongelegd. bijt. n. niet gelegd. van de ijeren	マ、ダ、腹、中、アル、玉子
spreekende.	

*ongelegte eijenen zijn onmisfiekien.	最初、元、ナ、イ、事、其、成就
spreek n.	が、慥、ナ、ラ、ヌ
ongelegen. bijt. n. onbeknaam.	應、ヌ
op eenen ongelegenen tijd komen.	應、ヌ、時、來、ル
Dat is voor mij een ongelegen reis.	夫、我、應、ヌ、放、テ、アル
Zou het u niet ongelegen komen nu te betaalen?	汝、今、拂、事、應、ヌ、時、ナ、ラ、ヌ
ongelegen, kritalyk gelegen, beryden af.	片寄、リ、テ
Die plaats lud veel ongelegen.	其、所、甚、カ、ク、ヨ、リ、テ、居
ongeleghentheid. d. i. ongejal, onaarigheid.	心、苦
In groote ongeleghentheid zijn.	大、心、苦、シ、テ、居、ル
ongeleghentheid, ongemak, ongerief.	不自由ナル事
Zou u daarvoor geene ongeleghentheid	汝、夫、テ、不自由ナル事、ガ
geschieden.	出来、ナイ、カ
De ongeleghentheid der tijden verijecht, dat, ont.	時、不自由ナル事、ト、事、重、シ
ongeletterd. bijt. n. ongeleerd.	學、ヌ
ongeleerd of ongeleerd. bijt. n. niet eier.	渡、サ、ズ、ニ、アル
gegeten.	
De naaren zijn nog ongeleerd.	品物、マ、ダ、渡、サ、ズ、ニ、アル
ongeleken of ongeleken. bijt. n. niet geleken.	讀、ミ、ニ、アル
*Dat zijn nog ongeleeten brieven.	夫、マ、ダ、讀、ミ、ヌ、書、状、ニ、アル
ongeleken, niet uitgelegt.	撰、分、ス、ニ、アル
ongeleeten krieden.	撰、ワ、カ、ヌ、草
ongeleid. bijt. n. onbemind, gehaat.	妬、ヌ、人、嫌、テ、居、ル
ongelig. bijt. n. als ongel.	不、ニ、ゲ、ル、様、ニ、アル
Dat is heel ongelig.	其、自身、甚、不、ニ、ゲ、ル、様、ニ、アル
ongelighheid. d. i. hardigheid van het set.	不、ニ、ゲ、ル、様、ニ、アル、事
ongelikt. bijt. n. dat niet gelikt is.	故、ナ、シ、居、ル
Een ongelikte beer of een leer-lomp.	子、ラ、ズ、ニ、居、ル、熊
+Een ongelikte beer.	ク、太、人

Hij tiet 'er liet als een ongelikte beer.	彼ヲカキ様子アル
hij tiet 'er heel misfelijk liet.	ツヤツケズアル
ongelikt, nog niet glad gemaakt.	實事ラシキ
ongelogen of ongeloogen, bijt. n. naarachtig.	夫ハ實事ラシクアル
Dat is ongelogen.	虚言ナニ
ongelogen, bijt. zonder te liegen.	虚言ナニ云々則其通
ongelogen gesproken, 'oo is 'aak albiis 'oor gevallen.	アル
ongelood, bijt. n. niet in het lood getet.	鉛ツケズアル
De ruiten zijn reeks gesneden, maar nog ongelood.	硝子板最早切アル
ongeloof. l. g. ongelooisigheid.	併マタ鉄ハズアル
De 'onde van ongelooif.	信又事ノ罪
ongeloofbaar, bijt. n. niet te geloofen.	信エヌ
Een ongelooifbare getuige.	信エヌ證據
Een ongelooifbare geschiedenisfchrijver.	信エヌ説ヲ立ル人
Dat is eene ongelooifbare 'aak.	夫ハ信エヌ事アル
Eigens ongelooifbare kosten aanbaen.	モ信エヌ程費ナク
ongelooflijk, bijt. n.	信エヌ
Eene ongelooiflijke 'aak.	信エヌ事
ongelooflijkheid. l. n.	信エヌ事
ongelooien, tie ongelooien.	
ongelooind tie onbelooind.	
ongeloot, bijt. n. bij het lot niet getrokken.	闕アタラヌ
ongelooifig, bijt. n. miftrouwend, niet ge- looifend.	信エヌ
Hoe tijt gij 'oo ongelooifig?	汝ハウキテ左様信エヌ居カ
*Een ongelooifige thomas, fpreek n. ofer iemand, die niet of traag geloof.	人ノ事付テ信エヌ人
ongelooifigheid. l. n. ongelooife, ongelooif.	信エヌ事

ongelost, bijt. n. niet vrij gekoof.	請出サスアル
ongeloste flaapen.	請出サスラニ
ongeloste panden in de bank van lee- ninge.	質家アル請出サス質物
ongelost.	名サスアル
De goederen zijn nog ongelost.	荷物ヲタ揚サスアル
Het gefchiet is nog ongelost.	石火矢ヲ打放サスアル
ongelubd, bijt. n. ongesneden.	罨丸キラスアル
Een ongelubde kater.	罨丸キラスアル猫
ongeluk. l. g. ramp, tegenspoed, ongeval.	不幸
Hij heeft een 'waar ongeluk gehad.	彼キツイ不幸ナル事受ケ
Een ongeluk komt teliden alleen.	不幸ニアルモノテ人ナク
Een ongeluk hebben, iemand in een tree ge- regt dood fteken.	人ナク向テ突殺ス
Het ongeluk mifde dat hij 'er bij was, toen, enz.	...時彼ハ彼所ニ居事
Een ongeluk hebben, buiten egt betman- gerd zijn.	不幸ナル事アル
Bij ongeluk, bij toeval.	本筋ナクテ孕ニ
Bij ongeluk floeg 'er de brand in.	タ
*Bij ongeluk of 'er telben de waarheid leggen.	不圖シテ
ongelukkig, tie ongelukkiglijk of bij on- geluk.	不圖シテ火事アリタ
ongelukkig, bijt. n. ramfspoedig, ramfplelig.	不ニ實事ヲ云フ
Dat is een ongelukkig mensch.	不幸ナル
Die 'aak heeft eenen ongelukkige iet- ftag.	夫ハ不幸ナル人アル
Een ongelukkige dag.	其事不幸ナル出来事
*ongelukkige in het waarfeggen zijn.	テアル
	不幸ナル日
	大ニ偽ル

heel liegen. 不幸ニテ

ongelukkiglijk. bijv. bij een bijzonder ongeval. 不幸ニテ

ongelukkiglijk in 's vijands handen vallen. 不幸ニテ敵ノ手陥ル

ongelijk. l. g. verongelyking, onrecht. 不直又不同

Iemand ongelijk doen of aanboen. 人ニ不直ヲナス

Ergens ongelijk in hebben. モトニ不同アル

Gij hebt geen ongelijk dat te eischen. 夫ノ事重ク汝無理ナシ

Iemand ongelijk gien. of in het ongelijk stellen. 人ニ無理ヲスル

ongelijk. bijv. n. oneven, hobbelig. 平カナラス

Een ongelijke weg. 平カナラス道又町

ongelijk, verschillende, niet gelijk. 似テ居ラヌ

Die tweesters zijn malkanderen heel ongelijk. 其ノ兄弟互ニ似テ居ラス

Die twee dingen zijn zeer ongelijk. 其ノ二物ヨク似テ居ラヌ

Die drie hoeken zijn ongelijk. 其ノ三角ニ様ナシ

Zijnen vader ongelijk zijn, van zijnen vader ontaard zijn. 己ガ父親ニ似テ居ラヌ

De woorden zijn de daaden ongelijk. 詞トハ事ニ様ナシ

ongelijk. bijv. niet comparig. 一様ナシ

Dat dwijkt daar heel ongelijk. 夫ノ其所ガ様押ナシ

Het garen is ongelijk gesponnen. 糸ニ様ツムイテナシ

ongelykelyk of ongelyklyk. bijv. zonder gelijkenis of vergelyking. クラモ出来テ程ニ

Mijn verlies is ongelykelyk grooter als het uren. 我ガ損ハ汝ヨリクモ出来テ程ニ大ナシ

ongelykenis. l. i. ongelykheid. 似テ物

Alle gelykenis heeft hare ongelykenis. 一様ナル物内ニ様ナル物

ongelykformig of ongelykformig. bijv. n. ongelijk van gedaante. 形ノ似テ居ラヌ

ongelykformigheid. l. i. 形ノ似テ居ラヌ事

ongelykheid. l. i. verschil. 違ヒ

Een groote ongelykheid is 'er tusphen god en het scheepsel. 神ト萬物ト大ニ違ヒ

ongelykheid, oneffenheid. 一様ナキ

Mer de ongelykheid van het garen klaar gen. 糸又反物杯ニ様ナキ

De ongelykheid van den weg houdt veel tegen. 道ニ様ナキ事甚ク妨ナル

ongelykmatig. l. i. ongelykformig. 膠ホモヌ

ongelyk. bijv. n. niet gelyk. 筋ヲ引カスル

ongelyk. bijv. n. met geen lijnen afgestreept. 筋ヲ引カスル紙

ongelyk papier. 筋ヲ引カスル紙

ongemaaid. bijv. n. dat niet gemaaid is. 刈ラズアル

ongemaaide tarwe. 刈ラズアル穀物

ongemaaide gerst. 刈ラズアル大麦

ongemaakt. bijv. n. dat niet gemaakt is. 造ラズアル

Een ongemacht kleed. 造ラズアル着物

*ongemaakt, ongetogt, natuurlijk. 有ノ俣ナル

ongemaakt gebaar. 有ノ俣ナル身振

ongemaaktheid. l. i. natuurlijke manieren. 有ノ俣ナル事

ongemaalen. bijv. n. dat niet gemaalen is. 引カスル

ongemaalen koren. 引カスル穀物

ongemaand. bijv. n. 催促サレヌ

Geen uur op eenen dag ongemacht zijn. 一日時催促サヌ事ナシ

ongemaatigd. l. i. ongematigd. 病

ongemak. l. g. smart, ziekte. 病

Een ongemak aan den voet hebben. 足ノ病アル

ongemak, ongetol, ongelijk. 不幸又難

De reis zonder ongemak id brengen. 旅ヲ恙ナク仕終ル

ongemak, moeilijkheid.	難儀
Veel ongemak in het leger lijden.	多ノ難儀 軍中ニ堪テ居ル
Iemand ongemak aanboven.	人ニ難儀ヲナス
ongemak, ongelegenheid, triarigheid.	難澁
Men zou daarvoor in ongemak komen of raaken.	今夫ニ難波ニ逢フ
ongemakkelijk, bijt. n. dat ongemak geeft.	不自由ナル
Een ongemakkelijke stoel.	不自由ナル椅子
Een ongemakkelijke zitplaats.	不自由ナル座
ongemakkelijk, traar, moeilijk.	難キ
Het werken valt hem heel ongemakkelijk.	仕事ノ事彼ニ甚難シ
Dat boek is ongemakkelijk te handelen.	其書物取扱クイ
*ongemakkelijk, gemelijk, grinnig.	意地アル又付違フ
Een ongemakkelijk mensch.	意地アル人
ongemakkelijk, bijt. n. pijnlijk, met ongemak.	不自由ナル
ongemakkelijk letten.	不自由ナル座ル
• ongemakkelijk knager lijn.	孕自由ナラズウツリ居ル
ongemakkelijkheid, l. i.	不自由ナル事
*ongemakkelijkheid, gemelijkheid.	意地アル事
ongemalen, zie ongemaalen.	
ongemanierd, bijt. n. ond. n. onbeleefd, onheusch, plomp.	無作法ナル
Een ongemanierd mensch.	無作法ナル人
ongemanierdheid, l. i. ongeschiktheid, onheuschheid.	無作法ナル事
ongemaskerd, bijt. n. ontermombd.	假面被ラズ
ongemaskerd op het tooneel komen.	假面被ラズ舞臺ニ来ル
ongematigd, bijt. n. onmatig, onbeteugeld.	静ラズ
ongematigd indroefheid lijn.	悲テ静ラズ居ル
ongematigd, ongeregeld.	宜キニ適ハル又分ニ合フ

ongematigtheid, l. i. onbeteugeldheid.	静ラズ事
ongematigtheid, ongeregeldheid.	宜キニ適ハル事
ongemeen, bijt. n. keldraam, ongeroon.	珍キ
Dat is een ongemeen soorval.	夫、珍キ事起ラズル
Het is niet ongemeens, het is niet uit, mintends of uitsteekends.	夫、些珍キ事ナル
Ik heb den bichtstrik met een ongemeen riermaak geleeten.	我、汝、詩ニ甚多ク居
ongemeen, bijt.	甚ク
Dat is ongemeen pragtig.	夫、甚ク結構アル
ongemeen, bijt. n. ongedacht.	思モ寄ラズ
Een ongemeend gelijk.	思モ寄ラズ幸ニ
ongemeenheid, l. i.	拂底ノ物又珍キ物
De ongemeenheid maakt de dingen duur.	珍キ物品價高ナル
ongemeten of ongemeten, bijt. n.	尺打
ongemeten land.	尺打又地面
Een ongemeten stuk laken.	尺打又羅紗
ongemeld, bijt. n. daar niet van genaagd word.	記サズアル又著サズアル
Zijn naam is ongemeld in de historien.	彼、名「ニ」ニ「記」サズ
ongemeld, bijt. n. nog niet tot moet gemaakt.	未キトモス
Die gerst is nog ongemeld.	其、大麦、未キトモス
ongemengd, bijt. n. onvervalscht.	空物
ongemengde wijn.	空物、酒
ongemengd, bijt. n. onbeslagen.	交ラズ
Het meel staat daar nog ongemengd.	麦粉、其、未キ交ラズ
ongemerkt, bijt. n. ongetekend.	記ノ付ラズ
ongemerkte schaaopen.	記ノ付ラズ羊
ongemerkte pakkasten.	記ノ付ラズ箱物
ongemerkt, bijt. n. zonder iets te laten	顯サズ其、終ラズ

blijken.	物ヲ顯 ^ス ニ其 ^レ 任 ^ニ 置 ^ク
iets ongemerkt laten doorgaan.	覺 ^ス ニ
ongemerkt. bijz. ongevoelig.	時 ^ニ 覺 ^ス ニ ^レ 過 ^ル
De tijd gaat ongemerkt voorbij.	肥 ^サ ニ
ongemest. bijz. n.	肥 ^サ ニ ^テ 羊
ongemest schaapen.	
ongemeten. zie ongemeeten.	
ongemiddeld. bijz. n. niet hemiddeld.	仲 ^入 サ ^レ ヌ
Eene ongemiddelde zaak.	仲 ^入 サ ^レ ヌ事
ongemikt. bijz. n. ongeboeld.	視 ^ハ ニ
ongemikt iets raaken.	視 ^ハ ニ物 ^ニ 當 ^ル
ongeminberd. zie onierminberd.	
ongemoed. zie kleinmoedig.	
ongemoed. bijz. n.	憚 ^ラ ニ居 ^ル
Ergens ongemoeid mee zijn.	或 ^レ 事 ^ニ 憚 ^ラ ニ居 ^ル
ongemoed.	妨 ^ガ ニ
• De joodsch getinden leren in Holland	ヨ ^ド 宗 ^ノ 人 ^ハ ホ ^ル ヲ ^ト
ongemoed.	ニ妨 ^ガ ニ ^テ 暮 ^リ 居 ^ル
Laat mij ongemoeid.	我 ^ヲ 妨 ^ガ ニ置 ^テ ヨ
ongemelken. bijz. n.	乳 ^ヲ ホ ^ラ ニ ^テ ス
De koeijen zijn nog ongemelken.	牛 ^未 乳 ^ヲ ホ ^ラ ニ ^テ ス
ongemomb. zie oniermomb.	
ongemonteerd. bijz. n. onb. n. als,	鎧 ^ヲ 居 ^ラ ヌ
ongemonteerde ruiters.	鎧 ^ヲ 居 ^ラ ヌ騎 ^馬 武 ^者
Een ongemonteerde ring.	鎧 ^ノ 指 ^金
ongemorseld. bijz. n. ongebruikt.	打 ^碎 ガ ^レ テ
ongemorst. zie onbemorst.	
ongemunt. bijz. n. ongeslagen.	錢 ^セ ニ ^テ ス
ongemunt zilver.	錢 ^セ ニ ^テ ス銀
ongemuterd. zie ontemuterd.	

ongemijb. bijz. n. daar men zich niet door	防 ^ガ ニ ^テ ス
gehoed heeft.	
ongenaaid. bijz. n.	縫 ^ズ ニ ^テ ス
ongenaaide hemden.	縫 ^ズ ニ ^テ ス肌 ^着
ongenaakbaar. bijz. n. niet te genaaken.	守 ^リ 付 ^カ ヌ
ongenaakelijk. zie ongenaakbaar.	
ongenabe. L. n. ongunst.	ナ ^カ ケ ^テ ナ ^キ 事
In iemands ongenabe vallen.	ナ ^カ ケ ^テ ナ ^キ 事 ^ニ 陥 ^ル
Mij verbieden het op poene van onte	我 ^等 甚 ^ク ナ ^キ 事 ^ニ 違 ^ハ ス
hoogste ongenabe.	上 ^ニ 夫 ^ヲ 禁 ^ズ テ居 ^ル
De belegerde vierden gebouwen om	取 ^圍 ニ ^テ 人 ^ハ 其 ^レ 非 ^渡
zich op genabe en ongenabe oer te	サ ^テ ナ ^ク ナ ^ク ナ ^ク ナ ^ク ナ ^ク
geen.	
ongenadig. bijz. n. onbarmhartig, straf.	無 ^慈 悲 ^ナ ル
Een ongenadig regter.	無 ^慈 悲 ^ナ ル裁 ^判 役
ongenadig. bijz. zie ongenadiglijk.	
ongenadiglijk. bijz. strengelijk wredeijk.	無 ^慈 悲 ^ニ テ ^テ 憐 ^ナ ク
Iemand ongenadiglijk straffen.	今 ^憐 ナ ^ク 我 ^ル
ongeneegen. zie ongeneegen.	
ongeneesbaar. zie ongeneeslijk.	
ongeneeslijk of ongeneestelijk. bijz. n. onheel.	愈 ^ハ ヌ
baar, dat niet te geneeten is.	
Eene ongeneestelijke ziekte.	愈 ^ハ ヌ病
Dat is het ongeneeslijk kwaad in den	夫 ^ノ 國 ^ニ 直 ^ニ 病 ^メ テ
straat.	
ongeneeslijkheid. L. n.	愈 ^ハ ヌ事
De ongeneeslijkheid van de wonde bleek	創 ^カ 終 ^ニ 愈 ^ハ ヌ ^ニ 見 ^ル
ten langen lesten.	テ居 ^タ
ongeneestelijk. zie ongeneeslijk.	
ongeneeten of ongeneten. bijz. n. niet ge	治 ^マ ヌ ^テ 愈 ^ハ ヌ

neeten.	
ongeneegen. bijz. n. afkeurig, niet toegedaan.	嫌ノ又好 ^マ
Een ongeneegen hart tot de waarheid.	誠實ヲ好 ^マ 又心
Iemand gansch ongeneegen zijn.	人ノ向好 ^マ ス居ル
Ik ben niet ongeneegen tot de studie.	我ノ學問ヲ好 ^ム
ongeneegtheit. l. n. haat, afkeer.	嫌 ^ヒ
De ongeneegtheit die hij haar toebrag	彼 ^ノ 彼女ヲ嫌 ^ヒ テ居 ^ル 事
was groot.	甚 ^ク 有 ^タ
Eene groote ongeneegtheit tot een gods,	天 ^ニ 仕 ^ル ヲ甚 ^ク 嫌 ^ヒ テ居 ^ル
diens toonen.	
ongeneuglijk. l. e. ongenoeuglijk.	
ongenobig. bijz. n.	案内 ^ニ 呼 ^レ 又呼 ^レ 又
Een ongenobigle gast.	押 ^ク 客
ongenobighe gasten liet men achter de	案内 ^ニ 客 ^ノ 外 ^ニ 居 ^ル
beur. spreken.	ニ ^ハ 甚 ^ク モ ^テ カ ^ル ル ^ト
ongenoeegen. l. g. misnoegen. l. e. ongenoeegte.	
ongenoeuglijk. bijz. n. onvermaaklijk.	面白 ^ク ナ ^ク
Eene ongenoeuglijke historie.	面白 ^ク ナ ^ク 縁 ^起
ongenoeegte. l. n. ongenuegte, verbriet, hart,	屈 ^ト
keer.	
Het was hem eene groote ongenoeegte te	彼 ^ノ 事 ^ニ 甚 ^ク 屈 ^ト
zien, dat, ent.	テ居 ^ル
ongenoeegzaam. bijz. n. onbondig, krachte,	益 ^ク タ ^ス
loos.	
Een ongenoeegzaam bemij.	益 ^ク タ ^ス 又證據
Dat is ongenoeegzaam, om hem te ver,	夫 ^ノ 彼 ^等 養 ^テ 益 ^ク タ ^ス
ken.	又事 ^{アル}
ongenoeegzaamheid. l. n. onbondigheid.	益 ^ク タ ^ス 又事
De ongenoeegzaamheid van het bemij	證據 ^ノ 益 ^ク タ ^ス 又事
bestaat daarin dat, ent.	ト云 ^フ アル

ongenoemt. bijz. n. zonder naam, naamloos.	名 ^ナ ナ ^ク
Een ongenoemt schrijver.	名 ^ナ ナ ^ク 記者
Egens ongenoemt in nillen lijn.	物 ^ノ 名 ^ナ ナ ^ク 又 ^シ 居 ^ル
ongenommerd. bijz. n. onb. n. niet met getal	數 ^ノ 記 ^ナ ナ ^ク
getekend.	
ongenommerd goed.	數 ^ノ 記 ^ナ ナ ^ク 品物
ongenood. bijz. n. onderloopt, ongenoodig.	案内 ^ニ 言 ^フ
Een ongenode gast.	押 ^ク 客
ongenoodtaakt. bijz. n. ongehoorden, onier,	カ ^リ アル
pligt.	
Ik ben ongenoodtaakt u dat te zeggen.	汝 ^ノ 事 ^ヲ 我 ^ノ カ ^リ アル ^ト
ongeoependheid. l. n. onbedreidenheid, oner,	不 ^功 者 ^{ナル} 事
ierenheid.	
ongeoepd. bijz. n.	供 ^マ
Het ongeoeffd see.	供 ^マ 又蒙
ongelijd. bijz. n. niet met olie bestreken.	油塗 ^レ 又
ongelijd hout.	油塗 ^レ 又木
ongeoordeld. bijz. n. ongeconnist.	罪 ^ノ 言 ^ハ 付 ^ス アル
Dat is nog eene ongeoordeelde zaak.	夫 ^ノ 多 ^ク 罪 ^ノ 言 ^ハ 付 ^ス アル ^ト
ongeoordeld. bijz. n. niet toegelaten, ter,	免 ^サ 又禁 ^テ アル
hoben.	
Eene ongeoorloofde zaak.	禁 ^テ アル ^ト 事
Eene ongeoorloofde heigerte.	禁 ^テ アル ^ト 好 ^ム 事
Een ongeoorloofd iermaak.	禁 ^テ アル ^ト 慰 ^ム 事
Laat het mij niet ongeoorloofd zijn u	汝 ^ノ 事 ^ヲ 我 ^ノ 免 ^サ
te zeggen, dat, ent.	ト云 ^フ
ongeoopenbaar. bijz. n. niet ontdekt.	顯 ^レ 又知 ^ル
Eene ongeopenbaarde zaak.	顯 ^レ 事
ongeoopenb. bijz. n. gesloten.	明 ^ク アル
Eene ongeopenbde feur.	明 ^ク アル ^ト 戸

De brief niet ongeopend te rug gelon-	状開カニ返シタ
ben.	
ongecordineerd. bijt. n. onb. n. onbestelb.	言付テニアル
ongepaaid. bijt. n. onbereidigb.	有テニアル
ongepaald. bijt. n. niet met paalen guset.	柱建テナイ
Een ongepaalde bijt.	柱建テナイ堤
ongepaard. bijt. n. tot geen paar gemaakt.	對テテナイ又番テ居テ
ongepaarde bliizen.	番テ居テ又鳩
ongepaarde schoenen.	對テ居テ又香
ongepakt. bijt. n. niet ingepakt, los.	包テニアル
ongepakte naaren.	包テニアル品物
ongepaleerd. bijt. n. niet opgeschikt.	多ク又粧飾セテ居ル
Een ongepaleerde juffer.	粧飾セテ居ル婦人
ongepapt. bijt. n. met geen pap stijf ge-	糊付テ居テ
maakt.	
Een ongepapte hoed.	糊付テ居テ又帽子
ongepareld. bijt. n. zonder paarden.	真珠ナシ
ongeparst. bijt. n. ongeperst.	未テニアル
ongeparst laken.	未多締テアル羅紗
ongeparlikt. bijt. n. zonder parkik.	鬘冠テ
Een ongeparlikt hoofd.	鬘冠テ又頭
ongepast. bijt. n. zonder te passen.	寸尺テ合テ
Hij heeft dat kleed ongepast gemaakt.	彼着物テ人合テ違テ
ongepekeld. bijt. n. iersch, ongetolden.	強漬セ
ongepekt. bijt. n. niet gepekt.	干ヤニ塗セ
ongepeld. bijt. n. ongebopt.	皮カテ
ongepelde garst.	皮カテ又大麦
ongepelde boone. zie ongebopt.	
ongepeserd. bijt. n. baar geen peper in is.	胡椒入テナイ
ongepeserde koek.	胡椒入テナイ又

ongeperst. zie ongeparst.	
ongeplaagd. bijt. n. ongeknielt, ongestraft.	セカメラレ
Hij liet hem nooit en nergens onge-	彼、彼ヲ何事ニモセカメ
plaagd.	メニ居タ
ongeplaasterd. bijt. n. ongepleusterd.	上塗セ
Een ongeplaasterde muur.	上塗セテ壁
ongeplakt. bijt. n. niet opgeplakt.	張テ
ongeplant. bijt. n. ongepoot.	植付テ又萌サ
Een ongeplante boom.	植付テ樹
ongepleegd. bijt. n.	未多為テニアル
Die misdaad is tot nog toe ongepleegd,	其罪未テ今迄為テニアル
maar men weet niet wat de een of	併テ云彼是、悪事有
de andere boosnigt zal ondernemen	ラウキテ人知テ
ongeplekt. bijt. n. ongevlakt.	班テ
Men zag nooit ongeplekten Tijger.	班テ虎ヲ見テモ、ガナイ
ongeploegd. bijt. n. ongebeurt.	耕サ
ongeploegd land.	耕サ又畑
ongeplood. bijt. n. zonder plooijen.	穰、無キ
Een ongeploode bijt.	穰、無キ、
ongeplokte. bijt. n.	捨テニアル
ongeplokte vruchten.	捨テニアル果物
ongeplokte, baar de reuen nog aan lijn.	未、毛、生テ居ル
ongeplokte bliizen.	未、毛、生テ居ル鳩
ongepolinderd. bijt. n. niet geplinderd.	乱妨セテアル
ongepolijst. bijt. n. onb. n. ruisst.	磨テニアル
ongepord. zie ongeprikkeld.	
ongepraamd. zie ongedrongen, ongedron-	
gen.	
ongepuangd. bijt. n. ongedrongen.	無理セテニアル
ongepuangd de waarheid bekennen.	是非、存テ誠實ヲ顯テ

0

114

ongepreken of ongepreken. bijt. n.	譽 ^{ホト} スニアル
Die daad bleef niet ongepreken.	其仕打 ^シ 譽 ^{ホト} スニ居 ^ル タ
ongeprikkeld. bijt. n.	ヲク ^ク スニアル
ongeproefd. bijt. n. dat niet geproefd is.	試 ^シ スニアル
Ik heb dien wijn ongeproefd gekost.	我 ^ガ 其酒 ^ヲ 試 ^シ スニ買 ^フ タ
ongepieret. bijt. n. daar geen pint aan gemaakt is.	米 ^メ タ ^タ スニアル
ongepijnde of ongeperste honing.	未 ^ミ ホ ^ホ ラスニアル蜜
ongepijnigd. bijt. n. buiten pijniging.	責 ^ツ スニアル
ongepijnigd het schelmstiek bekennen.	責 ^ツ スニ惡事 ^ヲ 許 ^ル ル
ongequield. bijt. n. ongeplaagd.	コ ^コ ナ ^ナ スニアル
Hij laat mij nooit ongequield.	彼 ^ガ 我 ^ヲ コ ^コ ナ ^ナ スニ置 ^ク ス
Nooit ongequield van de jigt tijt.	常 ^ニ 脚氣 ^ヲ 惱 ^ム テ居 ^ル ル
Iemand ergens niet ongequield om laaten gestadig bij iemand ergens om aan houden.	或 ^レ 事 ^ヲ 付 ^テ 人 ^ノ カ ^カ スニ置 ^ク タ
ongequitst bijt. n. ongertond, ongeblitst.	怪 ^カ 我 ^ガ 居 ^ル 人 ^ノ 疵 ^ヲ 付 ^テ 居 ^ル ル
En ongequitst mensch.	怪 ^カ 我 ^ガ 居 ^ル 人 ^ノ
ongequitst uit den slag komen.	戰 ^ニ 怪 ^カ 我 ^ガ 通 ^ル ル
ongequitste appelen.	疵 ^ヲ 付 ^テ 居 ^ル 果 ^ノ 物
*ongequitst. geheel ongeschonden.	全 ^ク
De waarheid ongequitst benaaren	誠 ^ヲ 實 ^ニ 全 ^ク 保 ^ツ ル
ongeraaden, tie ongeraden.	
ongeraakt. bijt. n. ongetroffen.	當 ^ラ ズニ居 ^ル ル
Hij bleef van die musketkogel ongeraakt.	彼 ^ガ 其銃丸 ^ヲ 當 ^ラ ズニ居 ^ル タ
Niet tegenstaande al het schieten dat hij uitstond. bleef hij ongeraakt.	イ ^ハ ホ ^ト 射 ^ケ テモ彼 ^ガ 猶 ^モ 當 ^ラ ズニ居 ^ル タ
ongeraden. bijt. n. niet raadzaam.	コ ^コ トイ ^ハ ル ^ル ス
Het is hem ongeraden daar te gaan.	彼 ^ガ 彼 ^ノ 行 ^ハ 事 ^ヲ コ ^コ トイ ^ハ ル ^ル ス
ongereid. bijt. n. niet uit den nood gered.	適 ^シ ズ

ongereid, ongereidderd. als.	
Alles is nog ongereid in mijne kamer.	我 ^ガ 部 ^ノ 屋 ^ノ 何 ^レ モ未 ^ダ キヤ ^シ
ongereid. bijt. n. onbereid.	用 ^意 セズニアル
De vloot is nog gansch ongereid.	ア ^ノ 上 ^ノ 未 ^ダ 高 ^ク 用 ^意 セズニアル
ongereidelyk. bijt. n. ongeerne. traaglijk.	イヤカ ^シ
ongereidelyk van iemand kwaad spre- ken.	イヤカ ^シ 人 ^ノ 惡事 ^ヲ 言 ^フ
ongereidheid. n. i. onbereidheid.	用 ^意 セズニ事
ongereegen. tie ongereegen.	
ongereekend. tie ongereekend.	
ongereeten. bijt. n. ongeborsten, ongescheurd.	破 ^レ キ ^ノ 人 ^ノ 居 ^ル 又 ^破 レ
En ongereeten pot.	破 ^レ キ ^ノ 人 ^ノ 居 ^ル 壺
ongeregeld. bijt. n. ongeschikt.	行 ^ハ 作 ^ル 惡 ^キ
En ongeregelde jongen.	行 ^ハ 作 ^ル 惡 ^キ 子 ^ノ 供
En ongeregelde hartstogt of begeerte.	行 ^ハ 作 ^ル 惡 ^キ 意
En ongeregelde lezen leiden.	行 ^ハ 作 ^ル 惡 ^キ 暮 ^テ 居 ^ル
ongeregeld. bijt. n. ongeschiktelyk.	行 ^ハ 作 ^ル 惡 ^キ テ
zijne kinderen ongeregeld opbrengen.	己 ^ガ 子 ^ヲ 行 ^ハ 作 ^ル 惡 ^キ テ居 ^ル
ongeregeldheid. n. i. barterheid, uitspoorig- heid.	行 ^ハ 作 ^ル 惡 ^キ 事
En groote ongeregeldeheid heerscht onder het volk.	大 ^ニ 行 ^ハ 作 ^ル 惡 ^キ 事 ^ヲ 世 ^ニ 流 ^ル 行 ^ハ スル
ongereegen of ongereegen. bijt. n. niet gereegen.	紐 ^ヲ 結 ^ビ ズニ居 ^ル
De jonge ruyters moeten niet ongereegen te toorschijn komen.	若 ^キ 娘 ^ヲ 紐 ^ヲ 結 ^ビ ズニ人 ^ノ 前 ^ニ 出 ^ル ル
Waarom blijven die paerels ongereegen?	何 ^レ 故 ^ニ 其 ^ノ 真 ^珠 貫 ^ス ズニ居 ^ル
ongeregtigd. bijt. n. onregtaardig.	不 ^直 タル
En ongeregtige usch.	不 ^直 タル望 ^ミ
ongeregtige daaden.	不 ^直 タル仕 ^打
ongeregtigheid. n. i. godloosheid, zonde.	罰 ^ヲ 不 ^信 ス

Vergeef mij, o god, mijne ongerechtigheden.	嗚呼天我の罪ヲ免テト
De ongerechtigheid neemt dagelijks toe.	不信 ^カ 日々増ス
ongerechtiglijk bijv. onrechtvaardiglijk.	不直ニテ
Iemand ongerechtiglijk van zijn goed ontzetten.	人物品ヲ不直ニテ取
ongereinigd. bijv. n. ongetuurd, onrein.	清淨 ^ナ イ
Een ongereinigd hart of gemoed.	清淨 ^ナ イ心
ongerekend. bijv. n. niet opgemaakt.	算用 ^{セズ} アル
Dat eerste verschoot blijf nog ongerekend.	其 ^{算用} 初 ^{取替} 銀 ^未 ナ
ongerecht bijv. n. niet uitgerecht.	算 ^ナ アル
ongerecht laken.	算 ^ナ アル羅紗
ongerept. bijv. n. te ongemeld.	不自由
ongerief. l. g. ongelegentheid.	或事 ^{不自由} ヲ堪 ^通 ス
Ergens een groot ongerief doorlijden.	人 ^{不自由} カスル
Iemand ongerief aandoen, hem ontriefen.	無禮 ^{ナル}
ongerieflijk of ongeriefelijk. bijv. n. ongeriefzaam, onbeleefd.	無禮 ^{ナル} 人
Een ongerieflijk mensch.	無禮 ^{ナル} 事
ongerieflijkheid. l. i. ontriefing.	無禮 ^{ナル} 事
ongeriefzaam. te ongerieflijk.	無禮 ^{ナル} 事
ongerimpeld bijv. n. ongepronst, glad.	皺 ^{ヨリ} テ居 ^ヌ
Een ongerimpeld voorhoofd.	皺 ^{ヨリ} テ居 ^ヌ 額
ongeropen. bijv. n.	呼 ^ス ニ居 ^ル
ongeropen linnen komen.	呼 ^ス ニ内 ^ニ 来 ^ル
ongeroard. bijv. n. dat niet geroerd is.	攪 ^ス ニアル
Een ongeroard water.	攪 ^ス ニアル水
iets ongeroard of stil laten liggen.	物 ^ヲ 攪 ^ス 置 ^ク
ongeronnen. bijv. n. ongestremd, ongesteld.	凝 ^結 セズニ居 ^ル
Daar komt geronnen en ongeronnen.	凝 ^リ カケリ ^ク ト ^{カケ} ル

bloed uit de wonde.	ヲ又血 ^カ 出 ^ル
ongerust. bijv. n. onrustig, knagend.	苦 ^テ 居 ^ル
Een ongerust mensch.	苦 ^テ 居 ^ル 人
Een ongerust lezen.	苦 ^テ 居 ^ル 暮 ^シ
Een ongerust geteeten of geniesse.	苦 ^テ 居 ^ル 思 ^ヒ
Maak u baar oer niet ongerust.	汝 ^夫 ニ付 ^テ 苦 ^ム
ongerust. bijv. in onrust of bekommring.	苦 ^ム
Zij lezen altoos ongerust.	彼 ^等 常 ^ニ 苦 ^テ 世 ^ヲ 渡 ^ル
Zoo dikwils als ik 's avonds te veel eet,	我 ^夜 多 ^ク ノ食 ^事 ス
slaap ik ongerust.	バヨク寝 ^人 ス
ongerustelijk. bijv. met ongerust, zonder rust.	苦 ^テ
ongerustelijk zijn. lezen doorbrengen.	苦 ^テ 世 ^ヲ 渡 ^リ テ居 ^ル
ongerustheid. l. i. onrust, knaging.	苦 ^シ キ事
Dat baarde hem eene groote ongerustheid.	夫 ^ガ 彼 ^大 ナル苦 ^ヲ 興 ^ル
De ongerustheid des gemoeds is eene hel op aarde.	苦 ^シ 事 ^此 世 ^ノ 地 ^獄 アル
ongerustigheid. te ongerustheid.	苦 ^シ 事 ^此 世 ^ノ 地 ^獄 アル
ongerijmd. bijv. n. nonberkinnig.	不都合 ^{ナル}
Een ongerijmd gevoelen.	不都合 ^{ナル} 存 ^寄
Siet komt heel ongerijmd dat te verhalen.	夫 ^ヲ 叫 ^ス 甚 ^不 都合 ^{ナル}
ongerijmdelijk. bijv. nonberkinniglijk.	不都合 ^ニ
Ergens ongerijmdelijk van spreken.	或 ^事 不 ^{都合} ニ言 ^フ
ongerijmdheid. l. i. onbetamelijkheid.	不都合 ^{ナル} 事
Wat ongerijmdheid steekt er in dat gevoelen?	其 ^存 寄 ^ニ バクイ ^フ 不 ^{都合}
ongeschaafd. bijv. n. rooiv.	合 ^{タル} 事 ^{アル} カ
ongeschaafde planken.	鈍 ^カ ケヌ又 ^{アラ} キ
ongeschaakt. bijv. n. niet weggevoert.	ア ^ラ 板
	蓋 ^ス ニ居 ^ル 城 ^ヲ

ongeschaapen of ongeschapen. bijt. n. niet geschaapen.	開 ^カ ケ ^ル ニ ^{アル}
Het ongeschapen nelen, god.	開 ^カ 關 ^カ 人
ongeschat. bijt. n. niet geschat.	直 ^チ ニ ^{アル} 又 ^マ 直 ^チ 積 ^ツ ニ ^{アル}
En ongeschat stuk lands.	直 ^チ ニ ^{アル} 地面
ongescheeld. bijt. n. ongescheiden.	分 ^ワ ケ ^ル ニ ^{アル}
ongescheelde darmen.	分 ^ワ ケ ^ル ニ ^{アル} 腸
ongescheeld hoofdhaar.	分 ^ワ ケ ^ル ニ ^{アル} 髮毛
ongescheept. bijt. n. niet te sloop gedaan.	船 ^{フネ} 積 ^セ ニ ^{アル}
De goederen zijn nog ongescheept.	荷 ^カ 物 ^{モノ} 未 ^マ 積 ^ツ ニ ^{アル}
ongescheiden. bijt. n. onterdeeld.	分 ^ワ ケ ^ル ニ ^{アル}
En ongescheiden boedel.	分 ^ワ ケ ^ル ニ ^{アル} 遺物
De kinderen zijn nog ongescheiden.	子 ^コ 供 ^ト 未 ^マ 引 ^キ 分 ^ワ ケ ^ル ニ ^{アル}
ongescheld. bijt. n. ongeschild.	皮 ^カ 分 ^ワ ケ ^ル ニ ^{アル}
ongeschelde teen.	皮 ^カ 分 ^ワ ケ ^ル ニ ^{アル} 小枝
ongeschelde appelen.	皮 ^カ 分 ^ワ ケ ^ル ニ ^{アル} 林檎
ongeschonden. bijt. n. ongeschonden, onter, mint.	打 ^ウ 崩 ^ク サ ^レ ニ ^{アル} 居 ^ル
Dat beeld is nog ongeschonden gebleten.	其 ^{コノ} 像 ^{ゾウ} 未 ^マ 打 ^ウ 崩 ^ク サ ^レ ニ ^{アル} 居 ^ル
ongescherpt. bijt. n. niet scherp gemaakt.	齒 ^ハ 多 ^ク ナイ
ongescherpte hoepijfers.	齒 ^ハ 多 ^ク ナイ馬 ^{ウマ} 金 ^{カネ} 杏 ^{コウ}
De paarden waren ongescherpt.	馬 ^{ウマ} 金 ^{カネ} 杏 ^{コウ} 齒 ^ハ 多 ^ク ナイカ ^カ リ ^タ
En ongescherpt mes.	齒 ^ハ 多 ^ク ナイ小 ^コ 刀 ^{タガ}
ongeschiurd. bijt. n. heel, zonder schiuren.	裂 ^ヒ テ ^ニ アル
ongeschiurde kleedren.	裂 ^ヒ テ ^ニ アル着 ^キ 物
ongeschrift. bijt. n.	ナ ^シ ニ ^{アル} 居 ^ル
ongeschrift melk.	ナ ^シ ニ ^{アル} 居 ^ル ス ^ル 乳 ^ニ
ongeschrift saais.	ナ ^シ ニ ^{アル} 居 ^ル ス ^ル 酢 ^ス
ongeschrift. Die onterbeeld.	
ongeschrift. bijt. n. ongemaniert, onbeleyd.	無 ^ム 作 ^サ 法 ^{ホウ} ニ ^{アル}

En ongeschikte mensch.	無 ^ム 作 ^サ 法 ^{ホウ} ニ ^{アル} 人
ongeschikt, lelijk, onbetaamlijk.	無 ^ム 儀 ^ギ ニ ^{アル}
Het staat heel ongeschikt zoo te zitten.	左 ^サ 様 ^{ヤマ} 座 ^マ ス ^ル 事 ^{コト} 無 ^ム 儀 ^ギ ニ ^{アル}
ongeschiktelijk. bijt. onbehoorlijk, onbetaamlijk.	無 ^ム 儀 ^ギ ニ ^{アル}
Iemand ongeschiktelijk aanspreken.	人 ^{ヒト} 無 ^ム 儀 ^ギ ニ ^{アル} 物 ^{モノ} 言 ^イ フ
ongeschiktheid. L. 1. onbetaamlijkheid.	無 ^ム 儀 ^ギ ニ ^{アル} 事 ^{コト}
Men zal een groote ongeschiktheid in haar gedrag.	彼 ^{カノ} 女 ^メ 行 ^{ユク} 事 ^{コト} 無 ^ム 儀 ^ギ ニ ^{アル} 事 ^{コト} 見 ^ミ
Er was een groote ongeschiktheid in het leger.	軍 ^{イクサ} 兵 ^{ヘイ} 甚 ^シ 不 ^フ 整 ^ツ ニ ^{アル}
ongeschilderd. bijt. n. ongeteyd.	彩 ^{サイ} 色 ^{シキ} ニ ^{アル} ナ ^シ
En ongeschilderde kolber.	彩 ^{サイ} 色 ^{シキ} ニ ^{アル} ナイ ^ル 斗 ^ト
ongeschimmeld. bijt. n.	蝨 ^シ ノ ^シ 生 ^ナ テ ^ニ 居 ^ル ス
ongeschimmeld brood.	蝨 ^シ ノ ^シ 生 ^ナ テ ^ニ 居 ^ル ス ^ル パン
ongeschoeid. bijt. n. zonder schoenen.	沓 ^{カブ} カ ^カ ニ ^{アル} 居 ^ル
Al het volk was ongeschoeid.	人 ^{ヒト} 皆 ^{みな} 沓 ^{カブ} カ ^カ ニ ^{アル} 居 ^ル
ongeschoeid, zonder schoeiing.	沓 ^{カブ} カ ^カ ニ ^{アル}
En ongeschoeide karmelijf.	沓 ^{カブ} カ ^カ ニ ^{アル} 居 ^ル ソ ^ノ 坊 ^{ボウ} 主 ^{シュ}
ongeschommeld. bijt. n. ongeroerd.	揺 ^ユ ラ ^ス ニ ^{アル}
Het bier is ongeschommeld.	ビ ^ビ ール ^{ール} ハ ^ハ 揺 ^ユ ラ ^ス ニ ^{アル}
ongeschonden. bijt. n. onbedorven, gaaf, luis, ter.	全 ^{ケン} ク ^ク 又 ^マ 疵 ^{キズ} ニ ^{アル} 居 ^ル
En ongeschonden stuk.	疵 ^{キズ} ニ ^{アル}
ongeschonden van de pokken lijn.	疱 ^カ 瘡 ^{ソウ} ニ ^{アル} 跡 ^{アト} カ ^カ タ ^タ 出 ^デ 来 ^キ ス
De haarheid ongeschonden benaaren.	誠 ^{マコト} 實 ^ニ 金 ^{カネ} ノ ^ノ 保 ^ホ ル
Het terdrag bluy lang ongeschonden.	極 ^{キョク} 久 ^ク シ ^ク 金 ^{カネ} ノ ^ノ 居 ^ル
Die maagb kwam er niet ongeschonden af.	其 ^{コノ} 處 ^{トコロ} 女 ^メ 抱 ^ダ ル ^ル 事 ^{コト} 免 ^マ ズ ^ル
ongeschooren of ongeschoren. bijt. n. onge.	剃 ^カ シ ^テ ニ ^{アル}

0

廿

schraab.	
Een ongeschoren baard.	剃 ^ズ ニアル長
ongeschoren. bijt. n. met een schaar niet ge-	挟 ^ズ ニアル
schoren.	
Zijn haar is ongeschoren.	彼 ^カ 髮 ^モ ツ ^エ ニアル
ongeschoren palm.	ツ ^エ ニアル黄楊
ongeschore schaapen.	毛 ^ヲ 分 ^キ ラ ^ズ ニアル羊
Een ongeschoren krilin.	ツ ^エ ニアル頭
ongeschotelb. bijt. n. niet in schotelen gebaan.	鉢 ^ニ 入 ^ラ ズニアル
Het suikergebak is nog ongeschotelb.	砂糖菓子 ^ヲ 鉢 ^ニ 入 ^ラ ズニアル
ongeschraapt. bijt. n. niet afgeschraapt.	コ ^ノ 落 ^サ ズニアル
ongeschraapte wortelen.	コ ^ノ 落 ^サ ズニアル人參
ongeschrabb. tie ongeschraapt.	
ongeschreven of ongeschreien. bijt. n. niet	書 ^ズ ニアル
geschreien.	
Een ongeschreien verdrag.	書 ^ズ ニシタル取極
Het ongeschreven woord, de overlevering.	起 ^{タル} 事 ^ヲ 言 ^ヒ 繼 ^グ 事
Het ware beter ongeschreven gebleeten,	... スルヨリハ書 ^ズ 置 ^カ
ban, ent.	ヨカリク
ongeschroeid. bijt. n. door het vier niet ge-	烙 ^鐵 工 ^ニ ニアル
schroeid.	
ongeschroeid, ongesmoeid. tie onbesnoeid.	
ongesierd. tie ongecierd.	
ongeslagen. bijt. n.	打 ^ズ ニアル
ongeslagt. bijt. n. niet geslagt.	殺 ^ズ ニアル
De os is nog ongeslagt.	牛 ^ノ マダ殺 ^ズ ニアル
ongeslepen. tie ongeslepen.	
ongesleten. tie ongesleten.	
ongeslegt. bijt. n. niet geslegt of om ter ge-	崩 ^サ ズニアル
smeeten.	

ongeslegte vestingen.	崩 ^サ ズニアル城
ongeslepen of ongeslepen. bijt. n. roien.	ス ^ラ ズニアル又ア ^ラ キ
ongeslepen gestreuten.	ス ^ラ ズニアル石
ongeslepen, ongedet.	磨 ^ズ ニアル
ongeslepen messen.	磨 ^ズ ズニアル庖丁
*ongeslepen, bot, plomp, niet smedig.	無 ^ク 作法 ^又 鈍 ^キ
Een ongeslepen verstand.	鈍 ^キ 智慧
ongesloten of ongesleten. bijt. n. niet gesloten.	ス ^レ ニ居 ^ル
Een ongesloten kleed.	ス ^レ ニ居 ^ル 着物
ongeslist. bijt. n. beter onbeslist.	目當 ^シ レヌ
ongeslooten of ongesloten. bijt. n. open.	明 ^ケ ニアル
Met ongesloten deuren.	明 ^ケ ニアル戸
*Ik handel met ongesloten deuren.	我 ^ガ 打 ^明 ケ物 ^ヲ スル
ongesloten, ongeffind, openstaande.	差 ^引 キヌ
ongesmeed. bijt. n.	鍛 ^ホ ニアル
Dat ijzer is nog ongesmeed.	其 ^ノ 鍛 ^ホ ズニアル
ongesmeerd. bijt. n. niet met het bestree-	油 ^塗 サ ^ズ ニアル
ken.	
*ongesmeerd, ontermengd, liisver.	交 ^ホ ズニアル
ongesmeerde wijn.	交 ^ホ ズニアル酒
ongesmet. bijt. n. ongeslakt.	汚 ^点 ノク
ongesmet lijndoot.	汚 ^点 ノク木綿
ongesmotten. bijt. n.	溶 ^化 ズニアル
ongesmotten beter.	溶 ^化 ズニアルボト
ongesmeden of ongesmeden. bijt. n. onge-	截 ^ズ ニアル又取 ^ズ ニアル
smoed.	
Zehaamt het u niet met ongesmeden	爪 ^ヲ ニ行 ^ハ 儼 ^ヨ キ人前
nagels voor patsoenelijke liiben te	出 ^テ 汝 ^ノ 恥 ^ヲ テイカ
komen?	
ongesmeden, van den dijn spreekende.	交 ^ホ ズニアル

Heel ongesteld zijn.	甚不快 ^ア ル
ongesteld, niet gesteld.	調子合 ^ズ 居 ^ル
De luit is ongesteld.	樂器調子合 ^ズ 居 ^ル
ongesteldheid. l. i. knakheid.	弱 ^キ 事
ongesteldheid, ongetuimigheid.	了 ^ラ ズ事
De ongesteldheid van het nieer.	日 ^和 ア ^ラ ズ事
ongesterkt. bijt. n.	弱 ^キ
Zijn ligchaam blijft ongesterk, omdat hij spijzen eet, die niet toeben.	彼 ^ノ 養生 ^ニ テ ^ラ ズ食物 ^ヲ 喰 ^フ ヨリテ體 ^ガ 弱 ^{アル}
ongesterkt. bijt. n. geen sterels aanhebbende.	長 ^背 踏 ^ム 居 ^ル
De ruitser is nog ongesterk.	騎 ^馬 者 ^未 長 ^背 居 ^ル
Hij ging ongestelt te paarde ritten.	彼 ^ノ 長 ^背 カ ^ラ ズ馬 ^ヲ 行 ^ク
ongestieren. te ongestieren.	立 ^テ ズ ^{アル}
ongestigt. bijt. n. ongeboord.	ナ ^キ ニ ^居 ル
ongestild. bijt. n. onbedaard.	ナ ^キ ニ ^居 ル ^海
Eene ongestilde zee.	ナ ^キ ニ ^居 ル ^海
ongestild, onbetagel.	静 ^ラ ズ ^居 ル
Eene ongestilde toorn of gramschap.	静 ^ラ ズ ^居 ル怒 ^リ
ongestoffeerd. bijt. n. niet opgesecht.	飾 ^ラ ズ ^{アル}
Een ongestoffeerde kamer.	飾 ^ラ ズ ^{アル} 部 ^屋
*Dat is een ongestoffeerde leigen.	其 ^ノ 空 ^言 餘 ^カ カ ^ズ ニ ^{アル}
ongestolen. bijt. n.	盜 ^ヌ
Gestolen en ongestolen goed koopen.	盜 ^モ 久 ^ク 盜 ^ヌ モ ^買 フ
ongestoord. bijt. n. onterhinderd.	妨 ^グ ズ ^居 ル
Eene ongestoorde ruitser beritten.	妨 ^グ ズ ^安 ニ ^居 ル
ongestoord, niet knaad of niet toornig zijn.	腹 ^立 ズ ^居 ル
ongestooten. bijt. n. ongestampt, heel.	搗 ^潰 サ ^ズ アル
ongestoten peper	搗 ^潰 サ ^ズ アル胡 ^椒
ongestopt. bijt. n. open, niet toegestopt.	ツ ^マ リ ^テ 居 ^ル 又
Eene ongestopte pijp.	ツ ^マ リ ^テ 居 ^ル 又 ^煙 管

ongestorien. bijt. n. leerdig.	死 ^ニ 居 ^ル
ongestord. bijt. n. ongestapeld	積 ^ミ 交 ^ズ アル
ongestraft. bijt. n. dat niet gestraft is.	戒 ^ズ アル
Een ongestraft knaad.	戒 ^ズ アル惡 ^事
Eenig knaad ongestraft laten of niet straffen.	惡 ^事 戒 ^ズ ニ ^置 ク
De schelm zal niet ongestraft blijven.	惡 ^黨 戒 ^ズ ル ^テ ア ^ラ ズ
ongestraft. bijt.	戒 ^ズ アル
Hij zal mij niet ongestraft hooren.	彼 ^ノ 我 ^ヲ 戒 ^テ 誘 ^テ ア ^ラ ズ
ongestraftheid. l. i. straffeloosheid.	戒 ^テ キ ^事
ongestrooid. bijt. n. niet gestrooid.	花 ^ヲ アル ^カ ケ ^ズ アル
Een ongestrooide bruil.	花 ^ヲ ル ^カ ケ ^ズ アル ^花 イ ^テ
ongestuumig. te onstuumig.	
ongestieren. te ongestorien.	
ongesückerd. bijt. n.	砂糖 ^ノ 人 ^テ ナ ^イ
ongestijfd. te ongestieren.	
ongetaand. bijt. n. ongequeld.	淡 ^カ ズ ^{アル}
Een ongetaand Iul.	淡 ^カ ズ ^{アル} 帆
ongetabberd. bijt. n. die geen tabberd aan heeft.	「タツル」ラ ^着 テ ^居 ズ
Een ongetabberd raadshier.	「タツル」ラ ^着 居 ^ズ 評 ^議 役
ongetabberd te hof komen.	「タツル」ラ ^着 テ ^ホ ニ ^来 ル
ongetakeld. bijt. n. niet toegetakeld.	船 ^仕 舞 ^ヒ ズ ^{アル}
Een ongetakeld schip.	船 ^仕 舞 ^ヒ ズ ^居 ル ^船
ongetakt. bijt. n. zonder takken.	枝 ^ナ イ
ongeteeld. bijt. n. die of dat niet geteeld is.	出 ^来 サ ^ズ 居 ^ル
ongeteurd. bijt. n. niet met teer besmeerd.	「チ」ニ ^塗 セ ^ズ アル
Een ongeteerde schiet.	「チ」ニ ^塗 セ ^ズ アル小 ^船
ongetekend. bijt. n. niet ondertekend.	名 ^ヲ 記 ^サ ズ ^{アル}
Een ongetekend schrift heeft geen kracht	名 ^ヲ 記 ^サ ズ ^{アル} 書 ^付 裁 ^判

in regten.	役所 於 益立 モテアル
ongetekend, ongemerkt, met geene letteren getekend.	印ツケヌアル
ongetekend lijnraat.	印ツケヌアル 本綿
ongetekend, ongetlekt. zie ongetlekt.	
ongeteld. bijt. n. bat niet geteld is.	計 算 スアル
ongeteld geld.	計 算 スアル 金
ongetelde schaapen.	計 算 スアル 羊
ongetemd. bijt. n. wild, ongeregelb.	荒キ 又 馴ラサズアル
Een ongetemd paard.	荒キ 馬
*ongetemde hartstogten.	馴ラレ 又 意
ongetemperd. bijt. n. onb. n. ongematigd.	度ニ過タル
Een ongetemporde licht.	度ニ過タル 氣候
Het is ongetemperd weder.	度ニ過タル 日和
ongetemperdhuid. z. r. ongematigheid.	度ニ過タル 事
De ongetemperdheid der lucht teroor	氣候ノ 度ニ過タル 事
zaakt veel kicken.	病ガ 餘計ニアル
ongetergd. bijt. n. niet aangehitst.	ホシメカサ 又 暑 寒 等 方 志
Een onytergde hond is niet te tree,	ホシメカサ 又 犬 怖 敷
ten.	ナイ
Laat den hond onytergd.	犬ヲ ホシメカサニ トラケ
ongetuhgeld. zie ongetoomd.	
ongetimmerd. bijt. n. ongebouwd.	修 覆 セズアル
Dat huis lag lang ongetimmerd.	其 家 久シ 修 覆 セズアル
ongetoetst. bijt. n. niet aan den toetssteen gestreeken.	付 石ツケテ 試スアル
ongetoetst gould.	付 石ツケテ 試スアル 金
ongetoomd. bijt. n. zonder toom.	手綱 ナシノ
ongetoomde paarden.	手綱 ナシノ 馬
*ongetoomd, uitsporig, ongeruyeld.	取 締リ ナシ

ongetoomde lieten of beheerlijkheden.	堪 居 得 又 好シ 事
ongetoomd. zie ontertoond.	
ongetoomd. bijt. n.	ナメカサニアル 皮 杯
ongetreden. bijt. n.	踏 ヲスアル
ongetreden tuyn.	踏 ヲスアル 土 路
ongetreden, door treden van de bolstieren niet getuiterd.	踏 ヲスラケスアル
ongetruide boekniet.	踏 ヲシゲスアル 蕎 麦
ongetroffen. bijt. n. ongeraakt.	中ニスニ居ル
Een ongetroffen boekniet.	中ニスニ居ル 的
ongetrokken. bijt. n.	引ズニアル 又 延シテ ナイ
Een ongetrokken loop van een roer.	延サズニアル 鍊 炮ノ 身 金
ongetrokken gouddraad.	引ズニアル 金 線
ongetroost. bijt. n. zonder troost of hulp.	諫ラズニ居ル
Hij moest ongetroost uittrekken.	彼 女 志ヲ 和サズニ 出立
ongetrovint. bijt. n. ontroum, trouwloos.	信用 サズ
Een ongetrovint knegt.	信用 サズ 家 来
ongetrovint. ontaarachtig.	誠ニシカス
Dat is een ongetrovint verhaal van die geschiedenis.	其 説ニ 付テ 夫ガ 誠ニシカス 又 斷テアル
Semand ongetrovint lijn.	人ヲ 信用セズニ居ル
ongetrovintd. bijt. n. ongehuwd.	婚 姻セズニ居ル
Hij is nog ongetrovintd.	彼 未ダ 婚 姻セズニ居ル
Een ongetrovintde man, een ruyer.	婚 姻セズ 男
ongetrovintelijk. bijt. niet getrovint.	信用セズニ
Semand ongetrovintelijk dienen.	人ヲ 信用セズニ 勤ル
ongetrovintigheid. z. r. trouwloosheid.	信用 サズ 事
Zijnen heere eene groote ongetrovintigheid toonen.	己ガ 君ニ 不 實ヲ 顯ス
ongetuytgd. bijt. n. niet gekastijb.	戒 ヲスニ居ル

ongetruind. i.e. onbetruind.	
ongetruerd. bijt. n. ongetruerd.	ヨリカケヌ
ongetruerd garen.	ヨリカケヌ糸
ongetruffeld. bijt. tekerlijk, zonder twijfel, ontruffelbaar.	慥ニ又疑ナク
Het leger zal ongetruiffeld opbreken.	軍兵疑ク陣移テラフ
ongetruid. i.e. ongetruerd.	
ongeraar. bijt. omtrent.	凡
Daar gaan ongejaar 100 kannen in.	夫凡百カニ子ノ入ル
ongesal. i. g. ramp ongeluk.	不幸
Een traar ongesal hebben.	キツイ不幸アル
ongetallig. i.e. ongelukkig.	
ongesalicht. i.e. onverschuld.	
ongesierd. bijt. n. verberloos, zonder teeren.	毛ナシノ
Een ongesierde vogel.	毛ナシノ鳥
ongesiegd. bijt. n. ruil, niet gesiegd.	掃除モ又無掃除ナル
Eene ongesiege straat.	無掃除ナル町
ongesier. i.e. ongejaar.	
ongesield. bijt. n. niet te koop getield.	賣リ付ケヌ
ongesielde waaren.	賣付ケアル品物
ongesieind. bijt. n. opregt.	包ニ隠セヌ
Een ongesieind mensch.	包ニ隠セヌ人
Eene ongesieinde vriendschap.	包ニ隠セヌ付キ合
ongesieind in al zijn doen zijn.	己ガ為ス事ニ何ニモ包ニ隠セヌ居ル
ongesieinsbelijk. bijt. opregtelijk.	包ニ隠セヌニテ
ongesieinsbelijk de waarheid bekennen.	包ニ隠セヌ子實事顯ス
ongesieinsbelijk iemand heminnen.	包ニ隠セヌ子人愛ス
ongesieinsheid. i. g. opregtigheid.	包ニ隠セヌ事
ongesierd. bijt. n. ongeschilderd.	彩色セズアル
ongesierde huizen.	彩色ニテナキ家

ongesiergd. bijt. n. onterloot.	人ヨリ頼レヌニ為ス
Een ongesiergde vriendschap.	人ヨリ頼レヌニ為ス親
ongesierd. bijt. n. ongesierd.	潔スアル
ongesierd laken.	潔スアル羅紗
ongesiestigd. bijt. n. onrast, onteker.	丈夫ニイ又慥ニナキ
ongesiestigde gedachten.	慥ニナキ存寄
ongesiestigde toornemens of raadslaagen.	慥ニナキ企事
ongesiestigd, dat nergens opgesiestigd is.	引當ナシニ
ongesiestigd geld.	引當ナシニ貸ス金
ongesierd. bijt. n.	祭ス又祝ス
Een ongesierde dag.	祝ス日
ongesield. bijt. n.	皮ガ分アル
Dat paard leid nog ongesield.	其馬未ダ皮ガ分アル
+ongesierd. bijt. n. niet met de vingeren aangeraakt.	指ニサハラヌ
ongesierd eten.	指ニサハラヌ食物
ongeslakt. bijt. n. ongeslakt.	汚点ナシ又班ナシ
Een ongeslakte hond.	班ナシ犬
ongesleid. bijt. n. zonder sleijerij, recht.	追従云ハスニ
Iemand ongesleid de waarheid zeggen.	人違登云云誠言ヲ
ongeslekt. i.e. ongeslakt.	
ongeslerkt. bijt. n. ongesleigd.	羽根ツイテ居ヌ
ongesloekt. bijt. n. zonder versloeking.	罵ラスニ
Biliam leit stiaal ongesloekt.	罵ラスニケリテ置ケルヲ
ongeslogten. bijt. n. los, hangende.	組ヌアル
ongeslogten haar.	組ヌアル髮毛
ongesloed. bijt. n. schraal, mager.	瘦テ居ル
ongesloed vleesch.	瘦テ居ル肉
ongesloerd. bijt. n. ongesloerd.	裏ツケヌ
Een ongesloerde rok, enz.	裏ツケヌ着物

0

111

ongeroeglijk of ongetoegelijk. bijt. n. onbetaam- lijk.	ソカス又 不都合ナル
Eene ongeroeglijke verschooning.	不都合ナル言訳
Het komt heel ongetoegelijk nu te oorlogen.	今軍ヲスル事ハ甚不都合
ongeroeglijkheid. 2. 1. onbetaamlijkheid.	ソカス事又 不都合ナル事
Wat ongeroeglijkheid steckt daarin?	ドウ云不都合ナル事ナラカ
ongeroegzaam, enl. Hee ongeroeglijk, enl.	覺ス
ongeruelig. bijt. n. zonder geveel.	覺ス
*ongeruelig. bijt. n. onmedelvoogzaam, onmede- lijdend.	不仁ナル又 情ナキ
Een ongeruelig mensch.	不仁ナル人
*ongeruelig over zijn kwaad zijn, geen be- rouin over zijne zonden hebben.	己ガ惡事悔テ居ラス
ongeruelig, ongerueliglijk. bijt. zonder dat men het liest of gevoelt.	覺スニテ
Dat kwaad kroop ongeruelig in.	其惡事覺スニテ根入ク
ongeruelig zijn aanzien verliezen.	覺スニテ己ガ貴ヲ失フ
*ongerueligheid. 2. 1. onmedelvoogzaamheid.	覺スニテ居ル事又 情ナキ事
ongerueligheid over enig kwaad of on- geruel.	惡事又 不幸ヲ覺スニ 居ル事
ongerueliglijk. zie ongeruelig. bijt.	
ongevold. bijt. n. niet getold.	置キ 押カケスニル
ongevold laken.	置キ 押カケスニル 羅紗
ongeronnist. bijt. n.	戒ヲ言ヒ渡サス
Iemand ongeronnist ter dood brengen.	戒ヲ言ヒ渡サス人ヲ殺ス
Die taak is nog ongeronnist of niet uit- gemeten.	其事未 戒ヲ云渡スニル
ongeforderd. bijt. n. ongemeand.	催促モスニル
Een ongeforderde schuld.	催促モスニル 借銀
ongefouwen.	疊スニ

Een ongefouwen boek.	疊スニル 書物
ongefouwen lijnnaat.	疊スニル 木綿
ongefraagd. bijt. n. zonder gevraagd te zijn.	尋スニル
Hij antwoordde op die rebe ongefraagd.	彼其事 尋スニテ 返答ス
ongefraagd. bijt. n. zonder te vragen.	尋スニ
ongefraagd iets nemen.	尋スニモノヲ 取ル
ongetreesd. bijt. n. die niet getreesd word.	恐ラレス
Een ongetreesd regter.	恐ラレス 裁判役
ongetuld. bijt. n. niet getuld.	一杯 詰メ
ongetulde wijn fleschen.	一杯 詰メ 蒲萄酒 入ル 瓶
ongetuld, ongetold. zie ongetold.	
ongetijld. bijt. n. roien.	鑛カケスニル
ongetijld ijzermerk.	鑛カケスニル 録 細工物
ongetaapend. zie ongetapend.	
ongetaarbeeld. bijt. n. ongeschat.	價ヲ 附ケス
ongetaarbeelde goederen.	價ナキ 品物
ongetaarschoold. bijt. n.	知ラセズニ 居ル
Ergens ongetaarschoold over zijn.	物ヲ 知ラセズニ 居ル
ongetagt. bijt. n. buiten verwagtinge.	計ラズ
ongetald. zie onbetald.	
ongemand. bijt. n. dat niet gemand is.	箕ニテモテナイ
ongemand koor.	箕ニテモテナイ 敷物
ongetapend. bijt. n. zonder wapenen.	鎧ニ 居ル
Een ongetapend soldaat.	鎧ニ 居ル 兵士
*ongetapend of onbereid tot zene misdredening komen.	計ラズ 口論ニ 至ル
ongetarmd. zie ongetiermd.	
ongemascht. bijt. n. niet met masch bestreken.	蠟ヲ 用カズニル
ongemascht leder.	蠟ヲ 用カズニル 皮
ongemascht schoenen.	蠟ヲ 用カズニル 沓

ongewasfchen. bijt. n.	洗ハス
Met ongewasfchen handen eten.	手ヲ洗ハズ喰フ
De arbeiden zijn ongewasfchen.	アルベシニ洗ハズナル
* Men moet die zaak met geene ongewasfchen handen of niet storbiglijk behandelen.	其事ヲ鹿相ニ取扱フ
* Iemand iets ongewasfchen leggen, iemand iets scherpis leggen.	人ノ物ヲ尖ク言フ
ongewaterd. bijt. n. Water, niet met water gemengd.	水ヲ交ヌ
ongewaterde wijn.	水ヲ交ヌ酒
* ongewaterd, open, ongewaterd.	空ナク
ongewaterd hout.	空ナク木
ongewaterde stof.	空ナク端物
ongewekt. bijt. n. ongewekt.	浸ラナキ
ongewekt brood.	浸ラナキ蒸餅
ongewerd. bijt. n. onterhinderd.	防カラス
Een ongewerd knaad.	防カラス悪事
ongewerd. Die ongewerd.	織ヌアル
ongewerd. Die ongewerd.	織ヌアル糸
ongewerd. bijt. n. niet ontlegd.	断ラヌ
Een ongewerd terloek.	断ラヌ頼事
ongewerd, ongewerd. spreek n.	尋ズ居ハ断ラヌモセズ
ongewekt. Die ongewekt.	九天井ニテナキ
ongewerd. bijt. n. ongewerd.	九天井ニテナキ盛
ongewerd. bijt. n. ongewerd.	裏返セヌアル
Dat kled is nog ongewerd.	其着物未ダ裏返セヌアル

ongewerd. bijt. n. ongewerd.	不馴ナル
ongewerd zijn te arbeiden.	家職ニ不馴アル
ongewerd. Die ongewerd.	希テ居ヌ
ongewerd. bijt. n.	希テ居ヌ品物
Een ongewerd goed.	粗キ
ongewerd. bijt. n. roden.	粗キ糸
ongewerd. bijt. n. roden.	無地
ongewerd, ongewerd. als, ongewerd serietten.	無地ノセルト
ongewerd. ongewerd. bijt. n.	温ヌ
* In een ongewerd bed gaan.	温ヌ又寝間ニ寝ル
ongewerd. bijt. n. ongewerd.	研ヌアル
Een ongewerd mes.	研ヌアル危丁
ongewerd. Die ongewerd.	草取ラヌアル
ongewerd. Die ongewerd.	草取ラヌアル園
ongewerd. bijt. n. sol ongewerd.	ワケク見テ入テヌ
Een ongewerd hof.	其子ノケルニ入テヌ
ongewerd. bijt. n. onder ongewerd te worden.	我今夜ヲ寐テアラク
Dat kind gaat ongewerd slaapen.	輕キ
* Ik zal van be nacht nel ongewerd slaapen.	輕キ尋事又口論
ongewerd. bijt. n. van geenen ongewerd.	好ヌ
Een ongewerd vraagstuk, vershil.	好ヌ品物
ongewerd. bijt. n. ongewerd.	好ヌ
Dat is ongewerd naare.	好ヌ進物
ongewerd. bijt. n. ongewerd.	好ヌ事ヲ好ヌ
Een ongewerd gift.	好ヌテ
ongewerd zijn om te hataalen.	好ヌテ一處ヨリ立ツ
ongewerd, ongewerd. bijt. ongewerd.	好ヌテ一處ヨリ立ツ
ongewerd dit ene plaatje vertrekken.	
ongewerd. Die ongewerd. bijt.	

0

四十四

ongerie. bijt. n. onteker, trüfelachtig.	疑 ^ニ キ ^又 實 ^ナ ラ ^又 慥 ^ト
Een ongerie toornemen.	慥 ^ナ ラ ^又 思 ^ト 立
ongerisheid. l. i.	慥 ^ナ ラ ^又 事
ongerisfeld. bijt. n. onveranderd.	替 ^ラ 又
Een ongerisfeld gelijk.	替 ^ラ 又 ^幸 ト
De gerangens tijt nog ongerisfeld.	捕 ^人 未 ^及 方 ^替 替 ^ス
ongerisfelijk. bijt. n. op eenen ongerisfeliken tijt.	不 ^時
Hij zal hem ongerisfelijk overvallen.	彼 ^不 時 ^彼 任 ^懸 テ ^ア ラ ^フ
ongerist. bijt. n. niet afgevegd.	拭 ^ス アル
ongerit. bijt. n. tuil niet genit.	白 ^ク 塗 ^ナ イ
Een ongenitte muur.	白 ^ク 塗 ^ナ イ ^壁
ongeniond. bijt. n. ongequictst.	疵 ^附 ス
ongeniond uit den slag komen.	疵 ^附 ス ^戰 ヨリ ^遁 ル
ongenionben. bijt. n.	卷 ^カ 又
ongenionden garen.	卷 ^ス 糸
ongenion. bijt. n. ongeniond, telldlaam.	常 ^ナ ラ ^又
Eene ongenioone spreekwijze.	常 ^ナ ラ ^又 言 ^葉 ノ ^言 ト ^方
ongenion lijn lang te slaapen.	長 ^寐 ス ^事 不 ^馴 アル
Een ongenion gebruik.	常 ^ナ ラ ^又 例
Dat is mij niet ongenion.	我 ^カ チ ^ニ 常 ^ナ アル
ongenionheid. l. i. ongenionde.	常 ^ナ ラ ^又 事
Door de ongenionheid van het werk, moet hij, ont.	任 ^事 常 ^ナ ラ ^又 事 ^被 被 ^テ ……セ ^子 ハ ^又 テ ^{アリ} ス
ongenionlijk. zie ongenion.	
ongenionte. l. i. ongenionheid.	常 ^ナ ラ ^又 事
Hem gaat een groote ongenionte aan.	彼 ^大 常 ^ナ ラ ^又 日 ^ニ 合 ^フ
Zie raak raakt in ongenionte of in ongenion gebruik.	其 ^事 廢 ^カ ル
ongeraakt. bijt. n. niet afgekeerd of vertoerd.	捨 ^テ ラ ^ス
pen.	

ongerezen of ongerezen. bijt. n. dat niet gemeten is.	測 ^ス アル
ongereze rief.	摺 ^ス アル ^画 具
ongeroegt. zie ongererkt.	
ongeroken. bijt. n. zonder nraak te nemen.	仇 ^ヲ 報 ^ス アル
Zijn boos bleef ongeroken.	彼 ^殺 ス ^ル 仇 ^ヲ 報 ^ス ス
ongerongen. bijt. n. niet gebraaid.	絞 ^ス アル
ongerooken. zie ongeroken.	
ongehulfd. zie ongerulfd.	
ongehulfd. bijt. n.	挂 ^ス リ ^付 テ ^懸 テ ^ス
ongehijd. bijt. n. niet gehijd, niet heilig, norelbelijk.	清 ^浄 ナ ^イ 又 ^神 聖 ^ナ ス
Eene ongehijde plaats.	清 ^浄 ナ ^イ 所
Een ongehijde schrijvers.	神 ^聖 ナ ^ラ ス ^ニ 居 ^ル 記 ^者
Ergens ongehijde handen aanslaan.	或 ^事 神 ^聖 ナ ^ラ 又 ^取 扱 ^ス
ongelaagd. bijt. n. dat niet getaagd is.	鋸 ^切 テ ^ナ イ
ongelaaid. bijt. n.	種 ^時 ス ^{アル}
In mijn hof rast ongetand kruit.	我 ^園 種 ^時 ス ^ル 草 ^生 ス
ongelabeld. bijt. n. zonder label.	鞍 ^ヲ 置 ^ス アル
Een ongetabeld paard.	鞍 ^ヲ 置 ^ス アル ^馬
ongetalfd. bijt. n.	香 ^氣 ハ ^カ ル ^ハ 頭 ^{ツケ} ス
Een ongetalfd koning.	香 ^氣 ハ ^カ ル ^ハ 頭 ^{ツケ} 至
ongeregeld. bijt. n. open, niet verregeld.	封 ^シ テ ^ナ イ
ongeregeld bruden.	封 ^シ テ ^ナ イ ^書 翰
ongeregend. bijt. n. zonder legge.	惠 ^ヲ 受 ^テ 居 ^ス 又 ^神 ヨリ
ongeregenbe oorlog.	惠 ^ナ イ ^戰 ヲ ^利 無 ^キ
ongereggelijk. bijt. n. karstarrig, hardnek, kiej.	温 ^順 ナ ^ラ ス
Een ongereggelijk mensch.	温 ^順 ナ ^ラ ス ^人
Een ongereggelijk kind.	温 ^順 ナ ^ラ ス ^子

0

目廿

ongezeggelykheid. z. i. hardnekkigheid.	温順ナラズ事
Ergens eene groote ongezeggelykheid intoonen.	或章甚温順ナラズ事顯ス
ongekellig. byj. n. niet getellig.	人付キ含ムルイ
ongekien. byj. n. dat niet gekien word.	見ラレズ居ル
ongekien. ongeagt, ieragt.	不敬ニテ
ongekien in eene stad lijn.	不敬ニテ市中ニ居ル
ongekien. slegt, belijf.	見カレヌ悪クテ
Dat goed liet ier ongekien liet.	其品物見ガシ様凡ク居
ongekind. byj. n. ongenegen.	好テ居ラヌ
Hij is ganzek ongekind om 200 riel geld te ierkristen.	彼數多金ヲ費テ事ハ一向好テ居ラヌ
Iemand ongekind lijn.	或人々好テ居ラヌ
ongekind, moeilijk, het onreden.	不承知ル様子ヲ居ル
ongekoden. byj. n. ongekookt, rauw.	煮タズアル
Het fleesch staat nog ongekoden.	肉未ダ煮タズアル
ongekogt. byj. n. dat niet gekogt is.	賣タズ居ル又好ラズ居ル
*ongekogt, natuurlijk.	違フイテウニ
Die bemisubinin scheenen ongekogt.	其體貌ノ次第違フイテ
ongekond. byj. n. kiek, ongesteld.	不快ナル又不堅固ナル
ongekond in het geloof, kettersch.	宗旨ニ背テ居ル
ongekond, schabelijk voor de gekondheid.	不堅固ナル
ongekonde kost.	不堅固ナル食物
Eene ongekonde lucht.	不堅固ナル空氣
ongekondelijk. zie kiekelijk.	
*ongekondelijk. byj. n. onregelinniglijk.	分別ナシニ
ongekondelijk ergens van oorbeelen.	分別ナシニ或事理屈付ル
ongekondheid. z. i. ziekte.	病
Ergens eene ongekondheid kualen.	或可ニ病ヲ得ル
ongekonken. byj. n. niet te grond geyaan.	沈マヌ
ongekopen. zie ongekoden.	

ongelooft. byj. n. die niet geloofd is.	乳ヲ飲マズ居ル
ongelooft lammeren.	乳ヲ飲マズ居ル羊
ongeloomd. byj. n. zonder loom.	縁縫ヒテ居ル
Het linnen leid nog ongeloomd.	綿布未ダ縁縫ヒテ居ル
Men vraagt nu ongeloomde darsen.	今シテ居ル縁縫ヒテ居ル者尾
ongelolten. byj. n. versch.	塩セズアル
ongelolten vleesch.	塩セズアル肉
ongelolte boter.	塩セズアルボト
*ongelolten, scherp, hard.	味ノナイ
Een ongelolte taal.	味ノナイ言葉
ongelolte saarten.	味ノナイ詩
*Iemand ongelolten bejegenen.	人々ヲク取扱フ
ongelukkig. zie ongestukkig.	
ongelukkig. byj. n. ongekusjemb.	脹カサズアル
ongelukkig brood.	脹カサズアル蒸餅
ongelmagteld byj. n. niet met liijeren en magtalen benonten.	切テ巻タズアル
Het kind legt ongelmagteld in de niege.	子ノ衣ヲ切テ巻タズアル
ongelmarieid. byj. n.	硫黄氣ノナイ
ongelmarieidbe rijn.	硫黄氣ノナイ酒
ongelmolten. byj. n. niet opgelmolten.	腫ス居ル
De roet is ongelmolten.	脚ノ腫タズ居ル
ongobdelijk. byj. n. godloos, heilloos.	不信心ナル
Een ongoddelijk mensch.	不信心ナル人
ongoddelijk. byj. n. godlooslijk.	不信心ニシテ
Ergens ongoddelijk inhandelen.	物ヲ不信心ニテ取扱フ
ongoddelijkheid. z. i. godloosheid.	不信心
ongodist. z. m. god's ierlooehenaze, die in geen god geloof.	神ノイテシテ居ル人
ongodsbienstig. byj. n. ongodbrügutig.	不信心ナル
ongodsbienstigheid. z. i. ongodbrügutigheid.	不信心ナル事

0

四十四

ongodsbienstiglijk. bijz. n. op eene ongodsbienstige wijze.	不信心ニシテ
ongodsrüchtig. bijz. n. ongodsbienstig.	不信心ナル
Een ongodsrüchtig volk.	不信心ナル人
ongodsrüchtigheid. z. i. ongodsbienstigheid.	不信心ナル事
ongodsrüchtiglijk. bijz. ongodsbienstiglijk.	不信心ナル様ニシテ
Eigens ongodsrüchtiglijk van spreken.	物事不信心様ニ言フ
ongodzalig. zie ongodsrüchtig.	
ongelukkig. zie lullijk.	
ongrondeijk. bijz. n. onpeilbaar.	測リ難キ
Een ongrondelijk water.	測リ難キ水
ongrondig. bijz. n. onvast, onteker.	慥ナシ又
Eene ongrondige kennis van een zaak.	事慥ナラズ又言ケ
ongrondig, na de grond niet smaaakende. als,	
ongrondeige risch.	瀬多クナシ
ongunst. z. i. misnoegen.	瀬臭イ魚
Semand's ongunst op zijn hals haalen.	不首尾
In iemand's ongunst vallen.	ナリ不首尾ヲ請ル
ongünstig. bijz. n. ongenegen.	今不首尾ナル
Semand ongunstig tegen.	不首尾ナル
Het geluk is hem niet ongunstig.	人ニ不首尾ニアル
ongünstigheid. z. i. ongenegenheid.	幸方彼ニ不首尾ナシ
ongünstiglijk. bijz. n. straffelijk, hardelijk.	彼不幸ニナシト云意
Semand ongunstiglijk handelen.	不首尾ナル事
onguür. bijz. n. streng, koud, bar, bijjachtig.	嚴シク
Een onguür reer.	今嚴シク取扱フ
* onguür, straf, stüürs.	嚴シキ
* Een onguür mensch.	嚴シキ天氣
onguürheid. z. i. strafheid, stüürheid.	意地ノ悪イ
onguürlijk. bijz. n. hardelijk, straffelijk.	意地ノ悪イ人
Semand onguürlijk bejegenen.	意地ノ悪イ事
	意地ノ悪シテ
	今意地悪ク取扱フ

ONH.

onhaaflijk. zie onwerlijk.	
onhandellbaar. bijz. n. te smaar om te handelen.	取扱ノ成リ難キ
Dat is een onhandelbaar blok.	取扱ノ成難キ塊
* Een onhandelbaar of moeilijk mensch.	取扱ノ成難キ人
onhandig. bijz. n. en bijz.	不調法ナル
Een onhandig mensch.	不調法ナル人
Dat gaat hem heel onhandig af.	夫彼ニ甚不調法ナル
onhandigheid. z. i. onbekraamheid.	不調法ナル事
onhandzaam. bijz. n. ongemakkelijk om te handelen.	易ク取扱レヌ
onhebbelijk. bijz. n. ongeschikt, wüft.	氣ニ逆フ
Een onhebbelijk mensch.	氣ニ逆フ人
Een onhebbelijk antwoord.	氣ニ逆フ返答
Zich tegen iemand onhebbelijk aanstellen.	人ニ氣ニ逆フ事ナル
onhebbelijkheid. z. i. ongeschiktheid.	氣ニ逆フ事
onhebbelijkheid, ongerijmtheid.	法ノ通リナキ事
onheellbaar. bijz. n. ongeneslijk.	止ヌ又愈ヌ
Een onheellbaar kwaad.	止ヌ悪事
onheil. z. g. ongeluk, ramp.	不幸又難
onheilig. bijz. n. onrein, zondig.	清淨ナシ又罪アル
Een onheilig hart.	清淨ナシ心
Een onheilig mensch.	清淨ナシ人
onheiligheid. z. i. zondelijkheid.	清淨ナシ事
Eene groote onheiligheid in zijn gedrag toonen.	甚清淨ナキ事己身行ヌ
onheiliglijk. bijz. op eene onheilige wijze.	清淨ナラズシテ
onheiliglijk van den godsdienst spreken.	宗旨事神聖ナラズ言フ
onheilszaam. bijz. n. dat niet heilszaam is.	益ナク又
Een onheilszaam goed.	益ナク又品物
onhelpelijk. bijz. n. dat niet te helpen is. zie onter,	
helpelijk.	

0

ナナ

onherbergzaam. bij. n. onbeleef.	宿屋ヲシクナイ
onherbergzaamheid. s. v.	宿屋ヲシクナイ事
onherboren. bij. n. niet neder geboren.	生カヘテヌ
Een onherboren mensch.	生カヘラヌ人
onherdenkelijk. bij. n. ongeheugelyk.	思出モサレヌ
Een onherdenkelijk tijd.	思出モサレヌ時
onherdoenlijk. bij. n. dat niet te herdoen is.	仕直ノ出来ヌ
Die zaak is onherdoenlijk.	其事仕直ノ出来事ナシ
onherhaalbaar. bij. n. onherzegglyk.	言直ノ出来ヌ
*onherkainde. bij. n. onbedacht. als,	勘弁又嗜分ノ出来ヌ
onherkainde woorden.	嗜分ノ出来ヌ言葉
onherroepelyk. bij. n. onmederroepelyk.	言カヘ事ノ出来ヌ
Een onherroepelyk ronnus.	言カヘ事ナシ又罪言附
onherstelbaar. s. v. onherstellijk.	仕直サレヌ
onherstellijk. bij. n. onherstelbaar.	仕直サレヌ過ナ
onherstellijk mislagen.	仕直サレヌ損又取戻サレヌ損
Een onherstellijk verlies.	仕直サレヌ損又取戻サレヌ損
onheusch. bij. n. onbeleefd.	不礼ナル
Een onheusche man.	無礼ナル男
Eene onheusche vrouw.	無礼ナル女
Een onheusch kind.	無礼ナル兒
onheuschheid. s. v. onbeleefdheid.	無礼
Tegen iemand eene groote onheuschheid toonen.	人ニ大ニ無礼ヲ顯ス
onheuschlyk. bij. n. onbeleefdelijk.	無礼ニ
Iemand onheuschlyk bejegenen.	人ヲ無礼ニ取扱フ
onhoffelyk. bij. n. boes, plomp.	不調法ナル又不行儀ナル
Een onhoffelyk rijes.	不調法ナル若者
Zich onhoffelyk dragen.	不行儀ナル身持スル

onhoffelykheid. s. v. boesheid plompheid.	不調法又不行儀
Waar zeg men ooit groeter onhoffelykheid?	何處ニ個様ノナル不行儀ヲ見テラフカ
onhoudbaar. s. v. onhulbaar.	
onhuusfelyk. bij. n. onbedreuen in het huishouden.	世帯持ノ悪ニ
Een onhuusfelyk rijf.	世帯持ノ悪ノ女
onhuusfelykheid. s. v. onkunde van het huishouden.	世帯持ノ悪ノ事
onhulplijk. s. v. onhelpelyk.	
onhulpszaam. s. v. onbehulpszaam.	
onhulbaar. bij. n. te jong om te trouwen.	婚禮スルニ未ダ若ク
Dat meisje is nog onhulbaar.	夫婚禮ニ未ダ若ク娘ニ
ONI.	
oninbeeldelyk. s. v. onverbeeldelyk.	
oninbrekelyk. bij. n. daar men niet kan inbreken.	打入レヌ
Een oninbrekelyk slagerbe.	打入レヌ障備
oningenaaid. bij. n. dat niet ingenaaid is.	綴ラズニ
als,	
Stuurt mij dat boek oningenaaid.	其書籍ヲ綴ラズ我ニ送
oningetogen of oningetooogen. s. v. onbedaar.	
oninnemelyk. bij. n. dat niet ingenoomen kan worden. als,	奪取ノ出来ヌ
Eene oninnemelyke resting.	奪取ノ出来ヌ城郭
ONK.	
onkenbaar. bij. n. onkennelyk.	知ラズ居ル
onkenbaar bij zijne rienden zijn.	己ガ朋友ニ知ラズ居ル
onkennelyk. bij. n. onkenbaar.	知ラズ居ル
Hij was zijnen vader heel onkennelyk ge.	彼己ノ親父ニ知ラズ居

0

111

worden.	
onkennis die onkunde, onwetenschap.	
onkeudijk. bij n. onzindelijk, slorbig.	垢タル
Een onkeudijk mensch.	垢タル人
onklaar. bij n. bezord.	澄テ居ヌ
onklaare wijn.	澄テ居ヌ酒
Dat water is onklaar.	其水澄テ居ル
In onklaar water is het goed rijcken.	濁水ニ魚魚最モヨシ
spreek n.	人取職クテハ糖舎ヲ
onklaar, duister, verward.	暗キ
Dat zijn onklare berispen.	夫ハ暗キ證據アル
Die zaak is onklaar of staat niet wel.	其事ハ暗イ
Is het al niet onklaar? is er al niet	又騷ガトルヤ
wat in den weg?	
Loe zou men onklaar, of in verwarding	左様ニテ混雜ナラ
raken.	モノヲ
De lijn van de schuit is onklaar.	挽ル船綱纏テ居ル
onkloofbaar. bij n. onklooflijk.	割ラヌ
onkloofbaar hout.	割ラヌ木
onklooflijk. zie onkloofbaar.	
onkostelijk. bij n. slecht, van kleine kosten.	雑ナル
Een onkostelijk gebod n.	雑ナル家
onkostelijke maaltijden.	雑ナル料理
onkosten. d. i. meer. kosten, bekostiging.	雑費
Zwaar onkosten maken.	大ナル費ナラ
Die geen onkosten.	費ナラ
Ischeepsonkosten. die onder scheeps.	
onkrachtig. die zwak, krachteloos.	
onkrenkbaar. die onkreukbaar.	
onkreukbaar. bij n.	衰カサレヌ

Eene onkreukbare vriendschap.	衰カサレヌ懇意
onkruid. d. g. wild kruid.	雑草
Het onkruid uit het looren nieden.	穀物内ニ生タル雑草也
Die hof staat vol onkruid.	其園ニ餘計ニ雑草アル
onkruid vergaat niet. spreek n.	悪事ハ盡ヌモノ
onkuis of onkuisch. bij n. geil, hoerachtig.	イタツル又嬌ナル
Een onkuisch mensch.	イタツナル人
Iemand met onkuische oogen aanstien.	人ニ色目ツカフ
onkuisheid. d. i. geilheid, hoerrij.	イタツナル事
Groote onkuisheid pleegen.	大ニ嬌乱ラヌ
onkuislijk of onkuisfelijk. bij n. met onkuisheid.	嬌乱ニシテ
onkunde. d. i. onwetenschap.	不案内又知ヌ事
onkundig maakt onmin.	知ヌハ好ヌ
onkundig. bij n. onwetende.	知ヌニ
onkundig van zijn gelijk zijn.	己カ事ヲ知ラヌ居ル
onkundigheid. d. i. onkunde, onwetenschap.	不案内又知ヌ居ル事
De onkundigheid vier zaken brengt te	其事ハ不案内ニテ……ト
reeg, dat, enz.	云フヲ起ス
onkundiglijk. bij n. met onkunde.	不案内ニシテ
onkundiglijk ergens van spreken.	或事ヲ不案内ニテ云フ
onkunstig. bij n. slecht, zonder kunst.	無調法ル又不手際ナル
Een onkunstig stuk werks.	不手際ナル細工物
onkunstiglijk. bij n. zonder kunst.	不手際ニシテ
Dat is onkunstiglijk gemaakt.	夫ハ不手際拵テアル
ONL.	
onlangs. bij n. niet lang geleden, voor weinig	此間
tijd.	
Men sprek onlangs daar sterk van.	人が夫ヲ此間專言フ
Het is onlangs gebeurd. dat, enz.	……ト云事ハ此間起タ
onlangs eavina.	其後間モナク

0

七

onlasterlijk. bijv. n. onberispelijk.	評ウケヌ又誇ニス
Een onlasterlijk gedrag.	評ウケヌ身持
onlede. z. i. besigheid.	閑暇ナキ事
onledig. bijv. n. bezig.	閑暇ナシト
Zich ergens mede onledig houden.	物ニ閑暇ナクテ居ル
onledig zijn. bezig of doende zijn.	閑暇ナクテ居ル
onleedigheid. z. i. besigheid.	閑暇ナシ
onleerszaam. bijv. n. bot. plomp.	學オナイ
Een onleerszaam kind.	學オナイ童子
onleerszaamheid. z. i.	學オナイ事
onleesbaar. bijv. n. dat men niet lezen kan.	讀レヌ
onleesbaar schrift.	讀レヌ書物
onleschbaar. bijv. n. onleschelijk, onbluschbaar.	消シヌ
Een onleschbare brand.	消シヌ火事
Een onleschbare dorst.	止レヌ咽ノ渴
onleschelijk. zie onleschbaar.	
onlezerbaar. bijv. n. niet goed.	渡サレヌ悪クシテ
onlezerbare waaren.	渡サレヌ品物
onlichaamelijk of onligchaamelijk. bijv. n. dat zonder ligchaam bestaat.	體ナシ出来テ居ル
onleeflijk of onleeffelijk. bijv. n. onaangenaam.	好シクナイ
onleeflijke vruchten van smaak.	味好シクナイ果物
Dat is een onleeflijke zang.	夫ハ好シクナイ歌
onleeflijkheid. z. v. onaangenaamheid.	任レカラヌ事
onloflijk of onloffelijk. bijv. n. onprijzelijk.	譽ニス又称ニス
Een onloflijk gedrag.	称ニス身持
onloochenbaar. bijv. n. vast, zeker.	嘘ナシ
Eene onloochenbare waarheid.	嘘ナシ實事
onlosbaar. bijv. n.	請戻サレヌ
Als de panden een jaar en zes weken	物ヲ一年六ヶ月以上留

in de lombert gestaan hebben, zijn	屋ノ置時請戻サレヌ
de onlosbaar.	ヌモノテアル
onlust. z. m. afkeer, weersien.	嫌ヒ
Eenen grooten onlust in zijn neek hebben.	己ガ仕事甚嫌テ居ル
onlust, roebriet, kwelling.	易カラヌ事
Dat baarde hem een grooten onlust.	夫ガ彼ノ大ニ易カラヌ事
Met onlust zijne dingen doen.	易カラヌ事己ガ事スル
onlust, treespalt, oneerigheid.	不和
Daar rezen groote onlusten onder het volk.	人々内ニ大ナル不和起リタ
onlustig. bijv. n. droevig, lusteloos.	鬱々トシテ居ル
Heel onlustig van raak zijn.	眼氣起テ身鬱々トシテ居ル
onlustig. bijv. zie onvermaakenlijk.	
onlustigheid. z. v. lusteloosheid.	鬱々トシテ居ル事
onlijdelijk. bijv. n. onverdraaglijk.	堪カタキ
Een onlijdelijk pijn.	堪カタキ痛
Is dat niet een onlijdelijke schimp?	夫ハ堪カタキ事アキヤ
onlijdelijk. dat niet lijden kan.	堪レヌ
onlijdszaam. bijv. n. ongeduldig.	堪得ヌ
Een onlijdszaam mensch.	堪得ヌ人
onlijdszaamheid. z. v. ongeduld.	堪得ヌ事
ONM. ONN. ONO.	
onmatig. bijv. n. ongezegeld, ongeschikt.	度ニ過テ居ル事
onmatig in eten en drinken zijn.	飲食ノ度が狂テ
Een mensch van eene onmatige grootte.	甚チ脊ノ高キ人
onmatigheid. z. v. ongezegeldheid, overdaad.	度ニ過テ居ル事
onmatigheid in spijs en drank gebruiken.	飲食ノ度ニ過テ居ル
onmatig. bijv. zie onmatiglijk.	
onmatiglijk. bijv. leer, overdaadiglijk.	甚チ又度ニ過テ

0

八十七

onmatiglijk ene zaak vergrooten.	事甚大造スル
onmagt. d. i. onvermogen, Inakheit.	力ナキ事
Dat is een berisje van onmagt.	夫カナイ證據ナル
onmagt, bezwijming.	氣絶
In onmagt vallen.	氣絶スル
onmagtig. bijt. n. onvermogen.	力ナキ
onmagtig om het werk uit te roeren.	仕事スルニ力ナキ
onmagtig zijn om zich op te beuren.	起ルニ力ナキ
onmagtigheid. d. i. Inakheit.	力ナキ事
onmanierlijk. ond. n. bijt. n. onheusch, onbedeef.	不作法ナル
Een onmanierlijk zeggen.	無作法ナルモ言フ
Een onmanierlijk jongen.	無作法ナル若者
onmanierlijkheid. d. i. onheuschheid.	不作法ナル事
onmededelbaar. bijt. n. die of dat niet mede- geleed kan worden.	心分ケル又新サス
onmededoozaam. die onmedeogend.	
Een onmededoozaam mensch.	無慈悲ナル人
onmededoozaamheid. d. i.	無慈悲
onmedelijdig. die onmedeogend.	
onmededoozende. bijt. n. onbarmhartig.	無慈悲ナル
onmedeogentheid. d. i.	無慈悲ナル事
onmeetbaar. bijt. n. dat niet gemeten kan worden.	測ラズ
De wereld is van een onmeetbaar begrip.	世界ハ測ラズモケル
Dat reid is onmeetbaar omdat het mee- rasfig is.	其地而沼地ニ測ラズ
onmeetbaarheid. d. i. oneindigheid.	測ラズ事
De onmeetbaarheid van gods werken.	神事考ラズ事
onmeetelijk. die onmeetbaar.	
onmetlijgend. die onmededoozende.	

onmenschelijk. bijt. n. wreede.	人外ナル
Eene onmenschelijke taal.	人外ナル仕方
onmenschelijk. bijt. wreedelijk.	人外ニシテ
onmenschelijk met zijne onderbaanen leven.	己ガ手下者ヲ人外ニ取 扱フ
onmenschelijkheid. d. i. wreedheid.	人外ナル事
onmetelijk. die onmeetbaar.	
onmiddelijk. bijt. n. en bijt. zonder middel, regel recht of direct.	仕方ノ無キ又直ニ
Dat is eene onmiddelijke taal.	夫ハ仕方ノ無キ事ナル
Ik zal daar onmiddelijk na toegaan.	我彼所ニ直行シテ去ル
onmild. bijt. n. straf, roep.	イラドイ 味ナシ
onmilde zijn.	イラドイ酒
onmin. bijt. n. haat, triefdragt.	嫌ハ憎ム不和ナル
In onmin met iemand leven.	人不和ナリテ居ル
onminnelijk. bijt. n. en bijt. onvriendelijk.	不敬ナル又不敬ニ
Iemand onminnelijk ontfangen.	人ヲ不敬ニ招請スル
onminzaam. bijt. n.	愛ナキ
Een onminzaam kind.	愛ナキ童子
onmogelijk. bijt. n. en bijt. dat niet geschieden kan.	出来ヌ又難キ又叶ヌ
Dat is eene onmogelijke taal.	夫成難事事ナル
Ik kan onmogelijk niet komen.	我参ラズ事成難キ
onmogelijkheid. d. i.	出来事難事又叶ヌ事
onmondig. bijt. n. minderjarig.	二十五歳以下ナル 二十歳以下ノ身ハ
Een onmondig kind.	二十五歳以下ナル子
Die bochter is nog onmondig.	其狼イダ二十五歳ニシテ
De onmondig ouderdom.	二十五歳以下ノ年齢
De onmondige jaren.	二十五歳以下ノ年
In de onmondige jaren van Lohentijk Een	第十四代目ヨシタキ

verdienden <i>geerbe</i> te <i>koningin</i> mee.	二十五歳以下、年齢中、 母后ノ支配アリタ
ber.	オンモンテタル事
onmontigheid. L. 1. minberjarigheid.	
onmoogelijk, ent. zie onmogelijk, ent.	
onnaakbaar. zie ongenaakbaar.	
onnatueel, bij. n. onhinderlijk.	損ノキ又障ノキ
Dat is hem onnatueel in zijn huwelijk.	夫、彼婚ノ障ニナリ。
onnakenkelijk, bij. n. onnaspeurlijk.	タリ付ケシ又量知シ
De onnakenkelijk nigen van god.	量知シ神ノ有様
onnakenkelijk, voor geen geheugenis na te ben, ken.	思ヒ出サシ
Van onnakenkelijk jaren was het al eene gemeente.	思ヒ出サシ年ヨリ夫、 馴テ居ル事アリタ
onnakenkend, ent. zie onbekant, ent.	
onnakenlijk, bij. n. onnatuurlijk.	真似ノナリ
Dat is voor hem onnakenlijk.	夫、彼、真似ナリ事アル
onnamaaklijk, bij. n. het niet na te maken is.	質ニテ造ラズ
onnaspeurlijk, bij. n. onnakenkelijk.	量知ラズ
Eene onnaspeurlijke verborgenheid.	量知ラズ事
onnaspeurlijkheid. L. 1.	量知ラズ事
De onnaspeurlijkheid van gods gehei, men.	神ノ密事、量知ラズ事
onnatuurlijk, bij. n. tegens te natuur.	理外ノ分過タル格別
Eene onnatuurlijke hitte in het lichaam hebben.	分過タル熱氣が體下
Het is onnatuurlijk.	夫、理外ノ事アル
Eene onnatuurlijke vreesheid.	格別ナル極悪
onnaspeelbaar. zie onnatuurlijk	
onnaspeelbaar, bij. n. onnatuurlijk.	泰シク又續ク又質ナリ
Dat schijft is onnatuurlijk.	其事論、唯真セシ

onnoemelijk, bij. n. dat niet te noemen is.	言シ
Een onnoemelijk getal.	言シ又數
onnoemelijk rijkdommen.	言シ又徳
onnodig of onnoodig, bij. n. noodeloos.	不用ナル又不益ナル
onnodige twisten of krakkeulen.	無益ナル口論
Het is onnodig u dat te zeggen.	汝、夫、言、無益ノ事アル
onnodiglijk, bij. n.	無益ニ
onnoodig, zie onnoodig.	
onnoodzakelijk, bij. n. onnoodig.	無益ナル
onnoodzakelijke leerstukken.	無益ナル習モ
Een onnoodzakelijke reis.	無益ナル旅行
onnoodzakelijkheid. L. 1.	無益
onnoodig of onnosel, bij. n. slecht van ver, stand.	益ニタズ
Een onnosel mensch.	益ニタズ人
Dat is onnosel!	夫、益ニタズ事アル
onnosel, slecht, beuzelachtig.	益ニタズ
Een onnosel verschooning of uitrocht.	益ニタズ断リ
onnosel, onschuldig.	過ナキ
Hij is onnosel in die zaak.	彼、其事ニ過ハナイ
Adam en Eva waren onnosel voor den val.	「アダムトエーバ」越 度ニ過ハナカシ
onnoselheid. L. 1. slechtheid.	益ニタズ事
Eigens een groote onnoselheid in laten blijken.	物大益タズ事、見顯 ナル
onnoselheid. L. 1. onschuld.	過ナキ事
De staat der onnoselheid.	過ナキ事アリサ
onnoselijk, bij. n. slechtelijk.	益ニタズナクニ
Zeg onnoselijk verantwoorden.	益ニタズナクニ、言フ。
onnoselijk, zonder arg, onschuldig.	過ナキニ

0

11

onnosdyk, enk. die onnootel, enk.	名ニモナキ
onnüt. bij. n. onbeknaam, iedel.	名ニモナキアタロク言
Eenen onnütten klap uitslaan.	無益ナル又益クヌ
onnüt, vergeesich, dat geen nüt doet.	夫ヲスルニ無益ナル
Het is onnüt of te vergeesich dat te doen.	益クヌ又召使
Een onnüt dienutt knegt.	キタナキ
* onnüt, rüil, ontydig.	世界ニタナリテ居ル
onnüt in de wereld sijn.	キタナキ女
* Een onnüt roerit mensch.	無益ニ又益クヌ
onnüttelijk. bij. n. zonder nüt of voordeel, te vergeesich.	無益ニ又益クヌ
Zich onnüttelijk verschoonen.	益クヌヤウニ斬ル
Zijnen tyd onnüttelijk verslyten.	己カ時ノ無益ニ費ス
Zijn geld onnüttelijk aanleggen.	己カ金ヲ無益ニ費ス
onnüttelijk sijn goed verdoen of terkristen.	無益ニ己カモノヲ費ス
onnüttigheid. s. r.	無益
onnüttigheid, rüiligheid.	キタナキ事
Het is hier vol onnüttigheid.	爰ニ甚キタナクアル
onomgekeerd. bij. n.	裏カヘテスアル
Die rok is nog onomgekeerd.	其ニ着未ニ裏カヘテスアル
onomgekocht. bij. n. onomgekocht.	賄賂セズアル
onomgekocht. die onomgekocht.	解レヌ
onontbindelijk. bij. n. onontknoopelijk.	請取レヌ
onontfangelijk of onontvangelijk, bij. n. dat men niet onthouden kan.	覺レテ居ルヌ
ononthoudelijk. bij. n. dat men niet onthouden kan.	覺レテ居ルヌ
onontknoopelijk. bij. n. onontbindelijk.	解レヌ
De huwelyksband is onontknoopelijk.	婚礼ノ結納ノ解レヌ

* onontknoopelijk. bij. n. onontlosfelijk.	解レヌ
onontknoopelijke vraagstukken.	言解レヌ又尋ク條
onontleggelyk. die onnraakbaar.	解レヌ
onontlosfelyk. die onontknoopbaar.	言解レヌ又尋ク條
onontneemelyk. die onbenemelyk.	解レヌ
onoortbaar. oud n. die ongeschikt.	解レヌ
onoortbaardlyk. oud n. die onbetamelyk.	解レヌ
onophoudelyk. bij. n. zonder ophouden, gebrüüig.	止レヌ
lyk.	止レヌ
Iemand onophoudelyk knellen.	今ニ止レヌニテフル
Het regent onophoudelyk.	雨カ止レヌニ降ル
onopgemaakt. bij. n. onvoltooid.	成就シテ居ルヌ
Een onopgemaakt werk.	成就シテ居ルヌ又仕事
onopgemaakt, niet opgetrokken.	メテナキ
Een onopgemaakte rekening.	メテナキ算用
onopgemaakt, niet geheel in order.	出来ズニ居ル
onopgemaakt garen.	出来ズニ居ル糸
De snuphaanen sijn klaar maar nog onopgemaakt.	鳥銃ノ身金出来居ル 七尾未ニ成就シテ居ルヌ
onopgemetseld. bij. n.	子リ立テナキ
Een onopgemetselde muur.	子リ立テナキ壁
onopgepronkt. bij. n. onverreerd.	飭テナキ
Een onopgepronkte rede.	取飭テナキ事次第
onopgetooid. bij. n. onopgeschikt.	伊達ニテ居ルヌ
onophoudelyk. bij. n. en bij. n. gebrüüig.	止レヌニル
Een onophoudelyk arbeid.	止レヌニル仕事
Sly arbeid onophoudelyk.	彼止レヌニ仕事スル
onoplosfelyk. bij. n. onlosfelyk. als,	解レヌ
Een onoplosfelyke snarigheid.	解レヌ又六テ數キ事
onoprekkelig. bij. n. die men niet oprekken	起サレヌ

0

117

kan.	
onordentlijk of onordentelijk. bijv. n. ond. n. ongeregeld.	正カラス
onordentlijk hartstogten.	正カラス意
onordentlijk, verward.	混雜シテ居ル
Een onordentlijk verhaal.	混雜シテ居ル新
onordentlijk. bijv. op eene onordentlijke wijze.	正カラスニテ
onordentlijkheid. s. n.	正カラス事
onoverdekt. bijv. n. open.	覆テナイ
Een onoverdekte schuit.	屋蓋ノ無キ小舟
onoverwinnelijk. s. n. overwinnelijk.	
ONP.	
onpaar. bijv. n. onuren, ongelijk.	片々成テ居ル
onpaare schoenen.	片々成テ居ル香
onpartijdig. bijv. n. onzijdig.	片ヨラス
onpartijdigheid. s. n.	片ヨラス事
onpartijdiglijk. bijv.	片ヨラスニ
onpas. bijv.	不都合ニ
De onpas komen, op eenen ongelegen tijt komen.	不時ニ来ル
Dingen die te onpas komen.	不時ニ起ル所モノ
Het onpasse zijn, ongesteld zijn.	全シテ居ラス
onpasselijk. bijv. n. dickelijk, ongesteld.	不快ナル
Zich heel onpasselijk berouwen.	甚不快アル
onpasselijkheid. s. n. snakheid, ongesteldheid.	不快
Die onpasselijkheid zal wel overgaan.	其不快ヲ止テラス
onpeilbaar. bijv. n. ongrondelijk.	量シラス
Een onpeilbaare diepte.	量シラス深サ
*Gods onpeilbare geheimenissen.	神量シラス密事
onpeilbaarheid. s. n. onnaspreuklijkheid.	量シラス事
De onpeilbaarheid van gods oordeelen.	神慮ノ量シラス事

onpersoonlijk. bijv. n. onb. n. een woord der spraakkunst.	自動
Een onpersoonlijk werkwoord.	自動詞
onplezierig of onplezierig. onb. n. die on, vermaakelijk.	
onproeflijk. onb. n. die nadeelig.	
onprijselijk of onprijslijk. bijv. n. onloflijk, ver, agtelijk.	褒ラス
Een onprijselijk gedrag.	褒ラス又行作
onpijnlijk. bijv. n. smerteloos, zonder smert.	痛ラス
ONQ. ONR.	
onquetsbaar of onkwetsbaar. bijv. n. onkwetselijk.	疵付テ居ラス
Achilles was onquetsbaar behalven aan zijn hiel.	アキリスハ踵ノ外ニ何所モ疵付テ居ラス
onkwetselijk. s. n. onkwetsbaar.	
onraad. s. m. geraar.	危キ
onraad vernemen.	危キ目ニ合フ
Wij vernamen geen onraad op zee.	我等洋中ニ危事ナラス
onraadelijk. bijv. n. dat men niet raaden kan.	察知ララス
onraadzaam. bijv. n. ongeraad.	ヨト言シ又評議付ラス
Hij rind onraadzaam dat te doen.	夫ラニ事彼ノ上ニ思居ラス
onraakbaar. bijv. n. dat men niet aanraaken kan.	當ラス
onreddelyk. bijv. n. dat niet te redden is.	命カ多付ラス
Een onreddelyk boedel.	命カ多付ラス遺物
onredelyk of onredelyk. bijv. n. rebeloos.	ワケノ分ラス
De onredelyke dieren.	獸
onredelyk, onbillyk, onrechtvaardig.	廉直ナイ又公道ナイ
Een onredelyk eisch.	公道ナイ望ミ
Hij toont een onredelyk mensch te zijn.	彼不廉直ナル人ト居ラス

0

四十二

onredelyk, beestachtig.	畜類ノ様ナル
onredelyke togten of begeerlykheden.	畜類ノ様ナル情欲
onredelyk, byj. onbillijk.	不廉直 ^{モナテ}
Semand onredelyk handelen.	人ノ不廉直 ^ヲ 取扱 ^ス
onredelykheid, d. i. onbillijkheid.	不廉直
onredelykheid, beestachtigheid.	畜類ノ様ナル事
onredelyk, zie onredelyk.	
onregelmatic byj. n. dat buiten of tegen den regel is.	法 ^ニ 違 ^フ ル又 ^ハ 様 ^ニ ナ ^リ
Ein onregelmatic rijnhoek.	一様 ^ナ ク又 ^ハ 五角
onregelmatic, ongeregel.	法外 ^{ナル}
Ein onregelmatic gedrag.	法外 ^{ナル} 身持 ^チ
onrecht, d. g. ongelijk.	不直
Semand onrecht aandoen.	人ノ不直 ^ヲ 働 ^ク
onrecht lijden.	不直 ^{ナル} 事受 ^テ 居 ^ル
onrecht of ongelijk hebben.	無理 ^ガ アル
leht hij dat roer onrecht?	人夫 ^ニ 無理 ^カ アルト思 ^フ 居 ^ル
Te onrechte of te onrecht byj. n. verkeerdelyk.	不直 ^{ナル} 事ヲモナテ又 ^ハ 無理 ^ガ アル
Semand ten onrechte beschuldigen.	人ノ不直 ^{ナル} 事ヲモナテ又 ^ハ 無理 ^ガ アル
onrechtelyk, zie onrechtvaardiglyk.	
onrechtig, zie ongerechtig.	
onrechtmatig, byj. n.	不直 ^{ナル}
onrechtmatigheid, d. i.	不直
onrechtmatiglyk, byj. n.	不直 ^ニ
onrechtvaardig, byj. n.	不廉直 ^{ナル}
Ein onrechtvaardig regter.	不廉直 ^{ナル} 裁判役 ^人
Eene onrechtvaardige zaak roer hebben.	不廉直 ^{ナル} 事 ^ヲ スル
onrechtvaardig, byj. n. te onrecht.	不廉直 ^ニ テ
Dat goed is onrechtvaardig gewonnen.	其 ^ノ 品物不廉直 ^ニ テ得 ^ル
onrechtvaardigheid, d. i. onrecht.	不廉直 ^{ナル} 事

Eigens eene groote onrechtvaardigheid intoonen.	或 ^レ 事 ^ニ 大 ^ニ 不廉直 ^{ナル} 事 ^ヲ 顯 ^ス
onrechtvaardiglyk, byj. n. te onrecht.	不廉直 ^ニ
Semand onrechtvaardiglyk reynigen.	人ノ不廉直 ^ニ 罪 ^ヲ 附 ^ス ル
onrechtvaardig, zie onrechtvaardig.	
onrein, byj. n. onzuiver, ruij.	穢 ^テ 居 ^ル
Ein onreine beek.	穢 ^テ 居 ^ル 澤
De jooden hebben reine en onreine spijzen.	「 ^{コト} 」 ^ニ 清 ^ク 淨 ^{ナル} 食物 ^ヲ 穢 ^{タル} 食物 ^ガ アル
De melaatse waren onrein.	癩 ^病 穢 ^ノ 病 ^{アル}
* onrein, onkuisch.	貞 ^實 ナ ^キ
onreine lusten.	貞 ^實 ナ ^ラ ズ又 ^ハ 好 ^ム 事
onreine geesten.	貞 ^實 ナ ^ラ ズ又 ^ハ 氣 ^合
onreinelyk, byj. n. onzuiverlyk.	穢 ^ス ニク
onreinelyk ergens overspuken.	了 ^ル 事 ^ニ 付 ^テ 穢 ^ス ニク ^ニ 言 ^フ 又 ^ハ 無 ^リ 言 ^フ
onreinigheid, d. i. onzuiverheid.	穢 ^テ 居 ^ル 事
onreinigheid, d. i. drek, ruijigheid.	糞 ^又 穢 ^キ 物
Daar leid veel onreinigheid op de straat.	町中 ^ニ 穢 ^キ 物 ^ガ アル
* onreinigheid, d. i. onkuisheid.	貞 ^實 ナ ^キ 事
onreinigheden plegen.	貞 ^實 ナ ^キ 事 ^ヲ スル
onreiniglyk, zie onreinelyk.	
onreisbaar, byj. n. onbeknaam om te reizen.	旅行 ^ス ルニ ^忌 キ
Slot is nu onreisbaar reer.	今 ^ノ 旅行 ^ニ 要 ^ス 天 ^氣 アル
onrekkelyk, byj. n. dat niet rekken kan.	引 ^延 ズ
* onrekkelyk, ongerieflyk, onbeleefd.	無 ^礼 ナル
Ein onrekkelyk mensch.	無 ^礼 ナル ^人
* onrekkelykheid, d. i. ongerieflykheid.	無 ^礼 ナル ^事
onreclijk, byj. n. ontelbaar.	持 ^カ ノ ^出 來 ^又
onreerend, byj. n. als onreerende goederen.	持 ^カ ノ ^出 來 ^又 品 ^物

onrust. bij. n. eng. naais.	シロキノナキ
Eene onrustige plaats.	シロキノナキ所
onrust. s. r. ongeruistheid.	不安心
In groote onrust leren.	甚不安心ニ暮ス
Dat naide groote onrust voor het gemeene best.	其事ハケイノ子ノ下ニ 甚不安心ニアル
onrust, word somtijds gezegd voor een onrustig kind.	安静ニカル子
onrust of de bereyding van een uiermerk.	時計アリ
onrust van een braadspit.	物焼ク時用串動ク
onrust. een eilandje dicht bij Bataria.	啖吧近邦小島ノ名
onrustig. bij. n. roelende, ongeruist.	悶ル又安カラヌ
Een ongeruistige geest.	安カラヌ氣合
onrustig, oproerig.	騒動ヲ起スル
onrustige menschen.	騒動ヲ起スル人
onrustigheid. die ongeruistheid.	騒動ヲ起ス者
onrustmaker. s. m.	韻ヲテ居ヌ事
onrust. s. r. onrust.	韻ヲテモノヲ書ク
Letz in onrust schrijven.	熟セヌ
onrust. bij. n. geven, hard.	熟セヌ果物
onrustige ruchten.	果物ノ熟セヌ事
onrustigheid. s. r. onrustigheid der ruchten.	
onrustigheid. die onrustigheid.	
ONS.	
ons. meerv. van de zelfstandige voornaam van de eerste persoon.	吾等
Gij hebt ons bedrogen.	汝吾等ヲ欺ク
ons betekent ook aan ons. als,	吾等ニ
Wat zult gij ons zeggen.	汝吾等何ヲ言フ
Koom bij ons van de namiddag.	晝後我等ガ邊ニ

Koom bij ons zitten.	我等側ニ座セシヨ
Die niet met ons is, is tegen ons.	我等ニ對シテ居ルモノハ我等ニ對シテ
Tusschen ons of tusschen ons geleid.	我等トモノ間事ヲ云フ
Laat ons dat onder ons verdeelen.	夫ハ我等ニ分與シヨ
Wetgeen ik u daar gezegd heb, laat dat onder ons blijven.	汝言フ事ハ我等ニ留メテ置ケ
ons. onde. een bekittende voornaam.	我等ノ
ons hiis.	我等ノ家
ons geslacht.	我等ノ一族
onze kinderen.	我等ノ子供
onze goederen.	我等ノ荷物
Dat strekt tot ons voordeel.	夫ハ我等ノ利益ニナル
ons, zeker gerigt. die onse.	
onschadelijk. bij. n. dat geen hinder doet.	損ナラヌ
onschadelijke gevoelens.	損ナラヌ勤弁
onshamel. oud. n. die onbeschaamd.	
onshappelijk. bij. n. een gemeenzaam n. ongereget.	法外ナル
Sich heel onshappelijk dragen.	法外ナル身持スル
onshappelijkheid. s. r. ongeregetheid.	法外ナル事
onshatbaar. bij. n. onnaardeerlijk.	價ナラヌ
Een onshatbaar verlies.	償レヌ損
onshcheidbaar. die onshcheidelijk.	
onshcheidelijk. bij. n. onterbreckelijk.	打崩サレヌ
Eene onshcheidelijke verbintenis.	打崩サレヌ取極メ
onshendbaar. die onshendelijk.	
onshendelijk. bij. n. onshendbaar.	破レヌ
onshendelijk. bij. n. op eene onshendelijke wijze.	破レヌニ
onsherp. bij. n. dat niet scherp is.	刃ナキ

0

四十二

Zij gingen hem met scherp en onscherp 70 keer.	彼等ハ彼キルモト ナキモ持テ仕掛タ。
onscherp, bot, stomp.	鈍テ居ル
onscheidelijk. bijv. n. dat niet scheiden kan.	引裂レヌ
onschikkelijk. bijv. n. slordig, morsig.	ヨコレテ居ル
Een onschikkelijk wijf.	ヨコレテ居ル女
Het is 'er heel onschikkelijk in huis.	甚キクナキ家アル
onschikkelijkheid. d. v. slordigheid.	ヨコレテ居ル事
onschoon. d. i. leelijk.	
onschoon. bijv. n. nog niet schoon.	奇麗ニテナイ
De wijn die op de moer legt is onschoon.	濁洋ノアル酒未ダ奇麗 ニテナイ 濁キアル酒
onschuld. d. v. onnoselheid.	罪ナイ又益ナラヌ
Klaarlijk zijne onschuld toonen.	明ニ罪ナイ事顯ス
onschuld, verschooning.	断リ又免許
Doec mijne onschuld bij hem.	我ヨリノ免許ヲ彼言フ
Veel tot zijne onschuld zeggen, veel tot zijne verschooning zeggen.	己過ナナイトサマヘニ 云フ
onschuldig. bijv. n. niet handdadig.	過ナナイ又罪ナイ
Hij is onschuldig aan dien moord.	彼其ノ殺事附過ナナイ
onschuldig aan enige kraad zijn.	忌キ事付過ガナイ
Iemand onschuldig of rij verklaren.	人過ナナイ事云渡ス
onschuldigheid. d. i. onschuld.	
onschuldiglijk, onschuldig. bijv. buiten schuld, oprechtelijk.	過ナシ
Palamedes is onschuldiglijk ter dood gebracht.	彼ハ罪ナシニ過ナクテ 殺サレタリ
onschuldiglijk in de werelt levens.	人ヨリ誤ラレテ身ヲ シテ居ル
onschuldiglijk. bijv. n. onvermijdelijk.	除ケレス
Een onschuldiglijk kraad.	除ケレス忌事
onchijnbaar. bijv. n. onblijkbaar.	顯レヌ
onchijnbaarheid. d. v. onblijkbaarheid.	顯レヌ事

onslijtbaar. bijv. n. onverslijtelijk.	損セヌ
Een onverslijtbaar kleed.	損セヌ着物
onsmaak. d. m. watging, afkeer.	嫌ヒ
*Eigens eenen grooten onsmak in vinden.	物ニ大嫌ヒカル
onsmaakelijk. bijv. n. smaakeloos, laf.	味ニナシ
onsmaakelijke spijzen.	味ナキ食物
*onsmaakelijke tijdingen.	心アルイ便リ
*Dat komt hem heel onsmakelijk voor.	夫ハ彼ノ氣入ラズ見テ居ル
onsmaakelijkheid. d. v. smaakeloosheid.	味ナキ事
onsmertelijk. bijv. n. onpijnlijk.	痛メヌ
Eene onsmertelijke wonde.	痛メ創
onspoed. d. m. tegenspoed.	難
Eene groote onspoed in zijn beroep hebben.	己勤向テ大難カル
onspoedig. bijv. n. traag.	スラック怠惰、意
Een onspoedige voortgang van iets.	スラック仕事
onspoediglijk. bijv. traaglijk.	スラックイテ
onspoediglijk met enig werk voortsaaren.	仕事ヲスラクスル
onspraakzaam. bijv. n. stil.	多弁ナラザル
Een onspraakzaam mensch.	多弁ナラザル人
onspreekelijk. bijv. n. dat niet te spreken is.	對話ナラヌ
Die heer is onspreekelijk.	對話ナラヌ君
onspreekelijk. d. i. onuitspreekelijk.	
onstade, als,	
Dat komt mij te onstade of te onpas.	夫ハ我ニ不時起タ
onstandvastig. bijv. n. veranderlijk.	心替リ易キ
Een onstandvastig mensch.	心替リ易キ人
onstandvastige voornemens.	心替リ易キ思ヒ事
onstandvastigheid. d. v. ongestadigheid.	心替リ易キ事
onstandvastiglijk. bijv. ongestadiglijk.	心替リ易ク
onstandvastiglijk iemand beminnen.	移リ氣ニ好ム

onsterfelijk of onsterffelijk. byjn. dat niet vergaat, eeuwig, dat niet sterft.	アラス限、又朽ガル
De onsterflijke goden.	不死不朽ノ神
Wenschon ziel is onsterflijk.	人靈魂ハ朽マテアル
Een onsterflike naam of roem.	朽、又譽
onsterflijkheid. 2.1.	朽ガル事
onsterk. byj. n. zwak, ongebuurzaam.	弱キ
Een onsterk gebrui.	弱キ建家
Wat laken valt onsterk.	其毛織ハ弱イ
*Een onsterk of krachteloos berijp.	益ナラス證據
onsterkte. 2.1. krachteloosheid.	弱キ
onstigt, enz. die ontstigt.	
onstil. die onrustig.	
onstrafbaar. byj. n. onstraffelijk.	戒、ナラス
onstrafbaar voor den rechter dijn.	裁判所ニ戒マテ居ル
onstrafbaarheid. 2.1. straffeloosheid.	戒、ナラス事
onstraffelijk. die onstrafbaar.	
*onstraffelijk. byj. n. onberispelijk.	一點モウケヌ
Zich onstraffelijk in zijnen handel dragen.	又ヤウケテ居ルモウケ
onstraffelijkheid. 2.1. onberispelijkheid.	一點モウケヌ事
De onstraffelijheid van zijn gedrag.	己ガ身持、一點モウケヌ事
onstrekkelijk. byj. n. dat niet seer striekt.	為ナラス
onstrekkelijke kost.	タメナラス食物
onstrijdbaar. die bloohartig.	
onstijmig. byj. n. buijig, stormig.	アラス
onstijmig heer.	アラス天氣
onstijmig, berouwd, verbolgen.	アラス
De see is zeer onstijmig.	海ガ甚アラス
*Eene onstijmige woede of toorn.	甚キ怒
onstijmigheid 2.1. berouwdheid	アラス事

De onstijmigheid der see.	海、アラス事
De onstijmigheid der winden.	風、アラス事
*onstijmigheid. 2.1. oploependheid.	セキ込ニ氣ノ
De onstijmigheid van zijnen toorn is oree.	彼ノ怒、セキ込ニ事ガ 止ガ。
onstijmiglijk. byj.	アレテ
De wind waait zeer onstijmiglijk.	風ハ甚アレテ吹ク
*Iemand onstijmiglijk bejegenen.	人ヲドク取扱フ
onstijf. die slap.	
ONT.	
ontaard. v.n. van ontaarden.	生得ノ變テ居ル
Een ontaarde loon.	生得ノ變テ居ル子
ontaarden. g.n. verbasteren.	生得ノ變ル
Van de deugd zijner voortadere ontaarden.	己ノ親ノヨキ事ヲ其子トシ テ生レカスニ居ル事
ontaarding. 2.1. verbastering.	生得ノ變テ居ル事
ontallijk. die ontelbaar.	
ontankerend. byj. n. los.	アタルノ迦テアル
Een ontankerend miidre.	アタルノ迦テアル壁
ontbakerd. v.n. van ontbakeren.	子包テアル切ラカスル
ontbakeren. n. n. losdoen.	子包テアル切ラカスル
ontballast. v.n. van ontballasten.	輕荷ヲ卸タル
ontballasten. n. n. deen. den ballast uit een schip doen.	輕荷ヲ卸ス
ontbeend. v.n. van ontbeenen.	骨取タル
ontbeenen. n. n.	骨ヲ取ル
ontbeerd. v.n. van ontbeeren.	手離タル
ontbeeren. n. n. misgen, deeren.	手離スル
Ik kan dat niet ontbeeren.	我カテ手離スル事ナラス
Dat men niet heeft moet men ontbeeren.	人モタヌモノハ手離シ建
ontbeering. 2.1. misping, deering.	手離スル事

ontbeeten of ontbeten. d. n. van ontbijten.	朝飯食タル
ontbieden. n. n. roepen, beer komen.	呼ブ
Semand voor den rechter ontbieden.	人ヲ裁判所ニ呼ブ
Hij ontbood zijnen zoon te huis.	彼ガ己ガ子内ニ呼ガ
Ik zal die boeken voor u ontbieden.	我其書籍取寄送ラ
ontbieling. d. n. opbod.	呼ブ事
ontbindelijk. bijz. n. ontknoopelijk.	解ル
ontbinden. n. n. losmaken.	解ク
Zijne schoenen ontbinden.	杏ノ紐ヲ解ク
ontbinding. d. n. ontknooping.	解ク事
*De ontbinding van een miskunstig voorstel.	度数ヲ算ル術ノ難題ノ解キ方
ontbladen. die ontbladeren.	葉ヲ採タル
ontbladerd. d. n. van ontbladeren.	葉ヲ採ル
ontbladeren. n. n. ontbladen.	葉ヲ採ル
Kool ontbladeren.	菜ノ葉ヲ取ル
ontblind. d. n. van ontblinden.	眼霧タルモノヲ取タル
ontblinden. n. n. ontblindhokken.	眼霧タルモノヲ取ル
ontblindhokken. die ontblinden.	明ニタル又開ケテ居ル
*ontblindhokt. d. n. van ontblindhokken, verlicht.	明ニタル又開ケテ居ル
ontbloot. d. n. van ontblooten, onttut, beroofd.	裸ニシタル
ontblooten. n. n. blootmaken.	裸ニスル
Zijne borst ontblooten.	己ガ胸ヲ明ル
In tijds van oorlog moet men de grenzen niet ontblooten.	軍アル時、境目ヲ裸ニシテ置テ
*Men moet voor alle menschen sich niet ontblooten.	誰ニモ我ガ思テ居ル事ヲ打明ナシ
Van alle hulp ontbloot zijn.	手術ノ盡テ居ル
ontblooting. d. n.	裸ニス事

ontblooting van alle hulpmiddelen.	方便ノ盡テ居ル事
ontbopen. d. n. van ontbieden.	呼ガ
ontbenden. d. n. van ontbinden.	説タル
*Hij heeft dit stelkundig werkstuk ontbonden.	彼大元ノ術ヲ説ク
ontbooden. die ontbopen.	
ontbrand. d. n. van ontbranden.	焼タ又燃タ
ontbranden. g. n. slam raken.	焼ル又燃ル
Het vuur begint te ontbranden.	火ガ燃カナル
*In liefde tot iemand ontbranden.	人好テ燃ル
ontbrecken. g. n. gebrek hebben.	事欠ク
Den rijkdom ontbreekt alles.	敵ガ種々事事欠居ル
Als men geld en magt ontbreekt, kan men niets ondernemen.	人ガ金執テ事欠ク時、何テモ思立事ナラズ
ontbreideld. d. n. van ontbreidelen. die ontbreidelen.	
ontbreidelen. die onttoomen.	
ontbreiden. die ontstlegten.	
ontbroeken of ontbrooken. d. n. van ontbrecken.	事欠テ居ル
ontburgerd. d. n. van ontburgeren.	町人勤向ヲ離サレタル
ontburgeren. n. n. van het burgerschap berooven.	町人勤向ヲ離ス
Alle de mieters werden ontburgerd.	残ニスノ勤向ツカス人町人勤向ヲ離サレタル
ontbijt. d. m. morgen - spijs, ogten - eeten.	朝飯
Semand den ontbijt voorzetten.	人朝飯喰スル
ontbijten. g. n. den ontbijt nuttigen.	朝飯食フ
Hebt gij van daag al ontbeten?	汝今日最旦朝飯食テ
ontceird. d. n. van ontceieren.	見分ヲ損サシタル
ontceieren of ontceieren. n. n. het oeraad be- neemen.	見分ヲ損サス
Lat ontceird het huis geweldig.	夫ガ家居見分甚損サマ
Het gansche reek is daarvoor ontceird.	擧メテ仕事ハシテ見分ヲ損サマ

onteingeld. d. n. van onteingelen.	腹帶ヲ解タル馬ノ
onteingelen. n. n. als,	腹帶ヲ解ク馬ノ
Een paard onteingelen.	馬ノ腹帶ヲ解ク
onteyfferd. d. n. van onteyfferen.	記号ヲ書タル物ヲ和解スル
onteyfferen. n. n.	記号ヲ書タル物ヲ和解スル
Eenen brief onteyfferen.	記号ヲ書タル書翰ヲ和解スル
*onteyfferen, uitleggen, verklaren.	説ク又詳スル
Hij heeft dien brief onteyfferd.	彼其書翰ヲ詳説ク
Wie kan dat geheim onteyfferen?	誰其秘事ヲ説クナラカ
onteyffering. d. n. uitlegging, verklaring.	説ク事
ontbaan. d. n. van ontboen.	打捨タル脱タルヤツル
*Hij ziet er heel ontbaan dit.	彼甚ヤツテ見テ居ル
ontbarmd. d. n. van ontbarmen.	腸ヲ出タル
ontbarmen. n. n. de ingewanden uithalen.	腸ヲ出ス
ontbekken. n. n. openbaren.	顯ス
Een bedrog ontbekken.	欺ヲ見顯ス
Zijne geheimen aan iemand ontbekken.	己ノ秘事ヲ人見顯サル
Een verraad ontbekken.	悪巧事ヲ見顯ス
Ontdek ons den ganschen handel.	我等部始終ヲ顯サレヨ
Het hoofd ontdekken of ontbloeten.	帽子ヲ取ル
Ontdek u, of neem uin hoed af.	汝ガ帽子ヲ取レ
Christoffel Colombo heeft America ontdekt.	クリストフコロムボ見開タル分重 墨利州ヲ見開イタ
Een goud mijn ontdekken.	金山ヲ見開ク
Door de ontdekking van dat schelmstuk hier, enz.	其悪事ヲ顯ス事テ... ヒラレタ
ontdekt. d. n. van ontdekken.	顯サレタル
ontdoen. n. n. losmaken, te niet doen.	脱タルヤツル又ウチ捨ル
Het gebaarid dikwils dat een rewt ontdeet al wat zijn voorzaat gedaan heeft.	王先祖カニ置タル事 王毎度打捨ル
Zich wat ontdoen of ontkleeden.	着物ヲ少ニ脱ク

Zich ergens van ontdoen of ontslaan.	或事ヲ取用ス
Ik heb mij van hem ontdaan.	我彼ヨリ取用スアリタ
ontdoeken. d. n. van ontduiken.	避タル又逃タル
ontdoekerd. d. n. van ontdoeken.	竊ニ盗タル
ontdoekeren. n. n. woord dat weinig ingebruik is. heimelijk ontnemen.	竊ニ盗ム
Hij ontdoekerde hem veel gelds.	彼彼ヨリ多金竊盗取ル
ontdoeking. d. n. ontneeming.	竊ニ盗ム事
ontdooid. d. n. van ontdoojen.	解タル氷ノ
ontdooken. zie ontdoeken.	
ontdoojen. g. n. ontladden, smelten.	解クル氷ノ
Het ijs begint te ontdoojen.	氷ガ解タリテ居ル
*Zijne handen zijn maar half ontdooid.	彼ガ手凝カ漸々氷和ム
*Mijne beurs is nog niet ontdooid.	我ガ囊中金人ニ居ル
ontdraagen. n. n. ontstellen.	盗取ル
Zijne meester veel goeds ont draagen.	己共ヨリ多金盗取ル
ontdraagen. d. n. van ont draagen.	盗取タル
ontdraaid. d. n. van ont draaien.	捻リ戻タル又盗取タル
ontdraaien. n. n. losdraaien.	捻リ戻ス又盗取ル
*Iemand iets ont draaien of ontremen.	人ヨリ或物ヲ盗取ル
Hij ont draaide of ont lei hem dat aardig.	彼彼ヨリ吾ガ盗取ル
Hij heeft mij de kans niet te ont draaien.	彼我ガ目ヲ奪取事 シテ居ル
ontdraaijing. zie ont draagen.	
ontdreeven of ont dreeven. d. n. van ont drijven.	獸ヲ逐放ス外所ニル
ontdrijven. n. n. ontjaagen.	獸ヲ逐放ス外所ニル
Hij ont dreef hem veel tee.	彼彼多ク獸ヲ逐放 テ去ル
ontduiken. n. n. ontduiken.	避ル又逃ル
Hij ontduok gelukkig dien slag.	彼其難ヲ避ク
ontdeeld. d. n. van ontdeelen.	貴年位ヲ離テ居ル
ontdeelen. n. n. van lijnen edeldom berooven.	貴年位ヲ離ム

ontedeling. s. r.	貴き位ヲ離ル事
onteerd. d. n. van onteeren.	恥辱ヲ與ル
onteeeren. n. n. schande aandoen.	恥辱與ル又譽ヲ穢ス
Gods naam onteeren.	神ノ名ヲ穢ス
Zijn geslacht onteeren.	己ガ親族ニ恥辱ヲ與ル
onteeeren, den maagdom benemen, verkrachten.	犯ス
Ammon onteerde zijn zuster thamer.	アモニ己ガ姉妹犯タ
onteerig. s. r. schending.	犯ス事
onteigen. d. n. van onteigenen.	人備リ居ルモノヲ奪ル
onteigenen. n. n. van het eigendom ontdellen.	人備リ居ルモノヲ奪フ
Iemand zijn huis onteigenen.	人家居ヲ奪フ
onteiiging. s. r.	人備居ルモノヲ奪フ事
ontelbaar. bij. n. zonder getal.	數ラレヌホドノ
Eene ontelbare menigte.	數ラレヌホドノ多カ
ontembaar. zie ontemmelijk.	
ontemmelijk. bij. n. onbedringelijk.	馴サレヌ又静ラレヌ
Een ontemmelijk paard.	馴サレヌ馬
Eene ontemmelijke woede of gramschap.	静ラレヌ怒リ
ontemmelijkheid. s. r. onbedringelijkheid.	馴サレヌ事
ontersf. d. n. van onterven.	遺物ヲ讓ル
onterven. n. n. van de erfenisje versteeken.	遺物ヲ讓ル
De vader heeft zijn loon onterved.	親ガ其子ニ遺物ヲ讓ラ
onterving. s. r. versteeking van de erfenisje.	遺物ヲ讓ル事
ontfang. s. m. ontfangst.	請取
Rekening van ontfang en uitgave.	請拂ノ算用書
Iets in den ontfang brengen of stellen.	請取タルモノヲ記ス
Ontfang van de gemeene land-middelen.	國ヨリ人別ニ取ル受用物
Zich tot den ontfang van iets verledenigen.	物ヲ取ル為ニ辛苦シタ
ontfangen. n. n. inbruygen.	請取ル
Hij ontfangt dagelijks veel geld.	彼日々多ク金ヲ請取ル

Den vijand in de stad ontfangen.	敵敵對テ市中入ル
Loon na verdiensten ontfangen.	勤同隨テ賞罰ヲ請ル
ontfangen, onthaalen.	響應
Iemand heel beleefd ontfangen.	人々丁寧ニ響應スル
ontfangen. g. n. beruicht worden.	懐胎ニル
Zoodra de vrouw ontfangen heeft, moet ze, ont.	妻女ガ懐胎ナリタラバスミ
ontfangen. d. n. van ontfangen.	請取ルタル又響應ニタル
ontfangenis. s. r.	懐胎
ontfanger. s. m.	請取ル人
ontfanger van de algemeene middelen.	國ノ受用ヲ請取ル人
ontfanger der boeten of breuken.	過科ヲ請取ル人
ontfanger, heimelijk gemak.	雪隠
ontfanger, bak die enig water ontfangt.	水ヲ請ル器
ontfanging. zie ontfang.	
ontfangst, ontfang.	請取ルモノ
De ontfangst belooft.	請取物ヲカウ當タ
Hij heeft den ontfangst van die penningen.	彼其金ヲ請リテ居ル
ontfangrat. s. g.	水ヲ請ル器
ontfangrat van de chijl.	ケイルヲ請ル物
ontfangenis. zie ontfangenis.	
ontfermd. d. n. van ontfermen.	憐カクル
ontfermelijk. zie medelijderde.	
ontfermen. n. n. zich ontfermen.	憐カクル
Zich over den armen ontfermen.	貧者ニ憐カクル
God wil zich over ontfermen.	神ガ憐カクルテアラウ
ontfermhartig. zie barmhartig.	
ontferming. s. r. beernis, barmhartigheid.	憐カクル事
Eene groote ontferming ontrent den elen.	不幸ノ人ニ大ニ憐カクル
zigen toonen.	

0

七

ontfing of ontpong. on. tijd van ontvangen.	請取ク
als,	
Ik ontfing of ontpong.	我請取ク
ontfongen of ontpongen. d. n. van ontvangen.	請取タル
ontfinken. Die ontfonken.	
ontfonsd. d. n. van ontfonsfen.	皺延テアル
ontfonsfen. n. n. glad trekken.	皺延ル
Zijn roochoofd ontfonsfen.	己が額ノ皺ヲ延ル
ontfutselen. d. n. van ontfutselen.	竊ニ盗取タル
ontfutselen. n. n. heimelijk ontnemen.	竊ニ盗ム
Hij ooft mij dat geld te ontfutselen.	彼我ノ金ヲ竊ニ盗ム
ontfutseling. s. i. heimelijke ontneming.	竊ニ盗ム事
ontgaan. n. n. ontduiken.	避ル又逃ル
Len knaad poogen te ontgaan.	悪事ヲ避ル
Hij ontgaat mij maar ik hem ontmoet.	我彼逢テ彼逃ケ避ル
*ontgaan, te buiten gaan.	仕過ツ
Zich aan iemand in toorne ontgaan of te buiten gaan.	人怒テ仕過ツ
ontgaan, in het gaan te roren komen.	行抜ル
Hij ontging mij.	彼我ヲ行抜ク
ontgaan. g. n. uit de gedachten gaan of ont- schieden.	忘テ居ル
Dat is mij ontgaan.	我夫ヲ忘ク
*Het hart ontging hem op die tijd.	其便テ彼勢ガヌケク
ontgeeden. n. n. lasten raaren.	思テ絶ル
Ik ontgaf mij dat vermoeden.	我其思ヲ絶ク
ontgeeren. d. n. van ontgeeren.	思テ絶タル
ontgelden. n. n.	科ヲカブル
Den onnoeden moest dat ontgelden.	罪キ人科ヲカフテ
Hij zal eens anders misdad moet en ont.	彼他人科ガテ手ハナ

gelben.	
ontgelling. s. i. boeting, bekooping.	科ヲカブル事
ontgespen. n. n. losgespen.	メ金ヲハッス
Zijne schoenen ontgespen.	首ノメ金ヲハッス
*Het zwaard ontgespen of afleggen.	佩劔ヲ取ル
ontgesping. s. i. losgesping.	メ金ヲ解ク事
ontgespt. d. n. van ontgespen.	メ金ヲ解タル
ontgeren. Die ontgeeren.	
ontginnen. n. n. opbrijden of opsteeken.	卓子ニ備タル食物ヲ切始メ 又焼タル
Lenen gebraden haas ontginnen.	焙タル兔ヲ切リ始ル
*Wanneer is dat rat mijn ontginnen.	イツ桶ノ口切タルヤ
ontgleden of ontgleeden. d. n. van ontglijden.	滑タル
ontglimmen. g. n. ontinken, aangaan.	火ノ熾ル
Het vuur begint te ontglimmen.	火ノ熾ガハル
ontglippen. g. n. ontglijden.	滑ル
De aal ontglipte hem uit de hand.	小鰻ガ彼手ヨリ滑落ス
ontglipt. d. n. van ontglippen.	滑タル
ontglimmen. d. n. van ontglimmen.	火ノ熾タル
ontglijden of ontglijen. g. n. ontglippen.	滑ル
Het goed ontgreesd mij uit de hand.	我手ヨリ夫ガ滑リタ
ontglijen. Die ontglijden.	
ontgoed. d. n. van ontgoeden.	遺物ヲ譲ラズアル
ontgoeden. n. n. onterven.	遺物ヲ譲ラス
Hij breigt zijnen leen te ontgoeden.	彼ガ己ガ子ニ遺物ヲ譲ラ ズ思テ居ル
ontginnen. d. n. van ontginnen.	卓子ノ上ニ備タル食物ヲ切 メ切タル又桶ノ口切タル
ontgord. d. n. van ontgoeden.	帯解キタル
ontgoeden. n. n. losgoeden.	帯解ク
ontgording. s. i. losgording.	帯解ク事
ontgraat. d. n. van ontgraaten.	骨抜テアル
ontgraaten. n. n. de graaten uitnemen	骨抜ク

ontgraasen. n.n. en d.n. Die uitgraasen.	
ontgriepen. die ontgriepen.	掛金ヲハツタル
ontgrenbelen. d.n. van ontgrenbelen.	掛金ヲハツス
ontgrenbelen. n.n. losgrenbelen.	戸ノ掛金ヲハツス
De deir ontgrenbelen.	摺ニ取タル
ontgriepen. d.n. van ontgriepen.	摺ニ取ル ^{人ノ手ニ持テ居}
ontgriepen. n.n. ont nemen, uit de hand grijpen.	彼 ^ノ 彼 ^ノ 劍ヲ摺ニ取タ
Hij ontgriep hem ben degen.	
ontginnen. die misginnen.	掛テ居ル物ヲハツス
onthaaken. n.n. loshaaken.	掛テ居ル物ヲハツタル
onthaakt. d.n. van onthaaken.	饗應又取持テ
onthaal. s.g.	人ヲ取持ツ
Iemand een goed onthaal aandoen.	悪キ取モテ
Een slecht onthaal.	饗應タル又取持タル
onthaald. d.n. van onthaalen.	奪取ル
onthaalen. n.n. ontnemen.	彼 ^ノ 夫 ^ノ 偽 ^ニ 以 ^テ 奪取タ
Hij onthaalde hem dat met list.	饗應スル又取持ツ
onthaalen, een onthaal aandoen.	人ヲ噂ニ取モツ
Iemand vriendelijk onthaalen.	彼 ^ノ 彼 ^ノ 餘 ^ヲ 取モタ
Hij onthaalde hem koeltjes.	饗應ス事又取モツ事
onthaaling. s.v. betoening van vriendschap.	毛ヲ抜タル
onthaald. d.n. van onthaaren.	毛ヲ抜ク
onthaaren. n.n. het haar uittrekken.	
onthalen. die onthaalen.	刎タル
onthald. d.n. van onthalden.	刎ル
onthalden. n.n. onthoefen.	彼 ^ノ 父 ^ノ 刎レタ
Zijn vader is onthald.	刎ル事
onthalzing. s.v. onthoefing.	事タスル
onthanden. n.n. ontkieren.	夫 ^ノ 我 ^ノ 甚 ^ニ 事タスル
Dat onthand mij zeer.	

onthanding. s.v. ongerief.	事カスル事
ontharnasfen. n.n. het harnas uittrekken.	鎧脱ク
ontharnast. d.n. van ontharnasfen.	鎧脱テ居ル
ontheffen. n.n. ontlasten, berijden.	輕スル
Wie ontheft mij van dien last?	誰 ^ノ 我 ^ノ 甚 ^ニ 重 ^ニ 荷 ^ヲ 輕 ^ス ル
ontheffing. s.v. ontlasting, ontslaging.	輕スル事
ontheft. d.n. van ontheffen.	輕シタル
ontheft. d.n. van ontheffen.	解タル
ontheft. d.n. van ontheffen.	解ク
ontheften. losmaken.	解ク
ontheiligh. d.n. van ontheiligen.	謗タル
ontheiligen. n.n. schenden, lasteren.	謗ル
Gods naam ontheiligen.	神ヲ謗ル
ontheiligen, besoodelen.	穢ス
De heiligen plaatsen ontheiligen.	清淨ナル所ヲ穢ス
ontheiliger. s.m. schender.	謗ル人
Een ontheiliger van den godsdienst.	宗旨ヲ謗ル人
ontheiliging. s.v. schending, lastering.	謗ル事
De ontheiliging van godshelige naame.	神ヲ謗ル事
ontheisteraar. s.m. plager, kneller.	無理 ^ニ 事 ^ヲ 人 ^ノ 苦 ^ム ル
ontheisterd. d.n. van ontheisteren.	無理 ^ニ 事 ^ヲ 苦 ^ム タル
ontheisteren. n.n. knellen, plaagen, plin, deren, knereken.	無理 ^ニ 苦 ^ム ル
ontheven. d.n. van ontheffen. die ontheft.	
onthokkeband. d.n. van onthokkebanden.	免 ^ニ 放 ^ス タル
onthokkebanden. n.n. losmaken, beroven.	免 ^ニ 放 ^ス
onthoofd. d.n. van onthoofden.	刎レタル
onthoofden. n.n. het hoofd afslaan.	刎ル
onthoefing. s.v. onthaling.	刎ル事
onthoud. s.g. gebach tenis.	覺 ^ル
Naar mijn onthoud staat die zaak zoo.	我 ^ノ 覺 ^ル 隨 ^テ 事 ^ノ 此 ^ノ 通 ^リ タル

onthouden. n.n. gedenken, gedachtig zijn.	覺テ居ル
Gij moet dat wel onthouden.	汝夫ヲ多覺居テ居ル
Wie kan alle die dingen onthouden?	誰夫ヲ殘テ覺居カク
onthouden, niet geren.	戻サヌ
Hij onthield hem dat hij hem schuldig was.	彼彼金ヲ戻サヌアリタ
Zich onthouden, zich afhouden.	避ル又止ル
Zich van de vrellisten onthouden.	悦樂ヲ止ル
Zich onthouden, zich bedwingen.	堪テ居ル
Ik kan mij niet onthouden te zeggen.	我ニ言テ事堪テ得ヌ
Hij kon zich niet van lagchen onthouden.	彼笑テ事堪テ居得ヌ
Zich ergens onthouden, ergens zijn verblijf houden.	住テ居ル
De schelm onthield zich lang in de stad.	悪黨久敷市中住居
onthouden. v.n. van onthouden.	覺タル又止タル
onthoudentheid. die onthouding	
onthouding. s.v. gedachtenis, geheugen.	覺
Na zijne onthouding staat dat werk heel anders.	彼が覺ニ随テ事甚違テ居ル
onthouding. s.v. afhouding.	止ル事
De onthouding van spijs en drank.	飲食ヲ止ル事
onthouding van de vrouwen.	女事ヲ止ル事
De gae der onthoudinge hebben.	止テ居リ得ル
onthult. v.n. van onthullen.	髪ヲ解タル
onthullen. n.n. ontkappen.	髪ヲ解テ
De juffer was bijna onthult als haar min, naar inkram.	姦夫カ来タル時嬢髪ヲ解テ居タ
onthulling. s.v. ontkapping.	髪解事
onthinker. v.n. van onthinken.	違從言テ貫タル
*onthinkeren. die afroonen.	
*Tensand eenige fraajigheid onthinken.	合キモノヲ違從言貫テ

*onthinking. s.v. afrooning.	違從言テ貫テ事
onthuppeld. v.n. van onthuppelen. die onthuppelen.	
onthuppelen. die ontsnappen.	
*onthitsen of onthitsen. n.n. ontstellen, ontvoeren.	威ス又驚轉サスル
*onthitst. v.n. van onthitsen.	威タル
Ik ben daar over heel onthitst.	我ニ其事甚威サレタ
ontilbaar. bij. n. onroerende.	動かサレヌ
ontilbare hare.	動かサレヌ荷物
ontilbaar, dat men niet tellen kan.	モクテヌ
ontjaagd. v.n. van ontjaagen.	獵ラレタル
ontjaagen. n.n. in het jaagen afspinnen.	獵リ取ル
De roest ontjoeg hem het heet.	汗不 ^レ 得 ^テ 彼が捕ル ^ル 手處ヲ
Iemand ontjaagen.	合リ走り勝ッ
Hij heeft den vijand den buit ontjaagd.	彼敵ヨリ奪テ取テ名物ヲ再 ^テ 取居タ
ontjaging. s.v. afspinning.	獵取ル事
ontkeerd. v.n. van ontkeeren. die ontkeeren.	
ontkeeren. die afhandig maken.	
ontkeetenen. die ontkeetenen.	
ontkend. v.n. van ontkennen.	知ヌ又振スル
ontkend. bij. n. onbekend, buiten kennis.	知ヌ又振テ居ル
Zij was mij heel ontkend.	彼我ヲ知ヌ又振テ居タ
ontkennelijk. bij. n. loochenbaar.	打消ル事又知ヌ振テ居ル
ontkennen. n.n. loochenen.	打消ス又知ヌ振スル
Wie kan die zaak ontkennen?	誰其事打消テ出来タ
Ik kan niet ontkennen, dat ik er geweest ben, maar dat ik hem 'er gezien heb dat ontken ik.	我彼所行居テ了リテ亦事出来然レモ我彼見テ了リタト云ル
De gerangene bekende op de pijnbank, de misdade gedaan te hebben gooch losgemaakt.	囚ガ責タル時ニ過テ事白状シテ事止テ

Sijn de ontkennde hij weder alles wat hij gezeegt had.	已言多事何至再知 又振スル
ontkenner. s. m. die ontkend.	知又振スル又打消人
ontkenning. s. v. loochening.	知又振スル事又打消事
ontkerkerd. b. n. van ontkerkeren.	出牢サセタル
ontkerkeren. n. n. slaaken uit de gevangenissen.	出牢サスル
ontketend. b. n. van ontketenen.	鎖ヲ解キタル
ontketenen. n. n. de ketens afdoen; losmaken.	鎖ヲ解ク
Eenen hond ontketenen.	犬付ケル鎖ヲ解ク
ontketening. s. v. losmaking.	鎖ヲ解ク事
ontklaaiwd. b. n. van ontklaaiwen.	爪切タル
ontklaaiwen. n. n. de klaaiwen afnijden.	爪切ル
Eenen leeuw ontklaaiwen.	獅子爪ヲ切ル
*ontklaaiwen, diepachtig onttrekken.	盗取ル
*Hij ontklaaiwde hem dat goed.	彼が彼物ヲ盗ニ取タ
ontklaaiwen. die ontklaaiwen.	
ontkleed. b. n. van ontkleeden.	着物ヲ脱セタ又裸ニタ
ontkleeden. n. n. uitkleeden.	着物ヲ脱ケル又裸體ニル
De kinderen ontkleeden.	子供ニ着物ヲ脱セタル
Zich ontkleeden, zijn kleederen uittrekken.	着物ヲ脱ク
Hij ontkleede zich om te baaden.	彼浴ニ為ニ着物ヲ脱ク
Men moet zich niet ontkleeden, eer men te bedde gaat. spreek n. men moet zijn goed voor lijnen dood niet neggeren.	人必寢室ニ行ク前ニ着物 ヲ脱ク事ナカレ 死ニ前ニ人物ヲナレト
ontkleeding. s. v. uitkleeding.	着物ヲ脱ケル事
ontklimmen. n. n. door klimmen ontkomen.	登リ道ル
ontklommen. b. n. ontklimmen.	登リ道タル
ontkluisterd. b. n. van ontkluisteren.	械ヲ迎タル
ontkluisteren. n. n. ontboeijen.	械ヲ迎ス
Ten and uit de boeijen ontkluisteren.	人ヲ械ヨリ迎セタル

ontkluistering. s. v. ontboeijing.	械ヲ迎ス事
ontknoopen. n. n. losknoopen.	結目ヲ解ク又紐ヲ迎ス
Zijnen rok ontknoopen.	己が上着ノ紐ヲ迎ス
Wie kan die knoop ontknoopen?	誰が其結目ヲ解得タルヤ
*ontknoopen. n. n. ontlossen, oplossen.	解ク
*Wie kan die knoop ontknoopen?	誰其ニ數事ヲ解得カ
*Een geschil ontknoopen.	口論ヲ捌ク
ontknooping. s. v. losknooping.	結目ヲ解ク事
*Ontknooping van een vraagstuk.	尋事ヲ解分ル事
ontknoopt. b. n. van ontknoopen.	結目ヲ解タル
ontkomen. g. n. ontgaan.	遁ル
Het geraar ontkomen.	危ラ遁ル
De dood ontkomen.	死ラ遁ル
Zij ontkwam gelukkiglijk dien strik.	彼女幸其罟ヨリ遁ク
ontkoming. s. v. ontzilgting.	遁ル事
Daar is geen ontkoming aan.	夫ニ遁ル事ナラヌ
ontkomen. b. n. van ontkomen.	遁タル
onthooven. die ontkomen.	
ontkoppeld. b. n. van ontkoppelen.	引離タル
ontkoppelen. n. n. ontpaaren, losmaken.	引離ス
Een jok osjen ontkoppelen.	車付ケタル牛ヲ引離ス
ontkorst. b. n. van ontkorsten.	上皮取リタル
ontkorsten. n. n. de korsten afboen.	上皮取ル
Het brood ontkorsten.	蒸餅ノ上皮ヲ取ル
ontkorsting. s. v. afkorsting van het brood.	蒸餅ノ上皮ヲ取ル事
ontkroopen. b. n. van ontkruipen.	這逃ル
ontkruipen. n. n. kruipende ontkomen.	這逃ル
De aal ontkroop hem.	鰻が彼手ヨリ這逃カ
ontlaaden. n. n. ontlasten.	荷ヲ卸ス
Een schip ontladen.	船ノ荷ヲ卸ス

En roer ontlaaden.	鳥銃集實ル火藥ヲミル
ontlaaden. d. n. van ontlaaden.	荷ヲ卸タル
ontlaading. d. n. ontlasting.	荷ヲ卸ス事
De ontlaading van die goederen diende lang.	其荷物ヲ卸ス事ガミ クカリタ
ontlaasde. d. n. van ontlaasden.	長舌ヲ腕イタ
ontlaasden. d. n. ontlaasden.	和カニナル
ontlaaten. g. n. lacht of neek worden.	和カニナル
Het neer begint nat te ontlaaten.	天氣ガ和ギカニル
ontlaaten. d. n. van ontlaaten.	和カクニタル
Het ijs is heel ontlaaten.	氷ガ柔クナリテ居
ontlaating. d. n. versachting.	和カクニタル事
ontlaating van het neer.	天氣ガ和カニタル事
ontlast. d. n. van ontlasten.	卸タル
ontlasten. n. n. van eenigen last ontheffen.	卸ス
ontlast mij nat van dat pak.	我負擔所其荷物ヲ 緩カニル又寛ク
ontlasten. ontheffen, berijden.	緩カニル又寛ク
Wij hoopen dat de aanstaande vrede ons van de onlangs ingeroevde schattingen zal ontlasten.	我等未レ和睦ニテ此項 渡サレタル金差出ス事緩 カセラル事ヲ希フ
Iemand van zorgen ontlasten.	人心配事緩ミタル
Zich ontlasten, zijn geroeg doen.	大便ス
Zich van vele robben ontlasten.	多ク思キ事ヲ除ク
De Mahal ontlast zich in de Maas, en de Maas in de Lee.	アル河ハマアス河ニ流 シ其マアス河海ニ入ル
Zijn gemispe of geroeten ontlasten.	己ガ思ヒヲ散ズル
Zijn hart tegens eenen goeden vriend ontlasten.	己ガ氣掛ヲ避ル
Ik was gaarne van dat pak ontlast.	我其仕事適ガリテ居
ontlasting. d. n. ontheffing, berijding.	緩カニル事

Ontlasting van zijn geroeten.	思ヒヲ散ズル事
ontlaten. d. n. ontlaaten.	解體スル
ontleed. d. n. van ontleeden.	解體スル
ontleeden. n. n. aanstikken snijden.	解體スル
En ligchaam ontleeden.	人體ヲ解體ス
ontleed die kapoen eens.	其鶏ヲ切レ
*Eene reden ontleeden of in punten afbeelen.	文面ニ句點ヲ付ル
Hij heeft zijn text wel ontleed.	彼趣意ヲ詳言ス
Zijn gevoelens ontleeden.	己ガ以爲ヲ漸ス
ontleeder. d. n.	解體スル人
*Die geneesheer is een kunstige ontleeder.	其醫解體精キ人ナル
ontleedigd. d. n. van ontleedigen.	空殼ニシタル
ontleedigen. n. n. leedig maaken.	空殼ニスル
*Zich ontleedigen.	氣ヲラス
Als gij moede gewerkt zijt, moet gij u met het lezen der goede boeken ontleedigen.	汝等數仕事勞カシム面 自善書籍讀氣ヲラス
ontleediging. d. n. leediging.	空殼ニス事
ontleeding. d. n.	解體ニス事
ontleeding van 's menschen ligchaam.	人體ヲ解體ニス事
*ontleeding.	歩カニス事
De ontleeding van eene reden.	次第ヲ詳ニス事
De ontleeding van eenen text.	次第ヲ詳言ニス事
Ontleeding van zijn gevoelens.	己ガ思ヒヲ打明ニス事
ontleedkunst. d. n. snijkunst.	解體術
ontleeken. d. n. ontleeken.	借タル
ontleend. d. n. van ontleenen.	借タル
ontleenen. n. n. afleenen.	借リ出ス
Iemand geld ontleenen.	人ヨリ金ヲ借リ出ス
In de Engelsche taal zijn veel woorden uit andere talen ontleend.	語厄利並ニ言多ク他 國語ヲ借リ用タル

0

四七

ontleening. z. i. leening.	借ル事
ontleerd. d. n. van ontleeren. zie ontleeren.	
ontleeren. zie leerleeren.	
ontleese. d. n. van ontleesen.	長香ヲ腕イタル
ontleesen of ontlaarsen. n. n. de laarsen uit, doen.	長香ヲ腕ク
ontlegd. d. n. van ontleggen. n. n.	思ヒ切レタル
ontleggen. verleggen. zie verleggen.	
ontleggen. n. n. uit het hoofd brengen.	思ヒ切スル
Hij zegt hem dat met veel redenen te ont, leggen.	彼彼多クノ譯ヲ言フ 思ヒ切ラセテウツシタ
ontleggen, loochenen, ontkennen.	知テ振ル又打テ消ス
ontleeken of ontleken. d. n. van ontliken.	似テ居ラス
ontloken. zie ontlooken.	
ontlokken. n. n. ontlooken.	人物我物否又上手奪テ
Hij ontlokte hem die kalanten.	其通先テ彼彼ヲ奪テ
ontlokking. z. i. ontlooning.	上手奪テ事
ontlokt. d. n. van ontlokken.	奪タル
ontlood. d. n. van ontlooden.	鉛ヨリ取出タル
ontlooden. n. n. uit het lood doen.	鉛ヨリ取出ス 鉛ヲ包テ
ontlooken. d. n. ontliken.	開キタル
ontloopen. g. n. door de vlugt ontkomen.	逃ル
De dief ontloep de dienders.	盜人ガ追テトルスニテ
Zijn vader ontloopen.	親言事用テ
* Hij zijt u meester te roeg ontloopen.	汝早師ノ手ヲテタ
Wij ontloopen malkanderen niet veel.	我等餘リ違テ
ontloopen, ontloojen.	流ル
Het water ontloep hem uit de broek.	小便彼股引ヨリ派出
ontloopen. d. n. van ontloopen.	逃タル
ontlooping. z. i. ontloofing.	逃ル事

ontlooping, ontloojing.	流ル事
ontlooping van het water of pis.	小便ノ流ル事
ontloojen. n. n. afbergen.	延ク拂ニ買テ
ontloost. d. n. van ontloojen.	延ク拂ニ買タル
ontlossen. n. n. ontlaaden, losmaken.	荷ヲ卸ス
ontlossen, doen smelten.	鑛
Einige bergstoffen ontlossen.	山産ノ物ヲ鑛
ontlossen, oplossen, verklaren.	詳スル
Ein geschil of raagstiek ontlossen.	事間違テ尋事詳テ
ontloofing. z. r. smelting van eenige berg, stoffen.	鑛事
ontloofing, ontloofing.	詳スル事
ontloofing van een geschil.	間違テ詳スル事
ontloost. d. n. van ontloojen.	荷卸テ又鑛又詳テ
ontliken. g. n. open gaan.	開ク
De bloemen ontlooken door de regen.	花ガ雨ヲ開ク
* Als een reos ontliken, vrolijk en melgedaan worden.	面白クウケタル
* Mijn hart ontlikt of gaat open van blijdschap.	我心ガ喜テ解テ
ontliking. z. r. opening.	開ク事
ontliking van het hart.	心ノ解ル事
ontlijd. d. n. van ontlijpen.	絞タル
ontlijken. g. n. ongelijk zijn.	似テ居ラス
* Kind ontliet zijn vader in alles	子ガ親ニ向テ似テリタ
ontlijmd. d. n. van ontlijmen.	膠付テ離タル
ontlijmen. n. n. het gelijnde losmaken.	膠付テ離ス
ontlijst. a. n. van ontlijsten.	縁ヲ取リ離タル
ontlijsten. n. n. uit de lijst doen.	縁ヲ取リ離ス
Schilderijen ontlijsten.	繪鏡ノ縁ヲ取リ離ス

ontlijsting. d. i.	縁ヲ取り離ス事
ontlijren. n. n. ombrengen, dooben.	殺ス
De moorder ontlijfde den vorst.	人殺ガ至ラ殺タ
ontlijring. d. i. dooding.	殺ス事
ontmaagd. d. n. van ontmaagden.	破瓜シタル
ontmaagden. n. n.	破瓜スル
ontmaaken. n. n. ontdoen, breeken.	破ル又解ク
Het gemaakte nieer ontmaaken.	拆タルモノヲ再ニ破ル
ontmaaken, bij uiteensten wille onterren.	壊リ物ヲセス
Iemand zijn goed ontmaaken.	金己ガ遺物ヲ壊ラス
ontmaaking. d. i. onterring.	壊リ物ヲセス事
ontmaakt. d. n. van ontmaaken.	壊リ物ヲセスアリタル又壊ル
ontmand. d. n. van ontmannen.	隙ヲ吳タル
ontmannen. n. n. de manschap van een schip nemen.	隙ヲル、船ノ水夫ヲ取
De vloot is ontmand.	軍艦ノ水主ニ隙吳ル
Een stad ontmannen.	市中ノ市中ヨリ立退タル
ontmannen. libben.	罽丸ヲ切ル
Zich laten ontmannen.	罽丸ヲ切ラスル
ontmanning. d. i. libbing.	罽丸切ル事
ontmanning van een schip of vloot.	船ノ水主ニ隙吳ル事
ontmanning van een stad.	市中ノ市中ヨリ立退タル事
ontmanteld. d. n. van ontmantelen.	外套ヲ取テ居ル
*ontmanteld.	構ヲ崩タル
ontmantelen. n. n. zich ontmantelen.	外套ヲ脱ク
*ontmantelen, slegten.	構ヲ崩ス
Een stad ontmantelen.	市中ノ構ヲ崩ス
ontmaskerd. d. n. van ontmaskeren.	假面ヲ取テ又密事ヲ顯ス
ontmaskerent. n. n.	假面ヲ取テ又密事ヲ顯ス
ontmenscht. bij n. van de menschelijkheid ont,	人間有テノ性が替タル

aard.	
Een ontmenscht volk.	人間有テノ性が替タル
ontmoet. d. n. van ontmoeten.	逢タル
ontmoeten. n. n. tegen komen.	逢フ
Hij ontmoette hem op straat.	彼彼町中ニ逢タ
Iemand bij gemaal ontmoeten.	人ガラス逢フ
ontmoeting. d. i. tegenkomst.	逢フ事
*ontmoeting. wederzaring. als,	
ontmoeting van vele smartigheden.	種々六教ノ事逢フ事
In de laatste ontmoeting is er veel volk	先達ノ戦ニ多ク人殺
aan weerkanten gesmaireld.	サク
ontnaaijen. die onttainen.	
ontnageld. d. n. van ontnagelen.	爪ヲナイテアル
ontnagelen. n. n. de nagels uittrekken.	爪ヲタク
ontneemen. n. n. ontsleeden, afneemen.	奪ニ取ル
Iemand geld ontnemen.	人ヨリ金ヲ奪ニ取ル
Hij ontnam haar al wat zij had.	彼女ヲ奪ニ取タル品何ニテモ
ontneeming. d. i.	奪ニ取ル事
ontnusteld. d. n. van ontnustelen.	巢ヨリ取除ケテアル
ontnustelen. n. n. uit het nest ligten.	巢ヨリ取出又巢ヲ取除
*ontnustelen, uit het bed ligten.	寢所ヨリ引出ス
*ontnustelen, uit het bed doen rijzen.	寢所ヨリタスル
ontnustelen, de rustel los maken, als,	
Zijn broek ontnustelen.	袴ヲタグ
ontnomen of ontnoomen. d. n. van ontnemen.	奪ニ取テアル
ontnugterd. d. n. van ontnugteren.	目ヲサシ喰タル
ontnugteren. zich ontnugteren. n. n. 's morgens iets nuttigen.	目ヲサシ喰フ
Zich met een sloepje ontnugteren.	「一」ヲ目ヲサシ喰ム
Ik ben nog niet ontnugterd.	我未ダ目ヲサシ喰居ル

0

47

ontnigteren. g. w. nigtter worden.	腹スク
Hij begint te ontnigteren.	彼醉ノ醒カリテ居ル
ontnigtering. z. r.	目サシ喰ノ事又腹スク事
ontnigtering na drenkenschap.	醉サムル事
ontogankelijk. zie ongenaakbaar.	見カシ置ヌヌルニ置
ontogeerind. bij. w. onwenschikkelijk.	見カシ置ヌ事ヌルニ
ontogeerendheid. z. r. stijfsinnigheid.	凍ル事ノ出来ヌ
ontoevriezelijk. bij. w. dat niet toe rizen kan.	
ontpaard. d. w. van ontpaaren. zie ontpaaren.	
ontpaaren. zie ontkoppelen.	
ontpakken. w. w. los pakken.	包ヲ解ク
De goederen ontpakken.	荷物ヲ解キ出ス
ontpakking. z. r. lospakking.	解キ出ス事
ontpakt. d. w. van ontpakken.	解キ出テアル
ontpakte goederen.	解キ出テアル荷物
ontpand. d. w. van ontpanden.	請カシテアル
ontpanden. w. w. het verpande ontslaan.	請カス貨物ヲ
ontpanding. zie ontblaging.	
ontplat. d. w. van ontpleiten.	公事ヲ勝クル
ontpleiten. w. w. door pleiten afwinnen.	公事ヲ勝ツ
Hij ontplette hem dat land.	彼彼ヨリ其地面ヲ公事 ヲ勝チ取タル
ontplood. d. w. van ontploojen.	ヒタニシタル又織目ニシタル
ontploojen. w. w. los ploojen.	縻ナシタル又織目ナシタル
ontpluimd. d. w. van ontpliimen.	翎ノ羽根ヲ取除テアル
ontpliimen. w. w. ontrederen.	翎ノ羽根ヲ取除ル
Een ontpliimde helm.	翎ノ羽根ヲ取除テアル甲
ontpoorterd. d. w. van ontpoorteren.	町人ノ口ヲ離テアル
ontpoorteren. w. w. ontburgeren.	町人ノ口ヲ離ス
Hij is door den raad ontpoorterd.	彼市中ノ織カシテ町人 ノ口ヲ離タル
ontpoortering. z. r. ontburgering.	町人ノ口ヲ離ス事

ontpraat. d. w. van ontpraaten	打寄ルル又話ヲ居 打寄ルル又話ヲ居
ontpraaten. w. w. uit het hoofd praaten.	打ケ又話ツクル
Hij roept hem dat met krachten te ontpraaten.	彼彼其事成テ打寄ルル
ontraaden. w. w. afraaden.	存寄ヲ止サスル
Hij ontried hem sterk te vertrekken.	彼彼其立テ事ヲサセヌ
ontraaden. d. w. van ontraaden.	存寄ヲ止サセアル
ontraader. z. w. afraader.	存寄ヲ止サスル人
Ik was een der ontraaderen.	我存寄ヲ止サスル人
ontraading. z. r. afraading.	存寄ヲ止サスル事
ontreffelen. zie ontravelen.	
ontrencord. bij. w. van een schip sprekende.	損タル
ontreveld. d. w. van ontravelen.	損タル
ontrevelen. w. w. ontravelen, losrevelen.	ホツス
Senige stof ontraxelen.	織物ヲホツス
ontredderd. z. w. van ontredderen.	損サシアル
ontredderen. w. w. reddeloos maken.	損サス
Het schip is heel ontredderd.	船カ甚損シテ居ル
ontreden of ontreden. d. w. van ontrijden.	馬ヲ乗リ通タル
ontregen of ontregen. d. w. van ontrijgen.	紐ヲ解キテアル
ontreinigd. d. w. van ontreinigen.	織シテアル
ontreinigen. w. w. bezoodelen.	織ス
ontreiniging. z. r. bezoodeling.	織ス事
ontrend. d. w. van ontrennen.	馬ヲ駈ケ通タル
Hij ontrende met al zijn ruitery den vijand.	彼其馬隊ヲ武有上共ニ敵 ヲ駈ケ通タル
ontrent. voorzettel. w. bij. digte bij. zie onder	
ontrent.	
ontriefd. d. w. van ontrieren. zie ontrieren.	
ontriemd. d. w. van ontrieren.	帯ヲ解キテアル
ontrieren. w. w. den gordel afnemen.	帯ヲ解ク
ontrieren. w. w. onthouden.	不自由ナル日ヲ度サスル

Zich ontroeren om een ander te gerieven.	人不自由に事ヲ動シテ
Dat ontroeft mij zeer.	夫ハ我ニ甚ク不自由アリ
Egens door ontroeft zijn.	或事不自由ヨリ居ル
ontroering z. v. onthanding.	不自由ヨリ事
ontroepeld. d. w. van ontroepelen.	被テテアル
ontroepelen. w. w. glad trekken.	被テスル
Het reeroepd ontroepelen.	被テテアル
ontroerd. d. w. van ontroeyen.	滑キカレテ居ル滑テ先
ontroerd. d. w. van ontroeren.	驚カサレテ居ル又仰テサ
ontroeren. w. w. ontroisten.	驚カス又仰テサ
Hij ontroerde de gansche stad.	彼ガ總市中ヲ驚シタ
Zie tijding ontroerde hem zeer.	其便ガ彼ヲ甚ク仰テサ
ontroerd of ontsteld zijn.	仰テテ居ル又驚テ居ル
ontroerenis z. v. ontsteltenis.	仰テ又驚キ
ontroering z. v. beroerte.	騷動
Men bespeurde een groote ontroering onder het volk.	今内大ニ騷動アル見タ
ontroest. d. w. van ontroesten.	錯オトシテアル
ontroesten. w. w. de roestafnemen.	錯オトス
ontroeyen. w. w. met roeyen ontkomen.	滑ハカル
Met de boot enen kaper ontroeyen.	小舟ヲカケルヨリ滑ハル
ontroeld. d. w. van ontrollen.	引キボトキテアル
ontrollen. w. w. loslollen.	引キボトク巻テアルモ
ontrol dat stuk armozijn.	其海黄ヲ引キボトケ
Iemand iets ontrollen of ontstiepen.	人物ヲソリト奪取ル
ontrollen. g. w.	轉ニ落ル
De belen ontrollen hem.	玉ガ彼ノ手ヨリ轉ニ落
ontroefd. d. w. van ontroeren.	奪ニ取テアル
ontroestelijk. z. v. ontroestelyk.	
ontroeren. w. w. met geweld ontnemen.	奪ニ取ル

De schelm ontroefde haat al haar goed.	惡黨ニ被テテ居ル物
ontroering. z. v. roering, ontvelling.	奪ニ取ル事
ontroew. z. v. ongetroewigheid, troewloosheid.	不義理
Tegens iemand een groote ontroew pleegen.	人ニ大ニ不義理スル
ontroew. bij. w. troewloos, ongetroew.	不義理ナル
Een ontroew mensch.	不義理ナル人
Zijnen heer of meester ontroew zijn.	己ガ君ニ不義理アル
ontroewelijk. bij. troewlooslijk.	不義理ニ
ontroewigheid. z. v. troewloosheid.	不義理
ontroemd. d. w. van ontroemen.	場取リテ居ル
ontroemen. w. w. de ruimte binemen.	場取ル
Dat ledikant is te groot, het zal de kamer ontroemen.	其臥床、餘リ大ナリ部屋場取ルテアラウ
ontroemen. plaats maken.	場ヲ作ル物ヲ取除ケ
ontroem d. w. van alle die meubelen.	座敷道具取除場作
* Een ampt met de dood ontroemen.	死テ後目ノ明ヲ跡ニ殘ス
ontroeming. z. v. ontlediging.	場ヲ作ル事
ontrokken. w. w. uit de hand reikken.	ヒヨイト取ル又無理ニ取ル手ニ持テ居ルキテ
Hij ontrukte hem dat met geweld.	彼ガ彼ヨリ夫ヲ無理ニ取タ
ontrukking. z. v. ontvellinging.	無理ニ取ル事
ontrikt. d. w. van ontrukken.	無理ニ取テアル
ontrikt. d. w. van ontrukken.	心痛ニテ居ル
ontrikt. d. w. van ontrukken.	心痛ニスル又邪魔入ル
ontrikt. d. w. van ontrukken.	心痛ニスル又邪魔入ル
Iemand met vele zorgen ontrukken.	人多ク心配事ニ心痛キ
Waarom komt gij mij in mijne arbeid ont, risten?	汝ナニ我家業邪魔入ル
Gen staat ontrukken.	心坎
Zich ontrukken, zich kwellen.	國ヲ騷カスル
Waarover onttrikt gij de zoo?	心痛ニテ居ル
onttriking. z. v. ontroering, ontsteltenis.	何事汝ニ左様心痛ニテ居
	心痛又邪魔入ル事

ontwikking van het gemoed.	意識ヲ勞スル事
ontrijden. w. w. te paard ontkomen.	馬ヲ馳ケル
Hij looft hem te ontrijden.	彼彼ヨリ馬ヲ馳ケル
ontrijding. z. v. ontrenning.	馬ヲ馳ケル事
ontrijgen. w. w. latrijgen.	解ク紐ヲ
De roedw moet wat ontreggen worden.	妻着物ヲ解ク事
ontschaadigd. d. w. van ontschaadigen.	損ヲ補テアル
ontschaadigen. w. w. de schaafe vergoeden.	損ヲ補フ
ontschuidiging. z. v. vergoeding.	損ヲ補フ事
ontschaaken. w. w. ontschaken, ontvoeren.	娘ヲ盗ム
Die dochter wird haren vader ontschaakt.	其娘親方ヲ盗取ル
ontschaaker. z. m. schaaker, ontvoerder.	娘ヲ盗ム人
ontschaaking. z. v. schaaking.	娘盗ム
ontschaakt. d. w. van ontschaaken.	盗ニテ居ル娘
ontschakeld. d. w. van ontschakelen.	鎖ノ輪ヲハツテアル
ontschakelen. w. w. de schakels los doen.	輪ヲハツテ鎖ノ
Los keten ontschakelen.	鎖ノ輪ヲハツ
ontschakeling. z. v.	輪ヲハツテ事
ontschakeling der ketenen.	鎖ノ輪ヲハツテ事
ontschaken. zie ontschaaken.	
ontschieten. g. w. ontglippen, ontglijden.	スリ出ル
Dat goed ontschoot hem uit den arm.	其品が彼腕ヨリスリ落ル
*ontschieten, vergeeten.	忘ル
Dat is mij ontschoten.	其事我忘ル
*ontschieten, misjen, feilen.	存寄ニ違フ
Het ontschiet mij geweldig, dat, enz.	居ル事ガ我存寄ニ違フ
Dat zal hem ontschieten, hij zal dat niet bekomen of beraken.	彼夫スレテモ得ル事出来ヌ
ontschieting. z. v. ontglijding, ontglijping.	スリ出ル事
ontschikken. zie verwaren.	

ontschippend. d. w. van ontschippersen.	船頭役目ヲ打離テアル
ontschippersen. w. w. van het schipperschap aftetten, schipper te roet maken.	船頭役目ヲ打離ス
ontschoid. d. w. van ontschoeijen.	杓ヲ脱テ居ル
ontschoid, barrevoets.	跣足ニテ
ontschoidde mormikm.	跣足ニテ居ルモニツキ
ontschoid, losgegraaven.	掘根アル木
ontschoidde boomen.	コカニアル木
ontschoeijen. w. w. de schoenen uitdoen.	杓ヲ脱ク
ontschoeijen, losgraaven.	コカス
• De boomen ontschoeijen.	木ヲコカス
ontschooten of ontschoten. d. w. van ontschieten. zie ontschieten.	
ontschorsjen. w. w. de schors afdoen.	皮剥ク
ontschorsjing. z. v. afschelling.	皮剥ク事
ontschorst. d. w. van ontschorsjen.	皮剥アル
ontschoten. zie ontschooten.	
ontschuldijk. zie verschoonlijk.	
ontschuldigd. d. w. van ontschuldigen.	罪ヲ赦シテアル
ontschuldigen. w. w. verschoonen.	罪ヲ赦ス
Iemand ontschuldigen.	人ニ罪ヲ赦ス
Zich op zijne jongheid ontschuldigen.	我年若者言罪カト云
ontschuldiger. z. m. verschooner.	罪ヲ赦ス人
Hij had zijne beschuldigers en ontschuldigers.	彼はニ科ヲ掛ル人ト罪ヲ赦ス人ト居ル
ontschuldiging. z. v. verschooning.	申シ開キ又佐言
Is dat niet een eiedele ontschuldiging?	夫無益申開キナク
Dat helpt veel tot zijne ontschuldiging.	夫多彼佐言助ニル
ontsioren. zie ontzioren.	
ontlaagen. d. w. van ontslaan.	免シ放タル
ontlaaging. z. v. berijding.	免シ放ル事

Gene ontslagting van zijne zonden kunnen krij- gen.	己ガ罪、免サレ、事出 来ス
ontslagting van eene eed verzoeken.	誓詞、免テ、願フ
ontslaan. n. n. vrij laten.	免ニ、離ス
Iemand uit de gevangenis ontslaan.	人ヲ牢屋ヨリ免ニ出ス
Hij ontsloeg den krieg uit zijnen dienst.	彼ガ家来ニ勤テ免ニシタ
Soldaaten van den dienst ontslaan. zie opdanken.	請合ヲ免ス <small>請合ニハ及ス 意</small>
De bergen ontslaan.	請合ニ立タル人ニ最早請 合ニ及、スト云フ
Iemand op borgtocht ontslaan of op vrije voeten stellen.	免ニ離ス <small>取押ニアル物 ヲ取テ</small>
ontslaan, het beslag ergens afnemen.	決ガ願ニコツテ取リ押ス
Op een verzoek zullen de aangehaalde goederen ontslaagen worden.	品物ヲ免ニ離ス
Ik heb mij van mijn ampt ontslagen, om mij van alle noote te ontslaan.	辛苦ヲカル、為ニ我役 目ノカレタ
Zich van iemand ontslaan.	人ヲ見捨ル
Iemand van eene eed ontslaan.	人誓ニ及、スト免ニ離ス
Iemand van een verbintenis ontslaan!	取極ニ及、スト人免ニ離ス
Iemand van de zonde ontslaan of vrijwklaren.	人ノ罪ヲ免ス
Van alle straffe ontslagen zijn.	殘テ、罪ヲ免セテ居ル
ontslaapen of ontslapen. g. n. sterren.	死ス
Hij is heden nacht ontslapen.	彼、夜前死ガ
ontslaapen, d. n. van ontslaapen.	死ニタル
ontslaaping. s. n. sterring.	死
ontslag. s. n. vrijlating.	免ニ役、杯ヲ分テ事ヲ云フ
ontslag uit iemands dienst.	人ノ勤ヲ免ス
Hij heeft ontslag van zijn ampt verzoegt en verkregen.	彼、勤ヲ免テ、願フ
ontslag van aangehaalde goederen.	取押ニタル品物、免ニ
ontslagbrief. s. m. brief van ontslagting.	免狀
ontslagen. zie ontslaagen.	

ontslagen. zie ontslaagen.	
ontslapen. zie ontslaapen.	
ontslepen. n. n. ontbragen.	竊ニ取ル
Hij ontslepte haar veel goeds.	彼彼女ヨリ多ク物竊取
ontsleept. d. n. van ontslepen.	竊ニ取テ、ル
ontslibberd. d. n. van ontslibberen.	スリ落タル
ontslibberen. g. n. ontgliden, ontglijpen.	スリ落ル
De paling ontslibberde mij uit de hand.	小鱈、我手ヨリスリ落タ
ontslippen. zie ontsnappen.	
ontsloopen of ontsloopen. d. n. van ontsliipen. zie ont- sluipen.	
ontslooten of ontsloten. d. n. van ontsluiten. zie ont- sluiten.	
ontsluipen. g. n. wegsliipen.	思ニ出ル又出テ行ク
Zij ontsloop roetjes uit de kamer.	彼女が部屋ヨリ思ニ出タ
ontsluiping. s. n. wegsliiping.	思ニ出ル事又出テ行ク
ontsluiten. n. n. openen.	錠ヲ明ル
Eene deur ontsluiten.	戸、錠ヲ明ル
Eene kamer ontsluiten.	部屋ノ錠ヲ明ル
Wanneer zal men de gevangenen ontsluiten?	捕人ガいつ出ルテ、マカ
*Zich ontsluiten, open gaan.	開ク
De bloemen ontsloten zich voor de zon.	花ガ日ニテ開タ
*Zijn hart tegen iemand ontsluiten.	己ガ心ヲ人ニ打テ明ル
ontsluiting. s. n. opening.	錠ヲ明ル事又開ク事ノ花
*ontsluiting van zijn harte tegen den elendigen.	難テ、請テ居、憐ル事
ontsluiford. d. n. van ontsluiseren.	顔ガカテ居、モテ取居
ontsluiseren. n. n. den sluifer afdoen.	顔ガカテ居、モテ取ル
Zij ontsluiserde haar aangezigt.	彼女ガカテ居、モテ顔ヲ取
ontsluisering. s. n. aflighting der sluisers.	カテ居、モテ取ル事
ontsmeecken. zie afsmeecken.	

ontsmeeft. d. n. van ontsmeeken.	穢 ^ケ ニ ^シ テ ^シ テ ^ル
ontsnappen. g. n. en n. n. ontkomen, ontrüchten.	ニ ^カ ス ^又 逃 ^遁 ル
Hij ontsnapte uit de gevangenisfe.	彼 ^ノ 牢 ^屋 ヨリ ^ニ テ ^タ
Is zij dat geraar ontsnapt?	彼女 ^ノ 其 ^ノ 危 ^事 逃 ^遁 ス ^ル 居 ^ル
ontsnapping. n. n. ontkoming, ontrüchting.	ホ ^ノ 事 ^又 逃 ^遁 ル ^事
ontsnapt. d. n. van ontsnappen.	ホ ^ニ テ ^ル 又 ^逃 ル
ontsnooten of ontsnoten. d. n. van ontsnûten.	掠 ^取 テ ^ル ス ^ハ ホ ^ノ 事 ^ニ テ ^ル
ontsnûten. n. n. loozelyk ontnemen. als,	掠 ^取 ル ^ス ホ ^ノ 事 ^ニ テ ^ル
Ik zal hem moeijes kijn geld ontsnûten.	我 ^ハ 彼 ^ノ 金 ^ヲ 掠 ^取 テ ^ル
ontspannen. d. n. van ontspannen.	弛 ^テ ル
ontspannen. n. n. los maken.	弛 ^ス
Den boog ontspannen.	弓 ^ヲ 振 ^ラ ズ
ontspanning. n. n. ontspanning van den boog.	弓 ^ヲ 振 ^ラ ズ ^事
De ontspanning der keruwn.	神 ^經 ヲ ^弛 ス
ontsparteld. d. n. van ontspartelen.	飛 ^ビ 出 ^タ
ontspartelen. g. n. ontspringen.	飛 ^ビ 出 ^ル
De risch is hem ontsparteld.	魚 ^ガ 彼 ^ノ 手 ^{ヨリ} 飛 ^ビ 出 ^タ
ontsparteling. n. n.	飛 ^ビ 出 ^ル 事
ontspeld. d. n. van ontspelden.	帽 ^子 針 ^ヲ 抜 ^取 テ ^ル
ontspelden. n. n. los maken dat gespeld is.	帽 ^子 針 ^ヲ 抜 ^取 ル
ontspel mijne kaper eens.	我 ^ガ カ ^ケ リ ^物 帽 ^子 針 ^ヲ 取 ^ル
ontspringen. n. n. springende ontkomen.	飛 ^ビ 出 ^テ ル
De dief ontsprong den gerechtsdienaar.	盜 ^人 が ^取 テ ^テ 飛 ^ビ 出 ^タ
*Hij zal dien dan niet ontspringen, hij zal de straf of de dood niet ontkomen.	彼 ^ハ 其 ^ノ 禁 ^ヲ ガ ^ル コ ^ト
ontspringen. g. n. beginnen te bloeden.	血 ^ノ 出 ^カ ル
Zijn neus ontsprong op dat gezicht.	彼 ^ノ 鼻 ^ヲ 見 ^テ 鼻 ^ヲ 出 ^カ ル
ontspringen. g. n. voor den dag komen.	出 ^ル
Daar is een nieuwe bron ontspringen.	新 ^{ナル} 涌 ^水 ガ ^出 タ
Viet den slaap ontspringen of ontschieten.	口 ^ヲ ク ^リ テ ^シ テ ^ル

ontspringing. n. n.	飛 ^逃 事 ^又 出 ^カ ル ^事
ontstaan. g. n. voortkomen.	發 ^ル
Daar dit ontstonden vele onheilen.	不 ^自 由 ^{ナル} 事 ^ヲ 發 ^ス
Van de nacht is een storm ontstaan.	夜 ^ノ 前 ^ノ 嵐 ^ガ オ ^コ リ ^タ
Eergisteren nacht is in onze straat een groote brand ontstaan.	一 ^昨 夜 ^我 ガ ^町 ノ ^大 火 ^事
Die ziekte ontstaat uit de zwakheid van de maag.	其 ^ノ 病 ^ハ 胃 ^ノ 弱 ^キ 所 ^{ヨリ} 發 ^ル
ontstaan, misfchen, onthouden worden.	手 ^ヲ 離 ^ス 又 ^見 捨 ^ル
Dat goed kan hen niet ontstaan, of kan hem niet ontgaan.	彼 ^ノ 其 ^ノ 物 ^ヲ 手 ^ヲ 離 ^ス 事 ^ハ 出 ^来 ズ
ontsteeken. n. n. aansteecken.	火 ^ヲ 付 ^ル
Het rûier ontsteecken.	火 ^ヲ 付 ^ル
ontsteecken, opsteecken.	口 ^ヲ 明 ^ル
Een vat ontsteecken.	桶 ^ノ 口 ^ヲ 明 ^ル
Is het bier al ontstooken?	口 ^ノ 口 ^ヲ 明 ^タ カ
*ontsteecken. g. n. rood of rûrig worden.	赤 ^{ナル}
Zij onttrak in haar aangericht van kwaadheid.	彼女 ^ノ 顔 ^ヲ 赤 ^シ リ ^タ
*ontsteecken, ontpoken, ontbranden.	燃 ^立 テ ^思 フ ^事
In liefde tot iemand ontsteecken.	人 ^ノ 好 ^ミ 燃 ^立 テ ^思 フ ^事
*ontsteecken. d. n. van ontsteecken, rood, rûrig.	口 ^ノ 赤 ^{ナル} 火 ^ヲ 付 ^{タル}
Dat gemel is heel ontsteecken.	其 ^ノ 腫 ^物 ハ ^甚 ク ^燃 テ ^居 ル
De oorlog is ontsteecken door gansch Europa.	軍 ^ノ 中 ^ニ 盛 ^テ 居 ^ル
ontsteeking. n. n. rûrigheid.	燃 ^痛
Een ontsteeking in de keel.	咽 ^ノ ウ ^キ
Een gemel zonder ontsteeking.	ウ ^キ 無 ^キ 腫 ^物
Is ontsteeking van een gemel.	腫 ^物 ノ ^ウ キ
*ontsteeking in liefde tot iemand.	人 ^ノ 好 ^ミ 燃 ^立 テ ^思 フ ^事
*ontsteeking in gamschap.	怒 ^リ テ ^居 ル ^事
ontsteelen. n. n. ontnemen, ontroofen.	盜 ^取 ル

Bij ontstel-haren meester veel goederen.	彼等已手人物品多益取
ontsteeling. z. v. besteling.	盜取ル事
ontsteld. d. v. van ontstellen.	驚子居及工合遠子居
Een ontsteld gelaat.	驚子居ル容貌
Zedert gisteren morgen is mijn pols ontsteld geweest.	昨朝ヨリ我が脈工合遠子居
ontstelde hersenen.	工合遠子居ル脳
Het uurwerk is ontsteld.	時計工合が遠子居ル
* Het uurwerk is ontsteld, zijn hoofd staat niet wel.	彼少腹立子居ル
Een ontsteld closecimbél.	調子、遠タル樂器
Een ontsteld kompas.	工合遠ル方針
ontstellen. n. v. ontredderen.	工合遠ル
Daardoor ontstelde gij het speltuig.	夫彼樂器工合遠ル
ontstellen. verschrikken, ontroeren.	驚カスル
Gij ontsteld mij door die tijding.	汝其便我ヲ驚カス
Ik ben zeer ontsteld.	我甚驚子居ル
Zich ergens over ontstellen.	或事ニ驚ク
Zich schrikkelijk over enig voorval ontstellen.	發タル事ニ甚多驚ク
ontstellen. g. v. ontredderd worden.	工合遠
Dat speltuig ontsteld ligtelijk.	其樂器容易工合遠
ontstellen.	驚カスル
Ik ontstel zeer ligt.	我甚多驚キ易
ontstelling. d. v. ontroering, verschrikking.	驚キ工合遠事
ontstelling van een speltuig.	樂器工合遠事
ontstelling van een uurwerk.	時計工合遠事
ontsteltnis. z. v. ontroering, verbaasdheid.	驚キ又工合遠子居事
Iemand eene groote ontsteltnis aanjaagen of op 't lijf jaagen.	人ヲ驚カス
ontsteltnis. zie ontsteltnis.	
ontsteltnis. versium, gebrek.	怠
Bij ontsteltnis van dien zal hij gehouden zijn de kosten te	彼等彼據多難費振ル

belaaen.	
ontstigt. d. v. van ontstigten.	打潰タル
ontstigtelijk. bij. n. ergerlijk.	打潰キ
Een ontstigtelijk leeren lijken.	打潰カルベキ身持子居
ontstigten. n. v. ergeren.	打潰ス
Iemand door lijne woorden of merken ontstigten.	人ヲ弄舌或業ヲ打潰
Ergens leer oer ontstigt lijn.	及事至甚不首尾發露
ontstigtig. zie ontstigtelijk.	
ontstigtig. z. v. ergernis.	打潰事不首尾弄事
Een groote ontstigtig gese.	大不首尾子
ontstoken. d. v. van ontsteeken.	燃カス
ontstolen. zie ontstoolen.	
ontstooken. zie ontstoken.	
ontstoolen. d. v. van ontsteelen.	盜子居ル
ontstoppen. n. v. opdoen, het stoppel af doen.	口木ヲ取ル
ontstopping. z. v. afdigting van het stoppel.	口木ヲ取ル事
ontstopt. d. v. van ontstoppen.	口木ヲ取ル
ontstrikken. n. v. losstrikken.	口ヲ解ク
ontstrikking. z. v. losstrikking.	口ヲ解ク事
ontstrukt. d. v. van ontstrikken.	口ヲ解テアル
ontstroomig. zie onstroomig.	
ontstikken. straat n. zie aantstikken.	
onttakel. d. v. van onttakelen.	網具ヲ取退テアル
Een onttakel schip.	網具ヲ取退テアル船
onttakelen. n. v. het getakelde los maken.	網具ヲ取退ル
De scheepen worden onttakel.	其船各網具取退テアル
onttakeling. z. v.	網具ヲ取退ル事
onttakeling van een schip.	船ノ網具ヲ取退ル事
onttarn. d. v. van ontternen.	切ホトキス

0

114

onttornen. n. n. lostornen.	切ボク
En kleed ontarnen.	着物ヲ切ボク
onttellen. n. n. mistellen.	
ontthoond. 8. n. van ontthoonen.	位不テス
ontthoonen. n. n. van den throno schoppen.	位ヨリ下ス
ontthooning. l. i.	位ヨリ下ル事
onttogen of onttoogen. 8. n. van onttrekken. n. n. ontrokken.	
onttoom. 8. n. van onttoomen.	手網ガシテス
onttoomen. n. n. den toom afboen.	手網ヲハツ
De paarden onttoomen.	馬ノ手網ヲハツ
onttoming. l. i. ontbreiding.	手網ヲハツ事
onttornen. n. n. ontarnen.	
onttoerd. bij. n. en 8. n. van onttoeren. van betoering geneken.	迷ヲハシケル
onttoeren. n. n. van betoering geneken.	迷ヲハス
onttoering. l. i. geneking van toerje.	迷ヲハス事
onttrekken. n. n. neder afnemen.	取テス
Iemand zijne ginst onttrekken.	人ト多意ヲ再取テス
Zich de vervolging onttrekken.	事續キテ止ム
Zich aan iemands gehoorzaamheid onttrekken.	人ノ尊敬スル事ヲ引離
ken.	
onttrekking. l. i.	再止ル事
onttrokken. 8. n. van onttrikken.	再止メケル
onttroond. 8. n. van onttroonen.	得意先ヲ取テ居ル
onttroonen. n. n. ontlokken.	得意先ヲ奪テ取ル
onttrooning. l. i. ontlokking.	得意先ヲ奪テ取ル事
onttroind. 8. n. van onttroinien.	離縁シケル
onttroinien. n. n. egt scheiden.	離縁ス
onttornen. n. n.	ヨリテス網ハ

onttynen. n. n. onttoeren.	
onttraaren. n. n. ontsnappen.	渡リケル
Waarom laat gij u te schiet ontraaren?	何ニ被テ来ニテ山岩ニ居テ
Enig ongemak ontraaren of door het see, ren ontkomen.	或難ヲ船ニ渡リケル
De schiet is haar ontraaren.	今ニ彼處置ニ在リ地
onttraaren. 8. n. van ontraaren.	船渡
onttrabemd. 8. n. van ontrabemen.	糸ヲ取テ針ガ
onttrabemen. n. n. den draad uithaalen.	糸ヲ取ル 針ヲ
Eene naald ontrabemen.	針ヲ糸ヲ取ル
onttrallen. g. n. ontschieten.	スリテ格ル
Dat ontviel hem uit den arm	夫ガ彼ガ腕ヨリスリテ落
* Zich iets laten onttrallen, iets onvoorbaecht, lyk leggen.	物ヲ不斗言
Dat woord is mij onbedachtelyk onttrallen.	其詞ヲ我不斗言タ
Hij liet zich onttrallen, dat hij nertrekken wilde.	彼彼ガ旗立セテ不斗言タ
* onttrallen, afsterren.	人ヨリ先キニ死ヌ
De man is te trouw te vroeg onttrallen.	夫妻殘テ先ニ早ク死
onttrallen. 8. n. van onttrallen.	死居ルニテ落テ死ニ付
onttrangen. n. n. ontfangen.	
onttrind. 8. n. van onttrinken.	見ケケテ飲テス
onttrinken. n. n. besimpelen.	見ケケテ飲ル
onttrist. 8. n. van onttristen.	搦ヲ打崩シケル
onttristen. n. n. ondmantelen.	搦ヲ打崩ス
De Engelsen hebben Quinkerken onttrist.	搦ヲ打崩シケルニケル
onttrieder. 8. n. van onttrieren.	糸ヲ解テス
onttrieren. n. n. te riet te maken.	糸ヲ解ク
* Ik zal u strak te broeks onttrieren.	我ニ汝ニ梅ノ綱ヲトテ
ontugt. l. i. onkuisheid.	淫乱

Zult gij altoos in ontligt lezen?	汝 ^ニ 當 ^ル 蟻 ^ノ 乱 ^ニ 居 ^ル カ
ontligtig. bijt. n. onkuisch. bartel.	蟻 ^ノ 乱 ^ル
Een ontligtig vrouwmensch.	蟻 ^ノ 乱 ^ル 女
Een ontligtig lezen leeden.	蟻 ^ノ 乱 ^ニ 居 ^ル
ontligtigheid. l. i. onkuisheid.	蟻 ^ノ 乱 ^ル 事
Wat heerscht er een ontligtigheid onder dit volk?	其人 ^ノ ト ^ク ヤ ^ク 蟻 ^ノ 乱 ^ル ト ^ク
ontligtiglijk. bij n. onkuischelijk in ontligt.	蟻 ^ノ 乱 ^ニ テ
Hij lezen te ramen ontligtiglijk.	彼 ^等 ハ ^五 蟻 ^ノ 乱 ^ニ 居 ^ル
ontlammen. g. n. in flam rooken.	燦 ^ク
ontlegten. n. n. los maaken.	解 ^ク 紐 ^ノ モ ^ク
ontlegting. l. n. losmaaking.	解 ^ク 事 ^ト 紐 ^ノ モ ^ク
ontlegting van het haar.	髮 ^ノ 紐 ^ヲ 解 ^ク 事
ontsliepen. n. n. ontsliepen.	逃 ^ル
Hij ontslood des nachts heimelijk.	彼 ^ハ 夜 ^ヲ 隠 ^テ 逃 ^ガ
Het verberf ontsliepen.	丁 ^{タル} 事 ^ヲ 避 ^ケ 逃 ^ル
ontslicping. l. i. ontslieping.	逃 ^ル 事
ontsliegen. n. n. vliegen en ontsnappen.	飛 ^ビ 逃 ^ル
De vogel ontsloeg hem.	鳥 ^ガ 彼 ^ヲ 飛 ^ビ 逃 ^タ
*Die vogel is mij ontsloegen of ontsnapt.	我 ^ガ 彼 ^ヲ 捕 ^ヘ ノ ^ク タ ^タ
ontsloden. l. i. ontsloeden.	
ontsloegen. l. i. ontsloegen.	
ontsloegen. l. n. van ontslegten.	紐 ^ノ 物 ^ヲ 解 ^テ ル
ontsloeden. l. n. van ontsliepen.	逃 ^ガ 居 ^ル
ontsloegen. l. n. van ontsliegen.	飛 ^ビ 逃 ^ガ 居 ^ル
ontsligt. l. n. van ontsliepen.	逃 ^ガ 居 ^ル
ontsligten. n. n. ontslieden.	逃 ^ル
Gij zult gods maak niet ontsliepen.	汝 ^ハ 神 ^ノ 怒 ^ヲ 逃 ^ス 事 ^ナ ク
Hij is ontsligt.	彼 ^ハ 逃 ^ガ
ontvoer. l. n. van ontvoeren.	盜 ^ヲ 持 ^テ 行 ^ク ル

ontvoeren. n. n. roelen en negvoeren.	盜 ^ヲ 持 ^テ 行 ^ク
Iemand deel zilvermerk ontvoeren.	人 ^ノ 多 ^ク 銀 ^ノ 細 ^キ 盜 ^ヲ 持 ^テ 行 ^ク
ontvoeder. l. n. rooier, schaafer.	盜 ^人
ontvoering. l. i. rooving, schaafting.	盜 ^ノ 事
ontvolken. n. n. van volk ontbloeten.	人 ^ノ 減 ^ル 國 ^ノ 民 ^ノ 減 ^ル
Een land ontvolken.	國 ^ノ 人 ^ノ 居 ^ラ ズ ^ニ ス ^ル
ontvolking. l. i. ontbloeting van volk.	人 ^ノ 居 ^ラ ズ ^ニ ス ^ル 事
ontvolking van landen en steden.	國 ^々 市 ^中 ノ ^人 減 ^ル
ontvolkt. l. n. van ontvolken.	人 ^ノ 立 ^退 ル
ontvonken. g. n. aangaan, donk fatter.	燃 ^ツ
*Het vuur begint te ontvonken.	火 ^ガ 燃 ^ク キ ^カ ル
*In liefde tot iemand ontvonken.	人 ^ヲ 好 ^ミ 燃 ^タ ク
ontvonken. n. n. aansteken, verrieken.	燃 ^ツ カ ^ス ル ^ニ 及 ^ブ 事
Daar wordt de genegeertheid door ontvonkt.	夫 ^ヲ 燃 ^タ 好 ^ガ 燃 ^タ
Uwe schoonheid heeft mijn hart ontvonkt.	汝 ^ノ 多 ^ク ナ ^ク 我 ^ガ 燃 ^タ 事 ^ト
ontvonking. l. i. ontsteking.	燃 ^ク 事
*De ontvonking tot de heijg.	ヨ ^キ 事 ^心 ヲ ^寄 ル ^事
*De ontvonking tot oneerlijk liefde.	不 ^義 心 ^ヲ 燃 ^タ 事
ontvonkt. l. n. van ontvonken.	燃 ^ツ キ ^居 ル ^ニ 及 ^ブ 居 ^ル
ontvoogt. l. n. van ontvoogden.	親 ^代 リ ^ニ 居 ^ル 後 ^ニ 復 ^テ 親 ^代 リ ^ニ 居 ^ル
ontvoogden. n. n. de voogdij benemen.	親 ^代 リ ^ニ 居 ^ル 後 ^ニ 復 ^テ 親 ^代 リ ^ニ 居 ^ル
Zijne ouders bij vrienden zijne ontvoogden.	己 ^ガ 親 ^代 リ ^ニ 居 ^ル 中 ^ニ 不 ^過 ル
ontvoogting. l. i. beneeming van voogdij.	親 ^代 リ ^ニ 居 ^ル 後 ^ニ 復 ^テ 親 ^代 リ ^ニ 居 ^ル
ontvoont of ontvoonten. l. n. van ontvoonten.	明 ^ク 及 ^ブ 廣 ^ク 及 ^ブ 事
ontvoonten. n. n. ontrollen, los doen.	解 ^ク 以 ^テ 明 ^ク 及 ^ブ
Eenen brief ontvoonten.	書 ^附 ク ^明 ル ^ニ 廣 ^ク
ontvoont dat tafel laken.	其 ^ガ ク ^ル ニ ^テ 廣 ^ク
ontvoonten. uitleggen, verklaaren.	顯 ^ク 及 ^ブ 解 ^テ 開 ^ル
Iemand gods geheimenissen ontvoonten.	人 ^ノ 神 ^ノ 密 ^事 解 ^テ 開 ^ル
Eene zaak in het brede ontvoonten.	事 ^廣 ク ^顯 ル

ontdoeking. L. 1.	廣公事又明事
*ontdoeking, uitlegging, verklaring, verklar- ring.	頭公事又解公事
ontdoeking der toornaamste leerstukken.	宗百格別法解則等
ontdreef. 8. 1. van ontdreefden.	盜取之
ontdreefden. 1. 1. ontdreefen, of handig maken.	盜取之
Hij ontdreefde den stelen hien goed.	彼が盗ノモノヲ盜取タ
Semand ligtiglyke het zijne ontdreefden.	人物偽テ盜
ontdreefding. L. 1. ontdreefing.	盜事
ontdreeven. Die boeien.	
ontdreeven. Die ontduingen.	
ontdreef. 8. 1. van ontdreeven.	戀人奪取之
ontdreeven. 1. 1.	戀人奪取之
Semand zijne wijster ontdreeven.	人戀人奪取之
Die juffer is hem ontdreef.	此娘彼ヲ奪取之居
ontdreefing. L. 1. ontduining.	戀人奪取之事
ontdreef. 8. 1. van ontdreefden.	死之時着居着物脱
ontdreefden. 1. 1. ontdreefden, het genaad iet, trekken, die word van de lijken gelyg.	死之時着居着物脱
De boode is alontdreef.	死多々最早着物脱
De bliiven ontdreefden gemeenlyk de gester, zenen.	惣テ死多人着物脱 之が脱カ
ontdreeven. g. 1. makker worden.	氣カレトシテ脱カ
De vorst ontdreefde op dat gerugt.	王其脱テ氣カレ
*ontdreeven. tot nabienken komen.	氣ヲ起テ用心ス
Het volk ontdreefde op die tijding.	令其便テ氣ヲ起思
ontdreefing. L. 1. opdraaking uit den slaap.	目目覚ム事
*ontdreefing. opdraaking uit zorgeloosheid.	氣カレトシテ事
ontdreef. 8. 1. van ontdreefden.	氣カレトシテ居
ontdreefden. Die ontdreefden.	

ontdreef. 8. 1. van ontdreefden, die ontdreefden.	
ontdreefden. g. 1. door ben ninds ontdreefden.	吹キ飛
Dat schrift ontdreefde hem op het schip.	其書附テ彼ヲ吹キ散
*ontdreefden. in dergelienheid geraaken.	忘ル
*Die geschiedenis is mij ontdreef.	其事我々忘テ居
ontdreef. 8. 1. van ontdreefden.	搦メ探テ去テ居
ontdreefden. 1. 1. de nallen slekten.	搦メ探テ去テ居
Die stad is ontdreef.	其市搦メ探テ去テ居
ontdreefing. L. 1. sleking der nallen.	搦メ探テ去テ居
ontdreefend. 8. 1. van ontdreefden.	武具ヲ奪取之
ontdreefden. 1. 1. de wapens ontdreefden.	武具ヲ奪取之
Zijnen zijand ontdreefden.	己が敵武具ヲ奪取之
ontdreefend lijn.	武具ヲ奪取之居
Als de gedangenen ontdreefend waren.	藩士等其奪取之
Men kal binnen drie necken de dloot ont, napenen.	今三ヶ内經テ其奪取 之
En opregte boetraarbigheid kan gods gram, schap ontdreefden.	載罪懺悔天怒隨 分カレ
ontdreefden. g. 1. de wapens neerleggen.	武具ヲ投格
ontdreefing. L. 1. ontblooting van wapenen.	武具ヲ投格事
ontdreef. 8. 1. van ontdreefden.	纏メ解
ontdreefden. 1. 1. ontdreefden.	纏メ解
Het garen ontdreefden.	糸ノ纏メ解
*Zich ontdreefden, zich rebben.	自身潛遁
Zich iet de strikken ontdreefden.	弓ヲ潛遁
Hij ontdreefde zich gelukkig iet alle die ontdreefingen.	彼が幸ニ其混雜ヲ潛 遁
*ontdreefden. g. 1. te hoog waspen.	勝ル
*Hij is mij of mijne magte ontdreefden.	彼が我カ力ヲ勝テ居
*De roebe ontdreefden lijn, te groot lijn om	鞭打テ余ヲ下

gespeld te worden.	
ontnâsen. 8. n. van ontnâsen.	勝タ
ontnâsing. 2. v.	勝ル事
*ontnâsing der oppermagt.	目上ノ人ノ支隊勝ル事
ontnee. lijn. straat n. aan of in twee stikken.	二ニ
Iets ontnee breeken.	物ヲ二ニ割ル
ontneeken. 8. n. van ontneijken. Lie ontneijken.	
ontneesen. 8. n. van ontneesen.	織物ヲ解タ
ontneesen. n. n. licratelen.	織物ヲ解ク
ontneid. 8. w. van ontneijen. Lie ontneijen.	
ontneiken. Lie ontneeken.	
ontneikken. Lie opneikken.	
ontnieldig. 8. n. van ontnieldigen.	無理ニ奪取タ
ontnieldigen. n. n. met geweld rooven.	無理ニ奪取ル
Iemand lijn goed ontnieldigen.	人ノ物ヲ無理ニ奪取ル
Ik ontnieldigbe. ben boer lijn gaffel en sloeg hem op de dligt.	我ガ百姓ノ録ヲ無理ニ奪取ル タリテ彼ヲ打テ追テ遣タ
ontnieldiger. 2. m. roover.	無理ニ奪取ル人
ontnieldiging. 2. v. rooving met geweld.	無理ニ奪取ル事
ontnield. 8. n. van ontneenen.	癩ヲ止タ
ontneenen. w. w. afneenen.	癩ヲ止ル又志ル
Iets heel ontneend lijn.	物ヲスッテ志ル
Hoe kan men eene zaak ontneenen?	何ニテ分事ヲ志ル事ナカ
Mijn loon heft sich het sloeken ontneend.	吾ガ子ガ實ヲ怒ル事癩ヲ 自身ニ直シタ
Sich van den godsdiens ontneenen.	自身ニ縁ヲ看捨テ止ル
Dat kind is de borst al ontneend.	其子ガ最早乳ヲ飲ミタ
ontneening. 2. v. afneening.	癩ヲ直シ事
ontneening van enige knaabe gehoorte.	惡癩ヲ止ル事
ontnenschen. n. n.	祝ニ奪ヲ打消ス

Hest ik hem ontnenschen het geen ik hem toegensicht hebbe!	我彼人祝ニ奪ヲ打消ス 消ニ事ヲ出スルニナ
Kon men een ramp ontnenschen.	人ノ其禍祝ニ事ヲ打消ス
ontnorp. 2. g. bennorp, schets.	雛形又下地
Eigens een ontnorp van maken.	物ヲ雛形ヲ造ル
Naar dat ontnorp moet het werk groot vallen.	其雛形ニ從テ仕事ガ大ナル
ontnorp. n. n. afschetsen, eene schets maken.	雛形ヲ造ル
Ik zal u een nieuw bestek ontnorp.	我ガ新ニ雛形ヲ造ル
De zaak is onder hen ontnorp.	事ガ彼等ノ中ニ造タ
Wie heft die tekening ontnorp?	誰ガ其画ヲ雛形ヲ造タカ
ontnoren. Lie ontnaren.	
ontnorielt. 6. n. van ontnorielen.	アノアタタヒノ人ガホテヲ丸
ontnorielen. n. n. lesnorielen.	アノアケル
ontnorielt die keur eens.	其戸ノヒ子ヲ明ク
ontnorieling. 2. v. lesnorieling.	アノアケル事
ontnoren. Lie ontneesen.	
ontnoren of ontneelen. g. n. het ingestand uitdoen.	臟腑ヲ出ス
De vis ontneeren.	魚ノ臟腑ヲ出ス
En hart ontneeren.	鹿ノ臟腑ヲ出ス
ontneijing. 2. v.	臟腑ヲ出ス事
ontninken. n. n. lesninken.	解ク
En kluiten garen ontninken.	卷キタル糸ヲ解ク
*ontninken, uitleggen, verklaren.	頭ニ又和解ヲ知スル
*Het kluiten zal sich niet ontninken, de zaak zal sich niet openbaren.	事ガ随分能ク頭ニナク
Enige Ware geschillen ontninken.	難キ事ヲ和解ニ聞祝
ontninking. 2. v. ontneiging.	解ク事
*ontninking of verklaring van iets naag.	頭ニ

0

四

stukken.	
ontvoeld. b. n. dan ontvoelen.	巻キモトシタ
ontvoelen. n. n. los voelen.	巻キモトス
*Eenig gejaar ontvoelen.	難ヲノカル
ontvoeling. l. n. losbraaijing.	巻キモトス事
ontvoekt. bijt. n. donker worden, halber.	雲ノカケテ居ラス 暗キカス
Een ontvoekte hemel.	暗キナル空
ontvoeren. b. n. dan ontvoeren. Die ontvoeren.	
ontvoeren. b. n. dan ontvoeren. Die ontvoeren.	
ontvoersteld. b. n. dan ontvoerstelen.	組合テ居ル無理分ニカス
ontvoerstelen. n. n. herstellende ontkomen.	組合テ居ル無理分ニカス
Iemand handen ontvoerstelen.	人捕テ居テ無理分ニカス
*ontvoerstelen, met moeite ontkomen.	辛苦シテノカル
Hij ontvoerstelbe het gejaar.	彼ノ苦テノ辛苦シテカス
ontvoersteling. l. n.	ノカル事
ontworteld. b. n. dan ontwortelen.	根ヲカシタ
ontwortelen. n. n. met een wortel uitroeijen.	根ヲカシル
Die boom is ontworteld.	其木ノ根ヲカシテル
ontworteling. l. n. uitroeijing met een wortel.	根ヲカシル事
ontwringen. n. n. los wringen.	絞モトス
Het gewringen linnen entwringen.	絞タル物ヲ絞モトス
ontwringen. uit te hand wringen.	子ヲ取ル
Hij entwring haar een ring met geweld.	彼彼女ヲ強テ無理テ取ル
*ontwringen, aapersen, afsnerven.	責メ取ル
De hoeren viel gelbs entwringen.	百姓ヲ責メテ余計金取ル
ontwringing. l. n. afwringing.	子ヲ取ル事
ontwringen. b. n. van entwringen.	子ヲ取タ
ontwrijb. b. n. dan entwrijben of entwrijben.	汚カシタ
ontwrijben. n. n. ontheiligen.	汚カス
Eene kerk entwrijben.	寺ヲ汚カス

Eenen priester entwrijben.	僧ヲ汚カス
ontwrijding. l. n.	汚カス事
entwrijben. Die entwrijben.	
ontwrijfbaar. bijt. n. ontwrijfelijk, leker.	疑テ居ル又懐ル
Eene ontwrijfbaar waarheid.	疑テ居ル誠
ontwrijfbaar. bijt. lekerlijk.	實ニ又懐ニ
Ik zal ontwrijfbaar intrekken.	我懐ニ出立ルテカス
Dat zal ontwrijfbaar niet naar ieren tin gaan.	尤懐ニ心通ルテカス
ontwrijfelijke. Die ontwrijfbaar.	
ontwrijken. n. n. ontgaan, mijben.	避ル又逃ル
Hij ontwriek gelukkiglijk het gejaar.	彼難ヲ幸ニ避テカス
Hij loogt hem over al te ontwrijken.	彼を何事モ避テカス
Het gejezt entwrijken of ontgaan.	戦テ逃ル
ontwrijking. l. n. mijding.	逃ル事
ontijd. l. m. ongelegen tijd.	悪キ時
Te ontijde. bijt. buiten tijde.	時ヲカシル時ニ
Het is beter te ontijde dan nimmermeer.	高キ時ニ時ヲカシル時ニ
ontijdeling. Die misgeboorte.	
ontijdig. bijt. n. te vroeg, buiten tijds komende.	時ヲカシル時
Eene ontijdige pruigt, enz.	時ヲカシル時ノ果物
Die risch is ontijdig.	其魚ノ時ヲカシル時ニカス
ontijdig, ontijg. bijt. n. morsig, ruil.	汚
Een ontijdig rijn.	汚キ女
ontijdigheid. l. n. onbehoorlijke tijd.	時ヲカシル時
ontijdigheid. morsigheid.	汚
ontijdiglijk. bijt. buiten tijds.	不時ニ
Iemand ontijdiglijk waarschoumen.	人ニ不時知カス
ontzag. l. g. uerbied.	尊敬
Iemand een groot ontzag toedragen.	人ニ甚キ尊敬ノ顯カス
ontzag, gezag, aanzien.	自在威勢ノ威光

Een groot getrag onder het volk hebben.	令大ル自在威勢ヲル
ontzaggelyk. bijr. w.	恐敬ノキ
ontzaggelykheid. v. v.	威勢ノ威光
De ontzaggelykheid blonk in zijn nien uit.	威勢ハ彼備テ居ル
ontzakers, enz. die ontzinken, enz.	
ontzegd. d. n. van ontzeggen.	ハ子タヌツタ 意ハ意
ontzegeld. d. n. van ontzegelen.	封ヲ明ク
ontzegelen. n. n. het zegel afdoen.	封ヲ明ク
goed dat beslagen is ontzegelen.	封ヲ明ク物ヲ解キ明ク
ontzegeling. l. i. opening van het zegel.	封ヲ明ク事
ontzeggen. n. n. weigeren, afslaan.	ハ子ルヌル
Mijn verzoek is mij ontzegt.	我願ハハ子ルヌル
ontzegging. l. i. weigering, afslaging.	ハ子ル事ヌル事
ontzeit of ontzeit d. n. van ontzeggen.	ハ子タヌル
ontzeild. d. n. van ontzeilen.	走リ逃ク
ontzeilen. g. n. al zeilen de ontkomen.	走リ逃ル
De leeder is ons ontzeild.	我等ヨリ海賊ハ走リ逃ク
ontzenind. d. n. van ontzeninien.	氣カノ衰ク
ontzeninien. n. n. krachteloos maken.	氣カノ衰分ク
De koorts ontzeninde hem ganschelyk.	熱ハ彼カノ氣カノ衰分ク
*Nemands benijstienien ontzeninien.	人頭タル證據ヲ益立様ル
*ontzeniniening. l. i. neberligging, vernietiging.	壓消ノ事
ontzeniniening van iemands benijsten.	人證據ヲ壓消ノ事
ontzet. l. g. verlossing, redding.	難救ノ救
Het ontzet van eene belegerde stad betoeken.	取回テ居ル市中難救ノ救
Het ontzet van Leiden.	「イテ」難救
ontzet. d. n. van ontzetten.	難救ノ救ヲ遣ク
ontzetten. n. n. redden, verlossen.	難救ノ救
Eene stad poogen te ontzetten.	市中難救ノ救ヲ遣ク
Iemand in den nood ontzetten.	人難救ノ時難救ヲ遣ク

Hij werd van een heel schelmen bespron-	彼カノ惡黨ヨリ仕掛ク
gen, doch gelukkig ontzet.	佛手ノ救レタ
ontzetten, verdrikken.	難
Het been is baar wat ontzet.	其所ノ骨ガ少シ違テ居ル
Zich ontzetten, verschrikken, ontstellen.	驚ク
Zich over eene staartstar ontzetten.	星ヲ見テ驚ク
ontzet is niet te leer.	汝余ヲ驚ク
ontzetten, liet het belet letten.	役目ヲ放ク
De gemeentelieden hebben voor de vier	町人ガ四人ヨリケルテ居ル
burgermeesters te ontzetten.	役ヲ放クトテ居ル
ontzetting. l. i. verlossing, beirijbing.	難救ノ救事
De ontzetting ber stad koste veel bloeds.	市中難救ノ救ノ多ク人ガ費ク
ontzetting. l. i. verschrikking.	敬島ノ事
ontzetting voor 's lijands magt.	敵ノ勢ニ驚ク事
ontzetting, stooting uit het belet.	役目ヲ放ク事
De ontzetting van den oudsten burger,	オノヒルケルメストル
meester heeft het volk doen mor-	役ヲ放ク事ガ人ガ本
ren.	知テリタ
ontzeild. d. n. van ontzeilen.	殺ク
ontzeilen. n. n. bichtkundigmoord ontzeilen,	殺ス
booden.	
Hij ontzeilde 'er meening met zijne sabel.	彼カノ刀ヲ切テ殺ク
ontzeiling. l. i. ombrenging, booding.	殺ノ事
De ontzeiling van zulke eene meeningte	個様、大ル人殺ガ甚ク
baarbe grooten schrik.	恐ク
ontzien. n. n. vrezen.	怖ル
De koning ontzag hem leu.	王ガ彼ヲ甚ク怖ク
Hij behoeft niemand te ontzien.	彼誰ヲ怖ルニ及バ
Het is een onbeschoft karel, die niemand	夫ハ誰モ恐ルヌ
ontziet.	

Zijn ouders ontlieën.	己ガ親ヲ恐ル
ontlieën, spaaren, verschoonen.	厭フ
Gene kosten ontlieën.	雜費ヲ厭ム
Hij ontzag lijf nog leien voor zijn vaderland.	彼己ガ国ノ為身命ヲ
ontlie mij niet tot uwen dienst.	我ニ用向言有事遠慮
Zich enig moeite ontlieën.	己ガ苦勞ヲ厭フ
ontlieën. 8. n. van ontlieën.	怖テ居ル又厭テ居ル
ontlieëning. 1. 1.	怖ル事又厭ル事
ontlinken. 9. n. ontlakken.	衰ル
De moed ontzonk hem op dat getigt.	夫ノ見ル彼ガ勢ヲ衰ム
ontlinking. 1. 1. ontlakking van den moed.	勢ヲ衰ル事
ontlonbigen. woord van weinig gebruik. n. n. van de Ionbe reinigen.	罪ヲ減テ遣ル
De hoogpriesters ontlonbigden het volk.	高僧國臣ヲ罪テ
ontlonbiging. 1. 1. reiniging van de Ionbe.	罪ヲ減テ遣ル事
ontlonken. 8. n. van ontlinken. lie ontlinken.	
ontluisterd. 8. n. van ontluisteren.	穢テス
ontluisteren. lie ontheligen, terontreinigen.	
ontlnagteld. 8. n. van ontlnagtelen.	スツクテ取テス
ontlnagtelen. n. n. de lnagtel of doen.	スツクテ取ル
*ontlnagtelen, ophelderen, verklaaren.	委テ説ク
Ik zal u be raak ontlnagtelen.	我ニ其事ヲ説ク
ontlnellen. lie slenken.	
ontlnemmen. n. n. met lnemmen ontkomen.	游キ逃ル
Cesar ontlnom be pijlen ber rijanden.	己ナル敵兵ヲ游キ逃テ
ontlnollen. 8. n. van ontlnellen.	腫テ減ツテ居ル
ontlnommen. 8. n. van ontlnemen. lie ontlnemmen.	

ONU.	
onuitbeeldelijk. bijt. n. onierbeeldelijk.	形ヲトラス
En geest is onuitbeeldelijk.	氣形ヲトラスモノナシ
onuitblisschelijk. bijt. n. onuitblesschelijk.	消サレヌ
En onuitblisschelijk piir.	消サレヌ火
onuitboenlijk. lie onuitnisschelijk.	
onuitdrukkkelijk. bijt. n. ontertelbaar.	言ニ言レヌ
Ene uitdrukkkelijke blijdschap.	言ニ言レヌ悦
onuitleggelyk. bijt. n. onierklaarbaar.	言解レヌシテ
onuitleggelyke raadzelen.	ハシラヌ謎
onuitlesschelijk. lie onuitblesschelijk.	
onuitmeetbaar. lie onmeetbaar.	
onuitpuddelijk. bijt. n. dat niet itegepit kan worden.	盡キヌ
En onuitpuddelijke bron.	汲テ盡キヌ泉
onuitpuddelijk schatten.	盡キヌ寶
onuitpuddelijkheid. 1. 1.	盡キヌ事
onuitrooibaar. lie onditrooijelijk.	
onuitrooijelijk. bijt. n. dat niet uit te roejen is.	掘テ盡サレヌ草木等
onuitsprekelijk. bijt. n. dat men niet ditspreken kan.	言出サレヌ
onuitsprekelijk woorden.	言出サレヌ語
onuitsprekelijk, onuitdrukkkelijk.	言ニ言レヌ
En onuitsprekelijk gencegen.	言ニ言レヌ満足
onuitrinbelyk. bijt. n. dat niet te ontbekken is.	見出サレヌ
onuitrinbelyke geheimenissen.	見出サレヌ察事
onuitroerlijk. bijt. n. dat niet uit te roeren of niet te been is.	為サレヌ
onuitnischbaar. lie onuitnisschelijk.	
onuitnisschelijk. bijt. n.	消サレヌ

0

百

onbetrouwelijk schrift.	消サレテ書付
Een onbetrouwelijke zonde.	道レテ罪
Een onbetrouwelijk lasterstrick.	甚キ謔事
Eene onbetrouwelijke schakel.	消サレテ耶
ONV.	
onjaarbaar. bijz. n. onbekwaam om te jaaren.	渡ラレテ
Het is onjaarbaar niet.	渡海ナラズ日和テル
Een onjaarbaar of onbejaarbaar water.	渡ラレテ海又河
onjaarbig. bijz. n. ongeveel, onbereid.	用意セズテ
onjalsch. die opregt, ongeveinsd.	
onjast. bijz. n. onsterk, los, triak.	堅固ニキ
Een onjast geboren.	堅固ニキ建家
*onjast, los, kraachteleos.	弱キ入ツカト無キ
*Een onjast verstand.	弱キ智慧
*onjaste benijnsrekenen.	弱キ事ヲ證拠トテ
onjast, onzeker, twijfelachtig.	不極ナル
onjast in zijne roornemens zijn.	己カ企事ノ不極ナル
onjastigheid. d. i. losseghheit, onzekerheid.	不極ノ弱キ
De onjastigheid zijner roornemens.	己カ企事ノ不極ナル事
De onjastigheid van het benijns blijkt baar.	證拠ノ不極ナル言事
uit, bat, enz.	ト云事ヲ明白ナリ
onzeil. bijz. n. niet verkoopelijk.	賣レテ
onzeile jaaren.	賣レテ荷物
onzeilig. bijz. n. zorgelijk, gevaarlijk.	危キ
De neg is heel onzeilig voor de serulicroovers.	道ノ山賊ニ危キ
De kapers maken de see heel onzeilig.	海賊ガ海ヲ危クスル
Het is onzeilig langs die kust te zeilen.	其渚ヲ走ル通ルニ危キ
onzeiligheid. d. i. zorgelijkheid, gevaar.	危キ事
De onzeiligheid des negshiel hem te ruig.	道ノ危キヲ彼カヲ避ク
onzeiliglijk. bijz. met zorg en gevaar.	危クシテ

Hij rusten heel onzeiliglijk door het bosch.	我々甚危クシテ森ノ邊
onzeilbaar. ont. n. zie onverkoopelijk.	
onzeinander. bijz. n. iast, bestendig.	變ラズ
Zijn gebrag blijft nog onzeinander.	彼カ身持テ亦家ニ居ル
onzeinanderlijk. bijz. n. onnispelbaar, standias,	變ラズ
tig.	
Ge's nizen is onzeinanderlijk.	天ノ有テ限リ變ラズ
Een onzeinanderlijk geluk.	變ラズ福
onzeinanderlijk in zijne roornemens zijn.	己カ企テ變ラズニ居ル
onzeinanderlijk. bijz. zonder veranderinge.	變ラズニ
Iemand onzeinanderlijk geveewi blijven.	人ニ變ラズニ居ル
onzeinanderlijkheid. d. i. bestendigheid.	變ラズ事
De onzeinanderlijkheid is eene goddelijke	イッテモ變ラズ事神
eigenschap.	ノ妙ナル
De onzeinanderlijkheid van ge's nizen.	神ノ為テ變ラズ事
onzeinanderlijk. bijz. n. onbetrouw.	返答ノ出来ヌ言詞
Een onzeinanderlijk schrift.	返答ノ出来ヌ書附
onzeinanderlijk. bijz. n. onverschoonlijk.	許サレヌ言詞出来ヌ
Een onzeinanderlijk misflag.	許サレヌ過
De taak is onzeinanderlijk.	其事許サレヌ事ナル
onzeigerd. zie onzeigerd.	
onzeilaast. bijz. n. onverschrik.	恐レテ
Hij toonde zich onzeilaast op dat zeggen.	彼カ其言ヲ事ヲ聞テ恐レ
onzeibasterd. bijz. n. niet ontaard.	種愛リセテ居ル
onzeibasterd van zijne roornemens zijn.	先祖ヨリ種ノ愛ニ居ル
onzeibasterd, onbetrouw.	捨ラズ
onzeibasterde zeben.	捨ラズ行儀
De taal is in die stad onzeibasterd gebleven.	何カ其市中ニテ變ラ
onzeibel. bijz. n. niet terbel.	寝床ヲ變ラズ
De siike is nog onzeibel.	其病ノ居ルニ寝床ヲ

onierbeit. die oniermagt.	隠事出来
onierbergelijk. bij. n. dat niet te ierbergen is.	隠事出来
Een onierbergelijk gebrek.	隠事出来
onierbeter. bij. n. dat niet ierbeter is.	善ノ事ニテルニ改正
In een tucbe truck van dat loek tijt te seiten onierbeter gelteien.	其事物ニテ板ニ誤
onierbeterlijk. bij. n. dat niet te ierbeteren is.	直サニテ
Een onierbeterlijk kinaab, enz.	改正
onierbeterlijk. dat niet beter gemaakt kan nor ken.	直サレテ悪事
Dat stuk is onierbeterlijk.	此上善クサ
onierbeterlijkheit. 1. ierhaarbing in het kinaabe	其事此上善クサ
Eene groote onierbeterlijkheit bes leuens ten.	悪事ノ止事
onierbichbelijk. bij. n. onierzettelijk.	悪事ノ止事ノ頭
Een onierbichbelijk regter.	丁居
onierbichbelijk. bij. n. dat men niet ierbieden kan.	頼事ノ聞
Een onierbichbelijk kinaab.	頼事ノ聞ノ義判
onierbloemb. bij. n. eigen, natuierlijk.	禁セテ
onierbloembe spraakwijzen.	禁セテ悪事
Iemand onierbloemb te naardeid zeggen.	有ノ俵
onierbloemelijk. bij. n. dat niet te ierbloemen is.	有ノ俵ノ物言
Een onierbloemelijk werk.	有ノ俵ノ誠
onierboken. bij. n. toegelaaten.	人ニ有ノ俵ノ誠
Een onierboken kinaab.	飭事出来
onierbogen. bij. n.	飭事出来
Een onierbogen ijler.	飭事出来
onierbonben. bij. n. niet ierbonben.	禁
Eene onierbonbe nibe.	赦

onierbonben, onierpligt, ongehouden.	禁合
Ergens toe onierbonben tijt.	物禁合ニ居
onierboeken. die onierboken.	
onierboogen. die onierbogen.	
onierbergen. bij. n. onierholen openbaar.	隠レテ居
onierbergen geel.	隠レテ居
onierbrand. bij. n. onierteerd voor het ier.	焼ケテ居
Het onierbrande gebuete ber stad.	市中ノ焼ケテ居
onierbrand. onierteng.	焼ケテ居
onierbrand van te ten tijt.	日ニ焦
onierbrandbaar. bij. n. onierbrandelijk.	焼ケテ
onierbrandbare stoffe.	焼ケテ物
onierbrandelijk. die onierbrandbaar.	
onierbuekelijk. bij. n. dat men niet bucken kan.	不能壊
onierbuekelijk glas.	ワレノ硝子
*onierbuekelijk, onieranderlijk.	變レテ事出来
Eene onierbuekelijke niet.	變レテ事出来
onierbuekelijk, bij. n. standvastiglijk.	シカリ
onierbuekelijk gods neten onierhouden.	シカリトアル
onierbuid. bij. n. onierspreid.	シカリトアル
Een onierbuide tijbing.	知ワテ
onierbijzeld. bij. n.	知ワテ
oniercierb. bij. n. slecht, onepgepunct, lonber eeraab.	打碎
Een oniercierb hiiis.	飭
Een oniercierbe rebe.	飭
onierlagt. bij. n. niet op tijt heete.	飭
Ergens onierlagt op tijt.	飭
onierlagt. bij. n. onierlagtelyk, losfelyk.	不斗

Nets onderbagt zeggen.	或言フ不 _レ 少 _レ 言 _ニ
onverbagtelijk. bijv. losjes, onbebagtelijk.	何氣 _ニ シ _テ 氣 _ヲ 付 _ケ ズ
onverbagtel. zie onverbagtel.	
onverbagtel. bijv. n. onvernied, onbeschermt.	防 _ガ ズ _ル 評 _ヲ 打 _テ ズ _ル
Een onverbagtel. schrift.	評 _ヲ 打 _テ 書 _ク 付
Een onverbagtel. zaak.	評 _ヲ 打 _テ 事
Zieh onverbagtel. viergen.	防 _ガ ズ _ル 捕 _ム ル
onverbulbaar. zie onbulbaar.	
onverbulb. bijv. n. ongeschieden.	引 _キ カ _ケ ズ _ル テ _ル
onverbulbe goeieren.	引 _キ カ _ケ ズ _ル 品
onverbulb. zamengevoegt.	一 _致 シ _テ
Met onverbulbe krachten den vijand te springen.	一 _致 シ _テ 力 _ヲ テ _テ 敵 _ヲ テ _ル
onverbultheid. z. i. een dragtigheid.	一 _致
onverbekt. bijv. n. tenber verdek, open.	覆 _ヒ 無 _ク
Een onverbekte schuif.	覆 _ヒ 無 _ク ノ _コ ト
onverbulg. bijv. n. niet om terre genorpen.	打 _テ 崩 _カ ズ _ル テ _ル
onverberfelijk of onverberfelijk. bijv. n. dat niet beberen kan.	腐 _ル 事 _ノ 出来 _ズ テ _ル 朽 _ラ ズ _ル 出来 _ズ
De hemelsche goeieren zijn onverberfelijk.	天 _ノ 有 _ル 物 _ヲ 朽 _ラ ズ _ル 出来 _ズ
onverberfelijkheid. z. i. bestendigheid.	朽 _ラ ズ _ル 事 _ノ 腐 _ル 事 _ノ
onverdienbaar. bijv. n. dat men niet verdie- nen kan.	報 _シ 難 _キ
Gods vierdienbe genabe.	神 _ノ 報 _シ 難 _キ 事 _ノ
onverdiend. bijv. n. biiden verdienste.	報 _シ 難 _キ
Eene onverdiende gunst.	報 _シ 難 _キ 恩 _ノ
Het is onverdiend.	天 _ノ 報 _シ 難 _キ 事 _ノ テ _ル
onverdiendelyk. bijv. n. dat niet verdienend.	報 _シ ル _ニ 及 _バ ズ
Een onverdiendelyk werk.	報 _シ ル _ニ 及 _バ ズ _ル 事 _ノ
onverdoemd. bijv. n. die nog niet verdoemd is.	亦 _テ 罰 _シ ラ _ズ 亦 _テ 罪 _ヲ ナ _ク

onverdoemlyk of onverdoemlyk. bijv. n. onver- nlyklyk.	罰 _シ ラ _ズ 罪 _ヲ ナ _ク
Een onverdoemlyk mensch.	神 _ヨ リ _テ 罰 _シ ラ _ズ 當 _ル 事 _ノ
onverdonkerd. bijv. n. onverblijst.	曇 _ラ ズ _ル 明 _カ ナル
onverdonkerbe oegen.	明 _カ ナル _眼
onverdonkerbe schriften.	明 _カ ナル _書 附
onverdoorden. bijv. n. onbedoorden, onverdoest.	荒 _レ ズ _ル 居 _ル 朽 _ラ ズ _ル 居 _ル
Een onverdoorden land.	荒 _レ ズ _ル 居 _ル 國
onverdoorden, ongeschonden, onterminkt.	缺 _ケ ズ _ル 居 _ル 頂 _ノ 數 _ノ 精 _ヲ
onverdoordene handschriften.	申 _カ ノ _無 キ _書 附
onverdoornelyk. bijv. n. onverteerlyk, hard.	消化 _シ 難 _キ
onverdoornelyke kost voor de maage.	胃 _ノ 消化 _シ 難 _キ 食物
onverdraaglyk of onverdraaglyk. bijv. n.	堪 _ラ ズ
Een onverdraaglyke last.	堪 _ラ ズ _ル 重 _荷
Een onverdraaglyk mensch.	体 _合 思 _キ 人
Een onverdraaglyk gevoelen.	堪 _ラ ズ _ル 思 _ヒ
onverdraaglykheid. z. i. onlydelijkheid.	堪 _ラ ズ _ル 事
onverdraagzaam. bijv. n. die niet verdragen kan.	堪 _ラ ズ _ル 事 _ノ 出来 _ズ
onverdraagzaamheid. z. i. ongebild.	堪 _ラ ズ _ル 事 _ノ 出来 _ズ 事
onverdragelyk. zie onverdraagelyk.	
onverbaetelyk. bijv. n. onverblijtig, genoeglyk.	銀 _屈 ニ _ラ ズ
Een onverbaetelyk rede.	退 _屈 ニ _ラ ズ _ル 話
Een onverbaetelyk arbeid.	退 _屈 ニ _ラ ズ _ル 業
onverbaetelyk of onvermoed in het werk zijn.	仕 _事 退 _屈 セ _ル 居 _ル
onverbaetelykheid. z. i. genoeglykheid.	退 _屈 ニ _ラ ズ _ル 事
onverbaetig. bijv. n. vrolijk, lustig.	退 _屈 ニ _ラ ズ _ル 面白 _キ
Gij zijt een onverbaetig mensch.	汝 _ハ 面白 _キ 人 _テ アル
onverbaetig. naarstig, ietrig.	精 _出 ス
Hij is onverbaetig in den arbeid.	彼 _ハ 仕 _事 精 _出 ス
onverdrinkbaar. bijv. n. dat niet verdrinken kan.	溺 _ル 事 _ノ 出来 _ズ

0

四十四

En ineenlag is onierdrinkbaar.	湖ノ事ニ化シモノ
onierdrinkbaar land.	メリ込メヌ土地
onierdrinkelijk. zie onierdrinkbaar.	
onierbroogd. bijt. n. niet uit gebroogd.	汲ホサヌル及乾キ居
En onierbroogde sloot.	汲ホサヌル溝
onierbroogde borsten.	アガラス乳
onierbrooten of onierbroten. bijt. tonder ver.	退屈セズニ
briet.	
onierbrooten ergens mede voortiaaren.	物ヲ退屈セズニ
onierduisterd. bijt. n. onbenesid, helter.	曇ラズニ及明ラカナル
Eene onierduisterde licht.	明ラカナル空
De onierduisterde haarheid.	明テ誠
onierduidig. bijt. n. ongebuilig, onlijstaam.	物堪ヘナキ
En onierduidig mensch.	物堪ヘナキ人
onierduidigheid. l. i. ongebuild, onlijstaamheid.	物堪ヘナキ事
onierduidiglijk. bijt. onlijstaamlijk.	堪ヘズニ
onierduidiglijk eenig ongemak verbeagen.	堪ヘズニナラス不自由
onierduidiglijk naar iemand verlangen.	テ居ル堪ヘラズ程ニ纏カテ
onierduijnelijk. bijt. n. dat niet verduijnen kan.	消失ル事出来
oniereenigd. bijt. n. tnebragtig.	一致セズ居ルニ
oniereenigbe gemoederen.	一致セズ居ル心
oniereenigbe krijgsmagten.	一致セズ居ル軍勢
onierergeld. bijt. n. die erger niet genorden is.	愚クナラス居ル
onierflaauwd. bijt. n. onterknaakt.	衰ヘズ居ル
En onierflaauwde ierre.	衰ヘズ居ル出精
onierflaauwd in tijne gezegtheit tijn.	己ガ志ヲ拿メズニ居ル
oniergaberd. bijt. n. onierlamelb, terspuid.	カリテ居ルニ居ルニ
oniergalb. bijt. n.	ガハラ承ラズテ
oniergalbe risch.	カル取ラズニテ
oniergangbaar. bijt. n. oniergangkelijk, altoos	朽ヌテ絶ル事ナキ

duidend.	
oniergangkelijk. zie oniergangbaar.	
oniergangkelijkheid. l. i. staat van iets dat	絶ル事ナキ事
niet vergaan kan.	
oniergeeflijk of oniergeeflijk. bijt. n. oniergeef	赦サズ
lijk.	
En oniergeeflijke misflag.	赦サレヌ過
En oniergeeflijke tonde.	赦サレヌ罪
oniergeeflijk. bijt.	赦サズニ
oniergeeflijkheid. l. i. staat van iets dat onier	赦サレヌ事
geeflijk is.	
De oniergeeflijkheid der misdaad bestaat	罪ノ赦サレヌ事ニ
baarin, dat, enz.	因テナリ
oniergetelijk. bijt. n. dat niet te vergeeten is.	忘ララズ
Eene oniergetelijke smaadheid.	忘ララズ誹謗
oniergeeten. bijt. n. dat niet vergeeten is.	忘ララズ
En oniergeeten ongelijk.	忘ララズ無理
oniergeeflijk. zie oniergeeflijk.	
oniergelobbaar. bijt. n. onbeloonbaar.	報ララズ返禮出来
oniergelobbare dienster.	報ララズ勤
oniergelijkelijk. bijt. n. niërgraadeloos.	及ボナキ
Eene oniergelijkelijke kracht of sterkte.	及ボナキ力
En oniergelijkelijk dorst.	及ボナキ候
oniergelijkelijk. bijt. tonder neberga of nee	及ボナシ
ga.	
oniergelijkelyk tijne dingen doen.	己ガ為ラズベキ事ヲ外ノ
oniergelijkelykheid. l. i. staat van iets, dat	及ボナキ事
niet met iets anders te vergelyken is.	
oniergenoeqd. bijt. n. misnoegd, kwalijk te	怨テ居ル不足思テ居
treben.	

0

百一四

En ondergenoegd mensch.	事足ラズ
ondergenoegd met lijnen staat lijn.	居カスノ上ヲ不且ニ思
ondergenoeglijk. zie ondergenoegzaam.	
ondergenoeging. zie mitnoegen.	
ondergenoegzaam. bijt. n. dat niet te ivergence.	不且ナル
gen is	
ondergenoegzaamheid. 2. n. overlabelijke bequitz.	不且ナル事
De ondergenoegzaamheid is een groote kwaad.	事足ラズ居事甚惡
ondergeteld. bijt. n. alleen, zonder geselschap.	只一人
ondergeteld voor de stad gaan.	市中只一人通ル
ondergetelschap. zie ondergeteld.	
onderglaasd. bijt. n. onderlood.	藥カケテ無キ
onderglaasde steenen.	藥カケテ無キ瓦
ondergoed. bijt. n. ongeboet, ondergolben.	償ハズナル
ondergoede schade.	償ハズナル損
ondergoedelijk. bijt. n. onherstelbaar.	償ハズ
En ondergoedelijk verlies.	償ハズ損
ondergoelikt. bijt. n. onopgesmukt.	飾ラズナル
ondergolben. bijt. n. onbuoend.	賞表名ズナル
Eene ondergolbe veldbaad.	賞表名ズナル善仕打
ondergramd. bijt. n. ongestoord.	怒ラズニ居ル
Hij hoorde alle zijne smacbroorden met ondergramben gemoede aan.	彼ノ事怒ラズ聞テ居タ
ondergroot. bijt. n. niet grooter gemaakt.	大シクテ無イ
* En ondergroot leggen.	大造ニ言テ無イ事
onderguld. bijt. n. dat niet terguld is.	金付ケテ無イ
En onderguld boek.	金付ケテ無イ書物
ondergund. bijt. n. niet gegund, niet ingenid.	赦サズナル
ligd.	
Eene ondergunde trichheid.	赦サズナルノトイフ

onierhaalb. bijt. n. ongemeld.	説私メズナル
En onderhaalbe geschiedenis.	説私メズナル縁起
onierhaast. bijt. n. niet haastig.	急カズ
Met onierhaaste schreden gaan.	急カズニ歩行
Eene onierhaaste reis.	急カズ旅
onierhelpelijk. bijt. n. ongeneeslijk.	療治ノ出来ズ
onierhelpelijke ziekte.	療治ノ出来ズ病
onierhelpelijke foet.	取直シノ出来ズ過
onierhinderd. bijt. n. onbelet.	妨ラズニナル
En onierhinderd voornemen.	妨ラズニナル企
onierhinderd. bijt. onbelet, zonder verhinde.	障ナシ
ring.	
onierhinderd vertrekken.	障ナシ出立ス
onierhoed. bijt. n. ontoorkien.	斗ラズル不斗シカ
En onierhoed toornal.	不斗シタル發事
onierhoeds. bijt. onoordagtelijk.	思ハズシテ
Iemand onierhoeds eenen slag geten.	人ノ思ハズシテ打ツ
onierhoeds. schielijk buiten vernachting.	不時ニ
Den tijd onierhoeds overvallen.	不時ニ敵ニ仕カス
onierholen. bijt. n. onierborgen.	隠サズナル
En onierholen schat.	隠サズナル寶
onierhoopt. bijt. n. oniermaacht.	不時ナル
En onierhoopt geluk.	不時ナル幸
onierhoord. bijt. n. niet verhoord.	亂サズニ
Iemand onierhoord teroorbeelen.	人ヲ亂カズ戒ラズ言渡
onierhoorde gebeden.	聞テラズ願事
De gerangens lijn nog onierhoord.	罪ノ次第ノ教カズニ居ル
onierhuist. bijt. n. niet oergebracht.	外ノ家持ヲ運テラズ
onierhuist goed.	外ノ家持ヲ運テラズ品
onierhuist. bijt. n. dat niet verhuist is.	借サズナル

0

四十四

Een onterhuurd huis.	借 ^レ テ ^ニ アル家
onterhuurlijk. bijt. n. dat men niet verhuuren kan.	借 ^テ 事 ^ノ 出来 ^ズ
Een onterhuurlijk land.	借 ^テ 事 ^ノ 出来 ^ズ 地面
onterjaagt. bijt. n. onderbreien.	追 ^ヒ 散 ^ラ ズ ^ニ テ ^ル
onterjaard. bijt. n. dat niet terjaard is.	年 ^ヲ 経 ^テ 居 ^ラ ズ
Mijne torbering is nog onterjaard.	我 ^ガ 催 ^メ 未 ^ダ 時 ^{来^ズ}
onterkeerd. bijt. n. onteranberd.	替 ^ラ ズ ^ニ 居 ^ル
onterklaarbaar. te onstelligelijk.	明 ^ニ 説 ^テ 無 ^キ
onterklaard. bijt. n. niet uitzegleid.	書 ^物 内 ^ノ 明 ^ニ 説 ^テ 無 ^キ
Eene onterklaarde plaats in een boek.	書 ^物 内 ^ノ 明 ^ニ 説 ^テ 無 ^キ
onterkleed. bijt. n. niet van kleed teranberd.	着 ^替 セ ^ズ 居 ^ル
onterkleed op het tooniel komen.	着 ^替 セ ^ズ 舞 ^臺 出 ^ル
onterknogt. bijt. n. onterbonben.	組 ^メ 合 ^フ テ ^居 ラ ^ズ
onterknogt aan ene modnie lijn.	婦 ^人 組 ^メ 合 ^フ テ ^居 ラ ^ズ
onterkocht, onterkopt. bijt. n. onterkogte.	賣 ^テ ナ ^キ
onterkogte goebieren.	賣 ^テ ナ ^キ 品
onterkondigb. bijt. n. terknigen.	知 ^ラ ズ ^ニ テ ^ル
Eene onterkondigbe naarheid.	知 ^ラ ズ ^ニ テ ^ル 信
onterkoopelijk of onterkopelijk. bijt. w. dat niet terkocht kan worden.	賣 ^レ ザ ^ル
onterkregen. bijt. n. ontermorren.	得 ^ザ ル ^テ 請 ^ガ ル
Eene onterkrege effenis.	請 ^ガ ル ^テ 遺 ^物
onterkreukt. bijt. n. ongekreukt.	手 ^ノ 多 ^ク 手 ^ノ 少 ^ク テ ^居 ラ ^ズ
onterkreukt lijnmaat.	手 ^ノ 多 ^ク 手 ^ノ 少 ^ク テ ^居 ラ ^ズ
onterkrijgbaar. bijt. n. onbekomelijk.	得 ^難 キ
onterkrijgbare schatten.	得 ^難 キ ^寶
*onterlaat. l. m. een moedenillige.	傲慢
Hij is een regte onterlaat.	彼 ^ノ 傲慢 ^ナ ク ^テ 居 ^ル
onterlaaten. bijt. n. niet geruimd.	不 ^淨 ヲ ^取 除 ^カ ズ ^ニ テ ^ル

Een onterlaaten heimelijk gemak.	不 ^淨 ヲ ^取 除 ^カ ズ ^ニ テ ^ル 雪 ^隠
onterlaaten in droefheid. te ongelaten.	
onterlaaten. bijt. baldadiglijk, moedenilliglijk.	慢 ^テ
Zich onterlaaten aanstellen.	己 ^ノ 傲慢 ^ニ テ ^居 ル
onterlautig. bijt. n. en bijt. ongelaten.	怒 ^リ テ ^居 ル ^テ 手 ^ノ 盡 ^キ
Zich onterlautig in een ongeral aanstellen.	難 ^シ 思 ^ヒ テ ^居 ル
onterlakt. bijt. n.	漆 ^塗 セ ^ズ ニ ^テ ル
onterlegen. bijt. n. buiten terlegentheid.	事 ^ガ ズ ^ニ 居 ^ル
onterlegen om hulp lijn.	助 ^ケ テ ^金 事 ^ヲ 交 ^フ テ ^居 ル
onterleid. bijt. n. niet misleid, of bedrogen.	欺 ^カ レ ^ズ ニ ^テ 居 ^ル
De mensch, nog onterleid, nas, ent.	木 ^ノ 人 ^ノ 愚 ^{ナル} 時 ^ニ
onterlept. bijt. n. onterriekt, iersch.	凋 ^ラ ズ ^ニ 居 ^ル
Een onterlepte bloem.	凋 ^ラ ズ ^ニ 居 ^ル 花
*Eene onterlepte schoonheid.	未 ^ダ 衰 ^テ 美 ^麗
+Dat oed rijn liet ver nog onterlept liet.	其 ^ノ 美 ^麗 未 ^ダ 衰 ^テ 又 ^ハ 林
onterlet. bijt. n. onterhinderd.	妨 ^ガ ズ ^ニ テ ^ル
onterlieft. bijt. n. minneloos, ongeroelig.	嬌 ^乱 ニ ^キ 女 ^ヲ 好 ^ム
onterlieftheid. l. n. ongeroeligheid.	嬌 ^乱 ニ ^キ 事 ^ヲ 好 ^ム
onterligt. bijt. w. onnietend.	能 ^ク 閑 ^ケ ズ
Een onterligt mensch.	能 ^ク 閑 ^ケ ズ
De onterligte kinderen.	能 ^ク 閑 ^ケ ズ ^ニ テ ^居 テ ^居 ル
onterligt. niet lighter gemaakt.	輕 ^ク セ ^ズ ニ ^テ ル
Een onterligte last.	輕 ^ク セ ^ズ ニ ^テ ル ^荷 物
onterloofd. bijt. n. rijn, onterbonben.	我 ^ノ 任 ^ニ ス ^ル
Een onterloofbe juffer.	物 ^事 ヲ ^我 ノ ^任 ニ ^ス ル ^女
onterloofd, niet terlegt of terkocht.	言 ^ハ 直 ^ニ テ ^居 ル ^言 多 ^ク
Dat is al te lamem onterloofd goed.	是 ^ノ 物 ^事 ヲ ^テ テ ^ル 言 ^ハ 直 ^ニ テ ^居 ル ^言 多 ^ク
onterlooren of onterlooren. bijt. n. onbetreken.	失 ^ハ ズ ^ニ テ ^ル
Een onterlooren moed.	失 ^ハ ズ ^ニ テ ^ル 勢 ^ニ
ontermaak. l. g. ongenoepte.	苦 ^シ シ ^テ 面 ^白 ク ^テ 事 ^ヲ

0

六十四

Daar steekt meer oniermaak dan iermaak	夫 ^レ 樂 ^ニ 苦 ^ク シ ^ク ガ ^ク
ir.	
oniermaakelijk. bijt. n. ongenoegelijk.	苦 ^ク シ ^ク シ ^ク 面 ^ニ 白 ^ク 無 ^ク
Een oniermaakelijk spel.	面 ^ニ 白 ^ク 無 ^ク 遊 ^ビ
Dat is ene oniermaakelijke stad.	夫 ^レ 面 ^ニ 白 ^ク 無 ^ク 市 ^中
oniermaakelijkheid. l. r.	面 ^ニ 白 ^ク 無 ^ク 事
oniermaand. bijt. n. niet opgericht.	異 ^ニ 見 ^ル 也 ^ニ テ ^ル
oniermaand tot de duigde tijt.	德 ^ノ 道 ^ニ 教 ^ヲ 訓 ^サ レ ^テ 居 ^ル
oniermaand. bijt. n. onberoemd.	譽 ^レ ト ^キ
Een oniermaand schrijver.	譽 ^レ ト ^キ 著 ^シ 迷 ^者
Van geen oniermaand geslacht tijt.	名 ^高 キ ^家 ノ ^後 胤
oniermaandheid. l. r. onbegaantheit.	譽 ^レ ト ^キ 事
oniermakelijk. l. r. oniermaakelijk.	
oniermeesterlijk. l. r. onierinnelijk.	
oniermeten, of oniermeten. bijt. n. onberoemde,	褒 ^ズ
lijk.	
oniermeten gesproken, heb ik enz.	褒 ^ズ 言 ^フ 我 ^ノ ……
oniermeld. bijt. n. niet gemeld.	記 ^載 セ ^テ テ ^ル
oniermengd. bijt. n. onierrialscht.	純 ^粹 ト ^ル
oniermengde maaren.	質 ^ノ ト ^キ 荷 ^物
oniermengd. bijt. n. van eenerlei volk.	異 ^種 ノ ^交 ラ ^ズ 居 ^ル
Een oniermengd leger.	異 ^種 ノ ^交 リ ^無 キ ^軍 兵
oniermetel. bijt. n. niet roekeloos.	用 ^ヒ ス ^ル 念 ^ハ ル
oniermetelheid. l. r. bescheidenheid.	用 ^ヒ ス ^ル 事 ^ノ 念 ^ハ ル
oniermeten. l. r. oniermeten.	
onierminberd. bijt. n. niet geminderd, niet	減 ^セ ズ ^ル 直 ^ニ 下 ^ラ
op minber prijs getet.	ズ ^ニ ル
Dat geld is onierminberd.	其 ^ノ 金 ^ノ 相 ^場 下 ^ラ ズ ^ニ
onierminberd of behoudens.	減 ^セ ズ ^様
onierminberd mijn regt.	我 ^ノ 持 ^前 ノ ^減 ズ ^{コト}

oniermoedelijk. bijt. n. Paar geen iermoe,	疑 ^思 ハ ^ズ
den op valt.	
Een oniermoebelijk ierraad.	疑 ^モ ト ^キ 誤 ^ル
oniermoebelijk. bijt.	疑 ^ハ ズ ^ニ
Inbien die Raak oniermoebelijk mogte	物 ^事 ノ ^疑 モ ^ト シ ^テ 發 ^ス
gebeuren.	
oniermoed. bijt. n. niet moeide.	勞 ^シ ズ ^居 ル
oniermoed in den arbeid tijt.	仕 ^事 ニ ^勞 ム ^居 ル
oniermoeide krijgshenden.	勞 ^シ ズ ^居 ル ^軍 兵
oniermoejelijk. bijt. w. die niet moeide noeb.	勞 ^シ ズ
Een oniermoejelijk mensch.	勞 ^シ ズ ^人
oniermoejelijk. bijt. Tonber lich te iermoei,	勞 ^シ ズ ^ニ
jen.	
oniermogen. l. g. onmagt.	力 ^量 ノ ^ト キ ^事
Dat gaf tijt oniermogen te kennen.	勢 ^カ ガ ^知 ラ ^ズ カ ^量 ノ ^ト キ
oniermogend. bijt. n. onmagtig, magteloos.	力 ^量 ノ ^ト キ
oniermogend tijt om iemand te helpen.	人 ^ヲ 助 ^ル 力 ^量 ガ ^ナ ク
oniermogend, arm, behoefdig.	困 ^窮 シ ^テ 居 ^ル
Dat tijt oniermogende lieden.	夫 ^レ 困 ^窮 シ ^テ 居 ^ル 人
oniermogendheid. l. r. magteloosheid.	力 ^量 ノ ^ト キ ^事
oniermond. bijt. n. Tonber momaantlicht.	假 ^面 カ ^ラ フ ^ス 居 ^ル
oniermonde tooneelpeulbers.	假 ^面 者 ^カ ラ ^フ ス ^ニ 居 ^ル
Zij kniemen oniermond ten bans.	脚 ^邊 ノ ^假 面 ^カ ラ ^フ ス ^ニ
oniermord. l. r. oniermord.	
oniermord. bijt. n. oniermord, niet der,	和 ^フ カ ^ズ
lacht.	
Een oniermord regter.	和 ^フ カ ^ズ 裁 ^判 役
oniermijdelijk. bijt. n. dat niet te mijden is.	逃 ^レ ズ
oniermijdelijke rampen.	逃 ^レ ズ ^禍
oniermijdelijk. bijt.	逃 ^レ ズ ^ニ

Zij zal ontermijdelijk komen.	彼女ハ ^ア ニ ^ウ 事ノ ^シ 逃 ^ル
onternageld. bijt. n. niet vernageld.	釘付 ^ケ テ ^ニ ナ ^ラ ズ ^ニ ナ ^リ
Het geschiet zond men attemaal nog onter, nageld.	石火矢 ^ヲ 未 ^ダ ス ^リ 釘 ^ニ
onternererd. bijt. n.	ヲ打 ^付 ケ ^テ ナ ^リ タ ^リ
En onternererde, trots of hoogmoed.	押柄 ^ナ ル
onterniuid. bijt. n.	甚高 ^ク フリタル ^心
onterniuidte ierbintenisfen.	新 ^ニ モ ^ス ニ ^ル
onterniuidte, ent. tie onturgenege, ent.	新 ^ニ モ ^ス ニ ^ル 取 ^極
onterniuidt. l. g. dommigheid, bottigheid.	愚鈍
Ergens tij onterniuidt in laaten blijken.	轍事 ^ヲ 頭 ^ニ 心 ^ス 愚鈍 ^ナ ル
onterniuidtig. bijt. n. rekenloos.	理非 ^ノ 分 ^ラ ズ
Het onterniuidtig zie.	理非 ^ノ 分 ^ラ ズ歎
onterniuidtig, bot, dom.	愚鈍 ^ナ ル
En onterniuidtig mensch.	愚鈍 ^ナ ル人
Hoe kan iemand zoo ontarniuidtig zijn?	如何 ^ニ テ ^カ 左 ^様 ニ ^思
ontarniuidtigheid. l. s. dommigheid, plomp, heid.	鈍 ^ア ラ ^フ カ
ontarniuidtiglijk. bijt. dommelijk, bottelijk.	愚鈍 ^{ナル} 事
Ergens ontarniuidtiglijk in te merk gaan.	或事 ^ヲ 愚鈍 ^ニ ス
onteroorbeuld. bijt. n. ontarniden.	刑法 ^ヲ 言 ^ハ 渡 ^サ ズ ^ニ ル
En onteroorbeuld misbaabiger.	刑罪 ^ノ 言 ^ハ 渡 ^サ ズ ^ニ ル
onteroorzaak. bijt. n. datgene oortzaak heeft.	根元 ^ノ ナ ^リ
God is allen een onteroorzaak tie, ten.	神 ^ノ カ ^リ 根 ^ノ 無 ^ク ス ^ニ
onterootmoedig. bijt. n. onternererd.	テ ^{アル}
onterooid. bijt. n. niet terooiderd.	謙 ^ラ ズ ^ニ 居 ^ル
	年ノヨ ^ク タ

Eene ontelalbe schoonheid.	年ノヨ ^ク タ ^ニ 美 ^シ
onterpagt. bijt. n.	アル ^ハ ト ^セ ズ ^ニ ル
Het gemaal is nog onterpagt.	此 ^レ 運 ^上 ノ ^ホ タ ^ク アル ^ハ
onterpagte of ontelalbe lanberijen.	此 ^レ 運 ^上 ノ ^ホ タ ^ク アル ^ハ
onterpand. bijt. n. ontelal, nij.	アル ^ハ ト ^セ ズ ^ニ ル ^烟
onterpande goederen.	質 ^ニ 入 ^ル ス ^ニ ル
onterpant. bijt. n. onterspoot, ontelal.	質 ^ニ 入 ^ル ス ^ニ ル ^品
onterpante boomen.	植 ^ニ 直 ^ス ズ ^ニ ル
onterspoot. bijt. konber ierpooling.	植 ^ニ 直 ^ス ズ ^ニ ル ^樹
onterspoot arbeiden.	中 ^休 ニ ^ナ リ
onterrast. bijt. n. konber terrassing.	中 ^休 ニ ^ナ リ ^{仕事} ス
onterrigt. bijt. n. niet uit geveerd.	不 ^意 ニ ^襲 ス ^ニ ル
Dat merk is nog ontarrigt.	仕 ^遣 ケ ^テ ス ^ニ ル
onterrigter laake iertrekken.	其 ^{仕事} 未 ^ダ 仕 ^遣 ス ^ニ ル
onterroerlijk. tie ontroerlijk.	未 ^ダ 終 ^ニ ス ^ル 何 ^モ ナ ^シ
onterschaald. bijt. n.	氣 ^ノ 抜 ^ケ ズ ^ニ 居 ^ル
onterschaalde wijn.	氣 ^ノ 抜 ^ケ ズ ^ニ 居 ^ル 酒
onterscheiden. bijt. n. onterscheeld.	分 ^ケ ズ ^ニ ル
Dat is onterscheiden van malkanberen.	夫 ^ハ 西 ^方 分 ^ケ ズ ^ニ ル
Wij hebben samen onterscheiden goed.	我 ^等 寄 ^合 荷 ^物 持 ^持 屋
onterscheiden, onterschillig. tie onterschil, lig, ent.	
onterschillig. bijt. n. vrij.	自由 ^{ナル}
Gods onterschillige wil.	神 ^ノ 遠 ^ク 好 ^ム
onterschillig, eien eens.	同 ^シ 事
Het is mij onterschillig of ik dat doe of niet.	夫 ^ハ 私 ^ニ 於 ^テ 為 ^ル ト ^モ
onterschilligheid. l. s.	為 ^ス ト ^モ 同 ^シ 事 ^ナ ル
onterschilliglijk. bijt. onterschillende.	自由 ^{ナル} 事
onterschilliglijk ergens van spreken.	自由 ^ニ 如 ^ク ナ ^リ
	物 ^ノ 如 ^ク ナ ^リ 言 ^フ

0

頁

onderschoonbaar. bijz. n. onderschoonelijk.	赦サレヌ
Een onderschoonbare misflag. verschoond.	赦サレヌ罪
onderschoond. bijz. n. niet verschoond.	赦サレヌニアル
onderschoonelijk. bijz. n. onderschoonbaar.	赦サレヌ
onderschoonelijke schelmstukken.	赦サレヌ悪事
onderschrikkelijk. bijz. n. onversaarlijk.	一向恐レヌ
Hij is onderschrikkelijk.	彼一向恐レヌ
onderschrikt. bijz. n. onverschrokken.	恐レズニ
onderschrikt het ionnis des doot aanhooren.	死罪言付テ恐レ聞ク
onderschrikt. bijz. socht, kloekmoedig.	先キ見ズニ
onderschrikt den sijand aantasten.	先キ見ズニ敵ニカル
onderschrokken. bijz. n. onverschrikt.	恐レズニ居ル
Een onverschrokken gemoed.	恐レズニ居ル心
onderschrompeld. bijz. n. glad.	平ナルニ歡クヨラニ居ル
Een onderschrompeld sel.	歡クヨラニ居ル皮
onderschuldig. bijz. n. niet schuldig.	掛合ズニ居ル
Ik ben dat onderschuldig.	我其事掛合ズニ居ル
Hij was dat onderschuldig of ongehouden si te leggen.	彼汝事掛合ズニ居ル
ondersierb. zie onopgepronkt.	合ズニ居ル
onderslaagen of onerslagen. bijz. n. ongebood.	殺サズニアル
onderslage krijgsvenden.	殺サズニアル軍兵
onderslagen, onterbaast.	恐レズニ
Zij blev onerslagen op die tijding.	彼女其使ニテ恐レズニ居ル
onderslagen, onerschaald. zie onerschaald.	
onderslapt. bijz. n. onerslapt.	弱クニ居ル
Het onerslaptien moebe.	弱クニ居ル貌ヲ以テ
ondersluten. bijz. n. geheel, niet gesluten.	スミテ招レテ居ル
Een ondersluten kleed.	スミテ招レテ居ル着物
onderslenscht. bijz. n. onersmelkt, frisch.	潤ンテ居ル

Een onderslenschte bloem.	潤ンテ居ル花
ondersluten. zie onersluten.	
onderslimmerd. bijz. n. niet dergerd.	悪クナラズ居ル
Dat goed is onderslimmerd.	其品悪クナラズ居ル
onderslijtelijk. bijz. n. heel sterk.	甚丈夫ナル
onderslijtelijke schoenen.	甚丈夫ナル皆
onderslijtelijke lakenen.	甚丈夫ナル羅紗
ondersmolten. bijz. n. niet meer gesmolten.	融レカキスニアル又再ビ
ondersneden. zie ongesneden.	
Die pen is ondersneden van zene nielore pen spreekende.	其筆新キ筆ナル
ondersneden van een pen die reeds eens tersneden gemaekt is.	其筆再ビ切リ直キ筆ナル
onderstaald. bijz. n. niet verstaald.	カチアケシテナイ
onierstaanbaar. bijz. n. dat men niet der, staan kan.	カラス合ズニ居ル
Eene onierstaanbare taal.	カラス言葉
Eene onierstaanbare reden.	カラス文
onierstaanlijk. zie onierstaanbaar.	
onierstand. l. g. derstandeloosheid, onniten, heid.	不才
Ergens een groot onierstand intoo. nen.	物ニカラスニ居ル
onierstand. als,	
Die onierstand heeft alles bedirren.	其馬鹿何彼損ガク
onierstandig. bijz. n. ondiende, braas.	馬鹿ナ
Een onierstandig mensch.	馬鹿ナ人
Hoe kan iemand zoo onierstandig lijn?	如何シテ人カ左様馬鹿
onierstandig. bijz. n. onierstandiglijk.	不才ナル

onderstandigheid. n. v. onnutenheid.	不才ナ事
Daar bleek tijne onderstandigheid in.	夫ニ才不才ヲ顯ス
onderstandiglijk. bijv. onnaslijk, bottelijk.	馬鹿ラシク
onderstandiglijk op eene vraag antwoorden.	尋ニ馬鹿ラシク答フ
Ergens onderstandiglijk in te werk gaan.	物ヲ馬鹿ラシクスル
onderstaanlijk. zie onderstandiglijk.	
ondersterkt. bijv. n. niet versterkt.	丈夫ニ居ル
onderstoort. bijv. n. onbediagd, niet ontruist.	動セズニ居ル
Een onderstoorte rust.	動セズニ居ル安氣
onderstoort, gerust, niet beroerd.	動セズニ
Hij bleef echter onderstoort.	彼女ヤリ動セズニ居ル
onderstoortlijk. bijv. n. onderstoortbaar.	動セズニ事ノ出来
onderstorden. bijv. n. leinende.	死ニズニ居ル 體一分
onderstordene leden.	死ニズニ居ル節々
onvertaald. bijv. n. onvertolk.	譯セズニ其終ニアル
onvertaalde schriften.	譯セズニ其終ニアル書物
onverteerd. bijv. n. raauw.	消化セズニ居ル
onverteerdet spijs.	消化セズニ居ル食物
onverteerd, niet verteerd.	遺ニ遺ニアル
Het geld is nog onverteerd.	金が未ダ遺ニ遺ニアル
onverteerlijk. zie onverdoinelijk.	
onvertelbaar. bijv. n. dat men niet verhaalen kan.	言葉ニ迷ラズ又出テ事ノ出来
onvertierd. bijv. n. onderkooft.	捌ケテ居ル
onvertierde waren.	捌ケテ居ル品物
onvertilbaar. bijv. n. onvertelbaar.	持運ノ出来
Een onvertilbare steen.	持運ノ出来石
onvertind. bijv. n. niet vertind.	錫カケテ居ル
Een onvertinde ketel.	錫カケテ居ル茶鉢

onvertint, onvertind. bijv. n.	十番目當ル者 差又
onvertogen. bijv. n. onuitgesteld.	差置又用捨ナキ
Iemand onvertogen recht laten wederzaaren.	人ノ用捨ナキ 罪行
onvertogen. stoit, onbetamelijk.	減法ナル又法外ナル
Hij sprak niet een onvertogen woord.	彼法外ノ語 語言ナシ
onvertogen. bijv. n. zonder listel, zonder ver, trek.	差置ナシ 又用捨ナキ
De vorst trok onvertogen derwaarts.	王差置 又ナキニ極
onvertold. bijv. n. dat geen tol heeft betaald.	運上出テ居ル
Onvertolde koopmanschappen.	運上出テ居ル商賣モノ
onvertooogen. zie onvertogen.	
onvertroost. bijv. n. ongetroost.	宥ラズニ居ル
onvertroostelijk. bijv. n. die niet te troosten is.	宥ル事ノ出来
Onvertroostelijk onvreemig verlies zijn.	損付 宥ル事ノ出来 居ル 體一分
onvertraagd. bijv. n. stout, onbetreest.	先キ見ズ 又物恐
Een onvertraagd mensch.	先キ見ズ 人
onvertraagdelyk. bijv. stoutelyk, onbetreestelyk.	先キ見ズ 又恐
Den vijand onvertraagdelyk aangrijpen.	敵恐ニ仕カレ
onvertraagdheid. n. v. scouwheid, kleeckmoedig, heid.	先キ見ズナル事 又物恐
onvertaard. bijv. n. onverschrikt.	驚カズニ居ル
Onvertaard voor alle dreigingen zijn.	諸威ニ事驚カズニ居ル
Gij dreigd den onvertaarden.	汝ニ驚カズニ成
onvertaardelyk. syn. onverschrikkelijk.	驚カズニ
onvertaardheid. n. v. onvertraagdheid.	物驚カズニ事
onvertaardig. bijv. n. niet gereed.	用意セズニアル
onvertalscht. bijv. n. ondermengd, uiter.	交物ニテナキ 又心統ナル
Onvertalschte waren.	交物ニテナキ品物

Die onverschikte waarheid.	正真ノ誠
ontervalt. bij. n. ontverast.	清凉セ又氣ヲ引立
Ontverast water.	氣ヲ引立又水
ontverderigd. nie ontverwaardigd.	
ontvervort. nie ontvervort.	
ontvervorderd, niet verorderd, niet voortgenet.	雄 ^ニ 居ル又 ^ニ 行 ^テ 居ル
Die zaak blijft ontvervorderd.	其事一向増明 ^ニ 居ル
ontvervreemd. bij. n. ontverkoegt.	人手渡 ^ス ル又 ^ニ 賣 ^ス ル
ontvervreemde landrijen.	賣 ^ス ル田畑
ontvervroken. nie ontbevroken.	
ontvervuild. bij. n. schoon.	汚 ^ニ 居ル
ontvervulbaar. bij. n. dat niet vervuld kan worden.	言 ^ニ 通 ^ニ ナラズ
Eene ontvervulbare voorzegging.	言 ^ニ 通 ^ニ ナラズ又 ^ニ 占 ^ニ
ontvervulbaar, dat niet te vullen is. nie ontvulbaar.	
ontvervuld. bij. n. niet volbragt.	言 ^ニ 通 ^ニ セズ
Ontvervulde beloften.	言 ^ニ 通 ^ニ セズ約束
ontverwaard. nie ontverwaard.	
ontverwacht of ontverwacht. bij. n. schielijk, buiten verwachting.	不意 ^ニ
Ontverwacht te huis komen.	不意我が家 ^ニ 来 ^ル
Iemand ontverwacht op het lijf komen.	人ヲ不意 ^ニ 捕 ^ル
Iemand ontverwacht aantasten.	人 ^ニ 不意 ^ニ 仕 ^カ ル
ontverwagt. bij. n. ontvoorsien.	計 ^ラ ズ
Een ontverwagt geluk.	計 ^ラ ズ幸 ^ニ
ontverwandeld. nie ontveranderd.	
ontverstorrd. nie ontvernerd.	
ontvervormd. nie ontvermeurd.	
ontvermeerbear. bij. n. ontverdediglijk.	防 ^ガ ズ
ontvermeerd. bij. n. ontverdadig.	手向 ^セ ズ
Nieth ontvermeerd overgeven.	手向 ^ス ズ敵 ^ニ 渡 ^ス

ontvermerd. bij. n. door het niet bedorven.	日 ^ヲ 燒 ^ク 居 ^ル
ten.	
Dat zijn nog ontvermerde glazen.	未 ^ダ 燒 ^ク 居 ^ル 硝 ^子
ontvermeren. bij. n. ontveroordeeld.	罪 ^ヲ 言 ^ヒ 渡 ^サ ス
Een ontvermeren misdadiger.	罪 ^ヲ 言 ^ヒ 渡 ^サ ス罪 ^人
ontvermeljd. bij. n. niet overmeljd.	九 ^天 井 ^張 ズ
Ontvermeljde kelders.	九 ^天 井 ^張 ズ
ontvermelkbaar. bij. n. dat niet verslenscht.	洞 ^マ ズ
Een ontvermelkbaar bloem.	洞 ^マ ズ花
*Een ontvermelkbaar schoonheid.	變 ^セ ズ美 ^シ
ontvermelkt. bij. n. ontverslenscht, versch.	洞 ^マ ズ居 ^ル 又 ^ニ 新 ^シ
Ontvermelkte rooken.	洞 ^マ ズ居 ^ル 口 ^ニ
Eene ontvermelkte schoonheid.	變 ^セ ズ居 ^ル 美 ^シ
ontvermerd. bij. n. ontvermaad.	毛 ^ハ ズ居 ^ル 又 ^ニ 混 ^雜 セ ^ル
ontvermeljbaar. bij. n. onlekomelijk.	叶 ^ハ ズ
Een ontvermeljbaar verzoek.	叶 ^ハ ズ願 ^ヒ
ontvermeurd. bij. n. ontverarmd.	温 ^マ ズ
Ontvermeurde kott.	温 ^マ ズ食物
ontvermeljelijk. bij. n. dat niet te verwerpen is.	捨 ^テ ズ
Een ontvermeljelijk of ontvermaakbaar getuige.	捨 ^テ ズ又 ^ニ 證據
nie.	
ontvermertelijk. nie ontvermerfbaar.	
ontvermeren. nie ontvermeeren.	
ontvermilligd. bij. n. niet toegestaan.	免 ^サ ズ
Een ontvermilligde bede.	免 ^サ ズ願 ^ヒ
ontverwinnelijk. bij. n. ontvermeesterlijk.	奪 ^テ 取 ^ル 事 ^ニ 出来 ^ル
Een ontverwinnelijk koning.	奪 ^テ 取 ^ル 事 ^ニ 出来 ^ル 王 ^ト
Ontverwinnelijke amargheden.	手 ^ノ 付 ^カ ズ難 ^シ
ontvermissfeld. bij. n. ratt, bestendig.	變 ^マ ズ居 ^ル
Een ontvermissfeld geluk.	變 ^マ ズ居 ^ル 福

0

四四

onverzettigd. bij. n. onverzettendigd.	知セテ了ル
Hij was daar onverzettigd van.	彼其事知セテ了ル
onvervoest. zie ondervoeren.	
onvervonden. bij. n. niet te ondergebracht.	奪レテ居ル
Onvervonden landen.	奪レテ居ル國
onvervoepelijk. zie onderverpelijk.	
onvervoren. bij. n. onverkregen, ontdegd.	叶ニスル
Len onvervoren verzoek.	叶ニスル願ヒ
onverwikkbaar. bij. n. dat men niet verzet ten kan	動ス事出来ヌ
onverwytelijk. bij. n. onwraakbaar.	非難ノケテヌ
Onverwytelijke getuigen voortbrengen.	非難ノケテ證據ヲ出ス
onverwytelijk. zie onderdoemelijk.	
onverzaad. bij. n. beter onverzadigt.	充分ニ食ハス居ル
Onverzaad van tafel gaan.	充分ニ食ハス卓子ヨリ立
onverzaadelijk of onverzadelijk. bij. n. dat niet te verzadigen is.	食ヒ飽ヌ
Len onverzadelijke honger.	食ヲモク飽ヌ餓
*lene onverzadelijke gelusigt.	飽ヌ金ヲ
lene onverzadelijke begeerte.	飽ヌ好
onverzadelijkheid. n. v.	食ヒ飽ヌ事
onverzadigd. zie onverzad.	
Onverzadigde maak.	飽キ足ラヌ恨
onverzagt. bij. n. onvermurrd.	和ラカニスル
onverzagt, ongestild	和ラカニス居ル
lene onverzagte pijn.	和ラカニス居ル痛
onverzagtelijk. zie onverzoenelijk.	
onverzammel. bij. n. verstrooid.	集メテ又所々ナリ居ル
Het leger was nog onverzammel.	軍兵其時散ラシテ居
onverzand. bij. n. ongewond.	疵ツケニスル

Hij bleef onverzeerd van dien steek.	彼其突キテ疵ヲ居
Onverzeerd liet den slag komen.	疵ヲ受テ戰ヨリ進
onverzagd. bij. n. open.	封印セニスル
Onverzagde brieven.	封印セニスル書状
onverzeerd. bij. n. ongewis.	慥ナラス
lene onverzekende hoop.	慥ナラス望
Onverzeerd van de uitkomst zijn.	出来上カ慥ナラス居ル
onverzekel. bij. n. ondergerelschap.	連ナシ
Onverzekel door de stad gaan.	連ナシ市中ヲ行運ル
onverzetbaar. zie onverzettelijk.	
onverzettelijk. bij. n. vast, onveranderlijk.	變ラヌ
Len onverzettelijk voorneemen.	變ラヌ思ヒ立
onverzettelijk, hardnekkig, onsmeegeelijk.	堅意地ナル
onverzettelijk. bij. n. volstandiglijk.	カクマツテ又一心不乱
Onverzettelijk bij verhaardheid slijpen.	一心不乱ニ誠トシテ居ル
onverzettelijkheid. n. v. hardnekkigheid.	堅意地ナル事
Ergens een groote onverzettelijkheid intoonen.	或事ニ堅意地ナル事顯
onverzien. zie onvoorzien.	
onverziens. bij. n. onvoorziens, onverhoeds.	不時ニ
Iemand onverziens eenen slag gesien.	人々不時ニ打ツ
onverziens, onverwagt, schielijk.	不意ニ
Den vijand onverziens op het lijf komen.	不意ニ敵ニ仕カレ
onverzeid. bij. n. waarachtig.	誠ノヲ取テ言ニスル
Dat zijn onverzekerde geschiedenissen.	夫レ取テ言ニスル言ハ
onverzigtig. zie onvoorzigtig.	
onverzekinnig. zie onbedagt.	
onverzoenbaar. bij. n. niet te verzoenen.	仲直ノ成リ難キ
Len onverzoenbare twist.	仲直ノ成リ難キ口論
onverzoenbaarheid. n. v. wrokke vijandschap.	仲直ノ成リ難キ仇敵
onverzoeend. bij. n. onbereidigd.	仲直セニスル敵ナシ

0

1411

Die oproermakers zijn nog overzoend met den koning.	其騷動ヲ起シタ人ハタ
onverzoenlijk bij. v. onverzoonbaar.	王ノ敵ニシテ居ル
Een onverzoenlijke haat.	仲直ノ成難キ
Een onverzoenlijke vijand.	仲直ノ成難キ惡シ
onverzoenlijkheid. v. v. onverzoonbaarheid.	仲直ノ成難キ敵
onverzoet. nie onverzooft.	仲直ノ成難キ事
onverzooft. bij. v. onbeproeft.	吟味セズニシテ又試ミズニシテ
Niets onverzooft laten, om, enz.	……ノ為ニ何事吟味セズ置
onverzooft, ongenood, ongetuden.	案内ナシ
Onverzooft ter maaltijd komen.	案内ナシ食時ニ来ル
onverzooft. bij. v. niet verzooft.	底ノ變テナイ
Onverzooftde krijgen.	底ノ變テナイコウス
onverzooft. bij. v. onvoorzien.	備ヘズニシテ
De stad ondertusken bleef onverzooft van leestogt.	市中が其間ハ兵糧ヲ備ヘズニシテ
onverzooftelijk. bij. v. dat niet te verdrimen is.	急ル事ノナラス
Een onverzooftelijk werk.	急ル事ナラス仕事
onverzooft. bij. v. niet waariir gemaakt.	重クシテナイ
Onverzooftde zijde.	重ク織立テナイ絹物
*Eene onverzooftde beschuldiging.	大造言テナイ謔言
onverzooften of onverzooften. bij. v. geopen, boord.	知レ渡テ居ル
Een onverzooftde waarheid.	知レ渡テ居ル誠
Onverzooftde goederen.	知レ渡テ居ル品物
onverzooften. bij. v. niet ingevolgen.	グツト吞込メズニシテ
onvlijtig. bij. v. lui, traag, nijd.	無精ナル
onvlijtigheid. v. v. luiheid, nijdigheid.	無精
onvlijtig. nie ongesoeytig.	
onvlijtig. bij. v.	出来上ラズ居ル

Dat huis is nog onvolbouwd.	其家ヲ出来上ラズ居ル
onvolbragt. bij. v. onvervuld, niet aitzgewerd.	成就シテ居ル
Onvolbragte doornmens.	成就シテ居ル又企
Onvolbragte beloften.	成就シテ居ル又約束
onvoldaan. bij. v. onbetaald.	拂ヘズニシテ
Die schuld is nog onvoldaan.	其借金又拂ヘズニシテ
* onvoldaan, ongenoy, te onvreiden.	不承知アリテ居ル
Over iemand xer onvoldaan zijn.	人甚不承知ニシテ居ル
onvoldoentlijk. bij. v. die men niet voldoen kan.	氣入ル様ニシテ出来
Het is een harde zaak een onvoldoentlijk meester te dienen.	氣入ルヤウニシテ出来
onvoldragen. of onvoldraagen. bij. v. niet vol, dragen.	又君ニ勤ム事甚々難イ
Een onvoldragen kind.	十月ヲ満メ
onvoldend. bij. v. onvoldindigd, onvoldtooid.	十月ヲ満メ子
Een onvoldend werk.	成就セズニシテ居ル
onvoldendigd. nie onvoldend.	成就セズニシテ居ル仕事
onvolkomen. bij. v. gebrekkelijk.	事足メ又又缺テ居ル
Eene onvolkomene rede.	事足メ又理屈
Eene onvolkomene berispt.	事足メ又證據
Een onvolkomene geluk.	カケテ居ル幸ニ
onvolkomenheid. v. v. onvolmaaktheid.	事足メ又事又缺テ居ル事
onvolkomentlijk. bij. v. onvolmaaktlijk.	事足メ又様又缺テ居ル様
Men kan daar niet dan onvolkomentlijk van spreken.	今其事事足メ又様言
onvolleerd. bij. v. niet aitzgeleerd.	ヨリ外ハ出来
Onvolleerd in de wetenschappen zijn.	熟學シテ居ラズ
onvolmaakt. bij. v. onvoltooid.	諸學熟シテ居ラズ
Een onvolmaakt werk.	仕上ラズニシテ又金ニシテ
De mensck is onvolmaakt in dit leven.	仕上ラズニシテ仕事
	人ハ此世ノ事足メ又暮シ

0

四四

ontroemigheid. n. v. oneerlijkheid.	眞實ナキ事
onvrugt. zie misbragt.	
onvrugbaar. bij. n. dat niet of weinig vrugt draagt.	實カスル
Een onvrugbaar land.	實カスル土地
Een onvrugbare boom.	實カスル樹木
Eene onvrugbare vrouw.	子ノモリ事出来ヌ女
Een onvrugbaar jaar.	實カスル年
* onvrugbaar in den ghen of in goede werken.	ヨキ事無キ
onvrugbaarheid. n. v.	實カスル事
De onvrugbaarheid des booms.	樹木ノ實カスル事
onvrugbaarlijk. zie vrugtelos. bij.	
onvrugbaarmakend. bij. n.	孕メタスル實カスル
Dat kruid heeft eene onvrugbaarmakende kracht.	其草孕メタスル能ハス
onvrij. bij. n. leernaard, belast.	自由ナキ事ナキ
Dat is onvrij goed.	夫ノ自由ナキ事ナキ物
onvrij, onreilig.	難儀ナキ
Dat zijn hele onvrije wegen.	夫ノ道ナキ道
Dat is hier eene onvrije plaats.	夫ノ所ナキ所
Een onvrij huis.	他ノ見越シテ不自由ナキ家
Een onvrije kamer.	不自由ナル部屋
onvrij, verboden.	禁ジテスル
Dat schip is met onvrij goed bevracht.	其船禁ジテスル荷物積メ
onvrij, daar men bespied kan worden.	見ヲサレテ不自由ナル
Een onvrije plaats.	見ヲサレテ不自由ナル所
onvrijheid. n. v. overlatt.	難儀
Van iemand groote onvrijheid lijden.	人ノ力ナキ難儀ヲ受メ
onvullbaar. bij. n. dat niet te vullen is.	ハカリタスル事ナキ
ONW.	
onwaar. bij. n. valsch, niet waar.	空言

Dat is een onwaar zeggen.	夫ノ空言ナリ
onwaaragtig of onwaarachtig. bij. n. valsch, leig, genagtig of leigenachtig.	空言ニシキ
Een onwaarachtig verhaal.	空言ニシキ事
Onwaarachtige getuigenisse.	空言ニシキ證據
onwaaragtiglijk. bij. n. valschelijk.	空言ニシク
Hij sprukt niet onwaarachtiglijk van die dingen.	彼其事付テ空言ナシ
onwaard. bij. n. onwaardig, ongerien, ongeagt.	貴シク又不ク又ヤコキ
Dat is een onwaard gast.	夫ノヤコキ事ナリ
Abangeloden dienst is onwaard.	言付タル役目ナキ
onwaarde. n. v. kleinagtig.	サゲシ
Ik laate dat in zijn waarde en onwaarde.	我夫ヲアル通ニ任置ク
Die dingen komen in groote onwaarde.	其品甚サゲシ
Groote god! let niet op een onwaarde maar end.	天様御事サゲシ守ル
Deis van onwaarde verklaren.	何ニシテ又モト言頭ニ
onwaardeerlijk. bij. n. onschatbaar.	價ヲ言フ
Een onwaardeerlijk verlies.	價ヲ言フ損
Hij leit onwaardeerlijke rijkdommen.	彼言フ程寶持居
onwaardeerlijkheid. n. v. onschatbaarheid.	價ヲ言フ事
onwaardig. bij. n. onbetaamelijk.	不相當ナル
Dat is zijne beroeping onwaardig.	夫ノ彼勤ニ不相當ナリ
Onwaardig is konings gunst zijn.	王恩ニ不相當ナリ
onwaardigheid. n. v. onreidienst.	不相當
Nien kan de onwaardigheid van zulk een daad niet verhoonen.	左様ナキ業不相當ナリ
onwaardiglijk. bij. n. onbetaamelijk.	不相當又何テナキ事ナリ
Onwaardiglijk van de regering spreken.	政事ヲ惡ク云
Lij verhandelen onwaardiglijk de goddelijke dingen.	彼等神事ヲ輕ニ扱
onwaardeheid. n. v. lügen, valsheid.	虚言
Est zijn zeggen is onwaardeheid.	彼言事何テ虚言ナリ

四十四

De onnaarheid daarvan blijkt aan alle kanten.	其言 ^{コト} 之 ^ヲ 處 ^ニ テ ^ハ 居 ^ル コト ^ヲ 示 ^ス
onnaarschijnlijk. bij. n. buiten schijn dan waarheid.	誠 ^{マコト} ニ ^シ テ ^ハ 様 ^ニ
Het is onnaarschijnlijk, dat zulks zal gebeuren.	夫 ^レ 然 ^ル コト ^ヲ 云 ^フ 誠 ^ニ テ ^ハ 様 ^ニ 見 ^ル
Denkt u dat zoo onnaarschijnlijk te zijn?	汝 ^レ 夫 ^レ 誠 ^ニ テ ^ハ 様 ^ニ 思 ^フ 居 ^ル
onnaarschijnlijkheid. z. v.	誠 ^{マコト} ニ ^シ テ ^ハ 様 ^ニ 事 ^ト
Daar steekt eene groote onnaarschijnlijkheid in.	夫 ^レ 甚 ^ク 誠 ^ニ テ ^ハ 様 ^ニ 事 ^ト 不 ^レ
onrankelbaar. bij. n. onbereikbaar.	以 ^テ カ ^ク 又 ^テ 夫 ^レ ニ
Dat huis staat onrankelbaar vast.	其 ^レ 家 ^ノ 大 ^ニ 夫 ^レ 建 ^テ 居 ^ル
Eene onrankelbare waarheid.	以 ^テ カ ^ク ト ^ク 誠 ^ニ
onrankelbaarheid. z. v. onbereikbaarheid.	以 ^テ カ ^ク ト ^ク 事 ^ト 又 ^テ 夫 ^レ
onrankelbaarheid van gemoed.	意 ^ノ 變 ^ル 又 ^テ 支 ^ル
onneder. z. v. onneder.	
onnederleggetijk. bij. n. onneder-spreekelyk.	逆 ^ニ 立 ^テ 言 ^フ 又 ^テ 非 ^ニ 難 ^ク 多 ^ク
Onnederleggetijke. tenijnsredenen.	逆 ^ニ 立 ^テ 言 ^フ 又 ^テ 證 ^ト 據 ^ト
onnederleggetijk, onafkeuvelbaar.	捨 ^テ ス
Dat is onnederleggetijke ware.	夫 ^レ 捨 ^テ 又 ^テ 誠 ^ニ ス
Onnederleggetijke of onwaaktare getuigen.	捨 ^テ ス又 ^テ 證 ^ト 據 ^ト
onnederleggetijk. bij. n. op eene onneder-spreekelyke wijze.	非 ^ニ 難 ^ク 又 ^テ ヨウ ^ニ
iets onnederleggetijk tenijns.	物 ^ノ 非 ^ニ 難 ^ク 多 ^ク 又 ^テ 言 ^フ 證 ^ト
onnederroepelyk. bij. n. onherroepelyk.	言 ^ハ 替 ^テ 出 ^ル 末 ^ク
Eene onnederroepelyk ronnis.	言 ^ハ 替 ^テ 出 ^ル 末 ^ク 又 ^テ 罪 ^ト 言 ^フ
onneder-spreekelyk. bij. n.	逆 ^ニ 立 ^テ 言 ^フ 又 ^テ ハ
Een onneder-spreekelyk recht.	逆 ^ニ 立 ^テ 言 ^フ 又 ^テ ハ
Een onneder-spreekelyk bewijs.	逆 ^ニ 立 ^テ 言 ^フ 又 ^テ 證 ^ト 據 ^ト
Een onneder-spreekelyke waarheid.	逆 ^ニ 立 ^テ 言 ^フ 又 ^テ 誠 ^ニ
onneder-spreekelykheid. z. v.	逆 ^ニ 立 ^テ 言 ^フ 又 ^テ 事 ^ト
onnederstaanbaar. bij. n. krachtloos.	強 ^キ 又 ^テ 重 ^キ
Gods onnederstaanbare genade.	神 ^ノ 強 ^キ 又 ^テ 惠 ^ニ
onnederstaanbaar, dat men niet kan tegenstaan.	夕 ^ノ 又 ^テ 強 ^キ 又 ^テ 重 ^キ

's Hjands magt was onnederstaanbaar.	敵 ^ノ 勢 ^ト ガ ^ク 又 ^テ カ ^ク レ ^ル コト ^ヲ
onnederstaanbaarheid. z. v. krachtloosheid.	強 ^キ 又 ^テ 支 ^ル
De onnederstaanbaarheid der goddelijke genade.	神 ^ノ 惠 ^ノ 強 ^キ 又 ^テ 支 ^ル
onneder, onneder. z. v. nootdruipen, storen.	嵐 ^ト
Wij kregen groot onneder op zee.	我 ^レ 等 ^ハ 海 ^ニ 上 ^ニ テ ^ハ 大 ^ニ 嵐 ^ト 逢 ^フ
Onneder maken of reutikken.	ア ^ラ ミ ^テ 来 ^ル
Daar komt een naar onneder op.	甚 ^ク 嵐 ^ト 起 ^リ テ ^ハ 来 ^ル 居 ^ル
Het onneder is overgedreven.	嵐 ^ト ガ ^ク 又 ^テ イ ^ク
Van het onneder beschadigd.	嵐 ^ト テ ^ハ 損 ^ヲ 受 ^ケ 居 ^ル
* Onneder in 't hoofd rukken.	難 ^ク 逢 ^フ 前 ^ニ 来 ^ル コト ^ヲ 居 ^ル
onnederlaar. bij. n. ongenapend, meeloos.	固 ^ク 又 ^テ イ ^ク
Een onnederlaar volk.	固 ^ク 又 ^テ イ ^ク 人 ^ト
Eene onnederlaare stad.	固 ^ク 又 ^テ イ ^ク 市 ^ノ 中 ^ニ
onneder. z. v. onnaard.	
onnederdig, enz. z. v. onnaardig, enz.	
onneder's hoofd. z. v. waterpijlaar z. v. hoos.	
onneder's rogel. z. v. rogel die het onneder rooypoed.	嵐 ^ト 知 ^ス ル ^鳥
* onneder's rogel, knaade nootenkraaker.	禍 ^ト 前 ^ニ 廣 ^ク 知 ^ス ル ^人
onnederend. bij. n. dom, onkundig.	愚 ^ク 又 ^テ 不 ^レ 學 ^ブ 又 ^テ 物 ^ノ 智 ^ヲ
Een onnederend mensch.	不 ^レ 學 ^ブ 人 ^ト
Een onnederend volk.	不 ^レ 學 ^ブ 人 ^ト
Het onnederend graan kwam op de teen.	物 ^ノ 言 ^ハ 又 ^テ 賊 ^ト 者 ^ト 集 ^ル
onnederende, onbemist, onkundig.	知 ^ラ 居 ^ル
Onnederende van eenig doortval zijn.	發 ^ル 又 ^テ 知 ^ラ 居 ^ル
onnederende. bij. n. zonder kennis of agterdocht.	何 ^ノ 心 ^ト
Onnederende de waarheid zeggen.	何 ^ノ 心 ^ト 誠 ^ニ 言 ^フ
onnederenheid. z. v. onkundig.	物 ^ノ 知 ^ラ 又 ^テ 不 ^レ 學 ^ブ 事 ^ト
Het volk wat in eene diepe onnederenheid.	人 ^ト ガ ^ク 不 ^レ 學 ^ブ コト ^ヲ
Eene groote onnederenheid in het spreken toonen.	物 ^ノ 言 ^ハ 又 ^テ 甚 ^ク 蒙 ^ル 味 ^ト
onnederens. bij. onnederende, buitenkennis.	知 ^ラ 居 ^ル

0

十四

Dat is onnietens gedaan.	夫ハ知ラズニテ為テアル。
onnuttelyk. byj. in onegt.	本筋デナニ
Die kinderen zijn onnuttelyk getreid.	其子供本筋ナニ生居
onnuttelyk, te onegt.	正カラズ
Iemand onnuttelyk beschuldigen.	今正カラズ説スル
onnuttelykheid. n. v. stuydighd tegens de niet.	捉ニ背ク事
De zonde is eene onnuttelykheid.	破戒ノ捉ニ背ク事アル。
Daar staekt een groote onnuttelykheid in een hand.	其任打ニ六不直ナル
onnuttig. byj. w. onegt.	本筋ナキ
En onnuttig kind.	本筋ナキ子
onnuttig, onegtraardig, onbehoorlyk, ongeoorlofd.	法ニ背クタル又不直ナル
En onnuttige eegenaam.	法ニ背クタル遺物
En onnuttige kunnelyk scheiden.	法ニ背クタル縁組ヲ止サス
En onnuttig gebruik invoeren.	法ニ背クタル風儀ヲ立ル
Onnuttige rechtsplegingen.	法ニ背クタルバキ
onnuttigheid. n. v. onbehoorlykheid.	法ニ背クタル事
Onnuttigheid van een kunnelyk zijn.	縁組ノ法ニ背クタル事
onnuttiglyk. nie onnuttelyk.	
onnulle. n. m. ongenegenheid.	不好
Ergens zynen onnulle in toonen.	或モ其言ハ不好ナル事頭
onnullyg. byj. w. ongenegen.	好ヌ
En onnullyg kind.	親ノ云事ヲ聞ヌ子
Niet onnullyg volk kan men niet regten.	イナト云人ト戰フ事出来
* Niet onnullyge honden is kwaad haaken te rangen sprukwoord.	物支ニスカナバ敵ヲテス
onnullyg. byj. ongaarnen.	好ヌ又イナト思テ
Iemand onnullyg dienen.	思テ好ヌニ勤ムル又イナト
De onderdaanen van den koning moesten dien en als het hem belieft, het zij gemillyg	王ノ寺下ノ者イナテキテ
	テモ王ノ命ニ應ズルナラズ

of onnullyg.	
onnullygheid. n. v. ongenegenheid.	不好ノ事
Hij toonde daar eene groote onnullygheid toe.	顯彼其言ニ甚不好ナル事
Kato straffe de onnullygheid zijner slaaven	カトハ己ガスラフシ
nie strengelyk.	トサテ甚多戒メタ
onnullyglyk. nie onnullyg. byj.	
onwinbaar. byj. w. onwinnelyk.	勝テ取ラズ
Onwinbare krijgstenden.	勝テ取ル事出来ヌ軍兵
Die schand is onwinbaar.	其構ハ勝テ取ラズ
Eene vesting onwinbaar maken.	勝テ取ル事出来ヌ
onwinbaarheid. n. v. onderwinnelyke sterkte.	勝テ取ラズ程ノ強サ
onwinnelyk, enk. nie onwinbaar, enk.	
onwis. byj. w. onreker, ongenis.	慥ナラズ
Dat is een onwisfe tydning.	夫ハ慥ナラズ便ナラズ
En onwisfe koop.	慥ナラズ望ミ支
* Een betijs op eenen onwtigen grond bairnen.	證據ニ慥ナラズモトカスル
onwished. n. v. onrekerheid, ongenishuid.	慥ナラズ事
De onwished van zijn zeggen blick daarin,	彼ガ言フ事ハ慥ナラズ事
dat, enk.	ト云事ヲ知テ居タ
onwondbaar. nie onsenwondbaar.	
onwraakbaar. byj. w. onberispelyk, onvernierpelyk.	一點モ打ラズ
En onwraakbaar getuigenis.	一點モ打ラズ證據
Onwraakbare getuigen voortbrengen.	一點モ打ラズ證據ヲ立ル
onwraaklygtig. byj. w. die geen wraak en roekt.	仇ヲ報フ事ヲ好ム
onwrikbaar. byj. w. onderzetbaar, vast.	抱直サレヌ又動カサレヌ
Dat huis staat op onwrikbare fondamenten.	其家抱直サレヌ礎建ル
onwrikbaar, onnederlegglyk.	非難打ラズ
Niet met onwrikbare redenen bewijzen.	アル事ヲ非難打ラズ事
* Die raak staat op een onwrikbare grond	此言ハ決テ非難打
vest.	ラズ

onwijs. bij. v. dwaas, rot.	愚 ^ル
En onwijs mensch.	愚人
Eene onwijze daad.	愚 ^ル 仕打
onwijsheid. n. v. dwaasheid, onvoorzigtigheid.	愚 ^ル 支
Toont hij daarin zijne onwijsheid niet?	彼 ^ハ 其 ^レ 支 ^ニ 已 ^カ 愚 ^カ ナ ^ラ ズ ^ヤ
onwijslijk. bij. dwaaslijk, onvoorzigtiglijk.	愚 ^ニ
Igens onwijslijk op antwoorden.	アル ^支 ニ ^愚 ニ ^返 答 ^ス ル
Hij ging daar xer onwijslijk in te werk.	彼 ^ハ 其 ^レ 支 ^ヲ 至 ^テ 愚 ^ク
ONZ.	
onzaagt, enz. zie onragt, enz.	
onzaagt of onzaacht. bij. v. hard.	コワクルシキ
Een onzaagte bedde.	コワクルシキ ^寝 床
onzaagt. bij. hardelijk, rauwelijk.	コワクルシク ^又 グロコ ^ニ
Iemand onzaagt bejegenen.	人 ^ヲ グロコ ^ニ 取 ^扱 フ
Iemand onzaagt aanspreken.	人 ^ニ グロコ ^ニ 物 ^云
onzaagtheid. n. v. hardigheid.	コワクルシキ ^支 又 ^{グロコ} ナル ^支
onzaagtmoedig. bij. v. die niet zaagtmoedig is.	心 ^ヤ サシク ^ナ イ
onzaagtmoedigheid. n. v. hardigheid.	心 ^ヤ サシク ^ナ イ ^支
onzaalig. bij. v. elendig, ongelukkig.	不 ^仕 合 ^{ナル}
Een onzaalig mensch.	不 ^仕 合 ^{ナル} 人
onzaalig. zie onzaaliglijk.	
onzaaliglijk. bij. elendiglijk.	不 ^仕 合 ^ニ シテ
Moet hij zoo onzaaliglijk zijne dagen slijten?	彼 ^ハ 其 ^レ 支 ^ニ 不 ^仕 合 ^ニ シテ ^日 ヲ ^暮 ラ ^ス ヤ
onze, ons, berittende voornaam.	我等 ^ガ
Onze vader.	我等 ^ガ 父
Onze vrienden.	我等 ^ガ 朋友
Onze ouders.	我等 ^ガ 親
Onze voorouders.	我等 ^ガ 先祖
De onze, ons volk.	我等
onzedig. bij. v. wild.	正 ^シ カラス

En onzedig gelaat.	正 ^シ カラス ^容 貌
Eene onzedige kleeding of dragt.	正 ^シ カラス ^衣 裳 ^{ツキ}
onzedigheid. n. v. wildigheid.	正 ^シ カラス ^支
Eene groete onzedigheid in de kleeding hebben.	正 ^シ カラス ^衣 裳 ^{ツキ} ヲ ^至 テ ^居 ル
onzediglijk. bij.	正 ^シ カラス ^ヨ ウ ^ニ
onzeker. bij. v. ongenis twijfelachtig.	慥 ^ナ ラス
De zaak is nog onzeker.	支 ^カ 未 ^ダ 慥 ^ニ ナ ^イ
Het is onzeker of hij blyven, dan of hij xer, trekken zal.	彼 ^ハ 居 ^ヤ ラ ^ズ 又 ^出 立 ^ス ル ^ヤ 未 ^ダ 慥 ^ナ ラ ^ス
* onzeker of onzekkerheid zijn.	慥 ^ニ 知 ^ラ ズ ^居 ル
Onzeker van zijne zaligheid zijn.	己 ^ガ 住 ^生 ス ^ル 支 ^ヲ 慥 ^ニ 知 ^ラ ズ ^居 ル
onzekerheid. n. v. ongenishuid, twijfelachtigheid.	慥 ^ナ ラ ^ス 支
De onzekerheid van zijn zeggen bestaat	彼 ^ハ 云 ^フ 支 ^ニ 慥 ^ナ ラ ^ズ 又 ^言 フ ^支
daarin dat, enz.	……… ^ニ 知 ^テ 居 ^ル
onzekerheid, onzelijkheid.	不安 ^心
Geduurig in onzekerheid laten.	不 ^絶 不 ^安 心 ^ニ 基 ^テ 居 ^ル
onzeggelijk. zie onnoemelijk.	
onzent. als, tot onzent. bij. aan ons huis.	我等 ^ガ 方 ^ニ
Bij roont tot onzent.	彼 ^ハ 我 ^等 方 ^ニ 住 ^ム ル
Van onzent mege, het onzen naam.	我等 ^ガ 言 ^フ 又 ^我 等 ^ノ 名 ^ニ
Groot hem van onzent mege.	我等 ^ガ 言 ^フ 礼 ^儀 彼 ^ノ 支 ^ニ
onkenthalven, om onzent mille.	我等 ^ノ 為 ^ニ
Onkenthalven staan mij het toe.	我等 ^ガ 支 ^ヲ 思 ^フ 又 ^我 等 ^ノ 支 ^ヲ 許 ^シ タ ^ル
Dat is onkenthalve geschied.	其 ^レ 支 ^ハ 我 ^等 為 ^シ テ ^居 ル
onzer, is de genitivus van het enkelgetal, in het noemenlijk geslacht als,	我等 ^ガ ………
Onzer lieve vrouwe beestroe, soort van larenheel	草名 未 ^詳
kruid.	
onzer, is de genitivus van het meervoud in	我等 ^ガ ………

0

六四

alle de geslachten als,	我等敵 許多ル支
De meeninge onzer synden.	我等が妻 貞實
De kuisheid onzer vrouwen.	我等が家 近ヤ
De natyheid onzer haren.	我等
onzer, noch ook zelfstandiglyk gebruikt. als,	汝 我等 憐ニヨ
Ontferm u onzer.	我等が君
Onzer aller heer, de heer van ons alle.	我等が……)
onzes. is de genitivus van het enkelgetal roorna,	
men van het mannelijk en geenerlei ge,	
slacht. als,	
Onzes huurmans kinderen.	我等が近所ノ子供
De haaren onzes hoofdes zijn alle geteld.	我等が髪ノ毛
onzienlyk. sijn. n. onzigtbaar.	見ル支ノ出来ヌ
Den onzienlyken god sij eere.	見ルキカラハル神急度敬
onzigtbaar. sijn. n. onzienlyk.	見ヌ
En geest is onzigtbaar roer het ooge.	氣ハ目見ヌモノナリ
onzigtbaarheid. n. v.	見ヌ支
onzinnig. sijn. n. uitrinnig, krankzinnig.	氣拔キテ居ル
En onzinnig mensch.	氣拔キテ居ル人
hoe zou men onzinnig worden.	法條ニシテハ氣拔ケテ
onzinnigheid. n. v. uitrinnigheid.	氣拔ケル支
onzinniglyk. sijn. uitrinniglyk.	氣拔キテ居ル様ニ
Onzinniglyk te werk gaan.	氣拔キテ居ル様住支
onroet. sijn. n. onaangenaam, onvermakelyk.	面白キイヌヤニシキ
En onroet geluid.	面白キイ音
Het is onroet dat attyge te hooren.	夫ラ常ニ聞ク支 甚シク
onroeglyk. sijn. n. seilig.	心遣ニキキ
En onroeglyke weg.	心遣ニキキ道
onroeglyklyk. na onroeglyk.	
onruiser. sijn. n. onrein, vuil.	不淨ナル

En onruiser water.	不淨ナル水
onruiser, vleckig.	汚點ノアル
En onruiser gestente.	モヤノアル玉石
onruiserheid. n. v. vuiligheid, onreinigheid.	不淨
Dat neemt de onruiserheid des lichaams weg.	夫ノ體 不淨ヲ拂フ
onruaar. nie ligt, onnigtig.	
onruiglyk. sijn. n. nog voor den eenen nog voor den	片寄ニヌ
anderen, die geene ruide gekoren heeft.	
En onruiglyk historieschryver.	物ニ片寄又説ク書久
De republyk van venetien bleef geduurende	「子ナキ」ハ「ホリ」ノ
een voorleiden oorlog onruiglyk.	過重ノ「ニ」片寄テ居
En onruiglyk werkwoord, werkwoord dat noch	自動詞 大學ノ語
lydend noch merkend is.	
Onruiglyk geslacht in de zelfstandige namen.	中詞 大學ノ語
onruiglykheid. n. v.	片寄又支
De onruiglykheid van Italiën.	意大里重ノ片寄テ居ル様
De onruiglykheid van een schryver.	記者モ「フ」片寄テ居ル様
De onruiglykheid van dat woord blykt, dat enz.	其言葉ノ片寄テ居ル様
O O F.	
oest. n. g. boomvruchten.	果物
Daar is veel oest gemessen.	枚所ニ多ク果物アル
Smaakelyk oest.	味ニキ果物
oestboom. nie drugtboom.	
oestmarkt. nie fruitmarkt.	
O O G.	
oog. n. g. gerichtlid.	眼
Naar een oog hebben.	「眼」アル
Iemanden oog uitsteeken.	人眼ノ「リ」出ヌ
riit het oog, liet het hart.	見忘ル
En oog in het zeil houden.	用心スル

0

百五

ten kwaad oog op iemand hebben, iemand aantreuen.	人ヲ疑フ
Ik heb gencey rol water in mijn sak, laage spreekrijc.	我方ノ水溜ニ水カ一向無イ
Ik heb geen oog rol hout op mijn xelder.	我方ニ階ニ薪(高無)
oog, een rond gat.	巢又穴
Oog in het anker schagt.	鉄錨輪穴ニ孔
Oog van eenen haak.	釣ニ付テル穴
Met oog van eene naald.	針ニシ
oog, stiep op de haart of den tarling.	カクツ目又サイ目
Twaalf oogen werpen.	十二目ヲ投ル
* Tegen twaalf oogen doffelen, iets zonder enige kans ondernemen.	出来ルカ出来ヌカヲ知ズ物支ラケル
* Met oog of het hoofd van en geand.	腫物ノ口
* Ik heb dezen nacht niet een oog toegedaan.	我昨夜ニ多ク寝テ居ル
* In het oog van al de wereld loopen, van elk nagespeurd worden.	人々ヨリ眼ヲケラレテ居ル
* Iemand in het oog hebben, op iemand letten.	人ニ氣ヲケテ居ル
Dat is schoon in het oog.	夫ノ見分ハ立派ニアル
Schoone oogen.	愛々キ目
Brune oogen.	黒キ目
Blaauwe oogen.	青キ目
Blaauwe oogen, oogen die bont en blaauw ge- slagen of geknust zijn.	打テテ青ナリテ居ル眼
Leip of loopende oogen hebben.	眼淚ノ出眼ヲ持テ居ル
* Iemand de oogen beghinchelen of verblinden.	人ノ眼ヲ昏昧
De oogen liden.	眼ヲ塞ク
Hij heeft den koning, toen hij storf, de oogen gelooken.	彼が王ノ死スル時眼ヲ塞 テ置。
Iemand de oogen blinden.	人ノ眼ヲケレテ遺

Iemand de oogen uitstecken.	人ノ眼ヲシリ出ス
* Iemand de oogen verblinden, iemand blind, koken of beriegen.	人ノ眼ヲケレカス又人ノ救 ク
* Eenen rechter de oogen uitstecken, hem om, kopen, omacten.	裁判役ニ賄賂スル
Hijnen sijand onder de oogen durien sien.	己ガ敵ニ向テ居ル
Niet onder iemands oogen durien komen.	人ノ眼ノ前ニ出テ得ヌ
* Hij heeft oogen in zijn hoofd, hij is snelidig en voorzigtig.	彼甚細密ニテ念ル
* Iets zijne oogen beklaagen, iets heims lijk betanen.	物支ヲ竊ニ悲ム
* Niet zijne oogen sien, ergens wel oekt op geven.	物ヲ氣ヲ付テ居ル
* Iemand naar de oogen sien, omzigtig met iemand omgaan.	用心ニテ人ト交ル
Iemand naar de oogen moeten sien, iemand onderdanig zijn.	人ニ謙テ居ル
Hijne oogen liden, iets sterk en met derden, dering aankien.	物ヲ驚テ見ル
edde oogen sien op den vorst of zijn op den vorst gellagen.	殘テ人ガ王ヲ見テ居ル
hich liet iemands oogen of gericht meppak, ken.	人ノ見テ又所ニ行ク
Iemand zijn kwaad voor oogen stellen of voor oogen houden.	人ノ怒度ニ目ヲ付テ居ル
God voor oogen houden, god kreuen.	神ヲ恐ル
Kreeften oogen, gebruikelijk in de genes, künde.	オクリカレキ
oogen, malien.	羽織ノ紐ヲ付テ居ル
Daar staan gaaten en oogen aan dien hem, 其肌着ニ多ク穴トナ	

reck.	ゲニカアル
* Siet zijn maar haaken en oogen, het zijn maar derwaerd dingen.	夫ハ混雜ニテ居ル事 アル
Hij roekt niet als haaken en oogen.	彼喧嘩バカリヲ好ム
oogappel. n. m. het zwart van het oog.	瞳子
De oogappel is ontwaerd.	瞳子ハ痛ムニ居ル
Iemand zoo lief hebben als zijn oogappel.	人ヲサテテ好テ居ル
oogen. g. m. op iemand oogen, of het oog hebben.	目ヲ付テ居ル
Hij oogde sterk op hem.	彼ガ彼ニ強ク目ヲ付テ居ル
oogbol. n. m.	眼球
oogeksel. zie ooglid.	
oogenblik. n. g. oogknipping.	瞬
oogenblik, een hele kortstijg.	一瞬間
Eigen maar eenen oogenblik ziertözen.	或ハ瞬ニ瞬間滞ル
Alle oogenblikken de bood derwaerden.	今モ死ニト思テ居ル
oogenbenaar. n. m. een gekunstle knecht.	見掛計ニ意図家来
De koning heeft vele oogenbenaars in het hof.	意ノ點ヲ察見セテ其ノ分ヲ居テ
oogenbienst. n. n. geressele dienst.	目ノ前計ノ勤メ
oogenbragt. n. n. etter der oogen.	眵
oogenhoek. zie oogenkol.	
oogenkol. n. g. hoek van het oog.	眦
oogenlid. zie ooglid.	
oogenloop. n. m. oogenlood.	目汁出ル病
oogenschemering. n. n. schemering der oogen.	目カス
oogenschijn. n. m. waarschijnlykheid.	誠ニテ手操子
Naar alle oogenschijn zal hij zertrekken.	誠ニテ手操子ニヨリテ彼出
oogenschynelyk. tw. n. blyhelyk.	モットモラニキ
Eene oogenschynelyke zaak.	モットモラニキ事
oogenschynelykheid. zie oogenschijn.	
oogenten. n. n. ocularen.	芽接スル

oogenting. n. n. oculatu.	芽接キ
oogstroost. n. n. zeker kruid dat goed voor de oogen is.	草ノ名未詳
oogverale. n. n.	目藥
ooggetuige. n. m. en n. getuigen die iets gezien heeft.	目見タル證據人
Ik ben een ooggetuige van die zaak.	我其言又見タル證據人ナリ
ooggetuigenis. n. n.	目見タル證據
een ooggetuigenis gelde het must in regten.	目見タル證據ハ我利我害 ノ實情ニテ證據ナラズ
oogjes. n. g. muert. kleine oogen.	小キ目
ooglid. n. g.	瞼
Het onderste in bovenste ooglid.	下ノ瞼
ooglenken. g. m. oogmenken.	目タキス
ooglenking. n. n. oogmenking.	目タキ
oogluiken. g. m. met geslootene oogen dullen of toelaten.	見スリテテ許ス
Ombrant een ketterij in eenen staat oogluiken.	国語ハ何ヲ見テテ許ス
oogluiking. n. n. heimelyke billing.	見テテテテ許ス
De oefening van eenen geboente bij oogluiking toelaten.	或ル宗音字事ヲ見テテ テ許ス
oogmeester. n. m. oogarts.	眼科
Een ervaren oogmeester.	功者ナ眼科
oogmerk. n. g. oogrit. toelij.	目的
Wat is daar zijn oogmerk in?	夫ニ如何ニ修メテテテテ
Geen. takt oogmerk hebben!	シカリトテテテテテテ
Verkeerde oogmerken.	違テ居ル目的
oogschil. zie oogvlies.	
oogschynelyk, inn. zie oogenschynelyk, enz.	
oogst. n. m. oogst in rameling der vruchten.	收納
Wij hebben een schoone oogst gehad.	我等、目ノオクテテテテ
oogst, oogte, oogstijf.	收納時
Wij komen haast in den oogst.	頭テ收納時ニテ

0

十四

En vroege oogst.	早キ不 ^ト グ ^ト
oogsten. n. m. ambersteen.	貴石ノ名
oogsten. m. n. de drigten inramelen.	込納ス
oogster. n. m. maaijer, plukker.	込納ス人
oogster. nie oogappel.	
oogsting. n. v. inrameling der drigten.	込納ス変
oogstmaand. n. v. augustus.	第八月
oogsttijd. nie oogst.	
oogtand. n. m.	糸切 ^ノ 齒
Dat kind krijgt zijne oogtanden.	其子 ^ニ 糸切 ^ノ 齒 ^ヲ 生 ^ル 居 ^ル
oogzies. n. g. oogschil.	眼膜
oogwater. n. g. rookwater.	目洗藥
oogwenk. n. m. wenk met het oog.	目々 ^ト
oogwit. n. g. oogmerk, boelwit.	目的
Ergens een suiker oogwit in hebben.	物 ^ニ 目 ^的 持 ^テ 居 ^ル
oogzalf. nie oogzalf.	
oogrienlijk. nie oogsenhijnelijk.	
OOI. OOK.	
ooi. n. v.	牝羊
Is dat een ooi of een ram?	夫 ^レ 牝羊 ^カ 不 ^レ 牡羊 ^カ
oelam. n. v.	小牝羊
oott. bijv. immer meer ten zynigen tijd.	イッ ^テ 又 ^々
Men spreekt 'er meer van oott van.	人 ^ガ 其 ^レ 又 ^々 毎 ^々 言 ^フ
Heu dat heb oott geleuren?	左 ^レ 藤 ^カ 又 ^々 起 ^ル カ ^ニ
ook. bijv.	モ
Ik zal 'er ook komen.	我 ^モ 亦 ^シ
Sleeft hij daar ook genest?	彼 ^レ 彼 ^所 行 ^キ カ ^ニ
De vader zal 't hem ook zeggen.	父 ^夫 又 ^レ 彼 ^レ 言 ^フ カ ^ニ
Ook na het van een bijvoegelykwoord of lykwoord gevraagd, als,	如何 ^様 ^ト 云 ^フ

Hoe rijk hij ook hij, maar hij is veel meer mynig geest.	彼 ^カ 如何 ^様 言 ^フ ハ ^レ 居 ^ル ト ^モ 貴 ^シ ト ^モ 友 ^カ 薄 ^イ
Hoe laat hij ook mag komen, hij zal altijd welkom zijn.	彼 ^カ 何時 ^ニ 來 ^ル ト ^モ イ ^フ ソ ^レ モ ^イ
OOL. OOM.	
oolijk. bijv. m. arg. loos, dootrapt.	愚 ^シ ト ^ル
Dat is een oolijk kind.	其 ^レ 子 ^ハ 愚 ^シ ト ^ル
oolijk, oud, versleten.	古 ^シ ト ^ル 相 ^ノ 居 ^ル
Hij had een oolijk kleed aan.	彼 ^レ 古 ^シ ク ^シ テ ^レ 相 ^ノ 居 ^ル 居 ^ル
Dat is een heel oolijk huis.	夫 ^レ 古 ^シ ト ^ル 古 ^シ ト ^ル 家 ^ト ス ^ル
* oolijk, ongedaan, rickelijk.	不 ^レ 快 ^ト ル
* Hij niet 'er heel oolijk uit.	彼 ^レ 古 ^シ ト ^ル 不 ^レ 快 ^ト ル ^様 ニ ^シ
oom. n. m. vaders of moeder's broeder.	伯 ^父
Van zijnen oom het geld erden.	伯 ^父 ヨ ^リ 遺 ^物 ヲ ^受 ケ ^ル
Staat te maken op oomen. zijn droomen.	伯 ^父 跡 ^ヲ 繼 ^グ 事 ^ト ス ^ル
Spreekwoord.	ナ ^ニ 多 ^ク 言 ^フ ト ^ル
oomsdochter. n. v. nicht.	伯 ^父 ノ ^娘
oomssoon. n. m. neef.	伯 ^父 ノ ^男 子
* Een schelling is nu een oomssoon, is nu rij waardig.	シ ^テ カ ^レ シ ^テ 當 ^時 是 ^段 カ ^レ 格 ^別 ト ^ス
* Janoom. n. m. de lombard of bank van leening.	質 ^屋
Dat gold staat bij janoom.	其 ^レ 品 ^物 質 ^屋 ニ ^シ テ ^レ
Oudoom. nie onder oud.	
Dutoom. nie onder peet.	
OOP. OOR.	
oopen. nie open.	
oor. n. g. it gehoorlid.	耳
Lange ooren hebben.	長 ^キ 耳 ^ヲ 持 ^テ 居 ^ル
Een hond met hangende ooren.	垂 ^ル 耳 ^ト ス

Hijne ooren opdoen, toehooren, toelusthooren.	念テ聞ク
+ Mine ooren ruisfchen of stuiten mij.	我カ耳ヲ鳴ル
Stuiten hem nu zijne ooren niet, er word' zoo veel van hem gepraat.	彼カ言ハ多ク多ク言ハル
+ Demand' wat om de ooren geen of aflossen.	人ノ耳ノキヲ打ク
+ Hij lelt hem daar geduldig om aan het oor.	彼カ其ノ言ヲ從テ聽ク
+ Demand' iets in het oor luisteren of stille tjes zeggen.	人ノ耳ヲノク
* Demand' iets in 't oor blazen of insteeken.	人ノ惡事ヲキク
+ Dat gaat hem het een oor in en 't een oor uit, hij vergiet dat straks.	彼カ其事ヲ直ニ忘ル
* De ooren laten hangen, den moed laten zakken.	人ノ物ヲ落ス
Die raak is mij ter ooren gekomen, ik heb die raak gehoord.	其事ヲ我ニ聞ク
+ Demand' de ooren warm maken, half ergens bij iemand om aan houden.	人ニ毛ヲ強ク頼ム
* Hij had daar geen ooren naar, hij wriede daar niet naar hooren.	彼カ其ノ言ヲキク事ナシ
* Men moet zich geen ooren laten aan na, gen, men moet zich niet laten bedriegen.	人ノ欺カレテ
* Demand' iets in het oor sijden, met ernst in nadruk iets inuistoren.	人ニ念テ言フ事ヲ分
+ Demand' 't hoofd tusschen twee ooren het, ten iemand' sterk en met geweld bij de ooren trekken.	人ノ耳ノ二方ヨリ強ク引ル
Hij mag zijne ooren schudden dat zij klappen.	我カ其ノ言ヲ不意ニ言フ事
* Demand' oor of iemand's gunst hebben.	人ノ惠ヲ受ル
* Hij heeft het oor des konings.	彼カ王ヨリ惠ヲ受テ居ル
* Een open oor voor de klachten der armen hebben	貧者ノ歎ヲ聞ク事有ル

De ooren opstaken of dittrekken.	耳ヲハキキント立ル
Het paard stak zijn ooren op.	馬ノ耳ヲハキキント立ル
* Zijne ooren opsteecken, beginnen te mitsen.	騷動ヲ起ス
* Hijne ooren voor alle vermaningen stoppen of sluiten.	異見ヲ聞カズ
+ oor, handvat.	取柄
Het oor van een kan.	德利ノ取柄
Het oor van een korf.	籠ノ取柄
Dat is een pot met twee ooren.	殊ノ取柄ノニアル壺
Oor in een boek.	書物ノ耳ノ才
Oor of ooren van 't gewist.	口ノ上ニ魚ノ形ヲ造テアルモノ
oor, eeffnaam, zie oor.	
oorbaar, tijt. n. oorbear, betamelijk, behoerlijk.	相應ナル
Alle dingen zijn niet oorbear.	殊ノ物ヲ相應ナシ
Hij rende het niet oorbear naar te gaan.	彼カ其ノ言ヲ行ク事ナシ
oorbaar. n. m. en g. het niuten als,	益ニナルモノ
Den oorbear of het oorbear met het genotgelyke mengen.	益ニナルモノト沢山ノ子トヲ交テ用ル
oorbaarlijk, tijt. nuttelijk, dienstelijk	益ニナルモノ
Het se heen niet oorbearlijk te zijn daarvan te spreken.	其事ヲ言テ益ニナルモノ見ル
oorbaarlijkheid, zie betamelijkheid.	
oorbappe, zie oorriekel.	
oorband. n. m. beslag aan 't end van een' egeen-schuede	鍔ノ鞘ノ尻ノ金具
oorband, oorlapje aan een slaapmilt.	寐ル時ノ被リ帽子ノ紐
+ oorband, oorleeg, kinnebakslag.	耳邊ノ打撃
Demand' eenen lustiger oorband geven.	人ノ耳邊ヲ強ク打ク
oorblaaster. n. n. achterklapster.	陰謀ノ女
oorblaazen. n. n. vliegende achterklappen.	追テ言テ陰謀ヲスル

四四

Hij doet niet dan oordlaaken by een koning.	王ノ方ニテ追従言フ
oordlaaker. n. m. sleger, achterklapper, pluim, stijker	追従言フ陰誘リ不
Daar zijn vele oordlaakers in het hof.	王ノ部ニ多ク追従言
oordlazing. n. d. slejende achterklap.	追従言フ事
Ik ben een rijnd van alle oordlazing.	我追従言フ敵ナ
oorcierraad. n. o. oercierraad.	
oorcierraad. n. g. oercierraad, oerhangsel.	耳ノ飾物
De grickische vrouwen hadden allemaal oercierraad aan.	ケロシヤノ女皆耳飾付ケテ居
oord. n. g. gemest, plaats.	方角所ニ
Men spreekt er in alle oorden der wereld van.	其其事ヲ世界中ニ言
Hij is heel aan eenen anderen oord gemest.	彼外ノ處ニ行
oord. n. g. 4 vierde deel van eenig groot guld.	四半ノ錢ニ用ル
En oord van een rijksdaalder.	トキタルル四半分
En oord van een gulden.	キルテノ四半分
Ik zal er nog een oord van een rijksdaalder opleggen	我夫ノ金トキタルルノ四半分増テ遣
oordel. n. g. verstand.	判断及案
En man van groot oordel.	考ヘタル人
oordel, ronnis, uitspraak.	罪ノ云渡
oordel, gevoelen, meening.	思
Stiek aan het oordel van de wereld deinig kruinen.	人トヨリ言ハル事ヲ食着セ
Ergens zijn oordel overgeven.	或莫判断ヲシテ遣
In zijn oordel te kort schieten, niet met oordelen.	ヨク判断セ
zijn oordel over een zaak opschorten, enz.	減速ノ見合セテ判断
Nijns oordels of naar mijn oordel, moet de zaak zoo in geschikt worden.	我考ニ事ヲ個様ニテ子ハラス

oordel, gerigte.	神ノ子
Het laatste of algemeen oordel.	死後天ヨリ受ケル賞罰
oordel, straf, tigtiging.	神ノノ罰
Dat is een raak oordel van god over dat hadis	夫其家天ヨリ重キ罰
oordelbaar. n. m. kennur.	知テ居ル人
Hij is een goed oordelaar der dichtkande.	彼人トク時ヲ弁ヘテ居
oorielen. n. n. ronnisjon.	罪ヲ云付ル
Over een raak oordelen.	或莫付テ罪ヲ言付ル
God zal de wereld eens oordelen.	天ハ世ヲ罪ヲ言
oorielen, meenen, agten, gevoelen.	思フ
Ik oordeel dat die zaak moet voortgaan.	此ノ事ハ進マテハナラズ
oorielen, zijn gevoelen of meening witen.	存寄テ言
Hij oordeelt heel anders van dit raak.	彼其言フ付テ外ニ存
Schielijk in 4 oorielen zijn.	速ニ弁ル
Wat zal men daartan oorielen?	何カ何ト勘弁付
Het oorielen. n. g. oordel.	勘弁
Het rechtlos oorielen over die zaak. bekraam hem kwalijk.	其言フ多勘弁ヲセサルニ彼惡事ヲ多
oorieler. n. o. oordelaar.	
oordelkunde. n. d.	物ノ考方
oorijje. n. g. mee duiten.	錢ノ名
Hij is niet een oorijje waard, hij leugt gansch niet.	彼ニ向益ニタ
oorijje. n. g.	耳ノ孔
oorijje. n. m. en 1. getuige van iets dat hij gehoord heeft.	聞タル證人
oorijje. n. g. gehoor naar het oor.	耳ノ腫物
oorhaan. n. m. bergheer. zekere melic vogel.	山鳥ノ類
oorhangsel. n. o. oercierraad.	
oorintaar. n. o. oinbaar.	

oorlink. n. m. een klap om de ooren.	耳邊ヲ打ッ事
Demand eenen oorlink geven.	人耳邊ヲ打ッ
oorhond. n. r. een bevestiging der waarheid.	誠ト云フ支ノ極
Ter oorhond der waarheid met mijne hand geschreeven en ondertekend.	誠ト云フ支ノ極ヲ為直筆ニ書キ書判ヲス
oorhonden. oud. m. rui tekend maken	
oorhulzen. n. g. hoofdhulzen.	枕
En oorhulzen onder zijn hoofd hebben.	枕ヲ頭トシテ居ル
De nachtegaal van 't oorhulzen, een kwint.	女房
oorlaffe. z. g. oordel.	耳ノク
oorlaffe, oorlaffe.	帽子ノ紐
oorlappen die de oordoren op de ooren dragen.	女耳付キ
oorle. n. r. tel van 't oor.	耳ノ垂
Ringen in de oorlellen dragen.	耳ノ垂ニ輪付テ居ル
oorlepel. n. m.	耳カキ
oorlof. n. g. verlof, vrijheid.	免
Na dat hij oorlof bekomen had, legden hij, enz.	彼ト免シテ後ニ
Oorlof verhoeken om te mogen vertrekken.	出立ル為ニ免シテ願フ
oorlof, afscheid.	免シテ退後
Eenen soldaat oorlof geven, hem afsnaken.	士ヲ退後サスル
De jongens in de school hebben oorlof.	免シテ休ム
Den meester om oorlof vragen.	先生ニ免シテ願フ
Met oorlof, laat mij toe.	御免ナシ
Met oorlof, dat ik u dat vragen.	御免ナシ
Met oorlof van zijnen vader te velle gaan.	免シテ去ル
oorlofsdagen. n. m. meert. vierdagen.	休息日
oorlog. n. m. en g. krijg.	軍
De zaken van oorlog.	軍ノ支
Edithama heeft de zaken van staat en oorlog beschreven.	アトサマノ政事ト軍事トヲ書ク

In eenen waren oorlog zijn.	烈シキ軍ニ逢テ居ル
Het oorlog of de oorlog duurde lang.	軍カクノ續ク
De elende van een oorlog.	軍ノ難
De gewogen van een oorlog.	軍ノ續キ
Oorlog voeren, oorlogen.	軍ヲ分
Demand een oorlog aanvragen.	人ニ軍ノ支ヲ告ル
Demand een oorlog aandoen.	人ニ軍ヲ仕掛ル
Een oorlog te wateren te lande.	陸ト海トノ軍
Een inlandsche oorlog, een burger oorlog of burgerkrijg.	國中ノ軍
Eenen inlandschen oorlog strekken.	國內ノ軍ヲ起サス
oorlogsbidrijf. nie oorlogsvaad.	
oorlogstenden. nie krijgstenden.	
oorlogsvaad. n. r. krijgsverrigting.	軍ノ仕業
Kloeken oorlogsvaaden.	潔キ軍ノ仕業
oorlogsvaaden. n. r. meert. krijgsdringden.	軍令
*oorlogspakkel. n. r.	軍ノ威ナル支
oorlogsvaerel. n. m. krijgsmaeker, spitsbroeder.	軍兵ノ仲間
oorlogsvaerel, krijgsvaerel, soldaat.	士
oorlogsvaerel. bij. n. krijgsvaerel, gemen tot den oorlog.	軍婿
oorlogsvaerel. n. m. krijgsgeel.	軍神
oorlogsvaerel. n. r. krijgsgebinne.	軍ノ女神
oorlogsvaerel. n. m. krijgsheer.	勇氣ナル人
Koning William was een groot oorlogsvaerel.	ナル人ト云フ
oorlogsvaerel. nie oorlogsvaerel.	
oorlogsvaerel, oorlogsvaerel, oorlogsvaerel. nie krijgs-kunst.	
oorlogsvaerel. n. m. meert. lasten op het gemeen voor den oorlog.	軍ノ時々出サス難用

0

五十四

De oorlogskosten helpen dragen.	軍ノ費用ヲ支スル事
oorlogslist. nu krijgslist.	
oorlogstlof. n. m. oorlogsvoer.	軍ノ高名
oorlogsmans. n. m. krijgsman.	士
oorlogsmoed. n. m.	軍ノ勢
oorlogspaar. n. g.	軍ノ用馬
oorlogsrecht. n. g. het recht des oorlogs.	軍法
oorlogschip. n. g. schip ten oorlog toegerust.	軍船
De vloot bestond uit 100 oorlogschepen.	軍船百艘
oorlogstijd. n. m.	軍ノ時
oorlogstocht. n. m. krijgstocht.	軍ノ途中
oorlogstucht. nu krijgstucht	
oorlogstaar. n. v.	軍旗
oorlogsvolk. n. g.	軍兵
oorlogsvuur. n. g.	軍
oorlogswapen. n. g. krijgswapen, geweer.	武器
oorlogswet. n. v. krijgswet.	軍ノ法
De oorlogsvetten zeggen, dat, enz.	軍ノ法ニシテ
oorlogsvaaken of oorlogsvaken. n. v. meerv. krijgsvaken.	軍事
Over de oorlogsvaken schrijven	軍ノ法ヲ書ク
oorloogen. nu oorlogen.	
oorpancanten. onv. m. nu oorpanc.	
oorpeulane. n. v.	大枕
Laar is geen oorpeulane tot dat bedde.	其處床ニ至テ居テ
oorpijn. n. v. oorsmer, oorenmer.	耳ノ痛
oorpijp. n. v.	耳ノ中ニシテ
oorpijpe. n. g. oorspijpe.	耳ノ藥汁
oorrand. n. m. buiten rand van het oor.	耳ノ縁
oorring. n. m.	耳ノ輪
oorsmer. n. g. vuiligheid uit het oor.	聾

oorsprong of oorspronk. n. m. oorsprong, begin,	始メ元
sel. begin.	
De eerste oorsprong der wereld.	世界ノ元
De oorsprong van een geslacht.	氏ノ始祖
oorsprong, afkomst.	根ノ源
Men weet van den oorsprong van dat rijk	其國ノ元
menig te zeggen.	詳ニ
Die bron neemt of heeft haar oorsprong	其泉ノ源
Den Rijn en den Donau ontspringen hun	河ノ源
nen oorsprong uit de edelen of edel,	元ノ出
pische gebergten.	
oorspronkelijk. by. n. eerst.	始メ元
dit is oorspronkelijk tale ontziet	根ノ由來
Oorspronkelijke van koninglyken stamme.	王ノ氏
Oorspronkelijke konde nie ontfonden.	
oorspronkelijk. by. in zynen oorsprong.	根本
Oorspronkelijk komt dat woord van het	其語ノ元
Hebraïsch.	本ノ元
oorspronkelijkheid. n. v. eerste afkomst.	根本
De oorspronkelijkheid van eenig woord naspeuren.	或語ノ根本
oorspronk. ent. lie oorsprong, ent.	
oortje. n. g. oorlel.	耳ノ垂
oort. lie oort.	
oortje. lie oortje.	
oortje. n. g. kleine oor.	小耳
oortluter. lie oorlaater.	
oortveeg. l. v. oortveeg, oortband.	耳ノ打事
Hij gaf hem een oortveeg dat hij klinkende.	耳ノ打事
oortvinger. l. m. pink.	小指
oortvorm of oortvorm. l. m.	耳ノ形

ooruim. als.	
+ Hij niet zoo meniglijk als een ooruim.	從甚惡事様子見分
oorjaer. n. g. ijner dat nemmige vrodntieden	替ノ類
op het hoofd dragen van goud of zilver.	
Het oorjaer van een scheide.	銅金
oorzaak. n. v. veroorzaking.	根本起リ起事
Geen genrecht is grooter dan zijne oorzaak.	根本ヨリ本ノ物ナ
Alle genrecht stelt een oorzaak vast.	何ノ根根本ナ
God is de oorzaak van alle dingen.	神ノ萬物ノ事ナ
alles huft een oorzaak behalven god.	神ヨリ外ノ物ノ何テモ
Hij was de oorzaak van den oproer.	彼分騒動ノ根本ナリ
Dat is de beweegende oorzaak boartoe.	夫ノ根本ノ事ヲ動カス所
oorzaak, reden, gelegenheid.	緣故
Semand oorzaak van misnoeyen zeyen.	故ノ由縁ノ事ノ起ル
Wiet gy de oorzaak van zijne ongelegenheid wel?	汝彼ノ不自由ノ事ノ緣故ヲ知ラ居ル
Hij nam daar uit oorzaak om hem te beschuldigen.	彼女彼ノ罪ヲ言フ
Wiel kenner oorzaak hoorde men zulke klagten.	緣故ヲ夫ヨリ求メ
oorzaaker. nie veroorzaaker, werker.	其數ノ聞テ誤ラ
	テナカ
008.	
oost, oosten. n. v. lutt, of is het oosten.	東
De wind is vlak oost.	風真東ナリ
oost, n. g. streck van het oosten in het zeilen.	東ノ乗竹
De metenschap van oost en west is thans nog niet geronden.	東西ノ經度未ダ知ラ居
Om den oost zaren.	居
Oost, west, te huis best. spreek n.	東ヨリニテ東手ノ海
oostelyk. n. v. naar het oosten trekkende.	何處ヨリモ我家ヨリ
	東ノ方ニ寄テ居

een oostelyke wind.	東ノ方ニ寄テ吹風
oosten. n. g. het oosten-gedeelte van de wereld.	世界東ノ方
Naar het oosten reizen.	北國ニ渡海スル
De zon komt in het oosten op.	日東ノ方ヨリ立登ル
oostenrijk. n. g. een gedeelte van het keizerrijk.	セルマニヤノ内ニル帝國
Wenen leit in oostenrijk.	ウヰンニル
De paars herlogen van oostenrijk.	ウヰンニル
Het huis van oostenrijk.	ウヰンニル
De oostenrijksche erflanden.	ウヰンニル
oostering. n. m. en v. een die uit het land is, dat langs de oost re is liggende.	東海邊ノ
oostersch. n. v. van het oosten.	東海邊ノ
Het oostersch huis, het huis Eer-hannasteden te Andriepen.	東ノ方ノ家
De oostersche volkeren.	東ノ方ノ人々
De oostersche koningen, enz.	東ノ方ノ王
De oostersche kerk.	東ノ方ノ寺
De oostersche landen.	東ノ方ノ國々
Het oostersche rijk.	東ノ方ノ國
De oostersche talen.	東ノ方ノ詞
De oostersche volken.	東ノ方ノ人々
De oostersche vloot, de vloot die van ed mstreequ na het vorderen vaart.	セルマニヤニ渡ル船々
De oostersche vloot is behouden finnen.	セルマニヤニ渡ル船々
oostervaarder. n. m. een schip dat naar Sweden, enz. vaart.	セルマニヤニ渡ル船
Daar leggen vele oostervaarders aan de paalen.	セルマニヤニ渡ル船
oostewind. n. m. oosten wind.	東風
Met eenen oosten wind uitloopen.	東風ニテ出船スル
oostindien. n. g. een land in ed rijn.	東印度

0

古刊四

Naar oostindien vaaren.	東印度へ渡ル
* edls hij zich niet betred noo is oostindien zijn voor land.	彼身持テ直ニ東印 度ニ行ケルコトヲ 身持テ直ニ東印 度ニ行ケルコトヲ
oostindisch. bij. n. van oostindien.	東印度ノ
De oostindische maatschappij.	東印度ノ公司
Oostindische waaren.	東印度ノ荷物
Een oostindisch schep.	東印度ノ船
De oostindische schepen zijn vertrokken.	東印度ノ船々出帆シ
oostindischvaarder. n. m.	東印度ヲ渡海スル人
Daar zijn vele oostindischvaarders in de stad.	市中ニ東印度ヲ渡海スル 人多ク居ル
oostkant. zie oostrijke.	
Dat huis staat aan een oostkant.	其家東ノ方ニ建テ居
oostmaand. zie oostmaand.	
Cost-noord-oost.	東北東
Cost ter noorden.	東ノ北
Cost ter zuiden.	東ノ南
oostwaarts. bij. naar het oosten.	東ノ方ニ
Dat land leid meer oostwaarts.	其國東ノ方ニ寄テ居
oostzee. n. n.	東海
oostrijke. n. n. oostkant.	東ノ方
oost-zuid-oost.	東南東
De wind liep oost-zuid-oost.	風東南東ニ吹ク
O O T.	
ootmoed. n. m. ootmoedigheid, nederigheid.	謙ス 謙退
lenen grooten ootmoed toonen of laten blijken.	謙退ヲ顯ス
ootmoedig. bij. n. nederig.	謙ナル
Ootmoedig van harte zijn.	謙ナル心ヲ持テ居
Eene ootmoedige lieve of ootmoedig verroek.	謙ナル願
ootmoedigheid. n. n. nederigheid.	謙退

De ootmoedigheid is een groote deugd.	謙退ヲ美クスル
ootmoedigheid. bij. nederigheid.	謙テ
Ootmoedigheid iets verroeken of ergens om bidden.	謙テ物ヲ願フ
O O Y. O P.	
ooy. zie ooi.	
ooyeraar. zie ooyeraar.	
op. voorzetsel. toren op eenig ding.	上ニスニ
De turf leid op noeder.	土ノ上ニ階下
hij lagen op malhanderen.	彼輩ノ輩ニ合テ居
Op ze vaaren.	海ヲ渡ル
Daar wasschen schoone vruchten op dat eiland.	其島ニ至リテ菓ヲ洗
op, ontrent, nabij, aan.	側ニ
Keulen leid op den Rhijn.	ケルンノ河ノ側
Op den middag, is middags.	昼頃ニ
Op den avond, tegen den avond.	夕方ニ
Op een rijdag.	休日ニ
Dat is op een maandag getuurd.	夫ノ月曜日ニ起ル
Op iemand aanvallen.	人ニ仕ケル
Op iemand staat maken.	人ニ云テ支テ信用ス
Op den regen tijd komen.	刻限通リニ来ル
Op handen en voeten kruipen.	手ト足トテ這フ
Ergens opruisten, op steunen.	物ヲヨリカス
De balk rust op de muur.	其梁ノ脚ニモツケル
* Op iemand ruisten of steunen, op iemand ruzie, troenen.	信用スル
op, naar, volgens.	ニ隨テ又通リニ
Op de maat zingen.	調子ニ隨テ詠フ
Op een behoorlijke wijze iets doen.	スベテ通リニ物ヲス
op, opwaarts.	上ノ方ニ又上ニ

0

三四四

Den Rhijn opvaaren.	河上之渡
De stad op en nedeloopten.	市中乃方々歩行
Op den weg, tusschenwege.	途中
Hij werd op den weg vermoord.	彼途中に殺さる
Op zijne kosten, het zijner bekostiging.	彼方雜用
iets op kosten van eenigen schryver drücken.	或は之を撰りて其の物
Iemand op kosten jagen of kosten maken.	人雜用を多
Op den zelden tijd, ten zelden tijd.	其時ニ時ニ
Op heiden, op huiden, van daag.	今日
Hij is op heiden verweicht of vertrokken.	彼今日出立
Op een nieuw, van nieuw af aan.	新々ニ
Hij legde hem op een nieuw te beschuldigen.	彼彼を新々ニ責
Op de markt.	市場
Op de straat.	町
Op het kerkhof.	墓
Op het stadhuys.	役所
Op den koop, lozen het verding.	買物ノ上ニ
Iets op den koop toegeven.	買物ノ上ニ物添て遣
* Op den loop, sluytig, op de sluyt.	逃テ居
Op den loeptij, de sluyt kieren.	逃ル又脱落
Op mijn woord of toezegging.	我言通
Laat het op mijn woord staan, laat het op mij aankomen.	我言通ニ信用
Ziek op iemand's woord berusten of verlaten.	人言通ニ信用テ居
Op de hand, gereed, tot onderpand.	手付ケ
Iemand geld op hand geseu.	人ニ手付銀遣
Geld op de hand nemen.	手付銀ヲ取
Op dit maal, op deze reis, op dit pad.	此度
Op zijne roeten staan.	立テ居
Op verbeurte, onder verbeurte.	取上ルト言

Hem is dat selast op verbeurte van eenend gullens	彼上ル七ノ十ギルデン
Op den bootweg zijn, een eergerlyk leven lijken.	悪ク暮テ居
* Op hol of op den hol, aan het ligt missen.	放蕩尽
Op hol zijn	放蕩尽テ居
Iemand op hol of op den hol helpen.	令不行儀
Op het punt, op het oogenblik.	丁度其時
Hij kwam op het punt dat be schiet afvoer.	丁度船出時彼来
Op slag, zoo als de klock hal slaan.	時ヲ打時ヲ多
Het is opslag van traalten of van 12 uren.	時斗九ヲ打際
De buizen litten op het slag.	砲カ小聲ノ真先ニ
Iemand een schrik op het lijf jaagen.	人ヲ驚カス
op die toelagging of vertekening vertrok hij.	左様垂テ彼出立
op de rechter hand, ter rechter hand.	右手ニ
Hij ging op zijne rechterhand.	彼彼方右方行
op een, op malkanderen.	重リ合
op een komen, g. n. op malkanderen volgen.	續テ来
Die rampen komen op een.	其禍又統テ来
op een pakken, n. n. en g. n.	一語又二語
Goed of naren ligt op een pakken.	品物多カリ上ノ語
Die naren pakken tast op een.	其品物ノ多カリトニ
op een brengen, n. n. en g. n. op malkanderen brengen	ニ和合ノ又ニ和合
Het heger broeg ligt op een.	軍勢ヲ和合
op een, op het labe.	同様
Daer komt op een dit.	夫方同様
op zijn Franssch.	押郎察風
op reiken of op lijn, opgestaan lijn.	起テ居
It mevroint al op.	御内室寢早起
Men ligt ook in de gemeenlaamen stijl, op lijn,	食事大從
icor opgegeten of gemiddelt lijn.	食事大從
Het brood is al op	心家早喰住

enke kaarsjen lijn op.	燈ノ火ノ線ノ引
op: op:	
op te kelen is op, die open of opseen.	
OPB.	
opbarsten. die opbarsten.	
opbellen. n. n. opschillen.	鈴ノ鳴ニテ起ス
Het gansche huis opbellen, voor bellen riekker maken en een opman.	鈴ノ鳴ニテ家内老起
opbarsten. g. n. scheuren.	裂ル
Het hout is heel opgebarsten.	木ノ背割テ居ル
Het knier zal haast opbarsten.	腫物早ク明ク云
opbeuren. n. n. ophuyzen, optillen.	抱上ル
Iemand opbeuren die gevallen is.	倒多ク抱上
*Iemand's gemoed opbeuren, iemand vertroosten.	人ノ氣ヲ諫ル
opbeuring. l. v. opbeuring van een last.	重ヲテテ抱上事
*opbeuring bij gemoed, aanmoediging.	勢付ク事
opbiegten. n. n. biegten, bekennen.	知ル
Men moet recht opbiegten.	人ノ誠知モ子ナク
opbinden. n. n. om hoog vast binden.	高クセリ揚
Den zijngaard opbinden.	蒲菊蔓ヲ高ク掛
Het haar opbinden.	髮ヲ高ク揚
Het paard een staart opbinden.	馬ノ尾ヲ高ク揚
opblaaten. n. n. een opblazen.	脹ク
Darmen opblaaten.	腸ヲ脹ク
Eens lustig opblaaten, of op de trompet blaaten.	之ヲ強ク吹ク
Zich opblaaten, zich ierhoornadigen.	押柄ニテ高ク
opblijven. g. n. niet gaan slaapen.	寐スニ居ル
Den ganschen nacht opblijven.	夜中寐スニ居ル
Den kinderen blijven van avond op.	子供多ク寐スニ居ル
De kaars kan niet opblijven of aanblijven.	燈ノ火ノ線ノ引

*Eigens opblijven staan of niets van oprijken.	立テアル又退ス
opbellen. die opbellen.	
opbod. l. g. bij een roeping.	呼口集ス
opbod van een abel.	聲ヲ呼口集ル事
opboeten. die opboeten.	
opboeien. n. n. hooger maken.	船邊ヲ高ク分
Die schepen zijn zeer hoog opgeboeid.	其船邊ヲ高ク分
opborrelen. g. n. opborren, al bordende te toersichijn komen.	クノトテ浮上ル
Hij kwam uit het water opborrelen.	水ノ中ヨリ浮上ル
opborreling. l. v. opkomst uit het water.	水ヨリ浮上ル事
opbod. l. m. opregting, herbodning.	家ノ建替
Iemand 1000 guldens tot een opbod van zijn huis geien.	金ニテ家ノ建替トシテ
opboeien. n. n. optimmeren.	建直ス
Eene seriale kerk opboeien.	廟多ク家ノ建直ス
*opboeien, aankneeken, voortzetten.	植付ク廣ク
De talen en netenschappen opboeien.	詞ト術トテ廣ク
*opboeien. godkinnig n. stigten, versterken.	創造ス
*Gode kerk opboeien.	寺ヲ創造ス
opboening. l. v. herbodning, opbod.	家ノ建替
De opboening der kerk hatte veel.	寺ノ建替ニテ雜用カ
*opboening l. v. voortzetting, aankneeking.	植付ク廣ク
*Tot opboening of tot den opboeni der geleerdheid.	学文ヲ廣ク為
De opboening van gods kerk.	宗旨ヲ廣ク教訓
opbreken. n. n. met geweld opveen.	打破
Een beir opbreken.	戸ヲ打破
Een ienster opbreken.	窗ヲ打破
Een slot opbreken.	錠ヲ打破
Eenen brief opbreken.	書封ヲ開封
opbreken. g. n. opspenen.	嘔氣ヲケス
Die kost buckt mij zeer op.	其糧物ニテ我ニ甚ク嘔氣

*Dat tot hem <i>huur</i> opbrecken, hij tal daar sul om lijken.	彼夫才大運痛 ^カ 不 ^レ
opbrecken, optrekken.	軍勢ヲ操出 ^ス
Het leger is vandaag opgebrocken.	軍勢今日操出 ^サ タ
Ein beleg of belegering opbrecken.	隊ヲ操出 ^ス
opbrecken. i. g. opbrekking.	軍勢操出 ^ス
opbrekking. i. e. opbrecken. u. i.	運 ^ニ 登 ^ル
opbrngen. n. n. opbrecken.	荷物 ^ノ 河 ^ノ 運 ^登 ル
Geboeren Rhijn opbrngen.	テ ^レ ル ^ヲ 毛 ^毛 袋 ^ニ 入 ^ル
De turf met manben of takken opbrngen of op kolber brngen.	二階 ^ニ 上 ^ル
opbrngen, verschaffen, uitleveren.	用金 ^ヲ 出 ^ス
De gemeente moet veel gelbes opbrngen.	人 ^ノ 多 ^ク 用金 ^ヲ 出 ^ス
Dat land brengt viel buitenb quibens 's jaars op.	其 ^ノ 田 ^毎 年 ^十 五 ^元 知 ^テ 奉 ^ル
Ein Fransche kaper heeft een Hollands schip te Diinkerken opgebragt.	フ ^ラ ン ^ス ノ ^カ パー ^ル が ^フ ラ ^ン ク ^の 船 ^ヲ
Ik kan knialijk mijn huur opbrngen.	我 ^ノ 家 ^賃 ヲ ^拵 テ ^其 難 ^シ
opbrngen, opbrecken, groot maken.	育 ^上 ル
Kinderen opbrngen.	子 ^ヲ 育 ^上 ル
Jong getogelte opbrngen.	鳥 ^ノ 子 ^ヲ 育 ^上 ル
De spijs opbrngen of op tafel brngen.	食物 ^ヲ 卓 ^子 上 ^ニ 上 ^ル
opbrngen. i. g. opbrnging.	育 ^上 ル
Het opbrngen ber kinderen.	子 ^供 ノ ^育 上 ^ル
opbrnging. i. e. opbrngen. i. g.	曲 ^ケ 上 ^ル
opbrngen. n. n. open bliigen.	其 ^ノ 鉄 ^ヲ 少 ^シ 曲 ^ケ 上 ^ル ヲ
Blijg bat ijter wat op.	水 ^ヲ 打破 ^ル
opbrngen. n. n. open bliigen, ophakken.	師 ^中 米 ^ノ 打破 ^ル ニ ^類 ス
Het is rondom een stal opbrngen.	腐 ^蝕 サ ^ル
opbrngen.	腐 ^蝕 サ ^ル
Het iel of de hield doen opbrngen.	皮 ^ノ 肉 ^ヲ 腐 ^蝕 サ ^ル

O P C. O P D.	
opeieren of opsieren. n. n. oppronken, opschikken.	飭 ^ル 又 ^壯 フ
Zij eiede zich fraai op.	彼 ^女 立 ^派 に ^居 タ ^リ
*Eene zaak wat opeieren of eenen glimp zeten.	事 ^ヲ 此 ^ノ 邊 ^ニ 造 ^リ テ ^居 ル
opeiering. i. n. optooijing, opsclikking.	飭 ^ル
opdaagen. g. n. te roorschijn komen.	来 ^ル 又 ^頭 出 ^ル
Zij zullen nog wel opdaagen.	彼 ^等 又 ^隨 て ^来 ル ^事 有 ^ル
opdaagen, dag worden. als, het begint al op te daagen.	昼 ^ニ カ ^ル
opdat. toeght. ten einde dat.	ヤ ^ウ ニ ^タ ス ^ニ
opdat ik mijn smart dergeete.	我 ^ガ 苦 ^痛 ヲ ^忘 ル ^事 有 ^ル
opdat het leger seilig zij.	軍 ^兵 ガ ^安 全 ^ニ シ ^ル 事 ^有 ル
opdat ik het kort maake.	我 ^ノ 短 ^ク ス ^ル 事 ^有 ル
opdekken. n. n.	上 ^ニ 被 ^フ ル
opdelten. n. n. opgraaven, uitgraaven.	堀 ^カ ス
Een gedempte graft neder opdelten.	埋 ^メ テ ^堀 ヲ ^又 堀 ^カ ス
Enige schatten opdelsen.	寶 ^ヲ 堀 ^リ 出 ^ス
opdelting. i. n. opgrating, uitgrating.	堀 ^カ ス ^事
opdeinen. n. n. opkingen.	諺 ^ニ 上 ^ル
opdieneu. i. e. opdissen.	
opdigten. i. e. toedigten, toeschrijven.	
opdissen. n. n. opdisselen, optafel set. ten.	卓 ^子 ニ ^備 ル
De spijs opdissen.	食物 ^ヲ 卓 ^子 ニ ^備 ル
opdissing. i. n. aanregting.	卓 ^子 ニ ^備 ル ^事
opdobberen. i. e. opborrelen.	
opdoen. n. n. open doen.	明 ^ル ル ^家 ノ ^事
Het huis opdoen.	家 ^ヲ ア ^ク ル

0

14日

Een winkel opdoen.	店ヲアケル
Een boek opdoen of opslaan.	書物ヲアケル
opdoen, ontsluiten. als,	
De deur met den sleutel opdoen.	戸ヲ鑑ニテアケル
opdoen, optreken, openen.	関封スル開ク
Eenen brief opdoen.	書状ヲ開封スル
opdoen, zich voorzien.	用意スル
Door raad van koren opdoen.	五穀ヲ備置ク
Flout en turf opdoen.	木ヲ采ルヲ備置ク
opdoen. lie opscheppen.	
opdoen, optoinden.	疊ム
Kat lynmaat opdoen.	スレタル木綿ヲタム
*Lijn milde hart of hand opdoen, eenige mildadigheid toonen.	施ス者ニ
opdoen, zien, gemaar worden.	見ル
Mij deedte bij dien hoek eenige seleepen op.	我等其岬ニテ船ヲ見
opdoen, opslikken.	飮ルニ至ルニテ見ル
Die koopman heet lijns staaren sel op te doen.	其商人は高物ヲ悉ク テ見分事ヲ辨テ居ル
Zich opdoen, zich vertoonen, te voor, schijn komen.	来ル
Veel soldaten van de verstrooide ben, den deeden zich nog op.	打テ分タル多クノ軍 勢等カ多来タ
Zoo'er zich eenige gelegenheid toe opdoet.	モシ夫ニヨキ時来テ ス
*opdoen.	取ル又得ル
*Gij zult niets opdoen. hoewel die sprekrijke eer boertig als ernstig zij, zegt men ook ernstig.	汝何を得ルヤ

Hij heeft uitgaagen of uitrisphen geneest, maar hij heeft niets opge, daan.	彼、猶多魚釣行タト 何得テノカ無カタ
*opdokken. n. n. opbrengen, betalen.	拂フ
*Hij moest dat tot een duit toe op, dokken.	彼、夫ヲドイト、至ルニ 拂テ、ナラヌアリタ
opdonderen. g. n. met gebuis te voor, schijn komen.	鳴撃ニ来ル
De hijandelijk vloot kwam schielijk opdonderen.	敵船カ俄ニ鳴撃ニ来タ
opdoelen. n. n. opdienen omhoog of op, naarts doelen.	押シテ上ル
Een schip tegen den stroom opdolu, nen.	船ヲ波ニ向テ押シテ上ル
opdraagen. n. n. omhoog draagen.	荷コテ上ル
Hij droeg dat de trappen op zonder rusten.	彼、夫ヲ休メテ階子ノ 段ヲ荷コテ上タ
*opdraagen, toëigenen.	捧ル
Den koning een boek opdraagen.	王ニ書物ヲ捧ル
Kan wie zal men het opperbetel van het leger opdraagen?	軍兵ヲ支配スル事、誰ニ 命スルテアラスカ
*Lief opdragen, lief verloten of overgeven.	身ヲ任スル、歸服スル、帰 依スル、委ル
Zich ten dienste van god opdragen	信ニスル
Zich ten dienste van het gemeene, beste opdragen.	「シツラニ」キ、勤身 任ス
*opdragen, overgeven, overdragen.	譲ル
Zijn goed aan zijne kinderen op, dragen.	己カ品物ヲ己ノ子ニ譲ル
opdraagen. n. n. opendraaijen.	廻シテ

0

114

opdragt. s. d. opdragtbrief, toewijding.	書物ノ著シテ王打請時送 ト遺書付
opdragt, derlooting, overgeling.	歸依スル事ト云
opdragt van zich zelf aan god.	神ノ事ト云
opdragt, overdragt.	譲渡シ
Ik kan de opdragt van mijn gekochte huis, land, enz. niet krijgen.	我我買タル家々地面ノ譲渡ヲ得ス
Iemand opdragt van zijn huis of land doen.	人ニ家々地面譲渡スル
opdragt van zijn goed aan zijne kinderen.	己ガ荷物ヲ子ニ遺スル
renv.	ノ譲渡シ
opdragt. zie opdragtigheid.	
opdragtig. bij. n.	上逆シテ居ル
Een opdragtig aangezicht.	上逆シテ居ル顔 ノボシテ顔ノ赤クナリテ 居タル云
opdragtigheid. s. d.	上逆
opdrischen. n. n. uit den afgrond doen doorkomen, opvloeken.	冥途ヨリ招出ス
De geesten der verstorlenen opdrischen.	死人魂ヲ冥途ヨリ招
*opdrillen. n. n. opsmukken, opschikken.	飾ル
opdringen. n. n. opwaarts dringen.	無理ニ押シテスル
*opdringen, aandringen.	言通ス成意ヲ
*Iemand iets opdringen of aandringen.	人ニ物ヲ言通ス
gen.	
*opdringen, aantijgen.	言カス罪又証
*De meid brong hem het kind op.	下文ガ從子キヤト言カス
*Iemand eenig getoelen opdringen.	人ヲ無理ニ我々存寄ニ付スル
opdrinken. n. n. uitdrinken.	飲ムテスル

Al den drank opdrinken.	不殘ノ飲物ヲノミテスル
opdrinken, indruigen, terknelgen.	吸込
Het land bronk al het water op.	砂カ水ヲ不殘吸込
opdroogen. n. n. opdeilen, droog maken.	乾カス
opdroogen. g. n. Droog worden.	乾ク
De megen beginnen op te droogen.	道カ乾キカハル
De wonde begint op te droogen.	疵カ乾キカハル
opdruietig. zie opdragtig.	
opdruietigheid. zie opdragtigheid.	
opdriften. n. n. opwaarts of naar boven driften.	打テクル又浮カスル
opdriften. g. n. opwaarts driften.	浮キテカスル
Het lijk kwam opdrijven, nadat het drie dagen onder was gedeest.	死骸ガ三日程沈テ居テ後浮テカリタ
opduiten. zie opdoinden.	
opdeilen n. n. de vloer opdeilen.	雜巾ニテ拭ク
O P E.	
ope, open. zie open.	
opeeten. n. n. heel en al eten.	食ヒテスル
Alles opeeten wat er op tafel komt.	卓子ノ物ヲ不殘食ヒテスル
Alles opeeten wat men ziet.	目カナル物ヲ不殘食ヒテスル
Blij miend in het veld van de beeren opgegeten.	依テ林中ニ熊ヨリサシ リ食ヒタ
Herods is van de wormen opgegeten.	ヘビノ虫ヨリ食ヒタ
*Al zijn goed opeeten.	己ガ品物ヲ不殘盡ス
*Den armen opeeten of onderdrukken.	貧者ヲ苦シムル
ken.	
*opeeten, terdoinden, terdragen.	堪テ
*Ik kan niet opeeten, dat men mij	我々採テヨリ扱ル事ヲ

0

四十四

Zoo handeld.	堪ハ濟ス
Hij moest dat voor liiker opeeten, hij moest dat genellig verdragen.	彼女其事ヲヨク堪ヘテ シラヌテアリタ
opeischen. n. n. tot de overgare vorderen.	明ケ渡セト催促ス
Eene stad of vesting opeischen.	市中ニテヲ明ケ渡セト 催促ス
opeifching. l. n. vordering tot de overga. re.	明ケ渡セト言フ事
De opeifching der stad is nog niet ge- schied.	市中ヲ明ケ渡セト言フ事 トハ言ハズニル
open. bij. n. ontdekt.	覆ハテニル
Een open schuit.	屋形ナシノ舟
Een open wagen.	屋形ナシノ車
open veld. l. g.	野原
open, ongesloten.	明テ居ル
Het open deuren.	明テ居ル戸
Het open vensteren.	明テ居ル窓
De deur staat open.	戸が明テ居ル
De deur staat half open.	戸が半分明テ居ル
De deur staat met eene reet open, ent.	戸が透テ居ル
Het boek leed open.	書物が明テ居タ
Een open stad, eene stad zonder muu- ren en wallen.	構ノナキ市中
open. bij. n. onderzegeld.	封シテナシ
opene brieven des konings.	封シテナシノ書翰
openbaar. bij. n. kennelijk, bekend, me- relkundig, blykbaar.	表向ニ知テ居ル又傳テ 居ル
Die zaak is openbaar.	夫ハ知渡テ居ル事ナ
iets openbaar of rijgbaar maken.	物ヲ表ニテラハス
In het openbaar verschijnen.	表ニテラハル

Iemand een openbaar getuigenis ge- ven.	人ニ明テ証トシテ示ス
openbare vergadering houden.	表向ニ打寄ル
Dat is openbare dief.	夫ハ知渡テ居ル盗人
openbaaren. n. n. bekend maken, verkon- digen.	知スルヲ打テ示ス又傳テ 示ス
Een geheim openbaaren.	密事ヲアラハス
Iemand zijn hart openbaaren.	心ガ已カシヲ打テ示ス
De tijd openbaart alle.	時ガ何テモアラハス 時來ハ何モアラハス
God openbaart den menschen lijnen heil.	神意ヲ人ニ告グ
Zich openbaaren, te voorschijn ko- men.	アラハル
Die zaak zal zich wel openbaaren.	其事随テアラハルガアラハル
openbaring. l. n. bekendmaking, ont- dekking.	知テ打テ示ス又顯事ト 示シ
Eene goddelijk openbaring.	神ノ示シ
De openbaring der goddelijke verbor- genheden.	神ノ秘密ノ示シ
Goddelijke openbaring hebben.	神ノ秘密ノ示シヲ讀ミ居ル
openbaarlijk. bij. n. in het openbaar.	表向ニ
Iemand openbaarlijk beschuldigen.	人ヲ表向ニ譴ス
Men legt openbaarlijk, dat het bes- tands roogds schuld is.	夫ハ奉行ノ過キトシテ表 向ニ言フ
opendoen. n. n. openen, ontsluiten.	明ケル
De poorten door den vijand opendoen.	敵ノ為メ門ヲケル
openen. n. n. ontsluiten, opdoen.	明ケル又開封ス
Eene deur, eenen brief, ent. ope- nen.	戸ヲケル又書状ヲ開 封ス

De mond openen.	口ヲアケル
Een ader openen.	刺絡スル
Een lijk openen.	屍骸ヲ改見ル
De gelederen openen. krijgskundigt.	軍兵ノ才ヲ居ルヲ開ク
De loopgraten openen.	口ノカラトヲ開ク
De ooren openen.	耳ヲアケル 物事ノ分岐
De seldtoegt openen.	戦始ム
Eene flesch openen, de kirk van een flesch afdoen.	アラスコノ口ヲアケル
*openen, verklaren, uitleggen.	顯ス 明ス
Iemand den weg ter heerlijkheid openen of aandijken.	人ニ往生ノ道ヲ解明ス
Iemand zijn hart openen of openbaren.	人ニ心ヲ打テケル
opengaan. g. n. opgaan, zich ontsluiten.	開ク 明ル
Al de bloemen zijn door de zon opengegaan.	花杯ガ日ヲ開ク
De deur gaat open.	戸ガ開ク
De knoppen der boomen beginnen open te gaan.	木々ノ蕾ガ開キケル
*Zijn hart gaat open als hij van haar hoort spreken.	彼女ノ言ヲ彼ガ聞ク 彼ハ心ヲ直ニ開ク
openhartig. bij. n. Die zijne gedachten ligt openbaart.	心ヲ打テケル 有体ナク
Eene openhartige juffer.	心ヲ打テケル 娘
Hij is al te openhartig.	彼 余ニ心ヲ打テケル
openhartiglijk. bij. n. rechtuit, monduit.	有体ニ
openhartiglijk de waarheid zeggen.	實事ヲ有体ニ言フ
openhof. s. g. open tafel.	人為備置テ卓子

De vorst houdt openhof.	王ノ心ノホリノ備置テ
opening. s. d. gat.	穴ノ事 事ノ分岐
Eene opening maken.	穴ヲアケル
opening van een lijk.	屍骸ヲ見改メテ 如何ニ死スルヤ
opening van een laatste wil.	遺言書ヲ開封スル事
opening van de seldtoegt.	戦ノ始
*opening, ligt, verklaring.	顯ス 事ノ明ル事
Iemand enige opening van zaken geven.	人ニ事ノ實明ヲ告ル
Tot opening, tot verstand of verklaring.	解ク 爲ニ
Dit verre tot opening van den text.	外題ノ解ヲ爲シ 爲テ
openmaaken. zie opdoen.	
openslaan. n. n. een boek openslaan.	明ル 書物ヲ
openstaan. g. n. open zijn.	明ル 居ル
openstaan. vacant zijn.	彼杯ノ明ル 居ル
openstaande. bij. n.	明ル 居ル
Een openstaand ampt.	明ル 居ル 役
Eene openstaande rekening.	濟ス 算用
opentlijk. bij. n. openbaarlijk.	表向ヨリ
OPF. OPG.	
opfeijen. zie vtheilen of feilen.	
opflikken. n. n.	飭ル 又 仕直ス
opgaan. g. n. opklimmen.	アガル 登ル
Den berg opgaan.	山ヲ登ル
De trappen opgaan.	階子ノ段ヲ登ル
opgaan, zich boren de kimmen vertoogen.	立昇ル
De zon zal haast opgaan.	日ノ程ヲ立昇ル 夕

opgaan, zich ontsluiten.	開 ^ル 開 ^ク
De deur ging van zelfs op.	戸 ^カ 自 ^ラ 明 ^ク
De rooeknoppen zullen haast opgaan.	蓄 ^キ 燭 ^ノ 燈 ^ノ 最 ^モ 早 ^ク 開 ^ク
opgaan, opgegeten worden.	食 ^ヒ 盡 ^ス
Hij zweefde dat zijn voorraad zou opgaan.	彼 ^レ 己 ^カ 兵 ^糧 ヲ ^食 盡 ^ス ル ^ト 心 ^使 シ ^テ 居 ^ル
opgaande. bij. n. als,	
Eene opgaande brug of valbrug.	釣 ^ノ 橋 ^ノ 機
opgaande of jonge boomen.	若 ^キ 樹 ^木
Een stijl opgaande berg.	聳 ^テ 居 ^ル 山
opgaande, opklimmenbe. als,	
De opgaande zon.	登 ^ル 日
De opgaande zon aanbidden.	日 ^ノ 登 ^ル ヲ ^拜
opgaaren of opgaderen. n. n. optamel-	集 ^ム
ten.	
Alle de verstrooide stukken opgaderen.	散 ^ラ 居 ^ル 物 ^ヲ 集 ^ム
De knorrige ouderdom is altoos bezig met opgaderen.	根 ^情 ノ ^思 先 ^人 常 ^始 末 ^ス
opgadering. z. n. optameling.	集 ^ム 事
opgang. z. m. trap, klif.	ア ^リ 段
Dat huis heeft eenen ruimen opgang.	其 ^ノ 家 ^ニ 廣 ^ク ア ^リ 段
opgang, weg, waardoor men opgaat.	登 ^ル 道
De opgang van eenen berg.	山 ^ノ 登 ^ル 道
opgang, het opgaan, het opklimmen.	登 ^ル
De opgang van den berg valt hem zwaar.	山 ^ノ 登 ^ル が ^彼 大 ^儀 ナ ^リ
opgang.	高 ^名

Zijne wapenen hadden veel opgang.	彼 ^ノ 武 ^器 高 ^ク 名 ^ナ
Zijne raaden hebben geen opgang.	彼 ^ノ 詩 ^用 ニ ^シ テ
Die onderneming zal geen opgang hebben.	其 ^ノ 事 ^業 取 ^リ テ ^シ テ
opgang, het oprijzen, het opgaan.	立 ^昇
De opgang der zonne.	日 ^ノ 立 ^昇
Van der zonnen opgang toe den ondergang.	日 ^ノ 立 ^昇 ヨ ^リ 日 ^ノ 没 ^ク
De op-en-afgang der zee, ebbe en vloed.	潮 ^ノ 満 ^チ 干 ^チ
opgebeten. zie opgebeten.	
opgebeld. d. n. van opbellen. zie opbellen.	
opgebeten. d. n. van opbijten. zie opbijten.	
opgebeurd. d. n. van opbeuren.	把 ^テ テ ^テ
opgebiegt. d. n. van opbiegten.	知 ^ル テ ^テ 知 ^ル テ ^テ
opgeblaazen of opgeblazen. d. n. van opblaazen.	脹 ^ム テ ^テ 脹 ^ム テ ^テ
Opgeblazene darmen.	脹 ^ム テ ^テ 大 ^腸
*opgeblaazen, trots, hofvaardig, hoogmoedig.	タ ^カ ク ^テ 押 ^テ 柄 ^ナ
Een opgeblaazen mensch.	押 ^テ 柄 ^ナ 人
opgeblazenheid. z. n. trotsheid, kerme- telheid.	タ ^カ ク ^テ 又 ^テ 押 ^テ 柄 ^ナ
opgebleeten of opgeblezen. d. n. van op- blijten. zie opblijten.	
opgeboord. d. n. van opboorden. zie opgeborreld.	
opgeboeid. d. n. van opboeien.	縁 ^ヲ 高 ^ク シ ^テ
Een opgeboeid schip.	縁 ^ヲ 高 ^ク シ ^テ 船
Een schip dat achter hoog opgeboeid	艦 ^ノ 方 ^縁 高 ^ク シ ^テ 船

0

114

is.	
opgebogen. v. n. van opbuigen. zie opbuigen.	
opgebonden. v. n. van opbinden. opgebond.	高結 <small>タカムス</small>
opgebonden kleederen.	高結 <small>タカムス</small> 着物
De hyngeard is opgebonden.	清箱蔓 <small>ツグ</small> 結 <small>ムス</small>
Een net opgebonden boek.	ヨク綴 <small>ツグ</small> タル書物
opgeboagen. zie opgebogen.	
opgeborrelt. v. n. van opborrelen.	クル <small>ク</small> アガ <small>リ</small> タル
opgeborsten. v. n. van opbersten.	裂 <small>ツ</small> タル
opgebouwd. v. n. van opbouwen.	建 <small>ツ</small> タル
opgebracht of opgebracht. v. n. van optbrengen.	運 <small>ツ</small> タル
opgebroken of opgebrooken. v. n. van opbreken.	打 <small>ツ</small> タル
opgeleid. v. n. van opleiden.	飭 <small>ツ</small> タル
opgebaagd. v. n. van opbaagen.	頭 <small>ツ</small> 居 <small>ル</small> 以來 <small>来</small> 居 <small>ル</small>
opgebaan. v. n. van opdoen. zie opdoen.	
opgedekt. v. n. van opdekken.	去 <small>リ</small> 覆 <small>フ</small> タル
opgedelnd. v. n. van opdelen.	割 <small>ツ</small> タル
opgediend. v. n. van opdienen. zie opgedien.	
opgedigt. v. n. van opdigten. zie opdigten.	
opgedist. v. n. van opdissen.	卓 <small>ツ</small> 子 <small>備</small> タル
opgedobberd. v. n. van opdobberen. zie opgedobberd.	
opgedokt. v. n. van opdokken. zie opdokken.	

opgedolien. v. n. van opdelen.	堀 <small>ツ</small> 上 <small>ケ</small> タル
opgedonderd. v. n. van opdonderen. zie opdonderen.	
opgedouwd. v. n. van opdouwen.	押 <small>ツ</small> タル
opgeëraagen. v. n. van opëraagen.	倚 <small>ツ</small> 上 <small>ケ</small> タル
opgedraaid. v. n. van opdraaigen.	反 <small>ツ</small> 明 <small>ケ</small> タル
opgedreien of opgedreien. v. n. van opdrijven.	浮 <small>ツ</small> 上 <small>ケ</small> タル
opgedriest. v. n. van opdriessen.	眞 <small>ツ</small> 途 <small>ヲ</small> 出 <small>サ</small> レタル
opgedrild. v. n. van opdriillen.	飭 <small>ツ</small> タル
Hij was koddig opgedrild.	彼 <small>ノ</small> 女 <small>ガ</small> 多 <small>ク</small> 飭 <small>ツ</small> 居 <small>ル</small>
opgedrongen. v. n. van opdringen.	無理 <small>ニ</small> 押 <small>ツ</small> 上 <small>ケ</small> タル
opgedronken. v. n. van opdriinken. zie opdriinken.	
opgedroogd. v. n. van opdroogen.	乾 <small>ツ</small> タル
opgeduid. v. n. van opduiden. zie opgeduid.	
opgeduuld. v. n. van opdruilen.	難 <small>シ</small> 中 <small>ニ</small> 候 <small>シ</small> タル
opgeischt. v. n. van opëischen.	明 <small>渡</small> ト <small>催</small> 使 <small>レ</small> タル
opgeien. v. n. voorstellen.	言 <small>ハ</small> 著 <small>ス</small> 又 <small>題</small> 出 <small>ス</small>
Hij heeft mij een vraagstuk opgegeven dat ik niet oplossen kan.	彼 <small>ノ</small> 我 <small>ノ</small> 解 <small>シ</small> 事 <small>ノ</small> 出来 <small>ズ</small>
opgeien. overgeien, wanhoopend stellen.	程 <small>ノ</small> 尋 <small>ズ</small> 支 <small>フ</small> シタ
De geneesheer heeft den zieken opgezien.	仕 <small>方</small> が無 <small>ク</small> トス
Ik kan dat raadfel niet raaden, ik geef het op.	醫 <small>者</small> が病 <small>人</small> ノ仕 <small>方</small> が無 <small>ク</small> トシタ
Ik geef het op.	我 <small>ノ</small> 其 <small>ノ</small> 謎 <small>ヲ</small> 解 <small>シ</small> 得 <small>ズ</small> トス
Een stad opgeien.	我 <small>ノ</small> 汝 <small>ノ</small> 方 <small>ヲ</small> 多 <small>ク</small> 去 <small>リ</small> タル
	市中 <small>ノ</small> 明 <small>渡</small> 又

0

1401

Den moed opgeien.	勢ヲ失フ
Iemand's naam opgeien.	人ノ名ヲ書キ知ラズ
De goederen die men mede gebragt heeft opgeien.	人ノ持テ来ル品物ヲ書知ラズ
De vogel kon zich niet opgeien, kon niet opsliegen.	鳥ガ飛テカリ得テス
opgeien, oprijken.	脹ラガル
Dat dieg geeft niet op, rijst niet op.	其波タル麦粉ハ脹ラガ
•opgeien, opsnijen, poeken.	贅ノ言ヲ太平樂言
opgeien. brákkeren. te inkt op vormen doen.	版木墨ヲ付カ
opgeing. z. i. oergering.	引渡ノ事 明渡ノ事
opgefeld. d. n. van opfeilen. Zie opge, vield.	
opgeflikt. d. n. van opflikken	飭タ
opgegaan. d. n. van opgaan. Zie opgaan.	
opgegeien. Zie opgeien.	
opgegest. d. n. van opgesten. Zie opge, gist.	
opgegeten. d. n. van opgeeten.	食ラゲタ
opgegeien. d. n. van opgeien. Zie opge, den.	
opgegist. d. n. van opgisten.	沸キアガリタ
opgegooten. Zie opgegieten.	
opgegoré. d. n. van opgorden.	帯ニテ括ラゲタ
opgegieten. d. n. van opgieten.	鑄カケタ
opgegraaien of opgegraien. d. n. van opgraaian.	掘出シタ 掘ラゲタ
opgegreepen of opgegrepen. d. n. van opgrrijpen. Zie opgrrijpen.	

opgegroeid. d. n. van opgroeijen.	延アガリテ居ル 草木ナ
opgehaald. d. n. van ophaalen.	ホキアゲタ
opgehangen. d. n. van ophangen.	カケタ 首懸 墨カケタ
opgeheeten. d. n. van ophetten.	持テアゲタ
opgeheft. Zie opgeheeten.	
opgehekeld. d. n. van ophekelen.	割キタ
opgehelder. d. n. van ophelderen.	晴ラガリタ
opgehemeld. d. n. van ophemelen. Zie ophe, melen.	
opgehezen. Zie opgeheien.	
opgeholpen. d. n. van ophelpen.	援テアゲタ
opgehoogd. d. n. van ophooggen.	高タ
opgehoopt. d. n. van ophoopen.	積タゲタ
De maat was opgehoopt vol.	升ニ盛テアリタ
opgehoord. d. n. van ophooren. Zie opho, ren.	
opgehouden. d. n. van ophouden. Zie op, houden.	
opgehuil. d. n. van ophullen.	髮結タ
opgehitfeld. d. n. van ophutelen. Zie op, huteelen.	
opgehijst. d. n. van ophijzen of ophijssen.	滑車ニテアゲタ
opgejaagd. d. n. van opjaagen. Zie opja, gen.	
opgekeken of opgekken. d. n. van opkij, ken.	驚テ仰見タ
opgeklaard. d. n. van opklaaren.	明ニシタ
opgeklaüter. d. n. van opklaüteren.	這ニ登リタ
opgeklommen. d. n. van opklimmen.	登リタ
opgeklopt. d. n. van opkloppen.	タキ起シタ

opgeklooten of opgekloten. d. n. van op,
kluuten. 敷アゲタ

opgeknoopt. d. n. van opknoopen. opge,
knoopt, gehangen. 首懸臺カケタ

opgekoesterd. d. n. van opkoesteren. opge,
kneekt. 育アゲタ

opgekoesterd in alle geleerdheid. 諸學ニ撫育サシテ居

opgekocht of opgekogt. d. n. van opkooopen.
Hij heeft al het koren dat in het land
was opgekocht. 買アゲタ

opgekogt. zie opgekocht.

opgekookt. d. n. van opkooken. 炊アゲタ

opgekoomen. d. n. van opkoomen. zie op,
koomen.

opgekort. d. n. van opkorten. 短カケタ

opgekraamd. d. n. van opkraamen. zie
opkraamen.

opgekrabd. d. n. van opkrabben. 爪カキヲシタ 疥癬

opgekrabd. plaatsnijders n. als,
Eene oude opgekrabde plaat. 石カク彫リナシタル版

opgekretst. d. n. van opkretten. 彫物小刀ヲホリタ

opgekrompen. d. n. van opkrimpen. 縮タ

opgekroopen of opgekropen. d. n. van op,
kruipen. 這上登リタ

opgekropt. d. n. van opkroppen. zie op,
kroppen.

opgekruid. d. n. van opkruijen. zie op,
kruijen.

opgekruld. d. n. van opkrullen. 縮アガカシタ

opgekneekt. d. n. van opkneeken. zie opge,

queekt.

opgekniikt. d. n. van opknikken. zie opge,
queekt.

opgelaaden of opgeladen. d. n. van op,
laaden. 積アゲタ

opgelangd. d. n. van oplangen. zie op,
langen.

opgeld. z. g. 金ノ香

Hoe veel opgeld doen de Fransche pis,
toletten? フランスにトイテノ香
何程カ

opgeleeken. d. n. van opleeken. zie oplee,
ken.

opgelegd of opgeleid. d. n. van opleggen.
zie opleggen.

opgelet. d. n. van opletten. zie opletten.

opgeleind. d. n. van opleunen. 巾カカリタ

opgelezen zie opgeleeken.

opgeligt. d. n. van opligten. 持アゲタ

opgeloken of opgelooen. d. n. van oplui,
ken. zie opluiken.

opgelopen of opgelopen. d. n. van oploo,
pen. zie oploopen.

opgelost. d. n. van opllossen. 詳ニシタ又返答シタ

Hij heeft het vraagstuk opgelost. 彼ノ尋事ヲ詳ニシタ

opgeluisterd. d. n. van opluisteren. 飾タ又艶シケク

opgemaakt. d. n. van opmaaken. vol,
tooid. 飾アゲタ

opgemaakt, aangelet. ホシカシタ又挑撥タ

opgemaakt, opgeflikt. ヲク見セ飾タ

Hij heeft die oude prullen wat opge,
 彼ノ其古物ヲヨク見セ

maakt.	飭タ
opgemeteld. d. n. kan opmetelen. zie opmetelen.	
opgenaaid. d. n. kan opnaaijen.	縫アゲタ
opgenesteld. d. n. kan opnestelen.	子スルヲ結タ
opgenomen of opgenoomen, d. n. kan opnemen, opgeheuen.	悦タ取アゲタ
Opgenomen van blijfchap.	満足ニ悦タ對シタ
opgenomen, geleend.	借アゲタ
Het zijn opgenomen penningen, daar hij mede speelt.	彼カ慰タル金借タル金アツタ
opgeofferd. d. n. kan opofferen.	備(物)ニシタ言付タ
opgepakt. d. n. kan oppakken.	包ニシタ
opgepast. d. n. kan oppassen. zie oppassen.	
opgepikt. d. n. kan oppikken.	鳥ガ啄キ食ヒアゲタ
opgeplakt. d. n. kan opplakken.	張カケタ
opgeplengd. d. n. kan opplengen.	カケタ水添フ
opgeploegd. d. n. kan opploegen. zie omgespit.	
opgepoetst. d. n. kan oppoetzen. zie opgeschikt.	
opgepronkt. d. n. kan oppronken.	飭タ
opgepropt. d. n. kan opproppen.	詰タ
opgepuild. d. n. kan oppuilen. zie oppuilen.	
opgequiekt. d. n. kan opquieken.	育アゲタ
opgequikt. d. n. kan opquikken. zie opgedrild.	
opgeraakt. d. n. kan opraaken. zie op	

raaken.	
opgeraapt. d. n. kan opdraapen.	拾アゲタ
opgerameid. d. n. kan oprameijen.	突風タ
opgereekend. zie opgerekend.	
opgereten. zie opgereten.	
opgereken. zie opgereken.	
opgerigt. d. n. kan oprigten.	立タ
opgerekend. d. n. kan oprekenen.	集用シタ
opgerekt. d. n. kan oprekken.	引キ入タ
opgereten. d. n. kan oprijten.	裂タ
opgereken. d. n. kan oprijken. zie oprijken.	
Ein storm kwam opgereken.	丁シカ来タ
opgerigt. d. n. kan oprigten. zie opperigt.	
opgerispt. d. n. kan oprispen. zie oprispen.	
opgeritst. d. n. kan opritken.	挑撥タ
opgerooid. d. n. kan oproeijen.	槽ニ押シ登シタ
opgeroepen. d. n. kan oproepen.	名ヲ讀アゲタ起シタ
opgerokkend. d. n. kan oprokken.	挑撥タ
opgerold. d. n. kan oprollen.	卷キアゲタ轉シタ
opgerooid. d. n. kan oprooijen. zie opperuid.	
opgeloostend. d. n. kan oproosteren.	焙子ニ焼タ
opgeruid. d. n. kan opruijen.	挑撥タ
Hij heeft het volk tegen lijnen opperkeer opgeruid.	彼カ人ヲ己カ支配頭ニ
opgeruid. d. n. kan opruimen.	挑撥タ
opgeruimd. d. n. kan opruimen.	片シタタス廣クシタカ
opgeruikt. d. n. kan opruikken.	無理ニトクヲ發タ

opgerüst. d. n. van oprüsten. zie opge,
 leünd

opgeschaakeld. zie opgeschakeld.

opgeschaaterd. zie opgeschaterd.

opgeschapt. d. n. van opschaffen. 食物ヲ備^テ卓子^ノ上^ニ

opgeschakeld. d. n. van opschakelen. zie op,
 schakelen.

opgeschaterd. d. n. van opschateren. 聲ヲアゲテ大^ニ愛^スク

opgescheept. d. n. van opscheepen. 退出仕果シク

Ik ben altijd met dien man opgescheept.

*Die met den duivel opgescheept is
 moet 'er mede oerzaaren. spreuk n. 惡事ヲ身ニ受^テタルモ
 一^ノ堪^テ居^ラズナラズ

opgescheept. d. n. van opscheppen. 必^シアゲク

opgescherpt. d. n. van opscherpen. ホシカシク又進^ムク

opgescheurd. d. n. van opscheuren. 裂^ケタ

opgeschikt. d. n. van opschikken, opge,
 tooid. 飭^タ

opgeschoeid. d. n. van opschoeijen. zie op,
 schoeijen.

opgeschokt. d. n. van opschokken. zie op,
 gelokt.

opgeschommeld. d. n. van opschommelen. 搜^ヒ見^付ク

opgeschoeid. d. n. van opschoeijen. 乞^フ世^實ク

opgeschooren. zie opgeschoren.

opgeschooten. zie opgeschoten.

opgeschooten. zie opgeschoten.

opgeschopt. d. n. van opschoppen. ヒク

opgeschoren. d. n. van opscheuren. 草木杯^ラツク

opgeschort. d. n. van opschorten. 縮^メアゲク又^ハマク

Zij had hare kled opgeschort. 彼^ノ女^ハ己^ガ着^物ヲ縮^メアゲク

Hij heeft zijne reide opgeschort. 彼^ノ己^ガ旅^ヲマク

opgeschotelde. d. n. van opschotelen. 鉢^ニ盛^タ

opgeschoten. d. n. van opschieten. zie op,
 schieten.

opgeschoten. d. n. van opschuiven. 一^キ明^ク又^ハ煙^線シク

opgeschrabbd. d. n. van opschrabben. 抓^裂ク

opgeschreeken of opgeschreien. d. n. van
 opschrijven. 書^載セク

opgeschroefd. d. n. van opschroffen. zie op,
 schroffen.

opgeschrokt. d. n. van opschrokken. zie
 opgeslokt.

opgeschuid. d. n. van opschuiden. 汗^ヲアツカシク衣^具拭^ク

opgeschuimd. d. n. van opschuimen. 沫^立ク又^ハ打^チケク

opgeschuipt. d. n. van opschuppen. zie op,
 geschopt.

opgeschüt. d. n. van opschütten. 水^ヲ石^ノ上^ニ塞^メク

opgeslaagen of opgeslagen. d. n. van op,
 slaan. zie opslaan.

opgeslikt. d. n. van opslikken. zie opge,
 slokt.

opgeslokt. d. n. van opslokken. 吸^込ム

opgesloten. d. n. van opsluiten. 錠^ヲ閉^メテ

*In dat lierstuk zijn vele geheime,
 nissen opgesloten. 其^ノ機^密古^事多^ク秘^事ナリ

opgeslorpt. d. n. van opslorpen. zie op,
 geslokt.

opgesloten. zie opgesloten.

opgeslorpt. d. n. van opslorpen. zie op,
 geslorpt en opgeslokt.

opgesmeerd. v. n. van opsmieren.	上ニ塗ラレタル
opgesmeeten. v. n. van opsmijten.	投テ上ラレタル
opgesmijgd. v. n. van opsmijgen.	竊食ニ上ラレタル
opgesmukt. v. n. van opsmukken. zie op, geschikt.	
Eene opgesmukte reden.	飾タル事ノ次第
opgesnapt. v. n. van opsnappen.	カク食テ仕舞タ
opgesneden of opgesneeden. v. n. van op, snijden.	切明タル切初タル
opgesnoeien of opgesnoten. v. n. van op, snijden. zie opsnijden.	
opgespalkt. v. n. van opspalken.	張明タル
Eene opgespalkte keel.	張明タル口
opgespannen. v. n. van opspannen.	糸綱杯ヲカクテ張タ
opgespard. v. n. van opsparen. zie op, gespalkt.	
opgespeld. v. n. van opspellen.	帽子針ニ張付タル
opgesperd. v. n. van opsperrren. zie op, gespalkt.	
opgespeurd. v. n. van opspeuren. zie op, speuren.	
opgespit. v. n. van opspitten. zie omge, spit.	
opgespleeten of opgespletten. v. n. van opspletten.	割割タル割割タル
opgespoeld. v. n. van opspoelen. zie op, spoelen.	
opgespoord. v. n. van opspooren. zie op, spooren.	
opgespoind. v. n. van opspouwen.	割割タル

opgespreid. v. n. opspreiden.	被タル
opgesproeid. v. n. van opsproeijen. zie gesprengd.	
opgesprongen. v. n. van opspringen.	飛下ガリタル
opgesproeten of opgesproten. v. n. van opspruiten. zie opspruiten.	
opgespuurd. v. n. van opspuuren.	唾吐カケラレタル
opgestaan. v. n. van opstaan. zie op, staan.	
opgestapeld. v. n. van opstapelen.	積ミダケタル
opgestegen. v. n. van opstijgen.	馬ニ乗タル
opgesteeken. v. n. van opsteeken. zie op, steeken.	
opgestegen. zie opgestegen.	
opgesteken. zie opgesteeken.	
opgesteigerd. v. n. van opsteigeren.	高クシタル ^{杯ノ直段}
opgesteld. v. n. van opstellen.	文ヲ作ラレタル
opgestemd. v. n. van opstemmen.	極ニスタル
opgesten. zie opgisten.	
opgestoken. zie opgestooken.	
opgestoofd. v. n. van opstooten.	蒸アタル
opgestooken. v. n. van opsteeken. zie op, steeken.	
opgestookt. v. n. van opstooken.	燃サレタル ^{進込タル}
opgestooten. v. n. van opstooten.	シキアタル
opgestooren. v. n. van opstuijen. zie opstuijen.	
opgestopt. v. n. van opstoppen.	塞 ^笛 タル
opgestort. v. n. van opstorten.	翻 ^{カケ} タル
opgesloten. zie opgestooken.	

opgestoien. zie opgestoien.

opgestreden of opgestreiden. d. n. kan
opstrijden. zie opstrijden.

opgestreken of opgestreken. d. n. kan
opstrijken. 火扇掛直ツル

opgestrikt. d. n. kan opstrikken. zie
opgebonden.

opgestrooid. d. n. kan opstrooijen. 振カケタル

opgestroopt. d. n. kan opstroopen. 縮テケタル

opgetakeld. d. n. kan optakelen. zie op,
takelen.

opgetarnd. d. n. kan optarnen. 解キタル

opgetast. d. n. kan optassen. zie optas,
gestapeld.

opgeteckend. d. n. kan opteekenen. 書キ記シタ

opgeteerd. d. n. kan opteeren. 費タル

opgetekend. zie opgeteckend.

opgeteld. d. n. kan optellen. 奇ニ算タル

opgetigt. d. n. kan optigten. 言カケルタル

opgetild. d. n. kan optillen. 持テケタル

opgetimmerd. d. n. kan optimmeren. 建タル

opgetogen. d. n. kan optrekken, ter,
rukt. 奇妙ガリテ居ル

Opgetogen in verwondering lijn. 不思ハク事ニ奇
Hij staat opgetogen oer dat ge,
zigt. 彼其景色奇妙ガリテ
居ル

opgetogenheid. z. r. verrukking. 奇妙ガリテ居ル事
In opgetogenheid oer iemands
schoonheid staan. 人羨サテ奇妙ガリテ
居ル

opgetoogen. zie opgetogen.

opgetooid. d. n. kan optooijen. zie opge,
pronkt.

opgetoomd. d. n. kan optoomen. 手綱ヲカケタ
Is mijn paard alreede opgetoomd? 俄カ馬ニ早手綱ヲ
カケタ

opgetornd. d. n. kan optornen. zie opge,
tarnd.

opgetroefd. d. n. kan optroeden. zie op,
troeden.

opgetrokken. d. n. kan optrekken. zie op,
trekken.

opgetuierd. d. n. kan optuieren. 結上テタル

opgetaaren. d. n. kan optaaren. 乗登セテ船ニテ川ヲ

opgetallen. d. n. kan optallen. 落カハリテ物上ニ

opgetangen. d. n. kan optangen. zie op,
tangen.

opgetaren. zie opgetaaren.

opgetat. d. n. kan optatten. 引キ受テ事ノ意ヲ

opgeteild. d. n. kan opteilen. 表向キテ賣出シタ

opgeden. zie opgeeden.

opgeteterd. d. n. kan opteteren. zie op,
genesteld.

opgekild. d. n. kan optillen. 皮イタ

opgetist. d. n. kan optiffchen. 釣ケタル

opgetlijmd. d. n. kan optlijmen. 引セテ物明タル

opgetoed. d. n. kan optoeden. 巻上テラタル

opgetoerd. d. n. kan optoeren. 連登ラタル

opgetold. d. n. kan optollen. zie opge,
tild.

opgetolgd. d. n. kan optolgen. 相續シタ

opgetouwt. d. n. kan optouwen. 疊タル

opgedreeten of opgetreten. d. n. van op,
dreden. 喰下^ケ下^ルニ^シテ

opgeteld. d. n. van optellen. 一^ノ計^ハ込^メタ^ル

opgetijeld. d. n. van optijelen. 力^ノ類^ニ檢^メタ^ル

opgetaaid. d. n. van optaaijen. zie op,
taaijen. 脚^ノ心^ヲ目^ヲ覺^シタ^ス

opgetaakt. d. n. van optaaken. 脚^ノ心^ヲ目^ヲ覺^シタ^ス

opgetragt. d. n. van optragten. zie optrag,
ten. 脚^ノ心^ヲ目^ヲ覺^シタ^ス

opgetakkerd. d. n. van optakkeren. zie
optakkeren. 脚^ノ心^ヲ目^ヲ覺^シタ^ス

opgetarmd. d. n. van optarmen. 温^メタ^ル

opgetassen. d. n. van optassen. 大^ニ力^ヲ用^フタ^ル

opgeteeken. zie opgeteeken. 大^ニ力^ヲ用^フタ^ル

opgedekt. d. n. van optekken. 起^シタ^ル森^ヲ

opgeteld. d. n. van optellen. 津^上タ^リ湧^上タ^リ

opgementeld. d. n. van optentelen. 轉^シタ^ル簿^シタ^ル

opgeteeken. d. n. van optijken. 指^サシ^テ知^ラセ^タ

opgetiegt. d. n. van optiegen. zie optiegen. 指^サシ^テ知^ラセ^タ

opgetipt. d. n. van optippen. 指^サシ^テ知^ラセ^タ

opgetisseld. d. n. van optisselen. 替^ハ集^ラレ^タ

opgetonden. d. n. van optinden. zie op,
tinden. 替^ハ集^ラレ^タ

opgetorpen. d. n. van optierpen. 接^グア^ケタ^ル突^キア^ケタ^ル

opgedreeten of opgetreken. d. n. van
opstrijten. 不^レ明^タ

opgeijen. zie opgeijen. 不^レ明^タ

opgehaagd. d. n. van optlaagen. 鋸^ニヒ^キ明^タ

opgetaaid. d. n. van optlaaijen. 種^時キ^テラ^シタ^ル

opgetameld. d. n. van optamelen. 集^メタ^ル

opgeeteeten. zie opgeketen. 船^ヲ乗^リホ^セタ^ル

opgeleegt of opgeleid. d. n. van opteg,
gen. zie opteggen. 一^ノ七^タ上^ニ置^タ

opgeleid. d. n. van opteilen. 船^ヲ乗^リホ^セタ^ル

opgetet. d. n. van optetten. 一^ノ七^タ上^ニ置^タ

opgeteten. d. n. van optitten. zie optit,
ten. 仰^キ見^タ

opgetien. d. n. van optien. 仰^キ見^タ

opgetift. d. n. van optiften. 瀧^シタ^ル

opgekoden. zie opgekooden. 穿^テ登^シタ^ル

opgetogt. d. n. van optoeken. 穿^テ登^シタ^ル

opgekolderd. d. n. van optolderen. シ^ルテ^ス下^テタ^ル

opgekonden. d. n. van optenden. 上^ニ送^タ

opgekongen. d. n. van optingen. 歌^ヒア^ケタ^ル

opgekooden. d. n. van optieiden. 津^ラシ^タ津^下ガ^リタ^ル

opgekooopen of opgekopen. d. n. van op,
kooipen. 吞^テア^ケタ^ル

opgekierd. d. n. van optieren. 飴^タ粧^タ

opgekholgen. d. n. van optkelgen. zie
opgeslokt. 飴^タ粧^タ

opgekollen. d. n. van optiellen. 腫^アカ^リタ^ル

opgekdommen. d. n. van optriemmen. 游^キ上^タ

opgektooren of optktooren. d. n. van
optieeren. zie optieeren. 游^キ上^タ

opgieten. m. n. optorten. 翻^カル^水杯^ヲ

Water op iemands handen gieten. 水^ヲ手^ニ翻^カル^水

opgisten. g. n. oprijden. 沸^キ騰^ル酒^ノモ^ト杯^ヲ

Het hier nil niet opgisten. 沸^キ騰^ル酒^ノモ^ト杯^ヲ

opgisting. z. n. oprijting. 沸^キ騰^ル事

*De opgisting kan zijn galle of boos,
己^ガ怒^リ發^ス

Den ophef doen. Die opheffen of aanheffen.	持テアゲル
opheffen, opraapen, opbeuren.	持テアゲル
Hej dat eens op van de vloer.	夫ヨリ床ヨリ持テアゲル
opheffen, omhoog heffen.	舉ル
Laaten mij onte harten tot god opheffen.	我等ニ神ノ事ヲ登
In het lingen opheffen of den ophef doen.	語アゲル
opheffing. Z. 1. verheffing.	取テアゲル事ヲ舉ル
opheffing van een langstaak.	語ト上ル事
ophekelen. n. n. hekelen.	麻ヲ一ケルニ裂ク
Die hennip is niet opgehekeld.	其麻ハ再ヒ一ケルニテ
opheldereren. n. n. verlichten	明ヲヨクスル又詳ニスル
Dat nieuwe venster zal de kamer wat	其新賓部屋ニシテ
opheldereren.	明ヲヨクスルヲテラフ
Eene zaak opheldereren.	事ヲ詳ニスル
opheldereren. g. n. opklaren, klaar worden.	晴ル
Het niet helbert op.	天氣ガ晴ル
*Dat meisje helbert op of word goeliker.	其娘ハ羨目ノヨクナル
*ophelbering. Z. 1. verklaring.	詳ニスル事
De ophelbering der waarheid.	誠ナル事ヲ詳ニスル事
ophelpen. n. n. overeind helpen.	助ケアゲル
Semand ophelpen bij gevallen leid.	落チタル人ヲ助ケ上
*ophelpen, bijstaan, bijstand doen, hulp bie-	ニテ用テ遣フ
den.	
Hij hielp hem op uit zijne armoede.	彼ハ己ガ貧苦ノ内ヨリ
ophelping. Z. 1. bijstand.	ニテ用テ遣フ又助テ遣フ
*ophemelen. n. n.	飭ル
Een kamer ophemelen.	部屋ヲ飭ル
ophitten. n. n. aankhitten, tergen.	挑撥ル又ホシメカス
Eenen hond ophitten.	犬ヲホシメカス
De burgers tegen kinne overigheid op-	町人ヲ其支配人ニテ

hittlen.	
ophitting. Z. 1. opruijing, opstooking.	ヲ多ク事ボシカス事
ophoogen. n. n. aankoogen.	高ル又高クスル
*ophoogen, meer beeten.	直段ヲ付ケ上ル
Een boek in een verkooping ophoogen.	道具中ニテ書物ノ直
ophooging. Z. 1. aankooging.	高ル事
ophooging van eenen bijk of miur.	堤或壁ヲ高ル又
ophoopen. n. n. op malkanderen hoopen.	積ム重スル
ophoopen, grooter maken, verlaten.	重クスル
Zijne londen ophoopen.	己ガ罪ヲ重クスル
*ophoopen, overlaaden.	重ク積ム又増ス
Semand met gunst beslijten of helbaaben	人ニ多ク情ヲカスル
ophoopen.	
ophooping. Z. 1. opstapeling.	積ム事
*De ophooping van zoo tele schelmstakken	左様ナ悪事ノ多ク暮
bragt, end.	ニテ……ト云事ヲ為シタ
ophooren. g. n. met verwondering hooren.	魂飛聞ク
Wat zal hij daar van ophooren!	其事ヲ彼ガドウ魂ニテ
ophooiden. n. n. omhoog houden.	物ヲシツト立ルヲシツト
Hij kon zijn hoofd door luttelheid niet ophoi-	彼ハ虚弱ニ頭ヲシツト
den.	ケテ居リ得ズテアリタ
ophooiden, open houden.	明テ居ル
*Zijne oogen van zaak niet konnen ophoi-	眠醒テ己ガ目ヲ明テ居
den.	リ得ズテアリタ
Zijne hand ophooiden om iets te ontfangen.	物ヲ請ク取ル為ニテ手ヲ
ophooiden, eralende of gaande houden.	ウテアゲル又引出ル
Den vijanden met schermittelingen op,	敵ヲ小セリ合テテ引出ル
houden.	
De gelanten vierden met schoone woorden	使節ヲ寧ニ取テテ
opgehouden.	引出ラレテ居タ

Hij loekt mij met schoone praattjes op te houden.	彼言聲ヲ饒テ我ヲ看 向トス
Ik zal u niet lang ophouden.	我ハ汝ヲ永ク留メテ ナカズ
Stou u om mijnent wil niet op.	ナカシテ居ル事ヲ ナカス
ophouden, opstoppen.	留ル
Het bloed ophouden.	血ヲ留ル
Het water van een gragt ophouden.	堀ノ水ヲ留ル
Zijn water ophouden.	己ガ小便ヲ止ル
Hij hield hem op in zijnen loop.	彼彼ガ走ルヲ留メ
ophouden, verheelen, verbergen.	隠フ
Dieren ophouden.	盗人ヲ圍フ
ophouden, onberustlitten, onberustzinnen.	持テ居ル
Die balk houdt den ganschen getel op.	其梁、家ノ本向テ ラズ持テ居ル
Zijn mond ophouden.	口ヲアケテ居ル
*Iemand den mond ophouden, iemand onberhoud of de kost gesien.	人ヲ養置ク
Zich ophouden, zich overeind houden.	立テ居ル
Hij kon zich in het stauikelen nauwtelijks ophouden.	彼、蹙ク時漸ク立テ居 ル事ガナリタ
Zich ophouden, wonen, zijn verblijf houden.	住テ居ル
den.	
Hij houdt zich tegenwoordig in Parijs op.	彼、此間ニ今住テ 居ル
Zich lang in eene stad ophouden.	久ク市中ニ住テ居ル
Hij hield zich lang te vieren aan het hof op.	彼、久ク此一子ノ王 館ニ滞留シタ
De roovers hielden zich in dat gebergten op.	山賊、此山ニ住テ居ル
*Zich ophouden, zich vermaken.	慰ム
Zich met een deel beuuelingen ophouden.	少ク輕口言テ慰ム

den.	
ophouden. g. n. aflateen, nalaten.	止ム
De wonde houdt op van bloeden.	疵ヨリ血ヲ出止ム
De regen houdt op.	雨ガ止ム
ophouden te gaan.	行ノ事ヲ止ム
ophouden te spreken.	話ノ事ヲ止ム
ophouden te lingen.	謔ノ事ヲ止ム
Zonder ophouden, onophoudelijk.	止ムニ及ズ止ムニ 及ズ
Zonder ophouden bidden.	止ムニ及ズ拜ム
Zonder ophouden werken.	止ムニ及ズ仕事スル
ophouding. v. v. stilstand.	止ムニ及ズ事
ophouding van de maanstanden der vrou- nen.	經行ノ止ム事
ophouding, tegenhouding.	妨ノ事又止ム事
De ophouding des tijands kostte niet veel bloeds.	敵ヲ止ム事、余リ ノ損ニナラズアリタ
ophouding van het water.	水ノ止ム事
De ophouding van zijn water.	己ガ小便ノ止ム事
ophouding. v. v. verheuling, verberging.	隠ス事又圍ノ事
ophouding van deuren, enz.	盗人ヲ圍ノ事
ophullen, toe hullen.	
ophultzelen. v. v.	蔽ルニ事、 ニ事、 ニ事
ophijzen. toe ophijzen.	引キ上ル
ophijzen of ophijzen v. v. ophaalen.	
Hout met een katrol ophijzen.	木ヲ滑車ニテ引キ上ル
OPJ. OPK.	
opjaagen. v. v. opdragen.	追テアケル
Iemand de trappen opjaagen.	人ヲ階子ニ追テアケル
Een haas liet zijn leger opjaagen.	兎ハ其ノ居ル所ヨリ驅 テ出ス
opjaagen, opheogen in het stiek van koopman.	セリテ高ク附テ居ル

schap.	
Hij zong dat boek hoog op.	彼ハ其書物ヲ高クテ歌フ
opjaagen, doen optriellen.	激シテアグル
De wind heeft het water hoog opgejaagd.	風ガ水ヲ高ク激シテアゲタ
opklaaren. n. n. helder maken, ophelderen.	明ニスル又詳ニスル
En duistere schriftuur-plaats opklaaren.	解ガタク書ノ物ヲ詳ニシ
De licht is barokken, maar de wind zal die opklaaren.	空ガ曇タレドモ風ガ晴メテアラス
opklaaren. g. n. schoon of helder worden.	鮮ニテ
*Het meisje begint op te klaaren.	娘ガ才ヲ三歳目ガヨクニ
opklaaring. l. i. ophelbering.	鮮ニテ事ヲ詳ニテ事
opklaaiteren. n. n. ophanden en doeten opklai- men.	這ニ登ル
Tegen eene rots opklaaiteren.	岩ニ這ニ登ル
opklimmen. g. n. en n. n. tegen oploopen.	這ニ登ル又登ル
De reil of de uilooft klimt tegen den boom op.	葉ノ樹木ニ這ニ登ル
opklimmen, opstijgen.	登ル
Wij moesten den berg opklimmen.	我々等ハ山ヲ登ラシメテ
De bij klimt de leer blijmoedig op.	蜂ハ其書ノ基ヲ階ヲ登ル
*opklimmen, komen, geraken.	昇ル
Tot eenen hoogen staat klimmen.	高位ニ昇ル
Van den laagsten tot den hoogsten trap opklimmen.	最下ヨリ高位ニ昇ル
Uit het water opklimmen.	水ヨリアガ
Dat boek is van eenen laagten tot eenen hoogen prijs opgeklimmen.	其書物ノ下直ヨリ高直ニナリタ
opklimming. l. i. opstijging.	登ル事
opkloppen. n. n. uit den slaap kloppen.	叩キ起ス
op dat gerugt klopte hij de bieren op.	其瓶ニテ彼ガ近邊ヲ

opkluieren. n. n. geheel opkluieren.	残ラズガシリ食フ
Hij heeft dien geheel boit opgeklooren.	彼ハ此飯ヲ悉クシリカチ
opknoopen. n. n. ophangen.	首ニ懸ラスル
Eenen roter aan eenen boom opknoopen.	盗人ヲ木ノ首ニ懸ラスル
opknoopen, opstrekken.	上ニ括ル
Lejn haar opknoopen.	己ガ髪毛ヲ上ニ括ル
opkoesteren. n. n. opkneeken, opvoeden.	養ヒテアグル
En Wakkind opkoesteren.	微弱ナル子供ヲ養ヒテアグル
*De nitenschapper opkoesteren.	術ヲ教育スル
opkoestering. l. i. opkneeking.	育ヒテアグル支
opkooien. g. n.	湧騰スル
opkoomen. of opkomen. g. n. opniellen.	涌キアガ
Daar komt veel land uit het water op.	砂ガ水ヨリ涌キアガ
opkoomen, uitspruiten.	萌ル
Het zaad begint op te koomen.	種ガ萌カ
*opkoomen, geneelen, gezond worden.	健康ナル候氣
Hij zal van die ziekte niet opkoomen.	彼ハ其病ニテ快メズ
opkoomen, tot staat koomen, rijk worden.	昇進スル又富貴ニナル
Hoe is dat huis die man enz. opgekoomen?	トウシテ其一族又其人ノ富貴ナリタカ
Van niet gekoomen.	賤ヨリ貴ニナル
Hij begint op te koomen.	彼ノ昇進シカリテ居ル
opkoomen, oprijten.	立チ登ル
De ton komt op.	日ガ立登ル
De melk komt op.	乳汁ガ涌テキアガ
Daar komt kwaad neer op.	怒キ天候ナリ居
Ergens opkoomen of opgeraaken.	物ニアガ
Hoe zal hij daar opkoomen?	トウシテ彼ハ彼所ニアガ
*Ergens opkoomen, ergens van begin- nen te spreken.	物ヲ発言スル
*Hij wilde gebiutig op die stoffe koomen.	彼ハ其物ノ事計ヲ殆

* Ik kan daar niet opkoomen, dat komt 我々之思出之事、
 mij niet in de geheugenis. 出来ヌ
 opkoomen. voorde maal of in de haven ko- 陸之港ニ来ル
 men.
 De schepen konnen boor tegen wind 船方風ニ来ニ来
 niet opkoomen. ル事カ出来ヌ
 opkoomende. lijs. n. 向ニ来ル又来ル
 Men moet de opkoomende gelegenheden 入當ル時ヲ空費ナ
 niet veraarlooten.
 De opkoomende waerigheden moet men 向ニ来ル六ヶ敷事ヲ避
 dit be neg ruimen. 子ナラヌ
 opkomst. l. i. corstrock, begin. 根元
 De opkomst van eenen staat. 國ノ根元
 * Opkomst, het komen tot staat of aan, 昇進スル事ヲ有徳ニ
 tien. ル事
 Die heer is sijne opkomst of is oor, 其君彼ノ昇進スル事ヲ
 zaak van sijne opkomst. 起ル原アル
 Hij heeft sijne opkomst alleen gods te 彼ハ己ガ昇進シタル事
 banken. 付テハ唯神ニ徳謝ス
 ル計リテアル
 opkomst, herstelling. モトニ復スル事又快氣
 スル事
 opkoop. l. m. inkoop bij menigte. 余計ナル買込買込
 Door den opkoop der peper slaat hij op. 糖ガ餅ノ買込買込
 opkopen, alles inkopen. 買上ル
 Al het koren word opgekogt. 残ス五穀ヲ買上ル
 Hij roekt alles op te koop en wat er 彼何テモ賣ル人残
 seil is. 不買上ルヨウト思フ
 opkoper. l. m. verkoper, een die bij menig- 余計ニ買入買上ル
 te inkoopt.
 De opkopers bedienen de markt, ja, 買上ル人カ市相場
 gen het goed op, enz. 狂ハスル

opkoopling. l. i. inkoopling bij menigte. 買上ル事
 opkooptier. l. i. 買上ル女
 De opkooptiers van boter en eijers nemen 買上ル女等ヲ殘多ホ
 alle de boeren maar eer hij aan de merke- トルニ鶏卵ヲ田舎カ市
 komen. 持来ル前買上ル
 opkorten. n. n. korter of digter bij een haalen. 近ク寄スル
 De schepen vierden wat opgekort. 船ヲ些近ク寄セタ
 opkorten, de ruijigheid opkorten. 汚穢ノ物ヲ除ク
 opkorter. l. m. 汚穢ノ物ヲ除ク
 opkraamen. n. n. opkraamen, oppakken. 辻店ヲ仕舞テ歸ル
 De kooplieden moeten ierdaag opkraamen. 令婦人共ニカ店ヲ仕舞
 *opkraamen, terstrekken. 出立スル事
 *De rijanden moeten op kraamen. 敵ガ出立セテナラヌ
 opkraaming. l. i. opbrekking. 出立スル事
 opkrabben. n. n. met de nagelen ophaalen. 爪ヲ起スル事
 De aerde opkrabben. 土ヲカスリ起ス
 Eene wonde opkrabben. 疵ヲカスリ起ス
 *Een oud leer opkrabben, een oude gebrek 古疵ヲトリ出スル意
 ophaalen. 旧過ヲ起シタル意
 Eene versleete plaat opkrabben. 目ヲ起シタル銅板ノ目
 opkrabbing. l. i. ophaaling met de nagelen. 爪ヲ起スル事
 *opkrabbing van eene oud wonde, melding 旧患ヲ起シタル事
 van een voorleiden getal.
 opkretten. n. n. met een kretseijer ophaalen. 箱ノ上ニ印ヲ搥ル事
 opkrimpen. g. n. van de leniuten sprekende. 神經ノ縮ム事
 opkrimping. l. i. opkrimpinge der leniuten. 神經ノ縮ム事
 opkroppen. n. n. het een opkroppen. 食物ヲイシク食フ
 opkroppen, inkroppen, lijden, verdragen. 瀕スル事
 Eenig leed opkroppen. 悔シキ事ヲ堪ル
 Eenon hoon of smaad opkroppen. 誹リヲ堪ル

opkruipen. n. n. kruipende opklimmen.	這 ^レ 登 ^ル
Wij moesten den berg opkruipen.	我 ^レ 等 ^ハ 山 ^ニ 這 ^リ 登 ^リ テ
De rijkard was de schans opgekropen.	(敵 ^ガ 構 ^ニ 這 ^リ 登 ^リ テ居 ^ル)
opkruiping. l. l. opklimming.	這 ^ル 登 ^ル 事
opkrullen. n. n.	捲 ^キ 起 ^ス
Eene oude pruik neder opkrullen.	古 ^キ 髪 ^ヲ 縮 ^メ テ ^ク ル
opkruijen. n. n. opiaarts kruijen.	重 ^リ 合 ^フ
De ijsschotsen beginnen op te kruijen.	塊 ^{タル} 氷 ^ノ キレ ^ガ 重 ^リ 合 ^フ
opkniecken. l. e. opkniecken.	驚 ^キ 仰 ^キ 見 ^ル
opkijken. g. n. optien.	仰 ^テ 見 ^ル
Wat zal hij opkijken als hij dat hoord?	何 ^ノ 事 ^ヲ 見 ^ル ヤ
O P L.	
oplaaden. n. n. last opleggen.	荷 ^物 ヲ積 ^ム ア ^ゲ ル
Men kan die ragen hooger oplaaen.	積 ^ム 高 ^ク 出 ^ス ル
Dat roer hooi is niet hoog genoeg opge-	其 ^ノ 運 ^ブ 乾 ^草 充 ^テ 不 ^積
laden.	テ ^イ
oplang. l. m. leemans. n.	取 ^テ 遣 ^ル 道具
oplangen. n. n. oprieken, omhoog langan.	上 ^ニ 取 ^テ 遣 ^ル
Lang mij dat pak eens op.	我 ^レ 其 ^ノ 包 ^ヲ 取 ^テ 遣 ^ル
oplangers. l. m. planken aan een schip tot	船 ^ヲ 損 ^サ ス ^為 荷 ^揚
vorschooning geslagen als het gelaaden	卸 ^ス ル時 ^船 縁 ^{ヨリ} サ ^ゲ
word.	ス ^ラ ス ^ル 板
opleeten. n. n. overluid leeten.	讀 ^ム ア ^ゲ ル
Lijn alle de namen af opgeleeten?	殘 ^ラ ズ ^テ 名 ^前 讀 ^ム
opleeten, versamelen, oplamelen.	取 ^リ 集 ^ム ル
Kloonaaren achter de maaiers opleeten.	糞 ^ヲ 集 ^ム ル
De kruimen van de sloer opleeten.	屑 ^ヲ 拾 ^フ
opleeting. l. l. oproeping van eene naamrol.	名 ^前 ヲ讀 ^ム 事
opleeting, oplameling.	拾 ^ヒ 集 ^ム ル事
opleggen. n. n. boden opleggen.	負 ^ハ ス

Den ezel eenen kraaren last opleggen.	驢 ^馬 ニ重 ^荷 ヲ負 ^ハ ス
Iemand de handen opleggen.	人 ^ノ 手 ^ヲ 取 ^テ 扱 ^フ
*opleggen, doen opbuigen.	當 ^ツ ル又 ^{割^ツル}
De taak die gij mij opgelegd hebt, is te	汝 ^レ 我 ^レ 當 ^ツ ル仕 ^事 余
waar.	リ ^ニ 儀 ^ニ テ ^ル
Iemand eene kraare boete opleggen.	人 ^ニ 重 ^キ 過 ^シ ト ^{當^ツル}
De gemeente kraare lasten opleggen.	下 ^ニ 重 ^キ 用 ^金 ノ申 ^付 ル
opleggen, in een voorraadhuis versamelen.	兵 ^糧 藏 ^ニ 集 ^ム ル
De koning deed veel koren opleggen.	王 ^ガ 多 ^ク 五 ^穀 藏 ^ニ 集 ^ム タ
opleggen, overvinnen, uitzetten.	設 ^ル
Die liiden leggen alle jaren veel gelds op.	其 ^ノ 六 ^年 多 ^ク 金 ^ヲ 設 ^ル
opleggen, opkopen. l. e. opkopen.	船 ^具 ヲ取 ^リ テ ^安 全 ^ノ
opleggen. l. e. n. ontakelen en op eene veilige	場 ^所 ニ ^シ テ
plaats leggen.	船 ^具 ヲ取 ^リ テ ^安 全 ^ノ
De sloot werd opgelegd.	船 ^具 ヲ取 ^リ テ ^安 全 ^ノ
opleggen, betaalen, voldoen.	辨 ^フ
hij moest de borgtocht opleggen.	被 ^テ 請 ^ム テ ^{辨^ハス}
opleggen, boekverkoopers n.	取 ^ル 書 ^肆 ノ言 ^葉
Hoe veel exemplaaen meent gij op te leg-	其 ^ノ 書 ^ヲ 何 ^部 取 ^テ 取 ^ル
gen van dit boek?	思 ^フ
*opleggen, aantijgen.	言 ^ハ フ ^ス
Iemand eene misdaad opleggen.	人 ^ニ 過 ^シ ト ^{言^ハフ}
*opleggen, doen lijden.	負 ^ハ ス
Den schuldigen werd eene kraare straf	仕 ^落 ス ^ル 人 ^ニ 重 ^キ 戒 ^ヲ
opgelegd.	負 ^ハ ス
*opleggen, meer bieden of geven.	付 ^ケ テ ^ア ゲ ^ル
Ik zal 'er nog een quaden opleggen.	我 ^レ 今 ^一 ギ ^ル テ ^{付^ケテ}
Wilt gij 'er nog vijftig guldens opleggen, hoe	汝 ^レ 今 ^五 十 ^ギ ル ^テ
zal ik u de naar leveren?	品 ^物 ヲ渡 ^ス テ ^ア ゲ ^ル
opleggen. g. n. boden opgaan leggen.	上 ^ニ 條 ^ヲ コ ^フ

<i>Hij ging op het bedde leggen.</i>	彼ノ女ノ居タ所ノ上ニ寐コ ク
<i>oplegging. l. i.</i>	上ニアル支
<i>oplegging, verzameling.</i>	集ル支
<i>oplegging van koren.</i>	五穀ヲ集ル事
<i>*oplegging, betmaaring.</i>	キツカラス支 <small>意ヲ盡ク</small>
<i>oplegging van lasten of schattingen.</i>	國ニ用金ヲ申付ル事
<i>oplegging der vloot.</i>	船ノ場ニ具ヲ取除ケテ 金ノ場ニ具ヲ取除ケテ
<i>oplegging, aantijging.</i>	言ロカフス事
<i>Door de oplegging van die misdaad werd hij veroordeeld.</i>	過ヲ言ロカフス事ヲ 彼ノ戒ヲ言ヒ付ケラズ
<i>opleiden. n. n. opwaarts leiden.</i>	上ニ送リヤル
<i>De pompen worden gemaakt om het water op te leiden.</i>	水突水ヲ上ニ送ル為 ニ持ル
<i>opleiding. l. i.</i>	上ニ送リヤル事
<i>opletten. g. n. acht geven.</i>	心ヲ用テ居ル用心ス
<i>oplettend. bij. n. als,</i>	
<i>» Een oplettend man.</i>	心ヲ用テ居ル男
<i>oplettendheid. l. i.</i>	心ヲ用テ居ル事用心
<i>opleunen. g. n.</i>	モタレカハル
<i>opligten. n. n. ophieven, optillen.</i>	持チテスル
<i>De jongen kan dat pak niet opligten.</i>	若キ者其包ヲ持テズ
<i>*pligten, opslaan, gevangen krijgen.</i>	捕ル
<i>De groote nagt van den vijand werd opgeligt.</i>	敵ノ番人ヲ捕ラセタ
<i>*opligten, bedriegen.</i>	欺ク
<i>Hij toekt mij op te ligen, doch ik zal het toekien.</i>	彼ノ我ヲ欺キタリテ居 トモ我ノ用心シテ居ラ
<i>Ik ben schandelijk opgeligt.</i>	我ケテチ欺カレタ
<i>opligting. l. i. gelangrening.</i>	捕ル支
<i>opligting, bedrog, bedotting.</i>	欺ク支

<i>oploop. l. m. oproer, berisping.</i>	騷動
<i>Daar kwam een oploop onder het volk.</i>	人々内ニ騷動ヲ起シ
<i>oploopen. n. n. naar boven loopen.</i>	上ニアガル
<i>Schielijk de trappen oploopen.</i>	急ニ階ヲ上ル
<i>oploopen, open loopen.</i>	闊ク
<i>Hij liepen de buis met eenen boom op.</i>	彼等ノ棒ヲ戸ノ闊キヲ
<i>oploopen, optoeken, vinden.</i>	見付ル又見出ス
<i>Ik heb hem in de ganse stad niet konnen oploopen.</i>	我ノ彼ヲ市中ニ於テ見 出シ待メテアリタ
<i>Hij niet niet naar hij hem oploopen zal.</i>	彼ノ彼ヲ追テ見出ス
<i>oploopen. g. n. opniellen, hoog worden.</i>	脹ル又張ル
<i>De buis liep teustond op.</i>	突ニ幅力直ニ張レタ
<i>Het water loopt op.</i>	水力増ス
<i>oploopen, vermeerderen, grooter worden.</i>	増ス又太造ナル
<i>De schuld loopt hoog op.</i>	借銀甚増ス
<i>Hij laat zijne renten jaarlijks oploopen.</i>	彼ノ己ガ利銀ヲ年々増ス
<i>*oploopen of opniellen van boosheid.</i>	怒氣増ス事
<i>*oplopend. bij. n. haartig, toornig.</i>	短氣ナル
<i>Een oplopend mensch.</i>	短氣ナル人
<i>oplopendheid. l. i. haastigheid, toornigheid.</i>	短氣
<i>oploeping. l. i. opstilling, aannas.</i>	大ニ増シテ工張ル支
<i>De oploeping van het water.</i>	水増ス事
<i>De oploeping eenre beure.</i>	戸ノ闊ク支
<i>De oploeping der renten of jaarlyksche inkomsten.</i>	利銀ヲクマシテ事利銀 ノ事
<i>oplossen. n. n. ontknoopen. beantwoorden.</i>	言ハケル事解ク
<i>Een vraagstuk oplossen.</i>	尋良ク解ク
<i>Hij kon dat geschil niet oplossen.</i>	彼ノ其ノ口論ヲ解ク事 得ズ
<i>oplossing. l. i. ontknooping, beantwoording.</i>	言ハケル事解ク事
<i>oplossing van een geschil of vraagstuk.</i>	口論ノ尋ヲ解ク事

opliiken. n. n. open maken. als,
 De oogen opliiken. 目ヲ明ル
 opliiken. g. n. fris worden. タテトナル又健ニル
 Het kind look op als een roos. 子カ蓋ヲ花ノヤウニ
 Het kruis of geris begint boor den regen op te liiken. 草カ雨ニ青ヤナリ
 opluisteren. n. n. glans geven. カル
 Die stoffe is praai opgeluisterd. 光澤ヲ付ス
 *Eene zaak opluisteren of ophelberen. 其ノ端ヲ光ニ光澤ヲ
 *opluistering. x. i. ophelbering. 其ヲ詳ニスル
 De opluistering der waarheid. 詳ニスル又明ニスル
 O P M.
 opmaaken of opmaker. n. n. volmaken, tottrek- 成就サスル
 ken, tottoojen.
 Een reik opmaaken. 仕事ヲ成就サスル
 Het bed opmaaken. 寝床ヲ拵テ置ク
 opmaaken een boekbind. n. in het perkement 表紙ヲツクル
 maaken.
 Die jongen kan nog niet opmaaken. 其ノ若キ者ハ未ダ書物
 opmaaken, onthitken, aanstooten. 挑メツク又ハシメカス
 Hij maakte den Kroon tegen zijnen vader op. 彼ノ親父ノ子ノ交ニ言
 Hij maakte mijnen vader tegen mij op. 彼ノ親父ノ事ヲ我ニ挑メ
 opmaaken, doorbrengeu, verknisten. 費ス
 Zijn goed opmaaken. 己ノ物ヲ費ス
 opmaaken, optellen, otrekenen. 寄算スル
 Eene tem opmaaken. 高ヲ寄ル
 Eene rehering opmaaken. 勘定書スル
 Een pleit opmaaken. 公事ヲ捌ク
 Zich opmaaken, zich beraden. 用意スル

Hij maakte zich op tegen zijne vijanden. 用敵ニ忌テ防シヤウニ
 opmaaken, onderbrengen. als,
 "Dat haar is net opgemaakt" 其ノ髪ヲ結ブケテアル
 opmaaken, oprijen. 挑撥ル
 Hij is door haar man opgemaakt, of opge- 彼女ニ己ノ夫ヲイオダテ
 ruid. ラシタ
 Dat goed is zoo nat opgemaakt. 其ノ物ヲ多ク汚サレタ
 Het reik is nog niet opgemaakt of vol- 其ノ物ヲ其ノ分ニ達セズ
 toid. 仕事、未ダ成就セズ
 opmaaking. x. i. tottoojing, tottrekking. 成就スル事
 De opmaaking van het reik kost veel 仕事ノ成就スル事、年間
 arbeids. ガ多クカル
 opmaaking, verknisting, doorbrengeing. 費ス事
 De opmaaking van zijn goed bekriam hem 彼ノ物ヲ費ス又彼ニ悪
 kwalijk. アリタ
 opmaaking of optelling eener rekening. 寄算スル事
 opmerkelijk. bij. n. aan merkelyk. merk. 目ヲ付ルキ事ノ懸キ
 waardig.
 Eene zeer opmerkelyke zaak. 甚目ヲ付ルキ事
 opmerken. n. n. schetsen, waarnemen. 心ヲ懸クル
 Dets naauwkeurig opmerken. 物ヲ念テ心ヲ懸クル
 Hij merkte wel op, dat de koning zulks 王カ其事ヲ好ムト彼
 niet aangenaam was. 心ヲ懸ケテ居タ
 Merk wel op, of de zaak zoo niet en 事カ其通ニ有カ無カ
 leit. 心ヲ懸ケヨ
 Hebt gij dat niet opgemerkt? 汝其事ニ心ヲ用ヒタルヤ
 opmerken. bij. n. aandachtig. 心ヲ用ル
 Een opmerkent mensch. 心ヲ用ル人
 opmerking. x. i. aandacht. 氣ヲ付クル事ノ目ヲ付

Die raak verbijert onze opmerking. 其其我我氣村屋至也

opmettelen. n. n. eenre miir opmettelen. 操下之線アケル

OPN.

opraaijen. n. n. inslaan, korter maken. 縫アケル

Die kleed is opgenaaid. 其着物縫アケル

opnemen of opnemen. n. n. opbuiren, negnemen 取除ル

De meid nam het geld op dat op tafel lag. 金ヲ取カハ上ニ有ケル

De knegt zal het gevallen mes niet opnemen. 召使ガ落タル小刀ヲ取除ルテアラハ

opnemen, tot lijnen last nemen. 我身ヲ請ル眞借也

Dek zal die raak op mij nemen. 我其事ヲ請テテ

Het land neemt veel geld op. 國用多ク金借入ル

Hij heeft 1000 guldens opgenomen. 彼千圓ルニ借タ

opnemen, opbruiden. 雜中ニ扱テケル

De meid neemt alle bagen de vloer op. 下ニ掃カガ床ヲ雜中ニ

opnemen, opbreken. 打テ明ル

Eene vloer opnemen. 床ヲ打明ル

De straat opnemen. 街ノ敷石ヲ取ル

opnemen. optatzen. opheffen. 摺テケル

Hij nam haar op en smietle in de hoets. 輒ニ彼女ヲ摺テケテ

opnemen of optellen. 取除ル

De tafel opnemen. 卓子道具ヲ取除ル

opnemen, op het hoofd en lijf nemen. カツグ

De orleiber nam sine lok op en droeg hem weg. 職人が己カ道具人ノ袋カツイテ送ケタ

Het ischrijf nom de benne op haars schoen. 魚賣女ガ筆ヲ己カ肩ニ

deren. 荷テ居タ

*opnemen, aannemen. 元ニル又歸泰ヲ免テ

Iemand ingenaabe opnemen. 人ニ情ヲケケル

Toen het doord opnemende, andnoorbde 其時被カ……ト返答

hij dat, ent. 試ル又吟味ル

*opnemen, kieren. 細ニ物手際ヲ吟味ル

En proefstuk of proefwerk opnemen. 大ニ手間取ヲ標架ス

*De stemmen opnemen. 衆評ヲ寄テ撰テ

*opnemen. bliiden, uitleggen. 弁ル

Het word die raak bij den koning opgenomen. 其其王ヨリ如何引請テ

*op zich nemen, aannemen. om dit te soeren. 承引スル

Lij nam op zich dat werk te bestellen. 彼不ガ仕テ又承引ス

*Het soer iemand opnemen. 人仕前ヲ引ケテ為ル

Waarom nikt gij het soer wijk en schrik opnemen? 何故ニ次個様ニ思マ

*opnemen. g. n. gelikken, niet slaagen. 出来ルニ成就スル

Ik niet niet of dat werk niet opnemen zal. 我其其不ガ出来ルニ知

Die raak zal niet opnemen. 其其不ガ出来ルニ

opnemer. l. m. sniel, feil. 雜中

De meid moet eenen neelien opnemer hebben. 下女ガ新キ雜中ニカキナラヌ

*opneming. l. l. aanneming. 引キ入ル又歸泰語

opneming in genabe. 憐ヲカスル支

*opneming, dwiking, opratting. 弁ル支

Door de opneming van dat woord is eenen knaben kin, riord de raak, ent. 其言葉ヲ思フ弁クテ……セタ

*opneming ber stemmen. 衆評ヲ撰テ

opnemen. n. n. met restaten opbinden. 子テルテ結テ

*opnemen. n. n. opslaan, verbrijjen. 追テ遣ル

*Wij loften haar den rijand op te nestelen, maar, ent. 我等共所敵ヲ追護支ヲ好ク然ルニ……

O

四十四

*De broek opgestalen. te opstieren.	
opmudren. te opmuden.	
O P O.	
opofferen n. n. enb. n. opbragen, toedienen.	神ノ氣和ルヲ捧ル
Den goben nitte stieren opofferen.	神ノ氣和ルヲ白牛捧ル
*opofferen, opleggen, belasten.	言付タル
Hij offerden hem de ueroering van dat werk op	彼等が彼仕事に言付タル
opoffering. l. r. opbragt ter verzoening.	神ノ氣和ルヲ捧ル
De opoffering van het jaarlijksche offer aan de goben.	例年神ノ氣和ルヲ捧ル
opontbieden. te ontbieden.	八事
O P P	
oppakken n. n. tot pakken maken.	包ム
Dat goed is nog niet oppakkt.	其品物未だ包ムニシテ
*oppakken, opbreken, opdraamen.	歸ル
*De rijand was genooolaakt op te pakken.	敵が擾ルヲ歸ル
oppakking. l. r. pakking.	包ム事
De oppakking van dat goed kost niet ziel.	其荷物包ムに採別ニ事
oppasjen. n. n. dienen, ten dienst staan.	守ル居ル
Zijnen heer aan tafel oppasjen.	主人机ヲ守ル居ル
Eene juffer oppasjen.	娘戀ムカス
oppasjen, toelien, macht houben.	番ニシ居ル又守ル居ル
Hij pasjen op dat niemand ter poorten inkome.	彼等が門ヲ守ル居ル
Pas niet op dat hij niet boorsluipt.	彼が窓ニ透ルカニ守ル居ル
oppasjen g. n. sligtig of naarstig lijn.	出精ム
Als de jongen oppast, zal hij niet voortkomen.	若時出精ムカニ彼が
oppasjer. l. m. Dienaar, ruyer, minnaar.	總慕ム人ノ守ル
De jonge rorst had vele oppasjers.	若き守ル人々多ク持ル

Die juffer heeft vele oppasjers.	其娘多ク守ル居ル
oppasjer, optigter, terklikker.	守ル居ル役人
Daar staan oppasjers aan alle poorten.	門毎守ル居ル役人
opper. l. m. hooiopper, hooirook, hooimijt.	積立タル枯草
Het hooi staat al aan oppers.	枯草が積立タル
opper - admiraal. l. m. opperslagman.	船大折
opper - barier. l. m.	上外科
opperbetint. l. r. het borinste gebelte der betone, een landstreek van Gelberland.	ゲルマンノ内ニ云 ウーノ
opperbetel. l. g.	上支配
opperbetelhubber. l. m.	上支配役人
opperbisjhop. l. m. aartsbisjhop.	大和尚
opperboekhouder. l. m.	公儀ノ書ヲ預ル役人
opperbentind. l. g.	上支配
opperbal. l. g.	上ノ方
opperen n. n. ophoopen zetten.	枯草ヲ積立ル
opperen, kalk en steen aanbrenge.	左官ノ手間取ル
*Iets opperen, iets ophaalen of ergens van melden.	物ヲ言出ス物ヲ言
Hij opperbe het eerste dat geschil.	彼が其口論ト始ム
oppergebied. l. g. opperheerschappij.	頭ノ支配
Han mijn staat het oppergebied van het rijk?	誰が支配頭ヲ持ル居ル
oppergebieder. l. m.	頭ノ支配
oppergeregt. te opperhof.	
oppergelag. l. g. te opperheerschappij.	
oppergelaghebber. te opperheerscher.	
opperheer. l. m.	上ノ支配人
opperheerschappij. l. r. opperheersching, opper, gebied.	頭ノ支配又上ノ支配

O

目録

Naar de opperheerschappij staan. ナリテ居配ノカクシニ

opperheerscher. l. m. alleen heerscher. 上ノナク支配ノケ居ル

opperhof. l. g. het hoogste gerechtshoff. 上裁判所

De misdadiger is bij het opperhof ierrielen. 罪人ガ上裁判所ニテ罪ヲ云ヒ付テシラレク

opperhoofd. l. g. opperheerscher, algemeen eerste. 頭取ルノ大將

De gemeente was londer opperhoofd of had geen opperhoofd. 民頭取ルノカキタ

De koning van Engeland was ons opperhoofd te water en te lanbe. エンランドノ王我等海陸ノ大將ニテ

De ierst njerb tot opperhoofd van het hier ierkooren. 王ノ軍兵ノ大將ニテ

opperjager. l. m. groot jagermeester. 獵ノ大將

opperjager van Frankrijk lijn. フランスノ國ノ獵ノ大將

opperjagermeester. l. m. opperjager. 獵ノ大將

De heer van... is opperjagermeester van de Velinie. 何某ノ君ニテ

opperjagerschap. l. g. groot jagerschap. 獵ノ大將ノ役目

opperjagtgeregt. l. g. het hoog jagtgeregt. 獵ノ大將ノ裁判所

Bij het opperjagt geregt in eene boete ier... ien lijn. 獵ノ大將ノ裁判所ニテ邊ノ事ヲ云フ

opperkamer. l. s. beter opkamer, boienkamer. 上部屋

op twee opperkamers noonen. 二上部屋住居

opperkamerling. l. m. de eerste kamerling. 上納戸役人

De opperkamerling van lijne Majesteit van gruisjen. 石ノ國王ノ上納戸役人

opperkamerlingschap. l. g. 上納戸役ノ役目

opperkapelaan. l. m. 和尚ノ下役

opperkerk. l. m. hoofdkerk. 上着

opperkleeb. l. m. boienkleeb. 彼彼ガ上着ノ刺取

Hij onttram hem lijn opperkleeb.

opperklerk. l. m. 書役ノ頭

opperknegt. l. m. meesterknegt. 料理人ノ頭

opperkok. l. m. meesterkok. 料理人ノ頭

opperkoopman. l. m. opperste koopman. 上高口ノ役

Voor opperkoopman naar vestinbien iaren. 仰上高口ノ役ヲ勤テ東

opperkoujen. l. i. l. i. boienkoujen. 仰上高口ノ役ヲ勤テ東

opperleen. l. g. l. e. onder leen. 仰上高口ノ役ヲ勤テ東

opperlijf. l. e. boienlijf. 仰上高口ノ役ヲ勤テ東

opperliiden of opperlieden. meest. van operman. l. e. opperman. 仰上高口ノ役ヲ勤テ東

oppermagt. l. i. l. e. hoogste magt. 上ノリノ威勢

De oppermagt iust niet in een kiidee al leen, maar ook in de rijksteigaberinge. 威勢ノ王ノ計備ノテ居

oppermagtig. l. i. n. alleen heerschend. 立ノ大將ノ打寄ノテ

een oppermagtig koning. 獨立ノ支配ノ王

opperman. l. m. metselaars oppasjer. 左官ノ手傳ノ人

De opperliiden winnen eene slechte daghuise. 日能ノ手傳ノ取ノテ

oppermeester van een schip. 船ノ上外科

oppermeesterschap. l. g. 上外科役

oppermeester van een school. l. e. boienmeester. 上外科役

opperongarijen. l. g. het oppergedeelte van het Hongarijsch rijk. 上ボノガリノ國名

opperpriester, enz. l. e. hoogpriester, enz. 上ボノガリノ國名

opperregter. l. m. 上裁判ノ役人

opperrijn. l. m. boienrijn. 上ノイノ河

Straatsburg legr aan een opperrijn. 上ノイノ河ノ邊ニテ

opperschenker. l. m. 上ノ給仕ノ役

opperschoit. l. e. hoofdschoit. 上ノ給仕ノ役

opperstalmceester. l. m. 王ノ馬或ハ車奉行

opperste. byi. n. hoogste.	頭ノ最上ノ
God is het opperste nixen.	神最高貴トモテアル
opperste. l. m. opperste bestierder.	支配頭
De opperste der stad.	市中ノ支配頭
opperste van een klooster.	比丘尼ト食坊手頭
opperste van een geestelijke order.	僧尼冠ノ支配頭
opperstuurlieden of opperstuurlieden. meer.	
van opperstuurman. zie opperstuurman.	
opperstuurman. l. m. opperstuurman	上接針役
Het is het werk der opperstuurlieden is	上接針役ノ字子居隻
toe te zien. dat. enz.	……テアル
opperstuurmanschap. l. g.	上接針役ノ役目
opperveldheer. l. m. opperkopfd des keis.	軍大將
De prins Eugenius was opperveldheer van	アウグストスノ國
het keizerlijke leger.	軍兵ノ軍大將ノアリタ
opperlakte. l. i.	上面
opperlies. l. g.	上膜
opperwal. scheeps n. hoger wal, loefzijde.	風上船乗ノ言葉
opperwater. l. g. water dat van boven komt.	流ノ来ル水
De tek is heel hoog van het opperwater.	ツツ流ノ河ノ流ノ来ル水
opperzaal. l. i. borenzaal.	上ノ座鋪
oppikken. zie pikken.	
opplakken. n. n.	上ニ張ル
opplengen. zie oppieten.	
opploegen. zie omspitten.	
oppoetsen. zie opschikken.	
oppronken. n. n. opschikken, versieren.	飾ル又伊達ニ
De juffer pronkt zich listig op.	娘ガ分シク飾ル居
Eene rebe oppronken.	事ノ次第ヲ飾ル
oppronking. l. i. opschikking, versiering.	飾ル事ノ伊達ノ事

opproppen. n. n. opvullen.	満多シムル
De Heiden met krijgsvolk opproppen.	市中軍兵ヲ満多シムル
Zich met spijs opproppen.	食物ヲ誇ル
opvullen. g. n. opvullen, las pullen.	合目ナド縫テ服ヲ事
Dat leze van dat boek is heel opgevuld.	其書物ニ覆テアル皮
opvoeding. l. i. opkulting.	養ヒ居ル事ニテ
OPQ.	
opwieken of opwieken. n. n. opkooften.	育上ル
Tong getogelte opwieken.	小鳥ヲ育上ル
een kind opwieken.	子ヲ育上ル
*opwieken, aanwieken, meer ophaalen.	取出ス
De riviale geleerdheid opwieken.	棄リテ居ル學問東興ス
*opwieker. l. m. aanwieker, vernieuwer.	再起トスル人
Hij was een opwieker der kennissen of	彼ノ諸術ヲ再起トスル
wetenschappen.	人ナリタ
opwiekster. l. i. aanwiekster.	再起トスル女
De neesbegeerte is als eene opwiekster	學ヲ好ムノ才智ノ才
van het verstand.	アノ才トナシテ同シ
opwieking. l. i. opvoeding, opvoeding.	育上ル事
De opwieking van een kind, van getogelte.	子供ノ鳥育ノ事
De opwieking der geleerdheid en weten-	學問ノ諸術ヲ再起トス
schappen.	ル事
opwiekken. zie opschikken.	
OPR.	
opraaken. g. n. verteerd worden.	消化ス
Dat vleesch zal haast opraaiken.	其肉速ク消化ス
opraapen. n. n. opbeuren, opnemen.	取テ拾テ入ル
Tez van de straat opraaiken.	馬場ヨリ物ヲ拾上ル
Het kind raapte lijnen kleed op.	子供ガ肥ガ着物ヲ纏
Al lag het op de straat, ik zoude het niet	覺夫ガ市中アリテ我

nillen opdraagen.	夫ヲ拾上ル事好ク
Dat is geen opdraagens waard.	夫取上ル程物ナク
opdraagen, verrinnen, verligten.	考出ス
*Zij raapte een leugen op en smetze hem in hem in het aangezicht.	彼女彼ヲ顔付ニ夫空ニ言トテ事ヲ考出シテ
Dat zijn opgeraapte leugens.	夫考出シテ多ク空ニ言フ
Naar heeft hij die tijding opgeraapt of geheard?	何處ヨリ彼其風説ヲ聞クニテカ
Een opgeraapt leger.	連ニ集リタル軍兵
opraaken. zie opdraagen.	
oprameijen. n. n. oprammen, opbonden.	突破ル
Een stadspoort oprameijen.	市中ノ門ヲ突破ル
Een muur oprameijen.	壁ヲ突破ル
oprapen. zie opdraagen.	
oprekenen. zie opdraagen.	
opregt. bij. n. riroom, ongericind, trouw.	廉直ナル人正キ
Een opregt man.	正キ人
opregt in zijn doen of in zijn gedrag zijn.	任打ノ廉直ナル
opregt van harte.	廉直ナル心
opregt waarachtig.	誠人又正直ナル
opregte lerantsche kopij.	誠クニトノトナ
Een opregte verhaal.	誠話
De opregten. l. m. meer. de riroomen.	廉直ナル人々
De opregten zullen zich in den heere rie blyden.	廉直ナル人々神意ニ
Eene opregte getuigenis der waarheid.	誠廉直ナル誓
opregtelijk. bij. riroomelyk, trouwelyk.	廉直ナル人々
Ergens opregtelijk in handelen.	物ヲ廉直ニ取扱フ
Hij verklaarde opregtelijk haar niet gesien te hebben.	彼女彼女ヲ見テ事ヲトシテ打テ下ケタ

opregtelijk, naar waarheid.	誠
Als men die zaak opregtelijk overreegt, ziet men dat, enz.	人カ其事ヲ誠ニ考思フニト云事見ル
opregten. n. n. oprigten, om hoog regten.	建ル
Een opperegte beeld.	建タル像
Iemand een beeld ter eere opregten.	人像ヲ崇メテ建ル
Eenen mensch opregten die gesallen leit.	落ル人ヲ助ル
Zich opregten of oprigten.	立ッ
Zoo vaak zijn dat men zich niet opregten kan.	立テ得テヤウ弱クテ居ル
opregten. bouwen, stigten.	建立スル
Daar word een nieuwe kerk oppereg.	寺ヲ新ニ建立スル
*opregten, aanstellen, beginnen.	初メ建ル又起シテ
In die stad is een Latynsche school oppereg.	其市中ニラテン語ノ學館ヲ建テテ
*opregten, herstellen, verbeteren.	元ニ復サスル
Den vervallen staat oprigten.	衰タル國ヲ再興スル
De vervalle wetten oprigten.	廢タル法ヲ再興スル
opregter. l. m. hersteller, stigter.	起シ直ス人
Wie is de opregter van die hooge school?	其ノ學校ヲ再興シタル人誰ナルヤ
De opregter van den vervallen staat.	衰タル國ヲ再興スル人
opregtigheid. l. i. eerlykheid, riroomigheid.	廉直又誠
Daar bleek zijne opregtigheid in.	夫頭カ廉直ナル事
Men vindt geene opregtigheid meer onder de menschen.	人ニ誠ナル事稀ナリ
In opregtigheid, te goeder trouwe.	廉直ナル以テ
Zij betuigt in opregtigheid dat de zaak zoo is.	彼女廉直ナル以テ其事ヲ左様ニト云事察ス
In opregtigheid zijns hartes zoeken te hanbelen.	己カ心カ廉直ナル事ヲ以テ物ヲ事ヲ好ク
opregtiglijk. zie opregtelijk.	

oprehting. z. r. oprehting.	建ル事
De oprehting van een beeld.	像ヲ建ル事
*oprehting. stigting, aanstelling.	初メ建ル事又起シル事
Dit is het tiende jaar na de oprehting der hooge schoolen.	今年六王が學校ノ起シタル ルヨリ十年目ナリ
*De oprehting eener kerke.	寺ヲ新建スル事
*De oprehting van een rijk, staat, enz.	衰ヌ國ヲ再興スル事
oprekenen. n. n. optellen.	アスル
De kosten eogens van oprekenen.	雜費ニアスル
Reken eens, op hoe veel het bedragen zal.	夫が何程ナルカト云フ事
oprekening. z. r. optelling.	アスル事
oprekening der kosten van een geding.	公事ノ雜費ニアスル事
Wie kan daar eene oprekening van ma- ken?	誰が夫ヲアスルカ
oprekken, zie uitrekken.	
opremment. ond. n. goud gelede rief.	金色ノ繪ノ具
oprispen. g. n. van het eten in de maage sprekende.	喰氣スル
De rinden doen mij gedurig oprispen.	風氣カ絶テ喰氣起スル
oprisping. z. r. oprisping van de maage.	喰氣スル事
opritzen. n. n. aanzetten, aanprikkelen.	挑撥ルニホシカス
Temand tot onkuishheid opritzen.	ハイスツクニ挑撥ル
opritzing. z. r. aanzetting, aanprikkeling.	挑撥ル事
oproep. zie boelhuus, verkoping.	
Tets bij den oproer of opslag verkopen.	物ヲ中ヲシテ賣ル事
oproepen. n. n. oplezen, uitroepen.	名前ヲ讀ム
Is mijn naam al opgeroepen?	我が名前ハ最早讀ム
Men heeft hem het eerst opgeroepen.	人ガ彼ヲ一番讀ム
Tets oproepen bij den opslag.	物ヲ七リテ賣ル
Temand oproepen of oprekken.	人ヲ呼起ス

Zijn de knecht ad opgeroepen?	下共ノ最早呼起ス
oproer. zie, opslager, opheismeeester.	
oproeping. z. r. opleezing.	名前ヲ讀ム事
Naar de oproeping van zijnen naam liis- ten.	彼ガ名前ヲ讀ム事ヲ 問フ
oproer. z. m. bevoerte, oploop, opstand.	騷動
Binnen Amsterdam reeds of ontstond een groote oproer onder het volk voor eenige jaren.	アムステルダムニ過シテ 大ナル騷動ヲ起シタ
oproermaken, aanregten stigten of teerrekken.	騷動ヲ起ス
Eenen oproer stillen.	騷動ヲ静ム
oproerig. bijz. n. muitachtig, wederspannig.	騷動ツカス
Een oproerig volk.	騷動ツカス人
oproerig zijn, muiten, in opstand zijn.	騷動ヲ起シテ居ル
De gemeente of het volk oproerig maken.	人ガ騷動ヲ起ス
oproerigheid. z. r. wederspannigheid, oproer.	騷動
Dat zeggen veroorzaakte groote oproerigheid onder de verbondelingen.	其詞ガ契約ノ屋ノ内ニ 大ナル騷動ヲ起シタ
oproeriglijk. bijz. onstuimiglijk.	騷動ツク
De adel ging in die verkiezinge zeer oproe- riglijk te werk.	庶ガ其探事ヲ甚 シク
oproermaaker of oproermaker. z. m. muite ma- ker.	騷動ツカス人
De oproermakers werden strengelijk gestraft.	騷動ツカシムル人ガキリ
oproermaakster. z. r. muite maakster.	騷動ツカス女
oproerstigling. z. r. verrekking tot oproer.	騷動ヲ起ス事
oproeyen. n. n. tegen troem roeyen.	波ノ向テ漕キテ
oprokkenen. n. n. op de spinakken rinden. als, Hennip oprokkenen.	麻ニカケテ カケル事ヲスル
*oprokkenen, oprispen, ophitten.	挑撥ル
Hij rokkent hem tegen zijnen vader op.	彼ガ挑撥ル事ヲ彼ガ親

oprokking, oprekking. 1. 1.	石ノソクニカクル事。
*oprokking. 1. 1.	挑撥ノ事
oprollen. n. n. in malkander rollen.	卷上ル
Hij rolde dat papier open stak het in zijnen rok.	彼ガ紙ヲ巻キテコソクニシテ
Zijne kousjen oprollen.	己ガコウジヲ卷上ル
oproosteren. n. n. opheisteren, opbraaden.	焙子ニテアフル
Boeksteeds koeken oproosteren.	蕎麦粉ニテ造タル餅子
opruimen. n. n. ruim en schoon maken.	片付ル掃除スル
Het erf van een ingestort huis opruimen.	破テ片付タル家ノ地
De straten vierden op geruimd tegens des konings komste.	市中ヲ王ノ着ニ付テ片付ケタ
opruimen, opschikken.	清浄ニスル
Een winkel opruimen die over hoop leid.	店ヲ積立タルモノヲ
opruiming. 1. 1. het schoon maken.	片付事掃除ノ事
oprukken. n. n. met geweld optrekken.	無理ニロコト引ク
Een Sebr oprukken.	ウヲ引テ
Zij rukten hem zijnen rok van boven tot beneden op.	彼等彼ガ上着ヲ上リ下テ引キテキリタ
opruizen of opruizen. zie opruizen.	
opruizen. zie steunen.	
opruizen. toeristen. zie toeristen.	
opruizen. n. n. ophitzen, opmaken.	挑撥スル
Het volk tegen den koning opruizen.	人々ヲ王ニ挑撥スル
opruizer. 1. m. ophizzer, aanstoker.	挑撥スル人
opruizing. 1. 1. ophitzing, aanstoking.	挑撥ノ事
opruizen, n. n. opscheuren.	引破ル
Hij reet zijnen rok met geweld op.	彼ガ紙ガ上着ヲ無理ニ引破リ
Neptūnis deede de aarde opruizen met zijnen drie tanden.	海神カニ持テ居ル三齒ノ鱗ヲ以テ地ヲ裂キテ
opruizen. g. n. losgaan, opscheuren.	サケ明カス

opruizen. g. n. opstaan.	立ち起ル
Zij rees voor hem op uit eerbiedigheid.	彼女ガ彼ヲ尊敬スル為ニ
opruizen, opruizen hooger worden.	脹ル
Het aardrijk rijst op door de roest.	地ガ凍テ腐リアル
opruizen, opkomen, opstaan. als.	
Daar rees een braac onweer op uit het oosten.	東ノ方ヨリ甚ク風雨ガ起テ来タ
opruizing. 1. 1. opruizing.	脹ル事
OPS.	
opschaakelen. zie opschaakelen.	
opschaakelen. zie opschaakelen.	
opschaffen. n. n. opduizen.	卓子ノ上ニ食物ヲ備ル
Daar was breed opgeschapt.	食物ヲ廣ク備付テ
Zich in zilver laten opschaffen.	食物銀器ノ類ヲ
*opschaffen, opbrengen, verschaffen.	出ス
De boeren moeten het krijgsvolk lijdig geld opschaffen.	士民ガ士卒ニ多ク金ヲ出サシメテ
fen.	サシメテ
opschaffing. 1. 1. opduizing, schaffing.	食物ヲ備ル事
Dat was eene armelijke opschaffing.	狭クテアリタル食物ノ類
opschafften. zie opschaffen.	
*opschafften. n. n. opeten.	食ヒテ
*Zij schafften alles op wat op tafel kwam.	卓子ニ出シタルモノヲ皆ス
opschakelen. n. n. bij schakels opschorten.	縮メテ
Schakel die keten wat op.	其鎖ヲ少シ縮メテ
opschateren. g. n. hartig uit de borst lagchen.	甚ク笑フ
Op dat gezicht legon al het volk lijdskels opschateren.	其ノサテ人々ノ聲ガ笑ハス
opschatering. zie uitschatering.	
opscheepen. n. n. zie inscheepen.	
opscheeren. n. n. met een schaar opmoeien.	鋏ニシテ
Een rlieger opscheeren. zie opschieten.	

O

百十九

opscheeren, opetten, verslinden.	食 ^ル ケ ^ル
± Alles opscheeren wat op tafel komt.	食 ^テ 子 ^ニ 出 ^ス モ ^ノ ヲ ^成 ラ ^ス
± Bij tullen is eens gezamenlijk komen opscheeren.	同 ^ニ 進 ^ム シ ^テ 来 ^ル ヲ ^テ ラ ^ス
opscheepen of opscheepen. zie inscheepen	ス ^ク ロ ^ア ケ ^ル 興 ^ニ テ
opscheppen. n. n. met eene lepel in een schotel schep- pen.	ス ^ク ロ ^ア ケ ^ル 興 ^ニ テ
Het eten is al opgeseept.	食 ^物 最 ^早 ク ^シ テ ^シ タ ^ス
Tets met een schip opscheppen.	物 ^ヲ ス ^ク ロ ^ア ケ ^ル
Tets met een emmer uit het water opscheppen.	物 ^ヲ 釣 ^ケ ル ^ニ 水 ^ヲ 取 ^リ テ ^シ タ ^ス
De asch opscheppen.	灰 ^ヲ ス ^ク ロ ^ア ケ ^ル
± Breed opscheppen of opdijen.	馳 ^走 ス ^ル
opschepper. l. m. pollepel.	大 ^扱 子
opscheppen. n. n. aanprikkeljen, aanzetten.	進 ^ム ル
Iemand tot de deugd opscheppen.	人 ^ヲ 善 ^道 ニ ^進 ム ^ル
* Den geest opscherpen.	氣 ^ヲ チ ^キ 立 ^ル
opscherpen. n. n. vermeerderen.	増 ^ス
Dat zeggen scherpte de aandacht op.	其 ^言 が ^思 フ ^増 ス
Toen scherpten de toehoorders hinnen ooren of aandacht op.	其 ^時 聞 ^ク カ ^ク 聞 ^ク 居 ^タ
opscherping. l. n. aanzetting, aanprikkeling.	進 ^ム ル ^事
Zuilks dient tot opscherping der liefde en ge- de werken.	其 ^事 好 ^業 ヲ ^進 ム ^ル ニ ^約 ス ^ル
Dat strekte tot opscherping der aandacht.	夫 ^ノ 細 ^察 ス ^ル 事 ^ヲ 知 ^ス
opscheuren. n. n. van een scheuren.	チ ^キ 裂 ^ク
Hij scheurde hem zijnen mantel van onder tot boven toe op.	彼 ^ノ 衣 ^ヲ チ ^キ 裂 ^ク
opscheuren. g. n.	裂 ^ク
De aarde scheurt op door de droogte.	地 ^ガ 早 ^乾 テ ^裂 ル
opschieten. n. n. uit de hand laten vliegen.	手 ^{ヨリ} 放 ^テ ケ ^ル
Eenen vogel opschieten.	鳥 ^ヲ 放 ^テ 飛 ^ス

Eenen slinger opschieten.	紙 ^ヲ 放 ^テ 飛 ^ス
Duisen opschieten.	鳩 ^ヲ 放 ^テ 飛 ^ス
opschieten, om hoog schieten.	投 ^ゲ ケ ^ル
Den bal opschieten.	玉 ^ヲ 投 ^ゲ ケ ^ル
Vierpijlen opschieten.	花 ^火 矢 ^ヲ 投 ^ゲ ケ ^ル
opschieten. g. n. opraffen, hooger worden.	萌 ^ア ガ ^ル
Een lange opgesehote jongen.	高 ^ク 伸 ^リ 上 ^リ テ ^シ タ ^ス
Een hoog opgesehote boom.	高 ^ク 伸 ^リ 上 ^リ テ ^シ タ ^ス
De jongen is in korten tijd zeer opgesehote.	若 ^者 が ^短 ク ^内 に ^伸 上 ^ル
opschieten, opgliden, omhoog schieten.	上 ^リ テ ^シ タ ^ス
In het aantrekken van mijn rok, is mijn hemdmois opgesehote.	我 ^ノ 着 ^テ 上 ^ル 時 ^に 肌 ^着 ノ ^袖 ク ^リ ア ^ゲ タ ^ス
* opschieten, niet verschijnen.	来 ^ヌ 頭 ^カ
* opschieten, niet volgens belofte komen.	約 ^ニ 違 ^テ 来 ^ヌ
Hij had mij beloofd te komen, maar hij heeft mij opgesehote.	彼 ^ガ 我 ^ノ 来 ^ル ト ^約 シ ^タ レ ^ド 約 ^ヲ 違 ^テ シ ^タ
* Niet tegenstande herhaalde beloften, heeft zij haar minnaar opgesehote.	再 ^應 ジ ^テ 約 ^ヲ 違 ^テ シ ^タ レ ^ド 己 ^ガ 交 ^フ ヲ ^見 放 ^シ タ ^ス
* opschieten, aanlanden, voor den dag komen.	頭 ^カ 出 ^ル
* De schepen schieten nog niet op of komen nog niet opschieten.	船 ^ガ 未 ^ダ 着 ^キ タ ^ス
opschik. l. g. tooi.	飭 ^ル ス ^イ 達
* Zij is zeer lang met den opschik bezig.	彼 ^ノ 伊 ^達 ヲ ^シ タ ^ス ニ ^長
Te veel opschik bederft dikmaals eene reden.	餘 ^リ ノ ^言 ハ ^理 ヲ ^乱 ス
opschikken. n. n. oppronken, optoojen.	飭 ^ル ス ^イ 達 ^ス
Zij schikt hare kinderen hartig op.	彼 ^ノ 母 ^親 己 ^ノ 子 ^供 ヲ ^甚 ク ^飭 ム
Zich hoerachtig opschikken.	傾 ^城 ノ ^様 ニ ^飭 ム
Dat huis is net opgesehikt.	其 ^ノ 家 ^ノ 儀 ^ヲ 飭 ^ム ル
Een kamer met schilderijen opgesehikken.	部 ^屋 ヲ ^繪 巻 ^ヲ 以 ^テ 飭 ^ム
Zijn winkel opschikken of opruimen.	己 ^ノ 店 ^ヲ 飭 ^ム ル ^事

*Eene rede met alle bloemtjes der weloopenheid opschikken.	事ノ次第ヲ辨古來言 飾ル
*Het kind heeft het hier fraai opgemaakt.	子供多ク無体言多ク
*Zij is met zulk eenen man wel opgemaakt,	其婦左様ナリ男ニ都合 セヌ
Zij komt met zulk eenen man slecht te pas.	除ル
opschikken. g. n. rijken, plaats maken.	我モ之除ル事出来ヌ
Ik kan niet meer opschikken.	飾ル事又伊達ノ事
opschikking. l. n. beter opschik, oppronking, optooying.	娘等カ己ガ伊達ノ事
De juffers brengen veel tijd met de opschikkinge haars lichaams te zoek.	多ク隙ヲ費ス
*De opschikking eener rede.	事ノ次第ヲ飾ル事
opshoeijen. n. n. met planken en aarde aankoo- gen.	高ルル或ハ土ヲ
Die wal moet niet opgeschoeid worden.	其ノ高ク高クナラヌ
opshoeijing. n. n. aankoojing van eenen wal, ora.	高ルル事
*opshokken. zie opshrokken.	
opshommelen. n. n. opzoeken, voor den dag brengen.	頭ニ入テ捜シ出ス
Ik hebbe niet luppen en leizen opgeschommerd.	我ハ少シノ切又古切
opshoijen. n. n. met beedelen verkrijgen.	辛シク得ル
*Hij heeft voor hem een ampt opgeschooit.	彼彼職ヲ辛シク得ル
opshoppen. n. n. opschuppen, opsheppen.	匙ニテアゲル
Men moet die ruilnis opschoppen.	ハナラズニアゲル
opshoppen. met den voet opstooten.	蹴ル
Een deise opshoppen.	ウラヒテアゲル
opshorjen. n. n. opshoeten, uithellen.	日限ヲ延ス
Een geding opshorjen.	公事ヲ日延スル
Een werk voor eenen tijd opshorjen.	仕事ヲ中程ヲ止ル
opshorping van een geding	公事ヲ日延スル事
opshorping van een werk.	仕事ヲ中程ヲ止ル事

opshorping of stilstand van wapenen, wapens shorping.	軍ノ中休ム
Een opgeschortt tennis.	延クル罪ノ言ニ渡ル
opshorten. n. n. om hoog shorten.	縮ムアケル
Shoort de haal of de keten twee schakers op.	自在ニ多ク縮ムアケル
opshoeten, opporden.	帶ニテ括リテアケル
Zij had hare kleed opgeschort.	襪リテアケル物ヲ帶ニテ
*opshorten, uithellen, afluaten.	猶豫スルニ延ス
*Ik heb het werk voor eenen korten tijd opge- short.	我ハ仕事ノハラシク延タ
*Zijn voordeel over eene zaak opshorten.	己ガ存寄ヲ或事ニ受
opshorting. l. n. oppording.	帶ニテ括リテアケル事
*opshorting van eenig werk.	仕事ヲ中程ヲ止ル事
*opshorting zijns oordeels over een trijfelnaag	辨ルニ延ス事ヲ己ガ存
opshoteren. n. n. in schoters opdijen.	鉢ニ盛ル
Te de spij al opgeschoteld.	食物最早鉢ニ盛ル
opshoteling. l. n. opdijing.	鉢ニ盛ル事
opshrabben. n. n. met een ijzer oprabben.	刮キ落ス
Het vel opshrabben.	皮ヲ刮キ落ス
*Men moet een oud zeer niet opshrabben.	旧思ヲ興スルニ
opshrift. l. g. het voorste hoofdschrift.	上書ニ題号
Dat blijkt uit het opshrift van het boek.	夫ハ此書ノ題号ニ明ナ
Het opshrift op eenen brief schrijven.	書状ニ上書スル
Dat opshrift is niet wel geschreeven.	其上書ヨク書ケナイ
Het opshrift of bjschrift van eenen pen- ning.	ペンニテ添書
opshrobben. n. n. met schrobben schoon maken.	スコップヲ以テ掃除ス
De meid moet den haart opshrobben.	下襟ハ火燵ヲ掃除
opshrobben, oprabben.	搔キカコス
opshrokken. n. n. opdokken.	カツカリテ食ヒアケル

* Alles opschraken wat op tafel staat.	子ニ出シテアノモノ
opschraken. z. m. receter, raat, gulsigaard.	ガブク食ス
opschrijven. n. n. optekenen.	書記ス
Men schrijft al de namen der burgeren op.	町ノ名前ヲ録ス書記
Al het goed in dat huis is opgeseceeren.	其家ニアルモノヲ録ス書記
Zijnen ontvang en uitgift opschrijven.	己カ貨物ノ出入ヲ書記
Ik schrijf net op wat het heek mij kost.	我カ仕事ノ雜費ヲ書記
Zich of zijnen naam laten opschrijven.	自分ノ名前ヲ書記ス
opschrijving. z. n. optekening.	書記ス事
De opschrijving van de huizen eener stad.	市中ノ家ヲ書記ス事
De opschrijving van het goed in een huis.	家時ヲ書記ス
opschudden. n. n. opmaken.	震リ脹ラカス
Zijn bedde opschudden.	己カ後具ヲ震リ脹カス
Schud dat kussen wat op.	其枕ヲ震リ脹ラセヨ
opschudding. z. n. ontsteking, bevoerte.	騷動
Die dood baarde eene groote opschudding onder het volk.	其人ノ死カケテ騷タ
Dat zou eene groote opschudding in den Staat kunnen veroorzaken.	其事ヲ國中ニ大ナル騷動ヲ起シテアラフ
opschudden. n. n. en g. n. door het schuim opwerpen.	打チテ上ル事又泡ヲ立ツ事
De zee schuimt veel goed op.	浪カ多クノ物ヲ打ツ
De zee schuimt sterk op.	海ガ甚泡立ツ
Het gebotteld bier schuimt op als het geschonken word.	德利ニテ居ルビール
De pot opschudden.	シツ時ニ泡立ツ
De zuiker opschudden.	焚タルモノノ泡ヲ取ル
opschuiming. z. n. ophefping met het schuim.	砂糖ヲ焚テ泡ヲ取ル
opschuimen. n. n. optrekken, opdoen.	打上ル事又泡ヲ立ツ事
De gordijnen sijd opschuimen.	子ニテアゲル
Hij schoof op winddelyk het toneel op.	戸帳ヲ廣クテアゲル
	別役ニ建ニセ居ノ幕ヲ

Zich wat opruimen of opschikken.	除ルス座ヲ繕ル
* opschieden, opeeten, verwinden.	タシガリテ食ヒテシム
* Die schrok schrijft alles op wat men hem voorzet.	其ノヤシ坊ガ自分ノ前ニ
	ステアル物ヲ残テ食ヒ
opschuiving. z. n. opening, opbrekking.	引上ル事
Na de opschuiving der gordijnen, zag men dat, enz.	戸帳ヲ引キ明タ後...
	ト云事ヲ見タ
opschuppen. zie opschoppen.	
opschuiven. n. n. opruimen, door schuiven schoon maken.	招磨ク
De meid moet dat tin wat opschuiven.	下ノ鍋ガ錫細コヲ此磨
opschutten. n. n. door slijzen ophouden.	水ヲ堰キ止ル
Al het boien water opschutten.	上ノ堰ヲ流ルノ水ヲ残ラ
opzeggen. zie opzeggen, en toorts alle de woorden.	
Dave de z. van eenen klinker gevolgd word, op z. behalven het volgende.	
opzien zie opzien.	
opslaan. n. n. naar boien slaan.	見テアゲル
Hij doort zijn oog en niet opslaan van schaamte.	彼ハハシカニサニテ仰
opslaan, verjaagen, verbijren.	追ヒヤル
Den vijand uit zijne leger plaats opslaan.	敵ヲ陣所ヨリ追ヒヤル
Een beleg opslaan.	軍國ノ陣兵ヲ中ヨ
opslaan, openen. als	
Naauwelijks sloeg hij het boek op of hij rood de plaats.	彼カ書物ヲ明ト直見
	出シタ
opslaan. opbeuken, opkloppen.	打明ル
De schoot sloeg de deure met eenen mooker op.	矢ヲ打テ上カ戸ヲ破ニ
Sloten en grendels opslaan.	錠ヲカキ金ヲ打明ル
opslaan. g. n. berispen worden.	直段ノアゲル
Het hooren slaat hand' over hand op.	教物ノ直段ガ漸クナル

opslaan - uitspluiten, voortkomen. 芽立ッ

Daar kruid slaat genoeg van zelfs op. 其草が過多ニ芽立ッ

opslaan, optrekken. 暢茂スル

Al die roegtheid slaat op uit de sloev. 其茂ラスノ風氣が由ヨリアキ出ル

opslag. z. m. onkruid dat van zelf opslaat. 自然ト生スル雑草

Daar is geen gezaaid kruid maar opslag. 休種ノ解スル草ナリ

opslag, verhooging. 附上ケ直良ノ

Goed bijden opslag verkoopen. 品物ヲセリテ高ク

opslag, stijging in prijs. 高直

Het kooen is in den opslag. 穀物ノ直段カ高キ居

De hies heer spreekt van opslag, en ik van opslag. 貸主家賃ノ高キ春ノ言我々多ク借ル

opslag, omslag van een moiré. 袖縁

Een rok met fleurdeele opslagen. 天鵝絨ノ袖縁有多ク者

De opslag der oogen. 眼ノ明ル事又面色

Hij is vriendelijk van opslag. 彼ノ可憐ナル様子ナル

Hij is verschrikkelijke van opslag. 彼ノ恐敷キ様子ナル

Hij is aan den opslag. 球突遊ノ言葉

Ik ben aan den opslag. 球突遊ノ言葉

opslag, slagen. 打ッ

Iemand van den opslag geren of afroffen. 人ヲ打ッ

opslikken, zie opslokken.

opslokken, n. n. verslinden, insnelgen. 吞ムガカリテ食フ

Het kind vierd van cone slang opgeslokt. 子が蛇ヲ吞レタ

*s lands goederen opslokken of inslokken. 國中ノモノヲ吞ム

Hij slokte al op wat op tafel kwam. 彼ノ卓子ニ備ヘタルモノヲ食フ

opslokker. z. m. vraat, inslokker. カノガカリテ食フ人

*Die roogd is een opslokker van dier kind, deren goed. 其取親、其子ノ品物ヲ吞テシメテ人ナリ

opslokking. z. v. verslinding, insnelging. 吞ム事

opslokking van iemands goed. 人ノ品物ノ吞ム事

opsloopen, zie opslokken.

opsluiten. n. n. negsluiten. 錠ヲオロシテ人置ク

Eenig goed opsluiten. 人ノ品物ヲ錠ヲオロシテ

opsluiten, vastzetten. 出サヌヤウニスル

De vader hield zijne dochter opgesloten. 父ガ女ヲ錠ヲ出サヌヤウニシテ置ク

Eenen getangenen naasder opsluiten. 囚人ノ口ニ錠ニシテ置ク

opsluiten, openen, opdoen. 明クル

Een beir met eenen sleutel opsluiten. 戸ヲ錠ニテ明クル

opsluiting. z. v. negsluiting. 錠ヲオロシテ人置ク事

opsloopen, zie opslokken.

opsmeeeren. n. n. 上ニ塗ル物ノ

opsmuigen. n. n. heimelijk opeten. 竊ニ食ロケル

Hij heeft al zijn goed opgesmuigd. 彼ノ財カモシテ竊ニ食

opsmuk, zie opsmukking.

opsmukken. n. n. optooyen, versieren. 飾ルニ粧フ

Zich heel pragtig opsmukken. 甚立派ニ粧フ

*Eene rede opsmukken of opsiere. 事ノ次第ヲ飾ル

*Eene opgesmukte reden. 飾リタル事ノ次第

Hij niet zijn zeggen wat op te smukken. 彼ノ言居ル事ヲ飾ル

opsmukking. z. v. optooying, versiering. 飾リ

Eene overdadige opsmukking des lichaams. 體ヲ格別ニ飾ル事

*opsmukking eener rede. 事ノ次第ヲ飾ル事

opsmullen, n. n. gulzig eten. ガリ、シテ食フ

opsmijten, om hoog werpen. 投ゲテ食ル

Smijt de turf wat hooger op. 泥炭ヲ高ク投ゲテ食

opsnappen. n. n. schielijk opeten. 速ニ食ロケル事ガ

De hond snapte drie van de kikkens op. 犬ガ雞ニシテ三羽食フ

opsnapper. z. m. opslokker. ガク食フ人

opsnapping. z. v. opslokking, verslinding. ガク食フ事

opsnijder. z. v. oplosster.	切、食、女
opsnijden. n. n. in de neus ophalen.	嗅、鼻、之、下
Zij snoof brande wijn op voor de tandpijn.	彼女、酒、ノ、痛、ヲ、飲、ム
De snot in den neus opsnijden of ophalen.	鼻、汁、ヲ、ス、ル
opsnijden n. n. tuitzen, pochen. zie opsnijden.	
opsnijden. n. n. ontginnen.	切、始、ル
Wie zal den haas opsnijden?	兎、誰、カ、切、始、ル、ヤ
Ik zal het brood opsnijden.	我、パン、ヲ、切、始、ム、ナ
opsnijden, insnijden, snijden. zie graveren.	
opsnijden, open snijden.	切、明、ル
De borst van een hembt opsnijden.	肌、有、胸、ヲ、切、明、ル
Temand den bek opsnijden.	顔、ニ、瘻、付、ル、切、明、ル
Een boek opsnijden.	書、物、ノ、小、口、ヲ、切、明、ル
opsnijden, een dood lichaam openen.	死、體、ヲ、切、明、ル
De koningin wierd na haren dood opgesneden.	切、明、ル、死、後、ニ、其、尸、ヲ、 難、シ、ク、開、キ、テ、見、ル、事
*opsnijden. g. n. opperen, pochen, tuitzen.	太平、樂、言、フ
*Karakteriers kunnen listig opsnijden.	善、師、辨、察、樂、言、フ
*Varen opsnijden.	詩、ヲ、讀、ム、事
opsnijder. zie roversnijder.	
opsnijder. z. m. een groot mes.	大、庖、丁
Dat is een snakkere opsnijder.	夫、甚、大、ナル、庖、丁、ナリ
*opsnijder, pocher, tuitzer.	太平、樂、言、フ、人
Men moet zulke opsnijders niet geloven.	個、様、ノ、太平、樂、言、ハ、信、ズ
opsnijderij. z. v. gepoch, geswets.	太平、樂
Ik neem al dat zeggen voor opsnijderij op.	我、ト、其、言、ヲ、皆、太平、 切、始、ル、事
opsnijding. z. v. ontginning.	切、始、ル、事
opsnijding van een dood lichaam.	尸、ヲ、切、明、ル、事
*opsnijding, gepoch. zie opsnijderij.	

opsoken. zie opvroken.	
opsputken. n. n. met spalken uitzetten.	突、張、ル、事
len geslagt raken opsputken.	突、張、ル、眼、ヲ、事
*Ik zie reeds, dat gij inden mond een el breed opsputkt.	我、既、汝、ノ、口、ノ、見、 タ
Ik moest mijne oogen opsputken van raak.	甚、ク、眼、ノ、目、ヲ、突、 テ、居、テ、居、ル、事
opsputking. z. v. ditzetting met spalken.	突、張、ル、事
*opsputking der oogen.	眼、ヲ、明、ケ、居、ル、事
opspannen. n. n. met snaren voorzien.	糸、ヲ、張、ル
len snaartliig opspannen.	樂、器、ノ、糸、ヲ、張、ル
len trom opspannen.	太、鼓、ノ、皮、ヲ、張、ル
opspannen boekbinders: borden stellen om te naaien.	綴、リ、シ、ル、書、肆、ノ、言、番
Zijn boek is opgespannen als eene trommel.	彼、腹、太、鼓、様、獲、居、ル
opspanning. zie spanning.	
opsperren. zie opsperren.	
opspeelden. n. n. met spelen heeten.	帽子、針、ヲ、張、ル、事
opsperren n. n. opdoen.	明、シ、ル
Den mond opsperren.	口、ヲ、明、シ、ル
Zoo die volk zich opsperde, zov her rees, felijk regenen.	其、雲、散、乱、ル、事、暴、 雨、降、ル、事
opsperping. z. v. opening, ontsluiting.	明、ル、事
opspeuren. n. n. opspeuren, vinden, ontmoeten.	見、出、ス
Eenen haas opspeuren.	兎、ヲ、見、出、ス
Temand eene stijter opspeuren.	人、ニ、夫、ヲ、媒、ス
opspeuring. z. v. opspeuring, opzoeking.	見、出、ス、事
opspletten. zie omspitten.	
opsplijten. n. n. opspleuren, optliceren.	裂、ク
Eenen stok in het midden opsplijten.	棒、ヲ、真、中、ヨリ、裂、割、ル
opsplijten. g. n. opbarsten, rijten.	裂、ル、割、ル

Dat hout is heel opgespleten.	其材木甚 ^ク 裂 ^レ テ居 ^ル
Die pen splijt zich zels en op.	其羽筆 ^ノ 自然 ^ニ 裂 ^レ テ割 ^レ
opspoelen. n. n. opwerpen van de zee spreken, de.	打 ^テ アゲル浪 ^ニ テ
De zee heeft zeel goed opgespoeld.	浪 ^ガ 多 ^ク 品物 ^ヲ 打 ^テ アゲ
opspoelen, het linnen voor de laatste reis spoelen.	濯 ^キ アガ ^ル
Het linnen is nog niet opgespoeld.	水綿 ^ノ 未 ^ダ 濯 ^キ テ居 ^ル
opsporen. zie opsporen.	
opsporen. n. n. ophlicien, opeplijten.	裂 ^キ 割 ^ル
Een hoat in het midden opsporen.	木 ^ノ 真 ^中 ヨリ裂 ^キ 割 ^ル
oppraak. z. v. berisping, naepreek.	誹 ^難 ノ口 ^ヲ 端 ^ニ カ ^ル 事
Breien op spraak leeren.	誹 ^難 請 ^フ ニ暮 ^ス
op spraakelijk. bijt. n. raakbaar.	誹 ^難 ウ ^ク ニキ
Een op spraakelijk gedrag.	誹 ^難 ウ ^ク ニキ行 ^ヒ
op spraakelijk. bijt. onbehoorlijk, lasterlijk.	口 ^ノ 端 ^ニ カ ^リ テ
Die juffer leeren heel op spraakelijk.	其 ^ノ 娘 ^ハ 甚 ^ク 口 ^ノ 端 ^ニ カ ^リ テ居 ^ル
op spreiden. n. n. dekken.	覆 ^フ
op springen. g. n. huppelen, dansen.	躍 ^ア ガ ^ル
Zij sprongen op van vreugde over die tijding.	彼 ^等 ハ其 ^ノ 便 ^ノ 聞 ^ク ニ躍 ^リ アガ ^リ タ
Het kind sprong op in zijn moeders buik.	子 ^ノ 母 ^ノ 胎 ^内 ニ躍 ^リ アガ ^リ タ
op springen, in de lucht springen.	空 ^ニ 飛 ^テ アガ ^ル
Een bolwerk met bakskieldoer op springen.	搦 ^テ 地雷 ^火 ヲ打 ^テ 飛 ^タ ス
op springen, uitspringen.	湧 ^ア ガ ^ル
Het water komt uit den grond op springen.	水 ^ガ 地 ^{ヨリ} 湧 ^ア ガ ^ル
op springen, losspringen, open gaan.	明 ^カ ル
Het slot sprong op door het kloppen.	擲 ^テ 錠 ^ヲ 自然 ^ニ 開 ^ク リ
op springing. z. v. huppeling.	飛 ^ア ガ ^ル 事
op sproeien. zie sprengen of sprenkelen.	
op spruiten. g. n. beginnen te groeijen.	暢 ^ク 茂 ^ス

opspinnen. g. n.	唾 ^ハ キカ ^ル
opstaan. g. n. zich opzetten, oprijzen.	立 ^チ アガ ^ル
Ik viel op straat maar stond straks heel op.	二 ^階 ノ街 ^ニ コケ ^テ 然 ^レ 直 ^チ
opstaan, van het bedde komen.	起 ^ル
Is uw heer al opgestaan?	汝 ^ガ 君 ^ノ 家 ^ノ 早 ^ク 起 ^{タル} ヤ
Van knielen opstaan.	膝 ^ツ テオ ^リ テ立 ^チ
Van de tafel opstaan.	卓 ^子 ヨリ立 ^チ 除 ^ク
Hij stond op en ging uit de vergadering.	徹 ^ク 去 ^リ テ
opstaan, opkomen. zie ontstaan.	
Daar stond een gewindlijk onweer op.	スサ ^シ キ嵐 ^ガ 起 ^タ
opstaan, oproerig worden.	一 ^揆 オ ^コ ス
Het volk stond op tegen zijnen nietigen vorst.	人 ^々 ガ己 ^ノ 王 ^ニ 向 ^テ 一 ^揆 ス
Tegen zijnen vader opstaan.	己 ^ガ 親 ^ニ 向 ^テ
Tegen iemand in de rietschaar opstaan.	裁判 ^所 ニテ一 ^揆 ス
* uit de zonden opstaan, zich bekeeren.	善 ^事 ニ變 ^ヒ ス
opstaan, verrijzen, weder levendig worden.	蘇 ^生 ス
De dooden zullen eens opstaan.	其 ^ノ 度 ^ニ 蘇 ^生 ス
opstal. z. m. geboort.	地面 ^ノ シカ ^ス 家
Den opstal van een huis rekopen.	地面 ^ノ シカ ^ス 家 ^ヲ 賣 ^ル
opstand. z. m. oproer, wederpannigheid.	一 ^揆
Men is voor eenen algemeenen opstand bedigt.	一 ^揆 起 ^ス 事 ^ヲ カ ^ク テ居 ^ル
Hierdoor werd de opstand gevoeld.	夫 ^レ 一 ^揆 ガ起 ^タ
Door de tyrannij regering kwam het volk in recht matigen op stand tegen hinnen koning.	王 ^ノ 暴 ^逆 ナル支配 ^ニ 應 ^ジ テ直 ^チ ナル一 ^揆 ヲ人 ^々 ガ起 ^タ
opstanding. z. v. verrijzenis.	蘇 ^生 スル事
De opstandinge der dooden lookenen.	死 ^ノ 蘇 ^生 スル事 ^信 信 ^ス
De opstanding uit de zonden, bekeering.	善 ^ニ 立 ^チ 帰 ^ル 事
op stapelen. n. n. tot een stapel maken.	積 ^テ アガ ^ル 事

Rijkdommen opstapelen.	寶ヲ集ムル
opstrecken. n. n. ind. de scheide steeken.	鞘ニ納ムル
Zijnen oogen opstrecken.	己カ斂ヲ鞘ニ納ル
Hij stak zijn mes op.	彼カ己カ斂ヲ鞘ニ納ル
Bier of wijn opstrecken of onstrecken.	桶ノ口切ル酒下ノ
Een slot opstrecken, met eenig smidsgereed- schap openen.	錠ヲ明ル道具ニテ
Eene deure, kas, koper, enz. opstrecken.	戸ノ錠ヲ開スコトヲ云フ
opstrecken. aanstrecken.	火ヲ附ル
Steek de kaars op.	蠟燭ニ火ヲ附ケヨ
opstrecken, doen verhoogen.	直段ヲアゲル
Het koor opstrecken.	五穀直段ノ上ル
opstrecken, steelen, in zijn zak steen.	盗ム
De jongen stak het geld op dat hij ontving.	若者ガ請取ル金ヲ盗ム
opstrecken, opheffen.	アゲル
Het hoofd opstrecken.	頭ヲアゲル
*Het hoofd opstrecken.	高ムル
Ik wil daar mijn ringeren voor opsteeken, ik wil daar voor eenen eed doen.	我其事誓言詞スル也 ヲ好ム
Eene plaat wat opstrecken of opsnijden.	銅版ヲ少シサツル
*Zijne ooren opstrecken, aan het roe- den of hollen raaken.	狂ヲ
Het paard begon zijne ooren op te steeken.	馬ガオトリ出ス
*Hij begint zijne ooren op te steeken.	彼カ高ムリタガム
*Het volk begint zijne ooren op te steeken, komt aan het miltien.	人ガ騒動ヲ起シケル
opstrecken. g. n. wakkeren, vermeerderen.	増ス
De wind steekt op.	風ガ起ル

opstrecken in kleding of gewaad.	美服ニテ居ル
Ergens om opstrecken of om raaden.	物ヲ握ルテサスル
opstecker. z. m. opstecker van de lantaarrens.	火ノ燈ノ人
*opstecker, een groot mes.	大庖丁
*Hij kwam met eenen grooten opstecker voor den dag.	大庖丁ヲ出シタ
opstiegeren. n. n. om hoog teigegen.	高ノ道架スル
opsteken. zie opstrecken.	
opstel. z. g. ontwerp, ontwerp.	文
Maak daar eens een opstel van.	夫ヲ鳥渡文ニ綴
opstel, rekening. zie uitrekening.	
opstel, opzet, voornemen. zie opzet.	
Een boos opstel tegen iemands leuen heb- ben.	人命ニカル悪巧ヲ企 テ居ル
Een valsch opstel, een verdragzel.	形ニキ事ヲ作タル文章
opstellen. g. n. ontwerpen.	文ヲ綴ル
Een verzoekschrift opstellen.	願書ニ文ヲビル
De inhoud van een boek opstellen.	書物ノ文ヲビル
opstellen, opzetten, oprekenen.	スゲル
Eene rekening opstellen.	算用ヲスゲル
De onkosten eigens van opstellen.	物ノ雜費ヲスゲル
Stel eens op, wat gij voor mij verscho- ten hebt.	汝我何程取替ケルカ ヨトケテヨ
Een winkel opstellen. zie opzetten.	
Zich opstellen. zie aankantten.	
Zich tegen zijn netelige overheid opstellen.	己カ頭後向テ探テ起ス
opstelling. z. i. berisep.	文又作文スル事
De opstelling van eene rekeninge.	算用書スル事
De opstelling eener rede.	事ノ算ヲ文ニ綴ル事
opsteller. z. m. maker, schryver, uitvinder.	文ヲビル人

0

外十四

Wie is de opsteller van dat dicht?	誰カ其詩作者ナルカ
Hij is de opsteller van die rekeninge.	彼カ其人ヲ用テ仕上ル
opstemmen. n. n. besluiten.	取究ムル
Zij hebben die zaak met malkander opgesteld.	彼等ノ其事ヲ互取究ム
opstookten of opstoken. n. n. aanstoken.	燃ス
Het riet of het ruis opstookten.	火ヲ燃ス
Stook de lamp wat op.	其燈ヲ此カキタテヨ
opstookten, aanzetten, aanpoeten, opruijen, opmaken.	進ム
Iemand tot het kwaad opstoken.	人ノ惡事ニ進ム
Zij wordt door de bochter opgestookt.	彼女娘ヲ挑撥スル
*Het ruis des oorlogs opstoken.	軍事ヲ挑撥ス
*opstooker. z. m. aanzetter, opruijer.	挑撥ル
Zij heeft veel kwaadaardige opstookers.	彼女ノ多ク持テ居ル挑撥者
opstooking. z. f. aanstooking, aanboeting.	火ヲ燃ス事
*opstooking. z. f. opruijing, aanpoering.	進ム事
Hij liet zich door kwaade opstooking verliezen.	彼ノ惡事ノ才ヲ迷サレタ
*opstookster. z. f. opruijster, opmarkster.	挑撥ル女
opstooten. n. n. opvoeren.	突明ル
De vensters van een huis opstooten.	家ノ窓ノ戸ヲ突ク
opstooten, opschoppen.	蹴上ル
Ik stiet een steen op in het gaan.	我行ハ石ヲ蹴テ去ル
opstooten, opjaagen.	蹴尽ス
Een haas opstooten.	兎ヲ蹴尽ス
opstooten, vinden, bekomen.	見出ス
Ik zal dat boek in de stad nog wel opstooten.	我其書物ヲ市中ニ尋見出ス
opstooten. n. n.	蒸上ル
opstoppen. n. n. stuiten, opdampen.	止ル

Het water van eenen stroom opstoppen.	川水ヲ止ル
opstoppen, boren opstoppen.	止ム
Uwe pijp is afgevallen, gij moet ze weer opstoppen.	汝ノ烟管ニ落テタル烟管ヲ復テ挿テ置ル
*opstoppen, inbinden, beooringen, inkroppen.	堪テ居ル
*Elk stopt zyns hartes droefheid op.	各ト心痛堪テ居ル
opstooten. n. n. boren oppieten.	コホカス
opstoten. zie opstooten.	
opstoren. zie opstooten.	
opstreeven. zie streesen.	
opstrikken. zie opbinden.	
opstroopen. n. n. afstroopen, afsillen, opscheiden.	剥ク
ren.	
Iemand lewendig de huid opstroopen.	人ノ生カテ皮ヲ剥ク
Het iel van mijn ringet is heel opgestroopt.	我指ノ皮全ク剥タ
opstroopen, opslaan.	剥ク
De moirien opstroopen.	袖ヲ剥ク
opstrooping. z. f. afstrooping, afsilling, opscheuring.	剥ク事
opstrooping van de moirien.	袖ヲ剥ク事
opstrooijen. n. n.	時カスル
opstrijden. n. n. opdringen.	堅キル
Hij zoekt mij op te strijden dat er geen duind is.	我ニ居ラズト欲カケテ
opstrijken. n. n. iets dat gekreekt is neder strijken.	火敷カケ直ス
*Dat hembd is zoo rekreekt dat men het neder moet opstrijken.	其肌着火シカケ直サ子ガ多様縮テ居ル
De knerels opstrijken.	鬚ヲ撫テスル
opstuiiven. g. n. opsliegen.	飛散ル
Dat fijne stof stuift lichtelijc op.	其細キ莖ニ飛テ去ル
opstuiiven, kwaad of toornig worden.	怒ル
Op dat zeggen stooit hij dapper op.	其言事ニ彼甚多怒
opstuijgen. n. n. opklimmen.	登ル

Den berg optijgen.	山ニ登ル
* Tot den hoogsten ezentrap optijgen.	高位ニ昇ル
Hij is ten koninglyken thron opgestegen.	彼ハ王位ニ即タ
In de keel optijgen: van de lijmoeder sprekende.	子宮ヲ衝テス
optijgeren. zie optijgeren.	
opstijging. z. n. opklimming.	登ル事
* De opstijging tot den hoogsten ezentrap.	高位ニ即ク事
De opstijging der lijmoeder.	子宮衝透
OPT.	
optakelen. n. n. op nieuw door zien.	綱具ヲ新キテ備ル
Een schip wat optakelen.	船ヲ新具新キテ備ル
optakeling. z. n.	綱具新キテ備ル事
optarnen. n. n. optornen.	解ホドク
Een naad optarnen.	縫目ヲトク
optarnen. g. n. los gaan.	綻ヅ
Die mouw taent heel op.	其袖カ全ク綻ル
optassen. n. n. oüd. n. op hoopen, optapelen.	積登ル又積立ル
Zij tassen al het goed op malkanderen.	彼等荷物ヲ残テ積立タ
* Luigens opmalkanderen tassen.	多ク論ヲ断ス
optekenaar, enz. zie optekenaar, enz.	
opteeren. n. n. opmaken, doorbrengen.	無ニテス
Hij heeft al zijn goed opgeteerd.	無ニテカ物ヲ残ラズ
Hij teerd allengskens zijne hoofsom op.	彼ハ次第ニ己カ銀ヲ費ス
opteeren. n. n. ond. n. kiezen.	撰ム
optekenen. zie optekenen.	
optekenaar. z. n. opschrijver.	書記スル人
optekenen. n. n. optekenen, aantekenen.	書記スル
Antwang en uitgift optekenen.	出入ヲ書記スル
optekenen, een tekening voltooijen.	画キテスル
Ik heb die tronie alreede geschetst en nu	我其座ノ下繪ヲ既画タ

zal ik ze optekenen.	最早書ケルベシク。
optekening. z. n. opschrijving.	書記スル事
De optekening van al dat goed is een groote moeite.	其品物ヲ残テ書記スル事甚大儀ナリ
optekening, voltooying van een tekening.	画キテスル事
De optekening van dat beeld zal nog wat tijds kosten.	其繪ヲ書テスルニ今少隙トシ
optellen. n. n. optekenen	テケル
Eene rekening optellen.	算用ヲテケル
Optellen, op eene rij noemen.	算テケル
Iemand's deugden optellen.	人ノ徳ヲ算テケル
Die rampen zijn niet op te tellen.	其難事先算ケズ
optelling. z. n. optekening.	テケル事
Daar is geen fout in de optelling van die getallen.	其算問違ハナイ
optelling van iemand's deugden.	人ノ徳ヲ算テケル事
optie. z. n. ond. n. zie keur.	
Ik heb mijn huis gehuurd voor zes jaren, met optie van twee jaren.	我カ家ヲ二年目毎ノ出賃ニ出ヤウカ出ルニイカ借手ニナルヤウニ租ヲシテ六年間借シタ
optigten. n. n. opdigten, opdringen.	言カス
Iemand eenen moord optigten.	人ノ殺トイヒカク
optigting. zie betigting.	
optillen, n. n. opheffen, opbeuren.	持テケル
Ik kan die steen niet optillen.	我其石ヲ持テテ得ズ
optilling. z. n. zie opheffing.	
optimmeren. n. n. opbooren.	建テケル
Een huis meer optimmeren.	家ヲ再ニ建テケル
Hoog optimmeren, hoog ophaalen of optrekken.	高く建テケル
Hij heeft dat huis hoog opgetimmerd.	彼其家ヲ高く建テケタ

0

百六

optimmering. z. n. opbouwning.	建 ^ル 事
De optimmering van die huizen is aanbesteed.	其 ^家 ヲ建 ^テ ケル ^事 ハ五 ^言 付 ^ク
optoegt. z. m. het optrekken van het leger.	出陣
Den optoegt blaazen.	出陣 ^ヲ 吹 ^テ 知 ^ル セ ^ル
Het leger is in optoegt of in aantogt naar de stad.	軍兵 ^ノ 市 ^中 ニ出陣 ^シ 居 ^ル
optoomen. n. n. den toom aandoen.	馬 ^ノ 手綱 ^ヲ カス ^ル
Ein koppel opgetoomde paarden.	手綱 ^ヲ カケ ^ル 馬
optooijen. n. n. oppronken.	飭 ^ル 糒 ^ヲ
De juffer troot zich pragtig op.	娘 ^ハ 立 ^込 糒 ^ヲ 居 ^ル
Eene rebe optooijen of reccieren.	事 ^ノ 次第 ^ヲ 取 ^ル 飭 ^ル
optooijing. z. i. oppronking, recciering.	飭 ^ル 事 ^又 糒 ^ノ 事
optooisel. z. g. cierraad, tooisel.	飭 ^物
Ein trierig optooisel.	流行 ^ノ 飭 ^物
Ein schoon aangezicht behoeft geen optooisel.	様 ^{ヨシ} ハ ^ス 顔 ^ハ 飭 ^物 ニ ^モ
optornen. n. n. optaenen, los tornen.	縫 ^目 ヲ切 ^解 ク
Ein opgetornde mouw.	縫 ^目 ヲ切 ^解 ケ ^ル 袖
optrek. z. g. verblijf, kamer.	貸座鋪 ^ノ 類
Eigens een optrek hebben.	或 ^レ 貸座鋪 ^ヲ 持 ^テ 居 ^ル
optrekbrug, valbrug.	懸橋
optrekken. n. n. ophijzen, om hoog trekken.	引 ^キ テ ^上 ル
De zon zal de daauw haast optrekken.	日輪 ^ガ 露 ^ヲ モ ^ト ハ ^キ テ ^上 ル
optrekken, uit het water te lande trekken.	水 ^ヲ 引 ^キ テ ^上 ル
De Zegen met risch optrekken.	魚 ^ヲ 網 ^ヲ 水 ^{ヨリ} 引 ^キ テ ^上 ル
Pakken en manden met eene katrol optrekken.	引 ^キ テ ^上 ル ^カ 車 ^ヲ 滑 ^車 ニ ^テ
Scheepslading met de kraan optrekken.	積 ^荷 物 ^ヲ 引 ^キ テ ^上 ル
optrekken, ophaalen, opboeven.	建 ^多 高 ^ク 引 ^キ テ ^上 ル
Eenen muur hoog optrekken.	塊 ^ヲ 築 ^キ テ ^上 ル
optrekken, opbrengen, opvoeden.	育 ^テ 上 ^ル
* Zijne kinderen eerlijk optrekken.	己 ^ガ 子 ^供 ヲ ^{ヨク} 育 ^テ 上 ^ル
* Die doekters worden adelijk opgetrokken.	其 ^ノ 娘 ^ハ 屋 ^ノ 風 ^ニ 育 ^テ 上 ^ル

optrekken. g. n. optrekken, voorttrekken.	出陣 ^ス
Het leger is opgetrokken of opgetogen.	軍兵 ^ト 出陣 ^シ 居 ^ル
optrekken, tot de wapenschoon in het gereed zijn.	軍 ^ノ 調練 ^ス
De burgerij heeft van het jaer niet opgetrokken.	町 ^ノ 人 ^ガ 今 ^年 ハ ^軍 ノ ^調 練 ^セ ズ
optrekken, stempen, ligtmissen.	放 ^ス 火 ^ヲ
De studenten trekken lustig op.	書生 ^ハ 甚 ^ク 放 ^ス 火 ^ヲ
optrekken, schreuen, huilen.	啼 ^ク
* Het kind heeft den ganschen nacht opgetrokken.	子 ^供 ハ ^夜 啼 ^ク
optrekken, in de lucht verdruijnen.	晴 ^ル
De zware mist van dese morgenstond is tegen de middag opgetrokken.	今 ^朝 嚴 ^シ キ ^霧 ハ ^日 中 ^ニ 至 ^リ 晴 ^ル
optrekking. z. i. ophizing, ophaling.	引 ^キ テ ^上 ル ^事
* optrekking of opvoeding van kinderen.	子 ^ヲ 育 ^テ 上 ^ル 事
optroeren. n. n. troef oppooijen.	骨 ^牌 遊 ^ヒ ノ ^言 葉
* optuijeren. n. n. opilegten.	結 ^テ 上 ^ル
Zij heeft het haar hoog optuijerd.	彼 ^ノ 髮 ^ヲ 高 ^ク 結 ^テ 上 ^ル
Haar hoofd was met strikken optuijerd.	彼 ^ノ 髮 ^ヲ 多 ^ク 引 ^キ テ ^上 ル
optijgen. n. n. aantijgen, beschuldigen.	難 ^ス
Iemand eene misdaad optijgen.	人 ^ニ 罪 ^ヲ 難 ^ス
optijging. z. i. aantijging, beschuldiging.	難 ^ス ル ^事
De optijging van eene misdaad.	罪 ^ヲ 難 ^ス ル ^事
OPV.	
opraaren. g. n. opnaats naaren.	乘 ^リ 登 ^ル
Den Rhijn opnaaren.	レ ^ノ 河 ^ヲ 乘 ^リ 登 ^ル
opnaart. z. i. opnaaring.	乘 ^リ 登 ^ル 事
De opnaart des Rhijns.	レ ^ノ 河 ^ヲ 乘 ^リ 登 ^ル 事
De opnaart van de Rhode is zeer moeilijk.	事 ^ハ 甚 ^ク 難 ^シ キ ^事 ナリ
opralen. g. n.	落 ^テ カ ^ル
opriangen. g. n. riangen al wat er voortkomt.	獵 ^テ 上 ^ル
Of het nilde opriangen.	殘 ^テ 上 ^ル 野 ^獸 ヲ ^獵 テ ^上 ル

De schout heeft last om alle de beedelaars op te rängen.	裁判役殘多ク食テ召捕事ヲイ付タ
Een kaatsbal oprängen.	技多球ヲ手ニテケル
Tets van boien komende oprängen.	落テ来ル物ヲ手ニテケル
opriatten. n. n. opnemen.	引受ル
* Het ik u reede gegeven om haat tegen mij op te ratten?	我惡ヲ受ルヤハカ言ヲ汝ニ言タカ
* Hij moet tegen die liiden geen agterloof opriatten.	汝起ス人々ニ向テ無心
* Men moet dat woord in eenen anderen zin opriatten.	其言葉外ニ意味ヲ受テシテス
opriatting. z. z.	引受ル事ニ急事
Eene verkeerde opriatting.	間違タル引受
opreilen. n. n. te koop zetten. zie reilen.	表向リ賣ル事
opreiling. z. z.	表向リ賣ル事
De opreiling van dat huis zal niet geschieden roer morgen.	其家ヲ表向リ賣ル事明日テセズ
opreirena. zie onder ireen.	
opreieren. n. n. opnestelen.	紐ヲ括ツル
Den boek opreieren.	袴ヲ括ツル
Tomand den boek opreieren, iemand kraaf door kaalen.	コケテテクハル
* oprijsfchen. n. n. vinden, dit raagen.	見附ケ出ス
Ik heb hem in de gansehe stad niet kunnen oprijsfchen.	我彼ヲ悉市中ニ見附事ヲ出来テテラタ
Wie zal de waarheid die in een puit verborgen legt kunnen oprijsfchen?	深ククニテアル誠誰カ見附ルテララカ
opriiegen. g. n. naar boien sliegen.	飛上ル
De rogel wil niet opriiegen.	鳥飛上ル事ヲ好テ
* opriiegen. g. n. snel oploopen.	走リテガル
Het volk sloog de nal op.	人々ガ岡走リテガリタ

opriiegen, opspingen, in de lucht springen.	空ニ飛テガル
Het leuwik met al de bestellingen sloog op voor de mijn.	機カ商テテアル軍兵トレニ番火ニテ飛上リタ
* opriiegen, opstuiien, knaaf worden.	怒ル
* Een een beuzeling sliegt zij op.	女馬飛テシキ事ニテ彼
opriioeken. zie opbreien.	
opriijmen. n. n. met de slijm openen.	ヲセトシテ突明ル
* Men moet dat geveel opriijmen.	突明ル物ハワノコトヲ
opriijming. z. z. opening met een slijm.	ヲセトシテ突明ル事
opriioeden. n. n. onderhouden. qisen.	養ヒテケル
Zijn groot vader heeft hem opriioed.	彼祖父彼ヲ育テタ
opriioeden, optrekken, opteengen.	育テケル
Zijne kinderen in deugden opriioeden.	彼子供ヲ行儀ヲ育テ
Het is of hij op het land bij de boeren opriioed was.	彼田舎ニテ育テケル
opriioeder. z. m. roedstecker.	子供ヲ育テケル人
* opriioeding. opteenging.	育テケル事ヲ育カテ
Hij is van eene barre opriioeding.	彼人ヲ育テケルテララタ
De opriioeding doet veel tot de kinderen.	子供ヲ育テケルテララト
opriioeren. n. n. opliden, opteengen.	連テ登ル
Hij nodt zijn leger den berg opriioeren.	彼ガ軍兵ヲ山ニ連テ登ラウト思テ居ル連テ登
opriioeren, opwaarts roeren.	登スル
Koopmanschappen te water opriioeren.	商賣船物船ヲ登ル
Toe veel zijn de raagten van het opriioeren?	登テ運賃何程ニアル
* Men moet tol in het op-en afriioeren betalen.	人登テ下リテ運賃ヲ納メ子登テ下ラテ
* Semands eer ten hoogsten top opriioeren.	人登テ最高ノ稱ル
opriioering. z. z. opleiding, opstiecing.	連テ登ル事
opriioelgen. n. n. volgen na een ander in zijne plaats.	相續スル
De reon moet den raeder in het koninkrijk opriioelgen.	子ハ親ノ跡ヲ相續セ
opriioelgen, inrolgen.	随テ
Zijne diiften opriioelgen.	己ノ情欲随テ居ル
opriioelger. z. m.	相續スル人

opvolging. v. d.	相續 <small>スル</small> 事
opvolger. v. d.	相續 <small>スル</small> 女
Elizabeth is opvolger van Maria geneest.	伊丽莎白是玛丽之继嗣
opvullen. v. d. opvullen.	豐 <small>ム</small>
opvullen. n. n. volmen, toevullen.	豐 <small>ム</small>
Het linnen opvullen.	リシ子シテ豐 <small>ム</small>
Zijn seriet opvullen.	已カセムトシテ豐 <small>ム</small>
*opvreeten. n. n. opschrikken, gulzig opeeten.	カガ子食テ其ノ多ク
*Hij zou al die kost wel opvreeten.	カガ子食テ其ノ多ク
*De leeuw reet hem levendig op.	獅子食テ其ノ生ナカク
*De roest heeft dat ijzer heel opvreeten.	錆其ノ鉄ヲ食テ切ク
*opvreeten, bederven, in den grond helpen.	打倒 <small>ス</small>
De hooge huishuize reet hem op.	高キ家賃が彼ヲ打倒 <small>ス</small>
opvullen. n. n. vol maken.	満 <small>ム</small>
Dat niet moet opgevuld worden.	其ノ以テ充テテナク
Zich met spijs opvullen.	食事 <small>ス</small>
Iemand met gunst-berijzen opvullen. v. d. onbeoophopen.	充 <small>ム</small> 事
opvulling. v. d. oppropping.	詰 <small>ム</small> 物
opvullen. v. d. n. n. met rijzels opvullen.	萬力ノ類ヲ檢 <small>ム</small>
Zij hebben dat huis opgevuld.	彼等其ノ家萬力ノ類ヲ檢 <small>ム</small>
*Iemand's lof hoog oprijzelen.	人譽ヲ甚ク稱 <small>ム</small>
oprijzeling. v. d. oprinding met rijzels.	萬力ノ類ヲ檢 <small>ム</small>
De oprijzeling van iemands heldenlof.	人軍功ヲ稱 <small>ム</small> 事
OPW.	
opwaaken. g. n. opwaaken, wakker worden.	目寤 <small>ル</small>
uit den slaap opwaaken.	寤 <small>ル</small>
*opwaaken, opmerken, toezien.	用心 <small>ス</small> 又氣ヲ附 <small>ル</small>
*In zulken' gezaas moet men opwaaken.	佐雜 <small>ス</small> 充 <small>ム</small> 事 <small>ニ</small> 行 <small>フ</small>

Hij maakte op'toen hij die bewegingen hoorde.	彼ガ聴ル様子ヲ聞テ覺 <small>ル</small>
opwaart of opwaarts. bijv. naar boven, heeger op.	上 <small>リ</small> マ <small>ル</small>
opwaarts sien	仰 <small>テ</small> 見 <small>ル</small>
opwaarts uangaan.	上 <small>リ</small> マ <small>ル</small> 行 <small>ク</small>
opwaaien. g. n. hard waaien.	風強ク吹 <small>ク</small>
De wind zal nog wel wat opwaaien.	風カ今少シ強ク吹 <small>ク</small> テ
opwaaien of opwaachten. n. n. oppagen, vernachten.	待受 <small>ル</small>
Den koning aan zijne kamer opwaachten.	國王ニ侍受ルカニ王ノ部屋
Hij gaat zijn vader aan de sekuit opwaachten.	彼ハ其ノ親父ヲ侍受ルカ知ヨリ
Zijne rijster alle daag opwaachten.	已カテ其ノ日々侍受ル
opwaaien. v. m. oppassen.	念カテ居 <small>ル</small>
Die juffer heeft vele opwaachten.	其ノ娘ハ多ク侍受ルカ居 <small>ル</small>
opwaaken. v. d. opwaaken.	列 <small>シ</small> ク <small>ナ</small> ル
opwaakken. g. n. sterker worden, verheffen.	風カ今少シ強ク吹 <small>ク</small>
De wind zal nog wel wat opwaakken.	風カ今少シ強ク吹 <small>ク</small>
opwaakking. v. d. verheffing.	列 <small>シ</small> ク <small>ナ</small> ル事
Door de opwaakking van den' wind, kwam het schip, enz.	風烈敷ク船着 <small>ク</small>
opwaamen. n. n. van de spijzen sprekende.	温 <small>ム</small> 食物トシテ
opwaassen. g. n. opschieten, opgrocijen.	伸 <small>ブ</small> カ <small>ル</small>
tot enen hoogen loom opwaassen.	高キ樹 <small>ニ</small> ナル
Dat kind is in alle deugden opwaassen.	其ノ子ハ全ク善ク育 <small>ル</small>
opwaaten. v. d. g. borenwater.	上 <small>リ</small> ヨリ流 <small>レ</small> テ来 <small>ル</small> 水
Het opwaaten komt sterk afzakken.	上 <small>リ</small> ヨリ流 <small>レ</small> テ来 <small>ル</small> 水カ
opwaegen. n. n. ophaalen.	持 <small>上</small> ル
Dat kan dat gewigt niet opwaegen.	其ノ重キヲ持 <small>上</small> ル
iets met gewig opwaegen. iets met gelijke zwaare te van gewig betaalen.	物ノ其ノ重キ同様ノ斤
*Dat is met geen goerd op te waegen.	高キ掛 <small>フ</small>
*iets tegens goerd opwaegen. iets heer dier betaalen.	夫ノ金ヨリモ勝 <small>リ</small>
	物ノ甚高直買 <small>フ</small>

Zyne beagden tegen zijne gebreken niet op.	其ノ善事ト惡事ト
Zulk een straf kan die misdaad niet opreegen.	其ノ罪ト
opriekken. n. n. wakker maken, riekken.	起ス
Laat de knecht zynen heer opriekken.	僕ニ君ヲ起サセヨ
opriekken, leidendig maken.	活カス
De dooden opriekken.	死人ヲ活カス
opriekken, aanzetten, aanpozen.	励マス
Wat rechte ben moed der krijgslieden op.	其事ヲ軍兵トモテ励マス
opriekking. s. i. opriekking ten leuen.	活事
opriekking iet den slaap.	起ス事
De opriekking der dooden.	死人ヲ生カス事
opriekking, aanporring, aanmoediging.	励マス事
De opriekking tot de oeffening der beagde.	徳道ニ励マス事
opriellen. n. n. opgeien.	湧出ス
Die bron niet zoutwater op.	其出水鹹キ水ヲ湧ク
opriellen. g. n. opkomen, opbrezelen.	湧出ス
Wat water niet met groot kraecht op.	其水甚強ク湧出
opriellen, eien opkoochen. zie opzielen.	
oprielling. s. i. opkoming, opbrezeling.	湧出ス事
Door de oprielling van het water iet den grond	地ノ水ヲ湧出ルノ堤
spoelde de dijk uit.	洗ナカシタ
oprientelen. n. n.	上ニ轉ス
opriepen. n. n. opsmijten, opriaards riepen.	投上ル
Men moet die aarde niet opriepen.	其土ヲ投上ルナク
keere sehans opriepen.	構ヲ築キ上ル
De zee neemt vele dingen op.	海多ク物ヲ打テ入ル
opriepen. opriepen.	吸氣スル
De maag neemt geouarig de spijzen op.	胃腸ニカタクス食物ヲ吸
Zich tot een hoofd opriepen.	自分ニ頭ニル
Zich tegen den koning opriepen.	王ニ背ク

opriepen, tegenwerpen, en tegenwierping maken.	逆ニ又敵對スルヲ評打ス
oprieping. s. i.	逆ニ事ヲ投テタル事
*opriegen. n. n. oprukken, van joncs op onderrijken.	如少ヨリ有テタル
*In Thomis schoole opgeriegd.	テニス學校ニ教訓シテ居
opriinden. n. n. oprijtelen.	巻キテタル。萬カテ
En huis opriinden.	家ヲ養キテタル
opriinden, oprijssen, oprukken.	引キテタル
Wat goed werd attemaal opgerienden.	其荷物ヲ残ニ引キテタル
opriinden, garen opriinden.	糸ヲ巻ク
En uurmerk opriinden.	時計ヲ仕カスル
opriippen. g. n. om hoog rippen.	ハ子テタル
De ralbriug ripte op.	繩橋ヲハ子テタル
opriisjelen. n. n.	兩替ヲ集ル金銀ヲ
Er werd tegenhoordig veel goudgeld opgerisjeld.	此間ニ多ク金銀が兩替
	シテ集ルテ居ル
opriisjen. n. n. openrijjen.	招明ル
En gebiel opriisjen.	腫物ヲ招利ク
opriisjen, schoon rijjen.	招テ席ク
Die lijsten moeten dat opgerisjen worden.	其線ノ少シ招テ座ヲラス
opriisjen. w. w. aantoonen met opgestukene vingeren.	指テテ教ル
Nu makker, rijs op.	サア指テテ教ヨ
OPZ.	
opzaagen. n. n. open zaagen.	鋸ヲ截リ明ル
De kist moest opgelaagd worden.	箱ヲ鋸ニ截明テ去ル
*opzaagen, spelen met de rool.	胡弓ヲスル
*Zaag op.	胡弓ヲスル
optamelen. n. n. tergaberen, ter tamelen.	集ル
Al het overschot luiniglijk optamelen.	残ニ余物ヲ約テ集ル
*De stemmen optamelen.	人々ノ存寄ヲ集ル
*Daaruit lijn treffelijke lesjen op te tamelen.	本ニヨリテ已カケルテ本

optameling. i. i. vergadering, opteling.	集ル事
De optameling der hoornaren.	穀物ノ穂ヲ集ル事
De optameling der stemmen geschiedde door den voorzitter.	人々ノ存寄ヲ集ル事打寄ノ頭ヲ書キ取テ
opteggen. n. n. herhalen, optelen.	讀ムル
Zijn les van buiten opteggen.	己ガ程古書ヲ空ニ讀ムル
In het boek bij den meester opteggen.	書物ヲ師匠ノ前ニ讀ムル
opteggen, ontleggen. als,	
Semand den dienst opteggen.	人ニ勤服ヲセシム
Semand de huur opteggen.	人ニ貸シタル物ヲ催促スル
Den koop opteggen, uit den koop schiel den.	商物ヲ賣買ヲ断言ス
Een huis opteggen.	家ヲ返セト言ハス
Semand de vriendschap opteggen	人ト交ヲ絶ス
De vriendschap duurt tot opteggens toe.	交友ハ至義絶ル迄續クモテアル
optegging. l. i. herhaaling.	空讀ムル事
optegging, l. i. ontlegging.	ハスル事又言放ス事
opteilen. v. n. hooger aandeelen.	帆ヲ登ル
Hij zal dat rak niet kunnen opteilen.	彼其所ニ乘ルカノ舟人ニ此船ニ登ラズ
Hij zal die ri-riv niet kunnen opteilen.	彼其川ヲ乘ル舟ヲ登ラズ
opteilen. uitroeren, gaande houden.	保ツテ持ツカケル
Die man kon dat huis houden niet opteilen.	其人其家ヲ保テ得ス
Wij hebben dat niet kunnen opteilen.	我等其事ヲ分テ得テス
optenden. v. n. optuuren.	送ツカケル
optet. l. g. roornemen, toeleg.	思込メ思付キ
Hij bleef bij zijn optet.	彼自分ノ思込メヲテ思付キ
Zij had een boos optet tegens haren man.	彼女自分ノ夫ニ惡巧アリキ
Met optet, optettelijk, voorbaetelijk.	勘弁シテ

Dat is niet met optet geschied.	夫ハ勘弁ナシテ出来テス
optettelijk. bijv. voordachtelijk. zie met optet.	
optetten. m. n. openen, openaetten.	明ル
Zij zetten de poorten op voor den vijand.	彼等門ヲ明ク敵ニ對テ
Eene winkel optetten, neering beginnen.	商ヲ始ムル
Eene opeminkel zetten.	表店ヲ出ス
optetten, verhoogen.	直段ヲ上ル
Het brood is opgezet.	パン直段ガカリタ
Het geld opzetten.	金ノ相場ヲアゲル
De koning van Frankrijk zet de goud, de en zilver specien gedruing op en af.	拂郎・密国王ガ金銀・銅相場ヲアゲガスル
optetten, hooger opboeijen.	縁ヲ高ルル船
Men moet dat schip wat optetten.	其船縁ヲ今ト高クシテ
optetten, boien optetten.	被スル又上ニ履ク
Zet laten hoed op.	汝ガ帽子ヲ被シ
Semand eene kroon optetten.	人冠ヲ被スル
* Semand eene kroon optetten, iemand	人ノ事ヲ飾ル
Xhart en verdagt maken.	
* Zijnen man hoers optetten.	己ガ夫ニ肺布被シテ
Een beinselk optetten of beginnen.	莫夫小ヲスキ始ル
Een stuk linnen optetten.	リ子ノ織始ル
Daar is een boete opgezet.	夫過意ヲ言付ケテ
Een bril optetten.	目鏡ヲカケル
De hegels optetten.	ケゲル遊本ノ棒ヲ
* optetten, bedriegen.	欺ク
Ik ben daar leelijk opgezet.	我夫ニ欺カレタ
* optetten. pluinstrijken, bedriegelijk prijzen.	輕薄言フ
Hij merkte niet dat de juffer hem optette.	彼力強ニテ何ヲ取リモツ

gij moet die twee broeders tegen malken, deren niet opzetten.	汝其二人兄弟ヲ互挑 捲ルナ
Hij wil alles opzetten om zijn oogmerk te bereiken.	彼己が標的の爲メニ 不 ^レ 事ヲシテ見 ^ル 事ヲ思 ^フ
Enige gemeene lasten opzetten.	用金ヲ言 ^フ 付 ^ル
* opzetten, aanzetten. zie aanzetten.	
Een opgezette lobbe of kraag.	カケル襟卷
* Ergens opgezet zijn, iets met eene groote drift begeden.	物ヲ甚 ^ク 好 ^ム
opzetting. z. v.	直 ^ニ 設 ^テ 事 ^ヲ 敷 ^ク 事 ^ヲ 高 ^ク 重 ^ク
opzieden. n. n. ophooken.	沸騰スル
Laat de visch nog een waltje opzieden.	魚ヲ今一度々キラセヨ
* opzieden. dichtkündig n. opriepen, opruïschen.	海ノ間キ鳴ル詩人語
Men ziet het zout uit norcus schoot opzieden.	潮ガ子 ^ノ ル ^ハ 海ノ ^ノ 上 ^ニ 上 ^リ 沸 ^ス ル ^ハ 見 ^ル 潮 ^立 ト云
opzieding. z. v. ophoeking.	タキラカス事
opzien. n. n. om hoog zien.	見テク
Ergens naauw opzien.	物ヲ念 ^テ 入 ^テ 見 ^ル
opzien, verwonderd staan.	仰天シテ居ル
Wij zal zeer opzien als hij dat hoort.	仰 ^テ 天 ^ヲ 聞 ^ク 直 ^ニ 彼 ^ノ
opzien. z. g. gelaat.	容貌
Het is een prins van een goed opzien.	能 ^キ 容貌ノ王 ^{ナル}
opziender. z. m. opziener opzigter, toekienender.	預 ^ル 人
Hij is opziender over 4 konings huus.	彼 ^ノ 王 ^ノ 館 ^ノ 事 ^ヲ 預 ^ル
opziender, leeraar, ouderling der kerke.	ケルキノ学頭
Men moet dat den opzienderen der kerke te kennen geten.	夫 ^ラ ケルキノ学頭 ^ニ 告 ^ス
opziendersambt. z. g. ouderlingschap, leeraarsambt.	子 ^ノ ナラヌ
Het opziendersambt eener kerke behomen.	ケルキノ学頭ノ後目
opzisten. zie ziften.	ケルキノ学頭ノ後目

opzigt. z. g. betrekking, aanzien, zin.	観 ^ル 事 ^ノ 趣 ^キ カ ^リ
Dat heeft geen opzigt tot het rijk.	彼 ^ノ 國 ^ニ 何 ^ノ カ ^リ
In dat opzigt staan wij gelijk.	其 ^ノ 見 ^込 ニ我 ^等 同 ^シ
Dat is waar in een ander opzigt.	夫 ^レ 別 ^ニ 見 ^込 ニシテ
Ik zegge zulks niet in dat opzigt.	我 ^ノ 事 ^ヲ 其 ^ノ 趣 ^ニ 言 ^フ
Ten opzichte van.	付 ^テ 心 ^ヲ 為 ^ス
Hij heeft ten opzichte van mij of ten mijn, nen opzichte niets willen doen.	彼 ^ノ 我 ^ノ 為 ^ス 何 ^ノ 事 ^ナ ラ ^ズ
opzigt, toezigt, aqt.	預 ^リ 後 ^見
Opzigt over iemand hebben.	人 ^ニ 後 ^見 シテ居 ^ル
Men heeft hem het opzigt der scheepen aanbetrovend.	人 ^ガ 彼 ^ノ 船 ^ヲ 預 ^リ 打 ^任 シテ居 ^ル
opzigtelijk. bij. n.	見 ^掛 カリノ
Dat is opzigtelijk en niet volstrektelijk.	見 ^掛 カリノ事 ^六 教 ^事 ナ ^ラ ズ
opzigtelijkheid. z. v.	見 ^掛 カリノ事
opzigter of opzigthelber. zie opziender.	
opzigtig. bij. n. daar op gezien word, dat op, spraake onderwerpen is.	口 ^ノ 端 ^ニ カ ^ル
Dat is een opzigtig kleed.	袂 ^ノ 口 ^ノ 端 ^ニ カ ^ル 者
opzingen. n. n. liud zingen.	話 ^ト ケル
Zing dat stuk eens op.	其 ^ノ 句 ^ヲ 話 ^テ ケル
Eens helber opzingen dat het klinkt.	響 ^ク ケル ^ハ 高 ^ク ラ ^ニ 響 ^ク
3 Konings lof opzingen saorzen ter eer, ren van den koning maken.	王 ^ノ 答 ^ノ 詩 ^ヲ 作 ^ル
opzitten. g. n. te paars zitten.	馬 ^ニ 乘 ^ル
De forst deed zijne ruitery opzitten.	王 ^ガ 自 ^ラ ノ騎 ^馬 武者
opzitten, op de achterste poeten zitten.	キ ^ト スル ^事
Die hond kan niet opzitten.	其 ^ノ 犬 ^キ ツ ^ト シ ^得 ル
* Ik zal hem niet doen opzitten, ik zal hem niet tot reden brengen op gevee maken.	我 ^レ 彼 ^ヲ 隨 ^テ 言 ^ヒ 和 ^ラ ズ

* opzitten, streelen, slijen.	追従言フ
Hij kan wel opzitten, hij verstaat de kunst van slijen wel.	彼追従言ノ事ヲコトスル
(Met hangende pooten voor iemand opzitten, iemand in alles ten wille zijn.	人前ニキツトシテ居ル 神ノ畏リテ居ル意
* opzitter. z. m. slijer.	追従言フ人
opzoeken. n. n. naarstig zoeken.	穿鑿スル
Den rijand opzoeken.	敵ヲ穿鑿スル
Iets in een boek opzoeken.	物ノ書物ニ穿鑿スル
opzoeken, vinden.	見出す
Eindelijk heb ik hem opgezocht.	終ニ我彼ヲ見出す
Die hond kan opzoeken.	其犬ハ獲タルモノヲ見出す
opzoeking. z. v. naspeuring.	穿鑿スル事
opzolderen. n. n. zolderen, opleggen.	バルテ上ルニ敷クルニ敷物
Koorn opzolderen.	穀物ヲ上ルニ敷クル
opzoldering. z. v. oplegging.	バルテ上ルニ敷クルニ敷物
Door de opzoldering van het koorn komt 'er gebrek.	穀物ヲ買上ル事ニ由リテ
* opzuipen. n. n. opdrinken.	飲ニ明ル
* Eenig togt schoon opzuipen.	飲物ヲスベリ飲ニ明ル
* opzuipen, met zuipen doorbrengen.	飲尽スルニ飲費ス
* Hij heeft al zijn goed opgezopen.	彼費タカク成ラズノ物ヲ
opzieren. n. n. met eede toeeigenen. als, De meid heeft het kind, daar zij van ver, lost is, de koetsier opgezieren.	下女ハ産タル子ヲ約束 シテ分ナシテ去リ去
opzwellen. g. n. rijzen, hooger worden.	腫ルニ溢ルニ高クナ
Hij zwol straks op door het vergift.	彼生母子忽チ腫タ
* van boosheid opzwellen.	怒テ顔ノ燃上ル
* opzwellen, trots, of opgeblazen worden.	高フル

Hij zwol op van hoogmoed.	彼神高アリタ
Het water is hoog opgezwollen.	水ノ高ク溢レタ
opgezwolle stroomen.	水ノ溢レタル河
* opgezwollen van boosheid.	怒テ顔ニセキ上ル事
opzwellen. z. v. rijzing, swelling.	腫ルニ事ニ溢ルニ事ニ高
Opzwellen van het ligchaam.	體ノ腫上ル事
De opzwellen van het water.	水ノ溢ル事
* Opzwellen van moed.	氣ノ高フル事
opzwellen. n. n.	游キアガル
opzieren. zie opzieren.	
* opzieren. n. n. optoeyen, opsmukken.	飾ルニ伊達スル
* Die hoer briert haar fraai op.	其傾城ニ己ヲ美ク飾ル
ORA. ORB.	
orakel. z. g. ond. n. godspraak.	巫者
* orakel, een heel nys man of nysze vrouw.	物ヲク知居ル男女
Zij was het orakel van haren tijd.	彼知テ時運タル事ヲ
oranje. de stad en het prinsdom van oranje.	排郎察國ノ内ノ一 二國ノ市中ノ名
oranje — appel. z. m.	橙ニ蜜柑ノ類
oranje — bloesem. z. m.	オラニシノ花
oranje — boom. z. m.	オラニシノ樹
oranjerij. z. v.	オラニシノ育ル所
oranje — kist. z. v.	オラニシノ匣櫃
oranje — peer. z. v.	梨子ノ類
oratie. ond. n. zie rede en redenspoering.	
Lijk — oratie. zie onders lijk.	
orber. zie oorbaar.	
orberen. n. n. nuttigen, ten nutte brengen.	用ニルニ用ニル
Dat moeten mij orberen.	我等夫ヲ用ニテ事ナラ
Op den orber. oud spraken. zuiniglijk.	儉約ニテ

Iets op den order of zinniglijk overleggen.	物ヲ儉約勅命分
orderlijk, zie zinniglijk, orderlijk.	
ORD.	
orden. z. v. ond. n. gezelschap.	階級又等級
Daar zijn verscheide monniks-ordens.	モシキ階級許多ク
Hij is ridder van de orden van de konigsband.	彼諸尼利重ノリツル
De jesuïten zijn een genootschap, in geen orden.	テアル
Eene gestrengte orden.	エソイテ同盟ノ徒ナ
orden, boomrijze.	階級アル事ナシ
Daar zijn vijf ordens in de bouwkunst, de Toskaansche, dorische, Ionische, Korinthische, en de gemengde.	重戒
orden. z. v.	家ノ建方
Dat staat alles buiten orden.	家ノ建方ニ五ノ法ナリ
Men spreekt een wonderbare orde in de werken der scheppinge.	所謂トカニセトリツ
orden. z. v.	ヨクセコソニセツク
Dat staat alles buiten orden.	法
Men spreekt een wonderbare orde in de werken der scheppinge.	夫階級アル法ニハシ
orden. z. v.	人造化ノ為ニ處ニ思
Dat staat alles buiten orden.	議ナル法ヲ見ル
orden. z. v.	按
kerkenordering. zie onder kerken.	
Krijgsordening. zie onder krijgs.	
ordentelijk. bijv. n.	法有ク又通例
Het zijn ordentelijke lieden.	夫通例人ナリ
Men ordentelijk lezen. leiden.	通例ノ暮方ヲ立ル
ordentelijk. bijv. bekwaamlijk.	通例ニシテ
Iets ordentelijk verhandelen.	物ヲ通例説ク
order. z. v. ond. n. last, bevel.	命令
Iemand ergens order toegeren.	人ニ物ヲ命ス
order, bestuur.	支配
Goede order in het leger houden.	軍兵ヨク支配ス

order. koophandels n. als,	
• hi zal gelieven te betalen aan den heer A... of zijn order, de somme van, enz.	汝...ノ高ノ金ヲ何某 方又其人ノ命ヲ受クニ 拂テクニシヨ
Krijgsorder. zie onder krijg.	
ordinantje. z. v. ond. n. schikking, stelling.	極ノ仕組
Daar is eene goede ordinantje in dat stuk.	夫ニヨキ仕組ナル
Die schilder heeft geene goede ordinantje.	其画師ヨキ法ナシ
Dat huis is naar mijne ordinantje gebouwd.	其家ハ我カ仕組通ニ
ordinaris. z. g. ond. n. herberg.	料理屋又旅舎
Ordinaris houden.	料理屋ヲスル
In een ordinaris gaan eten.	料理屋ニ行テ食フ
ordineeren. n. n. ond. n. schikken, stellen.	調理スル又極メ通ニスル
Die schilder kan niet ordineeren.	其画師ニ法通ニス
Aan het ordineeren van een huis is veel gelegen.	家ノ建方ノ仕組ニ於テ
ordineeren, serordenen.	言付ル
ordineering. z. v. schikking.	極メ又仕組
ordonnantie. z. v. ond. n. voorschrift, bevel, keur.	言付ケ又法書
Dat is eene slechte ordonnantie van dien ortz.	其畫師ノ法書ハワル
• Daar is eene gedrukte ordonnantie daar over.	夫ニ板行シタル言付
ordonneeren. ond. n. n. n.	言付ル
ORE.ORG. ORI. ORK.	
orego. z. m. zeker kund.	草名赤許
oreillet, oreljet. z. v. ond. n. voorraad.	耳鈴
orgel z. g. zeker mind speltuig.	風樂
Op het orgel spelen.	風樂ヲ鳴ス
Men heeft een fraaiorael te zwel.	樂ヲ持テ居ル格タル風

Het orgel speelt onder het zingen.	歌行ノ風樂カ鳴ル
orgelblaazer. z. m.	風樂ヲ吹ク人
orgeldeur. z. v.	風樂ノ小戸
orgelist. z. m. orgelspeeler.	風樂ヲ鳴ラシメ
orgelkas. z. v.	風樂ノ箱
orgelmaker. z. m.	風樂ヲ作ル人
orgelpijp. z. v. pijp van het orgel.	風樂ノ笛
orgelregister. z. g.	風樂ノ調子合スルモノ
origineel. bijj. v. ond. v. oorspronkelijk.	根本ノ
origineel. z. g. minút onder een notaris berustende.	書役ノ方箇置ク本番
orinbaar. z. m. haalster, overvaren matroos.	不馴ナル水夫
orkaan. z. m. een schrikkelijk onweer.	暴風雨
Daar stond een schrikkelijke orkaan op.	嵐ノ嵐ガ発ス
* Een krijgsoorkaan, een schrikkelijke oorlog of krijgsoede.	嚴キ軍
ORL. OSS.	
orloet. z. m. scheest roet.	イカニタル足股筋ノ
orlaan of orlaan. z. m. zekere roede waf.	赤キ繪ノ具
orlogi of orloosje. zie horlogie.	
orlogiemaker. z. m.	時斗師
os. z. m. rind.	牝牛
Magere ossen.	瘦タル牛
Vette ossen.	肥タル牛
Een jonge os.	若キ牛
Bülken of loeijen als een os.	牝牛ノ様ニ吼ル
Een witte os of büffel.	水牛
Een dulle os of hollende os.	荒ル牝牛
* Hij loopt als een dulle os.	彼ノ荒ル牛ノ様ニテ
Gildos. zie onder gild.	

ossendrijver. z. m. ossenhoeder.	牛ヲ預ル居人
ossenhoofd. z. g. ossenkop.	牝牛ノ頭
ossenhuid. z. v.	牝牛ノ皮
Ossenkoop. z. m.	牛高
Ossenkooper. zie ossenweider.	
Ossenkop. zie ossenhoofd.	
Ossenleer. z. g.	牛ノ革
Ossenlezer. z. v.	牛ノ肝
Ossenlonge. z. v.	牛ノ肺
Ossenmarkt. z. v. plaats daar de ossen verkocht worden.	牛市場
Op de ossenmarkt gaan.	牛市ニ行ク
Ossenmarkt, de tijd van het verkopen der ossen.	牛市ノ立ツ時
Osser seertien dagen is het ossen markt.	牛市ノ時ノ間ニ
Ossenoog. z. g.	牛ノ眼
Ossenoog. zeemanswoord.	船乗ノ語
Ossental. z. m.	牛小屋
Ossentand. z. m.	牛ノ齒
De kinderen spelen met ossentanden.	子供ガ牛ノ齒ヲ持テ遊ブ
Ossentong. z. v.	牛ノ舌
Eene gerookt ossentong.	燻タル牛ノ舌
Ossen vleesch. z. g. rinder vleesch.	牛肉
* Iemand een stuk gebrad ossenvleesch voorziet.	人ニ焼タル牛肉ヲ供フ
ton.	
Ossenvoet. z. v.	牛ノ足
Gezulte ossenvoeten eten.	燻タル牛ノ足ヲ食フ
Ossenweide. z. v.	牛牧場
Ossen weiden, ossen vet maken.	牛ヲ野飼スル
Ossenweider. z. m. koopman in ossen.	牛高メ人
OST. OTT.	

ostagie. ond. n. zie onderpand.	
ostagier. ond. n. zie gijzelaar.	
otter. z. m. zeker halfslagtig diev.	温胸臍
otter, maf van een ottersel.	温胸臍ノ火ニテ手ヲ温ル
+ Daar is een otter in het beek.	惡事カ隠レテ居ル
OUD. OUT. OUW.	
oud. bijr. n. van veel jaren.	老タル年トリタル
Een oud man, eene oude vrouw.	老タル男々老タル女
Een oud ruff.	老婦
+ Zij ziet er uit als een oud ruff.	彼女老婦ノ様見ル
Hij moet in zijne oude dagen gaan bedden.	彼老年至テ老ニ食ム
Oud zijn, jaren hebben.	年トリテ居ル
Zij is oud genoeg om te trouwen.	彼女嫁スキ年齢ナル
Tachtig jaren oud zijn.	八十歳トリテ居ル
Een oud geslacht.	古キ氏
Een oud spreekwoord, enz.	古キ語
Het oude testament.	昔ノ事ヲ書タルモ
Een oude vrijer.	老年ニテ獨身ノ男
+ Een oude neet.	古キ胡桃 ^{四十五歳ニテ嫁}
De ouden.	昔時ノ人々
Dat zijn oude tijdingen.	夫古キ便テアル
Hij is een oud soldaat.	彼年トリタル兵士ナル
Zij ziet er oud uit.	彼女年トリタル様
oud. verbleten.	古キ
Een oud klee.	古キ着物
Ik hebbe oude schoenen aan.	我古キ沓ヲ履テ居ル
oud van langen tijd.	昔ノ
Dat is eene oude gewoonte.	夫昔ノ習テアル
De oude schrijvers.	昔ノ記者
Oude beelden.	昔ノ像

Ville woorden.	昔ノ言葉
• Vuur gebouwen, gelderen in de oudheid of bij de oude gemaakt.	昔ノ家建
Voude manieren.	古風
oude markt. z. v. de markt van oude dingen, de luizenmarkt.	古物市場
Dat is op de oude markt gekocht.	夫古物市場買テ
+ De oude mensch, de menschelyk verberrent heid, de zonde.	罪
Den ouden mensch afleggen, uittrekken.	口ガク ^{今風ノ者物} ヲテ
oudaard. z. m. oud man.	老人
oudagtig of oudachtig. bijr. n. eenigzints oud, oudelyk.	老メキタル
Zij ziet er oudachtig uit.	彼女 ^{年トリタル様} ノ見テ居ル
oudbakken. bijr. n. hard.	焼アルシノ
Oudbakken brood.	焼アルシノパン
+ Zijn ruff is al oudbakken.	彼 ^{最良ノ好キ時} ガ過キテ居ル
+ Een oudbakken vrijer.	老年ニテ獨身ノ男
oudburgemeester. z. m.	退役シタル年寄
oudeigen, oueigen. z. g.	昔時ヨリ我持前モ
oudeijk. zie oudagtig of oudachtig.	
oudekleerkooper. z. m. uitdrager.	古手商人
oudekleerkooperij. z. v. uitdragerij.	古手商
Zij doen oudekleerkooperij.	彼女古手商ニル
oudekleerkoopster. z. v. uitdragster.	古手商ニスル女
oudekleermarkt. z. v.	古手市
ouder word komtyds icor oude gexed als Naar ouder gewoonte.	昔ノ例ニ隨テ
Ouder. in de trap van vergelyking.	……ヨリ老テ居ル
Hij is ouder dan ik.	彼我ヨリ老テ居ル

0

百

ouderdom. z. m. jaren.	年齢
Hij is in het zestiende jaar zijns ouderdoms getreden.	彼十六歳、年齢ニ至ル
ouderdom, hooge jaren.	年々ケタル事
En man van hoogen ouderdom.	年々ケタル男
De ouderdom komt met vele gebreken.	老年ニ至ル、色々不自由
Dat is van ouderdom versleeten.	夫、年ヲ經テ色々ナリタ
ouderling. z. m. een der regeerders der kerke.	寺ノ事ヲ支配スル人
Het is het ambt der ouderlingen, om, enz.	寺ノ事ヲ支配スル、寺ノ事ヲ
Tot ouderling van de kerke gekoren worden.	寺ノ支配役ニ任ズル
ouderlingschap. z. g. ouderlingsambt.	寺ノ支配スル役目
ouderloos. bij. n. zonder ouders.	親ナシ
Uderloze kinderen, wezen.	親ナシノ子
ouders. z. m. meers. vader en moeder.	両親
Dat kind heeft zijne ouders vroeg verloten.	其子、早ク両親ニ離レタ
Groote achting voor zijne ouders hebben.	己ガ両親ヲ大ニ尊敬ス
Onze eerste ouders, van Noam en Etra sprake kende.	我等ノ極先祖 アダム、エー、ハ、ラ
ouderwetsch. bij. n. en bij.	古風ノ
Een ouderwetsch kleeid.	昔風ノ着物
Ouderwetsch gekleed zijn.	昔風ニ着物ヲ着テ居
oudeschoenmaker. z. m. schoenlapper, schoen, slijker.	沓ヲシクウ
oudgrootmoeder. z. v. overgrootmoeder.	曾祖母
Zijne oudgrootmoeder is gestorven.	彼ノ曾祖母、死タ
oudgrootvader. z. m. overgrootvader.	曾祖父
oudheid. z. v. de oude tijd, de oude schrijvers.	昔時、昔ノ記者、昔ノ事
Hij spreekt de gansche oudheid tegen.	彼、昔ノ事ニ都テ敵對ス
Dat smaakt naar de oudheid.	夫、昔ノ事ノ様ニル
oudheid, oude dingen.	昔ノ

Een liefhebber van de oudheid zijn.	昔ノ事ヲ好ム
Keer ervaren in de oudheid zijn.	昔ノ事ヲ甚シク知ル
oudheidskennner. z. m. een die in de oudheid bedreven is.	昔ノ事ニ達シテ居ル人
oudheidskinder. z. v. kennis der oudheid.	昔ノ事ヲ知ル術
Keer verkworven zijn in de oudheidskunde,	昔ノ事ヲ知ル術ニ甚
oudmannenhuis of oudemannahuis. zie mannen, huis.	老ノ人ノ居ル所
oudmoer. z. v. vaders of moeders moer.	大祖母
oudoom. z. m. vaders of moeders oom.	大祖父
ouds. als, van ouds, van oude tijden.	昔時ヨリ
Ik ben u die som van ouds nog schuldig.	我、昔ヨリ其高借金
Wij kennen malkanderen van ouds.	我等、昔ヨリ互ニ知居
De oudste. bij. n.	最モ老タル
De oudste zoon.	長子
Hij is met de oudste dochter getrouwd.	彼、長女夫婦ナリテ居
oudvader. z. m. oudkerken - leeraar.	昔時ノ寺ノ主教者
De oudvaders getuigen eenpariglyk, dat, enz.	昔時ノ寺ノ主教者トモガ
De schriften der oudvaders.	昔時ノ寺ノ書物
Oudvader. aartsvader. meer des ouden testaments.	極先祖
De oudvader Abraham.	極先祖ノアブラム
+ Hij is al na de oudvaders, hij is al dood.	彼、最早死タ
oudvissch. bij. n. van een oud vissch.	焼ノ様ナ
Op zijn oudvissch.	焼ノ様ニ
Oudvissche verdigtelen.	昔物語
+ Dat is oudvissche praat, dat zijn bevelpraates.	夫、焼ノ様ニ語ル
oudtaar. z. g. zie altaar.	封自、何モ、其、祭、
oudvel. z. m. een dem gebak.	昔ノ、水、
Tets met eenen oudvel innemen.	物ヲオウケル、色々、

o Een brief met een oinsel digt maken.	手紙ヲオカケルニテ
o uwerijts. bij. n. ouerijts. van den ouen tijt.	昔風ノ
Dat is een ouerijtsse draagt.	夫昔風流行
* Dat schijnt een ouerijtsse tronie.	夫老人様見テ居ル
• OVA. OVE.	
o vaal. ond. n.	百合形
o ven. z. m.	室
Een groeijende oven.	焼立タル室
* Dat gaapt zoo nig als een oven. dat is heel onnaarschijnbaar.	夫空言ヲシイ
* Het was of hij tegen eenen oven gaapte, alle zijne redenen vonden geenen ingang.	彼殘リテ事成ラズ
Het brood is in den oven.	ソノ室ニテ居ル
Het brood in den oven schieten.	ソノ室ニテ
De mond van den oven.	室ノ口
ovenbeuc. z. v.	室ノ戸
ovenreil. z. v. ovenreisch.	ツケテ置タル後ニテ
Ovengaffel. z. m. ovenstok.	室ヨリ出シテ出ス物
Ovengelak. z. g. brood, enz.	室ニテ焼タル物
Ovenhuis. zie bakhuis.	
ovenkock. z. v. eene platte tarmekock.	室ニテ焼タル菓子類
Ovenstok. zie Ovengaffel.	
Oventje. z. g. een kleine oven.	小キ室
Een zilversmits oventje.	銀細工ノ鑪
Ovenreisch. zie ovenreil.	
over. voorzetsel, boxen, over heen.	上テ越シテ
Hij sloeg een brug over de rivier.	彼ガ河ニ橋ヲ渡シタ
Men moet over dat water varen.	人其水ヲ渡シテ行ク
Over het gebergte reizen.	山ヲ越シテ旅行スル
nij hebben over wenen zijding gekregen dat	ソノ物ヲ人ガ手ニテ得テ居ル

de Turken in Persien geslagen zijn.	ヲ越シテ便テ渡タ
De reis van Holland naar Pruisen is veel ligter over zee, als over land.	向テ海ニテ渡ルニテ陸地ニテ渡ルニテ
Over een volk regeren of heerschen.	人々ヲ支配スル
Zoudt gij nel over dese sloot kunnen springen?	汝其溝ニ躍越ル事カ
De overvloedigheid neemt dagelijks hand over hand toe.	放逸ガ日々増ス
D Over het hoofd zien. als,	
D Hij is zoo klein, dat men hem onder zoo veel volks over het hoofd ziet.	人ガ羣集ノ中ニ見テ
Over het hoofd zien. als,	程ニ彼ノ小ナル
D Zulke bagatellen moet men over het hoofd zien.	如此馬鹿ヲシキ事ヲ打
Het is over zeven.	捨テカキテ
Het is kwartier over acht.	六半時過テ
Mijn vader is over de zestig jaren.	我ガ親父六十ニ越テ居
over. tegen over.	向ニ
Ik woon over, tegen over, vlak over, recht over de vleesch hal.	我肉店ノ真向ニ住居
Mijn huis is schuin over den tooren.	我家塔ノ多向ニテ
Over weg gaan.	道ヲ歩ム
D Dat paard gaat goed over de weg.	其馬ヨリ道ヲ歩ム
Over weg.	道ニテ
D Ik sprak hem over weg over die zaak.	我彼ニ其事ヲ途中ニテ
* Ik kan 'er niet mee over weg.	我彼ト交ル事ガ出来ズ我
D Kiemand kan met hem over weg.	誰モ彼ト交ル事ガ出来ズ
Den eenen rok over den anderen aandoen.	上着ヲ上着ニテ着ル
over, voor, van de tijd sprekende. als,	前ニ
Hij vertrok overacht dagen.	彼八日前に出立タ
over, binnen, van de tijd sprekende. als,	内ニ中ニ

mij zullen u over acht dagen gaan bezochten.	我輩ハ汝ヲ八日ノ内ニ見舞フ
Over vele jaren, veel jaren geleden.	數年前ニ
Over maaltijd, gedurende de maaltijd.	食事時ニ
Over maaltijd zijn drinken.	食事時酒ヲ飲ム
Over dag.	日ニ
Over dag slaapen.	昼寝スル
Over, om, van, aangaande.	ニツイテヌタメニ
Hij was er zeer blijde over.	彼ハ大ニ喜ビ甚悦ブ
Hij was er over te onvrede.	彼ハ大ニツイテ同意セズ
Iemand ergens over geluk menschen.	祝スル事ニツイテ幸フ
Zich ergens over wreken.	夫ツイテ怨ヲ報フ
Zich over iemand wreken.	人ニ怨ヲ報フ
Ik kan mij niet genoeg over uw gedrag ver- wonderen.	我ハ汝カシカタラ充不ク 奇妙カラク
Over iemand klaagen.	人ノ事ニツイテ訴ル
Over iemand roloer dragen.	人ノタメニ喪ヲ請ル
Over. bijv. aan de overzijde.	向テニ又向ノ方ニ
Hij woont recht over.	彼真向ニ住テ居ル
De stad is alrede over.	市中最早討取ラタ
De regen is alrede over.	雨最早晴タ
Daar is geld over.	金カ余リテ居ル
Tijd over hebben.	時カ余ル程アル
Die rampen zijn over.	其難ハ過去タ
Het onweer was gaaim over.	アラシ速ニ静ニナリタ
Over en weder. bijv. tusschen beiden.	コノカシコニ
Over en weder gaan, om een zaak te schik- ken.	事ヲ整フタメニコノカシ コニ行ク
Over word ook gebruikt om een soort van overtreffende trap te beteekenen. als, overaardig. bijv. n. zeer aardig.	甚ヌサマシク 甚愛ラシキ

overaardigheid. z. v. zeer groote aardigheid.	甚愛ラシキ事
Overaardiglijk. bijv.	甚愛ラシク
Overal. bijv. in alle plaatsen.	トコモカシコニ又所ニ
Daar word overal van gesproken.	夫トコモカシコニ言ハラル
God is volstrakt overal.	神トコモカシコニ行届テ居ル
Overal, daar ik ga, volgt hij mij.	我行ル所ニ毎度イテ奉ル
Overalpisch. bijv. n. van over de Alpen.	アルプス山裏手ノ
De overalpisch rokken.	アルプス山裏手ノ
Overalteenwoordig, alomteenwoordig.	トコモ居ル
God is overal teenwoordig nietentelijk en dadelijk.	神トコモシテモ一 ナリ
Overalteenwoordigheid. z. v. een geödelijk eigen- schap.	神カイツリ
Overbinden. n. n. boren op kinden.	上ニ括ル
Overblazen. n. n. iets met goed overblazen.	金ヲ着スル
Overblazen. z. n. van overblazen.	金ヲ着セタ
Overblijven. z. v. voortblijven.	残テ居ル
Overblijven g. v. overblijven.	残テ居ル
Daar bleef nog veel spijs over.	未タ多ク食物カ残テ居タ
Hij is alleen van 10 kinderen overgebleven.	猶カ一人ノ子ハ残リ居タ
Overblijfsel. z. g. overschet.	残リ物
Dat is het overblijfsel van die stad.	夫ハ市中ノ跡形アル
Het overblijfsel van een maaltijd.	食事ノ残リ物
Dat is een overblijfsel van de hoorts.	夫ハ熱ノ残リアル
De overblijfsels der heiligen.	神聖ノ跡形
Overbottelen. z. v. van overbottelen.	喚ビ驚カシタ
*Overbottelen. n. n. overscheutien.	喚ビ驚カス
*Hij overbottelie hem met een groot geraas.	彼カ大騒キシテ彼ヲ驚カシタ
Overboeg. bijv. n. meer dan geloven is of meer dan noodig is.	過分ナル又用過タル

Overbodige merken.	過不ナル仕事
Zij was overbodig tot zynen dienst bezuid.	彼女が彼に物過
Die predikant valt wat overbodig in zyn preken.	其講師ハ過ルコ
Dat zijn overbodige pligte plegingen.	夫ハ過ルキ通リ礼
overbodiglyk. byz. op ene uetstekende wyze.	過不ニ
Iemand overbodiglyk zijne bleefheden toonen.	己ガ禮儀ヲ過不頭
overbrassen. g. n.	予欲シテ過ルニ食ニ
overbrast. d. n. van overbrassen.	余欲シテ過ルニ食ニ
overbrengen n. n. overvoeren, overdragen.	持越ス
Iemand zijn goed helpen overbrengen.	人ノ荷物ヲ加勢シテ持
Men heeft die goederen met de schuit overgebragt.	人ガ其荷物ノ小舟ヲ持
Den zedel des rijks overbrengen.	越シタ
Iemand reiliglyk of behouden overbrengen.	國王ノ居所ヲ直ス
overbrengen, boodschappen.	人ヲ無難ニシテ運越ス
Hij heeft die tyding valschelyk overgebragt.	使スルコト
* Met iemand veel overbrengen, vele moeite of ongemak met iemand hebben.	彼ガ其便ヲ空言ヲ以テ
Wat heeft zij met haar man niet overgebragt?	人ニ甚辛苦ラシテ居ル
overbrengen. zie doorbrengen.	トウシテ彼妻己ガ夫
overbrieff. d. n. van overbrieven.	辛苦ヲモスシテ居ル
overbrieven. n. n. door brieven bezegten.	文通シタ
Hij heeft zynen vader dat alles overgebragt.	文通スルコトヲ知ラス
Hij heeft alles over al wat hij hoort en ziet.	彼ハ何ニテ見聞ス
overbriewing. z. v. schriftelyk brengt of berigt.	ル文通スルコトヲ知ラス
Door de overbriewing van dit alles verstand de koning, dat enz.	其録スルコトヲ知ラス
overbuigen. n. n. krom ombuigen.	事ヲ王ノ命ニ従フ
Dat gex moet wat over gebogen worden.	曲ゲケル
	其録スルコトヲ知ラス

overhittelen. g. n. overtuimfen.	轉テ
* Hij buiterde achter over.	彼後ヲ三轉タ
overhitteling. z. v. overtuimeling.	轉テ事
overhaad. z. v. onmagtigheid, verknüisting.	過不費事度過
Grooa overhaad plegen.	甚過分ニ費ス事
overhadige. byz. n. verknüistende.	過不費ス
Een overhadige mensch.	過不費ス人
Overhadigheid. z. v. overhaad.	過分ニ費ス事
Overhadiglyk. byz. onmatiglyk, verknüistende.	過不費ス又
overdaacht. d. n. van overdenken.	思廻シタ考タ
overdek. zie verdek.	
overdeken. z. m.	夜着
overdekken. n. n. dekken.	覆テ
Een galerij overdekken.	カテレニ覆物ス
overdekt. d. n. van overdekken met een verdek.	家形ニ覆タ
Een overdekte schuit.	屋形舟
* Met schaamte overdekt zijn.	甚恥カシテ居ル
overdenken. n. n. overleggen, overmigen.	思廻ス考ル
Hij overdaacht hij zich zekken dat, hij enz.	彼ハ何ニテ思フ
Zijne zonden met droefheid overdenken.	己ガ罪ヲ悔シテ思フ
overdenking. z. v. overleging.	思廻ス事考ル事
Door de overdenking van zyn kwaad geraakt,	己ガ致シタル惡事思フ
begon hij, enz.	タリテトトリカリス
overdoen. n. n. het gekochte overlaten.	買タル物ヲ譲ル
Als ik uw geld zal ontvangen hebben, zal ik het u met een wisselbief overdoen.	我が汝ノ金ヲ取テ
Iemand eenen koop overdoen.	人買タル物ヲ譲ル
Wilt gij mij het huis overdoen, dat gij gekocht hebt?	汝買タル家ヲ我ニ譲
Ik zal het u overdoen.	我夫ヲ汝ニ譲ル

overdoornen. n. n. overstelen.	突キヤル
iets achter overdoornen.	物ヲ後ニサシ突キヤル。
Eene schuit overdoornen.	小舟ヲ突キヤル
overdragen. n. n. overbrengen.	持テ越ス
Iemand's huisraad overdragen.	人家財ヲ持テ越ス
* Iemand eene schuld overdragen.	人借金ヲ肩セテ居
* Hij droeg zijn goed aan zijne kinderen over.	彼己ガ物ヲ子供譲ル
* Iets valschelijk overdragen.	物ヲ虚ヲ以テ告ル
overdraging. zie overvoering.	
* overdraging. z. v. aanklagt.	訴ル事
* overdrager. z. m. aanklager.	訴ル人ニ告ル人
Hij is een overdrager van al wat 'er omgaat.	彼何ニテモテル事ニ
overdragt. z. v. overgift.	譲リ
Overdragt van zijne goederen doen.	己ガ荷物ヲ譲ル
Bij overdragt, bij overgift.	譲ル時ニ
Dat kan bij overdragt van het goed geschieden.	夫ノ荷物ヲ譲ル時ニ發 モノナリ
overdringen. zie dringen.	
* overdringen. n. n. hard opdringen.	無理ニ賣付ル
Hij zoekt hem dat goed te overdringen.	彼ハ彼ニ其品ヲ無理ニ 賣リ付ヨクトスル
overdringing. z. v. harde aandringing.	無理押ニ賣付ル事
overdrinken. g. v. en n. n. boven maaten drinken.	飲過ス
overdroevig. bijv. n. heel droevig.	甚悔シカリテ居ル
Hij is overdroevig in zijn verlies.	彼ハ己ガ損失ヲ甚悔シ カリテ居ル
overdrijven. d. n. van overdringen zie overdringen.	
overdrijven. g. n. boven opdrijven.	上ニ浮ム
Die bui zal mel overdrijven.	雲ハ去ルテ降ラスニ 去ルテ降ラスニ
overdunnen. zie overdoornen.	

overdwars. bijv. dwars.	横ニナリテ
Die boom legt overdwars op den weg.	其樹道横ニナリテ居ル
Het schip lag overdwars in het water.	船ガ水ニ横ニナリテ居ル
* overdwarsjen. n. n. dwarsboomen, tegenloopen.	妨ルニ邪魔スル
Hij overdwarsje hem in zijne voornemens.	彼ガ彼ノ思立テ事ニ 邪魔スル
* overdwarsjing. z. v. tegenloop, verandering.	邪魔スル事
Dat was eene gedurige overdwarsjing in zijne raadslagen.	夫ガ始終彼ガ評議ノ 妨ニナリタ
overeen. bijv. over malkanderen.	一ツニ
Iets over een binden.	物ヲ一ツニスル
overeenbrengen. n. n. gelijkmaken, doen zamenstemmen.	一様ニスル
Nie kan die dingen over een brengen?	誰ガ夫ノ様ニ為テヤカ
De getuigen over een brengen.	證人共ヲ一合ニスル
overeenbragen. zie overeenkomen.	
overeengebragt of overeengebragt. d. n. overeenbrengen.	一様ニサシタル
overeengekomen of overeengekoomen. d. n. van overeenkomen.	一様ニナリテ居ル
overeengestemd. d. n. van overeenstemmen.	互ニ取極ムタル
overeenkomen. g. n. zamenstemmen.	一様ニナル
Hoe komen die dingen overeen?	トクニ其品ガ様ニナルカ
Zij komen gansch niet in hunne gevoelens overeen.	彼等存心皆ガ向様ニ ナラス
Het kwam met zijn belang niet over een, dat, enz.	彼ガ拘リテ居ル事ニ…… ト云事ガ符合セステアリタ
overeenkomende. zie overeenkomstig.	
overeenkoming. zie overeenkomst.	
overeenkomst. z. v. gelijkvormigheid.	一様ニル事ニ符合スル事
Wat overeenkomst is 'er tuschen die	其根元ニハ符合スルカ

beginzelen?	
Men vindt een schoone overeenkomst tusschen	古キ書物、新キ書キ物
het oude en het nieuwe testament	ヨク符合ス事アリ
overeenkomstig. bij n. overeenkomende.	符合シテ居ル
Een leraar stigt zijne gemeente, alsdisselvs	寺講釈師が己が身持
leeren met zijne leere overeenkomstig is.	講釈事ト符合シ居ル
	呂宋島者共善キ事奉ル
Overeenkomstig de aan mij gegeven order	古キ我記多ク知我
hel ik uwe bevelen volbragt.	汝ノ命令ヲ達シタリ
overeenkomstigheid. z. v. gelijkvormigheid,	符合ス直段等ノ取極
eenpaarigheid.	
overeenkoomen. zie overeenkomen.	
overeenstemmen. n. v. overeenkomen.	互ニ取極ル又符合スル
Zij stemmen in vele dingen overeen.	彼等々多ク事互取極
De luthkomsten stemmen zelden overeen met	出来ル事ハト合事稀
de roezeggingen.	ナリ
Overeenstemming. z. v. overeenkomst.	合ニ事
Wat overeenstemming ziet gij daarin?	汝未知何符合ト意カ
overeegisteren. l. v. roezegisteren.	一昨日
Dat is overeegisteren geschied.	夫ニ昨日格タ
overeten. q. n. te veel eten.	甚ク食フ
Door dan hij zich dikwijls overet, stort hij	彼毎度大食ニ依テ
telkens weder in.	其度毎病カオオモル
overeinde. l. v. overend, staande op.	立ニ居ル
Hij stond overeind in zijne reden roezing.	彼己カ演言ニ時立居
Overeind rijzen, oprijzen.	立ニ起ル
iets overeind zetten.	物ヲ立テ起ス
overeischen. n. v. beven de waarde eischen.	概直ニ言フ
Zij overeischt uel de helpe	彼等凡半々大概直言
overeischt. z. v. van overeischen. als,	

Ik wil niet overreicht zijn.	我拙直ニ言事好ス
overend. zie overeind.	
overgaaf. zie overgave.	
overgaan. q. n. weggaan, verduijnen.	消ス消失ス又晴ル
Dat onweer zal wel overgaan.	其風雨随テ晴ル
Die smart is overgegaan.	其歎消ス失セタ
overgaan, overloopen, overtreden.	越ス
Naar frankrijk overgaan.	拂郎宛國ニ越ス
De brug overgaan.	橋ヲ渡ル
* Tot eenen anderen godsdienst overgaan.	外ノ宗門ニ入ル
* In de verhandeling van een zaak tot een	演古スル内ノ外ノ事變
andere stoffe overgaan.	スル
* overgaan, overgegeven worden.	渡サル
De stad ging op die voorwaarden over.	市中ガ其取極メニテ
overgaan, door het trekken tot een geluid	響ク又音通ルニクテ
overgaan.	
De bel gaat niet over.	鈴ノ音が通ラズ
overgaapen. n. v. als,	
Ik kan dat stuk brood niet overgaapen,	其心我口ヲ引張カ
zoo groot is het.	アリク得ル様大ナル
overgaapt. z. n. van overgaapen.	口ヲ引張テカリツタ
overgaaven. zie overgaderen.	
overgaderen. n. v. overspaaren.	甚ク節儉シテ集貯
Zij heeft al 1000 guldens overgaderd.	彼女ハ最早十百ギルデ
Overgang. z. m.	外ニ移ル事
* Overgang tot eenen anderen godsdienst.	外ノ宗直ニ入ル事
Overgang, daar men over kan gaan.	越シ行ル所
Het heeft van de nacht eenen overgang ijf	夜前越シ行カルヤ
gekroten.	氷ガリタ
Overgave. z. v. overgeving.	渡ス事

Eene gedruige overgeving.	ヤマスニ吐ク事
overgegaan. d. n. van overgaan.	消失タヌ越シタ
overgegaderd. d. n. van overgaderen.	甚ク節儉ニシテ居タ
overgeguten of overgegeuten. d. n. van overguten.	甚ク食タ
overgegeven of overgegeven. d. n. van overgeven.	渡シタヌ任セ取リ物カセ
overgegeven. bij. n. geloof.	不信ナル
Een overgegeven mensch.	不信ナル人
overgegooten of overgegooten. d. n. van overgooten.	ウシタ水物ヲ
overgehaald. d. n. van overhaalen.	取リヨセタ
overgehangen. d. n. van overhangen.	上ニカケタヌ上ニカシタ
overgeheld. d. n. van overhellen. zie overhellen.	
overgehoord. d. n. van overhooren.	空ニ言セテ聞タ
overgehouden. d. n. van overhouden.	貯タ
overgekeken of overgekeken. d. n. van overkijken. zie overkijken.	
overgeklapt. d. n. van overklappen.	告ケ知ラセタ
overgekled of overkled. d. n. van overkleeven.	被セタ
overgeklommen. d. n. van overklommen.	登リ越シタ
overgekocht of overgekocht. d. n. van overkopen.	甚ク高直ニ買タ
overgekomen of overgekoomen. d. n. van overkoomen.	餘所ヨリ来タヌ得タヌ向 テ来タヌカレタ
overgekookt. d. n. van overkooken.	煮過タ
overgekoomen. zie overgekomen.	
overgelaaten of overgelaten. d. n. van overlaten.	残シ置タヌ買タル物ヲ同 直段ニシテ譲ニ置タ
overgelangd. d. n. van overlangen.	手ヲ延ニテ取テヤリタ
overgelaten. zie overgelaaten.	
overgeleverd of overgeleverd. d. n. van overleveren.	引渡シタ

leeseren.	
overgelezen. of overgelezen. d. n. van overlezen.	讀直シタ
overgeleerd. zie overgeleerd.	
overgelezen. zie overgelezen.	
overgeloof. z. g. bij geloof.	迷口
Dat volk was zeer genegen tot overgeloof.	頑人ニ居タヌ迷口事ニ思タ
overgeloofig. bij. n. bij geloofig.	迷口ヤスキ
Het overgeloofig volk bald zich ligtelijk in, dat, enz.	迷口ヤスキ人、言 事ニ信シテ
overgeloofigheid. z. n. bijgeloofigheid.	迷口ヤスキ事
Die landstreek is zeer besmet met overgeloofigheid.	其國ノ人々其迷口ヤス
overgelopen of overgelopen. d. n. van overloopen. zie overloopen.	
overgelijmd. d. n. van overlijmen.	膠水ヲ仕直シタ
overgemaakt. d. n. van overmaaken. zie overmaaken.	
overgemeeten of overgemeten. d. n. van overmeeten.	能ク量リタヌ量リ直シタ
overgemett. d. n. van overmesten. zie overgemist.	
overgemist. d. n. van overmisten.	コヤシク重テカケタ
overgenaaid of overnaaid. d. n. van overnaaijen.	返シ縫シタ
overgenoeg. bij. n. meer als genoeg.	十分ニ過分ニ
overgenomen of overgenomen. d. n. van overnemen. zie overnemen.	
overgepakt. d. n. van overpakken.	包直シタ
overgepalmd. d. n. van overpalmen.	學履ヲ取カレ
overgepekt of overpekt. d. n. van overpekken.	干ヤシ塗ニ仕直シタ
overgepist of overpist. d. n. van overpissen.	小便高越タ

overgeplakt. d. n. van overplakken. 張着タ
 overgepleisterd of overpleisterd. d. n. van overpleis- 塗直シタ
 teren.
 overgeploegd. d. n. van overploegen. 耕直シタ
 overgepraat. d. n. van overpraaten. 告口シタ
 overgeraakt. d. n. van overraaken. zie overge-
 koomen.
 overgereden of overgereden. d. n. van overrij- 乗シカシタ
 den.
 overgeriekend of overreikend. d. n. van overre- 兼用直シタ
 kenen.
 overgereikt. d. n. van overreiken. zie overge-
 lang.
 overgerekend. zie overgerekend.
 overgerekt of overrekt. d. n. van overrekken. zie
 nietgerekt.
 overgerieuid. d. n. van overriemen. 漕キ渡リタ
 overgeroeld. d. n. van overroeyen. zie overge-
 riemd.
 overgeroepen. d. n. van overroepen. zie over-
 roepen.
 overgescheenen of overgeschenen. d. n. van over-
 schijnen. zie bescheenen.
 overgescheept. d. n. van overscheepen. 船ヲ渡シタ
 overgeschikt. d. n. van overschikken. zie over-
 schicken.
 overgeschilderd of overschilderd. d. n. van over- 彩色シタ
 schilderen.
 overgeschooren of overgeschoren. d. n. van over- 清剃シタ
 scheeren.

overgeschooten of overgeschoten. d. n. van overschie- 發シタ
 ten.
 Het overgeschooten geld kwam wel te pas. 兼用シタ
 Zij aten de overgeschote brokken. 彼等残物ヲ食シタ
 overgeschoren. zie overgeschoren.
 overgeschoten. zie overgeschooten.
 overgeschreven of overgeschreuen. d. n. van overschrij- 書テヤリタ
 ven.
 overgeschud. d. n. van overschudden. 震シホシタ
 overgeschuimd. d. n. van overschuimen. 泡ノキ出タ
 overgeschuurd. d. n. van overschuuren. 磨キ直シタ
 overgeslagen of overgeslaagen. zie overstaan.
 overgeslept. d. n. van overslepen. 物ノ上ヲ指シタ
 overgeslingerd. d. n. van overslingeren. 震傾タ
 overgesmeerd of overmeerd. d. n. van oversmeeren. 塗カケタ
 overgesmeeten of overgesmeten. d. n. van oversmij- 投越シタ
 ten.
 overgespuid of overspuid. d. n. van overspeiden. 噴散シタ
 overgesprongen. d. n. van overspringen. 躍越シタ
 overgestaan. d. n. van overstaan. 立チタ
 overgestapt. d. n. van overstappen. 踏越シタ
 overgesteld. d. n. van overstellen. 物ノ差配シタ
 overgestooken of overgestoken. d. n. van overstee- 向ニ渡リタ
 ken.
 overgestort of overstort. d. n. van overstorten.
 zie overstorten.
 overgestreeken of overgestreken. d. n. van overstrij- 塗直シタ
 ken. 火敷カケ
 overgestroomd of overstroomd. d. n. van overstroo- 流越シタ
 men.

overgetruikend d. n. van overtuikenen.	書寫シタ
overgetruiden of overgetrueden, en overtreeden of overtreeden. d. n.	歩 ^レ 越 ^シ タ 捉 ^テ 杯 ^ヲ 破 ^ク
overgetrokken. d. n. van overtrekken. zie overtrekkin.	タ
overgeraaren of overgeraaren. d. n. van overraa ^{ren} .	向 ^テ 渡 ^リ タ 船 ^ニ
overgeren. zie overgeren.	
overgeriefd of overierfd. d. n. van oververnen.	彩色シタ
overgerilod. d. n. van overiloeijen.	溢 ^シ 流 ^レ タ
overgerilogen of overgeriloeijen. d. n. van over ^{sliegen} .	飛 ^越 シタ
overgerbloeten of overgerloten.	静 ^流 越 ^シ タ
overgerverd. d. n. van oververron.	持 ^越 シタ 運 ^送 シタ
overgerwaaid. d. n. van overwaaijen.	吹 ^キ ヤリタ
overgerwasfchen. d. n. van overwasfchen.	洗 ^止 シタ
overgerwasfen. d. n. van overwasfen.	上 ^ニ 生 ^シ タ
overgerverkt. d. n. van oververken.	仕 ^事 任 ^過 シタ
overgerwigt. z. g. al hetgeen iets overneept.	掛 ^過 キ
Niets voor het overgerwigt betaalen.	掛 ^過 キ 向 ^掛 シタ
overgerwit. d. n. van overwitten.	壁 ^ヲ 白 ^ク 仕 ^直 シタ
overgerwoogen of overgerwoogen. d. n. van overwe ^{gen} .	強 ^ク 掛 ^タ
overgerwonnen. d. n. van overwinnen.	大 ^利 ヲ得 ^タ
overgerwoogen. zie overwoogen.	
overgerworpen. d. n. van overwerpen.	投 ^越 シタ
overgerzaaid. d. n. van overzaaijen.	種 ^ヲ 蒔 ^直 シタ
overgerzalfd. d. n. van overzalven.	軟 ^膏 藥 ^ヲ 付 ^直 シタ
overgerzeeten of overgerzeeten. d. n. van overzitten.	向 ^ニ 坐 ^シ 居 ^リ タ
overgerzegd of overgerzeid. d. n. van overzeggen.	告 ^タ

overgerzeild.	帆 ^ヲ 走 ^渡 リタ
overgerzet. d. n. van overzetten. zie overzetten.	
overgerzeeten. zie overgerzeeten.	
overgerzoden of overgerzooden. d. n. van overzieden.	タギ ^リ 溢 ^レ タ
overgerzommen. d. n. van overzommen.	向 ^テ 游 ^キ 渡 ^リ タ
overgerzieten. n. n. overzorten.	移 ^ス ゴホシカス
iets van het eene vat in het ander over ^{gieten} .	物 ^ヲ 桶 ^{ヨリ} 外 ^ノ 桶 ^ニ 移 ^ス
iets geheel met olie overgieten.	物 ^ニ 油 ^ヲ 敷 ^ク
overgieting. z. r. overgieting	移 ^ス 事 ^ニ ゴホシカス
Door de overgieting verliest dat vat iets van zijn kracht.	移 ^ス 事 ^ニ 其 ^ノ 水 ^氣 ス
overgoed. bij n. door en door goed.	格 ^別 ヨキ
Dat is een overgoed mensch.	夫 ^ノ 格 ^別 ヨキ人 ^{ナル}
Overgoedheid. z. r. groote goedheid	格 ^別 ヨキ事
Het is eene overgoedheid dat hij dat innit ^{ligt} .	彼 ^ノ 夫 ^ノ 教 ^ニ 格 ^別 ヨキ事 ^{ナル}
overgroot. bij n. meer dan groot.	大 ^過 ル
Dat is daar overgroot genoeg toe.	夫 ^ノ 夫 ^ノ 甚 ^大 過 ^ル
overgrootmoeder. z. r. oude grootmoeder.	曾 ^祖 母
overgrootvader. z. m. oude grootvader.	曾 ^祖 父
Zijn overgrootvader was een Vries.	彼 ^ノ 曾 ^祖 父 ^ハ フリース ^ノ
Overgruipen. zie overgruipen.	
overgulde. d. n. van overguldēn. zie overguldēn.	
overgulden. zie overguldēn.	
overhaalen of overhalen. n. n. over het water halen.	越 ^サ 取 ^ル 引 ^揚 ル
Iemand met eene schuit overhalen.	向 ^テ 舟 ^ヲ 越 ^サ 取 ^ル 引 ^揚 ル
De haan van een snaphaan overhalen of spannen.	鉄 ^炮 打 ^鉄 引 ^揚 ル
De haan is overgehaald.	鉄 ^炮 打 ^鉄 引 ^揚 ル

百
八

overhaalen, doen overweegen, doen overstaan.	重サニ傾カスル
Dat zal de schaal wel overhaalen.	夫カ重クシテ天秤ヲ傾カスル
* Overhaalen, overbrengen.	引キル
Iemand tot zijn gevoel overhalen.	人ヲ己カ方引キル
* Eene zaak met stemmen overhalen.	其事ノ方ニ多クハテラ多ク
* Die reden zal dat wel overhalen.	其事ノ方ニ多クハテラ多ク
* Kruiden, bloemen, enz. overhalen.	茶草又花ヲ取ル
* Treed in eene zaak niet, daar niets mee over te halen is.	得ノキ事ニカ、リ合フ
Overhaalen, doorhaalen, doornemen, doorstryken.	呵ル
Hij haalde dien jongen wakker over.	彼カ其若者ヲ甚ダ呵ル
Overhaast. d. n. van overhaasten.	甚ダ性急ニシタ
Overhaasten. zie verhaasten.	
Overhaastig. bij. n. heel haastig, te schielijk.	甚ダ性急ナル
Een overhaastig mensch.	甚ダ性急ナル人
Overhand z. v. verdeel, bovenkans.	越ス勝
De overhand nemen.	勝レテ居ル
Enze partijen nemen dikwijls de overhand op de reden.	我等ガ憤怒ノ勢ガル
Dat kwaad nam sterk de overhand.	其怒事其甚ダ暴タ
Zijn aanzien nam de overhand in den raad.	彼ガ威勢ハ評議ノ中ニ勝レテ居ル
Overhand z. v. zege, overwinning.	勝利
De overhand hebben.	勝利ヲ得テ居タ
De overhand krijgen.	勝利ヲ得ル
Overhandig. d. n. van overhandigen. zie behandigen.	
Overhands. bij. over 2 hands.	後ヨリ
Hij sloeg hem overhands den kop af.	彼ガ彼ヲ後ヨリ首ヲ切リ
Overhands, bij bevruten.	廻リテ

Dat gasterieren gaat overhands.	客ヲ廻リタスル
Overhangen. g. n. overhellen.	傾テ居ル
Die berg hangt over den Rhijn.	其山ノ河傾テ居ル
Dat huis hangt wel drie roet over.	其家ノ上ニ余傾テ居ル
Overhangen. n. n. over het vier hangen.	火ニカスル
Een pot of ketel overhangen.	ボツト懸鐘ヲ火ニカスル
Overheen. bij. boven over.	上ニ
Als het weer koud werd, moet men een bo, ieneck overheen aantrekken.	大氣ガ寒ク上ニ着テ上ニ着テ上ニ着
Hij sloeg met zijn ruiterij over het vijandelijk roetsdck heen.	彼ガ騎兵者其敵ノ歩軍ヲ武者上ニ上リテ
Hij roet 'er onverschindeld overheen.	彼坊ノ其ノ渡リタ
Ergens met kalk overheen strijken, witten, plaasteren, enz.	白灰塗リスル
* Ergens! lat overheen loopen, iets weinig be, hartigen.	物ノ氣ニカケタ
Overheer z. m. heer, overigheid.	支配頭
Men moet zijnen overheer gehoorzaam zijn.	己ガ支配頭ニ謝テ子ナラ
Overheerd. d. n. van overheeren, bemagtigt, veroverd.	奪ヒ取タ
Van de vijanden overheerd zijn.	敵ヲ奪ヒ取テ居ル
De overheerde landschappen.	奪取タル國
Overheeren. n. n. veroveren, bemagtigen.	奪取ル
Hij overheerde het gansche rijk in weinig maanden.	彼總ノ月ノ内國ヲ奪ヒ取タ
Overheering z. v. bemagtiging, verovering.	奪ヒ取ル事
Overheerlijk. bij. n. heel heerlijk.	甚ダ美譽ナル
Een overheerlijk gebod.	甚ダ美譽ナル家臣
Overheerschen. n. n. te overbrengen.	切リ從ル
Overheersching z. v. overbrenging.	切リ從ル事

De overheersching van dit land heeft veel bloed gekost.	此國ヲ以テ從ル事ニ多クシテ損シタ
Overheerscht, d. n. van overheerschen.	切リ從テタ
Overheid, overigheid, z. n. land- of stads regeerders.	支配人
De staaten zijn 's lands metlige overheden.	邦國ハ各々國ノ使連
Hij melde zich aan de overigheid der stad aan.	彼ガ市中ノ支配人ニ訴出タ
Het gezag der overheid knietzen.	支配人ノ威光ヲシク
Overheidsramp. z. g.	支配人ノ後目
Het overheidsramp met veel luister bekleden.	支配人ノ役目ヲ念テ勤ル
Overhellen. g. n. zie overhangen.	
* De overwinning begonst aan de zijde der vijanden over te hellen.	勝利ノ敵ノ方ニ傾キカ、リテ居タ
Overhoef. z. n. uitwas van een paardshoef.	馬ノ爪ニ出来ル毛
Overhoeks lijn. schuins, dwars.	斜ニ隅遠ニ
Die stijl staat overhoeks.	其柱斜ニ建テ居ル
En stuk hout ergens overhoeks inschieten.	木ヲ斜ニ射ス
Overhoofd. zie opperhoofd.	
Overhoofdman. zie opperhoofd.	
Overhoop. lijn. onder malkanderen.	チヤノ、クチヤニ
Alles overhoop smijten of werpen.	クチヤニスルヲチヤノ
Overhoop leggen, niet op zijn stel zijn.	取り乱シテアル
Ons huis leid heel overhoop.	我家ニ甚多ク取り乱シタ
De vijandelijke ruiter benden overhoop werpen.	敵ノ騎馬兵者チヤノクチヤニ追テ散ス
Wij leggen met ons verhuizen heel overhoop.	我々ノ居ル居ニテ甚多ク
* Overhoop leggen, in twist of geschil zijn.	只論シテ居テ不和ニ居ル
De regering leid heel overhoop.	支配人ノ事ニ甚多ク

Met zijne reegen overhoop leegen.	己ノ頭ト只論シテ居ル
Het heel land leid overhoop.	國中ニ全ク取乱シ居ル
Overhooren. n. n. hooren opzeggen.	空ニ言ヒテ聞ク
Nemand eens les overhooren.	以テ聞ク物ヲ空ニ言ヒテ
Overhouden. n. n. lenaaren.	貯ル
Als gij niet te kwistig leeft, kunt gij van uw jaarlijkse inkomst nog een mooije som overhouden.	汝儉約ニテ暮ル年々受用高内ニシテ金高ニ過ラズ出来ルニシテ
Overig. lijn. n. over. te veel.	残リ
Daar is nog veel gelds overig.	彼所ニハ多クノ金カ残リテ居ル
Hem schiet geene hoop meer overig.	其ノ事ニハ早カク残リ
Wat uitkomst is hem overig?	如何ナル事ガ彼ニ残リ
Het overige, het verdoet.	其餘
Het overige had niet veel om het lijf.	其餘ノ銀ハニ旦ラズ
Om van het overige iets te zeggen.	其餘何ヲ言フ為ニ
Ubl het overige schen hem weinig waard te zijn.	惣ニ其餘彼ニ益シタマウ見テ居タ
Besteed het overige geld tot uw vermaak.	其餘ノ金汝ガ遊樂ニ用
Overige blijven, overig zijn.	残リテ居ル
Overige laten.	残シテ置ク
Zij zal niet overig lunten.	彼殘シ置ク事ヲ多ク
Overigheid. zie overheid.	
Overjaard. E. n. van overjaaren.	年取タ
Overjaaren. zie verjaaren.	
Overjaareig. lijn. n. over het jaar oud.	一年過ル
Eene overjaareige zure.	一年過ル子牛
Overjaareige wijn.	一年過ル酒
Overklappen. n. n. overbrengen, overpraaten.	告ル事ハ亦テ各角
* Het kind huift dat alles overgeklaapt.	其子殘ニテ告ル事
Overkleed. E. n. van overkleeden.	被テタ

overkleed. z.g.	合羽ノ類ニ上着
overkleden. n.n. bekleeden.	被スル
De stoelen werden met groen felp overkleed.	緑ノ布ヲ天幕ニ被ル
overklimmen. n.n. over heen klimmen.	登リ越スル
Men kan die Stading niet overklimmen.	人カ其垣ヲ登リ越ス
overkoken, zie overkookken.	
overkomelijk. bij. n. veenonnelijk.	償ル
Een overkomelijk verlies.	償ル損失
overkomen. g.n. vogens van daan komen.	越シテ来ル
De koning zal haast overkomen.	王カ最早越シ来ル
Wanneer zult gij eens overkomen?	汝ハ比度越シ来ルカ
Overkomen, treffen, ontmoeten.	逢フ
Hij kwam mij onverwacht over.	彼不斗我ニ逢タ
Mijn zijn vele rampen overgekomen.	我多ク難ニ逢タ
Wat komt u over?	汝何ナル事ニ逢
Wat zal ons nog overkomen?	我ニタラシク何ナル事ニ逢
Hij voerspelde met het rijk overkomen zoude.	我前ニ於テ彼カ考タ
Overkomen. n.n. verzoenen, te baten komen.	結ス設ケ越ス掛
Ik zal die schade niet overkomen.	我其損ヲ随分設ケ越
Hoe zal ik dat ongeval overkomen?	事カ出テ来ルナラシク何
* Kom ik over den hond, ik kom niet over den staart. Spreekw: kom ik het grootste over, zoo kom ik ook niet het minste over.	犬ノ越セテ尾ヲ毛隨不 越サル。大事ヲ小意
overkomst. z.v. komst.	越来ル事
Alles waacht naar de overkomst van den koning.	皆ノ者王ノ越来ル事
overkomst, verdrag.	取極メ
Zij hielden bij overkomst malkanderen verstaan, dat, enz.	事ヲ彼等共ニ 取極メタ

overkonstig. bij. n. zeer konstig.	甚巧ナル
• Dit is een overkonstig strik noekes.	殊ニ巧ナル細物ナル
overkonstiglijk. bij. n. zeer konstiglijk.	甚巧ニ
Hij kan overkonstiglijk werken.	彼甚巧ナル細工做得
overkookken. g.n. overkoken.	各リ溢ル
De pot zal overkookken.	ボツカ各リ溢ル
De melk zal overkookken.	乳沸カ各リ溢ル
Zie toe dat de pot niet overkookt.	二氣ヲ各リ溢ル
overkoomen, enz. zie overkomen, enz.	
overkopen. zie op duur, te duur kopen.	
overkodszen. zie weiskodszen.	
overkraad. d.n. van overkraaien.	言テ立ニ喚ケル
overkraaien. n.n. overroepen.	喚ケル
Hij laat zich niet van eenen anderen overkraaien.	彼外人ヨリ喚ケル
overkrugtig of overkraektig. bij. n. heel kraachzig.	甚々強キ
Een overkraektig benijs.	甚々強キ證據
overkroppen. n.n. zieh overkroppen of he...	コトニ不...
• Waaren.	
Hij overkroopt zich met al het goed.	彼品物甚々手育
Overkropping. z.v. menigvuldigheid.	駭キ事...
• Ik kan dat niet doen, niemens de overkropping mijner bezigheden.	我ニ能ハス事出来
overkroopt. d.n. van overkroppen.	ツカテ又打事
overkijken. n.n. overzien.	見越ス
Van den toren kan men het hele land overkijken.	塔ヨリ國中ノ全カ見越ス
* overkijken, uitsteken, overstaken.	先ニ出テ居ル
• Dat kijkt een over de plank.	夫ノヤウナ板向出居

overlaaden. n. n. te vol of te zwaar laaden.	餘多積込又餘多詰
Het geschied overlaaden.	大銃餘多玉藥詰込
overlaaden. d. n. van overlaaden.	餘多積込又餘多詰込
Das schip is overlaaden.	其船餘り多積居ル
Hij heeft zijne maag overlaaden.	彼己カ胃腑多詰込
*De koningen overloden dikwijls hunne gunstelingen met plessaaden.	王が自分ノ氣入タル者ニハ多情カクル
overloeding z. v. overlating.	餘多積込之事
Door de overloeding van het schip ging het te grond.	船カ餘り多積込沈タ
overlaaten. n. n. laaten overblijven.	殘ニ置ク
Ofiets voor den vijand overlaten.	何ニ敵ニ殘ニ置ク
"Ik zal wat wijn in de bottel voor de overlagen.	我汝ガ為ニ酒ヲ些ニ置ク
ten.	之ニ殘ニ置クテラウ
Mij is geen andere hoop overgelaaten, dan.	我於テハヨリ外空ヲ殘ニ置カヌ
overlaaten, afstaan, overdeven.	買タル物ヲ譲ル
Laat mij dat voor het eigen geld over.	我ニ未ダ汝ガ買タル直段ヲ譲ラセヨ
overlaten. z. v. overlaaden.	
overlang. bij. voor langen tijd.	イツカラ又過シ時ニ
Das is overlang geschied.	夫過シ時ニ發タ
Overlang heb ik dien staat gemaakt.	イツカラ我夫ヲ信用オリタ
overlangen. n. n. overruken.	手ヲ延ニテ取テヤル
Ik zal het hem overruken of overlengen,	我夫ヲ取テ通シテ被
• zoo als ik het ontrogen hebbe.	ヤルテアラウ
overlangs. bij. in de lengte.	堅ニ
Zult gij dat hout overlangs of overlengs nemen?	汝其木ヲ堅ニ用ルカ
	横ニ用ルカ
Het hout overlangs zaagen.	木ヲ堅ニ截ル 鋸ヲ
overlangzaam. bij. n. zeer langzaam.	餘リ急ク

wat is die mid overlanszaam!	其下女ノ如何ナルヲ云ク
Overlast. z. m. verdriet, moeite, gemeld.	困ラセ又苦シ
Hij stelt hem tot een overlant.	彼彼ヲ苦シム
Iemand groeten overlant doen.	人ヲ大ニ苦シム
Wie kan den overlant van het krijgsvolk verdraagen?	誰ガ軍兵共ノ苦ヲ堪得ヤカヌ
Van iemand sel overlant lijden.	人ヨリ多ク苦シムテ請ル
overlast. d. n. van overlanten. z. v. overlanten.	
overlanten. n. n. bezwaaren.	持テ程重荷カク又迷惑
Zich met te sel goed overlanten.	餘多品物ヲカク迷惑ナキ
Hij overlante hem met boeschappen.	彼彼ニ多ク使テ言付ケ
overlastig. bij. n. moeilijk, ongemakkelijk.	苦シラカクル
En overlantig mensch.	苦シラカクル人
Hij heeft een overlantig huisgezin.	彼苦シラカクル家内持居ル
En overlantige arbeid.	太儀ナル仕事
overlating. z. v. te grote bezwaarnis.	迷惑ナル事又持得テ程重荷カクル事
Overlating van vele bezigheden.	甚用向カテ居ル事
overlaten. z. v. overlaaten.	
overleden. d. n. van overliden. dood, gestorven.	死タ
Hij is schielijk overliden.	彼ハ速ニ死タ
Overe overlide moeder, rijlen overe moeder.	汝ガ仁母
overleder. z. v. overlere.	
overleden. z. v. overliden.	
overleef. d. n. van overliden.	生殘ク
Zij heeft haren man overliefert.	彼婦己ガ夫ヲ生殘ク
overleer. z. g. boerenleer.	香ノ上草
Die schoenen zijn van Engelsche overlere.	其香ノ上草ヲ付ケテ作ル
overleerd. d. n. van overlere.	習直シタ
overleeren. n. n. overdenken, als,	
Zijne les overlere.	己讀ミ物ヲ習直ス

overleven. n. v. langer leven.	生殘ル
Zij overleefde haar man.	彼女己が夫より生殘タ。
Die man overleeft alle zijne kinderen.	其男己殘多子供生殘
overlevende. zie langstlevende.	
overleven. zie overleeren.	
overleving. z. v.	生殘ル事
overlezen. n. v. herlezen.	讀ニ直ス
Hij overlas dat spel driemaal eer hij het verstond.	彼カ合點スル前三度程讀ニ直シタ
Ik ben bezig met dat schrift te overlezen.	我其書付讀ニ直シ居ル
Overlezen. d. n. van overlezen.	讀殘タ
Overlezing. z. v. herlezing.	讀直ス事
De overlezing van dat schrift kost veel moeite.	其書付讀直ス事甚大儀アル
overleg. z. v. overslag, raadslag, beraad.	勘弁
Ein goed overleg in al zijne zaken maken.	能勘弁己殘タ事付タ
Daar is geen overleg by dien man.	其男三何勘弁ナ
Dat geschiedde met goed overleg.	夫ヨキ勘弁ニ出来タ
overlegd of overleid. d. n. van overleggen.	勘弁ツケタ
overleggen. n. v. aan eenen anderen kant leggen.	外ノ所ニ置ク
gen.	
Leg het roer over.	楫ヲ外ノ方ニケヨ
Leg de zeilen over.	帆ヲ外ノ方ニケヨ
*overleggen, overnemen, overnemen.	勘弁スル
Zij overleiden die zaak met malhanderen.	彼等互其事勘弁ツケ
Overlegging. z. v. beraad.	勘弁スル事
Zij waren lang in overlegginge of enz.	長ク勘弁ニ居タカ
overleid of overlegd. d. n. van overleggen. zie overlegd.	
overleven, enz. zie overleeren, enz.	

overleeren. n. v. overgeven.	引渡ス
• Een gekoocht huis overleeren.	買名家ヲ引渡ス
Iemand overleeren om gestraft te worden.	罪行ヲ為シ人ヲ引渡ス
Een verzoekschrift overleeren.	願書ヲ上ル
De stukken van een pleit aan den rechter overleeren.	公事書付裁判所ニ上ル
overleeren. zie overleeren.	
overleering. z. v. overgeving, overgifte.	引渡シタ事又書付タ事
De yoden maken veel staat op overleering, gen.	ユート人代々書送シ甚信用ニ居ル
overlezen. zie overlezen.	
overleggen. n. v. beligen, betigten.	言ガフスル
Hij overlegde hem daar valschelyk mede.	彼夫付彼處虚言ヲセタ
overlogen of overloogen. d. n. van overliegen.	言カセタ
overloed. d. n. van overloeden.	鎗ヲ被タ
overloeden. n. v. met loed belleggen.	鎗ヲ被スル
Dat hele plat is overloed.	其板殘ニ鎗ヲ被テタル
overloofd. d. n. van overlooren.	互直言タ又互直言タ
overloogen. zie overloogen.	
overloon. z. g. al te grooten loon.	餘リ高貴銀
Ik zoude niet gaarne overloon gerien.	我餘高貴銀事好ナ
Hij heeft daar geen overloon aan.	彼夫多管取ヌ
overloop. z. m. overloop van een schip.	船カバシノ上
Het zeil sloeg hem liet den overloop in het water.	帆カ彼カバシノ上ヨリ水中ニ打込タ
overloop, overstroming.	溢シ出
Dat is geen inbreuk, het is maar een overloop van het water.	土手損所ナケ上老水溢シ出ル
Overloop van gal.	膽汁溢シ出
overloopen. n. v. overrijen, onder den voet loopen.	乗りヨリタタ

De ruitrij overliep het roetwolk	騎馬者ガ歩行支侍
overloopen. g. n. tot den zijand gaan.	敵ニ降参スル
De overste lap met al zijn volk over.	大将ガ己ガ殘シテ手勢ト
overloopen, overstromen, overloeyen.	溢レ流ル
De tijber heest van het jaar overgelopen.	河ノ水ガ今年
De regenlak loopt over.	雨水溜水ガ溢出ル
overloopen, overhooken, overzieden.	吹出ル又吹アガル
Pas op de merk, zij zal overloopen.	氣味ヲ乳汁吹キボル
overloopen, overvallen met bezoek.	毎度見廻テ困ス
Ik zal hem niet overloopen.	我ハ彼ヲ毎度見廻テ困サズ
*overloopen, schielijk overzien.	ガツト見ル
overloopen is ook het dechnood van overloopen	
in de zin van schielijk overzien. als,	
Ik heb dat schrift eens overloopen.	我其書付ガツト見タ
overlooper z. m. een overgelopen soldaat.	敵方降参タル侍
Daar waren vele overloopers in de vesting.	構多降参タル侍居タ
overloeping. z. i. overgang tot den zijand.	敵ニ降参スル事
overloeping. z. i. overstroming van het water.	水ノ溢流ル事
De overloeping der Seine.	セイ子川水溢流ル事
overlooren. n. n. te hoog looren.	ア直言又カケ直言
Die koopman overloofde nel een derde.	其商人ハ三分一死アラス
Ik ben niet gaarne zoo nel overloofde.	我左様ア直言事好ス
overlooring. z. i.	ア直言事又カケ直言
overloopen. zie overloopen.	
overlooren. zie overlooren.	
overlied. bij. hard op.	喚テ
De veldherz riep overlied, dat, enz.	大将ガハタト云事ヲ高聲
Overlied bidden.	聲アテテ拜ム
overlied. d. n. van overlieden.	人死ル時ニ鐘ヲ鳴シク
overlieden. n. n. overlijen, de klok over de	人死ル時ニ鐘ヲ鳴ス

dooren trekken.	
De roetin werd zes weken achter overlied.	女王ノ死タル時ニ六日間鐘
overlieden. z. m. meers. hoofden van een gild.	職人中間ノ頭取トモ
overlijen. n. n. zie overlieden.	
overlijen. g. n. sterven.	死ル
Zoo de man, of de v'roin eerst komt te overlijen, het is, enz.	夫カ妻カ先死ナラバ
Hij is van de nacht overleeden.	彼ハ昨夜死タ
Het overlijen. z. g. de dood.	死
Voor en na het overlijen van dien man zijn onder dit zelf kinderen vele tristen geruzen.	其男ノ死前後ニ其子トモ等多ク争起タ
overlijmen. n. n. nog eens lijmen.	膠水仕直ス又膠ニ継直ス
Alle die boeken moeten overgelijmd worden.	讀ミテ其書物ハ下地ニ仕直シテナラズ
overmaaken of overmaken. n. n. overschikken.	送ル
Tomand geld bij neigel overmaken.	人金爲替テ送ル
Ik heb hem duizend guldens in Engeland overgemaakt.	我彼ニ千ギルデ程工シテ送タ
overmaaken, hermaaken.	仕直ス
éine thema is vol fouten, die moet gij overmaken	汝題ニ充分誤アリ書直サレヨ
overmaat. z. i. looren de maat.	寸尺ニ過タル事
Ik heb niet alleen niet te kort, maar ik heb nog overmaat.	我ハ足ラステ無クモ過分持居ル
overmaat, overloed, onmaatigheid.	度ニ過ル事
Eene overmaat van vreugde.	悦ノ度ニ過ル事
overmaatig. bij. n. ongemoen, onmaatig.	度過ル常トナラズ
Overmaatige gunstberijzen.	度ニ過タル情ヲカクル
Hij toonde eene overmaatige blijdschap.	彼甚ク悦ヲ顯シタ
overmaatigheid. z. i.	度過多事又甚キ事

Door de overmaatigheid van zijn geluk gemoe-	彼ハ幸ノ度ニ過タル事ニ
digd	テ勢ニ付テ居ル
overmaatiglijk. bijv. op eene ongemeene wijze.	度ニ過テ又甚ク格別
Iemand overmaatiglijk zijne gunst toonen.	己ノ情ヲ格別ニカクル
Overmaatiglijk iemands lof uitgalmen.	度ニ過テ人ノ譽ヲ譽ケル
overmagtigen, zie overheerschen.	
overmaken. zie vermaaken.	
Overman. z. m. hoofd of deken van een gilde.	職ノ仲間ノ頭取
Tot overman van het boekverkoopers gilde gekoo-	書物商ノ仲間ノ頭取
zen worden.	ル
Overmand. d. n. van overmannen.	無理ニ奪テ又横取シタ
overmannen. n. n. overwiltigen.	無理ニ奪テ
Ik vind mij zelve overmand door de menigte.	我ハ多勢ニテ無理ニ奪取
Overmatig. zie overmaatig.	
Overmeester. d. n. van overmeesteren.	奪ニ取テ
Overmeesteren. n. n. overwiltigen, bemagtigen.	奪ニ取ル
Wij zagen ons door 's vijands magt overmees-	我々ノ敵ノ軍勢ヨリ
terd.	奪ヒタ
Overmeestering. z. v. bemagtiging.	奪取ル事
De overmeestering van alle die steden, bracht,	其殘ニ市中ヲ奪
ent.	取ル事ニテ……シタ
Overmeeten. n. n. overmaat gerien.	今ニテナル寸尺升目下
Hij mat wel een scheepel over.	彼ニシケル程ノ
Drie ddim overmeeten.	三寸ノ
Overmeeten. n. n. hermetsen.	尺打直ス
In het overmeeten van dat linnen vond ik	其布ヲ尺打直シタテ
zes ellen te kort.	六エリ不足ヲ見出シ
Overmesten. zie overmisten.	
overmidden. bijv. midden door.	真中ヨリ
Iets overmidden breeken.	物ヲ真中ヨリ割ル

Iets overmidden snijden.	物ヲ真中ヨリ切ル
overmids. koppel n. doordien, omdat.	依テ
Overmids daar veel aan gelegen is, zoo, enz.	其甚大切ナル事依テ
Overmids zijn nader gestorven niss, kniam hij tot	彼ノ親ノ死ニ依テ至
de kroon.	位ニ即テ
Overmids ik mij niet wel bevind, zal ik bij u	我不快ナル依テ汝ガ
niet kunnen komen.	左来ル事出来ナイ
Overmisten. n. n. overmesten.	コトニシテ重テカク
Dat land moet nog eens over gemist worden.	其地ハ今一度ヨリシタ
overmoed. z. m. trotsheid, opgeklaxenheid.	傲リ又押柄
Gezollen van overmoed, viel hij op den vijand	彼ノ避易ニテ敵ニ仕
aan.	掛テ
Ik moet veel van zijnen overmoed lijden.	我ハ彼ノ押柄ナル事甚
Zijn overmoed kostte hem het leven.	彼ガ傲リ命ヲ失テ
Overmogen. n. n. te boven gaan.	越ル又勝ル
Hij overmocht hem door zijne dapperheid.	彼ノ勇氣ニテ彼ノ越
Overmogen, overninnen.	勝利ヲ得ル
Hij bestreed hem heftig, doch overmocht hem	彼ノ彼ニ勢ニ猛ニ向テ
niet.	トモ勝利ヲ得テ了リタ
overmorgen. de dag na morgen.	明後日又アハツテ
Hij heeft mij tot overmorgen uitgesteld.	彼ハ我ノ明後日ニ延テ
Ik zal overmorgen neder komen.	彼ノ明後日ヲ来テラ
Overmouwen. z. v. meer. mouwen ovetrekfels.	被ル袖ノ袖口ニ被テ
Een paar witte overmouwen aan hebben.	白クナル袖ノ袖口ニ被テ
overnaad. z. v. overnaaisel.	カニ縫
overnaaid. d. n. van overnaaijen.	カニ縫シタ
overnaaisel. zie overnaad.	
overnaaijen. n. n.	カニ縫ス
overnagt of overnacht. d. n. van overnagten.	夜ヲ過シタ
overnagten. g. n. vernagten. als,	

0

四四

Drie dagen in een dorp overnachten.	三日同村ニ夜ヲ過ス。
Overnagting. z. v. overnagting.	泊ル事
Overnatuurkunde. z. v. bovennatuurkunde.	窮理以上ノ術
In de overnatuurkunde niet bedreuen zijn.	窮理以上ノ術遠ニ居ル。
Dat behoort tot de overnatuurkunde.	夫ハ窮理以上ノ術ニカリ。
Overnatuurkundig. bij. n. bovennatuurkundig.	窮理以上ノ術ノ
Dat is eene overnatuurkundige twist, raag.	夫ハ窮理以上ノ術ノ論ノ
Overnatuurkundiglijk. bij. n. op eene overnatuurkundige wijze.	窮理以上ノ術ヲ以テ
Overnatuurkundiglijk eene zaak verhandelen.	窮理以上ノ術ヲ以テ演ル
Overnatuurlijk. bij. n. bovennatuurlijk.	窮理以上ノ
Dat betreft de overnatuurlijke bespiegelingen.	夫ハ窮理以上ノ鑑考ニ係ル
Overnemen of overnemen. n. n. van eenen anderen aannemen.	取次テ得ル
Neem die flesch eens over.	其ヲ取テ取テ嘗取。
Ik wil dien koop wel van hem overnemen.	其ハ彼ノ買テ取リケルニ從ヒヨリ
De staaten hebben Duitse troepen overgenomen.	支配人ガセルニシテノ軍勢ヲ抱ク
Overnemen. nannemen, aannemen.	信用スル
Iemand's kwade zelden overnemen.	人ノ惡行ヲ信スル
Overneeming z. v. aanneming van eenen anderen.	取次テ買テ取ル事ヲ信スル事
Overoud. bij. n. heel oud.	甚年古キ
Men overoud geslacht.	甚年古キ氏
Overoudgrootmoeder. z. v. grootmoeders grootmoeder.	祖母ノ祖母又高祖母
Overoudgrootvader. z. v. grootvaders grootvader.	祖父ノ祖父又高祖父
Overoudmoci. z. v. grootvaders of grootmoeders moci.	祖父ノ祖母ノ伯母

Overouboom. z. v. grootvaders of grootmoeders ocm.	祖父ノ祖母ノ伯父
Overpakken n. n. vrgens in pakken.	包直ス
Dat goed word in die baalen overgepakt.	其品物ハ皆包直ス
Overpakking. z. v. verpakking.	包直ス事
Die overpakking van die boeken kost veel moeite.	其書物ヲ包直ス事ガ甚ク敷ク
Overpakt. z. v. van overpakken.	包直シタ
Overpalmen. n. n. met de palm van de hand overwatten.	掌ヲ握ル
Ik kan dat niet overpalmen.	我ハ掌ヲ握リ得ズ
Overpalming. z. v. overwating met de hand.	掌ヲ握ル事
Overpassen. n. n. met den passer overmecten.	兩脚規ニテ量ル
Overpeinsd. z. v. van overpeinken.	勘弁シタ
Overpeinzen. n. n. overdenken, overleggen.	勘弁スル
Eene zaak niet overpeinzen.	事ヲヨク勘弁スル
Overpeinting. z. v. overdenking, overlegging	勘弁スル事又勘弁
Overpekken. n. n. opnieu bekennen.	「イヤ」ニ直ス
Overpekt. z. v. van overpekken.	「イヤ」ニ直シタ
Dat schip moet nog eens overpekt worden.	其船ハ今一度「イヤ」ニ直サナクハス
Overpisfen. n. n. overhoen pisfen.	尿ニコス
+ Men zou die toren niet overpisfen.	其塔ハ過分尿ニコサル
+ Men zou die gragt niet overpisfen.	其溝ハ過分尿ニコサレタリ
+ Een haan zou die staet overpisfen.	其雄ニ過分尿ニコサレタリ
Overpist. z. v. van overpisfen.	尿ニコシタ
Overplakken. n. n. beplakken	張破スル
Iets met wit papier overplakken.	物ヲ白紙ヲ以テ張破スル
Overpleisteren n. n. overpluisteren.	塗直ス
Die milder moet nog eens overgepleisterd worden.	其壁ヲ今一度塗直サナクハ
Overploegen n. n. nog eens ploegen.	耕直ス

Die akker moet nog eens overgeploegd worden.	其畑今度耕直す
Overpraaten. n. n. overbrengen, overklappen.	届ル又告ロスル
Dat kind praat alles over, wat'er in huis gepraat wordt.	其子何ニテモ家ニテ言ケル事ヲ告ロスル
Overraaken. zie overkomen.	
Overvleeden of overvleeden. d. n. van overvleeden. zie overvleeden.	
Overvleeden. d. n. van overvleeden.	理屈ヲ立テ證據ヲ見ケル
Overvleeden. n. n. door redmen overtuigen.	理屈以テ證據ヲ見ケル鮮勸ム
Iemand van eenige naaktheid overvleeden.	人ニ誠證據ヲ見スル
Hij zoekt hem op allerlei wijze hier van te overvleeden.	彼ヲ彼ニ色々ニテ鮮勸ヤウトマ
Overvleeden, overtuigend, klaar.	理屈ノ立テ居ル
En overvleedend berisps.	理屈ノ立テ居ル證據
Overvleeding z. n. overtuiging, verzekering.	證據ヲ見スル事
Ergens een klare overvleeding van hebben.	其事ニ明ナル證據ヲ見スル事ヲ得テ居ル
Overvleeken, zie overkomen.	
Overvleeken. n. n. overlangen.	取テ遣ル
Ik kan de dat boek niet overvleeken.	我ハ汝ニ其書物ヲ取テ遣ルを得ズ
Overvleeken, toevleeken. zie toevleeken.	
Overvleekend. d. n. van overvleeken.	算用ヲ仕直シタ
Overvleeken. n. n. herrekenen.	算用仕直ス
Toen hij het nog eens overvleekende, berisps hij, dat enz.	彼分今度算用仕直シタ時彼ノト云事ヲ見出シタ
Overvleeking. z. n. herrekening.	算用ヲ仕直ス事
Bij overvleeking berisps men zijne feilen.	算用ヲ仕直シタ時ニ其間違ヲ見出シタ
Overvleeken. zie uittrekken.	
Overvleeden. d. n. van overvleeden.	踏テ通タ
Overvleeden. n. n. overvleeden, overloopen.	踏テ通ル馬ト無リテ
Her soetvolk werd van de waterrij overvleeden.	踏テ行武者ガ騎馬或者ヨリ通ラシク

Overvleemen. n. n. dichtk. n. overvleeden.	漕渡ル詩人ノ語
Die stroom was de rivier om dien te hinnen overvleemen.	其河ノ流ニ漕渡ル録リ烈シクアリタ
Overvleepen. n. n. roepen dat het overvleeden verstaan werd.	何處ニモ届ヤウニ叫フ
Zijn stem is niet sterk genoeg om die rivier te kunnen overvleepen.	彼ガ聲ハ此河向叫ニ強クナシ
Iemand overvleepen, harder dan een ander roepen.	人ヨリ強ク叫フ
Zich overvleepen, te hard roepen of schreeuwen.	強ク叫フ
Hij overvleept zich zelden in het preken.	彼ガ講釋ニ時強ク叫フ
Overvleeyen. n. n. met riemen overvleeden.	漕渡ル
Men heeft merk den Pchijn te overvleeyen.	アル之河ヲ渡ルニ辛勞ガ
Overvleek. z. m.	上着
En priesters overvleek.	僧ノ衣
En overvleek voor den regen aantrekken.	雨合羽
Overvleempell. d. n. van overvleempelen.	不意ニ仕掛タ
Overvleempelen. n. n. overvallen, verrassen.	不意ニ仕掛ル
Eene stad overvleempelen.	市中ニ不意ニ仕掛ル
Hij poogde het leger bij nacht te overvleempelen.	彼ガ夜分陣所ニ仕掛ル
Overvleempeling. z. n. overvalling, verrassing.	仕掛ル事
Eene stad door overvleempeling bemagtigen.	市中ヲ不意ニ仕掛ケテ奪ル
Overvleegge. bijn. ruggenaarts over.	脊中ノ方サマニ
Overvleegge vallen.	仰キ倒ル
Overvleeden. n. n.	車杯ヲ乗越ス
Dat kind is overvleeden.	其兒ガ多ク車トナリ
Van een nuchter overvleeden worden, van een verachtelyk mensch smaad lijden.	惡人ヨリ誹謗語居ル
Overvleeshaaf. d. n. van overvleeshaan.	精鋭カケタ

overschauen. n. n.	精鑑カクル
Ik wil die plank nog eens overschouwen.	我此板ヲ今一更精鑑
* Een gedicht overschouwen.	詩ヲ添削スル
overschaaring. z. v.	精鑑カクル事
* overschaaring.	シラクル事
overschadind. d. n. van overschadinen.	蔭ナシタ
overschadinen. n. n. met zijne schadine bedekken.	蔭ナス
Die boom overschadind de halve brug.	其樹木橋半分蔭ナシタ
God overschadind ons met de sleugels van zijne genade.	神己が情ノ羽根ヲ以テ我々ヲ防テ居ル
overschadining. z. v. beschadining, bereiding	蔭ナシタ事又防ク事
overschat. d. n. van overschatten.	上ヨリ餘リ多ク用金ヲ言
overschatten. n. n. te hoog schatten, kniselen.	上ヨリ多ク用金ヲ言付
Ik werd jaar op jaar overschat.	我六年々用金ヲ餘リ多ク言付ケル
overschatten. n. n. te dier looren of verkoopen.	カケ直言フ
Gij moet mij in die koopmanschap niet overschatten.	汝此商ヒ物ニ付テ我カケ直言フ
overschatting. z. v. kniseling, oppersping.	上ヨリ用金ヲ言付事又カケ直言フ事
overscheepen. n. n. te sloop overvaaren.	舟ヲ渡ス
Het krijg-volk is den Rhijn overgescheept.	軍兵カレノ河ヲ舟ニテ渡シタ
Hij, met zijn gansche heer in Italiën over-scheept, begon, enz.	彼が惣軍兵ト共ニ多クマニ渡テ初メ
Overshipping z. v. overvoering te sloop.	船ニテ渡ル事又渡ス事
De overscheeping van het goed kost veel.	荷物ヲ運ブ事ヲ多ク金カケル
overscheuren. n. n. nog eens scheuren.	清削スル又ツク直ス
overschenkel. zie dij.	
overscheit. zie waterdoot.	
overschieten. g. n. overblijven.	残テ居ル
Daar schoot niet of weinig over.	彼所ニ残リテ居ル者少ク
Daar schiet niets over voor de kinderen.	彼所ニ子供ノ爲ニ何モ残テ居ラス

Is er niet met al overgeschoten?	何ニ残テ居ラス
overschikken. n. n. overzenden, toezenden.	届送ル
Ik heb hem dat boek door eenen vriend over-geschikt.	我カ彼ニ其書物ヲ朋友ヲ以テ届送リタ
Ik zal u dit geld in mijel overschikken.	我カ汝ニ其金ヲ爲替手ニテ送テ寄セタ
overschilderd. d. n. van overschilderen.	上彩色ニタ
overschilderen. n. n.	上彩色スル
overschoon. bij. n. heel schoon.	勝テ立派ナ
Dit is een overschoone plaats.	夫立派ナ所アル
Dat is een overschoone spruik.	夫立派ナ物言ハスル
overschot. z. g. overblijfel.	残リ
Verzamel het overschot der benden.	残テ居ル軍兵ヲ集メ
Hij bewaarde het overschot heel zuinig.	彼貯テ居ル物ヲ甚クシテ
Israëls overschot.	イスラエルノ子孫
Seman's overschot, het geraamte of de asse van iemand.	骸骨又人ノ焼タル灰
overschreden of overschreden. d. n. van over-schrijden.	跨渡タ
overschreden. n. n. overschrijden, zie overschrij-den.	
overschreind. d. n. van overschreimen.	叫ビ聲ヲタル
overschreimon. n. n. een ander doorschreimon doen zingen.	叫ビ聲タル
Hij overschreimde al zijne tegenstreevers.	彼カ己ニ向テ言ハル者共ヲ叫ビ聲ヲタル
* Ik zal mij van hem niet laten overschreimon.	我カ彼ヨリ叫ビ聲ヲタル
Hij zoekt maar ieder een te overschreimon.	彼トスルヲモ叫ビ聲ヲタル
overschrijden. n. n. met de beenen over heen stap-pen.	跨ク
Men kon dat nauwelijks overschrijden.	人カ出テ跨テ跨グ事
overschrijding. z. v.	跨グ事

overschrijven n. n. overbrieven.	書送ル
Zij schreef alles zijnen vader over.	彼女カ己カ親ニ送テ書ク
Mij is die gansche zaak overgeschreven.	我ニ其皆書送レタ
overschrijven, herschrijven.	書直ス
overschrijving. z. z. herschrijving.	書直ス事
overschudden. zie overstooten.	
overschuimen. g. n. overloopen.	タキリフキ出ル
overschuiven. n. n. herschuiven.	磨キ直ス
Al dat tin moet nog overgeschuimd worden.	其錫ハ皆磨キ直サナク
overschijnen. zie beschijnen.	
overslaan. g. n. overwegen.	傾ク
De schaal slaat aan dien kant over.	天秤カ其方傾テ居ル
* Hij scheen naar yansenius gevoelen over te slaan.	彼ヤンセンニ存寄傾テ居ルヲ見テ居ク
overslaan, voorbyslaan, nalaaten.	落ス又怠ルヌク
Hij sloeg eene hele rijde over in het lezen.	彼スリ半枚讀落ク
Hij slaat niet eenen dag over.	彼一日モ怠ラヌ
Een getal in het tellen overslaan.	算スル内ニ數ヲ落ス
overslaan, overleggen, een overslag maken.	積スル
Ik zal eens overslaan wat het mij kost, ten zal.	我ニ其人自カ何程カクテト積テ見テウ
overslaan. overzetten, besmodden.	汚ス
Dat boek is in het kloppen heel overge- slagen.	其書物タク内ニヨリク
overslaan. g. n. overvallen.	傾ク
Het schip sloeg aan dien kant over.	船カ其方傾ク
overslaaning. zie uitlating.	
overslag. z. m. omslag. zie omslag.	
overslag. uitslag in het wegen. zie uitslag.	
overslag. overleg, overrekening.	算用積

Eener overslag van onkosten maken.	雜用ノ入見ツキス
Hij heeft geenen goeden overslag gemaakt.	彼ニ善ツキヲセズ
overslag, beraad, overleg.	勘弁
overslating. zie uitlating.	
overslepen. n. n.	物ト上ヲ指ク
overslingeren. g. n. schielijk overvallen.	揺傾ク
Het schip slingerde heel over een rijde.	船カ方々ト甚ク揺傾ク
oversmeerd of overgesmeerd. d. n. van overmeeren.	塗カケタ
oversmeeren. n. n. overstryken.	塗カクル
Dat moet nog eens met teer overgesmeerd worden.	大ニ塗ニ度キテテ
oversmijten. n. n.	投越ス
Ik kan dien stroom niet oversmijten.	我ニ其河ヲ投越シ得ズ
De wind smiet het zeil over.	風カ帆ヲ吹キ散ラセ
oversnood. bij. n. heel snood, heel arg.	甚ク悪ク
Een oversnoode jongen.	甚ク悪キ若者
oversnoeden. zie oversnoeren.	
oversnorken. n. n. oversnuieren.	太平樂ヲ
* Hij oversnorkte het gansche gezelschap.	彼皆寄合太平樂言フ
oversnorkt. d. n. van oversnorken.	太平樂言ク
oversnoeren. d. n. van oversnuieren.	太平樂言テコトニシタ
oversnuieren. n. n. oversnorken.	太平樂言テコトラスル
Ik zal mij van hem niet laten oversnuieren.	我ニ彼カ太平樂言テ事ヲコトラスルコトヲ
overspeler of overspelder. z. m. egt breker.	姦夫
overspelig. bij. n. die overspel bedrijft.	姦ス
Eene overspelige heer.	姦通スル淫婦
overspelder. z. z. egtbreker.	姦婦
overspel. z. g. egtbaak.	姦通
Hij werd op overspel bereyden.	彼姦通スル見出サ

En enkel overspel.	獨身者ノ姦通
En dubbeld overspel.	夫婦揃ル者ト云フ姦通
Overspel plagt met de dood gestraft te worden.	姦通シタル者ノ死罪ニ行ハ可ナリ
Overspel bedrijven of plegen.	姦通スル
Overspuid. d. n. van overspreiden.	廣ク散ラセラル又覆ヒ
Overspreiden. n. n. overstrooijen.	廣ク散ラセラル又覆ヒ
Oversprenge. d. n. van oversprengen.	節ヲカケク
Overspringen. xie bespringen.	躍越ル
Overspringen. n. n.	躍越ル
En sloot van zestien roelen overspringen.	十六ノ幅海躍越ル
Over een hek springen.	垣ヲ躍越ル
Overspringen. n. n. overslaan.	落ス又抜ク
Hij sprong in het lezen verscheidne regels over.	彼ノ讀内ニ幾行ヲ過シ
Overstaag. bijn. zeemans n.	風上ノ方ニ帆乗ル語
Overstaag smijten, schielijk wenden en tegens den wind inkrumpen.	風上直スル
* Iemand overstaag reipen, iemand den roef ligten.	人ノ役目ヲ放シテ己ガ其役目ヲラクトスル
* Iemand overstaag smijten, iemand ontstel, len of een ontsteltinis aanjagen.	人ヲオロス
Overstaan. g. n. blijven staan.	モツ又居ル
Dat genatte papier kan geen twee nachten overstaan zonder te bederven.	其濡タル紙ニ夜腐ス
Ten overstaan, in het bezoeken.	居マシ
Ten overstaan van twee geluigen.	立合ニテ又居ル所ニテ
Over een kind staan, pater of meter van een kind zijn.	二人證據人ノ立合ニテ
Over een kind staan, pater of meter van een kind zijn.	子供ノ名親ナル
Overstappen. n. n. overtreiden.	跨越ル
Men kan diem sloot vel overstappen.	人其溝ヲ隨分跨越ル事ヲ出来ル

* Overstappen. n. n. iets geringe voorbijgaan of zich niet aantrekken.	カラスニ置ク
Ik kan al die dingen ligtelijk overstappen.	我ハ其事ヲ殘ラズカラスニ出来ル
Hij kan niet een stroo overstappen, over het minste ding is hij geraakt.	彼ノ少ノ事ニテ直ニ腹立
Ik zal dat slechts overstappen of dat laten doorgaan.	我ハ其ヲカラスニ置テラ
Overstapt. d. n. van overstappen.	跨越ク
Overste. x. m. kolonel.	千六百ノ人ノ頭
Overste van een regiment.	千六百ノ人ノ頭
Overste - luitenant.	六百ノ人ノ頭
Overste, hoof, opperste.	頭又大将
Overste van het gehele leger.	惣軍兵ノ頭
Hij is tot overste van den ruitery aangesteld.	彼ノ騎馬武者頭ニ任セラル
De boeren klaagden aan den overste.	百姓共カ頭ニ訴ケ
Oversteeksel. x. g. uitslek, uitsteeksel.	サニ出又突出
Dat oversteeksel selet het gezicht.	サニ出カ甚景ヲ妨ル
Oversteeken. g. n. uitsteeken.	サニ出ル
Die muur steekt wel een hand breed over.	其塙分ニ出居ル
Oversteeken, overvaaren.	向ニ渡ル
Hij stak met een sloep over naar de andere zijde.	彼ノ花ハツテイニテ向ニ渡ク
Overstek. xie oversteeksel.	
Overstellen. n. n. iemand ergens overstellen.	人ノ物ヲテツクル
Overstelpen xie overstulpen.	
Overstelt. d. n. van overstelpen.	被セタル又覆セラル又具
Overstemd. d. n. van overstemmen.	多分ノ評議ニ極ク
Overstemmen n. n. bijstemmen overhalen.	多分ノ評議ニ極ル
Ik werd daar in overstemd.	我ハ其事ニ於テ多分ノ評議ニ極ル
Overstemming. x. n. meerderheid van stemmen.	多分ノ評議ニ極ル事

0

十四

Daar heeft gene overstemming plaats in.	大ニ多クノ評議ニ因リ極ル
iets bij overstemming door dringen.	無多クノ評議ニ極ル時ニ
overstieren. zie overzenden.	
overstolpen. zie overstulpen.	
overstolpt. d. n. van overstolpen.	被ク
overstort. d. n. van overstorten.	コホレ覆タル
overstorten. m. n. al stortende overdekken.	コホレ覆フ
Hij heeft zoo veel hooren gestort op de maat, dat zij er geheel van overstort is.	スツハリ升ヲコホレ覆程 被ク穀物ヲ翻シク
* Dat moet hem ganschelijk met schaam te overstorten.	夫ハ彼ガ恥辱ナラズナク ラヌ
overstreelen of overstreden. d. n. van overstrijden.	言ハ逆ラウタ
overstreeken. of overstrecken. d. n. van overstrijken.	塗カケタ
overstroomd. d. n. van overstroomen.	越ニ流ク
overstromen. m. n. overloopen.	越ニ流ル
overstrygen. m. n. opdringen, aanstryjen.	言ハ逆フ
Hij roekt hem met kracht te overstryjen, dat, enz.	彼ハ彼ニト云事ヲ強ク ク言ハ逆タカリタ
overstryken. m. n. overmeeren.	塗リ被スル
iets met kalk overstryken.	物ヲ白灰ニテ塗被スル
Eene muur meer overstryken.	壁ヲ塗リ直ス
overstryken, met een strijkijzer.	火熨斗カクル
al dat linnen is overstreeken.	其洗濯物ハ殘ラズ大熨斗 カケテ了ル
overstulpen. m. n. overstolpen.	被スル又上覆スル
iets met eene mand overstulpen.	物ヲ籠ニテ上覆スル
overstulpen. bekwaaren, overvallen.	負ハスル
overstulping. z. v. bewaaring.	負ハスル事

* Door eene overstulping van zoo vele ongerallen, verloor hij, enz.	多難ヲ負セシタルヲ 被ク損失ヲク
overstulpt. d. n. van overstulpen.	被ク
* Met vele kwalere overstulpt worden.	多クノ病ヲ請ル
overstuurden. zie overzenden.	
overstijgen. n. n. te boven gaan. als,	
* Dat overstijgt mijn verstand.	夫ハ我ノ才智及ブ
overtal. z. g. dat boven het getal is.	數ノ外
Dat is overtal van dien hoop.	夫ハ其集リタルモノノ數ノ 外ニアル
een overtal van berijzen.	過分ナル證據
overtalig. l. j. m. overtollig, te veel.	過ハナル
overtaliglijk. bij.	過分ニ
overtekenen. m. n. overschrijven.	書キ寫ス
iets uit een oud in een nieuw schuldboek overteiken.	物ヲ古キ借金帳ヨリ新帳ニ 書キ寫ス
Teiken dat op mijn rekening over.	夫ヲ我ノ算用書書寫ス
overtekening. z. v. overschrijving.	書キ寫ス事
overtellen. m. n. hertellen.	算ハ直ス
Ik moet dat geld nog eens overtellen.	我ハ其金ヲ再算直ス
Zijn volk eens overtellen.	已ニ從タル人多クナリ算 ス
overtellen, aan ienen anderen tellen.	算ハ渡ス
De gadermeesters tellen de schattingen aan 's lands ontvanger over.	運上ヲ集ル人々が請取ル 人々國貢算渡ス
overtelling. z. v. hertelling.	算直ス事又算渡ス事
overtogen. bij. v. betrekken.	ウチ曇タル
een overtogenlicht.	ウチ曇タル空
overtogen, overtrokken. als,	付テアル又カスル
een overtogen boek.	表紙ヲ付テアル書物
Dat is met goud overtogen.	夫ハ金ヲ着テアル
overtogt. z. m. overgang.	乗渡ル事又山杯ヲ渡ル事 渡行ノ事

0

十四

Hij verloor zeel volks op dien overtocht.	彼其衆獲命事ニ多ク
Overtoellig. bij. n. te veel, onmaatig.	分ニ過キタル
Overtoellige geregen.	分ニ過キタル事ノ出物
Daar zijn overtoellige blijken van die zaak.	其事分ニ過キタル證據アル
Overtoellig, meer dan men verplicht is.	役目ニ過キタル
Overtoellig werken.	役目過キタル仕事
Overtoelligheid. z. v.	分ニ過キタル事
De overtoelligheid van het bloed is niet ge- zond.	血分ニ過キタル事不堅 固アル
Overtoelliglijk. bij. n. overvloediglijk.	分ニ過キテ
Hij nees overtoelliglijk aan dat, enz.	彼ガ...ヲ分ニ過キテ頭シク
Overtoom. z. m. plaats daar men de see, pen over eenen dam haalt.	船ヲ土手ノ上ニ越ス所
Overtoomb. z. m. van overtoomen.	船ヲ土手ノ上ニ越サセタ
Overtoomen. m. n. overhaalen.	船ヲ土手ヲ越スル
Hij waren lang met overtoomen bezig.	我等ハ船ヲ土手ノ上ニ越 ス事ヲタカリタリ
Overtreeden. m. n. overgaan.	歩ミ越ス
Men kan ligtelijk dien greppel over, treeden.	人其小溝ヲタテス歩 得越ス
Overtreeden, verbreeken, schenden.	破ル又侵
De met overtreeden.	掟ヲ破ル
Zijn woord of beloften overtreeden.	己ガ約束ヲ破ル
Overtreeden. g. n. zondigen.	背ク
Hij heeft waerlijk tegens den here over, treeden.	彼強ク神ニ背ク
Overtreeden. z. m. van overtreeden.	侵ク又歩ミ越ス背ク
Overtreeder. z. m. schender.	背タル人
De overtreeders der wet werden waerlijk gestraft.	掟背タル人々ガ重キ罪 科ニ行レタ
Overtreeding. z. v. schending.	侵ス事

De overtreeding die niet is een schrikkelijk bestaan.	其被テ侵ス事甚ク多ク 事アル
Overtreffelijk. bij. n. heerlijk, uitstekend.	抽タル又秀タル
Eene overtreffelijke spreek.	抽タル物ト云カド
Overtreffelijke gaven.	抽タル才能
Overtreffelijkheid. z. v. uitmuntendheid.	抽タル事
De overtreffelijkheid van zijne rekerering bekorste alle zijne toehoorders.	彼ガ演説抽タル事殊 ニ聞ク人無シ過タ
Overtreffen. m. n. te lozen gaan.	越ル
Hij overtrof hare moeder in schoonheid.	彼娘美シク母ニ越ス居タ
Hij overtrof zere zijnen meester.	彼人師匠ニ甚ク越タ
Niemand overtrof den koning in kloekmoed, Eighud.	吾ノ勇氣ノ越ル者誰 ナカリシ
Loze rijper iemand zoeken te overtreffen.	疎ルカリニ人ヨリ勝ト思 フ
Overtrek. z. v. overtrekzel.	
Overtrekken. m. n. overgaan.	越シ行ク
Het liger trok de rivier over.	軍兵其ガ川ヲ越シ行タ
Hij moest met zijne gansche magt de brug overtrekken.	彼色ガ強ク軍勢甚 ク橋ヲ越シ行タ
Overtrekken, overhalen, aan de andere zijde trekken.	引キ寄スル
Trek de schoolen over met het volk.	川舟令其ヲ引寄セ
Overtrekken, beekken, bekleeden.	着ス又カフスル
iets met grūd overtrekken.	物ニ金ヲ着ス
Een loek overtrekken.	書物ニ表紙ヲ着ル
Eene reuring met een nieuw lūdenstof overtrekken.	古キ菓ニ新キ表紙ヲ着ス ル
Die strelen zullen met ruyp overtrekken worden.	其曲録ハテシテ著 スルアラハ
Overtrekzel. z. g. ongeweerde bestrick.	外套

En overtrekzel tot verschooning van zijn klesse aanhebben.	己が着物を損サヌ為 外套ヲ着テ居ル
En overtrekzel van een bed.	寝所ノ上覆ヒ
Overtroffen. & n. van overtreffen.	越ス
Overtrekken. & n. van overtrekken. overtoegen, be- trekken.	ウチ曇タヌ又カフセテス
En overtrekke boek.	表紙ヲ着テ書物
De lucht is met wolken overtrekken.	空雲ガハリテ居ル
Overtuigd. & n. van overtuigen.	證據ヲ見セタ
Overtuigen. & n. overreden, overvinnen.	證據ヲ見スル
Homans van de waarheid overtuigen.	人誠ナル事證據ヲ見セ
Homans van een misdade overtuigen.	人過ル證據ヲ見スル
Overtuigen, overredene, krachtig.	證據ヲ見セタ
De overtuigende kracht der waarheid.	誠ニ證據ヲ見セタ
En overtuigende kennis hebben.	證據ヲ見ス事知テ居ル
Overtuiging z. v. overreding.	證據ヲ見ス事
Wat dient grootelyks tot zyne overtuiging.	大ニ彼ガ證據ヲ見ス事
Geen overtuiging van de waarheid in het herten hebben.	誠ニ證據ヲ見ス事 心中ナシ
Overvaaren. g. n. aan de andere zijde vaaren.	越シ渡ル
Hij reet even voor hem over.	彼ハ彼ヨリ少し先ニ越シ
Ik vrees, dat mij daar niet wel overvaaren zullen.	我等其所ヲ越シ難ク得 テカアヲカク思テ居ル意
Overvaart. z. v. het overvaaren.	渡リ海川ヲ船ニテ渡事
Hij bleef in den overvaart van die stroom.	彼其渡川時湍ク
Die overvaart is gevaarlijk.	其渡ニ難ク
Overval. z. m. schielijke ziekte.	急病
Hij heeft eenen zwaren overval gekregen.	彼重キ急病ヲ得テ居ル
Overval, onverwachte aanslag.	不意仕掛
Wij hebben geen overval van den vijand te vreezen.	我等敵ノ不意仕掛 ヲ恐ラズ

overvallen. & n. overcompelen, overvallen.	不意仕掛ル
Den vijand by nacht overvallen.	敵夜討ヲ不意仕掛ル
De vijand overviel ons.	敵我等不意仕掛タ
De slaap overviel hem.	眠氣ガ彼ニ付タ
Overvallen. g. n. overvallen.	倒ル
De loom zal aan die kant overvallen.	樹ガ其方ニ倒ルテアラク
Overvallen, overloopen, overgaan.	味方ナル
Tot den vijand overvallen.	敵味方ナル
Overvallen. & n. van overvallen.	不意仕掛ケタ
Wij vreezen van een zwaar onweer overvallen.	我等暴風ニ遠ク
Van zijne schuldberispingen overvallen worden.	己ガ借銀ノヨリガシム
Overvalling. z. v. overcompeling, overvalling.	不意仕掛ル事
En stad door overvalling innemen.	不意仕掛ル事ヲ市中 ヲ奪取ル
Overvaaren. zie overvaaren.	
Oververft of oververft. & n. van oververmen.	彩色ニ直タル
Oververmen. & n. nog eens vermen.	彩色ニ直ス又染直ス
Die zolder moet nog eens oververft of over- geroep worden.	其天井今一度彩色仕直 サナハス
Der beschet is twee maal oververft of over- geroep.	其腰板二度彩色仕直 シタル
De kleur van die stof is te licht, het moet nog eens overgeroep worden.	其端物色餘リ薄ナル ヨリ今一度染直サナハス
Overzet. hij n. meer dan ziet genoeg.	肥(過)テ居ル
Die os is overzet.	其牛肥過テ居ル
Overvliegen. n. overheen vliegen.	飛ヒ越ル
Die meuzen, knamen de zuidzee overvlie- gen.	其鷗南海ヲ飛ヒ越ル
Overvliegen, overspringen.	来タ 躍越ス
*Hij de schoot zand, sloeg de deur over.	彼ガ裁判役ヲ見テ戸ノ障 越シテ

overliagers. z. m. zwaartste schrijfpennen.	大ナル羽筆
Dat zijn schoone overliagers.	夫美多キ大羽筆アル。
*overliager. z. m. een uitstekend man in eenige kunst.	或事勝タル人
Hij doet zijn dingen wel, doch hij is geen overliager.	彼随分己カ仕前スル シカニ勝テハ尾ヲヌ
Ergens een overliager in zijn, zeer gecreëerd of becreerd in zijn.	物ニ勝テ上ナリテ尾
Overlieten. n. n. zegt overloeyen of overstroomen.	静ニ流レ越ス
Dat water sleet over hiele de oereren.	其水両流龍流越ス
Overlieting. z. v. overloeying.	静ニ流レ越ス事
Door de overlieting der becke werd dat land beregtigt.	其小川ノ静ニ流レ越ス事 テ其土地ヲ潤ヌ
overloed. z. m. overloedigheid.	澤山又潤澤又餘計。
Daar is overloed van verraad in de stad.	市中兵糧澤山備テアル
alles in overloed hebben.	ナニモカモ澤山アル
Niemand leeft van den overloed.	物潤澤ニテ養者ナシ
Ten overloed zijn tot overmaat.	要田ノ事ニテナケドモ モトヨリ以テ事ニテトモ
Ik zal de ten overloed bydoen, dat, enz.	我大ニ要田ノ事ニテナケ ドモトヨリ以テ事ニテトモ
overloeden. zie overloeyen.	
overloedig. bij. n. in overloed.	澤山ナル又餘計ナル
Daar zijn overloedige gejuigen tegen hem.	彼ノ事ニ付テハ澤山ナル
Daar zijn overloedige ruchten gemassen.	澤山ナル葉物が出来タ
Overloedig in noorden zijn, zeer veel plaats hebben.	澤山ニ物言フ
Overloedige bewijsredenen om eene zaak te berestigen.	事カタム為ニ澤山ナル 證據
Overloedigheid. z. v. overloed.	澤山又餘計
Daar is overloedigheid van alles.	ナニモカモ澤山ニアル
overloediglijk. bij. in overloed.	澤山ニ

Hij sprak overloediglijk van die dingen.	彼其事澤山ニ言フ
*Zets overloediglijk bewijzen.	物澤山證據立スル
overloeyen. g. n. overstroomen.	溢レ流ル
De Nijl sleet alle jaren over in Egipten.	毎年溢レ流ルノナリト河
overloeying. z. v. overstrooming.	溢レ流ル事
De overloeying des Nijls.	ナリト河ノ溢レ流ル事
overvoeren. n. n. overbrengen.	運送スル
Dat goed kost veel van overvoeren.	夫ヲ運送スルニ運賃多ク
Die kapitein of schipper zal mij naar Engeland overvoeren.	其船頭ノ我ヲエゲラ ドニ連テ行テアラク
Zets met eene schuit overvoeren.	物ヲ舟ニテ運送スル
Zets ergens overvoeren.	物ヲ餘所ニ運送スル
Zij roerden dat met gelui over 's rijnlands bodem.	彼等夫ノ敵ヲ以テ敵國 ヲ運リテ運送シタ
overvoering. z. v.	運送スル事
Vijftien guldens voor de overvoering van eenig goed betalen.	物運送賃ヲ十五ギル テシ拂フ
overwaag. zie overnigt.	
overwaaijen. g. n. door den wind overgedreen worden.	吹テラル、又吹テカサル
De regen zal wel overwaaijen.	雨ノ随分吹晴カルテアラク
Die stank, die rook, waait hier over.	其臭又烟爰吹テ来
De ronken van de brand noeyen over het eiland.	火事ノ火屑ヲ鳴吹テヤリ ク
*overwaaijen, overgaan.	消失スル
Die onlusten zullen wel overwaaijen.	其不和無ク随分消失スル
overwandelen. g. n. van overwandelen.	アチヲコチヲト道遠シク
overwandelen. n. n. overgaan.	アチヲコチヲト道遠シク
De brug heen en vier overwandelen.	橋ヲチヲチヲト道遠スル
overwasfchen. n. n. herwasfchen.	洗直ス
Het linnen moet overwasfchen worden.	洗濯物ヲ洗直シテナラ

overwassen. g. n. overgroeijen. als, De bast is daar neêr overgevassen.	木皮が其所再生ス
Het vleesch zal daar heel overwassen.	肉のソコニ全アガレテアラス
overmaten. zie overloeyen.	重過ル
overneegen. g. n. te veel neegen.	其ノホトトルハ四ノホト上重
Die boter neemt vier ponden over.	其悪行ハ甚多重シ
* Die boesheid neemt over.	夫ハ餘リ過多事アル
* Dat neemt over.	勤弁スル
* Overneegen. n. n. overdenken.	我レ其事ヲ今一度得テ勤
Ik zal die zaak eens rijpelijk overneegen.	作スルテアツク
* Overneegen. meer gelden.	高益ナル
* Die reedenen zullen bij hem overneegen.	其事ノ次第ハ彼ニ高益ナル
overneeging. z. v. overleg, beraad.	勤弁
Ofs een rijpe overneeging, vond hij dat, enz.	ヨシ勤弁シクル後ニ……ト云フ事ヲ見出タ
overneegen. zie overneegen.	
overneldige. d. n. van overneldigen.	無理ニ奪ニ取タ
overneldigen. n. n. met geweld vermeesteren.	無理ニ奪ニ取ル
De koning overneldigde de stad.	王ガ市中ヲ無理ニ奪取タ
Yemand in zijn huis overneldigen.	今其家内ニ無理ニ奪取ル
overneldiging. z. v. bemagtiging.	無理ニ奪ニ取ル事
Door de overneldiging der buiten werken ontzonk den belegerden de moed.	其構ガ攻奪ニテ取
overneld. d. n. overnelden.	圍ミ名人ノ勇氣ハ脱ス
Dat zijn altermaal overneldige kelders.	丸天井仕廻タル
overnelden. n. n. overnelden.	夫ハ彼ニ丸天井仕廻タル
De gansche kerk is overneld.	丸天井仕廻ス
overneldzel. z. g. overneldzel, genely.	寺金丸天井ニテアル
overnerken. n. n. boien het gezette werken.	丸天井
Alle dagen een uur overwerken.	定ヨリ多ク仕事スル

overnaken. z. g. meer overbodige werken.	定ヨリ多ク仕事
overwerpen. n. n. overwerpen. als, Yemand voor overwerpen.	人ヲ前サニ投ル
Yemand achter overwerpen.	人ヲ後サニ投ル
overnigt. z. g. overzwaarte.	過見ノ物ニシテ多ク仕事スル
Stels van het overnigt betalen.	物代ノ多ク掛目多ク掛ス
overnigtig. bij. n. overzwaar.	掛目ノ重イ
Die dukaten zijn overnigtig.	其ノ重イカクテ二掛目ノ
Die boter is wel vier pond overnigtig.	其ノ重イカクテ四ノホト上重
* overnigtig. genigtig, van belang, daer veel aan geluigen is. als, Overnigtige zaken.	大切ナル事
overnigtigheid. z. v. overgroot zwaarte.	掛目甚多重キ事
Dat word door de overnigtigheid van het lood nietgetrokken.	夫ハ鉛ノ掛目甚多重キ事ニテ引ガケル
* overnigtigheid. groot belang.	大切又大事
overninnaar. z. m. overoveraar, bedringer.	勝利ヲ得タル人
Hij niet als een zeehaftig overinnaar gekerend.	彼軍中ニ勝利ヲ得タル人ノ様ニ稱ス
Cezar, een overinnaar van zoo veel telken.	多ク人々ニ勝利ヲ得タル
overninnelijk. bij. n. die overonnen kan worden.	勝利ヲ得ベキ
Het bleek, dat hij ook overinnelijk was.	彼ニ勝利ヲ得タル様ニ居
overninnen. n. n. vermeesteren.	勝取ル
* Hij overnen vele koningrijken.	彼多ク五國ヲ勝取ル
Die stad is niet te overninnen.	其市中勝取事出来ス
Zijne togten of driften overninnen.	己ガ憤怒ヲ押テ居ル
Overninnen, hoen zijne vertoering rinnen.	遣ニ残ス
Die meêr mind alle jaren gell over.	其ノ女毎年金遣ニ残ス
* Kinderen overninnen.	子ヲ産ム又子ヲ故スル

0

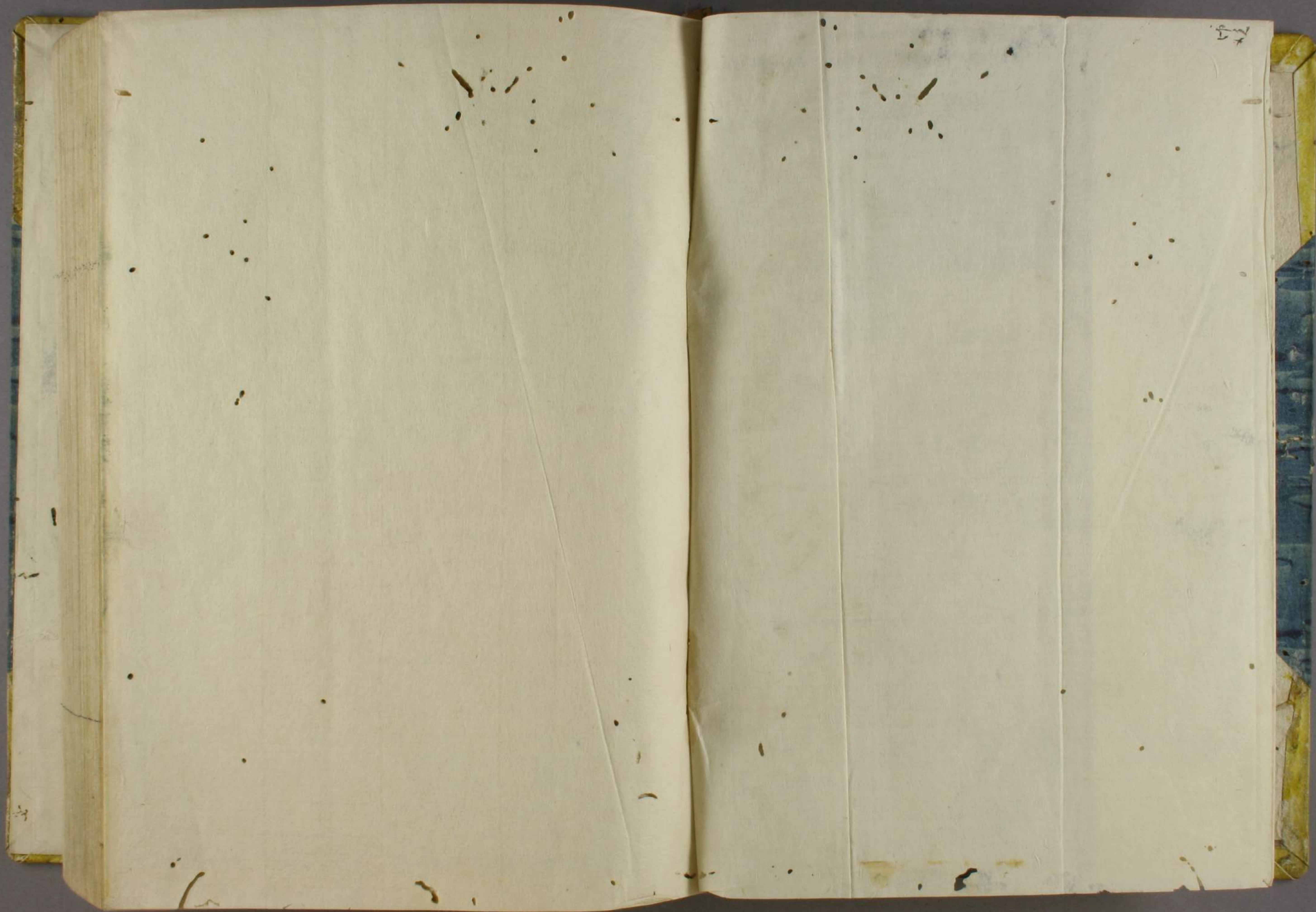
四十四

overwinning. z. v. zege.	勝取り又勝利
Met overwinning. ter stad inkeeren.	勝取テ市中歸ル
Een groote overwinning op den vijand behalen.	大ナル勝利ヲ敵陣ニテ得ル
Overwinning, overwonne stad of land, enz.	勝取タル物
Het zal den overwinnaar naar vallen zijne overwinningen te beziaren.	勝取タル物倍々勝ルニ於テ六ヶ敷アラク
Overwinst. z. v. winst die men overhoud.	遺ニ殘シ
Hij heeft jaarlijks een goede overwinst.	彼年々ヨキ遺殘ガナル
* Overwinst. geboren kind.	設タル子又生ル子
Overwinterd. z. v. van overwinteren.	冬ヲ越ク
Overwinteren. g. n. des winters overblijven.	冬ヲ越ス又越年スル
In groenland overwinteren.	「ル」ニテ冬ヲ越ス
Overwintering. z. v. verlijf des winters.	冬ヲ越ス事
De overwintering in Spitsbergen valt heel gemarlijk.	「ス」ツルゲニテ冬ヲ越ス事甚危アル
Overwitten. n. n. nog eens witten.	白ク塗直ス
De muur moet geheel overwitten worden.	壁「ス」リ白塗直シナラス
Overwogen. z. n. van overwegen. zie overwoegen.	負タル人ヲ討捕タル人
Overwonneling. z. v. overwonnene.	負タル人其惡取扱シタ
De overwonnelingen zijn zeer mishandeld.	己ニ隨ニ居ル者ヲ討取タル人様取扱フ
Zijne onderdaanen als overwonnelingen han, delen.	勝取タル勝利ヲ得タル
Overwonnen. z. n. van overwinnen.	勝取タル國城邑人ヲ
De overwonnene landen, steden, volken, enz.	睡ニテ起テ居ル
* Van raak overwonnen zijn.	其事ヲ「ク」勸弁シタ上ニ
Overwoegen. z. n. van overwegen. als,	我「ト」極ル
Na die zaak niet overwoegen te hebben, les, luit ik, dat, enz.	
Overwulfd. zie overvulfd.	

overwulfd, zie gevulfd, overvulfd.	
Overvullen. zie overvullen.	
overvuld. z. n. van overvullen.	急メ又早メタ
overvullen. zie verhaasten.	
overvuld. z. n. van overvullen.	種時直シ
overvullen. n. n. nog eens overvullen.	種時直ス
Die akker moet nog eens overvuld worden.	其畑今度種時直シナラス
overvullen. n. n. hervullen.	軟膏藥ヲ塗り直ス
Yets met specerij - olij overvullen.	物「ス」レト油ヲ塗り直ス
overvullen. bij. n. dat van over zie van doen is.	海向ノ
Overvullen. landen.	海向ノ國
Overvullen. oesters.	海向ニテ漁ルカラス
overvullen. n. n. overpraaten.	告ロル
Hij zeide hem over alles wat hij van hem hoorde.	彼カ何ニモ彼ヨリ聞タル事ヲ彼告ロシタ
overvullen. n. n. van de ene wal naar de andere zeilen.	向ニ走り波ルカケラ
Den Rhyjn overvullen.	「ト」河ヲ向ニ走り波ル
overvullen. op de huid zeilen.	船ニ船ノ走りカス
Wij nieden des nachts door een groot schip overvullen.	我等「夜」中ニ大船ヨリ走りカスレタ
overvullen. n. n. overschikken, overstieren.	送「遣」ル
Hij zende zijne dochter niet goed over.	彼「娘」ヲ「品」ヲ送「遣」ル
Ik zal het u aanstonds overvullen.	我「汝」ヲ「速」ニ送「遣」ル
Men heeft een expresse overvullen met tijding van den aankomst der schepen.	船着タル「速」ニ送「遣」ル
Wet jij, dat ik is dat geld in misfel overvullen de?	以テ知ラセテ送タ
overvullen. n. n. overvullen.	我「其」金「手」形ニシテ次ニ送「遣」ル事「好」ク
	向ニ波ル

Jemand in een schuin of praam overzeiden.	人ヲ小舟ヲ向ニ渡ス
overzetten, overlaten, overdoen.	譲ル
Ik heb het hem overgezet zoo als het mij koste.	我夫ヲ彼我が買ケル 又テ譲ケル
Overzetten. n. n. vertaalen. vertolken.	翻譯スル又通弁ス
Dat boek is fraai overgezet.	其書物ハ巧ク和解シテナル
overzetten. boekbind n. overslaan, smetten.	向紙文字カケル <small>師ノ語</small>
Dat boek zet schukkelijk over.	其書物文字向紙甚カク
Overzetter. z. m. vertolker, vertaaler.	翻譯者又通詞
De overzetter van dat boek moet een keinsig man geweest zijn.	其書物翻譯者傳學アリタケテ子ナラヌ
Overzetting. z. v. vertaling.	翻譯物又通弁ス事
Daar zijn verscheide overzettingen van dat boek.	其書物翻譯物が種々アル
overzieden g. n. overkookken.	クギリ溢ル
De pot zal overzieden.	煮物カタギリ溢ルテアラク
overzien n. n. overlezen, verbeteren.	見合スル又校合スル
Dat boek moet eerst nauwkeurig overgezien worden.	其書物ハ先細密ニ校合セラレ子ナラヌ
Hij overziet zijne les.	彼己が習物見合スル
overzien, over het hoofd zien, niet zien.	見飛ハス
Ik heb dat in het lezen overgezien.	我夫ヲ讀中飛セタ
overzien, overkijken, beschouwen.	臨見ル
Hij overzag zijn leger van den heuvel af.	彼己軍兵小高所ニ臨見
overzien, geheel en al zien.	普見ル
Van dien heuvel kan men het omgelegen veld overzien.	其小高所ヨリ周圍野地普見ル能ハス
overzien. d. n. van overzien.	見合又校合又臨見普見
overziening. z. v. overlezing.	校合ス事
overzisten. n. n. nog eens zisten.	渡直ス

Dat meel moet nog eens overgerijft worden.	其粉今度濃煎サテテ又
overrijver. d. n. van overrijveren.	銀ヲ被セカケタ
overrijveren. n. n. met zilver overtrekken.	銀ヲ被セカケル
Die lijst is heel overrijver.	其縁ハ銀被ケタル
Overrijven. g. n. Blijven zitten op een plaats, ter nist men ergens anders heen moet.	行可所行ニ居ル
Den gansen nacht overrijven niet gaan slaapen.	夜中寐ニ居ル
overrijft. bij. n. meer dan zeld genoeg.	塩ナシ過キ居ル
Dat vleesch is overrijft om te zoken.	其肉燻ニ余塩ナシ過キ居ル
Overrijfhs. bij. daarom, om die reden, derhalven.	是依テ個様譯ス
Ik ben dan een ketter en overrijfhs verdoemd.	然レ我ハ此ノ言ニテ罪ニ被ル
Overrijvar. meer dan zwaar genoeg.	餘重過ル
Overrijvemen. n. n.	向テ遊渡ル
Men kan den Donau niet gemakkelijk overrijvemen.	トナ河容易游渡ナ
overrijve. z. v.	向テ岸
Hij neemt aan de overrijve van de rivier.	彼川向岸住ニ居ル
OWE. OXE. OYE.	
O wee! uitroeping of tussehen nypzel, o ramp	嗚呼哀ナ
O ongeraf.	嗚呼哀ナ我軍戰敗ナ
O wee ons! de slag is verloren.	嗚呼哀ナ我軍戰敗ナ
oxel. zie oksel.	
oxhoofd. zie okshoofd.	
oij. zie ooi.	
oijenaar. z. m. zeker grote vogel.	鶴
De oijenaars komen over.	鶴カ渡シ来ル
oijenaaren. n. n. verzamelen, met kansjes nemen.	カスリ集ル
+ Ik heb geen zin in dat oijenaaren.	我其ノ事ニ集ム事好マ
oijenaarshen. z. m. een die dunne en lange bee,	小長ト足ヲ持テ居ル人

Blank page with faint vertical lines and scattered ink spots.

Handwritten Chinese characters in blue ink, arranged in three horizontal lines. The characters are: 第一 (top line), 第二 (middle line), and 第三 (bottom line). The page is decorated with a blue and yellow border.

